ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 141 (696) | Вторник, 3 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Плодът оправдава грижите

Лозаро-овощарската бригада от село Българка полага много добри грижи за трайните насаждения. През изтеклото лято тя се грижеше за правилната и навременна обработка на 283 декара стари и млади лозя. От лозята на плод се получиха добри добиви. Така при план 850 кг грозде на декар от сорта „Болгар" е получено 1625 кг доброкачествено грозде. Планът бе изпълнен почти два пъти.

Веднага след обирането на гроздето започна есенно-зимната подготовка на лозята. Благодарение на добрата организация на работата те са отдавна изорани, изрязани и загребани до корен.

Участъковият агроном Костадин Куцаров постоянно наблюдаваше и държеше за качественото извършване на различните работи в лозята. Той сам даваше пример как да става рязането.

След завършване на тази работа, вниманието на специалистите, ръководителите и кооператорите беше насочено към смесената овощна градина. Есенната оран между редовете на овощните дървета отдавна завърши. Окопано е и около стеблата на всички дървета.

На 26 ноември започна пръскането на дърветата с бордолезов разтвор против съчмянката и други болести, а на следния ден започна и варосването на стеблата за унищожаване на неприятели загнездили се в гънките на кората им и за предпазване от гризачи.

Работата около пръскането е добре организирана. Назначени са опитни кооператори за приготвяне на разтвора. Не се допуща никакъв престой на пръскачката.

Водачът на трактора с пръскачката Йорго Славов заедно с помощния персонал работят съзнателно. Те бързат да завършат тук пръскането, защото ги чакат и други овощни градини в района на обединеното Срацимирско стопанство.

Извозени са на място слънчогледови стебла и започва обвиването против гризачи и студ на стъблата на 14 декара млади насаждения ябълки, 15 декара круши и 30 декара млади праскови. Предстои изкореняването на изсъхналите дървета, дезинфекциране листата им с ДДТ и други препарати и насаждане на тяхно място на нови млади дръвчета.

От дългогодишен опит специалистите и кооператорите знаят, че овощните градини се отплащат щедро за положените за тях грижи. През това лято бяха набрани 3 422 кг череши, 3 763 кг вишни и 141 000 кг кайсии. При положените отсега грижи за овощните градини, кооператорите ще очакват да получат идната година още по-богата реколта.

Дочо АТАНАСОВ

НА ЖИВОТНИТЕ САМО ПРЕРАБОТЕНИ ФУРАЖИ

Кооперативните стопанства в окръга по предварителни данни ще притежават към 1 януари 1964 година около 33 000 говеда, 180 000 овце, 44 800 свине, 298 000 птици и над 12 000 коня.

Съгласно фуражния баланс общо за окръга животните са обезпечени със сено едва 39 на сто от необходимото, със сочен фураж 13 на сто, със силаж, слама и царевичак 100 на сто. Концентрирания фураж от 1 ноември т. г. до новата реколта е диференциран по видове животни и обезпечен както следва: за говедата и работните животни 40 на сто, за свинете 70 на сто, и за овцете и птиците 80 на сто. В отделни кооперативни стопанства обаче като ТКЗС Зафирово, Бабук, Сребърна и др. задоволяемостта на животните особено с концентриран фураж е далеч по-малка. Тези факти будят основателна тревога.

За изхранването на животните и получаването на планираната от тях продукция при посоченото задоволяване с голям недостиг от фураж, повече от необходимо е всички фуражи да се използват в преработено състояние. Това задължава ръководството на стопанствата с помощта на специалистите да приведат в изправност наличните фуражомелки, резачни машини и оборудват кухните и фуражните площадки. Управителните съвети по предложение на специалистите трябва незабавно да разпределят фуражите по ферми за най-рационалното им използване, като утвърдят и месечни фуражни планове за хранене на животните до новата реколта. Нужно е да упражняват постоянен контрол за правилното използване на фуражите, за тяхното преработване и недопускане на загуби и разхищения.

Всички фуражи без изключение трябва да се поднасят на животните в преработен вид. Концентрираният фураж безусловно трябва да се дава в смляно състояние, с изключение на залаганата зърнена смес във вечерната дажба на птиците. Част от нея обаче трябва да се подлага на покълване. Много добри резултати се получават при храненето на птици и свине с фуражни смески. Цеховете в Бабук и Срацимир могат да задоволяват 70 на сто от нуждите на птиците и 30 на сто от нуждите на свинете. Като се прибавят и над 4 000 т смески, които стопанствата ще получат от „Фуражна промишленост" като поощрение за слънчогледа и тютюна и договорените количества шрот и рибено брашно от „Родопа", съществува реална предпоставка да се задоволят напълно нуждите на птиците и свинете от смески. За да постъпват ритмично през годината смески, необходимо е и концентрираните фуражи от стопанствата да се подават ритмично на фуражните цехове. По този начин ще може да получим висок прираст от свинете и висока носливост от птиците. Като постоянна задача трябва да се счита във всяка птицеферма дрождирането на царевичната ярма подсушена със смески и сенно брашно използвани като храна за носачките.

Грубите фуражи — сено, слама, царевичак, които са основна храна в дажбата на говедата, овцете и работните животни трябва да се дават обезателно нарязани, запарени, калцирани и меласирани с прибавка на карбамид за преживните. По този начин те най-добре се оползотворяват и се приемат по-апетитно от животните.

Във всеки стопански двор трябва да заработят с пълния си капацитет фуражните кухни и площадки. Задължения на ръководствата, специалистите и животновъдите е нито грам фураж да не се разпилява, нито стиска сено, слама и царевичак да не се изхранват в непреработено състояние по един от установените методи. Широко трябва да се проучи и внедри положителния опит на ситовските животновъди по използването на предварително смляни, меласирани с прибавка на карбамид как лящки размесени в преработените груби фуражи и в силажа. Опитът на ТКЗС—Главиница по преработката на грубите фуражи трябва широко да се внедри във всеки стопански двор, където има работни животни, говеда и овце. Стопанствата като: Сребърна, Голеш, Кайнарджа, Айдемир, Бабук, Срацимир и други, които започнаха строителството на фуражни кухни по типа на Главиница и подобрени такива, трябва да насочат всички усилия на строители и механизатори за бързото им завършване и влизане в експлоатация в най-скоро време. А дотогава трябва да използват наличните площадки.

Основна преработка на грубите фуражи е меласирането, но все още има стопанства като Чернолик, Зафирово, Межден и други, които не са получили от Захарния завод — Русе полагаемите им се количества меласа. Ръководствата на стопанствата трябва веднага да организират получаването и извозването им, тъй като завода в скоро време ще прекрати даването им.

Активното, постоянното и непосредствено ръководство от страна на партийните комитети и управителните съвети на стопанствата, действения контрол от страна на специалистите, строгото спазване на установените дажби и преработката на фуражите са от изключителна важност за получаването на планираната животновъдна продукция през зимните месеци.

Похвално трудолюбие

Тази година планът за тютюна в кооперативното стопанство в с. Ножарево е преизпълнен. Преди 20 дни започна и преработката на качествено изсушения тютюн. В тази работа със своето старание заслужават похвала комсомолците Бедрия Галибова, Незахат Ахмедова, Хатидже Ахмедова и др.

С дружни усилия вече са елпезирани повече от 10 тона тютюн.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

През месеца на овощните градини

И ситовци не стоят със скръстени ръце

Двадесет и два дни изминаха вече от месеца на овощните градини. В цялата страна това време беше използвано за извършване на редица мероприятия по градините. Не стояха със скръстени ръце и стопаните от кооперативното стопанство в с. Ситово. Защото освен 1633-те декара овошки в ситовското стопанство има създадени и стари овощарски традиции.

Още с първите есенни дни и след намаляване на полската работа, главното внимание на овощарите и специалистите от кооператива беше насочено към належащите овощарски работи. Трябваше и да се пръска против болестите по дръвчетата, и да се варосват стволовете им, и да се оре в междуредията. Но ситовци не се стъписаха пред трудностите. Добрата организация на работата и ентусиазмът на овощарите направиха възможно в съвсем кратък срок 927 дка дръвчета да бъдат напръскани с бордолезов разтвор и 1 115 дка да бъдат изорани.

Но само това ли? В кооперативната овощна градина всеки ден кипи оживена работа. За предпазване на дръвчетата от разни вредители сега се провежда варосване на стволовете им. Това ще предпази градината и от премръзване през ледените зимни дни.

В рамките на месеца на овощните градини ситовци доказват най-красноречиво, че когато не липсва желание за работа, трудностите се преодоляват лесно, а това е предпоставка за по-обилен плод и по-голям доход от овощните градини през следващите години.

Р. МИХАЙЛОВ

Трудови успехи пред новата година

33000 лева над плана

Полюляват се върховете на дърветата от свирещия в клонаците им утринен вятър. Неговата мека, хладна длан рони безброй пожълтели листа и есента тъче от тях шумящ златен килим. Той не може да спре излизащите от земята пари, през булото на които като призраци изплуват дървесните стволове. Многоглас птичи концерт възвестява из цялата гора настъпването на новия ден. Но ето, той е нарушен от човешки говор. Нарамили моторни резачки, брадви и въжета работниците от Дуловското горско стопанство с широки крачки разравят падналата шума и смехът им кънти далече из леса. Стигнали скоро до обектите си синкавият бензинов дим на резачките се смесва със сивата мъгла и пукотът им се повтаря далече, далече от приказливото ехо. Трясък, втори... повалените дървета със стон се струполясват на земята и моментално биват нападнати от въоръжените с брадви секачи, които окастрят клоните им.

Така е всеки ден. Всеки обикновен трудов ден, който носи на раменете си изпълнението на плана. Всеки отсечен клон е стотна от процента, всяко повалено дърво негова десета, стотинки, левове. А те се трупат непрекъснато, за да могат до 1 ноември да надхвърлят заплануваната цифра за годината с девет хиляди, която до 1 декември достигна 33 000 лева. За преминалите напрегнати месеци годишният план за трупите е изпълнен 100 на сто, предвидените 3 500 м. куб. дребна строителна дървесина достигнаха 4 450 кубика, добити са в повече 2 200 куб м дърва за горене, дървените въглища от 100 станаха 162 тона. Планът за печалбата за годината беше 95 000 лв, а сега отчитат 115 000 лева. . .

Едно след друго падат дърветата, пръскайки около себе си облак сухи листа. Това е една и съща картина, която се вижда при бригадите от селата Върбино и Ирник с ръководители Теньо Цветков и Георги Михайлов. Коя от двете е по-добра? Коя от тях дава по-бърза и качествена работа? И двете! Диаграмите на изпълнение на плана показват еднакви резултати. Едни и същи сили се хвърлиха в работата, една и съща трябва да бъде похвалата за тях. Не бива да забравяме и върбинските извозвачи с отговорник Димитър Неделчев. За пример между колегите си са и ръководителите на обекти Петър Тодоров и Слави Киров.

Ден след ден минават в напрегнат труд. Настъпилите студове влошиха условията за работа, но работниците от Дуловското горско стопанство няма да отстъпят нито педя назад. Те упорито се борят с трудностите, за да дадат повече дървесина на народното стопанство.

Георги УЗУНСКИ

БРАВО ТЕКСТИЛЦИ

Две дати от месец ноември помни колективът на ДИП „Текстилни влакна"—Тутракан. Едната—10 ноември. Тогава предприятието изпълни годишния си план за общата промишлена продукция и започна работа по изпълнение на плана за 1964 година. На другата—22 ноември, работниците и служителите удържаха на дадената дума и изпълниха обещанието направено пред Партията и народа. С такъв успех не може да се похвали всяко предприятие. Победният марш по пътя на успехите продължава — до днес от производствените цехове е предадена свръх планова продукция за 60 000 лева, а до края на годината се очаква да се произведе такава за още 60 000 лева. Народното стопанство ще получи в повече 70 тона конопено влакно и дреб, 30 тона канап, 39 тона манила, 3 тона въжета и други.

Стремежът на работниците от „Текстилни влакна" Тутракан е едновременно с преизпълнението на плана за обема, да се произвеждат изделия с най-малко разходи на единица продукция. В резултат на това, до сега само от снижение на себестойността е реализирана икономия от 50 000 лева, а до края на годината свръх плановата печалба ще достигне 100 000 лева. Изпълнението на тези няколко показателя, показват стопанското отношение на ръководството и работниците при изпълнение на поставените задачи.

Първенци са въжарската бригада на Юлми Измаилов, изпълнила плана си още на 30 октомври и бригадата от конопения цех с ръководител Симеон Петров, отчела плановото производство за годината на 8 ноември.

Колективът на ДИП „Текстилни влакна" Тутракан ще посрещне новата 1964 година горд за блестящо изпълнената задача.

Бл. ПЕШЕВСКИ

Една от най-добре уредените фуражни кухни в нашия окръг е в ТКЗС—Главиница. Още в края на август Слави Маринов и Кръстьо Янков започнаха много старателно да преработват грубите фуражи за кооперативния добитък.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

„Денят се познава още от утрото"

Така гласи една народна поговорка. Сега коларовските кооператори често си я спомнят. Който мине край блоковете на селото неможе да не се порадва на добре засятите блокове, на хубавата пшеница. А времето още дава възможност да се работи. По полето цари оживление. Пълни каруци с тор са се отправили към блоковете. Каруцарите са кооператори от звеното на Осман Мехмедов. Те са най-редовни и активни в подхранването на есенните култури. Често пъти само за един ден звеното наторява по 300-400 дка с амониева селитра. И другите звена се стремят да се равнят по първенеца.

Кооператорите от Коларово добре помнят тазгодишната слаба реколта от пшеницата, и за да не се повтори те масово се включват в подхранването на есенниците. А и раззеленилите се посеви ги радват, вдъхват им надежда. А каква беше миналата година? Есента — неблагоприятна. Нямаше нито килограм тор. А тази година торта е достатъчна и хората работят с желание

На 2 870 декара вече е хвърлена 21 тона амониева селитра. Има да се наторяват още 2 130 дка. Сега кооператорите разполагат с повече от 20 тона амониева селитра. Това количество е достатъчно за наторяване и на останалите площи.

А това е едно от важните условия за богатата реколта през следващата година.

Рушан ИСМАИЛОВ

ОБРАБОТКАТА НА ТЮТЮНА ТРЯБВА ДА СЕ ПОДОБРИ

Кооператорите от тракторно-полевъдната бригада в село Межден отдавна разбраха, че само с тютюна може да компенсират загубите нанесени от тежката зима. Затова те засадиха 162 дка тютюн над плана. Грижите за него бяха най-добри и трудът им не отиде напразно. Те изпълниха плана си общо 190 на сто. Набраха повече от 111 000 низи, като това се равнява на 166 тона.

Сега кооператорите от бригадата елпезират и балират златните листа. Повече от 250 души са заети с тази работа. На ден те приготвят по 64 бали. Вече се предали 6 2.8 килограма.

Но не всички кооператори извършват манипулацията на тютюна добре. Така например докато направените бали от бригадата на Илия Стоянов се продадоха по 1.62 лв кг, то балите приготвени от бригадата на Георги Димов се продадоха по 1.29 лв. Каква е причината, щото в една бригада тютюна да се продава по-скъпо, а в друга цената да е по-ниска? Много ясно—лошата манипулация. Кооператорите от бригадата на Георги Димов не сортираха правилно тютюневите листа. Поради това на изкупвателния пункт се определя по-ниска цена.

И в село Таслаково балите се продават също с по-ниска цена 1.25 лв на кг. Освен това поради липса на чували кооператорите от таслаковската бригада вече от четири дни не балират. Ръководителите на селото предварително е трябвало да си помислят за снабдяване с необходимите материали за по-бързата манипулация на тютюна.

Въпреки допуснатите слабости и в Межден и в Таслаковската бригада, в касата на стопанството ще влезе голяма сума пари от тютюна. Това ще помогне доста за компенсиране на загубите от животновъдството. Но кооператорите ако работят по-старателно могат да продадат тютюна на по-високо качество и да получат много по-голямо възнаграждение за своя труд.

Зия АХМЕДОВ

Отново край машините

И в село Паисиево работата със селскостопанските машини привърши. Механизаторите започнаха вече ремонтирането на прикачния инвентар. Голяма помощ в това отношение оказват стругарите и електрожениститe. Без тяхния труд, бързото протичане на ремонта би бил невъзможен. За качеството на работата по ремонта непрекъснато бди главния инжинер на кооператива.

С упоритостта си в тези напрегнати дни се отличават механизаторите Иван Стефанов, Хаккъ Шукриев, Ешреф Мюсрефов и други.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ПРОГНОЗА ЗА ВРЕМЕТО ПРЕЗ ДЕКЕМВРИ

Хидрометеорологичната служба дава следната прогноза за времето през декември:

1—10: През първата половина на периода времето ще е със значителна облачност на места с валежи, главно в началото на периода: в Северна България и високите полета от сняг, а по Черноморието и Южна България от дъжд. През втората половина ще имаме незначителна облачност, на много места с мъгли. Ветрове отначало умерени откъм северозапад и север, а в последствие слаби предимно откъм изток. Температурите през първата половина между минус 2 и плюс 3°, а през втората понижение с 3—5°.

11—20: През по-голямата част от периода ще преобладава облачно време с превалявания от сняг и дъжд главно в началото и края на периода. Ветрове слаби до умерени, а по Черноморието и засилени, почесто откъм североизток и изток. Температурите в началото на периода между минус 2 и плюс 2°, а в средата и края на периода понижение с 6—7°.

21—31: Променлива облачност, значителна към края на периода, когато над по-голямата част от страната ще има валежи предимно от сняг в началото на периода на много места с мъгли. Ветрове през първата половина слаби, неориентирани, а през втората — умерени откъм запад и северозапад. Температурите в началото и средата на периода между минус 10 и минус 5°, а към края на периода повишение с 4—5°. По Черноморието с 2—3° по-високи.

ЗАБЕЛЕЖКА: Средната месечна температура за повечето места от страната ще бъде с около 1° по-ниска от нормалната. (Нормалната месечна температура за по-голямата част от страната е около 1—2°, по Черноморието около 4°, във високите полета и на места в Северна България между 0° и минус 1°). Температурите са за 7 часа сутринта.

Месечната сума на валежите се очаква да е по-висока от нормалната.

СЕЛСКОСТОПАНСКАТА ПРОСВЕТА В НАШИЯ ОКРЪГ СЕ ПОДЦЕНЯВА

През тази селскостопанска година кооператорите от нашия окръг постигнаха значителни успехи както в растениевъдството, така и в животновъдството, въпреки неблагоприятните климатически условия. Много ТКЗС успешно изпълниха и преизпълниха своите производствени планове. ТКЗС—Ситово още на 15 септември т. г. изпълни плана си за кравето мляко в стокова продукция, ТКЗС—Окорш получи по 212 кг пшеница средно от декар, стопаните от село Дичево отчетоха по 200 кг слънчоглед от декар. ТКЗС—Айдемир е единственото стопанство в окръга, което изпълни договорното си отношение по предаването на всички култури от овощарството и лозарството и всичко това благодарение на старателното и практическо изучаване на местния челен опит. Добре проучените данни показват, че постигнатите успехи в ТКЗС са плод на грижите на селскостопанските ръководители и специалисти в създаването на опитни кооператори с богати познания в агротехниката и зоотехниката.

За да изпълним успешно новите задачи, които Партията и Правителството ни поставят за през следващата година, трябва по-упорито да се учим от опита на първенците, да изучаваме новостите в селското стопанство и да повишаваме знанията си в областта на агротехниката и зоотехниката. Защото само добре просветените кооператори, опознали изискванията на културите, могат да станат майстори на високи добиви, майстори, които изтръгват от земята всичко, което тя може да даде. Само добре обучените животновъди водят успешна борба за получаване повече и по-евтина животновъдна продукция. В нашето селско стопанство все повече се използват машините. Това изисква квалифицирани технически кадри, които правилно да стопанисват наличната техника. Всичко това налага есенно-зимните дни да се използват най-рационално за активна селскостопанска просвета.

Минаха вече две седмици от откриването на учебната селскостопанска година. В ТКЗС са организирани 348 школи по животновъдство и растениевъдство, в които участвуват 14 179 кооператори. Създадени са към общинските партийни комитети и учебни групи по агротехника, зоотехника и икономика на селското стопанство. От утре трябва да започнат да действуват и организираните по линия на Академията на селскостопанските науки семинари за опресняване знанията на специалистите от ТКЗС и ДЗС по растениевъдство, животновъдство и ветеринарно дело.

Първите занимания на просветните звена в ТКЗС започнаха. Там където ръководствата на ТКЗС и специалистите не подцениха важността на тази задача, има старателно изготвени тематични планове и добра организация на работа. Така в ТКЗС—Алеково първото занимание се проведе на определения ден, без да отсъствуват кооператорите. Лекцията бе изнесена увлекателно. За пример могат да се посочат и специалистите в село Сребърна, които откриха учебната година още на 1 октомври. Изнесените тогава лекции обхващаха въпроси около правилната резитба на лозята, манипулирането на тютюна и други задачи, които предстояха да бъдат изпълнени. Кооператорите бяха добре запознати и подпомогнати в работата.

Но не така стои въпроса в някои кооперативи, където още първите лекции бяха провалени поради липса на хора—в селата Стефан Караджа, Бабук, Кайнарджа, Чернолик и много други. И до този момент в ТКЗС—Смилец и Дулово няма организирани школи, където да се изучава опита на местните първенци. В Окръжния съвет не се знае по какви планове ще работят специалистите в селата Белица, Главиница, Дулово, Зафирово и други. Нима всички тези факти не говорят, че у някои ръководители на ТКЗС съществува бездушие към този въпрос. Крайно време да се уреди въпроса с Комунални услуги за сградата, намираща се в местността „Памук—кулак", където се предвижда да има окръжна постоянно действуваща школа, за обучение по растениевъдство и животновъдство на председатели, зам. председатели на ТКЗС и бригадири.

От направените първи проверки се вижда, че в повечето ТКЗС селскостопанската просвета се подценява. Затова е необходимо общинските партийни комитети, управителните съвети и специалистите да са заловят здраво за просветата на кооператорите, като не допускат лошо подготвени лекции, отменяване на определения ден за занимания, осигурят стопроцентово присъствие на участниците в школите и учебните звена. Защото успехите в селското стопанство през следващата година ще зависят до много голяма степен от това, какви усилия са положили ръководителите на ТКЗС за овладяване до максимум на селскостопанската наука от кооператорите.

Отчети и избори в Партията

С НОВИ СИЛИ — ЗА НОВИ УСПЕХИ

Преди няколко дни комунистите от първичната партийна организация в село Долно Ряхово се събраха да отчетат своята едногодишна дейност. В доклада на партийното бюро се посочиха хубави прояви на комунисти, които достойно са изпълнили партийните поръчения и с трудът си са служили за пример сред безпартийните в ония сектори на кооператива, където са били изпратени да работят.

Има подобрение партийно-политическата и организационната работа. Получена е по-висока продукция от животновъдството. Пример за подражание е комунистът Тодор Темелков — дългогодишен овчар, който получи най-голяма продукция от поверените му стада и преизпълни плана си за животинската продукция — мляко, вълна, приплоди. Добре работи и др. Васил Иванов. Понасяли всички трудности на суровата зима, не се отчаяли. Партийното бюро правилно е ръководило организацията в изпълнение на всички задачи, стоящи пред нея. Организационните събрания редовно са провеждани.

С голяма загриженост в доклада и в изказванията се посочиха и някои слабости, които бяха разкритикувани. Така например партийното бюро не проявило достатъчна взискателност спрямо ония комунисти, които не отишли на работа там, където били изпратени с поръчение. Във всички сектори на тракторно-полевъдната бригада работят комунисти. В някои звена и в животновъдството има изградени партийни групи. Има и две комисии за партиен контрол. Работата им не била на завидната висота, макар и да са били подпомогнати. Комунисти са сигнализирали за някои грешки през кампаниите, но активната и системна работа само на групите и комисиите за партиен контрол ще помогне най вече на кооператива за икономии, против разхищенията.

По въпроса за подмладяване на организацията е направена крачка напред, но все още има много да се работи особено за привличане на жени в Партията, където техния процент е съвсем малък. От 43 членове на Партията и кандидат членове само 3 са жени. Недостатъчно са били подпомагани масовите организации и комсомолските дружества от партийното бюро.

Ценни изказвания направиха другарите Караиванов — секретар на общинския партиен комитет в село Долно Ряхово, и председателят на кооперативното стопанство др. Стоян Тързиев, които призоваха комунистите да се трудят неуморно, да станат челници в производството, да бъдат за пример като Велико Филипов, Иван Вълканов, Михал Николов, Васил Борисов и Стою Василев, които през годината са изпълнили своите поръчения и са заслужили уважението на кооператорите.

Новоизбраното партийно бюро и комунистите ще направят всичко възможно за отстраняване на пропуските през настоящата година.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Изглед от строежа на Красноярската ВЕЦ на река Енисей.

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИ КОНФЕРЕНЦИИ НА ПРОФСЪЮЗИТЕ

УСПЕХИТЕ СА РАДОСТНИ, НО ИМА И СЛАБОСТИ

Наскоро Профсъюзната организация при ДЗС — Силистра проведе своята годишна отчетно-изборна конференция.

Конференцията отчете, че въпреки тежките условия през изтеклата година, са положени не малко усилия и в резултат на това се очаква стопанството да приключи с много по-добри производствени резултати отколкото през миналата година.

Работническият колектив, успешно се е борил с трудностите през зимните месеци. Стопанството не беше добре запасено с различни видове фуражи. Посред зима се свърши сламата и трябваше да се закупува от кооперативните стопанства Не добре бяха подготвени и помещенията за презимуването на животните. Неудачи имаше при отглеждането на всички видове животни.

Но през тази година, благодарение на упоритият труд на ръководството на стопанството и на работниците, положението е съвсем друго. Въпреки голямата суша, резултатите от растениевъдството са добри. Особено добри грижи бяха положени при осигуряване на животните с различни видове фураж. Съхранени са повече и по качествени фуражи в сравнение с миналата година. Приготвени са 3400 т висококачествен силаж, до като през миналата година бяха приготвени само 1100 т.

Успехи завоюва стопанството в отчитане на задълженията си към държавата по отношение на животновъдната продукция. Планът за кравето мляко — 666 т беше отчетен още към средата на месец ноември. Планът за отчитането на различните видове месо е далече надхвърлен.

На конференцията беше отчетено, че успехите можеха да бъдат много по-големи, ако трудовата дисциплина сред работниците на стопанството беше на по-високо ниво, ако не съществуваха някои лоши порядки особено в животновъдството. Много от работниците не отиват на време на работа, други често пъти напускат работата си самоволно, като изпращат свои подменници. Лошата дисциплина стана причина за поява на болестта трикофития по телетата.

Отчете се, че битовите условия на работниците постоянно се подобряват. Осигурен е постоянен рейс за техния превоз. Помещенията на животновъдите са обзаведени. Всичко това поставя по-големи изисквания пред работниците по отношение на трудовата дисциплина.

Най добре беше организирал своята работа през годината колектива на работниците от свинефермата. Благодарение на високото съзнание на неговите членове, на трудовата дисциплина, на колективния метод на работа бригадата при свинефермата завоюва званието „бригада за комунистически труд“.

Като слабост в дейността на ръководството и на профорганизацията през годината се отбеляза това, че недостатъчно внимание се обръща на съревнованието. То е водено кампанийно, а не систематично. А то може да играе голяма роля в изпълнение на селскостопанските задачи. Малко са били провеждани и производствените съвещания в отделните бригади и ферми.

В решенията, които взе конференцията се обръща особено голямо внимание на съревнованието. То трябва да се използва като постоянен метод за мобилизация на работниците в изпълнение на производствените задачи. В тази връзка да се разшири движението за комунистически труд, като по-висша форма на социалистическото съревнование. Като важна задача се постави, редовното провеждане на производствените съвещания, като средство за своевременно набелязване на мерки за подобрение на работата. Един от наболелите въпроси, с който трябва да се занимае и да реши Профорганизацията с помощта на другите организации и ръководството на стопанството е трудовата дисциплина, която трябва да бъде на много по-високо ниво от тази година.

Изпълнявайки всички тези задачи Профорганизацията при ДЗС — Силистра ще подпомогне на стопанското ръководство в изпълнението на производствените планове през следващата година.

Емил ПРАХОВ

ПОД ЗОРКОТО ОКО НА НАРОДА

ДВЕТЕ ИСТИНИ

Какво показа проверката?

В почти всички магазини на село Калипетрово липсват етикети за цените на стоките, с което могат да се заблудят магазинерите и потребителите. Още не са доставени зеленчукови консерви, които се търсят от населението. Липсват строителни материали, които са нужни за строителството. Магазините вътре и вън имат неприветлив вид.

Училището има дърва за отопление до 25 януари 1964 година. Печките са също недостатъчни: от всичко 13 печки, с които разполага училището, 4 са без тухлички и са пробити, недостигат 5 броя печки. Паркета във физкултурния салон е развален и като се застуди времето, учителите няма къде да провеждат заниманията по физкултура. Има доста почупени стъкла по прозорците. Водата в кладенците не е добра за пиене и трябва да се закупят дамажани за всеки клас. За отворената занималня няма закупени маси, липсват кюнци за печките в занималнята.

Какви са резултатите?

Етикети се поставиха още на следващия ден под прякото ръководство на управата на селкоопа. Но още не са доставени зеленчукови консерви за населението, защото в цяло Калипетрово не може да се намери подходящ склад за съхраняването им. Строителни материали липсват и в другите населени места на окръга. Магазините добиха приветлив вид, защото неприветливи са приказките на хората, че управата на селкоопа си затваря очите пред истината. Сега районите около магазините и самите магазини са почистени и подредени. В училището и сега се доставят дърва. Печките са ремонтирани, но още липсват криви кюнци за занималнята. Паркета във физкултурния салон не е поправен и учениците ще си провеждат заниманията в снега. Стъклата са сложени, защото това не струва много усилия на изпълнителния комитет на общинския народен съвет. Водата в кладенците си е пак същата, а дамажани за всички класове ще се закупят. Вместо маси в занималнята са поставени чинове.

Изводи на комисията за народен контрол

Трябва отново да се извърши проверка, защото управата на селкоопа и ръководството на съвета още не са изпълнили всички точки от констативния протокол, изпратен до редакцията преди един месец.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

УЧЕБНИТЕ ЗВЕНА НА РЕДОВНИ ЗАНЯТИЯ

В района на общинската партийна организация в село Окорш тази година са изградени четири кръжока и 6 учебни групи. В тях са включени общо 95 партийни членове и 102 членове на Отечествения фронт, БЗНС и комсомолци. Имайки предвид, че нивото на занятията в учебните звена зависи преди всичко от подготовката на пропагандистите, още преди откриването на учебната година, партийния комитет утвърди за всяко звено подходящи пропагандисти с необходимата политическа и методическа подготовка. На първите занятия по указания на Централният комитет на БКП във всички кръжоци и отделни групи се разглеждат основните проблеми на съвременното комунистическо движение поставени в Отвореното писмо на ЦК на КПСС и декларацията на ЦК на БКП. Общинският партиен комитет още след първите занятия направи оценка за работата на всяко звено. На заседанието се констатира, че общо взето занятията в учебните звена протичат нормално, но на някои места се допускат и редица слабости. Констатира се, че някои партийни членове, които са включени в занятията безпричинно отсъствуват, а някои не си водят записки. Взискателността от страна на партийните бюра към тях беше слаба. Ето защо членовете на общинския партиен комитет на следващите занятия бяха разпределени по звена, да окажат помощ на пропагандистите на място. Проведени бяха също така и заседания на партийните бюра и партийни събрания, където бе разгледан хода на учебната година. На третото занимание общинския партиен комитет организира с всички пропагандисти показно занятие в село Овен. Там пропагандиста Бехчет Халилов се подготви добре за беседата. По неговата беседа станаха оживени разисквания. Пропагандистите казаха своето мнение и накрая се обобщи проведената лекция.

След като партийните бюра се занимаха с хода на учебната година, работата в същите коренно се подобри. Сега всички пропагандисти добре се подготвят, за занятията, слушателите редовно присъствуват, водят се записки и вземат активно участие в събеседванията. Така например при изнесената беседа за мирното съвместно съществуване при кръжока в село Окорш с пропагандист др Стоян Ризов,по изнесената тема се проведе два часа събеседване. В този кръжок винаги слушателите вземат активно участие в събеседването. Не по-лошо се провеждат учебните занимания в Овен. На високо ниво минават те и в кръжока при полевъдството в село Окорш и други. В кръжоците активно участие вземат комунистите Георги Стойчев, Деню Златев, Иван Колев, Атанас Иванов, Еленка Борисова, Исмаил Таиров, Ниази Ризов, Риза Хюсменов и други.

Добре работят и учебните групи с кооператорите, които вече са провели по 4 занимания. При тях също така присъствието на слушателите е добро, задават се интересни въпроси.

Нашият опит показва, че работата в учебните звена протича нормално и занятията се провеждат на високо ниво, тогава когато партийните бюра от близко следят работата на пропагандистите и окажат помощ на място за отстраняване на допуснатите слабости.

Велико СТАНЕВ

ВЕЧЕРНО ОБРАЗОВАНИЕ САМО НА КНИГА

Без разрешаване на основния проблем в близките 23 години да няма у нас малограмотни и граждани без основно образование, не може да се мине към построяването на материално-техническата база на комунизма.

В това е убедена и обществеността в село Калипетрово, където има над 100 души до 30-40 годишна възраст без основно образование. Тук подготовката за организацията на вечерното образование е започнала едва в края на м. септември, когато директорът на училището Димитър Касабов е поставил въпроса пред изпълнителния комитет на общинския народен съвет. Към 12. X. 1963 година със същия въпрос се е занимавал и общинския партиен комитет, който е набелязал мероприятия за откриване на вечерното училище, макар и с известно закъснение от две седмици. На 16. X. 1963 година са създадени комисии, които поемат отговорността да осигурят присъствието на младежите след продължителна разяснителна работа. Същото съвещание взе решение на 21 октомври 1963 година да се открие учебната година с учениците-вечерници, като се възлага на отговорните другари от ТКЗС да се погрижат за осигуряване присъствието на младежите кооператори и механизатори. Но на определената дата на занятия присъствува само 15 души, т. е. тези, за които отговаря директора на училището и председателя на общинския народен съвет др. Кирчо Райков. Другарите от управителния съвет на ТКЗС се отнасят формално към молбата на общинския партиен комитет, те не убедиха и не осигуриха присъствието на младежите от фермите и другите стопански обекти. Обществените организации, въпреки задълженията им съгласно редица партийни и правителствени документи и въпреки собствените им решения, също се отнесоха формално към тази отговорна правителствена задача. Но за това им нехайство отговорност не е потърсена. Въпреки многото съвещания и решения вечерното образование в село Калипетрово до 20 ноември 1963 година още не започнало. Причината за това е книжността и формализма.

Недостатъците по организацията на вечерното образование в това село се повтарят и през тази година. А такава задача не може да се реши само със силите на учителите и училището като цяло. Опитът от редица години показва, че там където обществеността и училището обединят своите усилия, резултатите не закъсняват.

Необходимо е незабавно да се направи оценка на вечерното обучение в Калипетрово и да се вземат мерки за незабавното включване на всички млади хора без основно образование във вечерните паралелки.

Марин ЛЮЛЮШЕВ

Тридневен семинар на библиотекарите от окръга

В четвъртък Окръжната библиотека при народно читалище „Доростол“ събра на тридневен семинар всички библиотекари на читалищата в средищните села на нашия окръг. В програмата е застъпено основно овладяване на способите за поддържане на редовна библиотечна документация. Важно място в работата му заемат и въпросите на планирането в селските читалищни библиотеки. Практическата насоченост на семинара добива още по-голямо значение и поради това, че той се провежда след предварителна подготовка на участниците по набелязаните въпроси. В работата на семинара важна роля изигра и лекцията на др. П. Чолов от Централния дом на детската книга, която насочи по-добре усилията на нашите библиотекари по пропагандирането на детската литература, съобразно с големите задачи по комунистическото възпитание на младото поколение.

Петър ПЕТРОВ

Ново и красиво село

От изоставащо — образцово

АВТОБУСЪТ, с който пътуваме, като стрела лети по гладкия асфалт.

Пристигаме в Алеково. Тук нищо старо не е останало. Наподобава малко градче.

Най-после автобусът спира в Честименско. Каква голяма промяна е настъпила! И всичко това е станало само за няколко години.

Няма улица, която да не е шосирана. Няма и следа от ония схлупени къщи. Сега на техните места се издигат високи едноетажни и двуетажни сгради.

Щастлива е звеноводката Мария Калчева, радостни са нейните часове на почивка—нова къща построи баща ѝ. Светла и обзаведена е тя.

Доскоро кооператорите получаваха хляб от Алеково. Но вече те си имат собствена фурна. Нова училищна сграда и пивница. Те са построени по линия на самооблагането.

И участъкова здравна служба не липсва в селото. Тя се обслужва от фелдшерката Фатме Еюбова.

Хвалят се кооператорите с всичко това. И с право се хвалят те. Нали някога селото им беше много изостанало. А сега Честименско е образцово село в окръга.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

СЪОБЩЕНИЕ

По случай чествуването 100 годишнината на „Славейковото училище“ и превръщането му в Окръжен народен музей и картинна галерия, в гр. Търговище на 7.XII. т. г. се организирва другарска среща на членовете на РМС и Комсомола учили в търговищката гимназия преди 9.9.944 година и среща на комсомолската организация в гимназията.

Начало 8 часа преди обяд в голямата зала на кино „Хр. Смирненски“—Търговище.

Поканват се другарите да присъствуват на срещата.

От организационния комитет

Няколко думи за рационализаторското и новаторското движение в ДКК „Нектар“

РАЗВИТИЕТО на социалистическата ни промишленост се съпровожда с постоянно разрастване на изобретателското и рационализаторското движение, което заема важно място в борбата за технически прогрес. Със своите творчески търсения, рационализаторите и новаторите допринасят да се подобрява техниката, технологията и организацията на производството, помагат за ускореното икономическо развитие на страната.

ДКК „Нектар“ в Силистра е едно от най големите предприятия в града и окръга. Обемът на общата промишлена продукция ежегодно расте и вече достигна 4 милиона лева, с тенденция на по-нататъшно увеличаване. Голяма част от производството е предназначено за износ за страните от социалистическия лагер и някои капиталистически страни. Затова, важен въпрос, който трябва да се реши, с оглед рентабилността от дейността на предприятието е въпросът за непрекъснатото намаляване на производствените разходи, чрез повишаване производителността на труда и подобряване технологията на производството.

До сега, за механизирането на производствените процеси в това предприятие е направено не малко, но все още съществуват операции, които се извършват ръчно, или механизирано, но с значителен разход на труд. Така е при подготовката на плодовете и зеленчуците за по нататъшна преработка, при пълненето на бурканите, при затварянето им, при изваряване сиропа за конфитюр и други операции с по-голям, или по-малък дял в общия производствен процес. Значителна част от механизацията занапред ще се извършва чрез доставката на нови по-съвършени машини и съоръжения, но другата част, и то не малка, ще се осъществява със силите на трудовия колектив по пътя на рационализаторството и новаторството. Ето защо грижата за разгръщане движението на рационализаторите и новаторите в ДКК „Нектар“ е същевременно и грижа за по нататъшното механизиране на производствените процеси, за създаването на поточност в производството и подобряване на технологията. Като се има предвид това, би следвало разгръщането на рационализаторското движение, да е една от важните задачи на административното, партийното и профсъюзно ръководства.

Така ли е обаче в действителност

По плана на бившето управление на промишлеността, „Нектар“ има контролна цифра за годината 20 рационализации с икономически ефект 30 000 лева. Досега са разгледани 14 предложения, от които са одобрени 6 с икономически ефект 1 407 лева. Тия цифри дават ясна картина за състоянието на рационализаторското движение и коментариите като че ли са излишни, но те поставят въпроса: защо се е получило така, че в това предприятие, където се чувствува нуждата от рационализации и където съществуват прекрасни условия за развитие на движението, то да изостане до такава степен? Отговорът на този въпрос е в работата на ТИС.

В дейността на ТИС съществува мудност, формализъм и незаинтересованост. За това, най-очебийно, говори фактът, че за разглеждане на рационализаторски предложения от началото на годината до сега е проведено само едно заседание. То се е състояло на 14 март и на него са разгледани 14 рационализации, 4 от които са били внесени още през 1962 година. Няма съмнение, че представянето на толкова голям брой предложення за разглеждане на едно заседание не осигурява задълбоченото им обсъждане, води до формализъм, до отбиване на номера, а те от своя страна слагат прът в колелото на движението. Разглеждането на голяма част от предложенията е забавено повече от три месеца, като това на Христо Петров, дадено на 12 декември 1962 година, на Иван Стоянов с дата на постъпване 24 декември 1962 г. и други.

В резултат на формализма и мудността от 14 март до 8 август в ТИС не е постъпила нито една рационализация. Едва на 8 август са внесени 2 предложения, през октомври 4 и две през ноември. Но и сега се повтаря старата грешка — мудността продължава. Разглеждането на рационализациите от август е забавено близо 4 месеца, на тези от октомври 2 месеца, а заседание на ТИС не е насрочено. Може би председателят Любен Георгиев чака пак да се съберат 14-15 рационализации и тогава да насрочи обсъждането им.

Рационализаторите и новаторите в нашето общество са хора — търсачи на новото. Със своята дързновенна мисъл те тласкат техническия прогрес напред. Затова те трябва да бъдат уважавани и поощрявани, но нима мудността и формализма на ТИС в ДКК „Нектар“ са израз на уважение?

За незадоволителната работа по рационализаторските предложения вина имат също така партийната и профсъюзна организации. От членовете на ТИС не е търсено отговорност, и въпросът, ясно е, е подценен не само от тях.

През зимата предстои да се извърши ремонт на машините. Първите крачки по подготовката за изпълнението на тази задача показват, че този период ще се използва за раздвижване на рационализаторското движение. Това може само да радва.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

С радостни мисли по пътя

— ХАЙДЕ! — подвикна мъжът на конете. Добичетата опънаха поводите и колелетата затрополяха по излъсканите камъни на калдъръма. Мъжът се понамести на седялката и смукна жадно от цигарата си. Раздухван от вятъра, димът се пръсна зад гърба му. Каруцата пое по мекия прашен път и чак сега гюмовете спряха да се блъскат един в друг.

От оборите до мандрата има не повече от километър и Минчо познава всеки камък от пътя. Конете поемат тръс, но той ги спира. Народен имот носи. Трябва да го пази. И гюмовете се повреждат от бързото каране и млякото може да се разлее...

...Винаги се случва така. Монотонното тупуркане на конските копита, тихото утро и далечните подвиквания на пастирите, които изкарват стадата на паша го унися в далечни спомени. Впрочем те не са много далечни. От преди пет години са, но Минчо Димитров ги таи в себе си като нещо най свидно. Тогава за пръв път надникна в кооперативната кравеферма. И още се чуду откъде се взе тази голяма любов у него към животните. И малко се поизплаши той през първия ден. Старите доячи работеха учудващо бързо. Само след няколко минути ведрата им се изпълваха с мляко. А той не смогваше. Ръцете го заболяваха бързо, пръстите му се сковаваха от умората.

Но така беше през първите месеци. Минчо Димитров не се посрами пред колегите си. Достойно защити честта си. Не беше минало много време, когато ведно с имената на най добрите доячи от кравефермата в с. Прохлада писаха и неговото име. Колко голяма беше радостта му тогава —само той знае.

Но не бяха малко и грижите му по това време. Работата не беше малко. Сутрин рано, когато село Прохлада спи най-сладкия си сън, неговият дом светва първи в махалата. Трябва да се бърза, защото времето лети така неусетно. Докато разсъмне трябва и да се нахранят кравите, и да се издои млякото, и да се почистят оборите.

Тази година Минчо Димитров имаше по план да надои 35 тона мляко. Не бяха по-малки плановете и на останалите му колеги от кравефермата. Рамо до рамо се трудиха, като брат на брата си помагаха и с дружни усилия цялата кравеферма изпълни годишния си план. И все пак най-добро изпълнение има Минчо. Вече има надоени над 1 700 литра мляко надпланово.

И само тази година ли? Години наред той е бил все сред челниците на животновъдите от с. Прохлада. И останалите гледачи се мъчат да го надварят, но кравефермата в с. Прохлада има голяма преднина и лесно не се стига. Знаят това вече и от Секулово и от Грънчарово и от Скала. А това за Минчо е най-голямата гордост...

..Много е къс пътят от оборите до мандрата. Минчо всеки път съжелява за това. Докато се унесе човек в приятни мисли и пътят току свършва. Претоварената каруца отново спира. Мъжете от мандрата с бели престилки протягат ръце и внимателно поемат гюмовете. А от лицето на дояча не слиза радостната усмивка. Всичко в него сякаш говори „Ето виждате ли. Това от нашите грижи към животните се е родило — млякото де“. И мъжете с белите халати клатят съгласно глави, защото и те се радват заедно с доячите, когато млякото пристигне на време и навреме заредят казаните за сиренето.

А Минчо отново бърза. Каруцата отново подскача по неравния път към кравефермата, където чакат неуморните му колеги.

Р. ШИМАБЕЕВ

Борбата за високи добиви се подема отсега

В бригадата в с. Колобър още отсега се подема борбата за високи добиви от есенните култури. Въпреки неблагоприятното време, полевъдите не спират работата по наторяването на площите с изкуствени торове. За съвсем кратък срок са били наторени 1 700 дка с по 10 кг амониева силитра.

Наторяването се извършва на ръка. Въпреки че работата е трудоемка, наличните количества тор бяха разпръснати в определения срок. В определения срок се извършва и извозването на оборския тор.

Радослав РУСЕВ

НАЙ-РАЦИОНАЛНО ДА СЕ ИЗПОЛЗВА ФОНДЪТ

„Разширяване промишлените услуги на населението“

ПРЕЗ 1961 година Министерския съвет направи преценка на обема и на качеството на промишлените услуги на населението, извършвани от промишлени комбинати и от трудово-производителните кооперации и ги намери за недостатъчни.

За да се разшири и подобри този вид услуги Министерския съвет разпореди от 1 януари 1962 година, към окръжните народни съвети да се създаде фонд за „Разширяване промишлените услуги на населението“, средствата на който да се набират чрез отчисление от печалбата на промишлените комбинати в размер на 10 процента в границите на планираната печалба и 50 процента от реализираната планова печалба.

Участието в фонда с 50 процента от надплановата печалба позволява за късо време да се наберат достатъчно средства за задоволяване нуждите на промкомбинатите с финансови източници за разширяване и подобряване услугите на населението чрез строителство и обзавеждане на нови работилници, разширяване и подобряване на съществуващите такива, чрез набавяне на лекопреносими инструменти за извършване услуги по домовете на гражданите от работни групи, чрез създаване на подвижни работилници и т. н.

Начинът за набиране на средствата във фонд „Разширение промишлените услуги на населението“, както и целите за които могат да се изразходват те го определят като важен фактор за подобряване обслужването на населението с промишлени услуги. За да се разбере каква голяма възможност е дадена с разпореждането на Министерския съвет за бързо набиране на средства във фонда е достатъчно да посочим, че ако промишлените комбинати преизпълнят плана си за печалбата само с 20 на сто, то в него ще постъпят около 100 000 лева. А това означава на всеки промкомбинат в окръга ни да се предоставят по 25 000 лева за разкриване на нови и за подобряване на съществуващите обекти за промишлени услуги извън финансовите планове на предприятията.

Трябва да отбележим, че чрез създаването на фонда държавата съзнателно се отказва от известна част от своите приходи в полза на разширяването и подобряването на промишлените услуги на населението. Тази финансова подкрепа, ръководствата на промкомбинатите трябва да оценят и най целесъобразно да използват отпуснатите им от фонда средства. Едновременно с това е необходимо да се разбере, че преди да се вземе от фонда трябва да му се даде. А това означава, че комбинатите трябва да изпълняват и да преизпълняват плана си за печалбата. Неизпълнението на плана за печалбата бие по фонда, той остава без средства—помощ от него не може да се получи, те се лишават от възможността да разширяват и подобряват мрежата си със средства извън финансовия план.

Изхождайки от огромната безвъзмездна помощ, която този фонд оказва на ръководствата на промишлените комбинати за подобряване на материално-техническата база на предприятията, необходимо е същите да проявят по-голям интерес към него, и да осигурят надпланови натрупвания. Това изисква интересите не на фонда, а на самите предприятия. Защото набраните средства в него могат да се използуват, както посочихме не само за разкриване и разширяване на работилници за услуги, но те могат да бъдат употребени и за построяване на комбинати за битово обслужване на населението, с множество разнообразни и просторни работни помещения, в които при най-висока хигиенна култура трудещите се ще намират бързи и висококачествени услуги. Чрез построяването на битовите комбинати средствата на фонда ще бъдат оползотворени най целесъобразно и използувани най рационално.

Досегашната работа с фонда „Разширяване промишлените услуги на населението“ показва, че някои от ръководствата на промкомбинатите не работят достатъчно за увеличаване на на трупванията в него. Така промкомбината в Дулово, поради лош финансов резултат през 1962 и 1963 година не е внесъл нито един лев по сметката му. Неизпълнението на плана за печалбата в „Електрометал“ — Силистра стана причина последният да внесе едва 80 на сто от плановата вноска. Промкомбинатите „Текстил“ и „Трасмариска“ преизпълняват плана си за печалбата с незначителни суми и не са в състояние да компенсират вноските от първите две предприятия.

За да се ликвидира с това положение е необходимо в края на годината промкомбинатите да се явят с преизпълнен план за печалбата, с осигурени надпланови вноски за фонда. Само добрия финансов резултат през тази година ще им осигури извънпланови средства за преустройствата и капиталовложенията през следващата година.

Йордан ПОПОВ

Из опита на първенците

И КАРТОФИТЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ВИСОКОДОБИВНА КУЛТУРА

ОПИТЪТ придобит от редица години в ТКЗС в гр. Дулово в отглеждането на картофите показва, че на определени почви, кооператорите могат да получават ежегодно по 2 тона от декар. Този опит говори, че нашия окръг е в състояние да задоволява нуждите си със собствено производство, при условия, че се прилага висока агротехника при отглеждането на картофите.

През 1962 година Дуловското стопанство отгледа 52 дка картофи и получи по 2 000 кг от декар. През тази година площта, заета с картофи е 50 дка и средния добив е 1 300 кг от декар. Звеноводката Тодорка Петрова от 12 дка получи по 1 700 кг.

Каква агротехника прилагат дуловските кооператори?

..Най-напред те избраха подходяща площ—леко до средно песъкливо-глинеста почва, която изораха на дълбочина 33—35 см през месец август м. г.

От всички картофени сортове те избраха сорта „Аквила“. Рано напролет в началото на март кооператорите извършиха брануване на оранта, напреко на браздите с тракторна брана. Към средата на март те направиха на площта I во култивиране, като след култиватора прикачиха брана. В края на месеца извършиха II ро култивиране с брануване, на дълбочина 8 - 10 см, т. е. на дълбочината на засаждането на картофите. Непосредствено преди засаждането площта бе набраздена с рало, теглено с коне на растояние 60 см. Добре би било набраздяването да се извърши механизирано с браздачи, монтирани на култиватор, теглен от трактор, което е 10 пъти по-изгодно икономически. Веднага след набраздяването, в браздите, на растояние 40 см, кооператорите поставиха по 100 грама дървесна пепел и по 20 грама гранулиран суперфосфат на гнездо, омесени добре.

Саденето на картофите бе извършено в средата на месец април, което по наша преценка и според научни данни е много късно.

Като се има предвид, че картофите понасят сравнително добре ниските температури, а именно кълнят при +5°—+6°, кореновата им система се развива активно при +6° — +8°, това обстоятелство обуславя и ранния срок на засаждане, което трябва да стане през втората половина на м. март. С това се избягва клубенообразуването при висока температура, която го спира при 30 градуса и същевременно се предпазват клубените от израждане, което се явява при почвена температура над 25 градуса. Семенният материал за 30 дка бе яровизиран. В гнездата кооператорите поставиха по 2—3 клубена на дълбочина 10 — 12 сантиметра. Общия разход на семенния материал е 220 — 230 кг на декар. След засаждането бе извършена една копан на ръка и две окопавания с конска окопвачка. През вегетационния период се извършиха две загърляния ръчно и еднократно пръскане с „Деделин“ срещу Колорадския бръмбар. Изваждането и съхранението бяха извършени ръчно. В резултат от приложената техника, дуловските кооператори получиха от 50 дка общо 66 616 кг картофи със средна реализационна цена — 0. 066 лв и са получили бруто доход в размер на 4 405 лв. Извършени са материални и парични разходи и разход на труд в размер на 1 986.78 лв. Получен е чист доход 2 418.22 лв. Чистият доход на декар от цялата площ възлиза на 48.36 лв.

Звеното на Тодорка Петрова от 12 дка площ е получило по 1 700 кг от декар картофи, а чистия доход от декар възлиза на 67.16 лв.

Ако приемем, че 1 дка царевица при среден добив от 400 кг на декар носи бруто доход 40 лв срещу 67.16 лв чист доход от декар за картофите, то изводите за картофите като високо доходна култура говорят сами за себе си.

Т. Д. НИКОЛОВ
научен сътрудник при КОС — Силистра

Качеството на отливките ще се повиши

ДЪЛГИ години бившата кооперация, а впоследствие ДМЗ „Стомана“ в Силистра правеше отливките на различни части почти само по „усет“. Това се налагаше от факта, че в завода нямаше лаборатория, която да извършва анализ на излятия метал. Пробите се изпращаха в други заводи у нас и докато пристигнат резултатите, минаваше много време, през което металът течеше и гаранцията за качеството на детайлите беше нищожна. Това принуди ръководството на завода да помисли за създаването на собствена лаборатория. За нея се отдели едно помещение в сградата на леярния цех и неговия ремонт и обзавеждане започна през лятото.

Проекта на новата лаборатория и непосредствения контрол над изпълнението му се осъществи от главния металург на ДМЗ „Стомана“ инженер Людмил Дянков, Христо Павлов—конструктор от леярния цех и техник— лаборанта Йордан Ганчев. С всеки изминал ден работата напредваше все повече. Бъдещата лаборатория се измаза, направиха се зидани маси и камина, стените се облицоваха с фаянсови плочки.

На 15 октомври т. г. в лабораторията се направиха първите анализи. За тяхната бързина помогнаха прецизните, модерни апарати създадени по последната дума на техниката. Най-голямо внимание тук заслужава чехския ламповполярограф 55 произведен през настоящата година и липсващ в лабораториите на много от нашите заводи. С негова помощ се правят експрес—анализи на съставните части на цветните метали, които се леят в завода. Записвайки сам резултатите, той прави за около три минути пълен анализ на девет компонента. За сравнение може да се посочи, че същото това, по старите класически методи се извършва за седем часа. Ценност представлява и апарата за електролиза, полско производство, с платинови електроди. Той изпълнява едновременно три функции— подгрява разтвора, разбърква и го електролизира. Служи също за определяне компонентите на цветните метали с точност 0.0001. Полската фина механика е представена и с апарата за измерване на твърдост по Бринел, който определя качеството на готовите отливки. Тук виждаме и два унгарски апарата за определяне качеството на формовъчната пръст, камина за правене анализи по класическите методи, сушилня, вибрационни сита, нагревателни пещи, химикали и т. н.

В новата лаборатория която за сега се обслужва само от Йордан Ганчев се извършват средно по 3-4 химически анализа дневно, 100 по Бринел, а за качеството на отливките около 15. Годишният икономически ефект от тази нова придобивка на завода е 12 500 лева.

Перспективата сочи, че към тази централна заводска лаборатория в близко бъдеще ще се открие експрес-лаборатория и такава за металографски изследвания.

Георги УЗУНСКИ

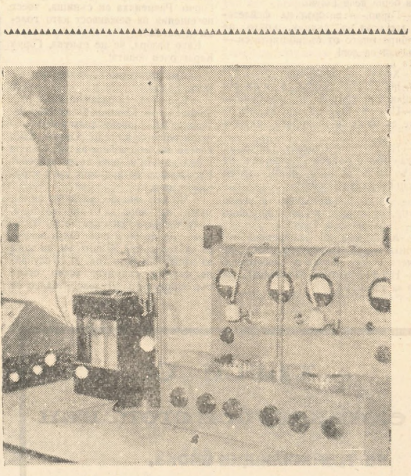

На снимката: Част от заводската лаборатория

Ст. ДИМИТРОВ

Приятелки

Случка в Суходол

—Охо-о-о! Хош гелдин, хош гелдин!—ни посрещна бай Карани още на вратата на хоремага в Суходол. Ама когато ни посрещна, на вратата първо се показа едно голямо шкембе, а после—трепереещите му ръце. Не, ръцете му не трепереха от нервност, а от алкохола, който беше стигнал чак в пръстите му — по пътища неизповедими, но познати.

— Ей, хубаво нещо е ракията, еша си няма, дявол да я вземе! — мърмореше той, размотавайки думите си като кълбо с прежда. А чашите в ръцете му се плискаха, плискаха, плискаха—като менци на млада невеста.

Поръчваха ли му нещо, той веднага казваше:

— Готово! Ей сегичка!

Каквото сервираше, всичко си оставаше на масата. Шишета ли не щеш, чинии ли—всичко. А прахът по масите се е напластявал като че ли векове наред.

А иначе е учтив бай Карани. Види ли ябанджия, още отдалеч го посреща:

—Хош гелдин, бюлбюлюм! (което ще рече: „Добре дошъл, славейчето ми!“)

—Карани-ага, четири вермута! — извика един от нас.

— Готово бе, гюзелим! (тоест: „Готово бе, хубавец!“)

Само че другият ми приятел не седна, докато не се почисти масата. Карани-ага вве един мръсен парцал и с един замах я почисти. Но тя се зацапа още повече. След малко донесе четири пълни чаши, ала не особено малките му пръстета бяха наполовина в чашите.

—Ето, всичко е в ред!—каза той. —Наистина бира и лимонада нямаме, ама стар хоремагчия съм аз. Асъл ичкия си имам: ракия, ром, вино.

—Истински напитки има човека!— преведе един от нас.

Но ракията беше изпарила толкова много акъла му, че не правеше разлика между вермут и ликьор. С други думи, искам да кажа, че вместо вермут, ни донесе ликьор.

Тефик ХЮСМЕНОВ

ВЪВ ВЕЧЕРНАТА ГИМНАЗИЯ

ТЕМА: ИЗТЪРВАЛ КЬОРАВОТО

(СВОБОДНО СЪЧИНЕНИЕ)

ЕЛА, братко, ела да се почерпим! Поне ти ще ме разбереш. Чуй мъката ми, че както ми е причерняло . . . Седни, седни тука!. . Ало, келнер! Хей, другарче, я напълни пак тая каничка. Нямате ли нещо по-голямо, ами си играйте с тия съдини от по две глътки? . . Дай тук виното! . .

Отидох до ъгъла — кой отказва от черпене. Млад мъж с разрошена коса и сърдит поглед ми се усмихна. Очите му не обещаваха нищо хубаво и затова седнах по-далече. Но той се премести до мен. С едната ръка ме прегърна фамилиарно, а с другата заобръща пълните чаши.

—Ще ги науча аз тях. Ще ме изключват от училище! Мене! Цонко Иванов! Къде е тук справедливостта? Къде е грижата за човека — питам аз. Даскали! Те вместо да ми благодарят, че правя чест на вечерната гимназия с посещението си, ми търсят сметка защо пия. Ходил съм бил пиян на училище. Хайде де! Гаврътнал съм някое килце за кураж само, но не съм се напивал я. Аз издържам—ехе-е! Пък и какво ще ми пречи толкова—пиян, валян, но нали бях на училище? А Марин Маринов всеки ден закъснява, бяга от часове. Някои вечерници по цели седмици не се вестяват в училище. Надежда Томова от фотото, Илияна Симеонова от „Камъшит“ и много други имат вече по десетина-двайсет неизвинени отсъствия, но пак били по-добри от мене. Хайде де! Несправедливост, братко, явна несправедливост и дискриминация, значи.

—Келнер, виното пак се свърши. Дай да се напием тази вечер, пък както ще да става! От мъка пия аз, от мъка. Изключен ученик! И то защо? Бил съм се държал неприлично. Кое пък ми е толкоз неприличното? Нали всичко ми е в ред, а? Нито се закачам с момичетата като Кольо, нито се прегръщам с някого, както правят Златка и Иван даже в час, нито се разхождам из класната стая като Димитър Атанасов от „Метал“. Славен мъж е Митката. Даскалът му прави бележка да не става от мястото си, а той: „Чакай малко де, ще се върна!“ Даже го позаплаши. Симпатяга! Да го разцелуваш! . . Келнер, дай „Арда“! Сега не съм в училище.

И Цонко пали цигара след цигара — една лапва, две-три стоят недопушени в пепелника, а по една стиска в лявата и дясната ръка.

—Чудя им се на акъла на тия хора. Правилник щели да прилагат, дисциплина ще въвеждат, домашни работи задават—с редовните ученици ще ни приравняват. Защо Вансен Георгиев, Енчо Кирилов и други бягали от час да идат на кино, да си направят срещата и т. н.? Ами млади хора сме най-сетне! Имаме си свои разбирания, свои интереси—защо е това ограничаване? Свобода, свобода ни трябва!

Всички присъствуващи се обърнаха да видят бореца за свобода. Мене ми стана неудобно, та се опитах да го успокоя:

—Ами що не напуснете гимназията—нали не е задължително?

— Ей че го рече и ти! Зелен си, братлето ми, зелен си! Да напуснем доброволно—как не! Аванта има в тая работа, аванта. Щом си ученик, в предприятието много-много не те закачат, осигуряват ти редовна смяна и намален работен ден — кеф. Аз затова се бях записал. Пък и само аз ли? Ей сега мога да ти изредя десетина-двайсет подобни примера. Лесно можеш да ги разбереш по многото двойки. Виолета Кабаиванова и Димитрина Георгиева от „Камъшит“ имат по половин дузина двойки. Далеч по-напред са Гергина Маринова, Михаил Русев и много други. Хич не им е до учение. Посещават училище ей тъй, за развлечение. Ама тях не ги закачат. Ползуват си облагите, получават си двойките, правят си срещите и времето минава... А аз за къде съм сега, аз?

— А предприятията не им ли търсят сметка?

— Бош лаф работа. Шефовете от администрацията, профорганизацията и Комсомола гледат да се отчетат по-нагоре, че имат ученици във вечерната гимназия. В строителната организация държат здраво, но в повечето предприятия и пръста си не помръдват. А някои вечерници пък въобще не работят. Това между нас да си остане, но от „Камъшит“ и от Консервната фабрика безразборно се издават удостоверения за записване в училище. Аз мога и пет такива бележки да ти намеря. Ако ти потрябват, обади се. Ами даскалите се заяждат и не знам сега — отиде ми и намаления работен ден, отидоха по дяволите всичките ми привилегии. Дано от управата на кооперацията ни — ТПК „Девети септември“— не ме накарат да връщам пари за неотработените часове. Тогава съвсем ще я оцапам. Сакън и ти да не си изтървал някъде нещо. Трайко ти е името—трай си! Каквото говорихме, между нас да си остане. Пък в училище да си върви, както е било досега. Аз вече изтървах кьоравото, но поне другарите ми да си поживеят. А до година пак може да се запиша... Ха наздраве!..

Трайко С. ТОЯГОВ

ГРЪМ ОТ ЯСНО НЕБЕ

фейлетон

ХУБАВО Е, дявол да го вземе, човек да има власт. Кой каквото ще да казва, ама хубаво е. Е, преди Девети беше едно, сега е по друго. Тогава, имаш ли власт—ти колиш, ти бесиш. Нали помня Гочо Кьопавия, когато го направиха метач в общината и го облякоха в старата, износена стражарска униформа. Голтакът му с голтак, и той почна да се пери—че е на власт. А големците дете у майка разплакваха.

Но сега не е така. Сега за големците казват, че са слуги на народа. И си е вярно. При какъвто и началник да идеш сега, ще те посрещне, ще ти изслуша болката и хоп—ще разреши въпроса. А който не върви с народа, който не милее за него и започне да мяза на ония отпреди Девети, веднага му вземат мярката.

Та а стана и с нашия Тончо. Добър човек беше, способен, ама накрая се окалпазани. Омаскари се, да го вземат мътните! Ама да ви разкажа как стана.

То този наш Тончо е (по право беше!) председател на съвета. И доста години изкара на този пост—осем ли, девет ли, не помня вече. Бая време, всеки случай. Отначало си гледаше човешки службата. После— после влезе дяволът под кожата му. Първите една—две години, щом стана председател, ходи, струва, хора праща чак в София—доста хубави работи направи за селото Електрика ни докара, вода ни докара, втори етаж на училището издигнахме. И какво ли не. Ама после какво стана с този човек? Сутрин, обед, вечер, все в хоремага ще го видиш. Гаче тук му е канцеларията. И хората започнаха да си чешат езиците, подхвърляха на Христо хоремагчията:

— Ице, под табелата „Пивница“ що не пишеш „Селсъвет“?— питаха.

Христо само свиваше рамене и биваше винаги в готовност да изпълни следващата поръчка на Тончо. А той, отпуснал се с цялото си туловище на стола, само с помръдване на единия си пръст даваше знак на Христо да дойде веднага и профъфляше с дрезгав глас: —

—Още една! И нещо за мезенце, ти знаеш...

Това да му беше кусура—добре, ама той, синковецът, хептен я удари през просото. Не уважава хората. Големее се, значи. По чуждите булки взе да занича. „Бре, що да правим с този човек?“ —думаха нашите хора. Съветваха го приятелски да остави нрава си, заплашваха го, писма писаха до „горе“— нищо не помага. Тончо продължаваше, както си знае На селяните, които му казваха открито, че на дерибеите у нас песента е изпята, че мина времето на култа, той думаше:

—Култ, култ, нищо не ме засяга. „Горе“ може да се сменят, да се уволняват, то си е тяхна работа. Тук аз командувам!

Ама не излезе така. Не мина много време и Тончо изхвръкна от председателското място. Е, вярно, че за него това беше гръм от ясно небе. И затова сега си ходи из село, като че ли атомна бомба го е улучила. Едни са доволни, че се случи така с Тончо, други—негови роднини и близки—съжаляват. А Йото, известен в село майтапчия, щом го зърне протяга напред дългия си врат, притваря очите си и подхвърля високо:

— Култ, култ,—лук! Аз командвам тук!

А хората, събрали се на групички пред читалището, избухват в смях, който още повече съсипва горкия Тончо.

Петър МИХАЙЛОВ

РАЗГОВОР ПО АДРЕС

на ОП „Кинефикация“

Купувам си билет за кино в Средище и току се вмъквам в салончето дочувам разговор, но не от най-спокойните:

— Ей, приятел, да не мислиш, че си прозрачен. Не може ли да се понаведеш. Гърбът ти не е много артистичен.

— Трай бе, колега, трай малко. Сякаш миналата вечер и ти не си загуби тук обувката.

—Аз обувката си намерих, но палтото, палтото кой ще ми плати, като още е скъсано.

Сядам на един от безбройните столове без седалки и чакам с нетърпение да дойде краят, за да ми свършат мъките, зер човек не може да разбере от къде повече духа в салончето. Светна най-сетне лампата. И гледам: подът с изпочупени дъски, столовете—ремонт от години не виждали.

Смехът на Илия Бешков е жив

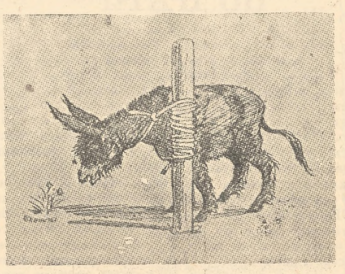

Без жизнено пространство

ПРИКЛЮЧЕНИЯТА НА ГОРЧО КАРАГОРЧЕВ

НА ЛОВ ЗА ТАЛАСЪМИ В ТЪМНА НОЩ И САМИЯТ ТАЛАСЪМ КАТО ТАКЪВ

1.

—Горчо! — каза авторът на този фейлетон, когато съзря своя герой в съзнанието си. — Горчо!

—Аз, другарю автор! — отговори Горчо Карагорчев.

Той беше вече един съвсем дисциплиниран Горчо, един Горчо, който може да бъде наречен с чиста съвест войник. Да именно войник, тоест човек, на когото можеш спокойно да се осланяш, на когото дори едно косъмче да дръпнеш, когато спи, той ще скочи и ще ти каже „Аз, другарю автор!“ Ето такъв беше вече Горчо.

—Горчо, — авторът на фейлетона зае поза на съдник, който не разбира много от съдийството си — тръгвай на лов!

—Хе-хе! — каза Горчо.

—Не се смей, Горчо, а си вземай пушката и тръгвай на ловджилък!

—Пак в Дулово ли, да не би още да не са си прибрали царевицата?

—Не ги говори такива, Горчо, аз преди малко написах, че си вече не какъв да е Горчо, а един съвсем дисциплиниран Горчо.

—Аха, аз бях забравил, другарю автор, че написа такава една работа

—Тръгвай за с. Овен!

—А там има ли зайчурляци? — попита Горчо Карагорчев, като се почеса между палеца и показалеца.

—Не, Горчо, този път отиваш на лов за таласъми.

Горчо се ококори, приближи се до автора си и го попипна по носа — искаше да разбере дали не сънува. Защото двамата приятели имаха такъв навик: ту Горчо сънуваше автора си, ту авторът сънуваше Горчо. Разменяха си сънища, тоест посещения на вежливост като големи политици.

Като разбра, че не сънува, Горчо Карагорчев попита:

—Ама те, тези. . . таласъми. . . меки ли са?

—Е, Горчо, ти задаваш идиотски въпроси — извинявай за израза. Това са обикновени таласъми, които са се появили в село Овен. Един кореспондент съобщи за тях вчера в редакцията и моли да се изтребят Настоява да се изправят пред другарски съд.

—Че как така бе, другарю автор, може ли хора да съдят таласъми, Талъсъм могат да съдят само таласъми. Да не би в село Овен всички да са таласъми? Защото аз, аз мога да застрелям само три. И то случайно, нали си спомняш какво стана със зайците в Дулово! Малко се поуплашвам. . .

Авторът на фейлетона се разсърди

Авторът тропна с крак.

Горчо се сви.

Авторът посочи моторетката на редакцията.

Горчо тръгна към нея, възседна я и — пър, пър, пър, пър — замина. Нужно е обаче да се каже, че това беше една малка моторетка, не от големите мотори, с които силистренци обичат да се трепят. Това беше едно „Симсонче“, защото авторът искаше да бъде сигурен за живота на героя си.

2.

Когато Горчо Карагорчев пристигна в село Овен, бе два часът след полунощ. Месечината се търкулна над баира, взря се в дебелите клони на върбалаците и пожълтя от страх. После се уголеми, уголеми — тя се напъваше, набираше сили за скок И изведнъж се шмугна в клоните на върбите и селото потъна в тъмнина.

Горчо никога не бе се занимавал с таласъмология, но знаеше, че сега е точно часът на таласъмите— те чакат късната доба. А тя беше дошла.

Един петел изкряка, сякаш зовеше таласъмите.

Едно куче лавна, сякаш пъдеше таласъмите.

Горчо започна да го хваща страх. Затова започна да си тананика на ум: „Тенджери по налъми танцуват с таласъми. . .“

Горчо бдеше.

И изведнъж — една сянка му се мярна като тенджера по налъми, които не тракаха. Горчо протегна шия и запристъпя като котка след врабче.

—А- а- а, — пошепна си Горчо Карагорчев — ти ли си ми, таласъмчо мили, пипнах ли те найпосле! — после започна да души.— Хм, на нищо особено не мирише. Що за таласъм, като няма никаква по-особена миризма поне!

Таласъмът прескочи един плет.

Горчо също прескочи един плет.

Таласъмът се огледа.

Горчо не се огледа, а се сниши и насочи пушката.

Таласъмът приближи една къща.

Горчо също я приближи, но се спря.

Таласъмът не се спря, а започна да чука по прозореца на къщата, по стените, пак по прозореца, пак по стените, пак по прозореца. И в този миг прозорецът се отвори. Един женски глас разряза тъмнината:

—Помо-о-ощ! Таласъми, таласъми! Аллах, хора, помогнете ми! Помо-о о-о-щ!

Но нито Аллах, нито хората помогнаха на женския глас. Помогна Горчо Карагорчев. С един скок той възседна таласъма, върза го и каза на жената:

—Ти, жено, коя си?

—Аз ли? Аз съм Шукрия Мустафова Салиева.

—А този тук кой е?

—Той е Юсуф Яхов, хоремагчията на селото. Хаирсъзин. А ти кой си?

—Е, аз съм Горчо Карагорчев, герой на фейлетона, който е написан специално за вас от

Николай ПЕТРОВИЧ
(по сигнал на В. Ст.)

ТЪРСИ СЕ

един загубен стопанин

на три жилищни блока,
една административна сграда,
един салон
и един склад,
бивша
собственост
на бившото ДЗС „Кофалджа“

Ако някой намери някъде въпросният собственик,

МОЛИМ

нека да го предаде в съответния отдел при Окръжния народен съвет в град Силистра!

Из творчеството на Х. Бидструп

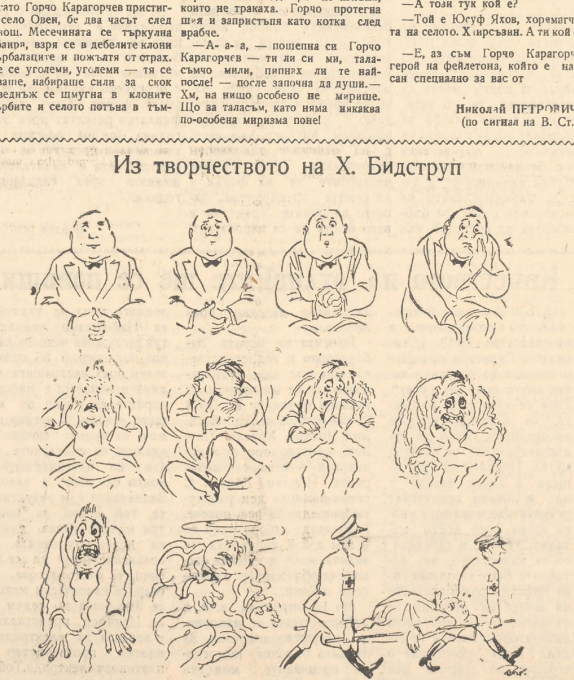

В един западен театър

ЩО Е СВЪРШИЛА ОСАТА

„Тревога“

Под това заглавие в брой 134 вдигнахме тревога за това, че в гимназията в Дулово няма преподавател по руски език. Във връзка с нея се получи хубава развръзка: отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет ни съобщи:

„По повод на поместената „Тревога“ ви уведомяваме, че учител по руски в Дулово е назначен, а за останалите часове търсим друг учител — съвместно с Министерството на народната просвета“.

„Обява“

В брой 134 на вестника обявихме, че всеки гражданин, който иска да има изпрано бельо след години, да си го предаде в пералнята на ТПК „Инвалид“. Оказа се, че такива дълги срокове няма да могат да се спазят. Ръководството на кооперацията ни писа: „Отправената критика за работата на пералнята е правилна. Една от причините за това е аварията на парния котел. Освен това услугите се забавят и от режима на електрическата енергия, както и от честото спиране на водата. Ръководството на кооперацията обсъди критичната бележка и набеляза мерки за по-бързото обслужване на гражданите“.

„Паметник“

Със стихотворение под това заглавие в брой 125 на вестника бе посочено, че на строителния обект „Добруджа“ се разпиляват ценни материали.

Другарите от Окръжната строителна организация отговориха, че изнесеното отговаря на истината. Взети са мерки за подоброто съхранение на строителните материали.

„Почти като предупреждение“

В същия брой предупредихме гражданите на Силистра да се запасят с балтони, защото през зимата в кино „Москва“ ще бъде студено. Оказа се, че това не е нужно. „От страна на Окръжната строителна организация са взети мерки, за да се изгради в близки дни самостоятелен комин на височина, която ще бъде достатъчна за работата на парния котел на киното“.

Извод: няма нужда да се запасявате с балтони.

„Общежитие за бекяри“

Съобщихме, че безнадеждно влюбените могат да се самоликвидират от балконите на завършващото се общежитие за бекяри, понеже на балконите все още няма парапети.

Другарите (не влюбените, а строителите!) ни отговориха: „Обектът не е завършен и не е предаден в експлоатация, следователно влюбените нямат право да влизат там. Ако са много сантиментални, да си потърсят друго място за самоубийство...“

Е, което е право, право е. Че влюбените нямат право да влизат в общежитието, е ясно. Не е ясно само, кой ще плаща за разкопаването и разрушаването, които ще изтърпи завършеният почти строителен обект, когато се поставят парапетите.

В писмото си другарите признават, че парапетът не е поставен, но вината за това била в производителите на парапети. Сключили договор с промкомбинат „Електрометал“, но до 30 август, краен срок за предаване на работата, другарите не почнали парапетите. Поръчката прехвърлили на ТПК „Метал“. Напълно възможно. Но за това си има закони за договорни отношения. А фактът си е факт.

БИБЛИОТЕК ДЕПОЗИТ СОФИЯ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 142 (697) | Четвъртък, 5 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ГРИЖИ ЗА ЕСЕННИТЕ ПОСЕВИ

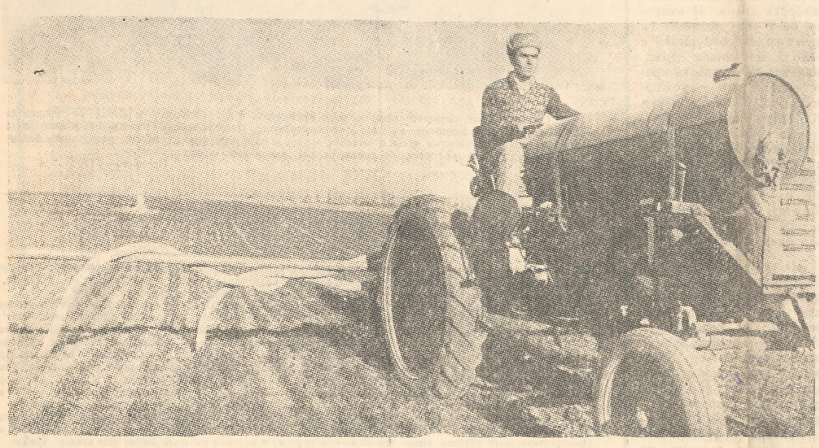

Стремежът на всички кооператори е да получат през следващата година богата реколта от есенниците.

НА СНИМКАТА: Старши—трактористът Гочо Стоянов от село Попина с ДТ — 14 праши пшеницата с хексахлоран, за да я запази от житния бегач.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ШЕСТНАДЕСЕТ ГОДИНИ СОЦИАЛИСТИЧЕСКА КОНСТИТУЦИЯ

На 4.XII. 1947 година, Великото народно събрание с абсолютно болшинство гласува за социалистическата конституция. Това беше юридически израз на завоеванията на нашия народ по пътя на революцията.

Монархо-фашистката власт беше смъкната с помощта на победоносната Съветска армия и под напора на народа, изразен във всенародното въстание на 9.IX. 1944 година. В историята на нашия народ се откри нова страница. Дългогодишната му борба се увенча с успех и той излезе на широкият друм на социалистическото строителство.

При това състояние, Търновската буржоазна конституция представляваше спънка за развитието на новото общество. Необходима бе нова Конституция, която да отрази завоеванията на нашият народ в революцията и да начертае пътя за бъдещото развитие на социалистическата ни държава. С приемането на новата ни Конституция се закрепи политическата организация на народните маси изтръгнали се от капиталистическата експлоатация и на законни основи се поставиха устоите на социализма.

С пределна яснота е отразено в Конституцията, че властта произтича от народа и принадлежи на народа. За упражняването на тази власт е изградена стройна система от държавни органи от горе до долу, като в тях е застъпен представителният характер. Тези учреждения съставят политическата основа на държавата и са пряк израз на властта на трудещият се народ. Наред с това Конституцията въвежда в закон непосредственното и решаващо участие на народните маси в управлението на държавата, като избирателното право е неограничено. Изключено е допускането на експлоататорите от миналото, до органите на властта.

Масите подчиняват на своята воля представителните органи посредством въведеното в Конституцията право по всяко време да сменят всички без изключение избранници, които не изразяват техните стремежи. С това се отличава държавното ни устройство от буржоазният парламентаризъм, където депутатите имат привидна независимост. У нас вички органи са зависими от представителните учреждения в пределен ред и в различна степен.

Конституцията записа правото на трудещите се да изтръгнат от буржоазията капиталистическата собственост, като я централизира в ръцете на държавата. Общонародната собственост тя въведе като свещенна и неприкосновена. По този начин се експроприираха експлоататорите и се поставиха основите на социалистическата икономика. Понататък се предвижда социалистическата собственост да се умножава и развива.

В Конституцията е намерил отражение съюза на работниците и останалите трудещи се от града и селото. Икономическите основания на този съюз са отразени в главата за обществено-стопанското устройство.

Конституционен принцип е равенство на гражданите пред закона. Равенство в смисъл, не че закона се отнася еднакво към всички класи в обществото, както към експлоататорите така и към експлоатираните, както е в буржоазните общества. Равенството е признато в смисъл, че законите се прилагат еднакво спрямо всички граждани, без да се признават каквито и да било привилегии.

Основно положение е в Конституцията изискването всички да спазват законите. Социалистическата законност е основен конституционен принцип, който произтича от самата същност и организация на държавата. Държавата е орган на трудещите се, които посредством своя представителен орган творят законите. Законите затова трябва да се спазват безусловно, без всякакви уговорки, без каквото и да е нарушение, защото в тях е записана волята на трудещите се, записани са техните коренни интереси.

Конституцията закрепи принципите на социалистическата демокрация, която по коренен начин се отличава от всички предишни форми на демокрация, в това число и най-развитите. Буржоазната демокрация, макар и при най-високото стъпало на своето развитие, озаконяваше насилието върху трудещите се, разгонваше техните депутати, преследваше прогресивните организации, с една дума беше демокрация на експлоататорското буржоазно малцинство. Конституцията съдържа такива права и свободи на гражданите, каквито нито едно експлоататорско общество не може да даде на трудещия се народ. Тя провъзгласи принципа на равенството на гражданите, и то не формално както при буржоазните общества. Жената е равноправна на мъжа и може да заема най-отговорни постове в различните области на обществения и политически живот. Всеки гражданин има правото на труд, на почивка, на образование и пр. като всяко право е опазено с гаранции за осъществяването му. Това може да съществува само в Конституция на социалистическа страна. Поради тия съображения Конституцията на НРБ е такава на народа, тя признава и стои в защита на неговите интереси, на неговите права. Никакви привилегии поради национална или расова принадлежност не се признават.

Конституцията като основен закон разработи ония принципни положения, които впоследствие дадоха насоката за развитието на социалистическото право. Тя изигра и продължава да играе важна роля в социалистическото ни развитие. Може би някои неща да са остарели, някои принципи да се нуждаят от разработка и това да налага нейното изменение, но Конституцията винаги ще бъде пътеводна звезда в правовото устройство на социалистическото и комунистическо общество.

Нужни са системни грижи докрай

Изхранването на животните през зимните месеци е много важен и много сериозен въпрос за животновъдите и за ръководството на Голешкото стопанство. Фуражите са оскъдни и съвсем недостатъчни. Стопанството разполага с 482 т концентриран фураж, а са необходими 1 900 т. Силажът е осигурен почти сто процентово, като са приготвени 7 600 т. Сеното обаче не достига. Осигурени са само 680 т., което прави 28 на сто от нуждите на стопанството. С груби фуражи стопанството е запасено добре. Но липсва достатъчно меласа. Доставени са само три тона.

Изхождайки от това тревожно положение Управителният съвет на стопанството на свое заседание се занима с въпроса за изхранването на животните и набеляза някои мерки с оглед на това, наличните фуражи да стигнат до новата реколта. Въведени бяха нови дажбени таблици за всички видове животни. Наредено беше да се въведе по-строг ред при получаването на фуражите с цел да се избегнат разхищенията и злоупотребите. Предвидени бяха мерки, осигуряващи по-голяма лична отговорност от страна на бригадирите и животновъдите за правилно и най-икономично използване на фуражите. Сериозно внимание беше обърнато и на тяхната обработка, която трябва да става съобразно възможностите на стопанството. Накрая Управителният съвет реши в началото на всеки месец да се занимава със състоянието на фуражите, да отчита как се изпълняват взетите решения и да въвежда известни корекции в дажбите, ако това е необходимо.

За да се осъществи по-пълноценна обработка на фуражите в стопанския двор на село Голеш се строи модерна фуражна кухня по типа на тези в село Главиница. Но до като тя бъде завършена, обработката на фуражите ще се извършва върху фуражните площадки. За сега и двете площадки, в село Голеш и в село Добруджанка работят. Наред със силажа и концентрирания фураж в дажбите на животните влизат смлените какалашки, обработен царевичак и люцерново сено. В село Добруджанка люцерновото сено се поднася смляно, но в Голеш, където е съсредоточена поголямата част от животновъдството, тя се дава цяла. Това става, защото електрическата инсталация в стопанския двор е изключена от Противопожарните органи, поради не доброто ѝ оборудване и опасността от пожар. Ръководството на стопанството обаче би могло да осигури машина, с която да извършва смилането на люцерната, а не тя да се дава в такъв вид при тази оскъдица на фуражи. Това е пропуск, който трябва бързо да се преодолее

Царевичакът, който е нарязан още при прибирането на реколтата с царевичен комбайн се подлага на обработка с меласа или солена вода В Голеш се обработва с меласа. Но в Добруджанка, където такава липсва се обработва само със солена вода. В цялото стопанство какалашките се мелят и се дават на животните заедно с концентрирания фураж

На обработка се подлагат и концентрираните фуражи давани на птиците. Извършва се покълване на ечемика и дрождиране на ярмата. В дажбите на птиците са осигурени необходимите количества смески. Не липсват също люцерново брашно, месокостно брашно и други добавки

За да се постигне икономия на груби и сочни фуражи, сега при храненето на кравите се използват най-пълно отпадъците от зеленчуковата градина. Дава им се и захарно цвекло.

В резултат на стремежа на ръководството на стопанството и на отделните животновъди да разнообразяват храненето на животните и да ги задоволяват с наличните фуражи, млеконадоят от кравите е висок. От 400 крави всеки ден се надояват над 2 200-2 300 л мляко. При план за годината 661 т краве мляко, към края на ноември са получени над 600 т. След десет-петнадесет дни планът ще бъде изпълнен.

За да може животните да се изхранят с наличните фуражи до новата реколта, необходимо е Управителният съвет да следи строго за изпълнение на приетите решения. Нужно е да се ускори строителството и оборудването на фуражната кухня, за да може тя да заработи ден по-скоро.

Емил ПРАХОВ

ИЗОСТАВА ЕДНА ВАЖНА ЗАДАЧА

Още в началото на миналата година управителният съвет на кооперативното стопанство в село Кайнарджа обстойно разгледа спуснатия план по усвояване на нови земи от Окръжния народен съвет и прие редица мероприятия за изпълнението на тази важна селскостопанска работа. Навреме бяха осигурени машините, кои о разкорениха площ от 900 дка. Не останаха назад и кооператорите. Те с брадви и кирки разкорениха още 340 декара площ. През лятото в помощ на стопаните бе организирана средношколска бригада. Учениците работиха много добре, те очукваха пръстта от чуканите след като минаваха машините. По такъв начин общата площ на усвоените нови земи достигна 1 306 декара.

Обаче по въпроса за усвояването на нови земи тази година в ръководителите на стопанството се чувствува известна мудност. По план стопанството трябва да усвои до края на годината още 916 декара нови земи. Наистина в момента кооператорите са заети с манипулацията на тютюна, но в тази работа участвуват предимно жените. Така, че доста от кооператорите стоят без работа. В изправност са и двата дизела, които могат да се използуват в изкореняването.

Необходимо е ръководителите на стопанството в най-близки дни да организират всички ония кооператори, които не са заети с манипулацията на тютюна и с помощта на машините да започнат работа за увеличаване площите на стопанството с нови земи от разкоренени гори.

Ахмед НАИМОВ

За по-високи добиви от есенните култури

Стопаните от село Българка знаят, че една от предпоставките за получаване на високи добиви от есенните култури е подхранването им с изкуствени торове. Затова, използвайки хубавото време, кооператорите подхраниха част от пшеницата с по 8 кг амониева селитра на декар.

Работата по подхранването бе добре организирана от бригадирите Тодор Панев и Велчо Петков. Наторени са и местата, на които са отгледани през тази година царевицата и слънчогледа. Предстои да се подхранят още 1 200 дка пшеница. Специалистите, бригадирите и председателят на кооперативното стопанство в Срацимир—Нешо Нешев постоянно проверяваха за качеството на извършената работа.

Дочо АТАНАСОВ

Трудови успехи пред Новата година

В БОРБА ЗА ПОВЕЧЕ ДЪРВЕСНА МАСА

Когато се говори за секаческа бригада ние сме навикнали да си представяме хора, чието основно оръжие е брадвата. Тая представа има здрава основа. Та кой от нас не е гледал как горските работници, с удар след удар повалят вековни дървета, чистят ги от клоните, разкрояват ги за да станат или строителен материал, или дърва за горене. Така беше!

В Алековската гора „Усоето" почти не се чува удар на брадва. Само острия звук на режеща верига, със своя усилващ и намаляващ писък се мъчи да заглуши обичайния висок говор на работниците. Тоя шум се допълва от трясъка на падащи дървета и монотонното триене на жагрите. Тук работи бригадата на Трифон Стойчев. От една година тя е снабдена с моторна резачка „Дружба" и с нея извършва най-тежката работа.

Производителността на машината е висока, но в началото, поради недостатъчния опит капацитетът ѝ не се използваше напълно. Всеки поотделно работеше с нея и поотделно разкрояваше дърветата. А така не може да се създаде нито опитност, нито сръчност. Практиката наложи въвеждането на друга организация. Сега с резачката работи само бригадира. С нея той събаря дърветата, останалите 25 работника разкрояват, чистят клоните и вършат останалата работа. Производителността на труда изведнаж нарастна от 100 — 101 на 128—130 на сто. При същата организация бригадирът на секаческата бригада в с. Брадвари, Велико Николов повали дървета за 20 работника.

Механизацията, стъпка по стъпка навлезе в горите на Силистренското горско стопанство. Трудът на работниците стана полек и по-производителен, а фигурите правилно нареден строителен материал, трупи и дърва за горене затрупват временните складове.

Колективът обеща в началото на годината предсрочно да изпълни поставените задачи и удържа на думата си. Един месец преди новата година плана беше изпълнен, а до трети декември е добита дървесна маса за 550 000 лв при план 485 000 лева. За нуждите на промишлеността и строителството вече са отправени извън плана 2 264 кубически метра строителен материал, 288 куб. м. дърва за горене, 213 куб. трупи и други.

Борбата за повече дървесна маса не стихва и в студените декемврийски дни. Горските работници и сега са на своя трудов пост. Те ще посрещнат новата година със стотици кубика надпланова продукция.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

РАВНОСМЕТКА НА ПОСТИГНАТОТО

ДПП „ВИНПРОМ"—Силистра е едно от многото предприятия в страната ни, което обогатява асортимента на спиртните напитки. Това е само обща черта, сближаваща го със сродните нему. Но има и други, които го отделят от общата маса. Никъде друде не се произвеждат първокачествените вина „Ризлинг" и „Фетяска", тежката ликьорна „Тамянка", кехлибарената кайсиева ракия и др. Всички те носят славата му из родината и предизвикват в чужбина заслужено възхищение от богатството ѝ, от соковете на нейната земя. А другата отличителна черта намираме в хората, които се трудят тук, в тяхните постижения. Упоритата, напрегната работа и вложеното умение дадоха своя плод — десетки хиляди литри спиртни напитки, които в стойностно изражение представляват 1 523 000 лева при план за годината 1 481 000 лева или той е изпълнен предсрочно 102·2 на сто.

Този успех на „Винпром" не е случаен. Той дойде след дълга и щателна подготовка за кампанията под ръководството на директора и главния технолог на предприятието. Веднага след завършването на предходната кампания започна ремонта на машините и съоръженията; всички помещения и съдове бяха основно почистени и дезинфекцирани. Без изключение всички членове на трудовия колектив завършиха успешно курсовете за квалификация. Тук дългогодишния опит се съчетава с изискванията на съвременната технология на производството. Найдобра представа за полезността на тези курсове може да се създаде от работата на груповия майстор Костел Реев и техник—винарите Йовчо Милушев, Иван Филипов, Борис Ма акиев, Димитър Узунов и много други. Благодарение на добрата подготовка те се справиха успешно с работата си и сега получават заслужена похвала за нея. Заедно с останалите си другари те получиха 144 т плодова ракия, вместо предвидените 30 т и изпълниха плана за нея 480 на сто; произведоха два пъти повече гроздова мъст, а налятото количество вино надхвърли планираното с един милион литра. До края на годината ДПП „Винпром" ще даде надпланова продукция за още 415 000 лева.

Антон ГЕОРГИЕВ

Агнета заблеяха в кошарите

Рано пресушиха овцете тази година иширковските овчари, още към средата на месец юли свършиха тази работа. И точно по указанията на специалистите. Навреме ги подхраниха и подготвиха за осеменяване. Пример вземаха те от колегите си в Калипетрово и Айдемир, които най-напред изкарват агнета на пазаря и първи продават на държавата. Заплодиш ли ги рано, рано се агнят, н време започваш ли да ги доиш и планът за млякото по-лесно се изпълнява.

Осеменителната кампания овчарите проведоха до края на месец август, като използваха най-рационално пашата в землището на село Иширково, грижеха се за овцете да не се ударят някъде, да не се разболеят. От хубави по-хубави станаха стадата на Иван Дончев, Осман Алиосман в и Иван Йорданов, и на овцете се радваха не само овчарите, но и кооператорите от другите села. Наедряха, започнаха да ходят бавно.

—Всички ще близнят—смееше се бригадирът Колю Христов и не скриваше радостта си от овчарите, когато разговаряше с тях.

—Нещем! — казваха овчарите.
—По едно да е, но здраво и хубаво да бъде — заявяваха те.

И никой не спореше за това. Овчарите подкарваха стадата си към кърa, вървяха по пътищата и си мечтаеха за онзи момент, когато ще започнат овцете да се агнят.

На 14 ноември т. г. се роди първото агне в стадото на Иван Дочев. Истинска радост бе за овчарите. А след туй между белите гърбове на овцете зацъпуркаха още няколко агнета. И заблеяха жално.

Бързо техният брой се увеличи на четиринадесет. По-сръчни ставаха краката и ръцете на иширковските овчари, по-големи грижите към овцете, защото агнилната кампания за тях е жътвата на полевъдите и раждането на хляба им. В овчарниците лягат, в овчарниците стават, дежурят редовно, за да не отиде напразно трудът им.

А агнетата се множат — вече са двадесет и седем. Сняг ще посипе кошарите, преспи ще заринат пътищата, но овчарите ще бъдат на поста си, за да може всичките 1 839 овце-майки и 430 шилета да се обагнят и напълнят кошарите с бели и скокливи агнета. За радост и за хубост на всички кооператори от село Иширково и околните села.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

КОЙ ЩЕ СПЕЧЕЛИ СЪРЕВНОВАНИЕТО?

Кооператорите от ТКЗС — Средище тази година водят съревнование с кооператорите от ТКЗС — Алфатар. Преди няколко дни в село Средище се събраха представители на двата кооператива, за да отчетат постигнатото по различните показатели, залегнали в сключения договор между двете стопанства. Извършената проверка показа, че ТКЗС—Средище засега печели с 23 точки.

Но това не бива да успокоява кооператорите от Средище, защото до края на годината има още време. А ръководителите и на двете стопанства са решили твърдо да се борят за първенството. Кой ще спечели съревнованието не се знае.

Викенти ДУКАНОВ

УДАРНА ПЕТНАДЕСЕТДНЕВКА

Вниманието на кооператорите от село Смилец е насочено сега към изпълнение едно от най-важните селскостопански мероприятия—елпезирането на тютюна. Въпреки студеното време, всеки ден, всяка вечер се виждат тук-таме да светят прозорци до полунощ. А отдалеч се носи ехото на весели народни песни. Тук са се събрали по звена да елпезират тютюна. Бързат! В съревнование са седемте звена на стопанството. Първенец е младежкото звено на Фильо Христов. Досега то е елпезирало над 200 низи тютюн. Заслужават похвала комсомолките: Донка Петкова, Бяла Найчева, Славка Атанасова и други, които изпълняват стриктно указанията на звеновода. Няма човек от звеното, който да не знае, че за да се започне елпезирането листата трябва да бъдат умерено влажни, да бъдат подбрани по големина, цвят и здравина и др.

Едни подреждат листата в пастали, други събират, правят ги на бали и т. н.

С голяма сръчност и умение работи и звеното на Стоян Тодоров Велев.

Стоянка ВЪЛКОВА

Едно от мероприятията за подготовка за зимата, провеждани от Окръжното пътно управление е правенето на плетове за предпазване на пътищата от засипване със сняг. По срацимирското шосе кантонерът Лозе Илчев е вдигнал много такива огради в своя участък с помощта на Д. Илиев, Т. Енчев и Т. Иванов.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

КОМУНИСТ ОТ РЕДОВИЯ СЪСТАВ

Месец май на 1942 година. Единадесетина семейства от село Годлево, Разложко, тръгнали на север да търсят сполука.

Влакът оставил назад китното селце. През стъклата пробягвали вечно младите гори на Рила.

И дълго се скитали те. Хлябът се свършил, пролетните нощи били хладни. А с тях имало малки деца, трудни жени, старци с посребрели коси.

Най-после пристигнали на гара Самуил. Разтичали се мъжете, намерили каруцари кираджии, натоварили оскъдната покъщнина, децата и старците и потеглили. Заскърцал дълъг керван.

Примамливата равнина се ширнала пред тях с цялата си пролетна зеленина и младост. Те се отбивали от пътя, нагазвали в избуялите есенници, загрибвали с шепи мазния чернозем и радост обземала сърцата им.

Изпърво пристигнали в Подлес, оттам в Окорш и най после в Осен намерили полусрутени къщи и опустели дворове. Настанили се криво-ляво и потърсили земя. Лятото настъпвало бързо, а те не били почвали работа. Какво ще ядат през зимата?

Залутал се тридесет и осем годишният Иван Илиев от общината до околийското управление, от кмета до околийския началник.

— За тебе няма земя! — важно отсякъл кметът.

— На комунисти — въже, а не оземляване! — добавил околийският началник.

Каточели си били плюли в устата фашистките управници.

Завайкала се стрина Магдалена Ядно свивал юмруци Иван. А в къщи вечер го посрещали плахи три чифта детски очички. Гледали го в ръцете — дали носи нещо за ядене.

Нямало накъде — взели наполовина да работят ниви от добруджанския чокоин Халил Матов. Дали им и малко държавна земя под наем.

От тъмно до тъмно запревивали гръб под жежкото слънце бай Иван и стрина Магдалена. Отрано взели да помагат и децата. Десет годишна, Иванка наравно карала реда с майка си. А седем годишният Слави тичал бос из стърнището подир пощръклялите крави. Малката пет годишна Звезда събирала клас след големите. Правела ги на китки и вечер ги занасяли на пиленцата.

Тежка им била орисията тогава.

Сега като разправя бай Иван, черен облак затъмнява иначе веселото му и все още младежко лице.

...По цял ден са копали, жънали, а вечер — капнали от умора, са ходели на десетина километра с каци за вода.

Но на север вече се чувал тътена на приближаващата се буря. Все по-често се изправял бай Иван, спирал морните кравки и с ръка над челото се заглеждал натам, откъдето се задавала свободата. Свивал юмруци и вечер до късно не се прибирал в къщи.

Дошла победата. Провело се първото партийно събрание. И заговорили за създаването на колхоз. Разисквали. Спорили. Но всички еднакво не мислели.

— Не си даваме нивите и добитъка! — казвали някой от селяните като чули на другия ден. — Все едно живи да ни погребат!

— Искате да ни уморите от глад ли? — плачели жените пред мъжете си. — Ще уйдисате на акъла на оня македонец!

А бай Иван настоявал. Защото бил комунист и бил напълно убеден в правотата на народното дело.

И в началото на 1946 година в село Осен се основало едно от първите кооперативни стопанства в околията тогава. Първият председател бил Стефан Стоянов, а бригадир — бай Иван.

— Не беше леко — с вълнение си припомня той. — Като рекохме да очертаваме стопанския двор накрай село, селяните се надигнаха с колове и брадви — ще ни пометат. Добре че беше милицията на ТВО, че успокои малко положението.

А след година-две селяните сами започнали да си подават молбите за встъпване в ТКЗС: харесало им. Що труд, що работа паднало.

И оттогава и досега бай Иван е неотклонно в ТКЗС. През 1950 и 1955 година кооператорите го избраха за председател. Той да ги води към сияйното утро на комунизма. Колко вечери без сън, колко нерви!... После го правят животновъден бригадир. И тук като че ли намира истинското си място: през 1958 година кравефермата му е околийски първенец, а през 1960 година получава окръжна награда един радиоапарат.

Сега в с. Осен бай Иван завежда четири ферми. Има дойни крави, юници и телета, овце и шилета, свине, пилета и ярки. А през 1959 и 1960 година за същите животни отговаряха двама. И въпреки, че е на петдесет и девет години бай Иван с радост изпълнява задълженията си. Неговата кравеферма и сега е на първо място. Той бяга с над 200 литра мляко на фуражна крава от Стефан Караджовската ферма. Стадата от овцефермата получиха по 56 литра мляко от овца, а пилетата бяха предадени само за четири месеца с тежина над един килограм.

Щастлив е бай Иван. Вечер като се прибере от работа, посрещат го радостните погледи на двете внучета. Той неволно си спомня за времето, когато немили-недраги се разделиха с родните места и за тъжните очи на своите деца, които питаха: „Тате, донесе ли хляб?!“.

Присяда до затоплената печка, пуска радиото да пее. Взема в скута внучетата си и им разправя, какво тегло е било някога и каква е радост сега.

с. Стефан Караджа
Петко СВЕТЛИНСКИ

Увеличават се животните
В ЛИЧНИТЕ СТОПАНСТВА НА КООПЕРАТОРИТЕ

През тази година ГК на Партията и УС на ТКЗС в гр. Тутракан, не веднъж се занимаха със състоянието на животновъдството в личните домакинства на кооператорите и набелязаха конкретни мероприятия за неговото укрепване. Управителния съвет на стопанството, навреме осигури груб и концентриран фураж за добитъка на кооператорите. През най-тежкия период, стопанството раздаде за добитъка на кооператорите над 50 тона ечемик, а от земята за личното ползване те получиха над 1 000 тона царевица. За да се увеличи броят на животните в личните домакинства на кооператорите, стопанството раздаде 557 прасета, 70 овце, 210 агнета и 7 000 пилета. Сега общо в домакинствата на кооператорите има 1 002 свине, 3 414 овце, 117 говеда и над 23 000 птици. Има решение да се раздадат допълнително 1 000 прасета и неограничен брой птици.

ГК на Отечествения фронт, чрез своите общоселски и квартални организации, широко разясниха на членовете на Отечествения фронт партийните и правителствени документи във връзка с този въпрос, посочиха им изгодата от увеличаването на животните в личните домакинства. В резултат на това в района вече има много кооператори, които разширяват своето лично животновъдство и предават значителна животинска продукция на държавата. Така например другарят Иван Господинов от Тутракан, тази година предаде на държавата две прасета и сега отглежда още три. В неговия двор сега ще видите и 30 кокошки, 15 патици и др Пак от Тутракан, другаря Иван Копаков отглежда 4 свини и 50 кокошки, Петко Ганев 2 прасета, 15 пуйки и 35 кокошки. Увеличава се броят на животните и в домовете на кооператорите от съставните села. В село Антимово кооператорът Костадин Илиев отглежда 2 прасета и над 50 кокошки, от които е предал на държавата над 1 700 яйца, а Атанас Голошевски от същото село — 3 прасета, 5 овце и 60 кокошки, от които е предал на държавата над 2 500 яйца. Такива кооператори, които отглеждат много животни са и Петър Донев, баба Тодора, Неджиб Мехмедов, Никола Ангелов от село Търновци и др.

Добри успехи има в това отношение и в селата Дунавец, Пожарево и Царевдол.

Това е сериозна крачка в развитието на животновъдството в домакинствата на кооператорите, но в това отношение далеч не са изчерпвани всичките възможности. Ето защо ГК на Партията, кооперативното стопанство и организациите на Отечествения фронт и през 1964 година ще работят системно по този много важен въпрос до пълното му разрешаване.

Живко ТРУШЕВ

Сякаш и сега чуваме мелодичната „Песен за България“, която прозвуча на нашата сцена в паметната вечер, когато азърбайджанските артисти бяха наши скъпи гости.

НА СНИМКАТА: Изпълнителката на песента — Фирнадин Фирнагиз Ахмедова, заслужила артистка на Азърбайджанска ССР, солистка от Азърбайджанския театър за опера и балет.

◆ ◆ ◆

НЕ САМО СЪВЕЩАНИЯ, А КОНКРЕТНА РАБОТА Е НЕОБХОДИМА

Познавайки трудностите, които се срещат при организирването и провеждането на занимания във вечерните училища, общинският комитет на ДКМС в село Межден още през месец септември на свое разширено заседание обсъди резултатите от миналата година и набеляза мероприятия за по-добро ръководство и организация на курсовете през настоящата година. На това заседание на общинския комитет на ДКМС присъствува и заместник-секретарят на общинския комитет на БКП др. Ахмед Джибурджиев, който между другото подчерта, че организирането на вечерното образование е дело на всички политически и масови организации. Секретарите на всички дружества на комсомола от съставните села обещаха, че тази година резултатите ще бъдат по-добри.

Но в същност работата не се поде така, както бе уточнено на заседанието на общинския комитет на ДКМС. До 26 ноември в село Таслаково вечерните паралелки са провели само 3 занятия и на тях са присъствували едва 30 на сто от записаните общо 50 ученика.

Още по-лоша е съдбата на курса за изучаване на български език? По план на отдел „Народна просвета“ към Окръжния народен съвет този курс трябваше да се открие на първи ноември и да се посещава от 15 жени туркини. На въпроса „Как се водят занятията в курса?“ директорът на училището в Межден Александър Тодоров дига рамене и отговаря, че „освен контролната цифра 15 нищо не знам за този курс“. А още по нерадостен е фактът, че пълномощникът на съвета в Таслаково др Джалил Расимов, който едновременно е и партиен секретар, не знае, че в тяхното село трябва да се открие такъв курс. Дружественият комитет на ДКМС и партийното бюро почти са забравили, че имат решения по тези въпроси — не се намесват в раздвижването на вечерното образование и курса по български език.

Не по добро е състоянието на курсовете по български език и в останалите села.

Необходимо е — председателят на общинския народен съвет в село Межден, общинския комитет на ДКМС, партийните бюра в съставните села, цялата общественост да се заемат с вечерното образование и го поставят в ред. Не бива и тази година курсовете да се провалят.

Ахмед НАИМОВ

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

САЩ. Щикове, насочени срещу негрите. Напоследък в гр. Кембридж в САЩ се проведоха масово антирасистки демонстрации. Срещу демонстрантите бяха хвърлени отреди от националната гвардия, които по най-жесток начин, насочвайки своите щикове към демонстрантите разпръснаха демонстрацията. Тук по най-ярък начин бе демонстрирана американската „демокрация“.

Пресфото—БТА

ПРЪВ ПОМОЩНИК НА УЧИТЕЛИТЕ

Началото на тази учебна година вече остана назад. И всички организационни въпроси, свързани с първите учебни дни, вече трябва да отстъпят място на основните училищни проблеми — повишаването на успеха, комунистическото възпитание на учащите се, свързването на училището с практиката, с живота. За изпълнението на тези основни задачи учителският колектив в Главиница разчита и на собствените си сили, и на пионерската организация, а най-сетне и на родителския комитет.

Предшествуващите няколко години не са много успешни за учителите в работата им с родителите. Доскоро към училищните проблеми родителите са се отнасяли с особена въздържаност, а една част от тях дори с безгрижие към съдбата на собствените си деца. Особено голяма трудност в тази взаимна работа учителите срещаха и дори още срещат от страна на родителите — турци.

Но от миналата година отношението на родителите към училището започна чувствително да се променя благодарение на усилията на учителите да получат от тяхна страна помощ — помощ активна и всекидневна, насочена към разрешаването на много важни въпроси. И през тази година учителският колектив се стреми да продължи с още по-голяма находчививост работата си с родителите. Това потвърждават двете срещи на родителския комитет с учителския колектив, целта на които е да се набележат основните проблеми, чието разрешение ще бъде много по-добро, ако родителите бъдат добри помощници на учителите.

Училището е потърсило навреме помощта на родителите за разрешаването на такъв важен въпрос като прибирането на всички деца. А в това отношение в Главиница съществуват доста големи трудности. И родителският комитет помага. Помощта му е ценна, защото вече всички деца посещават училище. Благодарение на добрата разяснителна работа, която вършат членовете на родителския комитет, постигнат е успех още в началото на учебната година.

Учителският колектив заангажира вниманието на родителите и за разрешаването на още един важен проблем — културното поведение на учениците. В това отношение семейството наистина може да бъде достоен помощник на училището, ако се поддържат единни изисквания към децата навсякъде — в къщи, на улицата. Изискванията между родители и учители вече са уточнени и сега общо се работи за доброто възпитание на децата, за културното им поведение в училище, в театър, в киносалона.

Родителският комитет и неговият председател Христо Рачев имат да работят през тази година по още много задачи, свързани с обучението и възпитанието на децата. През цялата година родителският комитет не бива да забравя, че второгодничеството все още е бич за нашите училища, включително и за Главиница. Броят на второгодниците през миналата година не е малък. Затова още отсега трябва да се набележат мерки за борба срещу слабия успех, да се намерят още по-разнообразни форми на сътрудничество между учителите и родителите, между училището и семейството.

Иван ХРИСТОВ

Едно обновено село

В една малка падина е разположено село Долец. Някога тук са се гушели схлупени къщички с малки прозорчета. Мъжете, принудени от бедността, напускали домовете си, за да търсят работа другаде и да припечелят нещо за челядта си.

Но елате сега в Долец и ще се убедите, че трудно ще откриете старото село. Грижата на Партията за трудовите хора и тук е дала плод. Още отдалече се виждат сега в Долец двуетажните къщи на кооператорите с трикрили прозорци и нацъфтели пред тях есенни цветя.

Не е пусто сега селото. Всеки трудов ден, всяко утро тук имат свой облик, изпълнен с трудово напрежение и стремеж да се получат повече плодове от земята, за да бъде по-голямо благоденствието на хората. А именно това прави Долец ново село, коренно различно от онова сиво селце в миналото.

Софка ПЕНЧЕВА

Постъпки и хора

СПРАВЕДЛИВО РЕШЕНИЕ НА ДРУГАРСКИЯ СЪД

Пиянството е порок, който в капиталистическото минало имаше за социална основа много от язвите на обществото: безработица, неизменна беднота, бездомност.

Пиянството днес е един рецидив на миналото в привичките на хора, които не умеят да насочат своята воля в полза на обществото. И затова то е несъвместимо със социалистическия морал, тъй както мързела, паразитизма и разврата. Точно такива мисли вълнуваха другарския съд на Девета квартална организация в гр. Силистра, когато той реши Кънчо Андреев Кънчев от улица „Васил Левски“ № 44 да бъде изпратен на принудително лечение, тъй като страда от хроничен алкохолизъм и е опасен за близките си и околните и може да извърши тежко престъпление спрямо тях.

Изведнъж ли стигна до такова решение другарският съд? Не, разбира се.

И Кънчо не е бил винаги пияница. Преди 5-6 години той бил нелош работник и съпруг. Но навикът му да пие се превърнал в порок, който постепенно го направил неспособен да упражнява професията си. И Кънчо е уволнен. Не работи вече бръснарство, а постъпва в ДМЗ „Стомана“. Но пиянството му пречи и в работата, и в семейството. А това семейство е живеело по-рано добре. Родителите на съпругата му Атанаска продали преди няколко години къщата си в село и му помогнали да построи за четиричленното си семейство нова къща в Силистра. Но пиянството му е заличило признателността му към тях и привързаността му към съпругата и двете деца. Кънчо започва системно да се връща късно в къщи, да крещи, да псува и нанася побои на жената и децата си. Пред тях говори груби цинични думи, държи се вулгарно и всичко това се отразява зле върху възпитанието им. Заканите му към съседите и съкварталците, че ще ги убие, стават нещо обикновено. А крясъците и виковете му са толкова силни, че разстройват съня им и не им дават възможност да си отпочинат от дневния труд. Много пъти е откарван Кънчо в Народната милиция и задържан, докато изтрезнее.

Така тече животът на семейството му няколко години.

Така животът на съкварталците му става утежнен, а животът на семейството му — разстроен напълно. Съпругата му завежда срещу него дело за развод. И как би съществувало то, когато Кънчо не отделя и пукната пара за деца и жена? Ненапразно Окръжният съд констатира, че бракът му с Атанаска е разстроен и невъзможен за в бъдеще.

Всички опити на кварталната отечественофронтовска организация да въздействува върху Кънчо са безрезултатни. Напразни са усилията и на подполковник Петров от МВР, и на окръжния прокурор Станев, които проявяват загриженост към него. Пред всички той дава голи обещания, а на следния ден е пак пиян и хулиганствува както преди.

Ето кратката история на един човек, който не пожела да наложи волята си над вредния порок и се превърна във вреден за обществото безделник, известен със своето буйство и разюзданост. Трезва и справедлива е преценката на другарския съд, основана не само на свидетелските показания и констатациите на здравните органи, но и на общественото мнение в квартала. Трезво и справедливо е решението му, защото в обществото на социализма и комунизма безделниците и пияниците нямат място. В комунистическото общество ние трябва да влезем очистени от всякакви пороци на миналото.

Иван КРЪСТЕВ

ДА ПРОВЕДЕМ ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИТЕ СЪБРАНИЯ и конференции в Партията на по-високо ниво

По-голямата част от годишните отчетно-изборни събрания в окръжната партийна организация се проведоха. Много от тях преминаха добре, при добра активност на комунистите. Обсъдиха се въпросите на партийната, на стопанската работа, анализираха се успехите и неуспехите и причините за тях. Подготовката на събранията правилно се използува като преглед на партийната работа, съпроводена с решаването на много стопански и партийни задачи.

Комунистите-механизатори от ТКЗС Ситово, кооператорите от парт. организация в Дичево, Долец, комунистите учители от училище „Хр. Смирненски" —Дулово, добре подготвиха събранията, обсъдиха работата си; разкриха причините за неуспехите, критикуваха отпусналите се комунисти, посочиха пътищата за постигане на по-големи успехи в производствената работа, за комунистическото възпитание на трудещите се.

Правилно са разбрали ролята на отчетно-изборните събрания ГК на БКП —Дулово, ОПК —Сокол, Ситово, Сребърна и др. Затова те оказват по-близка помощ при подготовката им.

ГК на БКП — Дулово навреме взе мерки, за да минат събранията на високо ниво. Не се задоволи само с инструктажа, който се проведе със секретарите на ППО. Няколко дни до събранието изпраща членове на бюрото на ГК, членове на ГК и други отговорни другари, които наравно със секретаря на първичната партийна организация отговарят за подготовката и провеждането на събранието. Докладите, резолюциите се пишат навреме, обсъждат се на заседания. Резолюциите се раздават 1-2 дни преди събранието. На комунистите се съобщава отрано. Затова при тях събранията преминават организирано, стегнато, почти без отсъствуващи, добре се обсъждат основните задачи, стоящи пред парт. организации, правят се предложения по резолюциите. Бюрото на ГК не забравя, когато това е необходимо да оцени състоянието и вземе мерки за преодоляване на недостатъците.

В ситовската общинска организация освен определеният от общинския партиен комитет другар за отговорник на всички досега проведени събрания са присъствували — секретарите на комитета, председателя на ТКЗС и председателя на СНС. Това прави събранията по-интересни, по живи, поосновно се обсъждат почти всички въпроси.

Партийната организация в село Дичево проведе наскоро своето събрание. За подготовката му се заангажира цялото парт. бюро, привлече се и парт. актив при подготвяне на доклада и резолюцията. В доклада се показаха производствените резултати на бригадата, но не откъснато от партийната работа. Анализира се работата на комунистите. Причините за това, че не са получили 240 кг пшеница от декар, те не видяха само в неблагоприятните природни условия, потърсиха причините в ръководството, в работата на комунистите които не осигуриха навременна качествена сеитба, в това, че не се проведоха необходимите агротехнически мероприятия. Показаха какво губи кооперативното стопанство, едновременно с това определиха и задачите, които трябва да се решат сега, за да получат по-високи добиви от пшеница. В доклада и обсъжданията се видя каква огромна е ролята на партийната организация за успешното решаване на стопанските задачи.

В окръжната партийна организация има всички необходими условия и възможности събранията на партийните организации да преминат на по-високо ниво, да бъдат решително средство за подобряване на партийно-организационната и партийно-политическата работа. Това най-много зависи от ръководството което се осъществява от общинските партийни комитети. Има комитети, които не ръководят тази особено важна вътрешно партийна задача. Такива са комитетите в Главиница, Смилец, Алфатар и други. В с. Калугерене от главинишката община събранието на партийната организацая не се проведе добре. Материалите са писани в навечерието, комунистите дошли късно. От 35 комуниста са се изказали няколко другари по несъществени въпроси. Въпросите на партийно-организационната работа, по комунистическото възпитание не са обсъдени. Решенията са общи и никой не е направил предложения по тях. Затова, че ОПК не държи близко ръководството свидетелствува и факта, че на събранието на териториалната първичната партийна организация са отсъствували Велчо Велчев, секретар на ОПК, А. Спасов — председател на СНС, Н Цеков — председател на потр. кооперация, а те членуват в тази организация. Недостатъчно добре се ръководят събранията и в Тутракан. Някои се отлагат безпричинно, други не поставят на обсъждане найосновните свои задачи. В Силистренската градска организация се допуска много от комунистите да отсъстват безпричинно. Някои от докладите носят отчетен характер. Отчита се дейността на предприятието, на училището, на бригадата или фермата в ТКЗС, без да се анализира партийната работа, работата на комунистите, на парт. групи, и др. Не се обсъждат достатъчно добре производствените въпроси, не се степенуват по важност и значение и излизайки от събранието комунистите не знаят каква е най-важната задача, която те трябва да решават сега, в най-близко време.

Все още въпросите на комунистическото възпитание се подценяват. Не бива да се задоволяваме с това, да разкажем на събранието за работата на кръжоците, а да докажем как партийно политическата работа, другите форми и средства за комунистическо възпитание, които използваме помагат за мобилизиране на комунистите и трудещите се в изпълнение на големите задачи, поставени от VIII конгрес на Партията, издига ли се комунистическата съзнателност, внедряват ли се новите нравствени морални качества у комунистите.

От организационното състояние на партийната организация зависи как тя мобилизира комунистите за решаване на задачите. Но и тези въпроси не се обсъждат добре. Установява се, че редица организации не са провеждали редовно събрания, но това и сега не тревожи градските и общински комитети на БКП.

Бъдещата работа на партийната организация зависи много от това какво бюро и какъв секретар ще бъдат избрани. Много партийни организации като тези в М. Преславец, Ситово и др. за секретари на партийните организации са избрали другар с висше образование, с известен опит в партийната и стопанската раб та, но някои комитети избират за секретар и слабо подготвени другари без образование и опит. Някъде за секретари на партийни бюра се оставят досегашните, въпреки че са работили лошо през годината. С нищо не може да се оправдае недоверието, което се проявява към жените. На производствените участъци, в промишлеността, в селското стопанство работят много повече жени от мъжете, а в партийните бюра не се избират. Това трябва да се преодолее при останалите събрания, които ще проведем. Отчетно-изборните събрания показват редица недостатъци в работата на ГК, ОПК и партийните бюра. Не се провеждат редовно събрания, заседания, членския внос се събира неправилно и нередовно, не се водят книгите за членовете и други. На събранията на партийните организации трябва да се изнасят кратки сведения от предварително натоварена комисия за финансовото състояние на организацията.

Необходимо е градските и общински партийни комитети да оценят досегашната своя работа по провеждане на отчетно-изборните събрания и окажат по-конкретна помощ на тези партийни организации, които остават да провеждат събрания; да се преглеждат по - навреме докладите, резолюциите, състава на партийните бюра, за да преодолеем допусканите слабости.

Наскоро ще проведем събранията на общинските организации и конференциите на градските организации. Това налага още от сега да започне тяхната подготовка. Да се заангажират повече другари за написване на материалите, да се обмислят по-добре съставите на бъдещите партийни комитети.

Нека отчетно-изборните събрания и конференции да издигнат на по-високо ниво партийната работа и помогнат за по-пълното увличане на комунистите в решаване на огромните задачи, поставени от Партията на нейния Осми конгрес.

Ваденето на ряпата, една от последните селскостопански култури за годината е извело на полето четвърто звено от четвърта зеленчукопроизводителна бригада в ТКЗС — Старо село. Всички бързат с приключването на тази работа, защото след това ги чака чистенето корените на домагите, на парниците и саденето на лука.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

Сега са по-уверени в себе си

Нашумя ловешкото движение преди месеци из цялата страна. То не намери еднакъв прием в различните предприятия. В категорията на тези, които го посрещнаха добре се числи и ДКК „Нектар".

Основите на ловешкото движение в комбината се положиха през пролетта на настоящата година, преди започването на кампанията. Но спецификата на работата не позволи то да навлезе във всички цехове поради съществуващото текучество. Почва за развитие движението намери само в цеховете за тенекиен и дървен амбалаж. На събрание с целия колектив се разгледа същността на движението и работниците поставиха пред ръководителите своите искания. Какви са по-важните от тях в цеха за тенекиен амбалаж и как те са реализирани? За горещите летни дни, когато в помещението става невъзможно да се работи се монтира вентилатор; на втория етаж, където се намира цеха се прекара чешма и се направи съблекалня за жените; все още се срещат трудности с доставянето на необходимия материал за осем часов работен ден. В цеха за дървен амбалаж, работниците искаха да се мокри дървения материал през лятото, за да бъде по удобен за работа — направиха се корита; за почти всички чукачи се направиха специални станове, но исканото от тях помещение още не е готово.

Независимо от това, че част от предложенията не се реализираха, работниците здраво прегърнаха новия почин и го внедриха в работата си. Започнаха дейността си школите на първенците. Тази за изучаването на новата технология с ръководител Н. Запрянов преди работи добре, а и сега са проведени вече пет занимания с по 22 участника. В курсовете за квалификация много от работниците увеличиха знанията си. За обогатяване на опита голяма роля изигра изучаването този на първенците и догонването на постиженията им. В тенекиения амбалаж Раифе Салиева, Атанаска Ангелова, Станка Селянова, Денка Димитрова и много други в процеса на работата се изравниха и задминаха миналогодишните първенци Радка Минева, Анка Нягулова и Тодорка Дамянова. При дървения амбалаж Недю Перчемлиев и Еняр Салиев се изравниха с Георги Младенов.

За по високото изпълнение на трудовите норми от голямо значение са и рационализациите, особено в цеха за тенекиен амбалаж. Направените подобрения на ножовете за рязане, запояването на кутиите и т. н. повишиха производителността на труда почти два пъти. Спомогна и борбата срещу безпричинните отсъствия и закъсненията. Онагледяването на постигнатото с помощта на диаграмите повиши личната заинтересованост. Заздрави се и колектива.

Направено е действително много за внедряването на ловешкото движение. Но остава се с впечатлението (основателно), че намесата на ръководството е била само в началото, когато е тляла искрата, а сега, когато пламъка гори, то стои настрана. Примери? Ето ги. В годишния отчетен доклад на профорганизацията за ловешкото движение се споменава само с няколко думи като за нещо незначително; в цеха за тенекиен амбалаж се правят много рационализации, които не се разглеждат от ТИС и работниците сами ги внедряват без да чакат премии. Има още много подобни недостатъци, които трябва да се изкоренят. Да не се забравя, че в основата на ловешкото движение лежи и грижата на ръководителите на предприятията за тези, които изпълняват плановете.

Георги АНТОНОВ

Техническият прогрес в ДМЗ „Стомана" през 1964 година

Машиностроенето, това е ключевият отрасъл на нашата промишленост, от чието техническо ниво зависи техническият прогрес във всички отрасли на народното стопанство. За изпълнението на големите задачи, поставени в Генералната перспектива за периода 1961 1980 година на него се отделя особено внимание. Съгласно директивите за развитие, машиностроенето ни многократно ще увеличи своя обем.

Както в другите машиностроителни предприятия, така и в ДМЗ „Стомана" също се предвижда увеличение на номенклатурните номера. За следващата 1964 година ще се усвоят ред нови производства, като колерганг за нуждите на машиностроителната и порцелановата промишленост, тръскащо сито и вибрационно сито за леярните в страната ни и преси за пластмаси. За усвояването на новите производства се набелязва провеждането на мероприятия от технически характер. Такива са механизирането и автоматизирането на почистването на отливките, механизирането на основните операции по земеподготовката, на товароразтоварните работи в шиктовия двор; организирането на затворени предметни участъци в механичния и пресовия цех.

Развитието на ДМЗ „Стомана" се планира съобразно най новите технически и научни постижения. Международната специализация, осъществявана в рамките на СИВ ще позволи на колектива на завода да съсредоточи вниманието и усилията си само върху ограничени номенклатурни номера, което ще осигури серийност на производството.

Важна роля за изпълнението на плана за техническия прогрес се пада на социалистическите бригади за технически прогрес. В завода има създадени три такива бригади, които ще решават найтесните места в производството.

Изпълнението на плана за техническия прогрес води до решаването на най трудните проблеми в производството за текущата година и създава солидни предпоставки и за изпълнението на производствените задачи през следващата.

инж. Людмил ДЯЧКОВ

ЗЕМЯТА Е ПОДХРАНЕНА, ПЛОДЪТ РАСТЕ

Тежка беше тази година за кооператорите от ТКЗС—Сокол. Наред с дългата суша, която нямаше край, в стопанството неочаквано удари градушка, която намали значително добивите на пшеницата, тютюна и други култури. От онези блокове, които бяха отминати от природното бедствие, кооператорите от село Косара получиха по 218 кг пшеница от декар.

Въпреки загубите, нанесени от неблагоприятните климатически условия, стопаните не се отчаяха, а започнаха още по-упорита борба за осигуряване на по богата реколта през следващата година. Затова те веднага след поникването на есенните култури започнаха усилено да ги подхранват с амониева селитра. От засетите 17 700 дка пшеница, 10 000 дка отдавна са подхранени, като на декар разхвърлиха по 6 кг амониева селитра. Подхранени са и 300 дка ечемик. В стопанството са изразходвани до сега за наторяване на земята 25 тона амониева селитра и 10 тона натриева селитра.

Голям трудов ентусиазъм прояви в изпълнението на тази селскостопанска работа механизаторът Стоян Георгиев от бригадата на Митьо Колев. Неговата тороразпръсквачка от сутрин до мръкнало се виждаше из обширните зелени блокове.

В подхранването на есенниците изпъкнаха със своето голямо трудолюбие и сръчност кооператорите от бригадата на Юсеин Мюмюнов от село Суходол. Те грижливо натрошаваха на площадката най-напред изкуствения тор, а след това го изнасяха и хвърляха на посевите.

Много усилия положиха кооператорите от Соколското стопанство в подхранването на есенните култури, но те са убедени, че техния труд ще бъде богато възнаграден през следващата година с обилен и хубав плод

Милена ИВАНОВА

С дружни усилия — към голяма цел

Кога наближи края на тази година, доячите от кравефермата в с. Прохлада не забелязаха. Тяхното ежедневие бе изпълнено всецяло от грижите по доброто изхранване и гледане на поверения им кооперативен добитък. А той не е малко. Рамо до рамо в кравефермата се трудят осем доячи. Всеки изминат ден беше за тях стъпка към изпълнението на голямата народна повеля — изпълнението на спуснатия годишен план по млеконадоя.

Редовния режим на хранене, спазването на дажбените таблици и добрите условия в помещенията бяха една реална предпоставка за успехите. И те не закъсняха. На 15 ноември тази година дружният колектив при кравефермата отчете, че годишния план от 261 600 кг е изпълнен. От тази дата насам, гледачите от Прохлада доят надпланово мляко.

Наред с добрите животновъди — доячи, дял за постиженията се пада и на животновъдния бригадир Петко Пенков, който ежедневно през цялата година не намали вниманието си към работата в кравефермата.

Радослав РУСЕВ

РИТЪМ И КРАСОТА

Бързо, бързо. Так-так, так-так. Стан, втори, трети. Десетки совалки с рязък удар от перките се мятат, провират светкавично през нишките на основата. Ритъмът на машините се превръща в шум за несвикналото ухо. Шум, при потъването, в който се разбираш със събеседника си само по движението на устните. Човек привиква на всичко. Започва да чува, да вижда. И от невъобразимия хаос изплува малък свят, чиито обитатели съюзени с бързия ритъм на машините стават създатели на красотата.

Машините. Нямаше ги преди години в килимарския цех на Промкомбинат „Текстил" — Силистра. Днешният им шум липсваше. Съществуваше само потракването на дървените станове, като удряне върху манастирско клепало. Осемнадесет души бяха първите. Учиха се от четирима сливенски тъкачи на тънкия занаят—пренасянето б грите на природата върху килимите и кувертюрите. Учиха се и на друго — да си правят сами машините. Ремонтираха стари станове, подобряваха конструкцията им, строяха нови. И днес те са вече тринадесет, за да станат до края на годината шестнадесет, а след още две—тридесет и пет. Дървените станове и чекръци станаха годни само за музея. Техниката, влязла в цеха победно загърмя със совалките.

— Искате да разгледате ли? Моля, заповядайте! — И техническият ръководител Бацин Папазов, мъжът с милата, любезна усмивка повежда из „стопанството" си.

Стаята за модели. Малка е. А колко много цветя има тук! Цветята на моделите на седемнадесет кувертюри, четири килима, четири покривки, шест жакардови килимчета. Различни са желанията и вкусовете на многобройните клиенти. Това, което днес е ново и се търси, след два месеце се налага да бъде подменено. Харесването на модела е лесно. Не е много трудно и нанасянето му на картоните-карти. Умение се иска закачането на тяхните дълги ленти на жакардовите апарати. А от тук до навитата на барабана основа излиза сложната паяжина, плетеницата на 2 5 0 нишки, всяка една от които съответствува на дадена шарка от модела.

Подът, стените, таванът — цялото тъкачно отделение се тресе от работещите станове. Грохотът им излиза през големите прозорци и плаши накацалите по близките огради врабци. Бясно се мята едната совалка на ляво, като че ли бърза да извика тази срещу нея да отиде на мястото й. От ляво на дясно, от дясно на ляво. Бързо! Не спирай! Нишка след нишка се трупат и пред очите изниква цвете. Като живо. Или стилизирано. Или пък нежен и красив елемент от национална шевица. Те напомнят за сръчни момински ръце, които с игла, кука или на примитивен стан са ги везали преди години. Везат ги и сега по селата на седянки край пламтящо огнище и вдигащ пара котел с варена царевица. Кръшен смях, тихи разговори и... нови модели. Цехът черпи с пълни шепи от непресъхващия извор на народното творчество...

Бързо се навива топът с готовите кувертюри и килимчета. Карета, правоъгълници, ромбове, рози и лалета, шевици—за радост на клиентите и слава на създателите си. Всяка една от тъкачките навремето си изтъкаваше по седем метра за осем часа, сега станаха десет, а някои изкарват и по шестнадесет метра. 128-134 на сто ежедневно изпълнение на нормите, производителността на труда не пада по-долу от 107 процента, а себестойността от 100 слезе на 92 на сто. Въпреки това, че цехът непрекъснато отделя средства за монтиране на нови машини, той е най рентабилния на промкомбината. Защо? Защото колективът му е задружен. Защото деветдесет души изпълняват нормите си над 110 процента, деветдесет души обединиха усилията си и окичиха гърдите си със званието „Цех за комунистически труд".

На стана на Кадрия Мехмедова е закачено триъгълното алено флагче „Първенец за деня". Днес то е тук, утре ще е при Момка Марчева или при Денка Маринова, а може да краси и Пенка Бончева или да донесе радост на Станка Велинова. По седмица е стояло то при Станка Папазова. Тогава целия цех е бивал като кошер разлютени пчели. Да го вземат! Да отиде при друга, за да го отнемат и от нея! Така е всеки ден. Бързо, още по-бързо... совалката с грохот се промъква през раздвоената основа... бързо, бързо, бързо... так-так, так-так...— това е ритъмът, раждащ красота.

Георги УЗУНСКИ

КЪМ РЕШИТЕЛЕН ПОДЕМ НА НАРОДНИТЕ ЧИТАЛИЩА ПРЕД 20-ГОДИШНИНАТА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

След тримесечно обследване на читалищната дейност, Окръжният читалищен съвет проведе в петък, на 28 ноември, своя първи разширен пленум, на който присъствуваха и секретарите на народните читалища в централните села на окръга. Участниците в пленума изслушаха доклади за задачите на Окръжния и местните читалищни съвети по подготовката и провеждането на отчетно-изборните събрания и за предстоящите задачи пред Втория републикански преглед на художествената самодейност. Първият доклад бе направен от председателя на окръжния читалищен съвет др. АСЕН ЧАПКЪНОВ, а втория — от секретаря др. ОГНЯН МОДЕВ

В докладите беше изтъкнато, че 118-те читалища в нашия окръг се явяват ценни помощници на Партията в работата на идеологическия фронт, в културната революция. Сериозни са техните постижения в художествената самодейност и библиотечната работа. Но дори и в дейността на добрите библиотеки културно-масовата работа с книгата е най-слабото звено в борбата им за социалистическа култура. Свободният достъп до книгите все още не се е наложил в тях. Текучеството, честото подменяне на кадрите, се отразява много вредно на читалищата в окръга, а оттам и на тяхното незавидно организационно и финансово състояние. Тези основни слабости, изтъкна другаря Чапкънов, трябва да се подложат на сериозна преценка, та на отчетно-изборните събрания да се вземат решителни мерки за тяхното отстраняване. Затова отчетните доклади трябва да се изготвят грижливо и в тях да се анализират методите, които читалищните съвети прилагат в своята работа.

Насърчаващите успехи в нашата художествена самодейност през миналата година, когато работиха 203 колектива, както и предстоящият Втори републикански преглед изискват от читалищните дейци да заработят настойчиво, системно, а не кампанийно, да направят окончателен подбор на своите репертоари, наситени с комунистическа партийност и висока художествена сила, за да въздействуват още по-властно за комунистическото възпитание на трудещите се. Сега усилията трябва да бъдат насочени към още по-голямото масовизиране на колективите и усъвършенствуване на тяхното изпълнителско майсторство, изтъкна др. Модев. Те трябва да покажат разцвета на народните таланти през победните 20 години на народната власт.

Изказванията на участниците бяха проникнати от голяма обич към читалищната дейност. Другарите Д. АГАН БОБЧЕВ, СЮЛЕЙМАН ИБРЯМОВ, НЕДЯЛКА ГЕОРГИЕВА, ЗЛАТИ ЕНИКОВ, П. ЦОНЕВ и др. говориха по редица актуални въпроси, които трябва да бъдат разрешени от бъдещите читалищни съвети: разширяването на читалищните активи, строгото спазване на читалищния устав и пр. Те изтъкнаха, че всеотдайността е едно от решаващите условия за успеха на читалищното дело. Затова то не бива да бъде подценявано от някои общински народни съвети, които не осигуряват необходимите помещения за библиотеки, читални и репетиционни стаи.

В художествената самодейност, каза др. Н. ВЕЛИКОВА, зам. председател на ГНС — Силистра, трябва да се обърне голямо внимание и на хоровете за школувано пеене, на кръжоците за художествено слово. Фестивалите трябва да бъдат завършек, показ на успехите, а не единствена проява на художествените колективи. Другарят Д. КУЗМАНОВ, началник отдел „Култура и изкуство“ в Окръжния народен съвет, говори за необходимостта от организационно укрепване на селските читалища. Той, както и други изказали се, изразиха тревогата, че в много села някои учители се отдръпват от работата на читалищните колективи. А без учителите нашите читалища не биха живели пълнокръвно. Др. Кузманов изтъкна, че отделът предприема редица организационно-методически мерки за подобряване на работата в художествените колективи.

Пленумът прие план за провеждане на отчетно-изборните събрания. В заключителните си думи докладчиците изразиха мнението, че той ще даде тласък на работата в нашите читалища и ще насочи усилията им към по-активно разрешаване задачите на културната революция у нас.

Александър ПОПОВ

МУЗИКАЛЕН ПРАЗНИК В СИЛИСТРА

Русенската филхармония откри концертния сезон

МНЕНИЯ И ОТЗИВИ

В ПОНЕДЕЛНИК вечерта залата на Народния театър събра възторжените слушатели и любители на симфоничната музика в гр. Силистра, дошли за да чуят отново един хубав концерт, изнесен от Русенската филхармония. В програмата бяха включени увертюра към операта „Халка“ от Монюшко, концерт за цигулка и оркестър от Паганини и симфония №2 от Лудвиг Ван Бетовен. С тази програма филхармонията откри абонаментния цикъл от концерти, който обхваща 10 концерта с разнообразна и богата програма.

Срещата между русенските филхармоници и нашата публика се превърна в празник не само за възрастните слушатели, но и за учащите се в града ни. Много добро впечатление остави тяхното масово посещение на концерта и вниманието, с което изслушаха цялата програма

Концертът започна с увертюра към операта „Халка“ от Монюшко. Тази увертюра се изпълнява за първи път у нас. Силистренските слушатели бяха щастливи да я чуят в изпълнение за първи път у нас под ръководството на именития полски диригент Карол Стрия — носител на полски и международни награди. Притежаващ съвременна диригентска техника, Стрия успя да предаде характера на творбата, осъществявайки градация, която достигна до пълна кулминация в оркестъра. Мощното и плътно tutti, което диригентът извлече от изпълнителите, предаде тържествена и плътна звучност. Почувствува се добрата организация на отзивчивия към всяко изискване оркестър от страна на диригента. Не можем да отминем и безупречното изпълнение на първи обой, особено в началото на увертюрата.

В първата част на концерта беше изпълнен и концерт за цигулка и оркестър в ре мажор от Николо Паганини. Като солист участвува познатият вече на нашите слушатели именит български цигулар Емил Камиларов, лауреат на Първото общобългарско състезание за певци и инструменталисти и на международните конкурси в Берлин, Варшава и Рим, носител на първа награда на международния конкурс за цигулари в Италия на името на Николо Паганини.

Още във въведението оркестърът прозвуча стегнато, давайки определено темпо на цялата първа част. Майсторството на солиста пролича още при съпоставянето на лирични и виртуозни фрази, където той сполучливо изграждаше контрастите. За хубавия баланс между отделните партии през цялото изпълнение на концерта допринесе групата на дървените духови инструменти, най-вече изразителните сола на флейтата и фагота.

Виртуозната техника на Камиларов изпъкна в III-та част. Оркестърът прояви сигурност при смяната на темпото в тази част. Изпълнението на тази творба заангажира вниманието на публиката, която сърдечно аплодира солиста.

Концертът завърши с изпълнение на симфония № 2 от Бетовен. В сравнение с другите Бетовенови симфонии у нас тя се изпълнява по рядко. Пълна представа за тази творба получихме при нейното прозвучаване под диригентството на Карол Стрия. Със своя ясен и пестелив жест той извлече пълните възможности на целия оркестър.

При такова добро изпълнение на симфоничните пиеси новият концертен сезон ще премине под знака на проявен интерес от страна на силистренската музикална общественост. А това означава, че в Силистра ще има често музикални празници, като този в понеделник.

Йонка ЧЕРНЕВА

ИЗ НАШИТЕ УЧИЛИЩА

УЧЕНИЦИ ТВОРЯТ УДОБСТВА ЗА ХОРАТА

—Какво беше то допреди една година? Тук всеки ученик работеше сам за себе си.—Директорът поглежда дървените детайли, сякаш подредени за преглед оръжия. От работилницата на II-я курс се чуват неравномерните удари на чук.— Какво беше? Момчето се заеме с направата на един предмет и като занаятчия отпреди двайсет години го чопли с часове и дни. Като че ли готвехме кадри за частни работилници. Но сега учениците работят по операционно-комплексната система. Всяка групичка оформя определен детайл. Получава се нещо като конвейр. А повечето от операциите са механизирани. И ето сега чертожните маси стават много по-бързо и са много по-хубави. Трудът се пести—и това е най-важното.

Влизаме при второкурсниците. Шестнадесет синеблузи момчета практикуват тук под ръководството на преподавателя Господин Петров. Приятната лепкава миризма на туткала се примесва с мекия дъх на бук и трапчивия—на леко изпотените тела, приведени над тезгяхите. Всяко — в привично положение. Лицата не се виждат добре. Дочените баски прикриват късите момчешки перчеми. Само мъхестото слабовато лице на Велико се е зачервило от сърдитите удари на чука. По него от време на време се прокрадва усмивка на юношеска важност и мъжка гордост: „Всичко става бързо и сигурно. Няма да се излагаме я?“

И курсистите от училището по дървообработване в Силистра наистина вършат работа. В часовете по учебна практика всичко вече е истинският живот, а не училище. Само черната дъска е единственият знак, че тук се учи. На нея другарят Петров е написал плана за производствените операции. Красивият чертеж в рамката ясно показва формата и размерите на всеки детайл. Момчетата са разпределени още от сутринта и пилите, трионите, длетата и пасвателите насищат въздуха с нестройни звуци, чиято скрита хармония може да долови само онзи, който вникне в дързостта и мислите на тези юноши. Това е хармонията на труда с учението, на теорията с практиката. Колкото и да са незаякнали, щом стиснат чуковете и стягите, ръцете им стават корави, а лицата им добиват по-суров вид. Някаква мъжка сериозност понякога сбръчква чистото чело на отличника Никола и присвива устните му. Оглежда той хубаво поличката, завива винтовете на стягата, а Тодор му подава пасвателя, че частите не прилепват добре. След месец-два друга ученическа ръка ще посяга към нея, за да вземе тушовото перо и да тегли още една линия на чертежа. Трябва майсторски да изработят чертожните маси. Нужни са за кабинетите на други училища в окръга. За други младежи, които също се учат на сръчности, както те—да разчитат всяка линия от чертежа и да я изрязват от дъхавата дървесина на бука.

И те все работят: подравняват, рендосват, шлифоват.

Лепят детайлите...

Сглобяват... И все се надпреварват. От тезгяха до прозореца сипаничавият Жеко мълчаливо сочи на Никола готовите полички: „Приятелю, тоз път те изпреварих!“.

А утре те ще слязат в машинното отделение, ще застанат до абрихта и шлайфмашината. Гладката повърхност на масите ще заблести и пръстите им ще я докоснат сякаш за ласка.. Така докосваха те най-първите свои творения — обикновените дъски за рязане на хляб, а после—цветарниците, куклените кътове. И пръстите на ръцете им сега долявят всяка грапавина. Майсторството дойде с упорство и стана усет. Петър най-добре си спомня това. Колко пъти му е идвало да захвърли длетото и стягата! Но длетото на другарската помощ и стягата на волята му го направиха вече добър курсист.

Дребничкият Слави, секретарят на комсомолското дружество се е приближил до другаря Петров: наближава обяд, но те са свършили работата и трябва да свършат още нещо. И другарят Петров дава пак указания. Но обяснява и напомня малко, защото винаги е бил взискателен, справедлив и думата му винаги е тежала.

Петър ДИМИТРОВ

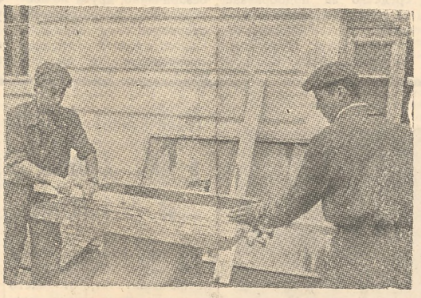

Час по учебна практика в Промишленото училище по дървообработване

Ще има ли отопление читалището в Силистра?

В градоустройствения план на Силистра беше предвидено в центъра на града да се издигне културно-битов комплекс състоящ се от читалище, сладкарница и театър. Тези три взаимно свързани части трябваше да се отопляват от обща инсталация. Една година след започването на първите два обекта се направиха и първите копки за основите на театъра.

Строежа на читалището и сладкарницата завърши през 1962 година като останаха без комин, който трябваше да бъде общ за целия комплекс. Поради тази причина се забави пренасянето на окръжната библиотека и читалището в новата сграда. За да се избегне бавенето инвестиран от ГНС започна строежа на отделен комин. Иззида се фукса, вдигна се на нужната височина зидарията и се постави желязна тръба с диаметър около 40 см. за създаване на тяга. Но при пробата се оказа, че тя липсва. По този начин се хвърлиха на вятъра близо 4 000 лв, защото за строежа нямаше документации и се заплати от сумите определени за субсидии на читалището.

След неоднократни напомняния за приближаващата зима се повика специалист, който се произнесе, че при съществуващото положение единствен изход е да се събори стария комин и се издигне нов, квадратен 1|1 м с тухлена зидария и височина 16 м. Препоръчва се на Окръжната проектантска организация да промени документацията, като новостроения комин остане за постоянен при положение, че се издигне с още 4 м. След явна грешка в изчисленията той е направен сега 0.80|0.80 м и е висок 12.5 м. Направи се проба и се констатира слабата му тяга. За по-голями височина при това положение не може да се мисли, защото основите няма да издържат. Допуска се все пак, че с някои приспособления той ще върши работа.

Едва завършила тази работа ние се натъкваме на друг недостатък — инсталацията не е в ред — пуща вода. От първи този месец започна подменянето на почти всички уплътнители, някои кранове и т. н. До 3 декември това трябваше да се приключи, но наяве излезе още нещо — липсата на уширител. Без неговото наличие при пускане на инсталацията в действие може да се стигне до сериозни повреди.

Зимата дойде. Помещенията на библиотеката и читалището с всеки изминат ден се изстудяват все повече. Условията за работа са под всякаква критика. Трябва ли да се чака разболяването на служителите или да се затвори библиотеката за зимния сезон? Необходимо е да се вземат незабавни мерки от страна на ГНС и Управление „Машинни монтажи“, за да се направи каквото трябва и помещенията час по-скоро да бъдат затоплени.

Йордан АНТОНОВ

Абонирахме ли се за вестник

Силистренска
ТРИБУНА
през 1964 г. ще излиза
три пъти седмично

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:
литературни страници, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.

годишен абонамент - 3.12 лв.
6 месечен „ - 1.56 лв.
3 месечен „ - 0.78 лв.
краен срок - 25 декември
побързайте!

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

След убийството на Кенеди

Тепърва подлото убийство на президента Кенеди ще бъде разглеждано в светлината на обществено политическото развитие на Съединените щати. В историята на САЩ той е четвъртият президент, жертва на покушение. Но докато убийците на първите трима президенти са известни, то и сега, една седмица след атентата, въпросът за самоличността на извършителя (или извършителите) остава напълно открит. Тук не става дума за „спектаклите“ на даласката полиция (убиването на Осуалд). Не случайно в печата на много страни се поставя въпросът за престижа на САЩ, за язвите на американската политическа система, изказват се съмнения в способността на САЩ да бъдат лидер на капиталистическия свят. Затова и Липман пише: „Ние разрешихме на общността на американския народ да бъде завладяна от враждебност. Само ако успеем да се върнем отново към американската общност, ние ще възвърнем нашата увереност в предопределението на Америка“. Необходимо ли е да се казва, че подобен призив може да бъде само едно добро пожелание. Защото ежедневно социалната поляризация в САЩ се засилва и изострянето на обществено-политическите конфликти е неизбежно.

Но какво е отражението на Запад от кръвопролитието в Далас?

Всеобщо е мнението, че Западът се е лишил от своя умен и далновиден кормчия. Затова и някои вестници пишат за моменти на паника и стъписване след убийството на Кенеди. Същевременно обаче в печата започват да се промъкват тенденции, които не изненадват. Така например в Англия се говори за преходен период в световната политика, за възможността английският премиер сър Алек Дъглас-Хюм да играе по-голяма роля през този период. Освен това очаква се френският президент де Гол да направи опит да използува момента, за да бъдат преустроени НАТО и западният съюз, така, както той желае. Този момент особено ясно е изразен от френския вестник „Пари жур“, който пише, че де Гол е прав, като иска да осигури на Франция възможност само да се отбранява и да накара Западна Европа да направи същото. Изводът може да бъде само един: логично е да се очаква, че след смъртта на Кенеди противоречията и разногласията в западния свят ще навлязат неминуемо в по-остра фаза. Ето защо английският „Гардиън“ многозначително пише: „Една от най-жестоките последици от смъртта на президента Кенеди е, че голяма част от делото му остана незавършена. Президентът Джонсън трябва сега да изпълни трудна задача — да реализира изцяло обещанията на Кенеди“.

За народите от целия свят в настоящия момент е особено важно дали приемникът на Кенеди ще продължи неговите усилия в интерес на мира и международното сътрудничество. Не трябва да се учудваме, че опр. делени среди на Запада се стараят да хвърлят сянка върху перспективите на разведрителния процес, започнал с Московския договор за частична забрана на ядрените опити. Така например внушава се, че изгледите за сътрудничество между Изтока и Запада са били погребани заедно с президента Кенеди. Никой не се съмнява, че, както каза Фидел Кастро, „убийството на Кенеди цели да промени политиката на Съединените щати“. Затова главният въпрос, който днес занимава международната общественост, е: Ще се отклони ли новото ръководство във Вашингтон от пътя на Кенеди? В този сложен комплекс от проблеми най-вече изпъква въпросът за американо-съветските отношения. Азбучна истина на нашето съвремие е, че мирът и сигурността зависят преди всичко от двете най-могъщи държави — Съветския съюз и Съединените щати.

Много наблюдатели на Запад в желанието си да предугадят понататъшното развитие на отношенията между Изтока и Запада започват своите анализи с отзвука, който намери убийството на Кенеди в Съветския съюз. Преди всичко се изтъква посланието на ръководителя на съветското правителство Н. С. Хрущов, в което се казва, че смъртта на Кенеди е тежък удар за всички хора, на които е скъпо делото на мира и съветско-американското сътрудничество. Посочва се също, че в Съветския съюз по достойнство се оценяваха широките възгледи на покойния президент, който реално отчиташе обстановката и се стремеше да намери път за разрешаване на международните проблеми чрез преговори. Благоприятен е отзвукът и от първите срещи на А. И. Микоян с новия президент Линдън Джонсън и държавния секретар Дийн Ръск. Посочва се, че в тези разговори са били засегнати главните проблеми на сегашната международна обстановка. Следователно новото ръководство във Вашингтон можа да се убеди, че от страна на Съветския съюз то ще срещне същата добра воля и конструктивен дух, каквито бяха проявявани и по време на покойния президент. Ако се съди от първите изявления на президента Линдън Джонсън, във Вашингтон се набелязва курс на „твърда решимост да продължим пътя на Америка напред, който той (Д. Кенеди) започна“. Първите отзвуци от програмната реч на президента Джонсън са, че съветската общественост обръща внимание върху онази част от речта, в която се говори за намерение да не се прекратяват усилията за издирване на области, в които могат да бъдат постигнати споразумения.

Начинът, по който реагира световната общественост на престъплението в Далас, вниманието, с което се следят първите стъпки на новото правителство във Вашингтон, достатъчно ясно говорят за общо желание да се развие поставеното добро начало от покойния президент. Противниците на мирното съвместно съществуване, на мирното съревнование между двете системи показаха на дело, че са готови и на най-гнусното престъпление, за да постигнат своите тъмни цели. Необходимо е да се обединят и активизират миролюбивите и разумни сили в света, за да не се поставя под заплаха бъдещето на народите. В тази тежка борба народите гледат с упование и надежда на Съветския съюз и целия социалистически лагер, които нямат друг път, освен пътя на мира и международното сътрудничество.

В. НЕДКОВ

АРОМАТНИ! КАЛОРИЧНИ!

БОГАТИ НА ВЪГЛЕХИДРАТИ
са продаваните във всички магазини за хранителни стоки, сладкарници и павилиони
БИСКВИТИ, СЛЪНЧОГЛЕДОВА ТАХАН ХАЛВА И КАРАМЕЛАЖНИ БОНБОНИ
лека и силна храна, особено подходяща за пътници и туристи

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 143 (698) | Събота, 7 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Прикачният инвентар е ремонтиран

С успехи ще посрещнат новата година механизаторите от ТКЗС — Сребърна. Те не само грижливо, но и бързо ремонтираха прикачния инвентар — плугове, сеялки, култиватори и други. Работниците изпълниха задачата си един месец предсрочно.

В ремонта на машините се проявиха комсомолците Димитър Георгиев, Иван Стоянов, Иван Ангелов и Васил Тодоров, които с младежки ентусиазъм се трудиха. Не отстъпваха от своя трудов пост и механизаторите Атанас Стоянов, Иван Радев и други.

Марин СЕРТЕВ

СЪОБЩЕНИЕ

Вчера, 6 декември 1963 година, се състоя сесия на Окръжния народен съвет и пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Бяха разгледани въпросите:

1. За работата на Окръжния и общинските народни съвети по просветното дело в окръга, с докладчик др. АТАНАС НЕДЕЛЧЕВ, началник отдел „Народна просвета" на Окръжния народен съвет, и
2. За работата на съветниците, с докладчик др. БОЯН МИХНЕВ, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

В работата на сесията взеха участие съветниците на Окръжния народен съвет, членовете на пленума на Окръжния комитет на Отечествения фронт, директори на училища, учители, общественици и др.

Информация за работата на сесията и пленума ще поместим в следващия брой на вестника.

ДА ПОСРЕЩНЕМ НОВАТА ГОДИНА С ГОЛЕМИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

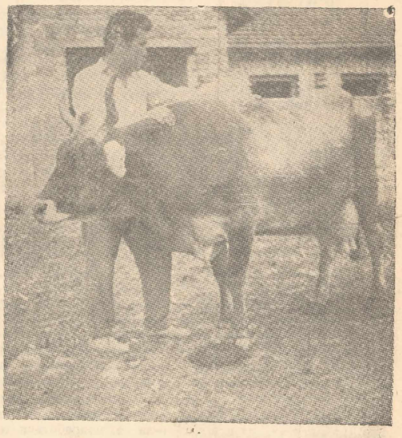

Доячът Вэид Реджебов от село Вокил е един от най-добрите в стопанството. Той ще изпълни плана си за кравето мляко и ще предаде по 2 850 л мляко от крава.

Снимка: Велико СТАНЕВ

Двадесет и пет дни преди срока

КОЛЕКТИВЪТ на Промишления комбинат в град Тутракан обеща да изпълни плана за 1963 година с десет дни предсрочно. Да се обещае е лесно, но да се изпълни обещанието са необходими много усилия, умение и упоритост. Затова още в първите дни на годината започна системна работа по осъществяване на обещанието.

Особ но голямо внимание се обърна от страна на ръководството по изпълнението на организационно-техническите мероприятия. Така се създадоха по-добри условия за провеждане на производствената дейност. Работниците и работничките приеха да работят по ловешкото движение, а движението за комунистически труд придоби нов тласък.

В резултат на проведените мероприятия промкомбинатът в Тутракан ритмично изпълнява плановите си задачи през течение на годината. Затова не е случайно, че изпълни годишния си план на 5 декември, или двадесет и пет дни предсрочно.

Колективите на мелницата в с. Главиница с ръководител Илия Димов, на юрганджийския цех с отговорник Стела Маринова, а печатницата, на цеха за тенекеджийски услуги, каменните кариери и цеха за фина механика изпълниха годишните си планове още на 30 ноември. До таз дата те дадоха на народното стопанство свръхпланова продукция за 64 000 лева и обещават да произведат д края на годината промишлени изделия още за 44 000 лева. Сега работниците и работничките от промкомбината в Тутракан полагат усилия за предсрочно изпълнение на обещанието за обема на общата промишлена продукция.

К. СТОЙКОВ

ИЗПЪЛНИХА С ЧЕСТ ДАДЕНАТА ДУМА

В НАЧАЛОТО на тази година трудовият колектив на ТПК „Инвалид" — Силистра на тържествено събрание даде обещание пред Партията и Правителството да изпълни предсрочно годишния си план. Кооператорите дадоха дума да изработят първокачествена продукция и да не допуснат нито една рекламация. Закипя усилена работа, разгоря се социалистическото съревнование във всички цехове и отдели. В ежедневната трудова дейност намериха прекрасна почва за развитие новите почини за увеличаване количеството и подобряване качеството. Благодарение школите на първенците и курсовете за квалификация сръчността на работническите ръце неусетно се увеличи. Решаващо се оказа внедряването на ловешкото движение. Едновременно с изнизването на месеците, броят на изоставащите намаляваше и много от първенците отстъпиха от челните места, давайки път на новите, на младите работници.

След единадесет месечна борба с трудностите, в борба със самите себе си — да надминат собствените си постижения, работниците от ОПТК „Инвалид" на 5 декември се поздравиха с голяма трудова победа. До тази дата те изпълниха предсрочно годишния си план 101 на сто, а обещанията — 100 на сто. За останалите дни до края на годината ще се произведе свръхпланова продукция още за 60 000 лева.

Най-голям дял в това високо трудово постижение има отделът за детски и бебешки поръчки с ръководител Димитра Стедева, който изпълни обещанията си 200 на сто. Един от постоянните първенци на кооперацията — бригада „Зоя Космодемянская" от отдела за детска конфекция изпълни обещанието си 150 на сто, а самия отдел с ръководител Цветана Илиева достигна 135 на сто. Добре изпълниха поставените им задачи производствениците от печатницата и книговезницата, отчитайки 150 процента изпълнение на плана. Не им отстъпват много и чантаджиите на Янко Бецев — 105 на сто и юрганджиите с ръководител Димитър Стоилов, изпълнили обещанията си 102 на сто.

На основата на тези успехи, трудовият колектив на ОТПК „Инвалид" — Силистра е готов да изпълни производствените си задачи и през 1964 година не по-зле от настоящата.

Маринка ИВАНОВА

Половината от пшеницата е подхранена

Кооператорите от село Яребица от опит знаят, че подхранят ли се есенниците още преди настъпването на зимата от тях се получават по-високи добиви. Причина за това е тяхното по-добро вкореняване и по-доброто им иззимуване.

Всички кооператори се включиха масово в подхранването на посевите. На декар се разхвърляха по 6 кг тор. А на всички по-стръмни места и на слабите почви нормата на тора беше удвоена. Така те ще се развият по-добре, а и амониевата селитра ще се използва по-целесъобразно.

Благодарение на упоритния труд на всички кооператори, половината от площите на пшеницата в размер на близо 1 600 дка бяха подхранени.

Шериф ТОПУЗОВ

С дружния си труд помогнаха на кооператива

Не за пръв път административният персонал от ТКЗС в град Тутракан се събира така весело и жизнерадостно. — „На бригада!" И този път той не се посрами. Та нали с това дава личен пример на работливите кооператори. Членовете на персонала не се изплашиха, нито от студения есенен ден, нито пък от работата. Рано сутринта на 24 т. м. зам. председателят Аурел Стоянов заяви: „Телчарника не е покрит, а времето се влошава..." Не успя да се доизкаже, когато всички извикаха „Ние ще го покрием".

Работата вървеше с усилено темпо. Чуваха се само виковете „кал, цигли, слама, вода"... Наближаваше обяд, но работниците дори и не помислиха за това. Всички решиха да обядват след пълното покриване на телчарника. Така и направиха. В 15.30 ч. всичко беше готово. Готов беше и вкусния обяд, приготвен от старателните готвачки в стола. Колективно работиха — колективно обядваха. Доволство разкриваше погледът им от добрата работа. А спестиха и трудодни, които трябваше да се изразходват за покриването на телчарника.

Керанка ДАСКАЛОВА

СТРЕМЕЖ ЗА ВИСОКО КАЧЕСТВО

НОВА култура е тютюнът за войновските кооператори. Те я отглеждат едва от 3 — 4 години. Въпреки това обаче, придобиха значителен опит в нейната обработка. И затова при тях и добивите, и качеството са високи.

Тази година още от самото начало грижите за тютюна бяха много добри. Разсадът беше засят и произведен на време. Разсаждането му на блока се извърши в най-подходящия момент. Окопаването на площта се извърши трикратно и висококачествено. В резултат на добрите грижи от всичките 215 дка засадени с тютюн стопаните набраха повече от 64 000 низи. Беритбата се извършваше редовно и на време.

Тютюнът, който набраха тази година войновските кооператори е един от най-висококачествените в цялото стопанство. Но дали той ще бъде продаден на по-високо качество, зависи извънредно много от това как ще бъде проведена по-нататъшната му обработка. Ръководството на бригадата, всички кооператори и лично бригадирът Русан Енчев са заинтересовани обработката да се извърши правилно и тютюнът да се продаде на по-висока цена. Затова всички звеноводи, без да чакат излишни подканвания с готовност отидоха в село Средище, където беше организирано съвещание от ОНС по въпроса за качествената манипулация на тютюневите листа.

Сега във Войново масово се елпезира и денкира тютюн. Звеноводите са постоянно между хората си и се стремят да приложат наученото в Средище. На първо място между звената за сега се нарежда звеното на Димитър Кулев Друмев, което до сега е денкирало над 3 т тютюн, който само след ден-два ще бъде изнесен. След него следва звеното на Атанас Радев приготвило над 1 500 т тютюн. А в цялата бригада са елпезирани над 15 т. Целта на всички кооператори е на време да приключат с тази дейност, а в касата на стопанството да постъпят по-големи парични доходи.

Емил ПРАХОВ

През месеца на овощната градина не стояха със скръстени ръце и овощарите от с. Поляна. Неотдавна Иван Иванов и Кирил Николов с помощта на механизатора Димитър Маринов, извършиха пръскане на кооперативната овощна градина против плодните вредители.

Снимка: С. ТОДОРОВ

С УСТРЕМ РАБОТЯТ

Трудолюбив е колективът на доячите при крав фермата в ТКЗС — Малък Преславец. Трудовото напрежение, с което работят животновъдите не спада нито за ден. Тяхното желание беше да изпълнят успешно годишния си план за млякото. Това изискваше много труд и грижи за кравите. И сплотеният колектив се справи добре с възложената му задача. На 10 ноември т. г. доячите изпълниха своя годишен план като предадоха заплануваните им литри мляко — 128 000. Досега те са надоили над плана повече от 3 000 л. Много на доячите им помага дългогодишния бригадир Петър Георгиев, който ги съветва, как да гледат най-добре кооперативния добитък.

Измежду всички доячи като най-добри и упорити изпъкват Димитър Енчев и Игнат Георгиев.

Ангел ВАСИЛЕВ

Подготвят се за срочно годишно приключване

ИЗТЪРКУЛИ СЕ трудовата година и за кооператорите от ТКЗС в село Средище. Сега те очакват възнаграждането за неуморния си едногодишен труд. В канцеларията на кооператива е тихо. Служителите са се навели над книжата и рядко повдигат глава. Работният ден продължава до късно. Кодекс не се търси сега — сметките трябва да се приключат най-късно до 10 януари. За счетоводния персонал тия дни са най-напрегнати. Главният счетоводител другарят Ради Шербанов надниква в работата на всеки служител, поставя задачи, безпокои се дали ще приключат навреме. Това е и голямата му грижа сега.

С оглед навременното годишно приключване на 1 декември главният счетоводител проведе съвещание с главните бригадири, счетоводителите от съставните села, домакините и счетоводния персонал. Разгледана бе инструкцията на Окръжния народен съвет във връзка с годишната инвентаризация и годишното приключване. Чрез инструктажа си др. Шербанов изясни редица положения и постави конкретни задачи. Следва да се изтеглят всички видове животни, които са предназначени за основни стада, да се извърши цялостна проверка на наличната продукция и материала и се заприходи незаприходената такава, да се ускори начисляването на трудови дни допълнително за трудов стаж, платен отпуск, майчинство и други. Има опасност до края на декември да не се предаде тютюна и във връзка с това главният счетоводител постави задача да се уточни незабавно наличното количество тютюн, за да може да се остойности навреме.

Изградиха се комисии за извършване на инвентаризацията. На отрасловите счетоводители се раздадоха извлечения в писмена форма от предстоящите за изпълнение задачи. Инструктажът на главния счетоводител ще допринесе за навременното приключване на сметките и извършване на инвентаризацията в стопанството.

Викенти ДУКАНОВ

ОРГАНИЗАЦИЯТА Е ДОБРА, А СЛЕД ТОВА?

БЕЗ знания не може да се очакват успехи. В това са убедени и специалистите от кооперативното стопанство в село Окорш. За да дадат нови знания на хората през тази година те са решили да организират в района на стопанството различни школи, в които кооператорите да повишават своите селскостопански знания. След като бяха обсъдени всички възможности и поиет конкретен план те решиха да създадат школи в свиневъдството, овцевъдството и говедовъдството.

В школата за изучаване новостите в свиневъдството се предвиждат да се обучават не по-малко от 20 свиневъда. Те ще учат под ръководството на главния зоотехник другаря Васил Кралев. Новостите в говедовъдството ще изучават 35 животновъди под ръководството на участъковата зоотехничка другарката Дечка Иванова. Под ръководството на другаря Никола Генов в с. Вокил 65 овцевъда ще повишат своите знания.

По въпросите на растениевъдството в стопанството са организирани 3 школи. Пред 30 кооператора в с. Окорш главния агроном Георги Георгиев ще разяснява въпросите на агротехниката в отглеждането на царевицата. В отглеждането на тази култура в стопанството през последните години са постигнати високи добиви. Хубаво ще бъде, ако успехите на първенците станат успехи за всяка бригада и звено. В село Вокил пред 30 кооператора и кооператорки уч. агроном Петър Йорданов ще разяснява агротехниката в отглеждането на техническите култури, а в село Овен пред 35 кооператори агронома Коста Николов ще говори за грижите при отглеждането на зърнените култури.

За да се повишат знанията и на административния персонал тук се предвижда да се изгради школа, в която да вземат участие 15 служители. Пред тях главния счетоводител на стопанството Велико Димитров ще изнася лекции по най важните проблеми на отчетността в стопанството.

Дотук казаното може да накара всекиго да мисли, че работата е организирана добре и че резултатите по вся ка вероятност не са по-лоши. Във първото си заключение никой не ще сбърка, но във второто ще се самоизлъже. Ще сгреши, затова защото хубавата предварителна организация си остава само напечатана върху белия лист, в началото на който пише — план за работа. Колкото и да съжаляваме обаче работа все още няма, а времето си тече и кооператорите чакат да научат нещо ново.

За неоправданото изоставане време е да се поразтревожат специалисти и ръководители и в най близки дни взетите решения да се превърнат в дела.

Иван НИКОЛОВ

Грижи за по-висока квалификация

В продължение на четири дни в салона на ОНС — гр. Силистра се проведе семинар с ветеринарните лекари от окръга. Целта на това мероприятие беше да се запознаят ветеринарните лекари с някои нови положения и открития в борбата с редица заболявания на селскостопанските животни. Лекциите бяха изнесени от научни сътрудници от Академията на селско-стопанските науки и от опитни ветеринарни лекари

Между изнесените лекции, по-важни бяха „Новости в изкуственото осеменяване на животните", „Новости в борбата с безплодието при кравите", „Зоохигиена в уедрените форми", „Съвременни методи за борбата с паразитните болести", и други. Лекциите бяха изслушани с интерес от присъствуващите. Те ще спомогнат за повишение на квалификацията на ветеринарните лекари.

Георги СТЕФАНОВ

В ОКРЪГА — 115 000 СПЕСТИТЕЛИ

Убедително доказателство за растящото благосъстояние на трудещите се у нас е ежегодно нарастващото потребление на хранителни, промишлени и културни стоки и неспирният възход на народната спестовност. В окръга, броя на спестителите достигна 115 000 души. На всеки сто души от населението на окръга 70 имат спестовни книжки със среден влог 122 лева. В ДИП „Липа", ДСП „Горско стопанство", ДОСО — гр. Силистра, ГТП „Наркооп", РТС — гр. Тутракан, Пътно управление и Промкомбината — гр. Дулово, всеки работник и служител има свой влог. Месечно от работнически влогове в клоновете на ДСК в окръга постъпват по над 330 000 лева.

Трудовите колективи на клоновете на Държавна спестовна каса в окръга посрещнаха агитационните месеци по спестовността с преизпълнение на годишния си план и обещанието за влогонабирането. Вместо предвидените за годината 1 500 000 лева, досега от спестителите в окръга са постъпили над 3 100 000 лева влогове.

За третото тримесечие на настоящата година, в националното съревнование, клоновете на ДСК от Силистренски окръг се наредиха на трето място след Кърджалийски и Търговищки окръзи, с изпълнение на плана по влогонабирането 252 на сто.

Постигнатите високи успехи се дължат на правилното разбиране от населението на изгодата от личното и обществено значение на спестяванията, както и на усърдната работа на служителите в клоновете, на представителствата при ПТТ — станции и ТКЗС и на комисиите по спестовността в предприятията и учрежденията.

Ана КОПИТАРОВА

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на материалните и морални стимули

ЗА МАТЕРИАЛНАТА ЗАИНТЕРЕСОВАНОСТ В ПРОИЗВОДСТВОТО

В решенията на Осмия партиен конгрес особено място е отделено на задачата за по широко прилагане принципът на материалната заинтересованост в производството. Нейните форми са в зависимост от прилагането на отделните системи на заплащане на труда. Те трябва да обезпечават заедно с растежа на работната заплата преимуществен прираст на производителността на труда.

В страната както и в предприятията от нашия окръг най широко се прилага пряката зделно разрядна система на заплащане на труда. Тя осигурява тясна зависимост между количеството на изработената продукция и размера на работната заплата. Материалния стимул тук се проявява в най пълна форма, тъй като размерът на възнаграждението е в зависимост от изпълнението на трудовата норма. За да се получат максимални резултати в производството, трябва да се създаде добра организация на труда, при която работникът да е в състояние да уплътни работното си време и да разгърне трудовите си качества.

В ДКК „Нектар“ благодарение на подобрената организация на труда нормите се изпълняват средно над 115 на сто. Подобри се заплащането на труда, което доведе до стабилизиране на работната сила и повишаване ръстта на производителността на труда. Не така е обаче в Промкомбинат „Камъшит“, където все още не са създадени условия за работниците от кошничарското производство да изпълняват трудовите си норми. Също така уравниловката в заплащането по разряди и професии намалява заинтересоваността от повишаване на квалификацията и задържа ръстта на производителността на труда.

Повременно премиалната система на заплащане труда се прилага за голяма част от работниците. Тя е твърде подходяща там където работника не влияе пряко върху обема на производството поради специфичните условия на работа. Такива са автоматичното производство, поточното производство с конвейр, извършване на спомагателна работа и други. Повремено премиалната система е обвързана с количествени и качествени показатели, изпълнението на които поражда правото на премия и дава добри резултати. Приложението на тази система в ДИП „Дунав“, Промкомбинат „Електрометал“ и други, показва, че материалната заинтересованост не намалява когато количествените и качествени показатели са подработени добре, в т. ч. и размера на полагащата се премия при изпълнението им.

Съществуват и правилници, приложението на които осигурява пестелив разход на материалите електроенергия, горивата и други. Като изключим ограниченото им приложение в ДКК „Нектар“ за тенекиения амбалаж и в ТПК „Дунав“ при разхода на обувните материали, констатацията е, че от ръководството на промишлените и строителни предприятия недостатъчно се ползуват законните положения за развитие на материалните стимули в производството за пестеливо изразходване на материалните ресурси.

Въпросът за разгаряне на материалните стимули в производството трябва да стои пред вниманието на партийните организации, административно-стопанското и профсъюзно ръководство. Във всяко предприятие да се даде гласност на правилниците за премиране и там където е целесъобразно да се разработят количествените и качествени показатели и обяви размера на премията. Добитото право за нея трябва да се обяви и тя да се изплати без забавяне. Развитието и укрепването на материалните стимули в производството ще повиши активността на работниците и инженеро-техническия персонал и ще спомогне за по нататъшното увеличаване ръстта на производителността на труда, поевтиняване на продукцията и подобряване материалното състояние на трудещите се.

Михаил ЧИКОЛОВ

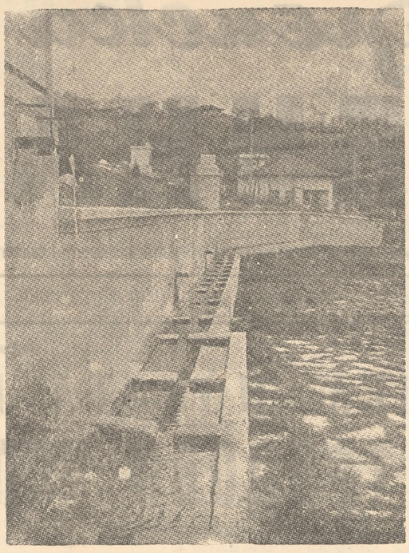

Разгърнем ли пожълтелите страници на историята, тя ще ни разкаже за многото войни, които е водила за освобождението ни от чужди нашественици. Една от тях е завършила през 1774 година на големия камък над с. Кайнарджа. На него граф Румянцев от името на Екатерина II е подписал Кючюк-Кайнарджанския мирен договор, според който на българите се дават известни права. Признателните потомци изградиха на това място своеобразен паметник-чешма. Кристалните струи от чучурите ни напомнят за братските чувства на освободителите.

СНИМКА: Георги УЗУНСКИ

ИЗ ЗАЛИТЕ НА СЪДА

Един закоравял рецидивист е наказан заслужено

— Познаваме го като опасен крадец—така се изказаха пред съда десетте свидетели за рецидивиста Павел Петков Стоянов от град Силистра.

Обвинителната реч на прокурора трая дълго.

И съдът произнесе присъдата:

—Четири години лишаване от свобода!

Сто и петдесетте слушатели напуснаха залата. Но в ушите им още звучаха думите на съдията Найден Радковски: „Седем велосипеда откраднал пред пивница „Аврора“, при кооперативния пазар и край Окръжния народен съвет. И то обикновено нощно време, когато Павел Петков е бил дежурен на гемията на Промкомбинат „Камъшит“, след което незабавно ги е разглобявал, продавал е частите им или ги е хвърлял в реката, за да не го открият“.

И още колко кражби!

Неприятно, долно, престъпно.

Това чуха слушателите пред съда, но още колко много черни дела и помисли от живота на Павел Петков не знаехате... Дванадесет поредни присъди за кражби, побоища и лъжи. Дълги години затвор. В условията на социалистическото общество му дават възможност с честен труд да изкорва своята и прехраната на семейството си, но това не излекувало силната му страст да краде. Напротив—Павел Петков става занаятчия в кражбите, изпечен рецидивист.

Докато стигна до съда и беше заслужено наказан отново.

Андрей ЦОНЕВ

ВЪЗПИТАВАМЕ БЪДЕЩИ КОМУНИСТИ

Днес училището има за задача да възпита младежта в комунистически дух. То е призвано да създаде утрешните труженици на комунизма. В работата на обединената организация на Съюза на учителите с център Малък Преславец откритите уроци имат голяма роля и са насочени именно към осъществяване на тази голяма цел. Преди няколко дни, разделени на две секции, учителите обсъдиха откритите уроци по изразително четене във II клас, по история в IV клас, по литература в VII клас и география в V клас.

Учителите по съответните предмети прочетоха и доклади: „Изграждане на исторически представи и понятия и възпитание в дух на патриотизъм чрез обучението по история“, „Географията — извор на комунистическо възпитание“, „Изразителното четене в началното училище“ и „Обучението по български език — извор за комунистическо възпитание“.

Уроците и докладите бяха обсъдени с голям интерес. Особено силно бе подчертана ролята на положителните герои в литературата за възпитателно въздействие върху младото поколение.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

ОПИТЪТ Е НАЙ-ДОБРИЯТ УЧИТЕЛ

На 24 ноември училището в село Българка беше необикновено оживено. Бяха дошли гости от целия окръг — учители от началния курс, които преподават в слети класове. Главна тяхна цел беше да обменят опит по организацията на работата в слетите класове. Пред всички гости уроци изнесе другарката Стаменка Лилова Те бяха добре подготвени, целенасочени като цяло.

След изнасянето на уроците се проведе малка конференция, от която стана ясно на всички, че тези успехи Стаменка Лилова е постигнала благодарение на упорит труд със своите ученици.

Много от учителите се изказаха по нейната работа, споделиха и своя личен опит. Накрая К. Иванов, от отдел „Народна просвета“ към ОНС изтъкна, че за да постигнат успехи в своята работа, учителите не трябва да подценяват самостоятелната си подготовка. Нея учителят трябва да обмисли добре както по обем, така и по трудност. За по-добрата организация на работата в слетите класове от голямо значение е и комбинирането на часовете и съчетаването на уроците.

Учителите се разделиха доволни от тази среща и с пожеланието отдел „Народна просвета“ да организира по-често подобни мероприятия, защото практиката потвърждава, че опитът е най-добър учител.

М. МИЛУШЕВА

Постъпки и хора

ВМЕСТО БЛАГОДАРНОСТ – ГРУБО ОТНОШЕНИЕ

МНОГО години семейството на Ганю Мутафов от с. Сребърна мечтаеше детски смях и щастлива усмивка да озарят неговия дом. Желанието му обаче не се сбъдна, а годините си течаха и старостта ставаше все по-близка. Не една нощ, приведени до газената лампа, двамата съпрузи споделяха мъката на семейното нещастие и все повече в сърцата им се разпалваше желанието да имат чедо. Тогава те решиха да подарят любовта си на чуждо и с родителската си любов да спечелят неговото признание.

Това те сториха преди двайсет години. Тогава в семейството на близки се случи нещастие — умря майката и остави сирота малката си дъщеря Тодорка. Без да се колебаят, Мутафови взеха нещастното момиче, за да го порастат и възпитат като свое.

В новия дом Тодорка растеше под бащинските грижи на Мутафови и някакси неусетно дойде денят, когато тя трябваше да подари сърцето си на своя любим Вдигна се сватба и бащински дядо Ганю благослови двамата млади Тодора и Атанас Тодоров, за да бъдат щастливи в семейното си огнище.

Не можа за дълго да се радва баба Неда Мутафова, затвори очи и завинаги ги напусна. Известно време след смъртта на старата, дъщерята и зетят се грижеха добре за дядо Ганю. Скоро обаче те започнаха да издигат студена стена между тях и стареца. Под влияние на алчни чувства започнаха да настояват дядо Ганю да им препише къщата, той обаче не се съгласи. Отказа на дядо Ганю вля още по-голяма ярост в душите на двамата млади и те ставаха все по-груби. Преди няколко месеца стигнаха до там, че лишиха стареца дори от храна. За лошото им отношение с възмущение заговориха в цялото село. С всеки изминат ден работата ставаше все по сериозна и стигна до съвета, но и тук Атанас беше категоричен:

— Ако не препише къщата, няма да го гледаме!

Озлобен от неуспеха, Атанас не се поколеба да нанесе побой на стареца и го принуди да напусне собствения си дом.

Сега самотен, без признание той скита по чужди врати, за да търси топло огнище и лъжица гореща гозба.

Колко е трудно, когато онези, за които си треперил цял живот и до неотдавна си отделял от старческата пенсия, за да купиш подаръци на малките внуци, сега ти обръщат гръб и не искат да знаят, че съществуваш. И то само за това, че не са могли да утолят жаждата на алчността си.

Сега дядо Ганю е на 78 години, за него народната власт е осигурила пенсия, която е достатъчна, за да посрещне собствените нужди. Стопанството му е отпуснало дори и хляб. Едно сал няма — признание и синовна обич, а това е толкова малко и всякога осъществимо.

Нека не забравят Атанас и Тодора, че и тях ги чака старостта, че и те ще имат внуци и те тогава ще разберат колко тежко е да си лишен от любовта им. За непризнателността им и грубото отношение, предизвикано от алчните им чувства, обществото няма да им прости колкото и да мислят, че те са прави.

Иван ПЕЙЧЕВ

РАДОСТ ЗА СУХОДОЛЦИ

Тази година в селото ни бе построена нова хубава фурна. Много труд вложиха зидарите и кооператорите докато зарадват жените; като ги освободят от излишен труд.

На 25 ноември от дълбоките пещи на новата фурна бяха извадени първите топли хлябове. Обща радост вълнува всички.

Али МУСТАФОВ

НА АТЕИСТИЧНИ ТЕМИ

РЕЛИГИЯТА СЕ ПРИСПОСОБЯВА...

БОРБАТА на религията с човешкия прогрес не е престанала никога. Но формите и методите на тази борба не са били всякога едни и същи. Било е време, когато духовенството се е разправяло най жестоко с хората, на прогреса и науката. Средновековната инквизиция, организирана от католическата църква, е унищожила за около пет века над 12 милиона души. На жестоки преследвания са били подлагани напредничавите умове и от източно-православната църква, от протестантството и всички други вероизповедания. Тези чудовищни деяния на църковната реакция никога не са могли да попречат на колелото на историята да върви непреодолимо напред.

На основата на живота, на човешката практическа дейност науката също расте и укрепва, събаря безвъзвратно гнилите устои на религиозното мракобесие. Ръстът и авторитетът на науката днес са толкова големи, че тяхното открито отричане и преследване неизбежно застрашава авторитета на църквата. Ето защо част от проповедниците на религията правят усилия да се съобразят с духа на времето, да приспособят някак религията към съвременните условия. Такива „модернисти“ в религията съществуват във всички вероизповедания. Една от техните тези е, че между науката и религията няма и не може да има противоречие, че те не само не си противоречели, но взаимно се допълвали. Научните истини според такива религиозни модернисти се отнасяли уж само до видимия, материалния, „греховния“ свят, но науката не е в състояние да проникне до същността на явленията, която е достъпна само по пътя на „богопознанието“, т. е. по пътя на религията. Раздвоението на света на две противоположни, взаимно изключващи се страни: на свят външен, материален, преходен, непостоянен, който е обект на изследване на науката, и на—вътрешен, духовен, вечен, съвършен, който е възможно да се „познае“ само чрез вярата в бога — служи за обосновка на „науколюбивите“ изводи и твърдения например на неотомистите, представители на днешната официална философска доктрина на католицизма. Но подобни схващания са несъстоятелни. Преди всичко животът, практическите действия на хората ясно показват, че същността на явленията не е нещо недостъпно за човешкия ум — щом хората успешно изменят света, това показва, че те са разбрали неговата същност. Успешното практическо изменение на явленията както в природата, така и в обществото би било невъзможно, ако хората чрез науката не разкриваха техните закономерности, т. е. тяхната същност.

В противоположност на църковниците, които и днес държат за твърдото отстояване на буквалния смисъл на библейските догми, църковниците — модернисти ясно виждат, че такова отстояване днес вече в голяма степен не допада и подкопава доверието към религията. Ето защо те се стремят да поосъвременят тези догми, да им придадат по-модерен смисъл и тълкуване, като ги „съобразят“ с успехите на науката. Така например те признават, че библейският мит за сътворението на света в шест дни, така както е изложен в първата книга на библията, днес буди недоумение и недоверие даже у мнозина вярващи. Така например в православната църква дълго време се поддържа смехотворното схващане, че това сътворение било станало в 5508 година преди нашата ера, т. е. преди 7 471 години. Да се поддържа такова положение днес, когато развитието на естествознанието и особено на астрономията, геологията, палеонтологията и пр. е отишло толкова напред, е вече неизгодно. И затова „обновителите“ на религията волю-неволю трябва да правят отстъпки — те в една или друга форма лансират мисълта, че библейските текстове за сътворението трябва да се разбират не буквално, а преносно. Според такова едно разбиране под шестте дни на сътворението както са посочени в библията, трябва да се виждат цели геологически епохи от милиони и милиарди години. По такъв начин сътворението се отнася към много по-далечно време и това създава илюзията, че религията тук вече не противоречи на научните открития. Пригласяйки на поповете, английският учен Милн „изчисли“, че сътворението било станало преди около два милиарда години, а папа Пий XII смяташе, че то е станало примерно преди девет милиарда години. В подобни „изчисления“ се упражняват и други защитници на творческите права на „бога“. Но те нямат нищо общо с науката, тъй като науката доказва, че светът никога не е имал начало и следователно никога не е сътворяван.

Модернизаторите на религията използуват всякакви начини да докажат, че науката не противоречи на религиозните догми, че тя дори потвърждавала тези догми. Всяко научно откритие според тях било доказателство за величието на бога. Някои се опитват да доказват това дори и с достиженията на космонавтиката. Църковниците дълго време са заблуждавали вярващите, че „адът“ се намирал на обратната страна на луната. Съветските учени с помощта на космически кораб успяха да заснемат обратната страна на луната и опровергаха напълно подобни измислици. Сега, разбира се, никой духовник не се осмелява да твърди, че мястото на „задгробния живот“ било обратната страна на луната, но има опити да се доказва, че това място било някъде другаде във Вселената. Под напора на научния прогрес се наложи, така да се каже, на духовниците да „евакуират“ по-далече „задгробния свят“, само и само да съхранят на всяка цена заблудата за неговото съществуване. Смелите космически полети показаха, че космическото пространство не представлява „твърд небесна,“ както се говори в библията, че там няма никакви духове, ангели, дяволи и пр. Това е нов съкрушителен удар по библейските представи за строежа на Вселената, по целия религиозен мироглед. За да спасят религията от този удар, някои духовници се опитват да я приведат в „унисон“ и с тези открития. Не трябва да се търси бог на определено място, казват някои от тях, защото бог бил навсякъде. Някои се съгласяват да признаят дори и безкрайността на материалния свят, като. . . доказателство за всемогъществото на бога! Но това е пълен абсурд, защото тъкмо безкрайността на материалния свят изключва съществуването на каквото и да било вън от него или над него, т. е. изключва съществуването на бога. Понякога безсмислиците на модернистите на религията стигат до твърде комични положения. Някои американски богослови изказали „мъдростта“, че твърденията на космонавтите не могат да се вземат като доказателства за отричане на „небесното войнство“. Космонавтите никъде не са видели полетите на ангелите, твърдят те, защото космическите кораби летят със скорост малко повече от 11 километра в секунда, а ангелите летели със скорост 300 000 километра в секунда! И това ако не е откритие! . .

Разнообразни са тенденциите за модернизиране на религията, за нейното „съюзяване“ с науката. Но техният смисъл е един и същ— чрез всевъзможни спекулации и фалшификации да се спасят някак си религиозните заблуди от съкрушаващия ги възход на науката и човешкия прогрес.

П. ЦВЕТКОВ

10-XI 10-XII
месец на
овощната
градина

Добрите грижи раждат обилния плод

Непрестанни грижи

Отдавна кооператорите от с. Смилец обраха обилния плод от черешовите, кайсиевите и прасковите дръвчета, но грижите им към овощките не намаляха. Работата не прекъсна нито ден. Особено големи грижи полагаха за градината овощарите Георги Ганчев, Димитър Тодоров, Коста Ганчев и др.

Досега всички дръвчета са почистени от изсъхналите клони и мумифицираните плодове. В момента Стоян Стоянов и помощниците му Харитон Симеонов и Йордан Маринов извършват пръскането с бордолезов разтвор.

Преди няколко дни завърши и изораването на междуредията на овощната градина

Стоянка ВЪЛЕВА

Напролет отново розов цвят ще покрие голите сега дървета и от него ще израстне чуден, сочен плод.

НА СНИМКАТА: Старши трактористът Стоян Стоянов и овощарят Пеньо Великов от село Сребърна зареждат машината с разтвор, за да пръскат прасковите в овощната градина.

С НАДЕЖДА — ЗА НОВ ОБИЛЕН ПЛОД

С ЛЕТНИЯ зной изчезнаха огнените ниви, щастливият птичи цвъртеж и веселата гълчава на хората. Падат от дърветата сега и последните листа, увиснали тежко надолу. Полето в тиха скръб мълчи. Само в овощните градини се чува бръмченето на машини и тук-таме сред оголените черни дървета се мяркат хора. И в овощната градина на опитната станция в местността „Меджиди—Табия“ от дни наред идват тримата работници Никола Петров, Исмаил Исмаилов и Сабри Мехмедов, които заедно с тракториста Димитър Жеков, грижливо пръскат дърветата с бордолезов разтвор. Той покрива стъблата и клоните със своеобразна нежно синя тъкан, та напролет, когато дърветата почувстват топлия полъх от юг и разтворят малките си листенца и пъпки за живот, плодът да расте, здрав, обилен и хубав, такъв, какъвто беше и тази година...

...Клоните, натежали от едрите и сочни кайсии стигаха почти до земята. Звената на Стойка Дякова, на Рада Митева и на Исмаил Исмаилов, беряха сръчно плодовете и старателно ги нареждаха в щайгите, но плодовете, като че ли бяха повече от листата, обиране нямаше. Често се случваше, когато вместо по 15-16 тона, на ден от градината се извозваха с камиони по 50-60 тона плодове. Тогава на помощ им идваха трудещите се от различните предприятия в Силистра, идваха и служителите от администрацията на опитната станция, за да помагат по-бързо да се прибере богатата плодова реколта. В трудова надпревара работеха всички. И за десет дни и последния плод от дърветата бе прибран. От смесената градина вместо по 692 кг от декар, берачите набраха средно по 920 кг, а от кайсиевите дървета, които обхващат от 350 дка—320 дка, звеноводите отчетоха, че са получили по 1 200 кг кайсии, почти два пъти повече от заплануваното. Обилният плод донесе много радост на хората, но тук няма нищо чудно, защото грижите на работниците и агрономите от опитната станция за овощните градини са много и големи. От ранна пролет се виждат Никола, Исмаил и Сабри да почистват короните на дърветата, да отстраняват счупените клони, да извършват предцъвтежно пръскане за запазване на дърветата най-вече от съчмянката, и така работата им продължава до късна есен, тогава извършват оран в градината, пак пръскане, варосване на дърветата...

...Маркучите излизащи от трактора се извиват в ръцете на Никола, Исмаил и Сабри. Тънката струя разтвор полепва по оголените дървета. Почти половината градина вече е напръскана с бордолезов разтвор. Работата на тримата продължава без почивка. Над тях за последен път се извива птиче ято, размахва крила и отлита в далечината по свой път. Нищо не се чува, ехото скрито мълчи. Хората продължават да се трудят с голямата надежда да получат през следващата година още по-обилен, хубав плод.

Малира ПЕТРОВА

СТРЕМЕЖ ЗА ПО-БОГАТА РЕКОЛТА

Върху 900 дка площ са разположени овощните градини на ТКЗС — Ищирково. Тяхното отглеждане е поверено на четири овощарски звена. Всяка година кооператорите от тези звена полагат много добри грижи за поверените им градини. И резултатите са винаги добри.

И тази година грижите за тях започнаха на време. Още през миналия месец трактористите изораха площта на междуредията. Веднага след тях грижливите стопани окопаха земята около самите дървета. Непосредствено след окопаването те варосаха стъблата на дърветата, за да ги предпазят от болести и гризачи. А сега след като тези по важни работи вече привършиха, в овощните градини забръмчаха машините с пръскачките и заобливаха корените с бледосини струи. Това ще осигури получаването на здрави и вкусни плодове през идната година.

Най-добра работа дава и служи за пример на другите звена звеното на Иван Тинчев. Те първи и най-качествено провеждат всички мероприятия.

Емил ПРАХОВ

ОВОЩАРСТВОТО В НАШИЯ ОКРЪГ

ЗАСАЖДАНЕТО на културни овощни видове в нашия окръг е започнало през миналото столетие. Според С. Греков през 1896 година в Силистренско са отглеждани 19 350 сливи, 11 435 ореха, 7 800 кайсии и други овощни видове, предимно от местни сортове.

През 1906 година край Силистра е било открито практическо земеделско училище, в двора на което е била създадена овощна градина. Младежите, завършващи това училище имали достатъчно за онова време познания и са спомогнали много за развитието на овощарството и лозарството.

През 1939 година овощните насаждения са заемали площ от 1 717 дка, съставляващи смесени насаждения, в които е преобладавала кайсията.

След 9. IX. 1944 година с изграждането на ТКЗС и ДЗС започна засаждането на по-големи овощни насаждения, което се засили особено много след 1950 година, когато в основни линии завърши коопериранета на селското стопанство. В ТКЗС площта на овощните насаждения заема 21 514 дка, което съставлява 1.5 на сто от общата обработваема земя, а в ДЗС са създадени 2423 дка овощни градини. Основният овощен вид е кайсията — 9 489 дка, (от тях 9 082 дка са плододаващи); круши 2 157 дка, плододаващи 1 200 дка; ябълки 2 123 дка, плододаващи 883 дка; сливи 2 113 дка, плододаващи 1 120 дка, праскови около 2 000 дка, плододаващи 650 дка и други. През последните години засаждането на кайсиеви градини е много ограничено.

Прасковените насаждения обаче, бързо се увеличават, тъй като тази култура по-рано встъпва в плододаване и плодовете ѝ по-високо се заплащат. Останалите видове са застъпени незначително в окръга.

Средните добиви от кайсии у нас са много колебливи. Така например през 1959 година средният добив е бил 482 кг на декар, през 1960 — 154.3 кг, през 1961 година — 589 кг, през 1962 — 111 кг и през 1963 година 672 кг средно за окръга. Това колебание на добивите се дължи на неполагане достатъчно грижи за дърветата. Растежът и развитието на кайсията е в тясна зависимост от природните фактори. Но тяхното влияние значително намалява, когато културата на земеделието е висока.

Биологическите особености на кайсията ѝ обуславят специфични изисквания към природните условия и особено към топлинния режим. Кайсията има къс зимен покой, който при условията на нашия окръг завършва през декември. След това тя вече е силно чувствителна на колебанията на температурата и лесно измръзва. Такива измръзвания имахме през 1960 и 1962 година. Като се имат предвид тези особености на кайсията, и като се вземат под внимание климатическите условия на нашата страна, тази култура намира по-благоприятни условия за развитие в крайдунавската ивица, където колебанията на температурите под влияние на водния басейн с многобройните блата в Румъния са по-малки. Затова убедително говори получаването на поредовни реколти в ТКЗС — Попина, Сребърна, Айдемир, Тутракан и други в сравнение с кооперативните стопанства от вътрешната част на окръга.

За осигуряване ежегодно плододаване, плододаващите дървета трябва да образуват достатъчно силен растеж, върху който се образуват плодни пъпки, осигуряващи добивите за следващата година. Това особено важи за кайсията и прасковата, чиито плодни клончета имат покъс живот и залагането на плодните пъпки по майските букетчета протича по-рано в сравнение с тия по смесените клонки. При неправилно гледани дървета растежът е слаб, а при някои въобще няма такъв, залагането на плодните пъпки е по-малко и то изключително по букетните клончета, те са много по слабо устойчиви на ниски температури.

Във връзка със специализацията и концентрацията на селскостопанското производство, предстои правилно райониране на отделните овощни видове, съобразно изискванията им към почвено-климатичеките условия. Така например в ТКЗС — Тутракан, Попина, Сребърна, Старо село, Калипетрово и други се предвижда площите на овощните насаждения да се разширяват, като основна култура за в бъдеще ще бъде кайсията. Ще се увеличат прасковите насаждения от 2000 на 10 000 дка. Също ще се увеличат и площите на крушите, ябълките и други видове.

По примера на напредналите в овощарството страни, у нас се пристъпи към масово засаждане на интензивни овощни градини с нискостъблени овощни дървета, които имат следните предимства: по-пълно и по-рационално се използва мястото в овощните градини, улеснява се отглеждането, хората се облекчават в беритбата, резитбата и в борбата им с болестите и неприятелите по овощните насаждения. Тези дървета по-рано встъпват в плододаване и плодовете са по-едри и качествени. Изобщо при нискостъбленото отглеждане на овощните дървета доходите от овощарството са по-големи, тъй като от единица площ се получават повече и с по-ниска себестойност плодове.

За да бъде успешно внедряването на нискостъбленото овощарство у нас, необходимо е специалистите овощари добре да се обучат за правилно прилагане формирането и резитбата на овощните дървета и другите грижи по отглеждането им. Необходимо е системно и с ускорен труд да се повишава културата на овощарството, което ще спомогне за бързото увеличаване на производството на плодове в нашия окръг.

Н. СТЕФАНОВ

ОВОЩАРСКИЯТ БРИГАДИР

СТАНЕ ли дума за овощарската бригада на ТКЗС село Айдемир хората непременно ще свържат успехите ѝ с името на бригадира Георги Атанасов. Всички си спомнят за живота на този 35 годишен неуморен човек. Той е преселец от Северна Добруджа—село Алмалий, дошъл тук като малък. В кооператива още от начало работеше съзнателно и честно. Но наред с това в него имаше жажда да учи. Постъпи във вечерно училище. С успех взема VII клас. Работата и стремежът му не останаха чужди на ръководителите на кооператива. Те го изпратиха на едногодишна школа в Земеделското училище в гр. Силистра, а после на едномесечен курс по овощарство в гр. Дряново. По-сетне го избраха и за бригадир.

Ето изминаха вече цели седем години от както той е начело на овощарската бригада. Затова и познава много добре тънкостите в този отрасъл. Обича труда и работи със сърце. Ще го видите от ранна утрин до късна вечер из овощната градина. Постоянно е сред кооператорите. Обича винаги да надниква в работата. Затова го слушат и уважават кооператорите и са редовни в работата.

А всеки ден след неуморния труд до късно през нощта чете овощарски книги. Всички мероприятия се стреми да проведе така както то препоръчват специалистите, защото е убеден, че главно от това зависи богатата реколта Ето защо и постиженията му са големи. Промени се видът и се разрасна площта на овощната градина. Всяка година бригадата му преизпълнява плановете. И тази година тя получи почти двойно по-голямо количество плодове от заплануваното.

За добрите си постижения Георги Атанасов е редовно награждаван. Миналото лято получи най-високата награда — сребърен орден на труда. През тази година му беше отпусната безплатна екскурзия до НР Унгария. Взел е още часовник, 17 ризи и други.

Доволни са кооператорите и ръководителите от труда на Г. Атанасов, но най-доволен е той, че изпълнява с чест и достойнство всички мероприятия в овощарството, а от това стопанството печели големи доходи.

Георги КИРИЛОВ

НЕЛОВКО ПРИКРИТ НАМЕК

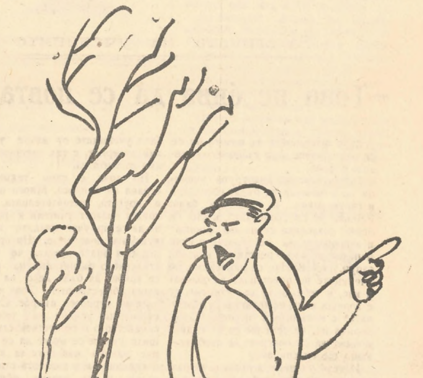

— Ако ти стане студено през зимата, обади ми се да те прибера до печката.

От големите грижи на кооператорите, на есен дърветата ще се отрупат с едри и сочни плодове.

И през зимата — активно сътрудничество на вестника

Въпреки големите трудности, които създава зимата по снабдяването с материали, зазимяване на обектите и други, трудовите колективи от промишлеността, строителството, транспорта, търговията, съобщенията водят борба за ритмично изпълнение на производствените планове и обещанията. Сега стремежът е да завърши годината с колкото се може по-големи успехи, с продукция над плана, с високо качество на изработените стоки.

В селското стопанство най-големи трудности преодоляват животновъдите. От добрата подготовка за презимуването на добитъка, преработката и икономичното изразходване на фуражите и постоянните грижи от страна на гледачите ще зависи каква продукция ще се получи през този период.

На село зимата е време, когато читалищата и комсомолските организации развиват широка културно-масова работа. Едновременно с това стари и млади през дългите зимни нощи участвуват в различните форми на партийната, отечественофронтовската, комсомолската и селскостопанската просвета.

По всички тези въпроси редакцията на вестник „Силистренска трибуна" очаква от своите кореспонденти и дописници информации, кореспонденции, литературни скици за първенците, критични материали за слабостите в работата. С тези материали ние ще помогнем на трудещите се от градовете и селата на окръга по-успешно да преодолеят трудностите през зимния сезон, ще разнообразим тяхното ежедневие с поместване на художествени произведения.

През месец ноември кореспондентите на вестника показаха, че действително могат успешно да се справят с тази благородна задача. Те ни писаха по най-различни въпроси, разпространяваха положителния опит на първенците. Особена активност прояви през ноември кореспондентът ни от с. Средище Викенти Дуканов. Той изпрати до редакцията 14 материала, с които осведоми читателите на вестника за хода на учебната година в Отечествения фронт, отчетно-изборните събрания в Комсомола, грижите за овощните градини и други въпроси от този район на окръга. Макар и в кратка информация, той постави един твърде интересен въпрос — състоянието на занаятчийските услуги в Средище. Хубави проблемни материали и информации ни изпрати и другият кореспондент в това село — Георги Китаев. Радостно е да отбележим, че през ноември активизираха дейността си като кореспонденти другарите Велико Станев от с. Окорш и Георги Бърнев от гр. Дулово.

Освен кореспонденцията, през ноември голяма помощ в списването на вестника оказаха и многобройните дописници. Нашият постоянен сътрудник от с. Стефан Караджа Петко Светлински се представи добре с четири поместени материала за работата на читалището, за птицевъдството в района и по други въпроси. Хубаво е, че той се стреми да пише повече художествено, образен език да представи на читателите първенците в труда.

С чувство на отговорност постави редица въпроси във вестника другарката Хава Шанова от с. Паисиево. Тя ни писа за вечерното образование, за работата на селкоопа, за състоянието на животновъдството и други материали, в които предлага конкретни мерки за подобряване на работата. Тя е нов сътрудник на вестника и ние й пожелаваме да засили още повече работата си в това благородно поприще. Радостен факт е, че в последно време ни пишат и други хора, които досега не са били известни на редакцията. Между тях е другаря Петър Михайлов от с. Долно Ряхово.

Добре сътрудничиха на вестника през ноември и нашите дописници Реджеб Ебазеров от с. Ножарево, Марин Сертев от с. Сребърна, Милко Николов от с. Паисиево, Веска Иванова от с. Ветрен, Стоянка Вълкова от с. Смилец и много други.

Общо взето обаче положението с получаваните материали в редакцията и през ноември не беше добре. Необходимо е във вестника да се поместват повече материали от наши сътрудници, да се отразява по-пълно животът в окръга в географско отношение. Както и по-рано, положението с материалите от градовете продължава да е най-тревожно. От промишлените предприятия, строителството, транспорта, съобщенията ние получаваме малък брой дописки. Остават неотразени в нашия окръжен вестник редица хубави инициативи на трудещите се, значителни трудови успехи на отделни бригади, на отделни производственици. Крайно време е партийните комитети да се заинтересуват повече от работата на дописниците, да им помагат. Фактически това ще бъде помощ на самите колективи, защото ще бъде разпространен техният положителен опит, ще се направят конкретни препоръки по слабостите, които допускат в изпълнението на многобройните задачи.

Редакцията се надява, че през декември както кореспондентите и дописниците, така и партийните комитети ще направят съответните изводи от досегашната работа в това отношение и ще вземат мерки. Нека на новогодишните трапези да се чукнем и за успехите на нашите кореспонденти и дописници, глашатаите на комунистическата правда.

НОВИ КНИГИ НА „ПРОФИЗДАТ"

Александър СИЛАКОВ — „Небето остава синьо" — повест, цена 0,57 лв.

Д. ДАМЯНОВ, С. ПОПТОНЕВ, С. БОРИСОВ, Г. БРАНЕВ и др. — „Ято в полет", цена 0,38 лв.

Борис АНГЕЛОВ — „Героичният път на ветерана" — очерк.

Л. КЪНЧЕВ — ФАРГЕЛЕТ — „Таралежови възглавници" — хумористични разкази, цена 0,15 лв

Чл. кор. проф. Т. А. ТАШЕВ, Хр. ХАДЖИН КОЛОВ, Ат. АВРАМОВ и др. — „Икономика и организация на общественото хранене".

Б. КАЛАОРА — „Профсъюзите — проводници на партийната политика", цена 0,15 лв.

В. ГРИЦАЙ, В. ФРОЛОВ — „Заводски научноизследователски институт на обществени начала", цена 0,10 лева.

А. БОГДАНОВ — „Участието на трудещите се в управлението на производството", цена 0,15 лева.

БЪДЕЩИТЕ МЕХАНИЗАТОРИ РАСТАТ В ТРУД И УЧЕНИЕ

Есенното дъждовито утро е тихо. Още е мрачина. Но изведнаж прозорците на училищната сграда се разтварят един по един и момчешкият говор разбужда тишината. Пет и половина е, но бъдещите механизатори от Машинно-тракторното училище — Средище, събудени от звънеца в утринния хлад, започват трудовото си ежедневие . . .

Една група курсисти слуша преподавателя по селскостопански машини. Не е лесно да се запомни взаимодействието на сложните машинни части, но пък е толкова интересно. Интересно е и в час по математика, в часа по български език. И цапани са до лакти момчетата, които изучават днес двигателите. Но това е повече приятно — да пипнеш всяка част. Само така се запомня добре устройството й.

Навън също се работи. С мотики и лопати тридесетина момчета оформяг нови алеи в парка. И все пак днес най-интересно е при първокурсниците. Сега те се учат да „палят" пусковия двигател. И затова всеки бърза да се нареди отново и отново да опита. Двигателят запява бързо, но трябва съвсем скоро да секне песента му — друг иска да провери умението си. Първокурсниците са все още несръчни, но само след месец „Беларусът" и „Дизелът" ще се покоряват на волята им, както сега се покоряват на второкурсниците, които са застанали зад воланите им. Наистина първокурсниците изпитват най-голямата си първа радост тук. А през това време в работилниците „батковците", второкурсниците Йосиф Папазов, Шефкъ Мехмедов, Велико Пенев и Милко Атанасов изработват макет на постоянно включен съединител, макет на зеторна кормилна уредба. Те до един знаят устройството, действието и регулирането на ходонамалителя на „Беларуса" — най-трудното нещо, което доскоро им се струваше неовладяемо.

Часовете минават неусетно. Идва време за вечеря. По асфалта отекват тежките стъпки на курсистите. Бодри песни и бодра стъпка — също като войници!

После — самоподготовка. Възпитателите са сред тях. Всеки е съсредоточен над нещо, всеки учи. И ако нещо не е разбрал, другарите му или възпитателят ще му помогнат веднага. В колектива всичко се научава бързо и сигурно.

Организиран, приятен е животът на комсомолската организация. Ако не физкултурни състезания, ще има срещи с други колективи, ще има весели песни и литературни програми. Винаги става нещо приятно, което им помага да растат не само като добри механизатори, но и като всестранно развити строители на комунистическото утре.

Само от две години е тук училището, а районът му се превърна в истински парк. С общи усилия на преподаватели и курсисти бе построена просторната столова, а двора на бившата Машинно-тракторна станция стана неузнаваем. И физкултурният салон е дело на техните ръце, и всичко хубаво в района на училището. Държавата се грижи топло за тях и те добре й отвръщат с труд и съзнателно учение. И техните мечти са оправдано дръзки. Както се оформи цветната градина, така ще изникне и градчето за обучение по правилника за движение. Няма да мине много време и тези млади момчета ще станат истински трактористи и комбайнери. Всяка година само тяхното училище увеличава армията на механизаторите със стотина енергични и способни младежи. А това е немалка помощ за нашето социалистическо селско стопанство, което все повече се нуждае от такива ентусиазирани кадри.

Викенти ДУКАНОВ

Празник на ученическите таланти

По случай патронния празник на Първа политехническа гимназия на 2 и 3 декември се проведе вътрешноучилищен фестивал на художествената самодейност.

Разнообразни са програмите: песни, малки сценки из ученическия живот, умело подбрани стихотворения, високоидейни и емоционално оформени монтажи. В тях намират израз крилатите мечти на младостта. Монтажът на X-г клас е ярка изява на любовта към Родината, на жаждата на човечеството за мир и дружба. Оригинално и разнообразно е ученическото търсене в битовата сцена „Седянка", представена от X г клас.

Народните песни обаче дават тон на целия празник. Битовите групи на X-б и IX-ж клас изпълняват старинни и шеговити песни, които разказват за чувствата на хората в нашето ново социалистическо село.

Тишина. Рецитира Ангелинка Стоянова. Всички следят отмереното й слово, което възкресява пред нас образи от героичното минало. Бойка от X клас и Валентин Чернев от XI клас са достойни съперници на Ангелинка.

Момчетата и момичетата от XI-г клас заразяват със своите песни.

А ето и най-малките, осмокласниците: битовата група на VIII-д клас, агитката на VIII-г, солистите на акордеон Мариана и Стефан, рецитаторките на VIII-ж и VIII-а Николина и Матилда. Едно след друго се редуват хубавите изпълнения.

Д. ДОЙНОВА

Световен конгрес на мира

Г. ЕРНИ

Мирът! Най-благородната от всички мисли, с които заспиват и се събуждат умовете на обикновените трудови хора, на поетите, художниците, обществениците! Най-голямата мечта на човечеството, най-нужното благо за строителите на комунизма. Мирът — туй е щастието на милионите. И те няма да го предадат, ще воюват за него с цялата енергия на ума и сърцето си. Ще воюват за чисто небе, за простор на белия гълъб... Такава е най-великата повеля на епохата, чиито криле докосват вече хоризонтите на комунизма.

СРЕД ПЪРВИТЕ В СВЕТА

Румъния заема едно от първите места в света по преводи на световната художествена литература.

За 5 години (1958-1962) в републиката са издадени 403 произведения от класиците на световната литература с тираж около 10 милиона екземпляра.

С голяма популярност сред румънските читатели се ползуват книгите на съветските автори. Така например „Майка" на Горки е издавана 8 пъти, а „Как се каляваше стоманата" на Н. Островски — 10 пъти. Произведенията на Михаил Шолохов са издавани в тираж близо 900 000 екземпляра.

За етиката на учениците

Това не бива да се повтаря

Един факт, който за някого би се сторил дребен. А в същност — тревожен факт.

Преди няколко дни група ученици си позволиха да бъдат господари и своеволници в градската баня. Решили да си „поиграят", както си искат: разделиха се на два „фронта" и започнаха да се бият с всички попаднали им средства: налъми, сапун, тасове. Ние се намесихме, но учениците не престанаха да обливат и нас, и себе си ту със студена, ту с гореща вода, не прекратиха и „войната" с налъмите и тасовете. Отговориха ни, че сега им се е паднал момент да си поиграят на свобода — защо ще ги спираме?

И тези ученици дотолкова се развилняха, не обръщайки внимание на нашите забележки, че след неуспешния опит на служителите да ги укротят бе повикан и милиционер. Може би е срамно и неудобно, но така се наложи. А това не е за пръв път. Учениците често се държат по подобен начин.

Ние мислим, че трябва да се определи специален ден в седмицата за посещение на банята само от ученици и те да не идват в другите дни на седмицата, а ако е необходимо да се заведат колективно на баня учениците от някое училище или интернат, с тях непременно да има възпитател.

Но това е само техническата страна на въпроса. Много по-важна е другата, възпитателната. Доста грижи полагат учители и родители, за да се приучат младите хора на културно поведение. Но прояви от подобен род показват, че комунистическото възпитание на учащите се трябва да бъде дело на цялата наша общественост. Това е изключително сериозен въпрос. Само със съвместни усилия на училището, семейството и обществеността в нашите учащи се може да се вкоренят здраво навиците за културно поведение — и в класната стая, и в къщи, и на всички обществени места.

Група граждани от Силистра

Б. Р. Приканваме нашите кореспонденти, дописници, сътрудници, както и всички граждани да ни изпращат факти и мнения, засягащи въпроса за нравственото и естетическо възпитание на младежите. Един постоянен разговор на тази тема несъмнено ще подпомогне общите усилия за комунистическото възпитание на младото поколение в нашия окръг.

ОБЯВА

ИНСПЕКЦИЯ ПО ПЛЕМЕННО ДЕЛО — Силистра

има следните вакантни длъжности:

В сектор „Говедовъдство"

3 места за зоотехници с висше образование

2 места за старши техници със средно специално образование

В сектор „Овцевъдство"

2 места за зоотехници с висше образование.

Заплата по щат

През студените дни и вечери
Ще ви бъде топло и приятно
С МЕРИНОСОВА
ЖИЛЕТКА
БЛУЗА
РИЗА
ПУЛОВЕР

АРОМАТНИ! КАЛОРИЧНИ!

БОГАТИ НА ВЪГЛЕХИДРАТИ
са продаваните във всички магазини за хранителни стоки, сладкарници и павилиони
БИСКВИТИ, СЛЪНЧОГЛЕДОВА ТАХАН ХАЛВА И КАРАМЕЛАЖНИ БОНБОНИ
лека и силна храна, особено подходяща за пътници и туристи

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

Къде какво се е случило ?

Колата на „Бърза помощ" донесла в норвелянската районна болница Коля Андрейчук. Това момче от белоруското село Линов попаднало под ножовете на сенокосачка. Хирургът Григорий Дунаевски се решил на трудна и непозната операция: да пришие и оживи крайниците. Четири и повече часа е продължила операцията. Дунаевски внимателно наместил счупените кости, зашил кръвоносните съдове, мускулите, съединил сухожилията и сложил гипсови превръзки.

Сега Коля Андрейчук е абсолютно здрав. Коля може да тича и при това изпреварва твърде много от своите връстници.

* * *

Юсуф Офкан, 37-годишен турски селянин от селцето Бор, петнадесет години е бил сляп и глух. Неотдавна, страдайки от нетърпим зъбобол, той се обърнал към зъболекаря. Последният му извадил кътник от лявата горна челюст. Болният припаднал. Когато дошъл на себе си, той отново можел да вижда и чува.

* * *

Италианският скулптор Артуро Каравели от Палермо бил страстен любител на подводния лов. Веднъж той се гмурнал на дълбочина 30 метра в района на Монделло и внезапно бил обхванат от пипалата на октопод.

Артуро отчаяно се отбранявал с харпун и нож, а октоподът, работейки бясно с пипалата си, измъкнал от гнездото гумената тръба, съединяваща маската с резервоара с въздух. Аквалангистът бил лишен от приток на кислород. Като събрал последните си сили Каравели ударил октопода, отрязал пипалото му и заплувал нагоре. Плувецът излетял като тапа на повърхността. След един час дясната му ръка се парализирала, но го откарали в близкия спортен клуб, където имало декомпресионна камера. (Декомпресионната камера е помещение, където се отстраняват недостатъците, получени при особено налягане). Сега скулпторът Каравели е вън от всякаква опасност.

* * *

Седемдесетгодишната госпожа Мак-Кинтон от канадския град Торонто се явила пред касиера на банката. Тя му подала фалшив чек от 1 400 долара. Върху чека написала: „Незабавно ми изплатете парите! Аз съм въоръжена". Парите й били дадени.

На следващия ден директорът на банката получил писмо. Старицата-гангстер обещавала да върне парите чрез редовни вноски. Когато госпожа Мак-Кинтон донесла първата вноска, очаквали я полицаи. . .

* * *

До крайбрежието на Исландия, на юго-запад от остров Вестманайяр, е започнало изригването на подводен вулкан. Над водите на Атлантика се издигнал четирикилометров димен стълб, а на мястото на изригването се е образувал остров.

(Из списание „Неделя)

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 144 (699) | Вторник, 10 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗИМАТА Е БЕЗСИЛНА ПРЕД ЕНТУСИАЗМА

СТИХВА глъчката и в стопанския двор в село Сокол. Студеният зимен вятър все по-често бушува над многобройните постройки. Площадките за зърнени храни са вече празни. Всичко са прибрали и скътали в общия хамбар работливите стопани. Та нали е зима вече? Но нейните капризи — студът, снегът и ветровете не пресичат ентусиазма на механизаторите. Предстои им още много работа, затова не може да се стои със скръстени ръце. Пред ремонтната работилница е подреден всичкия прикачен инвентар. Голяма част от него е вече ремонтиран. Излезлият от ремонт инвентар, механизаторите пребоядисват старателно за предпазване от ръжда.

Но тази работа не е единствената грижа на соколци. С цялата си сериозност се изправя и въпросът за ремонта на тежките машини и комбайни. За по-бързото привършване на работата, ремонтът се извършва по бригади, под непосредственото наблюдение на бригадните механици. След село Сокол сега най-интензивно работят механизаторите от село Дичево. С дружни усилия работата по прикачния инвентар ще бъде привършена и там до 15 декември. Срокът би могъл да бъде и по-малък, ако не се чувствуваше остро липсата от електроди.

Въпреки големия машинен парк в село Сокол през тази година ще бъдат ремонтирани само 4 от тежките машини. Състоянието на останалите е задоволително. Ремонтът на комбайните, поради липса на помещения се предвижда да започне след този на тежките машини. Липсата на резервни части като лагери, (7—518, 2—720, 92—417, 50—408), малки бордови зъбчатки могат да осуетят предварително уточнените срокове за привършване на ремонта.

Независимо от това в кооперативното стопанство в село Сокол се прави всичко възможно, както за навременната, така и за качествената работа. Това става възможно благодарение на всеотдайната работа на добрите механизатори: Ахмед Адилов, Махмуд Алиев, Юлми Адилов, Тодор Стоянов, Стефан Ганев, Борис Иванов и други. Не бива да се отминава обаче и факта, че кооперативното ръководство винаги се отзовава на помощ на механизаторите било чрез отпускане на средства за необходимите части за ремонта, било чрез добро заплащане на труда им.

Руси ШИМАБЕЕВ

ДА ПОСРЕЩНЕМ НОВАТА ГОДИНА С ГОЛЕМИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

ЩЕ ПРЕИЗПЪЛНЯТ ОБЕЩАНИЯТА

В НАЧАЛОТО на годината, когато кооператорите от полевъдните бригади даваха обещания да преизпълнят плановете, четиримата доячи от кравефермата Дулово доста се чудиха какво обещание да дадат. Планът беше доста напрегнат, а концентрирания фураж и сеното съвсем не достигаше. Но все пак те не се отделиха от колектива и обещаха от 50-те крави да надоят близо 162 тона мляко, или средно около 40 тона на всеки дояч, а това прави над 3 000 литра от фуражна крава. Но още от първите дни, към недостига на фураж се наредиха и други трудности. Суровата зима още повече затрудни изпълнението на дадените обещания.

Въпреки положените усилия, през първите месеци от годината, колектива не можа да изпълни даденото обещание. Но упоритите доячи не се отчаяха. Завеждащ фермата другаря Ниязи Матемов редовно ги събираше, заедно мислеха и обсъждаха мероприятия за преодоляване на трудностите, търсеха резерви за изпълнението на поетите обещания. И такива резерви се намериха. Още през месец януари по предложение на ГК на Партията във фермата се откри школа за изучаване опита на първенците. А първенеца беше опитния дояч от тяхната ферма Шевкет Ахмедов. Миналата година при едни и същи условия той беше надоил най-много мляко от крава и имаше най-голямо преизпълнение на плана си. В школата ветеринарния лекар Марчел Маркарян изнесе лекция на тема: хранене и гледане на бременните крави. Ветеринарния лекар Христо Петров изясни как да се води борба с яловостта при кравите, а зоотехникът Ставрозов изнесе редица беседи, свързани с правилното хранене и гледане на кравите. Освен теоретическите лекции първенеца Шевкет Ахмедов на място оказваше помощ на новите доячи Акиф Ибрямов и Халил Мехмедов, а те от своята страна наблюдаваха работата на първенеца, учеха се от неговия опит.

На една от срещите с ръководителите на стопанството, доячите от фермата поставиха въпроса за фуражите и направиха ценни предложения в това отношение. Тогава грубите фуражи не се обработваха и голяма част от тях не се оползотворяваше. Ръководителите обещаха, че в най-скоро време ще построят фуражна кухня за обработка на грубите фуражи и изпълниха обещанието си. Набави се парен котел, инсталира се РКС—апарат за нарязване на сламата и царевичака, достави се меласа и още през месец февруари заработи фуражната кухня. Тя работи и сега. Въпреки суровите зимни дни, млеконадоя започна да се увеличава. По предложение на доячите, ръководството на стопанството зася близо до фермата 80 декара, смес от люцерина, детелина и райграс. Цяло лято кравите бяха на зелена паша и месечния план на фермата започна да се преизпълнява, преодоля се изоставането. Затова много помогна материалния стимул и съревнованието. Тук на специална диаграма, съревнованието между доячите се отчита всеки ден, а като премиално възнаграждение—20 на сто от надплановата продукция млякото се заплаща на доячите по 18 стотинки литъра. Освен това на края на месеца всеки дояч, който си преизпълнява плана получава по 5 лева, а фермата по 10 лева премиално възнаграждение.

И сега, пред новата година, когато трудовите колективи отчитат своята едногодишна работа, доячите от фермата отчитат радостни резултати. Даденото обещание за десетте месеца на годината е преизпълнено с близо 5 000 литра мляко, а новите доячи във фермата Акиф Ибрямов и Халил Мехмедов вече стигнаха и надминаха постиженията на първенеца Шевкет Ахмедов. Първият за десетмесечието е надоил вместо 29 750 литра 32 100 литра, а вторият вместо 31 600 литра 34 500 литра мляко и се наредиха на едно от първите места в стопанството.

Сега стремежът на колектива от фермата е: до 15 декември да изпълнят годишното обещание, и твърдите думи на завеждащ фермата Ниязи Матемов са гаранция, че той стремеж ще се осъществи.

Хаккъ РУФИЕВ

Най-радостни в ежедневието на Стефан Вичев, свинегледач от село Алеково, са миговете, когато залага храна на устремените към него животни.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

ГОДИНА НА ЯВЕН ПОДЕМ

Неотдавно пчеларското дружество в град Тутракан проведе своето годишно отчетно-изборно събрание. Изнесеният доклад беше стегнат, критичен и същевременно обхващащ цялостната дейност на дружеството. През тази година в пчеларското дружество в Тутракан са членували 115 еднолични члена а и 1 колективен. Неорганизирани са само 26 пчелари, предимно от околните села. За повишаване квалификацията на членовете си дружеството е организирало четири просветни събрания, набрало е 45 абоната за списание „Пчеларство". За обмяна на опит е бил командирован председателят Пенчо Илиев на международния пчеларски конгрес в Чехословакия. Командировани са били и група пчелари в различните селища в страната.

И през тази година пчеларите още веднъж се убедиха в доходността от подвижното пчеларство. За подобряване на пчелната паша, дружеството и тази година е организирало трудов ден за залесяване с акация на определени места. Не е била забравена през годината и борбата с болестите по пчелите.

Ръководството на дружеството с радост отчете, че тази година вместо обещаните 5 кг на изкупвателната организация, пчеларите са предали за всеки кошер по 13 кг мед, като вместо 10 000 кг са били изкупени над 26 170 кг.

Н. ДИЧЕВ

Двадесет и два дни предсрочно

Не само миналата година, а и тази първенец на стопанството в ТКЗС—Срацимир е доячката Стояна Димитрова от кравефермата в с. Българка. Тя изпълни с 22 дни предсрочно годишния си план, като надои 36 000 л мляко. Опитната доячка обещава до края на годината да получи още над 3 500 л мляко.

До знатната доячка на Срацимирското стопанство се нарежда и Трифон Петков от същата кравеферма. И той с 22 дни изпълни предсрочно годишния си план по млеконадоя и предаде 35 020 л мляко. Той даде дума до нова година да получи още 3 000 л.

Целият колектив при кравефермата, следвайки техния пример заяви, че до края на този месец ще предаде 10 000 л мляко над заплануваното.

Недялко МИХАЙЛОВ

ДОБРИТЕ РЕЗУЛТАТИ В ОВЦЕВЪДСТВОТО ЗАВИСЯТ ОТ ПОДГОТОВКАТА

С ОТРАСЛОВИЯ зоотехник Славчо Ганев, ние се срещнахме в една от стаите на кооперативното стопанство в с. Зафирово. В непринуден разговор за състоянието на животновъдството в кооператива, той сподели с нас изпълнението на задачите, свързани с подготовката на овцете за агнилната кампания.

— Не са малко овцете в нашия кооператив, — отбеляза в разказа си Ганев, затова и грижите са големи. Сега когато настъпват студените и снежни зимни дни налага се да отделяме все по-голямо внимание на тях. Особено големи грижи отделяме на овцете-майки, които са повече от 3 600. От това дали ще ги подготвим добре зависят жизнените качества на агнетата, които ще получим от тях. За разлика от преди, тази година решихме да ги разпръснем в 12-те бригади така, че да се падат по около 300 овце. Може би ще запитате защо така постъпихме?

През миналата година на всеки овчар бяха предадени по 130 овце и всеки работеше сам за себе си. Ежедневните грижи обаче, караха всекиго от тях да работи без почивен ден. Ето защо ние решихме да ги съберем по трима в бригада. Това дава възможност двамата да пасат по 150 овце по три дни в седмицата, а един от тях да почива. При такава групировка обаче овчарниците се оказаха малки и се наложи да ги увеличим, като преустроихме от двете страни още по 15 метра. В новопостроените части организирахме стаи за малките агнета.

За да се получи здраво поколение от голямо значение е какво е телесното състояние на овцете-майки. В това отношение резултатите в стопанството са добри. Въпреки това обаче от 15 ноември т. г. започнахме да даваме на всяка овца-майка по 200 грама царевица всеки ден, а сега когато настъпиха студени дни сутрин веднъж даваме по малко царевичак, а след обяд излизат на паша.

За разлика от миналите години, тази година овцете бяха заплодени 15 дни по-рано и сега към 20 декември очакваме масово агнене. За да не се допуснат смъртни случаи, отсега в затоплените стаи на овчарите всяка вечер дежури по един човек.

Основният и решаващ фактор в отглеждането на животните е храната. Всяко безотговорно отношение към нейното изразходване носи загуби за животновъдството, а от там и за цялото стопанство. До тази година сеното, което се складираше за нуждите на овцевъдството винаги се съхраняваше близо до овцефермите. Това от една страна улесняваше овцевъдите, но от друга даваше възможност да се правят големи разхищения. За да не се допусне такова безотговорно отношение и през тази година, всичкото сено е складирано във фуражния склад. От тук то се получава в определено количество и то само от доставчика.

Такава организация на работата при овцете и фуражите смятаме, че ще ни даде възможност да получим сто на сто агнета и да ни стигне храната до новата реколта.

Иван ПЕЙЧЕВ

ПЛАНЪТ ЗА ГОДИНАТА Е ПРЕИЗПЪЛНЕН

Магазинерът на „Домашни потреби" Динко Йорданов с право се радва на уважението на долноряховските трудещи се. Трудолюбив, припрян в работата си, той разбира нуждите на кооператорите и се стреми да ги задоволява напълно. Рядко се се случва клиент, който да бъде върнат по липса на някаква стока. Магазинерът е човек, който в процеса на работата забравя за всичко останало. Цялото му внимание, цялото му същество са в готовност по-бързо да обслужат купувачите.

Бат' Динко, както го наричан кооператорите не „живурка" в магазина, а гори в работата си. Богатият асортимент стоки, подредени с вкус привличат клиентите в магазина.

А щом има стоки и купувачи, логична последица е планът да бъде изпълнен. При определен оборот за годината 65 000 лева, Динко Йорданов на 1 декември отчете 66 300 лева.

Чест и хвала на такива трудолюбиви търговски служители!

Петър МИХАЙЛОВ

От личните стопанства да предадем повече животновъдна продукция

Личните стопанства на кооператорите са важен резерв за увеличаване на селскостопанската продукция. Затова и грижите на Партията и правителството за укрепването им са големи. Във връзка с развитието на личните стопанства, сдружените земеделци от района на ТКЗС — Тутракан полагат сериозни усилия, и се стремят да произведат повече месо, мляко, птици, яйца и други продукти от своите стопанства за държавата.

Така например сдружените земеделци от района за десетте месеца на 1963 година отгледаха и предадоха 52 свине, 4 телета, 28 броя дребен рогат добитък и около 67 200 яйца и много птици.

За пример в това отношение са другарите от Търновци и Тутракан. Яшар Реджебов от Търновци предаде на държавата едно теле над 280 кг, а Неджиб Халилов от Тутракан едно малаче над 350 кг. Сега в Търновци кооператорите Неджиб Салиев, Петър Йорданов, Амза Еминов и Акиф Асанов имат готови по едно теле по над 280 кг, които в близки дни ще бъдат предадени на държавата.

Иван КРЪСТЕВ

Тъкачката Кадрия Мехмедова от килимарския цех на Промкомбинат „Текстил" в Силистра е профгрупорг на една от сменните бригади. Това я задължава да бъде за пример на останалите работнички. Тя е действително и следват. Средното изпълнение на трудовите ѝ норми не пада по-долу от 150 процента, и флагчето „Първенец на деня" много често краси нейния стан.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ВЕСТНИЦИТЕ И СПИСАНИЯТА ПРИ ОНИЯ, ЗА КОИТО СА ПРЕДНАЗНАЧЕНИ

Десетина дни остават до приключване на подписката за вестници и списания. И през тези дни трябва да се работи много усилено, с много отговорност от пощенските станции, от партийните комитети, от комсомолските бюра, от профсъюзните организации, защото работата по абонирането е още в самото си начало.

Разпространението на печата е важен въпрос на политическо ръководство на трудещите се, на възпитание на строителите на социализма. Затова всеки вестник, всяко списание трябва да стигне до оня читател, за когото е предназначено. Само тогава изданието оправдава излизането си.

Във всички случаи, когато се пристъпи към абонирането от тази страна, когато на разпространението на вестниците и списанията се гледа не като на кампания за набиране на бройки абонати, а като на отговорна политическа работа, резултатите са добри. Печата достига до онези, за които е предназначен, търсен е от тях, те чувствуват помощта му.

Общинският партиен комитет в село Сокол именно така разбира работата с печата. Затова и отрано се е занимал с работата по абонирането за вестници и списания. Изградил комисии, провел съвещания, уточнил кои кооператори, младежи, обществени организации и институти за какъв вестник и списание могат да се запишат. И работата тръгнала. До 5 декември са абонирани повече от 250 кооператори за „Силистренска трибуна", 10 за списание „Ново време", 15 за „Партиен живот", или общо над 1 600 вестници и списания. В село Сокол съществува много близка връзка между общинския партиен комитет и пощенската станция. Те взаимно уточняват мерките, които провеждат, за да осигурят вестниците и списанията да достигнат до читателя.

Такава организация е създадена и в Дулово, Алфатар, Ситово, Нова Черна, Цар Самуил и на още редица места. Отрано помислили другарите, отрано взели мерки и сега печата при тях е търсен.

На много места раздавачите от пощенските станции гледат на работата си по разпространението на печата като на своя отговорна задача. Другарят Димитър Лазаров, раздавач от пощенската станция в село Добротица сам търси съдействието и помощта на общинския партиен комитет, а раздавачите Ганчо Петков от Сокол и Исмаил Мустафов от Суходол настояват пред Окръжната пощенска станция да им разрешат да набират допълнително абонати.

На много места миналата година пощенските станции и партийните комитети натрупаха добър опит в абонирането на вестниците и списанията, като в Калипетрово, Тутракан, Окорш и други. Тази година обаче при тях се изостава с набирането на абонаменти. Изостава се, защото все още се мисли, че има време, че е далеч крайният срок за абониране.

Затова с колко неразбиране и с какво спокойствие се отнасят към абонирането на печата, говори извършеното досега в село Белица. До преди два-три дни тук бяха абонирани едва 25 души за „Силистренска трибуна" и три-четири за сп. „Ново време" и „Партиен живот". Резултатите ясно говорят, че в Белица не се занимават с разпространението на печата, че не се разбира голямото му политическо значение. Общинският партиен комитет не е взел такива мерки, които да обезпечат щото вестниците и списанията да достигнат до кооператорите.

В Окорш до 8 декември са абонирали едва 10 души за „Силистренска трибуна", двама за „Ново време" и „Партиен живот". И това са неточни данни. Началника на пощенската станция др. Деню Стоянов почти не знае какво се върши по абонирането. А вярното е, че нищо не се върши. Щели да се събират, да уточнят, да занимават общинския партиен комитет. Като че ли това не е задача на всички. А така е и в Добротица, и в Бабук, и в Вокил, и в Зафирово.

Там все още партийните комитети стоят настрана от абонирането. Другарят Куни Михчев, секретар на общинския партиен комитет в с. Бабук, успокоява: „Има време, ще извършим абонирането", и внася такова успокоение и в служителите от пощенската станция. В с. Зафирово се оказва, че дори другарят Кирчо Кичев, секретар на общинския партиен комитет не знае какво е състоянието по абонирането, не знае, че имат само три абоната за сп. „Партиен живот". Тази задача въобще не е стояла пред него. А това не е грижа за възпитанието на партийните членове, на кооператорите, на младежите.

А такива примери има и другаде.

Какво е необходимо да се направи?

Преди всичко да се преценя досегашната работа, да се уточни кой може да бъде абонат и то на какъв вестник и списание; широко да се разясни на всички защо трябва да получават такива вестници и списания; всеки да знае какво ще намери в него, в какво ще му помогне. Вестниците и списанията, които се получават от отделни абонати най-добре им помагат — не ги търсят по читалища и библиотеки. С по-голямото разпространение на вестниците и списанията всред трудещите се по-широко навлизат всред тях науката, челния опит, партийната правда. Тези, които четат вестници стават агитатори на нашия живот, на социализма.

Всяко оправдание на недобрата работа по абонирането на вестниците и списанията с обективни трудности е оправдание на незаинтересоваността, на подценяването на разпространението на печата, на неговата роля.

Малко дни остават до 20 декември, затова те трябва да бъдат дни на системна, упорита работа по разпространението на печата. Сега е времето да се осигури вестниците и списанията да стигнат до тези, за които са предназначени, и да играят своята голяма роля през цялата следваща година.

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В ПАРТИЯТА

МИСЛИ ОТ ЕДНО СЪБРАНИЕ

На 29 ноември се проведе годишното отчетно-изборно събрание на партийната организация към първа полевъдно тракторна бригада в ТКЗС село Сребърна. То събуди много мисли, много размишления... Нерадостни, невесели...

Полевъдната бригада обработва повече от 20 000 декара земя. От нейната работа, от добивите, които получава до най-голяма степен зависи изпълнението на производствените планове в ТКЗС, развитието на животновъдството, трудовото възнаграждение на кооператорите. Партийната организация трябва да бъде онова пулсиращо сърце, оня непресъхващ извор, който да тласка, да вижда, да създава напрежение, да чертае перспективи, да мобилизира, да учи и възпитава. И партийната организация знае своето място, своя дял, своята отговорност. Знае ги, а не ги изпълнява, не държи на тях, недостатъчно зачита своето име и доверието, което имат в нея.

Ето факти.

С цял час по-късно започна годишното отчетно събрание. Закъсняха младите партийни членове — звеноводи, трактористи. Закъсня Марин Петров, главен инженер на стопанството, закъсня Стоян Андреев — агроном, били на работа. И никой не им потърси сметка. Партийната организация бе достатъчно снизходителна и им подсказа, че може и в бъдеще да закъсняват. Така ги е научила, така е не за първи път. А това е лошо възпитание.

Другарят Тодор Димитров, секретар на общинския партиен комитет, посочи, че партийните членове не участвуват активно в обществения живот, подценяват работата на обществените организации. Провеждало се годишно събрание на читалището и когато подканват партийните членове събрали се на площада да влязат те тихомълком се разпръснали. Партийната организация решила комунистите без основно образование да учат, да завършат седми клас. Но Атанас Петков, Иван Димитров, Никола Димов и други решили другояче — не им е нужно образование, не са за тях този тормоз и тези решения. Никола Димов бил кандидат-партиен член и го изключили от Партията, а останалите? Как им се потърси сметка? Разбраха ли вината си? Ограниха ли се? На събранието те не се изказаха, мълчаха.

Не се говори и за работата, която се върши всред младежите, за тяхното ежедневие, за техните мечти. Не се говори за децата, за училището, за занятията в партийните учебни звена, за онази широка ежедневна работа, която се върши и трябва да се върши от партийната организация за възпитанието на кооператори, младежи, деца.

Изказаха се Александър Петров — звеновод, Иван Пенев — бригадир, Марин Петров — главен инженер, Стоян Андреев — агроном, Стоян Атанасов и още един-двама другари. Те говориха за сеитбата, за копанта, за жътвата, за ремонта на машините, за добивите, за работните планове и т. н. и т. н. Правилно Хубаво. Основно е производството. Но как нито един не намери мястото на партийната организация в разрешаването на производствените задачи, не каза нито дума за хубавата работа или за вината на някой партиен член, затова колко много зависи производството от възпитанието.

Годишното отчетно събрание на партийната организация към първа бригада в ТКЗС село Сребърна бе едно производствено съвещание. Може да боли, но така е.

И защо е така? Защо основните, големите въпроси от работата на партийната организация не бяха обсъдени? Отговор дава доклада. В него е записано: „През течение на годината партийното бюро е провело три заседания и осем партийни събранич...“; „Комунистите взели отношение по разглежданите въпроси варират едва около 15 20 на сто“; те „не посещаваха кръжоците и станаха причина да се провалят някои учебни звена“. А могат, още много причини могат да се посочат.

И тези причини предизвикват много нерадостни, невесели мисли и размишления...

Партийната организация е с минало, с опит. В нея членуват другари с повече от 30 години партиен стаж. Как тогава се е достигнало до такова състояние, че партийното бюро да не се събира, да не провежда заседание, да не се занимава със задачите, които стоят пред партийната организация?

Неправилно е да се мисли, че е угаснало живото въгленче на неспокойната комунистическа съвест. Неправилно е! А все пак нещо не е в ред, нещо е скършено у партийните членове. Нима не са познавали колко е несериозен Иван Маринов, че го избрали за партиен секретар миналата есен? Нима им е липсвало смелост да кажат какво мислят за неговата работа? Вероятно не са го познавали. Или не са искали да го обидят. А една година анемичен партиен живот и комунистите омекват, стават равнодушни, изгубват перспектива, не живеят с големите задачи, с пулса на времето, престават да чувствуват отговорността си. Това е резултатът на недооценката. Това е високата цена, която плащат сега.

Така се е получило с членовете на партийната организация при първа полевъдна тракторна бригада в Сребърна И понеже е така сега е необходимо да заживеят деен живот, да не оставят на мира новото партийно ръководство, да искат, да настояват, да търсят помощта на общинския партиен комитет. Винаги, за всичко!

Ще се оправят ли нещата? Ще заживеят ли комунистите дружно, ще болеят ли за всяка несполука в бригадата, за всеки кооператор, за всяко партийно решение?

Урока от последната година е поучителен. Той дава надежди. Само да не се забравя наученото.

Христо МАНДЖУКОВ

ДОБЪР ПОМОЩНИК
на административното ръководство

В лицето на профорганизацията административното ръководство на СП „Комунални услуги“ — Силистра има добър помощник. И най-важното, което трябва да се подчертае е, че профгрупите по отдели и цехове ежемесечно разглеждат изпълнението на плана, анализират допуснатите слабости и неудачи и вземат своевременно мерки за подобряването на работата. Това особено се отнася за бръснаро-фризьорите, където 5 бригади за комунистически труд следят отблизо финансовите резултати и водят борба за икономии. Отношението на работниците към посетителите добива своето истинско съдържание на социалистическата ни действителност. Тук се поде почина на ловчанци навреме. Изграденият курс за предаване опита на първенците завърши своята работа успешно и сега много от изоставащите се наредиха в редиците на първенците. Заслужено получиха през тази година званието „Бригада за комунистически труд“ работниците от бръснарски салон № 2 с бригадир Тодор Колев.

Вниманието на отделните профгрупи през годината беше насочено и към подобряване качеството на услугите на гражданите и постигането на добри качествени показатели. Похвалата на гражданите, останали доволни, свидетелствуват за добрата работа на колектива в предприятието.

За пример в това отношение са колективите на хотела, банята, бръснарите и други. Много често профгрупите са разглеждали отношенията с клиентите на свои заседания и събрания. Така например благодарение навременната намеса на профгрупата при отдел „Чистота“ се отстраниха възникналите пререкания с някои граждани. Обхванати в бригадите за комунистически труд, членовете променят своите отношения и обноски, стремят се в допир с гражданите да бъдат винаги внимателни, вежливи, честни в плащанията си. И не само те да бъдат такива, но и да въздействуват на посетителите чрез личен пример и те да бъдат като тях.

Доказателство за активната организационна дейност на профгрупите са далеч преизпълнените обещания по производствената програма. Колективът при отдел „Чистота“ е изпълнил даденото обещание в началото на годината не 101 на сто, а 112 на сто. Работниците от бръснарските и фризьорски отдели са постигнали 106 на сто изпълнение на производствената си програма. Дадените обещания са надминати и от колективите при хотела и банята.

Борбата за икономии се води на постоянен отчет от профгрупите. Общо целият колектив е поел задължението за 1963 година да реализира една икономия от 1 180 лева. Но в резултат на съзнателното отношение на работниците към поверения им инвентар, пестеливото изразходване на материалите, разяснителната работа на профорганизацията и профгрупите три месеца преди края на годината е реализирана 1 197 лева икономия. Преизпълниха своите обещания по икономиите профгрупите при хотела с 464 лева, при бръснаро-фризьорите с 175 лева, жилфонда и др. Профкомитета и профгрупите редовно са излъчвали първенците по изпълнение на личните планове. Гордост предизвикват имената на Тодор Чокоев, Георги Панчев, Васил Митев, Салим Ибрямов, Георги Алексиев, Божил Върбев и други, носители на званието „ударник“.

В изпълнението на колективно-трудовия договор между работниците и предприятието беше организирана обмяна на положителния опит с предприятия в Толбухин и Коларовград пак по инициатива на профгрупите и профорганизацията, където присъствуваха повече от 50 проявили се работници и служители.

Сега вниманието на профгрупите е насочено към постигането на нови успехи до новата година, за подготовката на предприятието за 1964 година.

Мария ПАВЛОВА

Отчетно-изборни конференции на ДКМС

С Комсомолски устрем — към хубави дела

УСПЕХИТЕ РАДВАТ. СЛАБОСТИТЕ СА ПРЕОДОЛИМИ

Студена ноемврийска нощ. Салонът на читалище „Йордан Йовков“ в с. Малък Преславец е изпълнен с младежи. Провежда се отчетно-изборната конференция на комсомолската организация.

А в президиума на конференцията има и гости — дошли са да присъствуват на конференцията секретарят на общинския партиен комитет др. Караиванов, председателят на общинския народен съвет др. Руси Маринов и др. Н. Димитров от Окръжния комитет на комсомола.

Отчетният доклад бе изнесен от секретаря на общинския комитет на ДКМС др. Т. Василева. Той бе изпъстрен с много факти и цифри, които показват нагледно постиженията на комсомолците през изтеклата година.

А комсомолците бяха навсякъде. При низането на тютюна Иванка Атанасова и Тодорка Енчева се отличиха със своята сръчност, на зеленчуковата градина младежите също не се посрамиха. Те получиха средно от декар по 700 кг пипер, по 875 кг краставици, по 1 264 килограма зеле и други, което говори красноречиво за трудолюбието на комсомолците. Механизаторите-комсомолци Никола Цанков и Велико Ангелов винаги са били за пример, а Михаил Николов като комбайнер беше удостоен със званието „Първенец на ТКЗС „Дунав“.

В животновъдството, един от най-важните отрасли на нашето стопанство, младежите също бяха на своя пост. Трябва да се подчертае, че животновъдството е един от най-трудните участъци за работа. Фермите не са механизирани, в оборите няма осветление, във фермите на съставното село Долно Ряхово няма вода и все пак комсомолците със своя упорит и самоотвержен труд постигнаха забележителни успехи. Годишният план по млеконадоя беше изпълнен към средата на месец ноември, а Никола Георгиев изпълни личния си план в края на октомври. В овцефермата със своя съзнателен труд за пример на останалите животновъди е Найден Върбанов.

Изброените успехи не могат да не радват всеки, комуто името „комсомолец“ е скъпо, както неговото собствено име. И все пак успехите не могат да ни накарат да си затворим очите пред редица грешки и слабости, които са допускани през годината Комсомолците малко работят с книгите. Не се чете научна, техническа и художествена литература, не се обсъждат колективно филми, спортната дейност не е на нужната висота, не се посещават редовно занятията във вечерната прогимназия. Всички тези слабости хвърлят петно върху хубавите дела, извършени от комсомолците. Макар и малко, все още в организацията се срещат младежи, които в повечето случаи несъзнателно стават проводници на западно влияние. Все още се срещат младежи, които със своето поведение петнят името на Съюза.

Представителят на Окръжния комитет на комсомола със задоволство отбеляза успехите на комсомолците, а също така направи и задълбочен анализ на слабостите. Той остро разкритикува бездушното отношение на някои младежи към обществената работа. „Има младежи — каза той, — които безцелно си пилеят времето тук и там, но не се включват в работата на ТКЗС.“ Затова той отправи упреци и към общинския комитет на комсомола, който в много случаи се е нагърбвал сам с изпълнението на задачите и по този начин се е изолирал от младежите. Изказванията на другаря Караиванов и Руси Маринов съдържаха ценни препоръки — как по-добре да се устрои младежката работа в организацията, как да се избягнат слабостите.

Петър МИХАЙЛОВ

Младежите от ДЗС—Ножарево искат да спортуват, но...

Младите хора, които обичат спорта, не са малко в ДЗС—Ножарево. Но условия за спортуване няма. Тук отдавна трябваше да се направят площадки по футбол, волейбол или баскетбол, да се осигурят за зимата съоръжения за игра на тенис, да се закупят шахматни дъски... Но това са само желания.

Защо досега ръководството на физкултурното дружество „В. Левски“ с център село Главиница не съчетае своите усилия със стопанското и партийното ръководство на ДЗС—то? Защо и Комсомолът не настоява повече за разрешаване на тези въпроси?

Младежите от ДЗС— Ножарево искат да спортуват, а грижи за спорта никой не полага.

Николай МАРИНОВ

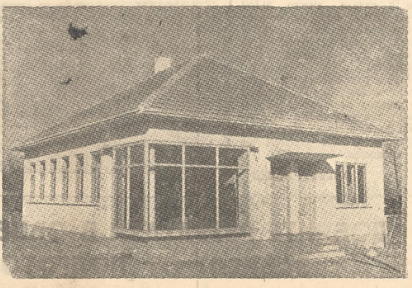

Новопостроената фурна в село Попина — още една радост за трудолюбивите кооператори.

ОТЧЕТОХА ДЕЙНОСТТА СИ

Неотдавна комсомолското дружество при четвъртия квартал в Тутракан проведе събрание за отчитане едногодишната си дейност. В доклада на дружествения комитет, прочетен от секретаря на организацията другаря Махмуд Акифов, бе направен задълбочен анализ за работата на комсомолците през изтеклата година, посочиха се постиженията и слабостите на организацията през изтеклия период. Докладчикът изтъкна, че редовно са проведени организационните събрания, на които са приети нови членове, отчита се работата на комсомолците. През годината са проведени и редица културно-масови мероприятия, редовно са проведени просветните събрания. Активно участие в работата на дружеството са взимали младежите Мехмед Патраклиев, Махмуд Юсменов, Махмуд Акифов и други. Наред с това обаче, на събранието се отчетоха и някои слабости. Посочи се, че в организацията все още има младежи, които не посещават редовно организираните събрания, нарушават дисциплината в организацията.

Новоизбраните в дружествения комитет другари обещаха, че занапред ще работят още по-системно и допуснатите слабости ще бъдат ликвидирани.

Мехди ШАКИРОВ

ИСКРАТА ТРЯБВА ДА СЕ РАЗГОРИ В ПЛАМЪК

В живота на главиничани, авто-мото клуба стана необходимост. Той бе основан преди няколко години и доста трудно се намери сграда за неговото помещаване, но с упоритостта на общинското ръководство на ДОСО тогава и голямото желание на завеждащ — клуба др. Димитър Белчев стая за поставянето на чиновете, схемите и таблата се намери и клубът започна работата. Само за една година бяха организирани и се проведоха курсове по мотоциклетизъм в селата Подлес, Ножарево и Калугерене, в които бяха обучени много младежи и получиха книжки за правоспособност.

По инициатива на клубното ръководство бе изграден за първи път и един курс за любители-шофьори. В Главиница се провеждаха всички изпити по мотоциклетизъм, защото имаше създадени условия за това: два мотора на разположение, площадка, схеми и различни части за мотори.

Правилното използуване на авто мото клуба и помощта на общинските ръководства на ДОСО, ДКМС и Профсъюзите даде възможност на това полезно начинание да стане необходимост в живота на хората в Главинишки район. Особено се оживи дейността на клуба като завеждащ-клуба тук стана др. Рачо Спасов, дългогодишен механизатор и опитен монтьор, който е същевременно и секретар на клуба. Под неговото ръководство още стотици мотоциклетисти и шофьори станаха правоспособни. Но тук клубът вече мисли за развиването и на спортна дейност с най-добрите мотоциклетисти. Той оказва помощ на физкултурното дружество в провеждането на мотоциклетни състезания през тази година.

Гордост на организацията на ДОСО е състезателят-мотоциклетист Спас Христов, който неведнаж е защитил честта на организацията и името на селото. Това обаче е още нищо пред големите възможности, които съществуват в село Главиница. Искрата само е запалена и трябва да се разгори в пламък.

Наред с футбола и баскетбола физкултурното дружество и дружествата на ДКМС трябва да обръщат по-голямо внимание и на този спорт, чието появяване в село Главиница се дължи преди всичко на авто-мото клуба и неговото ръководство.

Петър КОСТОВ

ОБУЧЕНИЕТО НА КОМУНИСТИТЕ НЕ БИВА ДА СЕ ПОДЦЕНЯВА

И през настоящата година ЦК на БКП постави много сериозно задачата за обучението на комунистите до 40 годишна възраст.

В окръжната партийна организация има около 3700 комунисти, които трябва да продължат образованието си. Секретарите на градските и общинските партийни комитети получиха указания за включването им във вечерните училища, в задочното следване за средно и висше образование. Предполагаше се, че партийните комитети сериозно ще се заемат с изпълнението на това уставно задължение. Но направената проверка показа, че задачата е подценена. Едва 700 души повишават образованието си. А останалите? С тях не е разговаряно или разговора е бил само информативен. „Ще продължиш ли образованието си или не?“ А уважителни причини се намират, които се смятат за непреодолими.

Доколко отговорно са се отнесли някои другари по този въпрос говорят и обясненията на секретарите на общинските партийни комитети. Другарят Йордан Петров — секретар на общинския партиен комитет в село Алеково, заяви при проверката, че му е нужно 2—3 дни срок, за да събере сведения за посещаемостта и че не е длъжен да знае всичко. Резултатите за него ден са печални — в селата Бистра и Кутловица комунистите не се учат, в село Алеково не се учат, защото вечерното образование не е открито, а само в Честименско се учат, но не се знае колко. В тази общинска организация има 23 комунисти с незавършено основно образование, 57 с основно и 8 с незавършено средно. Другарят Йордан Петров е подценил този важен въпрос от задълженията на комунистите и това ще спира растежа им занапред.

Подобна обяснения дава и др. Ахмед Джибурджиев, заместник-секретар на общинския партиен комитет в Межден. По негово мнение положението е крайно лошо, никой не е контролирал как върви обучението на комунистите, той не е запознат с въпроса и не знае учат ли комунистите или не. А там имат 68 души с незавършено основно образование и 50 с основно. Нима другарите от общинския партиен комитет не ги тревожи факта, че процента на комунистите с ниско образование е голям?

Не по-добро е положението и в общинските партийни организации в Иширково и Белица.

Тревожна е кореспонденцията на другарката Хава Шанова, член на общинския партиен комитет в село Паисиево, която е поместена във вестник „Силистренска трибуна“, че комунистите там не се учат. Тя чувствува провалянето на вечерното образование. Но това не тревожи секретарите на общинския партиен комитет Кадир Байтаров и Ниязи Мехмедов, според които вечерното образование трябва да се ръководи от секретаря на селския народен съвет. Мерки не се вземат и докато се разреши спора, първият учебен срок ще приключи.

Много сериозно и отговорно са поели тази задача другарите от Сокол, Тутракан, Средище, Нова Черна и Окорш.

Независимо от това, че в района на Сокол вечерните паралелки редовно провеждат занимания, фактът, че броя на отсъствуващите комунисти се увеличава, разтревожи другарите от общинския партиен комитет и те вземаха своевременни мерки. Тук членовете на комитета отговарят по този въпрос за отделните партийни организации и редовно следят — как комунистите се учат, държат връзка с преподавателите за успеха на комунистите, помагат им. Може да се каже, че всички комунисти в село Сокол ще завършат образованието си. Тук не е поставена задачата да се завърши VII клас, а вниманието е насочено към успешното завършване на VIII клас. Секретарят на първичната партийна организация в Дичево и председателят на селския комитет на Отечествения фронт също учат. Общинският партиен комитет има решение в дните, когато имат занимания вечерните паралелки, всички останали мероприятия да се провеждат през деня.

Положителното в работата на общинския партиен комитет по обучението на комунистите трябва да се приложи и в другите общински партийни организации.

Придобили повече знания, по-висока култура, механизатори, полевъди, животновъди и работници ще могат през идната година по-умело да прилагат науката и челния опит, по-пълно да използуват резервите в селското стопанство, промишлеността, строителството и други, и да получат по-висока и по-евтина продукция.

Никола ЯНАКИЕВ
инструктор при „Орготдела“
на Окръжния комитет на БКП
град Силистра

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП ПО ВЪПРОСИТЕ НА МОРАЛНИТЕ И МАТЕРИАЛНИ СТИМУЛИ

ПО-ШИРОКО ПРИЛОЖЕНИЕ на акордната система в строителството

НАЙ-ШИРОКО прилаганата форма на организация на труда в строителството е комплексната бригада, която отговаря на естеството на производството. Заплащането труда на работниците се извършва по пряката сделно — разрядна система. Тя осигурява най-добра зависимост между обема на извършената работа и получаваната работна заплата, съдействa за непрекъснатото повишаване производителността на труда и т. н. При приложението ѝ обаче се допускат редица слабости, като неточно и своевременно отчитане и нормиране на извършените работи, което довежда до извращение при начисляване трудовото възнаграждение на работниците и преразход по фонд работна заплата.

Акордната система на заплащане труда елиминира недостатъците на сделната система, прилагана в строителството. Докато при последната заплащането става на базата на отчетените видове и количества работи, отразени в наряда, то при акордната система работната заплата се определя предварително, в акорден наряд, преди започване на работата. Обикновено работите в акордния наряд се задават за определен етап, или комплекс от строителството на обекта като се определя и срока на тяхното окончателно изпълнение. Бригадата е длъжна да изпълни възложените ѝ задачи и се пресича желанието ѝ да си избира видовете работа, за да си осигури по-добре платени такива.

Съчетана със заплащане на премии при съкращаване на сроковете на възложените за изпълнение работи, акордната система има голямо стимулиращо значение. Размерът на премията може да бъде до 25 на сто от общо заработената по разценки сума. Затова правилно определените срокове е важен момент от приложението на тая система.

Наредбата за акордното заплащане на труда на работниците в строителството е в сила от 1 февруари 1963 година. Положенията в нея обаче все още не са разяснени на строителите от нашия окръг. За въвеждането ѝ, също не е направено много. Така, от 28 строителни бригади в Окръжната строителна организация, само на 5 са възложени акордни наряди. На бригадата на Иван Йорданов Липков, състава на която е от 14 работника, е възложено на акорд строителството на обект „Склад за сортови семена“. Бригадата е завършила обекта с един ден предсрочно и е получила премия от 374 лева. Всички видове работа са изпълнени висококачествено. Бригадата за мазилки на Минчо Николов е поела по акорден наряд да извърши мазачески работи на блок 1 А. Обекта е завършен предсрочно с два дни и е изчислена премия за 109 лева.

За отбелязване е, че въпросът за разширяване акордната система на заплащане труда сега не се движи от ръководството на ОСО Силистра. От проведения неотдавна обществен преглед по организацията, нормирането и заплащането се видя, че ръководството в лицето на началника Нейко Илиев, главния инженер и техническите ръководители не са се заангажирали достатъчно да проведат прегледа и да разкрият слабостите на строителните площадки в организацията на труда, приложението на отделните системи на заплащане, нормирането и отчитането на труда. Строителството на обектите изостава главно поради неуплътняване на работния ден, нередовно снабдяване с материали, слаба дисциплина и редица вътрешно-организационни причини. Тези слабости не се анализират по обекти и не се сочат мерки за отстраняването им. Мероприятията, в резултат на извършения преглед, са ограничени само с някои пожелания към кофражистите и бетонджиите.

Акордната система на заплащане труда, като най-ефективна форма трябва да обхване по-голям обем работи и системно да се прилага. Възлагането на акорд, обаче да бъде предшествувано от мерки създаващи нормални условия на работа. Тук материалната заинтересованост на работниците е най-добре обвързана с производителността на труда и най-добре се обезпечава бързото и качествено завършване на строителните работи. Малкият опит вече показа, че системата е резултатна и нека обхване все по-голям обем от стротелството и по-голям брой строителни работници.

Михаил ЧИКОЛОВ

С лице към овощарството

Значителен дял от приходите на крайдунавските стопанства идва от овощарството. Особено добре се развиват и плодоносят и във вътрешността на окръга: кайсията, сливата, черешата и вишната. Кайсията тук е намерила своята втора родина. Добре гледаните дървета се отличават с буйен растеж и високо плодоношение.

Все пак овощарството не дава при нас такива доходи, които да отговарят на нашите почвени и климатически условия. Първопричина за това са старите насаждения, създавани върху не добре подготвени площи и на големи разстояния, между дърветата, при което значителна част от площта е непродуктивна. Всичко това свързано с лошите грижи, които се полагат за овощните градини води до непълно използване възможностите на овощните дървета. Вследствие нередовна и некачествена борба с болестите и неприятелите в периода на младенческата възраст голяма част от кайсиевите дървета са силно нападнати от „съчмянка“. От друга страна нередовните обработки доведоха до издигане на кореновата система към повърхността и при засушаване дърветата линеят. Това стана причина голяма част от дърветата да се поразят от апоплексията и сега градините са силно проредени. По корените на загиналите или загиващи дървета се появяват паразитни гъби (характерен случай е в овощната градина на село Иширково), които правят много трудно, а даже невъзможно попълването на градините.

Нашият окръг е основния кайсиев район на страната. Кайсията е особено ценна суровина за консервната промишленост. Пресните кайсии и кайсиевия пулп намират неограничен пазар в чужбина на сравнително по-високи цени. Горните съображения налагат стабилизиране на кайсиевата култура в окръга. Това може да се осъществи по два пътя. На първо място необходимо е да се положат максимални грижи за отглеждането и поддържането на създадените вече градини. При по-младите насаждения трябва ежегодно и внимателно да се продълбочава оранга, за да не се позволи на корените да се издигат към повърхността. Всички засъхващи и разсъхнали клони да се отстраняват незабавно. Борбата със съчмянката да се постави на строга научна основа като задължително се извършва следлистопадно пръскане с завишени концентрации (3-4 на сто бордолезов разтвор). При резитбите да се обърне особено внимание върху просветляване вътрешността на чашата. Да се заделят ежегодно минерални торове — поне по 50 кг и суперфосфат и 30 кг амониева селитра на декар. При застаряващите градини на първо време да се извърши силна резитба за подмладяване придружена с обилно торене и обработка на почвата, за да се обнови короната. Всичко това трябва да стане под непосредственото ръководство на агрономите по места.

Паралелно с тези грижи не бива да забравяме, че живота на кайсията е сравнително къс (средно 20 години) и въпреки грижите, които полагаме настъпва физиологическо остаряване и дърветата естествено отмират. Като имаме предвид, че основните кайсиеви градини са създадени в периода 1949-1953 година наложително е от сега да вземем мерки за тяхното подменяне. Правилно се ориентираха стопанствата в Тутракан и Калипетрово, които през настоящата есен ще създадат нови 800 дка кайсиеви градини и в следващите няколко години ще обновят напълно кайсиевите си насаждения. По този въпрос ще трябва сериозно да се помисли и в останалите стопанства.

Един сравнително нов, но перспективен за нас вид е прасковата. Насаждения на 7 годишна възраст в Попина и Старо село достигнаха през настоящата година до среден добив по 2 000 кг от декар. Съществува обаче увлечение в някои стопанства като например Малък Преславец и други, където прасковите се слагат на неподходящи за тях месторастения. Не бива да забравяме, че всеки вид и сорт имат определени изисквания към външната среда и пренебрегването им води винаги до лоши резултати. А създаването на една овощна градина изисква много труд и средства, които при правилно съчетаване на всички въпроси се връщат многократно, а при недоглеждане пропадат.

Необходимо е сега през месеца на овощарството да извършим всички обработки и пръскания така, щото градините да влязат напълно подготвени в зимата. В най-кратки срокове трябва да се извърши засаждането на новите овощни градини. Необходимо е кооператори и агрономи да се обърнат с лице към овощарството — към този високодоходен отрасъл.

Петър КОВАЧЕВ

Стойностен метод
НА ПЛАНИРАНЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКОТО ПРОИЗВОДСТВО НА ТКЗС В ОКРЪГА

По решение на Централния комитет на БКП и Министерския съвет нашият окръг и други четири окръга в страната са определени да планират селскостопанското производство по така наречения стойностен метод. Това планиране се прилага пробно, за да се проверят на практика неговите положителни и отрицателни страни и съобразно резултатите да се отхвърли или въведе за цялата страна. В какво се състои този метод на планиране на производствената дейност в ТКЗС?

Досега ТКЗС в окръга и страната получаваха държавен план за изкупуване на основните селскостопански произведения в натура и план за новите трайни насаждения. На основата на тези показатели те разработваха своите производствено-финансови планове. Имайки в предвид, че за редица култури (слънчоглед, цвекло, тютюн и други) и животински продукти, стоковата продукция се покрива с валовата, то със самото определение на стоковата продукция по ТКЗС фактически се определяше и размера на самото производство, а от там и съответната структура на културите при определено ниво на добивите, а така също броя на животните при определено ниво на продуктивност на селскостопанските животни. На ръководствата на ТКЗС и специалистите оставаше малка възможност да определят такава структура на културите и на животновъдните ферми, която те считат за най-правилна съобразно местните специфични почвени и други условия, ниво на механизация, трудови и материални ресурси и т. н.

За да се даде по-голяма самостоятелност на ръководствата на ТКЗС и специалистите сами да определят размера на селскостопанското производство по видове съобразно местните условия, за най-рационално използване на земята, на техниката, на трудовите сили и други и за най-правилно съчетание на кооперативните интереси с тези на държавата, на ТКЗС в окръга се определят само 3 показателя задължителни за изпълнение — стойността на стоковата продукция, която стопанството трябва да предаде на държавните изкупвателни организации, изкупуването на пшеницата — в натура и новите трайни насаждения. Съобразно предназначението на стоковата продукция — за износ, вътрешен пазар и преработка, съответно по плана в стойностно изражение се дава стойност на стокова продукция за износ, вътрешен пазар и преработка. Например на ТКЗС гр. Дулово се възлага държавен план—за износ на стокова продукция в размер на 2 944 000 лева, за вътрешен пазар 210 000 лева и за преработка 1 826 000 лева. За покриването например на 1 820 000 лева стокова продукция за преработка, ръководството на ТКЗС може да определи повече или по-малко производство на тютюн, повече или по-малко производство на захарно цвекло, слънчоглед и други. Тук с плана от Окръжния съвет не се фиксират натурални показатели, а това се прави от ръководството на кооперативните стопанства. Може да се завишава или намалява стойността на стоковата продукция от животновъдството, като се компенсира с тази от растениевъдството и обратно.

Изискването ТКЗС да осигури плана за стокова продукция за износ, вътрешен пазар и преработка като не се разрешава например, ако се даде стокова продукция повече от планираната за износ, това да стане за намаление плана на стоковата продукция за вътрешния пазар или преработка и обратно, ТКЗС може да даде повече стокова продукция за износ след като покрие плана си за останалите направления за вътрешен пазар, и преработка.

Стокова продукция трябва да се обезпечи и обвърже с договори на различните изкупвателни организации. Това ще стане като изкупвателните организации пряко преговарят и договорират селскостопанската продукция със самите производители — с ТКЗС, без да получават разчети от Окръжния народен съвет.

Предвид на това, че този метод на планиране се прилага пробно — може всички въпроси да не са осветлени, а самата практика да подскаже и някои постановки да се променят.

Окръжният народен съвет спусна плановете на ТКЗС по стойностния метод на планиране на селскостопанското производство. До 12 декември всяко ТКЗС трябва да преработи своя производствен план и го представи в Окръжния съвет. Необходимо е да се положат грижи и внимание от общинските партийни комитети, от УС на ТКЗС, от специалистите — тази нова форма на работата да се изпълни и с ново съдържание. Да се изготвят производствените планове на ТКЗС с най-голям икономически ефект.

Йордан ПЕТРОВ

Сръчно и умело кооператорите от звеното на Пецо Иванов от село Попина сортират лозовите пръчки, които напролет ще бъдат засадени.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Не се мисли нито за добитъка, нито за хората

Въпреки че зимата дойде, оборите в село Ножарево, където трябва да презимуват телетата за угояване, още не са готови. Особено единият обор и до този момент няма нито врати, нито прозорци. Но не само телетата са зле, но и за гледачите от тази ферма не е никак помислено, защото няма никаква стая, където след работа да могат да си починат.

Крайно време е специалистите и управителният съвет да помислят по-задълбочено върху тези неудачи и без да се губи много време да ги отстраняват.

Николай ГЕОРГИЕВ

Кой ще опъне проводниците?

Преди две години в източния край на Силистра, зад сградите на ДАП започнаха строежите на едноетажни жилища. Сега техният брой достигна над 280 апартамента. Роди се новият квартал „Гагарин“.

В квартала съществува само една асфалтирана улица, която го дели на две части и единствена е осветена. В северната част на квартала повече от 150 семейства вече втора година си служат с газена лампа. Над 80 деца се готвят за училище при тези условия.

Къде е причината? На много събрания гражданите поставят този важен за тях въпрос, но досега нищо не е направено. Преди месец бяха изправени стълбовете, които сега самотно стърчат без изолатори и проводници. Елмонтажен район—Силистра и Електроснабдяване не могат да разберат — кой от тях трябва да опъне проводниците? А зимата вече дойде. . .

Ако изпълкомът на Градския народен съвет, под чието шефство се строи квартала, бащински се загрижи за трудещите се и вземе бързи мерки за опъването на електрическата мрежа, то „гагаринци“, ще посрещнат новата 1964 година в осветени домове.

Иван ВАСИЛЕВ

ДА СПРЕ ТЕКУЧЕСТВОТО НА РАБОТНА РЪКА

ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ текучеството на работната ръка, наскоро в Силистра се проведе съвещание на административните, партийни и профсъюзни ръководители на предприятията от окръга. На него се разгледаха последните партийни и правителствени документи по този въпрос, Постановление № 121 и Указа за изменение Кодекса на труда.

Другарят Кръстю Атанасов, заместник-председател на ОНС, разясни поважните моменти от документите и анализира състоянието на нашия окръг в тази насока. Стана ясно, че в Промкомбинат „Камъшит“ при 1 505 средносписъчен брой на работниците, за деветмесечието на настоящата година са приети 888 души, а са напуснали предприятието 529 души; в ДМЗ „Стомана“ при общ брой 744 души са постъпили 110, а напуснали 124. Особено тревожен е факта с Окръжната строителна организация, където процентът на напусналите е 85 на сто или от новопостъпили 614 работника 411 са преминали на друга работа. Има работници, които за една година сменят по няколко предприятия без да си дават сметка, че това пречи на изпълнението на плановете. За да се спре безпричинното местене, за в бъдеще назначаването на работниците ще става само с разрешение на отдел „Труд и работна заплата“ при Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите.

Самоотлъчките също не са рядко явление. За споменатия период от време са изгубени общо 4 001 човекодни, за които би могло да се произведе продукция за 82 609 лева.

Наскоро излязлите наредби и Постановление № 121 за ограничаване на текучеството и стабилизиране на работната сила, за укрепване на трудовата и държавна дисциплина са насочени не против работниците, а против ръководителите на предприятията, като ги задължават да осигурят нормални условия за работа, за да нямат основание работниците да се местят. Наред с това трябва да се засили и възпитателната работа от страна на партийните, комсомолските и профсъюзни организации и да се разяснят пред трудовите колективи Постановление № 121 и Указа за изменение Кодекса на труда.

Атанас ВИТАНОВ

ВЪВ ВОЙНОВСКАТА ГРАДИНА

Неспирен труд кипи през тези дни във Войновската овощна градина. Тук е и „Дизелът“, който оре, тук е пръскачката, тук са и кооператорите от овощарското звено. Тракторът оставя зад себе си черни бразди, а там, където мине пръскачката, дърветата добиват приятен синкав оттенък. В същото време кооператорите окопават, варосват и почистват дърветата от сухи клони и плодове.

Целта и на механизаторите и на кооператорите е една и съща. И през следващата година градината да им се отплати с богат род.

Владимир АНГЕЛОВ

ПТИЦЕВЪДКА ЗА ПРИМЕР

Закие работи от една година в птицефермата на село Падина. 800 кокошки гледа тя. Да, наистина млада е фермата, но големи дела извърши тук работливата жена. Кой можеше да повярва, че Закие за толкова кратко време ще постигне такива големи успехи. Малко ли е да дадеш досега 8 000 яйца в повече от годишния план? Вместо 56 000 яйца за годината, тя получи 64 060 до 29 ноември.

Трудно беше на Закие през лютата зима. Упорито работеше тя тогава, не отстъпи, преодоля трудностите. За да спести фуража и различни добавки тя даваше на кокошките раздробена коприва разбъркана с трици. И носливостта беше висока. А през месеците април и май на ден получаваше по 500-600 яйца. Но положението се измени, когато смеските се свършиха. От ден на ден яйцата намаляваха. Имаше дни, когато тя получаваше едва 50 яйца от всичко 800 кокошки. Цели пет месеца нямаше смески. Не знаеше Закие какво да прави. Питаше, интересуваше се. Стремеше се с каквото разполага да подобрява храненето. Но яйцата все пак не бяха много.

Но ето, че преди 20 дни докараха смески и храненето се подобри. На ден на кокошка сега тя дава по 110 гр смески и 10 гр. дрождиран фураж. Кокошките пак увеличиха яйцата. На ден получава по 200-250 яйца и повече. Освен смески и дрождирана храна на кокошките дава и царевица. От началото—по 20, а сега по 30 грама.

Фермата, в която работи Закие наистина няма добри условия за работа. Сградата е стара. Ха, да падне. Но Закие я поддържа чисто. Влезете ли вътре, тя ви наподобява едва ли не на една модерна птицеферма. Варосана, изметена, дезинфекцирана и т. н. На Закие често ѝ помага и мъжът ѝ Басри Еюбов. Слънцето често ги заварва и двамата във фермата. Метат, чистят, хранят кокошките. Сега срещнете ли някой от Падина и се интересувате за птицефермата ще ви кажат: „Добра кооператорка работи там.“

Ахмед НАИМОВ

Сесия на Окръжния народен съвет

Пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт

УЧИЛИЩНИТЕ ПРОБЛЕМИ — ДЕЛО НА ЦЯЛАТА ОБЩЕСТВЕНОСТ

В петък, 6 декември, в салона на Народния театър — Силистра бяха свикани сесия на Окръжния народен съвет и пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт. На нея началникът на отдел „Народна просвета", другарят АТАНАС НЕДЕЛЧЕВ изнесе доклад „За работата на Окръжния и общинските народни съвети по просветното дело в окръга през 1963 година".

В доклада беше изтъкнато, че за периода от миналата сесия на ОНС по просветното дело през 1959 година досега е направено твърде много в нашия окръг за приложение на закона за по-тясна връзка на училището с живота. Взетите решения на нея са тласнали значително напред развитието на образованието в нашия окръг. Фактите потвърждават това: разкрити са 24 основни осмокласни училища, много от които разполагат с добре обзаведени кабинети; построени и добре са обзаведени 31 работилници; подобрена е материалната база по физическо възпитание. По пътя на самооблагането са построени много работилници, занимални, физкултурни салони.

По-нататък в своя доклад другарят Атанас Неделчев се спря на въпросите свързани с училищното строителство. Беше подчертано, че разширяването на учебно-възпитателните заведения ще спомогне да бъдат обхванати в задължителното осмокласно-основно училище всички подлежащи за обучение деца, за да се сведе до минимум процентът на второгодниците и отпадналите по различни причини ученици, да се решат въпросите на ограмотяването и повишаване грамотността на населението, да се постави на по-здрави основи вечерното и задочното обучение.

Все още обаче в една част от нашите селища състоянието на училищните сгради е лошо. На някои места те са в съседство с джамиите, а другаде са ниски, тесни, нехигиенични, без елементарни условия за работа. Въпреки постигнатото в някои села, строителството на училищни сгради се бави и проточва с години, поради недостатъчни средства и липса на строителни материали. И именно поради липса на подходящи училищни сгради е невъзможно откриването на осми клас в селата: Голеш, М. Преславец, Сокол, ДЗС „Янко Забунов", Зафирово, Алеково, Правда, Срацимир.

Състоянието на училищното строителство и материалната база в нашия окръг могат да бъдат подобрени само с общите усилия на държавата, УС на ТКЗС и изпълнителните комитети на народните съвети.

В доклада беше изтъкнато, че в окръга е разширена мрежата на техникумите и професионално-техническите училища. Открити са: Селскостопански техникум, Икономически техникум, Механотехникум, Сградостроително училище, Професионално техническо училище по дървообработване, Помощно училище в гр. Силистра, Професионално техническо училище за ремонт на селскостопански инвентар, Машинотракторно училище, Практическо селскостопанско училище в с. Окорш и Зимно практическо училище в гр. Тутракан. Но сградите, в които са настанени училищата, в повечето случаи са тесни и неудобни, има твърде много да се прави и за тяхната материална база.

В доклада беше отразен и въпросът за осъществяването на задължително образование. В тази насока бяха изтъкнати някои съществени слабости на изпълнителните комитети на народните съвети: нехайно отношение към прибиране на подлежащите на задължително обучение, неосигуряване на добра храна в столовете за учащите се в централните села и др. Подценява се и въпросът за вечерното образование на селската и работническата младеж. Тази година в съвсем малко села навреме започнаха занятията от вечерното образование. Грешка на народните съвети е, че в повечето случаи стоварват всички задачи по вечерното образование на учителите, не им оказват почти никаква помощ.

Докладчикът занима сесията с още един важен въпрос за нашия окръг — учителските кадри; изтъкна се, че все още в нашите училища има много нередовни учители. И този въпрос може да бъде решен само чрез създаване на местни учителски кадри. Вина за голямото текучество на учителите имат и народните съвети, защото не им оказват помощ при уреждане на битовите въпроси.

Накрая докладчикът изтъкна, че отдел „Народна просвета" е направил немалко за свързването на училището с живота, за подобряване на учебно-възпитателната работа на учителите.

В съдоклад другарят ГЕОРГИ СТАНЕВ, окръжен прокурор, изложи впечатленията на Постоянната комисия по просветата и културата при ОНС, от някои проверки, извършени в нашите училища.

В изказванията на съветниците бяха изложени някои слабости и се направиха предложения за подобряване на материалната база, за подобряване на вечерното образование, за свързването на обучението с практиката, за подобряване на училищното строителство и др. Другарят СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретар на ОК на БКП, който ръководи сесията, накрая обобщи изказванията, като изтъкна, че има още много да се прави за подобряване на обучението и от това е заинтересувана цялата наша общественост.

Няма съмнение, че съветниците ще помогнат за изпълнение докрай на решенията, които взе сесията, за подобряване на политехническото образование.

С ПОГЛЕД към утрешния ден

КПСС — авангардът на световното комунистическо движение, обяви с целия си глас пред света: „Нашите съвременници ще живеят при комунизма". Лаконично и ядро тя формулира онези добродетели, които трябва да бъдат вплетени като цветя във венеца на новата човешка личност. И все повече очи по земята се обръщат към примамливия блясък на това бъдеще, което народите на Съветския съюз вече изграждат. Това роди едно ново движение, в което са включени над 500 000 труженици от нашата страна. То пие името на нашето бъдеще. Беше наречено ДВИЖЕНИЕ ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД. То привлече в своите редове най-дръзките и най-всеотдайните сили на съвремието. И много естествено, на неговите труженици се падна да бъдат не само пионери в труда и учението, но и в нравствения поход за очистването на човека от всичко старо, за превръщането му в обаятелна личност.

И книгите станаха незаменим другар на бригадите за комунистически труд, на всеки нов човек. Затова Окръжна библиотека при народно читалище „Доростол" и Градският комитет на ДКМС в град Силистра ще проведат ЧИТАТЕЛСКА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ТЕМА: „ЗА ДРУЖБАТА, ДРУГАРСТВОТО И ЛЮБОВТА". Подготовката за нея започна отдавна. Библиотеката издаде препоръчителен списък на литературата за подготвяне по темата на конференцията, уреди витрини. За ориентиране в проблемите на темата ще се оформят табла—въпроси.

Бъдещите участници в конференцията—бригадите за комунистически труд от предприятията „Стомана", „Електрометал", „Камъшит" и „Текстил" се отзовават с готовност да изкажат своите мнения по темата на конференцията. Бригадите на Шукри Ахмедов от „Електрометал" и на Йорданка Желева от „Камъшит" направиха колективни посещения на библиотеката. Много от книгите вече се четат колективно по бригади. В задушевна другарска атмосфера се изказват вълнуващи мнения. Така се разкриват необозрими възможности за задружен живот. Най-хубавите чувства—на дружба и другарство, сѐ превръщат в огромна сила, която върши чудеса.

Радка ТОДОРОВА

справочник на читателя

ТЕАТЪР

Вторник — „Съвест"—вечерно.
Сряда — „Боряна" — дневно и вечерно.
Неделя — „Боряна" — вечерно.
Дневни представления от 16 часа, вечерни—от 19.30 часа.

КИНО

От 9 до 15 декември
кино „Москва" — „Руското чудо".
кино „Доростол" — „Йоланта" и „И ти си виновен".

НАРОДЕН МУЗЕЙ — ЕТНОГРАФСКА ИЗЛОЖБА

Приема посетители от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа. Почивен ден вторник.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

От 21 часа през нощта до 8 часа сутринта дежури аптечният пункт край аптека №1. Днес от 13 часа поема дежурството аптека № 1, която работи и утре през целия ден. През останалите дни до вторник същата аптека е дежурна от 18 до 21 часа.

ДВИЖЕНИЕ НА АВТОБУСИТЕ

Тръгват от Силистра за:

Варна — 6.30, 8.30 и 14.30 часа; Русе — 6.30, 8.30, 13 и 15 часа; Коларовград—6.30 и 15 часа; Толбухин—(през Средище) — 13.45 часа; Тодор Икономово — 15.30 часа; Исперих—15.30 часа; Подлес — 16 часа; Белица — 16 часа; Тервел — 16 часа; Ножарево — 17.30 часа; Голеш—16.30 часа; В. Левски—16.30 часа; Средище—17.30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—16.30 часа, Ст. Караджа — 17 часа.

ВЛАКОВЕ

От гара Дулово тръгват влакове в 10.45, 16.20 и 22.10 часа. На гара Самуил първите 2 влака имат връзка за Русе и Варна, а вечерният влак — само за Русе.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ПАИСИЕВЦИ СЕ НАЛОЖИХА

Наскоро в Паисиево се проведе спартакиада с участието на младежи от целия паисиевски район. В това масово спортно събитие участвуваха много младежи, които премериха сили в различните дисциплини.

Интересно протече борбата за излъчването на победител в скок на дължина. На първо място, с постижение 5 м., се класира Иван Стойчев. В скок на височина най-добре се представи Нури Османов.

Като по традиция и този път най-голям интерес предизвикаха волейболните срещи. Между шестте волейболни отбора най-добре се представиха състезателите от Паисиево, които неведнъж се защитавали честта на окръга.

След закриване на спартакиадата на първенците бяха раздадени награди, а на добре представилите се — похвални листове.

Милко НИКОЛОВ

Абонирахте ли се за вестник

Силистренска ТРИБУНА

през 1964 г. ще излиза три пъти седмично

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:

литературни страници, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.

годишен абонамент - 3.12 лв.
6 месечен „ - 1.56 лв.
3 месечен „ - 0.78 лв.

краен срок - 25 декември

побързайте!

НА МОЕТО УЧИЛИЩЕ

По случай Празника на Първа политехническа гимназия „Климент Охридски"—Силистра

От теб се стрелнаха
мечтите ни в простора,
ти ни приши стоманени крила.
Във теб се учихме да бъдем хора,
и нивга да не свеждаме чела.
Напускаме те.
Вече сме пред прага
на новия живот—живот-мечта.
И утре той оценки ще ни слага
в бележника на нашите дела.
Но ние пак
ще дойдем след години
на твоя празник да те поздравим.
Училище любимо,
приеми ни,
тъй
както в първите ни дни.

Валентин ЧЕРНЕВ
ученик от XI клас

ВЪЛНУВАЩ УЧИЛИЩЕН ПРАЗНИК

НА 8 ДЕКЕМВРИ всяка година учителите и учениците от Първа политехническа гимназия в Силистра тържествено чествуват деня на своя бележит патрон Климент Охридски. На празненството в салона на кино „Москва" тази година гости им бяха началникът на Окръжния отдел „Народна просвета" Атанас Неделчев, учители—пенсионери, общественици, много родители.

В словото на др. Стоян Пеев, председател на учителската организация, бе очертано високото дело на прославения славянобългарски учител Климент Охридски, забележителен книжовник и просветител. За този изтъкнат ученик на Кирил и Методи др. Тодор Живков казва: „Още в дълбоката древност Климент Охридски даваше на своите ученици и селскостопански умения и навици. „И до днес по македонските полета растат златобагрени ябълки, „тетовки", за които се твърди, че са присадени от неговата ръка. По-богати и ценни са обаче плодовете на присадения в народните души климентовски дух на неуморна любознателност, на ученолюбие, на стремеж към новото, на борба срещу старото. Дух надживял вековете.

В доклада на директорката на училището др. В. Минчева бе изтъкнато, че повечето учители и ученици са достойни следовници на своя именит патрон. Всеотдайно, с пословична упоритост и безгранична обич към своите ученици, по 2-3 десетилетия вече се трудят Л. Атанасов, Зл. Еников, Б. Джиджишева, Зл. Джиджишев, Р. Тодорова, П. Бояджиев. По техния път към все по-голямо издигане името на училището вървят неуморно Св. Манчев, Т. Хюсменов, О. Мехмедов, Е. Чолаков и други по-млади учители. Директорката разтваря почетната книга на гимназията. Там са запазени ликовете на Сн. Ескарова, Ема Михайлова, Т. Няголова, Стойко Радев, Д. Радуканова и други отличници—зрелостници от последния випуск. Някои са изпратили поздравления до любимото училище —още се чувствуват свързани с него. Присъствуващите ученици с възторг слушат похвали за своите предшественици ръкопляскат при споменаване имената на най-добрите им другари. Гордост на училището са комсомолците— отличници Тодор Малчев, Й. Ботева, Недю Недев, Й. Петрова и много други. За издигане името на гимназията дават своя принос и физкултурниците: Ленинранка Добрева, Николай Шопов, Кръстинка Стоянова — нима можеш изброи всички!

След официалната част събранието продължи с богата литературно-музикална програма.

Ст. МАРИНОВ

По екраните от понеделник

РУСКОТО ЧУДО

ГЕРМАНСКИЯТ документален филм „Руското чудо", дело на известните прогресивни германски кинопублицисти Анели и Андрю Торндайк е едно от най-значителните произведения на киноизкуството.

„Руското чудо" не е един обикновен документален филм; „Руското чудо" е изцяло един проблемен филм, едно произведение на киноизкуството, което въздействува стотици пъти повече на зрителя от който и да е игрален филм. Защото тук се говори за едно изключително голямо събитие в историята на човечеството. Говори се за Великата Октомврийска социалистическа революция, за „чудото", което тя донесе в разстояние на 46 години на един народ, за преобразованията, които настъпиха във великата страна на съветите, след Октомври 1917 година.

Филмът „Руското чудо", казва др. Никита Сергеевич Хрушчов, показва нашия вчерашен ден, съпоставен с днешния. Гледаш този филм и си мислиш: колко напред е отишла нашата страна... Гледайки екрана, още по-добре осъзнаваш какво бяхме и какво станахме, с какво започнахме и какво постигнахме. . ." А др. Валтер Улбрихт — първият секретар на Германската единна социалистическа партия и президент на Германската демократична република, заявява по повод филма: „Руското чудо" на Анели и Андрю Торндайк се явява най-значителното произведение на киноизкуството. Това е филм с голяма художествена сила и дълбоко социалистическо съдържание".

И наистина след като зрителят види филма „Руското чудо", не може да не се възхити от делото на съпрузите Торндайк, не може да не поздрави двамата смели германски киножурналисти за това, което са създали за екрана. Цели две години те са събирали материали в държавните и частни архиви на Москва и Ленинград, на Берлин и Мюнхен, на Варшава и Рим, на Париж и Лос Анжелос. От всичко прегледано те са отбрали хиляди документи, отделили са десетки хиляди метра кинолента. Личните оператори на Николай II са избягвали да снемат простия народ, събитията, свързани с революционната борба на руския пролетариат. Немските кинодокументалисти са изгубили много време и са положили много усилия, за да намерят документи и кадри, които да възпроизвеждат правдиво живота в царска Русия. И въпреки трудностите те са успели да доставят такива материали, да покажат документално истината за безрадостната съдба на бедствуващия руски народ, да покажат борбите, които е водил той под ръководството на Партията на болшевиките против царското самодържавие.

Двойката Торндайк пропътува повече от 800 хиляди километра по пътищата на Съветския съюз, заснема 100 хиляди метра „жива хроника" от действителността на многомилионната страна, за да покаже как се е извършило „руското чудо" — гигантският подем на СССР. Те разкриват как изостаналият, мачкан с векове народ, се изправя на краката си и показва не едно чудо, а хиляди и хиляди „чудеса". Достига до успехи, до върхове, недостигнати досега от никой народ. На екрана се показва държавата на долара. Дикторът говори — САЩ произвеждаха през 1920 година 340 пъти повече цимент от Съветите, 200 пъти повече електроенергия, четири пъти повече телефони и три пъти повече автомобили от всички страни на света, взети заедно. . . И ето 44 години по-късно резултатът от лозунга „напредналите страни да бъдат настигнати икономически и надминати, осъществената картина на думите на Ленин „Ние трябва да преобразим Русия изоснови"... Омск при царска Русия — един малък град с правителствени сгради и днешния Омск—градът с огромни индустриални заводи, с най-големия химически комбинат в света. Ето картината на на някогашния Баку и днешния Баку — огромното петролно сърце на могъщия Съветски съюз, ето някогашния зловещ и мрачен Сибир, днес средище на цъфтяща промишленост, на прекрасни градове и асфалтирани пътища, на могъщи електроцентрали. Ето. . . ето. . . На екрана се появяват безброй много „чудеса", които говорят за незапомнения подем на един многомилионен народ, за живота и щастието на безброй свободни хора Ние виждаме много „чудеса" и сред самите хора — най-големият капитал на могъщата социалистическа страна, преминала годините на социализма, навлязла в дните на комунизма.

Две години събираха материали за филма Анели и Андрю Торндайк, четири години работиха върху самия филм. „Нашият творчески принцип, казва Андрю Торндайк, е нито капка измислица. Факти и само факти" И наистина в „Руското чудо" двамата талантливи автори ни показват само факти. Факти, които разкриват по блестящ начин истината за комунизма, за Съветския съюз —първата страна в света, скъсала веригите на капитализма.

АРОМАТНИ! КАЛОРИЧНИ!

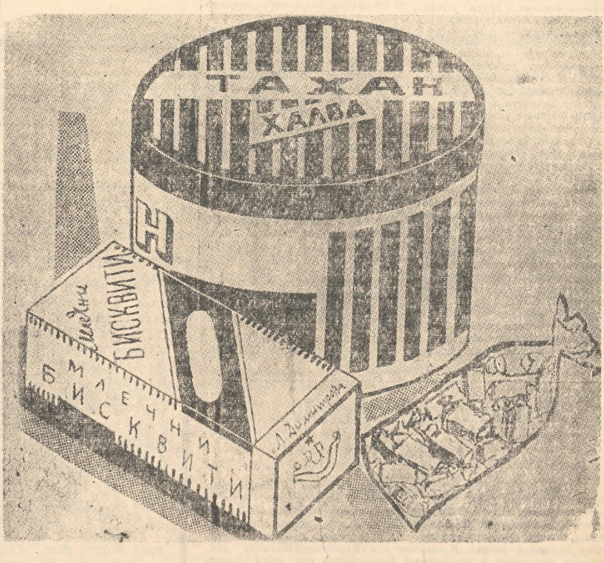

БОГАТИ НА ВЪГЛЕХИДРАТИ

са продаваните във всички магазини за хранителни стоки, сладкарници и павилиони

БИСКВИТИ, СЛЪНЧОГЛЕДОВА ТАХАН ХАЛВА И КАРАМЕЛАЖНИ БОНБОНИ

лека и силна храна, особено подходяща за пътници и туристи

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 145 (700) | Четвъртък, 12 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВИСОКА ТРУДОВА ПОБЕДА

Кооператорите от ТКЗС — Секулово през тази година положиха много усилия при изпълнението на производствените планове в растениевъдството и животновъдството и постигнаха големи успехи. Кооперативното стопанство изпълни плана за веловата продукция в растениевъдството сто на сто, а в животновъдството до 30 ноември т. г. е изпълнен 98 на сто.

Между първенците са и доячите от кравефермата в село Прохлада. До 30 ноември миналия месец те предадоха на държавата 276 000 л мляко при годишен план 260 000 л, а птицевъдите отчетоха, че са предали 37 000 яйца в повече от поставената им годишна задача.

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Заседава пленумът на ЦК на КПСС

МОСКВА. ВЧЕРА беше третия ден от работата на пленума на Централния комитет на КПСС, който обсъжда доклада на др. **Никита Хрушчов**, за ускореното развитие на химическата промишленост. Изказалите се при разискванията одобриха набелязаната от Комунистическата партия програма. Към 1970 година химическата промишленост ще увеличи производството си повече от три пъти.

Ръководителят на правителството на руската федерация **Воронов** подчерта, че химията ще даде възможност да се увеличи производството на разнообразни стоки за населението и да се повиши добивът от селскостопански култури. На пленума поспециално бе изтъкнато, че рекордната реколта от памука тази година в Узбекистан е била получена в резултат на широкото прилагане на минерално торене.

Увеличението на производството на минерални торове е особено важно за Казахстан, където за кратък срок са разработени 20 милиона хектара целинни земи. За получаване на гарантирана реколта, тук се предвижда да се увеличи 10 пъти производството на химически торове към 1980 година. Казахстан ще снабдява с торове западен Сибир и републиките в средна Азия.

На пленума се изказа и ръководителят на Съветските профсъюзи **Гришин**. Той подчерта, че успехите на икономиката на Съветския съюз се придружават с подем за благосъстоянието на народа. Така реалните доходи на съветските хора през изтеклото десетилетие, се увеличиха повече от 60 процента.

Думата взе председателя на Академията на науките на Съветския съюз академик **М. Келдиш**. Никита Хрушчов — каза той — подчерта в своя доклад огромната роля, която науката играе в социалистическото и комунистическото строителство. Той възлага на нас учените голяма отговорност. Академик Келдиш подробно говори за това, което вършат съветските учени за бързото развитие на химията, за получаване на все нови и нови химически материали.

Пленумът продължава своята работа.

Нов договор за дружба и взаимопомощ между Съветския съюз и Чехословакия

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ на президиума на Върховния съвет на Съветския съюз **Леонид Брежнев** и президентът на Чехословакия **Антонин Новотни** размениха в Прага ратификационни документи за продължаване с 20 години съветско-чехословашкия договор за дружба и взаимна помощ. И двамата ръководители подчертаха, че продължаването на договора означава нов етап в развитието на братските отношения между двата народа и служи на социализма и мира в целия свят.

Днес Кения става независима държава

ПОЛИТИКАТА на независима Кения ще бъде строго неутрална, заяви на пресконференцията министър-председателят Джомо Кениата. Той отбеляза също, че Кения ще влезе в организацията на Африканското единство веднага щом получи независимост.

Кения става независима държава днес—12 декември. Тя постигна освобождението си от английския колониализъм след дълги борби. На тържествата по случай нейната независимост ще присъства правителствена делегация на Съветския съюз, начело със зам. министъра на външните работи Сергей Лапин.

Против расовата дискриминация

КАЙРО. Постоянният секретариат на Организацията за солидарност между азиатските и африканските народи се е обърнал към всички страни в света с призив да осъдят политиката на расова дискриминация, провеждана от правителството на Южно-африканската република. Постоянният секретариат настоява да се вземат незабавно мерки за освобождаване на водачите на национално-освободителното движение на африканското население в Южно-африканската републики.

ОБРАЗЦОВА НОВОГОДИШНА ТЪРГОВИЯ

Наближава Новата 1964 година. Както винаги, всеки се стреми да я посрещне с подобаваща тържественост, радост и веселие. В дните преди Нова година магазините се пълнят с купувачи. Граждани, профсъюзни дейци, представители на предприятия и учреждения купуват подаръци за свои близки, за децата на работниците и служителите, украшения за елхи, напитки — приготовляват се за празника.

Голям дял за създаването на хубаво новогодишно настроение, за подреждането на трапеза богата с ястия, напитки и сладкиши, за поднасянето на подходящи подаръци, които създават толкова много радост в новогодишната нощ, има търговията. Затова търговските работници отрано трябва да се подготвят с всички необходими стоки и да посрещнат хилядите купувачи с пълни магазини.

Специално внимание трябва да се обърне сега за доставката на детски играчки, украшения за елхи, мъжки и дамски несесери, парфюмерия, бижутерия, шалчета, вратовръзки, ръкавици, часовници, шейни, ски, кънки и много други стоки. Търговските работници могат в тия дни да проявят своята култура и умение да търгуват. Комплектуването на различни артикули ще улесни значително купувачите в избора на най-подходящите подаръци. Така за жени могат да се комплектуват одеколон, крем, червило и кърпа за глава, или брошка шалче и ръкавици, а за мъже одеколон и самобръсначка, табакера, цигаре, запалка и други.

Министерството на вътрешната търговия разреши на търговските организации на дребно да издават оправдателни документи на обществените организации, учреждения и предприятия за закупените от тях детски играчки и подаръци за възрастни, както от ведомствените, така и от останалите магазини. Но за да се избегне създаването на опашки, налага се откриването на допълнителни търговски обекти — будки, павильони, сергии, разносна и разносна търговия. Търговските организации трябва да поемат инициативата за направа по площадите и централните улици на богато украсени новогодишни елхи и детски кътове, като се използват големи елхови дръвчета, туристически походни палатки и други. Подходящо е на тези места да се организира продажбата на детски играчки и комплектувани подаръци. За допълнително откритите търговски обекти не е необходимо да се назначават нови работници, което ще доведе до преразход на фонда работна заплата, а да се прояви гъвкавост от страна на ръководителите, като се прехвърлят продавачи от магазини за несезонни стоки, чието търсене за момента е ограничено.

Нова година се посреща с красота. Красотата в магазините трябва да се съчетае с реклама. Художниците и аранжорите сега могат да покажат своето майсторство по художественото и рекламно оформяване на търговските витрини и магазини. Те трябва да придобият празничен новогодишен облик.

В никой случай не бива да се изпуска рекламирането на стоките. За разгласяване на доставените стоки да се използуват местните радиоуредби, окръжния вестник, писма до профкомитетите, учрежденията и предприятията и други средства.

Досегашната работа показа, че в ГТП „Градска търговия"— Силистра, „Наркооп" — Тутракан и други се извършва добра подготовка по новогодишната търговия Има обаче търговски организации, като „Наркооп" Дулово и селкоопите в селата Кайнарджа, Ситово, Алфатар и други, които още не са разработили мероприятия за осигуряване на необходимите стоки за подаръци, рекламна украса, разкриване на допълнителни обекти и т. н. За отбелязване е, че с подготовката за новогодишната търговия изостават ония организации, които не изпълняват плановете си за стокооборота на дребно, като селкоопите в Алфатар, Бабук, Голеш, Кайнарджа, Сребърна, Варненци, Старо село и други. Много от тях още не са решили въпроса по зареждането на магазините с всички налични в складовете на ОТП стоки. Така, председателят на селкоопа в с. Кайнарджа, вместо да вземе мерки за зареждането на магазините се съгласил със счетоводителя — от 25 ноември до края на годината да не се доставят стоки.

Търговията е призвана не само да изпълнява плана по стокооборота, а да задоволява нуждите на трудещите се. Това задължава търговските работници непрекъснато да търсят нови форми на работа и да повишават културата в търговията. В дните пред Нова година колективите на градските търговски организации и потребителните кооперации трябва да покажат умението си да търгуват, като организират образцова новогодишна търговия.

В ЧАСОВЕТЕ НА ТРУД СЕ РАЖДА УСПЕХЪТ

ОБИКНОВЕНО добруджанци за някого казват: „Хубав човек!", разбира се, те нямат предвид неговата външност, а трудовата му дейност. Такъв хубав човек е и Димитър Енчев от ТКЗС — Малък Преславец. Неговата хубост се крие в трудовото му ежедневие.

От една година бай Димитър е пак дояч и пак започна да се занимава с планове за мляко, с обещания. Преди това три години той се въртеше около ветеринарния лекар на работа, на сърцето му не може да изтрае повече тъжното мучене на болните животни, и напусна. Напусна и защото старият мерак, с който работеше шест години в кравефермата го мамеше настоятелно всеки миг, и той реши отново да стане дояч. Не стана вужда бригадирът на фермата Петър Георгиев да го моли и уговаря. Една сутрин, когато снегът затрупваше пътищата и къщите в селото, бай Митьо влезе в кравארника. Колко милост и радостна вълнения изпълниха душата му, когато отново го лъхна сладката миризма на мляко, силаж, сено. На постелите от сламата лежаха крави и кротко преживяха. Пред някои старият дояч се спря, гальовно ги погледа, погали ги. В кравите той позна някогашните стари теленца, от чиито майки дневно е получавал по 12 и по 24 л мляко, но то бе отдавна, преди години, още през 1953 година. Мили спомени нахлуха в главата му...

На бай Митьо му дадоха да гледа петнадесет юници, които за пръв път се телят през тази година, дадоха му юниците, защото за тях бе нужна опитна ръка, грижлив стопанин. След това дните се затъркаляха бързо, неусетно. В обора все по-често започна да се чува тънкото мучене на теленцата. На бай Митьо не му омръзна да стои в краварника и загрижено да шета около отелилите се юници, почиващи в сладък унес, не му дотегна да работи непрекъснато, без почивка. Всичко той посреща с интерес, приятно му е да вижда, как под неговите грижи само за по двайсетина дни израстват буйни и весели теленца по на 40-45 кг. Станалите вече на двадесет дни, той предава на телчарите за гледане, а другите, още по-малките теленца гледа сам. Преди седмица дойде и четиринадесетото поред теленце, и него бай Митьо посрещна ласкаво, с обич, с радост.

Много грижи бай Митьо полага за първотелките, за техните малки, но и затова пък и кравите са щедри към него и повечето от тях му дават по 10-12 л мляко на ден. В неговите безброй часове на трепет, радост, тревога и труд се роди успехът. Големият успех. В началото на месец септември той изпълни годишния си план за млякото и предаде 10 500 л мляко. А от тогава досега той предаде още 7 и половина тона мляко. Мнозина доячи се очудват на неговите успехи, но за него това е нещо редно, обикновено, естествено. Той сам казва, че съумееш ли да разбереш кравите, и те разбират желанията ти и ги изпълняват напълно.

Малира ПЕТРОВА

ВСИЧКО за добруването на хората

Тези дни кооператорите от село Малък Преславец научиха още една радостна новина — в селото беше открит кооперативен стол. Това стана по инициатива на кооперативното ръководство и общинския комитет на БКП.

Макар и в доста малка постройка за съвсем кратък срок бяха записани повече от 40 столуващи. За готвач на новооткрития стол беше назначена кооператорката Катина Петрова, а за домакин — Маринка Иванова. И най радващото е това, че другарите заработиха с голямо желание още от първите дни.

Ангел ДИМИТРОВ

ВЕСТИ ОТ с. КАЙНАРДЖА

С преизпълнен план пред Нова година

РАДОСТЕН е в дните пред нова година дояча от село Кайнарджа Велико Пенев. Благодарение на упоритият си труд той се нареди на първо място в кооперативното стопанство, като преизпълни годишния си план за млеконадоя.

Велико Пенев е един от най-добрите и опитни доячи на стопанството. Той се грижи за 14 крави. Грижите, които полага за животните са много добри. Сутрин той идва най-рано от всички. Наред с другите грижи, най-голямо внимание обръща на раздояването на кравите.

Годишния план на Велико Пенев за годината е 24 800 л мляко. Но още до края на месец ноември той надои 27 600 л. И сега, въпреки оскъдните фуражи, благодарение на добрите грижи, млеконадоя е висок. Опита на Велико Пенев трябва да се усвои и приложи от доячите на цялото кооперативно стопанство.

Ремонтът на прикачния инвентар завърши

С ТРУДОВИ успехи посрещат Новата година механизаторите от село Светослав. Те предсрочно завършиха с ремонта на прикачния инвентар. Всички плугове, сеялки, култиватори, брани, лющилници и други са вече готови. Ремонта беше извършен не само бързо, но и качествено. За да го завършат на време светославските механизатори положиха не малко усилия. Често се налагаше и в дъжд, и в кал да отиват до ремонтната работилница в Кайнарджа, за някои части или поправки.

Най-добре работиха в ремонта механизаторите Дойчо Маринов, Стоян Стоянов, Илия Петров и Димитър Иванов. Със своята работа, която те дадоха могат да служат за пример на всички механизатори от стопанството. Светославските механизатори смятат също така навреме и качествено да приключат с ремонта и на тракторите и на комбайните.

Шербан СТОЯНОВ

Осигуряването на кооперативните стада с достатъчно храна за зимата е една от главните задачи, стоящи пред ТКЗС—Нова Черна.

НА СНИМКАТА: Част от поливачната бригада на Стефан Стоянов рони царевица на приспособената за целта вършачка. В хамбара ще се приберат повече от 400 тона чисто зърно.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

СЪВЕЩАНИЕТО ПОМОГНА В РАБОТАТА

Неотдавна на проведеното окръжно съвещание с участковите агрономи в ДЗС—Силистра, присъствуваха и агрономът Васил Петров и тракторно-полевъдния бригадир Иван Пенев от ТКЗС—Сребърна. Те най-старателно изслушаха указанията по манипулирането на тютюна, дадени от Дорел Славов, агроном в Окръжния народен съвет.

Веднага след като се завършиха от съвещанието, двамата пристъпиха към работа. Направиха парна инсталация за омекване на тютюневите листа. С помощта на тази инсталация се подготвят по 250 низи тютюн за сортиране и балиране. Агрономът Васил Петров изнесе и пред кооператорите лекция, с която ги запозна, как трябва да сортират тютюна.

В различните манипулации на тютюна се проявяват с умението си сестрите Атанаска, Денка и Петкана Драганови. За пример работи и пенсионерът Коста Георгиев.

Досега в стопанството има приготвени над 200 бали тютюн, който е напълно готов да бъде предаден на държавата.

Марин СЕРТЕВ

Вестниците и списанията при ония, за които са предназначени

ВИДЕНО И ЧУТО

БАВНО настъпва зимата тая година. Лениво и неохотно ни напуска есента. Паднал е първият грамежлив снежец, а немирен вятър бърза да го отвее. На помощ му идва ниско падналото слънчице.

От село на село, заедно с няколцина други журналисти попадаме в канцеларията на началника на пощенската станция в село Сребърна. Приятно затоплената стая предразполага не толкова за работа, колкото за отмора и шеговит разговор. Още повече, че силистренските пощенци наскоро получиха признателността на цялата страна за своята усърдна работа.

Интересуваме се какво е направено за записване абонати за българските вестници и списания. За др. Ангел Пенев тоя разговор е лек и приятен. Той отмества преписката, над която се е навел, взема листче с грижливо изписани колонки, имена и пр. и започва дето се казва, като по ноти:

— За „Работническо дело" са се записали повече от 150 души. А още напират. Вестникът не стига. Добре върви подписката за „Силистренска трибуна". Записали са се 245 абонати, а и тук желаещите не свършват.

Същото научаваме за сп. „Ново време", „Партиен живот" „Проблеми на мира и социализма", „Наша родина", „Наръчник на агитатора" и други.

— А как е постигнато това? Къде е разковничето на вашата увереност?

— Разковничето? В конкретността. Преди всичко ние се стремим да си изясним кому какво трябва. Убедили сме се, че няма полза, ако прибързано натрапим някому да се запише за едно или друго издание. Та нали най-важното е да станат читатели на вестниците и списанията.

Кой внася тая увереност и конкретност в Сребърна? Внася я общинският партиен комитет. Той отрано е огледал какво е получавано през миналата година и си е дал сметка достатъчно ли е, какво още трябва, та едно или друго списание, вестниците, различните библиотеки са предназначени за определен читател. Те има да помагат и насочват ръководителите в една или друга област. Както казват другарите от Сребърна, ако всяко списание, всеки вестник не попадне в ръцете на оня, за когото е предназначен, работата му така или иначе ще страда.

Слушаме тия обяснения на пощенския началник и към тях не намираме какво повече да прибавим. Доволни прибираме бележниците. Радостен е и окръжният организатор по печата др. Илия Атанасов.

. . . Колата ни отвежда в Попина. Тук работата не е така обнадеждаваща. Др. Илия Желев, секретар на общинския комитет и началникът на станцията Любен Савов, преди ден-два са си поговорили за тая „задача". Но нещо повече от това не са направили. Интересуваме се какво е мнението им за броя на едно или друго издание. А те мнение още нямат. Трябваше само малко да поразискваме, за да се уверим и ние и те, че „Ново време", „Партиен живот" и „Проблеми на мира и социализма" не ще бъдат достатъчни за всички читатели. Малко са и предвидените абонати за „Наръчник на агитатора".

. . . Тревогата ни се засилва в село Зафирово. И тук заварваме началника на пощенската станция Илия Цанков в добре отоплената стая. Секретарят на общинският комитет на Партията пък е на комсомолска конференция. Рекохме да не го безпокоим. Първом да си изясним какво е положението. А то не можеше да не разтревожи всеки, който що годе се докосне до него.

— Колко абонати сте имали миналата година за сп. „Ново време" — питаме др. Цанков.

— Колко ли? — казва тоя, мисли, черви се. — Почакайте за малко ей сега.

И отива в съседната стая. След малко се връща. Научаваме, че абонатите са били само 3. Три в общинска организация, в която има 6 първични партийни организации, 12 пропагандисти, читалища и т.н.

— А за „Партиен живот"?

— . . . За „Партиен живот" ли?— неуверено пристъпва той от крак на крак. И пак: — Аз ей сега.

И наново минава за минутка в другата стая. Това „ей сега" се наложи да чуем още три-четири пъти. Чак печката се зачерви от срам. Тогава се наложи да се срещнем и със секретаря на партийния комитет и с други другари от селото. Научихме, че освен др. Кирил Кирчев и Колю Рачев други другари през тая година не са получавали никакво партийно списание. Нито председателят на съвета Георги Проданов, нито председателката на Отечествения фронт Станка Димова, нито председателят на ТКЗС др. Величков. Броени дни остават до приключването на подписката, а др. Кирчев и Цанков не са намерили време да си изяснят как трябва да постъпят. Разговорът ни е кратък, а изходът от това положение другарите сами набелязват. Грижата за печатното слово да достигне до всеки, за когото е предназначено обхвана и тях.

—Има още малко време. Ще наваксаме—уверява ни др. Кирчев.

—Времето е малко, но пък резултатът ще зависи от работата ви през тия няколко дни—чува той в отговор.

Тук тревогата се засилва и от недостатъчните грижи за в. „Силистренска трибуна". С когото заговорим ще чуем похвални думи за окръжния вестник. Едновременно на мнозина им се ще вестникът да стане още по-интересен.

—Но за да стане той такъв нали е необходимо и ние да се грижим за него—насочва разговорът в друга посока един от присъствуващите.

И става дума за още по-грижливо сътрудничество на вестника, за да обхваща той още по-сполучливо проблемите в окръга, да забелязва и разгласява новото, да става организатор за неговото разпространение. От това се налага и убеждението, че предпоставка за сътрудничество във вестника е той да се получава и чете от все по-широк читателски кръг.

По-нататък на лампа успяваме да се срещнем с др. Димитър Даскалов, секретар на Тутраканския градски комитет на Партията и други другари. Тук по всички тия въпроси има яснота.

— За нас разпространението на печата е основен въпрос на идеологическата работа през тия дни— споделя с нас др. Даскалов. За нас печатът е близък помощник, другар. Всеки вестник и списание е и един инструктор повече, един гръмогласен агитатор и организатор в наша помощ.

... Късно вечерта се завръщаме в Силистра. Още първите познати, които срещаме—дейци и работници от „Стомана" и „Електрометал", ни разказват за съвещанието, проведено в Градския комитет, където грижливо са се заели успешно да решат тая задача. Научаваме още, че в село Кайнарджа подписката за партийните издания е приключила, че в село Алфатар за някои от списанията са се записали повече от предвидените абонаменти, че вниманието се насочва за намиране на най-подходящите читатели за в. „Силистренска трибуна".

Разбираме, че и пропуски като посочените за с. Зафирово са едно неприятно изключение.

Няма съмнение, че при правилния подход на другарите от градските и общинските партийни комитети, на другарите от пощенските станции, обществените пълномощници и другите дейци, които са се заели с това благородно дело да станат активни пропагандатори на печатното партийно слово, ще бъде преодоляно и неприятното изоставане, което още тук-таме се среща.

Петър РАДЕВ

ГРИЖАТА ЗА ЧОВЕКА Е ТЯХНО ЕЖЕДНЕВИЕ

Няколко часа в медицинския техникум

БЕЛИ момичета сноват из коридорите. Разговарят тихо, смеят се, приближават главите си една към друга и пак си казват нещо. И пак се смеят. Преди три месеца те влязоха тук, поглеждайки всичко с тревожно любопитство, а сега са толкова весели. Не че всичко е лесно, но свикнаха. Опознаха се. Дори могат със сигурност да кажат: Милка Димитрова, Йорданка Цанева и Венета Илиева учат най-добре и на тях винаги можеш да разчиташ, ако не си разбрала нещо.

И тази сутрин групите на I а курс чакат да влязат на упражнения при болните. Белите им касинки, белите им престилки, чорапки и обувки ги правят още по-спретнати. Младостта им така е още по-красива. Тя предизвиква у тях вечно неспокойствие, но на болните донася радост. И белите момичета се срамуват да влязат при тях неподготвени.

—Милке, принадлежностите за сутрешния тоалет на тежко болен — кажи ми ги пак, моля ти се! —навежда се една курсистка и Милка тихичко започва да изрежда и обяснява. Момичетата вече влизат при болните. . .

Втора група днес е в хирургическото отделение. И днес тук става по-весело. „Нашите момичета" са тук. Значи и грижите ще бъдат добри.

—Любке, оперираха ли те вече?—пита Милка.

—Още вчера, сестричке. Много ме болеше. Сега малко. . . — Любка гледа усмихнато Милка и в погледа й освен радост има и болка, но личи, че тази болка се стопява, притихва.

—Пък баба Дена я изписали! Кога бе, Любке?— обръща се изненадана от другия край на стаята колежката на Милка.

Леля Мария започва да обяснява. А вечно засмяната Стефка, която днеска е тъй духовита, започва друг разговор със „сестричките". Обяснява им колко много й се иска да се прибере вече в къщи, при своите. А сестричките разтварят прозорците и утрото нахлува с хладината си. Болните се присвиват усмихнато. После изведнъж някои стават и се отправят към умивалниге, а другите, които не могат да станат, някак стеснително—радостно примигват с очи, когато ръката на бялото момиче започне да приглажда косата им и да освежава лицето им с хладка вода.

После — закуска, смяна на бельото, подреждане на шкафчетата. И ето, че визитацията започва. Сестра Мърова, която води практическите упражнения, влиза спокойна, съсредоточена, но предразполагаща за разговор. Започва да задава въпроси, да проверява... И курсистката Калинка, приготвила принадлежностите, внимателно започва да мие беловласата баба Христина. . . Другарката Мърова мълчи. После само поклаща глава — добре!

Но вече е 10 часа. Започва урокът при мед. сестра Богданова. Тя обяснява така увлекателно и така разбрано, че сигурно няма да разгърнат учебника. А и ръцете й са така сръчни при манипулацията. . . А часът е свършил. . .

Шумът от разговорите попритихва. Всички се събират около анатомическото табло. И бързо, задъхано обясняват, защото сега идва часът при д-р Недев. Малко страшно, трудно, но пък толкова приятно. Може би и сега ще има прожекция на учебен филм. Може би. . . Но д-р Недев се появява на прага . .

Кръстинка излиза пред таблото и започва да говори. Д-р Недев се усмихва едва доловимо. Знае момичето. Знаят и съкурсистките й. Те вече стават един дружен колектив, който обича бъдещата професия, обича я и се учи от своите преподаватели: д-р Атанасов, д-р Недев, д-р Кожухарова, медсестра Ковачева, медсестра Богданова. И той ще даде добри кадри за народното здравеопазване.

Миланка АЛЕКСАНДРОВА

ДОМ НА ДОСО

Похвална е инициативата на Доброволната организация за съдействие на отбраната в село Ситово за построяване дом на ДОСО. С помощта на актива, ТКЗС и общинския народен съвет в селото започна строеж на голяма и просторна слънчева двуетажна сграда. След завършването й в нея ще се поместват кабинетите по авто-мото и гражданска отбрана, радио-зала, клуб на организацията, стрелбище и други, в които ще се обучава населението по масово-отбранителните и технически дисциплини.

За построяването на сградата във възможно най-кратък срок членовете на ДОСО и ДКМС поеха обещание да отработят четиристотин безплатни трудови дни. Поетото обещание те започнаха веднага да изпълняват, като всичко се прави в чест на IV-тия конгрес на ДОСО, който ще се проведе в нашата страна. На 27 ноември т.г. при изкопаване основите на сградата излязоха 50 младежи и девойки—досовци. Всички те бяха доволни и щастливи, че ще се изгради такъв дом, който ще се използува от тях и освен това ще краси китното добружанско село. На строежа комсомолецът Пенчо Петров се яви с верижна машина, с която разораваше най-твърдата почва, а Марко Николов, Колю Матев, Велико Кокошев, Атанаска Илчева и секретарят на общинския комитет на ДКМС Тодор Неделчев бързо изхвърляха пръстта след него. С личния си пример те увлякоха и останалите комсомолци.

Този нов дом на ДОСО в село Ситово е голямо събитие в живота на младежта, защото той ще бъде истински паметник на времето, в което живее тя—време динамично, изискващо всестранни познания и подготовка във всички области на техниката.

Милан КУЛЕВ

КОГАТО РЪКОВОДСТВОТО НЕ СИ ГЛЕДА РАБОТАТА

Селкоопът в с. Главиница има магазин и хлебопекарница в съставното село Ножарево, които едновременно обслужват и работниците на ДЗС.

Въпреки че зимата вече настъпи, в магазина липсват необходимите за сезона стоки, като ушанки, ачцузи и др. В хлебопекарницата се приготвят хляб и разни видове закуски. Но понякога те не могат да се намерят, понеже ако има брашно, дърва няма, ако дърва има, брашно няма.

Необходимо е ръководството на кооперацията да погледне по-сериозно на стоящите пред него задачи и ги изпълнява навреме. Необходимите за производството материали да се осигуряват винаги навреме.

Николай МАРИНОВ

Естрадното изкуство сред кооператорите

Неотдавна в село Ветрен гостува музикално хумористичния състав „Весела седянка". Салонът беше препълнен от кооператори и учащи се.

Много радост и вълнение предизвикаха у слушателите известните естрадни изпълнители Иван Пановски, Радка Кушлева, Маргарита Димитрова, Б. Тричкова и други.

Ветренци с удоволствие биха посрещнали и други естрадни състави.

Вичка КОСТАДИНОВА

По материали на в. Силистренска трибуна

„Към вечерното образование — повече грижи"

Под горното заглавие в брой 134 на в. „Силистренска трибуна" от 16 ноември тази година беше поместена критична бележка за някои недостатъци при организирането на вечерното образование в района на с. Паисиево. Във връзка с това общинският народен съвет в с. Паисиево ни писа следното:

„Съобщаваме ви, че изнесеното е реално. Във връзка с това общинският народен съвет събра пълномощниците и активистите по села и им постави ребром въпроса за вечерното образование. Разпределени бяха обществениците да отговарят за по двама ученика във вечерните училища, с цел да не се провали работата."

ИЗ НАШАТА РОДИНА

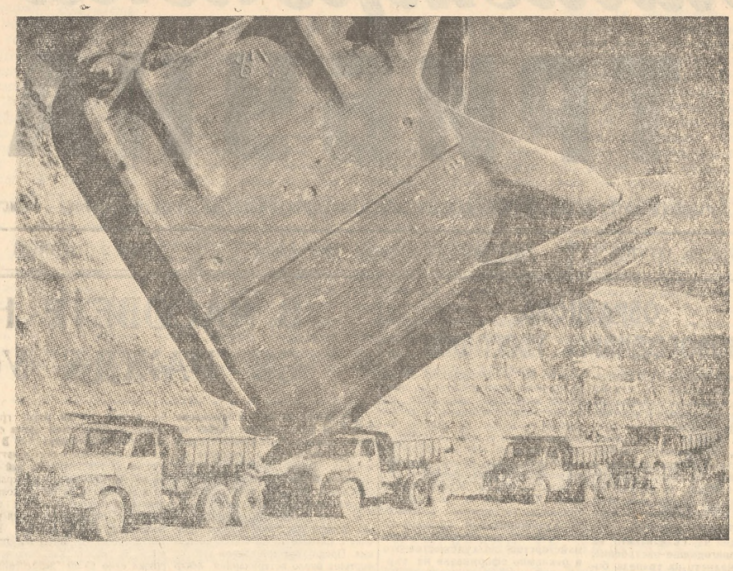

Все по-широко се разгръща строежът на Миннообогатителния комбинат „Медет" в Пазарджишки окръг, който ще бъде един от най-големите от този род в Европа. Той се строи с братската помощ на Чехословакия и СССР. Тук ще се разработва един от най-богатите в Европа залежи на медна руда, която на места достига повече от 300 м дебелина на пласта. След завършване на строежа тук ще се добиват и обработват 8 000 000 тона медна руда годишно.

НА СНИМКАТА: Усилено продължава разкривката на земната маса в рудник „Медет", след което ще започне експлоатацията на медната руда.

Пресфото—БТА

БАЩИНА ЗАРЪКА

КАРУЦАТА с буйногривите коне щеше да го сгази. Над него се изви голям облак прах и го покри. Момчето затули очите си с шепи, побягна настрани и започна да се смее след бягащата като хала каруца на непознатия селянин. Приятно му беше.

Но в къщи лежеше болен баща му, повикаха го, нарушиха играта му: бащата искаше да види за последен път сина си и тогава да си замине.

Хлътналите в дълбоките орбити очи се обърнаха към вратата — въвеждаха детето. Суха костелива ръка бавно се придвижи към голата му главица.

— Си-не! — простена бащата. — Синко!... Слушай майка си, сине, труди се, обичай хората... стани човек: аз те оставям твърде рано...

Очите му навлажняха Една едра сълза се търкулна по бледото лице на майка му.

Привечер бащата склопи очи. Но защо умират хората, какво е това смърг, къде ли отива баща му и ще се върне ли пак? — тогава Колю не знаеше и не можеше да разбере още. Той само запомни бащината заръка — да се труди и слуша майка си.

Заживяха в непосилен труд. Колю растеше. Завърши прогимназия и повече не продължи.

После майка му оболя. Не ходеше редовно на работа и трудно ставаше препитанието им.

Млад, още неукрепнал добре, Колю започна сам да изкарва прехраната си. По цял ден подвиваше врат на полето, а вечер помагаше на майка си в къщната работа.

Но възмъжа той. Започна да прави впечатление и на местните ръководители.

Приеха го като ученик в работилницата на МТС — Средище. И тук младият мъж не се посрами.

А след няколко месеца го изпратиха на курсове за тракторист. Завърна се оттам с добра диплома за правоспособност.

Денонощно на трактора. Не го уплаши безсънието и непосилния труд. Ореше, окопаваше, въртеше вършачка.... Младият тракторист беше безупречен. Затова на Първи май го обявиха за ударник. После го изпратиха в София да стане майстор по земеделските машини Отново след това тракторист, майстор... главен майстор.

Есен. Над Средище се стелят гъсти мъгли. Вали. В МТС-то една едра длан стиска ръката на заминаващия в казармата Колю Тодоров. Той е директорът на станцията Гроздю Йорданов.

— Иди, отслужи си дълга към Родината, бъди за пример и се върни пак при нас — ще те приемем от сърце! —пожела му директорът.

В казармата Колю стана и шофьор.

Пак е есен. Автобусът лети като стрела по асфалтираното шосе. Полето е пълно с народ. Колю се завръща отново в цивилния живот. Радост изпълва мъжките му гърди. Песен ехти в простора — песента на щастието.

Пак при другарите от МТС —Средище. Между свои. Монтьор в работилницата, шофьор на кола „Цистерна", началник на подвижна работилница...

1958 година. Колю Тодоров е задочник в техникума за селскостопански машини в град Бела Слатина. Работата му в подвижната работилница не му пречи да учи — тя го импулсира.

Чете много, следи събитията, става отличник на техникума. Затова му помага и дружбата му с учителката Еленка Кънчева, с която Колю свързва живота си.

Пет години като задочник в техникума. А преди няколко месеца отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет го назначи за учител-техник в Машинно-тракторното училище в село Средище. Някогашната МТС, прага на която преди години Колю Тодоров прекрачи като ученик, сега е превърната в Машинно-тракторно училище и Колю Тодоров е вече учител.

Още един изпит му остава да вземе като задочник. Думите на баща му „Сине, труди се, обичай хората, стани човек!" звучат в него като заръка, която той помни и изпълнява.

Сега Колю Тодров е член на БКП. Но комсомолските години за него не отлетяха напразно. Това бяха години на труд и учение, години на борба за лично и хорско щастие.

Председател на профорганизацията, курсов ръководител, приятел, другар, такъв е Колю Тодоров.

Викенти ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Повече художествени изложби!

Преди няколко дни група ученици от основното училище в село Нова Черна бяхме на посещение в гр. Тутракан и голяма част от своето време прекарахме в салона, където са изложени картините на художниците самодейци от окръга.

Особено впечатление ни направиха картините на Жекова, Живков, Василев и др. От сърце се радваме, че в нашия окръг расте броя на хората, които проявяват дарба да изобразяват красотата на нашата природа и на свободния човек. Но нашето желание е да виждаме техните рисунки по-често.

Димитринка БОРИСОВА
Ганка МИНЧЕВА

ВДЪХНОВЕНИЕТО НЕ ПРЕЦЪФТЯВА

ВЕСЕЛИ групи от работници и служители бързат към последния етаж на ТПК „Дунав". Хорът ще има репетиция. Пет-десет минути са минали само и шумът в коридорите секва. Вратите на салона се затварят и зазвучават тържествените акорди на пианото. Навън свири студената ветровита вечер, но те репетират. И дълго още се събират тук, докато дойде време за концерт

Хор „Дунав" се подготвя за Втория републикански преглед на художествената самодейност с нови песни. Той е почти връстник на свободата, чиято двадесетгодишнина ще чествува целия народ. И затова репетира с вдъхновение, а българското и руското слово на песните му се разнася все по-мощно. Пеят най старите „ветерани": Георги Танчев, Иванка Недялкова, Ахавни Маркарян, Стоян Добрев, Петранка Табакова, Димитричка Стойкова, Захари Табаков и солистите Стоянка Войнова, Надя Шопова, Д. Петров, Минчо Минев. Пеят все хора, за които музиката е станала насъщна. Пеят тук цели бригади: на Стоянка Войнова, на Гочо Кръстев и Йорданка Минева.

Изпод пръстите на Красимира Талигарова се откъсват тъжни акорди. Жестът на диригента събужда извора на едно топло, меко сопрано. Мъката на майката, изгубила сина си във войната, завладява залата. Погледите се замъгляват. Когато изкуството се преживява, то въздейства. И може би тъкмо затова бойко и мъжествено зазвучават после думите от песента на Новиков:

Хора, бдете ден и нощ
на стража,
за да има мир, за да
има мир!
Хора, бдете!
Хора, бдете,
за да има мир!

И всеки чува как в залюления от люта болка Бухенвалд бие камбанен звън, и всеки потръпва от него. И още по-настойчиво става предупреждението: „Хора, бдете!". Самите те са обикновени трудови хора, те самите са войници на мира, които искат да живеят и да работят щастливо.

— Готови! Общо всички! — предупреждава диригента Артюн Маркарян. И зазвучава друга песен. Тя разкрива гордостта на новите хора от гигантските заводи, в чиято стомана те вливат живот. На лицата разцъфтяват усмивки. Радостни огънчета светят в очите — сякаш отражения на искрите от стоманата, за която разказва песента. Пеят хора на труда, които всеки ден надхвърлят трудовите норми: Л. Енчева, М. Минева, и Й. Минева, Т. Соколова, С. Добрев, Д. Костадинов, В. Райчев и С. Добрев. Пеят за нашите дни, пълни с чудеса. И макар че повечето от хористите не са младежи, те пеят заразително, по младежки. Сякаш си спомнят първите години на колектива, когато бяха в разцвета на годините си. Тогава Н. Влахов събра около себе си група ентусиазирани мъже, които поставиха началото. После съставът му нарастна, жените също дойдоха да пеят и откакто в 1952 година Артюн Маркарян стана негов ръководител, той се превърна в амбициозен колектив със завидна музикална култура, който в 1957 година стана окръжен първенец, а само след шест месеца — републикански първенец измежду хоровете на трудово-производителните кооперации. После идват и постоянните му успехи на нашите прегледи, успехите му в турнетата из Русе, Варна, Разград, Лом, Левскиград... Сега колективът живее с желанието да постигне още повече. Добрият самодеен художествен колектив иначе и не може да гледа на своята работа. Един е пътят му — към все по-голям възход за радостта на трудовите хора от окръга ни.

Юлиана НИКОЛОВА

ЛОВЕШКОТО ДВИЖЕНИЕ в промкомбинат „Електрометал“

ОЩЕ в началото на годината, като първостепенна задача за разкриване резервите за изпълнение на плана беше поставено изучаването опита на първенците. Прилагането на ловешкото движение, тази съвършена форма на съревнование, беше добре обмислена. Лозунгът „Да достигнем и надминем първенците“ беше широко популяризиран и поставен на видно място в цеховете. Партийното, административното и профсъюзно ръководство, основавайки се на постиженията от миналата година разгледаха на цехови събрания опита на първенците и начина, по който те са достигнали високи производствени показатели. За прилагането на ловешкото движение бяха определени поради спецификата на работата си дърводелския, часовникарския, водопроводния и найлоновия цехове.

На специално изработени табла с портрети на първенците се нанасяха резултатите от работата по дни и десетдневки. На кратки съвещания в извънработно време първенците предаваха опита си, даваха указания на младите работници как да подреждат работните си места, кога и как да приемат нужните им материали и други специфични особености от технологията на производството.

Наложително беше да се промени стила и метода на работа от страна на някои ръководители на цехове и бригади. Взеха се сериозни мерки за поддържането на машините и набавяне на резервни части за тях. За целта се сформира специална бригада. Административното ръководство се погрижи за навременното снабдяване с материали, което до края на първото тримесечие значително се подобри. През второто тримесечие резултатите от цялокупната работа по ловешкото движение дадоха първите си плодове. Към месец септември вече със сигурност можеше да се говори за положителната роля на ловешкото движение. Така например дърводелският цех с ръководител Тончо Костадинов в чест на Девети септември изпълни годишния си план. Докато в началото на годината в цеха нормите се изпълняваха незадоволително, то през второто тримесечие тяхното изпълнение достигна 105 на сто, през второто и третото се увеличиха до 120 на сто, а имаше и единични случаи над 140 процента. Добри постижения имаха Стойко Терзийски, Хараламби Хотинов, Георги Енчев и др.

Друг цех, където се внедри ловешкото движение е стругарския. Опитът на първенците Иван Дачев, Йордан Бръснаров, Георги Кънчев и Колю Дочев беше популяризиран и изучен. В резултат на това, през всички месеци на годината с изключение на януари плановете се преизпълняваха. Младите работници Хотин Червенков, Марин Христов, Димитър Желязков и други напреднаха много в професията си и почти не отстъпваха на първенците.

Благодарение на внедреното ловешко движение водопроводната работилница изпълни предсрочно годишния си план. Добре се представят и часовникарите, от които се иска да подобрят качеството на работата си.

Ловешкото движение продължава да се внедрява в промкомбината. Опитът и успехите на първенците се разгласяват по радиоуредбата на всеки десет дни. Комисията по внедряването на челния опит напряга всички сили за още по-пълното му прилагане в ежедневната работа.

Иван РАЙКОВ

НАВРЕМЕ ЛИ ЩЕ ОТЧЕТАТ РЕЗУЛТАТИТЕ?

Никога не са били така напрегнати дните за счетоводния колектив при ТКЗС в с. Ситово, както сега, когато вече се извършва приключването на стопанската година. Вниманието на целия счетоводен персонал е насочено именно към това — качествено да се изравнят сметките на отделните отрасли, като не се допуснат пропуски и това да се отрази лошо върху останалите страни на счетоводната практика и да забави приключването. Защото счетоводството, по решение на Управителния съвет на ТКЗС от месец ноември т. г., трябва така да организира своята работа през тези тридесет и пет дни на месец декември и януари, че да може окончателно да съобщи резултатите на кооператорите до 10 януари на Новата 1964 година. Трудна и отговорна задача, както за счетоводството и подотчетните лица, така и за членовете на Управителния съвет на ТКЗС, които отговарят пред кооператорите за вложения от тях труд, полученото и изразходваното в касата на ТКЗС.

Ето защо още на 22 ноември т. г. управителният съвет на ТКЗС организира съвещание с всички подотчетни лица в района на стопанството и там най-задълбочено постави въпроса. На това съвещание счетоводният колектив взема правилно отношение по поставените въпроси, почувствува тревогата на Управителния съвет на ТКЗС по навременното приключване на годината и сам се задължи до 10 декември, да се изкара баланса на сметките за месец ноември и се направят справки на всички спомагателни книги за изравняването на сметките. И веднага след съвещанието се пристъпи към практическото изпълнение на набелязаните мероприятия от него. Изградиха се 5 комисии за провеждане инвентаризацията на животните в селата Ситово, Нова Попина, Поляна, Слатина и Искра. Тези комисии се оглавиха от председателя на кооперативното стопанство др. Христо Христов, за да може да се окаже по-близка помощ на подотчетните лица и членовете на комисиите. Трябваше за един ден да се направи инвентаризация на всички животни. Комисиите се отнесоха с нужната сериозност към поставената им задача и не допуснаха в нито едно село да не се отрази истината. Особено добре изпълни задачата си комисията от село Слатина с отговорник Велико Стоянов Димов, член на контролния съвет. Тук в най-къс срок и най-качествено се проведе инвентаризацията, спазиха се всички нареждания, които са дадени на съвещанието с подотчетните лица, попълване на въпросните листове и дадените описи за инвентаризацията. За правилното протичане на инвентаризацията в всички села отблизо следят работата председателят на кооперативното стопанство др. Христо Христов, счетоводителят Тодор Ганчев Доков и председателят на контролния съвет Георги Драганов, под чието конкретно ръководство фактически се извършват тези инвентаризации. Това ще помогне за установяване точния брой на наличните животни и по-нататък за изготвянето на конкретни планове и поемането на реални обещания от животновъдните колективи.

За да не се затруднят при уреждането на взаимоотношенията с другите предприятия, счетоводителят по дебиторните сметки Милан Кулев взема още от сега всички мерки за уреждане сметките на ТКЗС с учрежденията и предприятията в окръга и страната, с които стопанството има вземане и даване.

Към изоставащите отрасли по приключването ще бъдат прикрепени служители от другите отрасли за подпомагане.

Правилно пое задачата, всячески използуват работното си време и е добре с работата счетоводния персонал при растениевъдството с отраслов счетоводител другарката Златка Кулева, който се състои от 3 човека. Старателно се трудят по приключването на годината касиер-счетоводителите Марин Христов от Нова Попина и Иван Дончев от Поляна, които навреме събраха първичните документи и ги отчетоха. От тях трябва да се учи др. Димо Киров от село Слатина, който мудно откликва на нуждите на счетоводството по приключването на годината.

Ще успее ли в работата си по приключването счетоводният колектив в ТКЗС—Ситово? Ще зарадва ли навреме кооператорите с истинските резултати?—Това ще зависи само от него.

Никола НАНЕВ

На вниманието на агрономите и кооператорите зеленчукопроизводители

КАКВИ СОРТОВЕ РАННИ И СРЕДНОРАННИ ДОМАТИ да изберем за масово производство и изпитване през 1964 год.

На сегашният етап на развитие на селскостопанското производство, сортът е абсолютно необходима и с нищо незаменима основна производствена единица.

Добивите от единица площ при еднаква агротехника могат да растат само чрез използване на високодобивни сортове. Така например през годините 1960|1962 година от конкурсното изпитване на сортовете домати: „Негovански рекорд“ и „Руджерс“ в КОС, Негован, Софийско, при еднаква агротехника от „Негovански рекорд“ е получено 7 607 кг домати от декар, а при „Руджерс“ 4 920 кг от декар или от първият сорт е получено 154 на сто в повече.

Това значи, че 3 дка земя, заета от сорта „Руджерс“ ще даде такъв добив, колкото два декара, заета от „Негovански рекорд“. С езика на цифрите, за нашия окръг площта от 6 200 дка средноранни домати за 1964 година ще може да се намали на 4 150 дка при условие, че се заеме от високодобивни сортове и ще се освободят 2 050 дка за други култури.

През тази година в окръга ще се застъпят масово или само за изпитване някои нови сортове домати. За по-голямо удобство ще ги групираме в няколко групи.

Първа група — ранни полски и колови домати

Към тях спада сорта „Деликатес“. Хибридна комбинация получена по хетерозисния метод, високостъблен за колово отглеждане. Той е по-висококачествен, с по-едри плодове — 75 гр срещу 66 гр за „№ 10 х Бизон. По-ранозрял с 10 на сто и с 24 на сто по-високодобивен. Подходящ за износ. Превъзхожда чувствително „№ 10 х Бизон“, по съдържание на сухо вещество, каротин, витамин С и захари.

Агротехниката на „№ 10 х Бизон“ е еднаква с тази на „Деликатес“. Заслужава да се изпита в окръга и ако се окаже подходящ след 1-2 години да се въведе в масово производство.

Втора група — нискостъблени, безколови, средноранни

„Успех-59 А“ —мутация от „Изобилие“. Подходящ за нискостъблено и безколово механизирано отглеждане. Листата му са силно нарязани и макар че плодовете му са събрани по средната част на стъблото, се огряват от слънцето без да страдат от пригор.

Средното тегло на плода е 110 грама. Съдържанието на сухо вещество се движи от 5-6 на сто. С десет дни е по-ранозрял от „Изобилие“ и двадесет дни от „Руджерс“. Зрее дружно, а това позволява механизирано изнасяне на продукцията с платформа. Стандартната продукция е с 15 на сто по-висока от тази на „Изобилие“. Средният добив от декар е 8 тона. Силно издържа на понижена температура, на ниска и висока почвена влажност, което го прави много подходящ за безрасадово отглеждане. Трябва да се сее на добре обработена до степен на градинска обработка почва, на двуредни ленти, на разстояние 60|55|30 см— 6 000 растения на декар. При тези разстояния самоходното шаси се нагласява на 135 см междуколесно разстояние за извършване на всички видове работи механизирано, върху лехобраздова или равна повърхност.

На декар се сеят по 200 грама семена. Когато сеитбата е на равна повърхност, се прибавя и индикатор в размер на 50 грама. Към сеитбената норма се прибавя 4 750 грама гранулиран, сух пресят суперфосфат. Сместта се смесва предварително добре и сеялката се нагласява за пет килограма сеитбена норма. Дълбочината на сеитбата се движи от 2-3 см. Лентите се оформят при прокарване на поливните бразди с универсални браздачи към ДВСШ-16.

„НЕГОВАНСКИ РЕКОРД 135|173“ — ран до средноран нехетерозисен, безколов, нискостъблен, сорт подходящ за механизирано отглеждане. Високодобивен — по 7600 кг от декар. Относителният добив от първите пет беритби при 100 на сто за „Руджерс“ е 611 на сто. Сухото му вещество е 5.4 на сто. Добивът на сухо вещество от декар е 411 кг срещу 276 кг за „Руджерс“ или с 49 на сто повече. Плодовете му тежат средно 90 грама.

„ИЗОБИЛИЕ 140|221“ — Сложна кръстоска, не е хетерозисна, нискостъблен, за безколово и механизирано отглеждане има много едри плодове — 124 грама. Сухото му вещество се движи от 5-6 на сто, което на декар възлиза на 370 кг. Много родовит и подходящ за механизирано отглеждане.

Трите горепосочени сорта, като ранни до средноранни са подходящи за съвместно отглеждане с високостъблените сортове домати „Триумф“ и „Академик“. Зрялостта им настъпва в кратък период за всички плодове, което позволява механизирано изнасяне на набраната продукция с платформа. Това от своя страна ще осигури работата с пълен капацитет на машините на Консервната фабрика. Агротехниката на „Изобилие“ и „Негovански рекорд“ не се различава от тази на „Успех 59 А“.

Трета група — средноранни колови домати

„Триумф“ — хибридна комбинация, високостъблен за колово отглеждане. По-ранозрял е с 30 на сто от „Кечкемет 363“ и по-високодобивен с 31 на сто. Средното тегло на плода е 110 гр. По съдържание на захари и сухо вещество е равен на „Кечкемет-363“. Съдържа повече витамин „С“ и каротин.

„Академик“ — хибридна комбинация, създаден в института „Марица“ в гр. Пловдив. Средното тегло на плода е 104 грама, спрямо „Кечкемет“ съдържа повече сухо вещество, каротин и витамин „С“. По-ранозрял е 65 на сто от стандарта и с 10 на сто по-високодобивен. Добивите се движат от 7 500 до 10 500 кг на декар. Агротехниката за средноранни домати е валидна и за сортовете „Триумф“ и „Академик“.

Семената за всички посочени сортове могат да се осигурят от предприятието „Сортови семена“ в гр. Силистра и в градовете София и Пловдив.

Тодор ДОБРЕВ

Керван от каруци извозва всеки ден доброкачествено зеле от кооперативната зеленчукова градина в с. Ситово. Вече са извозени над 120 тона.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

В ТКЗС—СРЕДИЩЕ СЕ ВОДИ ШИРОКА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПРОСВЕТА

През миналата година въпросът за изучаване на челния опит бе подценен от ръководителите на ТКЗС — Средище. И безспорно новото в постиженията на стотици високодобивници от страната ни не намериха цялостно приложение в работата на кооператорите, а от там и резултатите не бяха такива, каквито могат да бъдат в действителност. Управителният съвет отчете грешката си и постави селскостопанската просвета през тази година на по-добра основа.

Сега, през зимния период се разгръща широка просветна работа за опознаване особеностите на съответните трудови процеси при един или друг вид работа, както и биологическите изисквания и агротехниката на дадено културно растение. Организирани са четири школи по зеленчукопроизводство, по лозарство, по растениевъдство и механизация.

Курсът по зеленчукопроизводство се организира чрез откъсване на кооператорите от производството. В продължение на 4 дни пред участниците ще се разгледат 10 основни въпроса.

В школата по лозарство ще се разгледат 15 теми. И тук лекциите са съобразени с неудачите в работата на местна почва. Най-добрите лозари предават опита си на другите кооператори. В село Стрелково звеното на лозарите е изградено само от кооператори на възраст от 50 години нагоре. Но това звено има най-добри постижения. Васил Митиков—звеновод на стрелковските лозари ще разкаже как са постигнали високите добиви от грозде.

В школата по полевъдство се поставят въпроси, свързани с агротехниката на царевицата, слънчогледа, пшеницата, цвеклото, а в село Посев се изгражда школа за работата по отглеждане на тютюна. Предстои механизирано отглеждане на тютюн. За тази цел стопанството се снабди вече с част от машините. Пред слушателите в школата ще се наблегне на въпроса: „Начини за получаване на ран тютюнев разсад“.

Стопанските ръководители от ТКЗС в Средище отчитат, че работата на механизаторите е все още незадоволителна. Има случаи на недобросъвестно отношение на някои трактористи към пряката си работа. Слаба е техническата подготовка на много механизатори. А стопанството от ден на ден се снабдява с все по сложна техника. Затова се изгради курс за всички механизатори от района. Те ще изучават опита на най добрите: Стоян Аврамов и Аврам Добрев от Стрелково, които имат най добра натоварност на машината — 19 700 дка в мека оран, братята Керан и Стоян Добреви от Посев, Продан Куманов и Кенан Мюслюмов от Средище и др. Пред механизаторите ще се изнесат няколко лекции по агротехника.

В школите и курсовете по селскостопанската просвета в Средище са привлечени като лектори агрономите и зоотехниците. За поощрение е предвидено да се начисляват по 3 десеги на присъствувал на занятието кооператор.

Първите занятия се проведоха при стопроцентово посещение и активност от страна на участниците.

Викенти ДУКАНОВ

Пред пленума на Окръжния комитет на БКП по въпросите на материалните и моралните стимули

Научно-техническото нормиране и материалната заинтересованост в ДИП „Липа“ Силистра

ВАЖНО средство за разкриване и използване резервите в производството и установяване на реални трудови норми е техническото нормиране, което има за задача да изследва и анализира производствените процеси и операции по съставните им елементи, да разкрие загубите на работно време и проектира мероприятия за тяхното отстраняване. Задача на техническото нормиране в дървообработващите и мебелни предприятия е разработването и внедряването в производството на технически обосновани норми на изработка, и норми на време. При определянето им трябва да се взема предвид опитът на челниците и най-рационалното използване на всички елементи на производствения процес.

От прилаганите в „Липа“ 1561 трудови норми по отделни операции, 1092 са технически обосновани, което представлява 70 на сто от общото количество. По-голямата част от тях са внедрени по разработките на „Нормативно-изследователското бюро по организация на труда и техническото нормиране в мебелната промишленост“—база ДИП „Москва“ в София.

Всички операции в машинния и подготвителния участъци, в шлайфовите бригади и една част в ръчно-монтажния участък са внедрени по нормативите, които още с получаването им се обсъдиха в отдел ТРЗ, съвместно с инженеро техническото ръководство, набелязаха се организационно технически условия, съобразени с възможностите на предприятието и тогава, подобрени се внедриха в производството. В началото, макар да бяха подобрени, техническите норми за хидравлическата преса не се побираха в норматива. За това се направиха няколко наблюдения и се установиха непроизводителните разходи на време от непълното използване на пресата. Веднага се разпредели работата между помощниците и се отстрани престоя на пресата за първа смяна, като със започване на работата си, работниците пускат в производството и пресата. По тоя начин норматива се достигна и сега дори се преизпълнява.

Операциите за сглобяване, пасване и завинтване на рукванда на библиотеки модел 15-а в ръчно-монтажната бригада бяха съставени по сравнителния метод. За 8 часа се сглобяваха 24 библиотеки от един работник и 8 броя се пасваха и им се поставяше рукванда. Разходът на труд за една библиотека за сглобяване беше 20 минути и за пасване и поставяне на рукванда 54 минути. При внедряване на масовото им изработване, се направиха наблюдения и на двете операции, анализира се загубата на работно време и се набелязаха съответно мероприятия за отстраняването му. По новите технически-обосновани норми сглобяването се извършва за 16 минути, а пасването и завинтването на рукванда дите за 38 минути. Практиката потвърди реалността на тия норми. Сега за 8 часа се сглобяват 30-35 библиотеки и се пасват и завинтват рукванди за 13-15 броя.

При провеждането на обществения преглед по организацията на производството и труда, нормирането и заплащането се разкриха нови резерви. С набелязаните 71 организационно технически мероприятия и проведените разговори в участъците се намериха начини за коригиране на съществуващите нереални трудови норми и завишаване производителността на труда.

Съществена роля за подобряване работата по нормирането на труда и материалната заинтересованост, оказа по-нататъшното укрепване на комплексните бригади. В ДИП „Липа“ комплексните бригади са изградени на основата на технологическия път на производствения процес, в който изработката изисква усилията на производственици от една професия с различни разряди. При възнаграждението се прилага бригадното заплащане по пряката сделна система. Бригадната организация дава възможност по-правилно да се разпределя работата между отделните работници, в зависимост от тяхната квалификация и сръчност, повишава уплътняването на работното време, засилва чувството на другарска взаимопомощ, по-добре се поддържат машините, укрепва трудовата дисциплина и т. н. В резултат на това значително се повишиха производителността на труда и материалната заинтересованост.

Работата по научно-техническото нормиране в ДИП „Липа“ продължава. То ще помогне на колектива значително да подобри своята работа по изпълнението на плановете по всички показатели.

Петър ЛАЗАРОВ
н-к отдел ТРЗ

ВРЕМЕТО НА ПЛАНЕТАТА

ПРЕД нас е синоптичната карта на нашата планета. Вглеждайки се в нея, човек може да получи представа за времето през последните дни на ноември: къде е имало големи студове, снеговалежи, дъждове придружени с бури, къде безмилостно са греели слънчевите лъчи...

В района на Крайния Север, по бреговете на река Яна, на 24 ноември студът достигна петдесет градуса. А сега се очаква да спадне под 70 градуса. Верхоянск е центърът на сибирския антициклон. Тук в затворена котловина се задържа хладният, студеният въздух. Образува се своеобразно „езеро на студа".

Истинската сибирска зима вече се разпростря върху огромни простори, придвижи се на юг, в Забайкалието. На 25 ноември тук температурата през деня спадна на 20 градуса, а през нощта студът достигна до 31 градус. Но Байкал е още чист от лед. Дебела снежна покривка вече обхваща цял Сибир.

На шириците на сибирския и канадския „полюси на студа" е и Скандинавието, Но времето тук е друго. По крайбрежието на Норвегия, във фиордите, сега температурата е 23 градуса над нулата, резултат от влиянието на топлите води на Голфщром.

Тазгодишната зима със закъснение се яви и в европейската част на Съветския съюз. 20 години тук не помнят такъв топъл ноември. Златната есен така се застоя, че тук-там за втори път разцъфнаха дърветата. Но наскоро откъм Арктика, от басейна на Баренцово море, нахлу поток от леден въздух. След него се втурна втори поток. Задухаха ветрове, заваляха студени дъждове, примесени със сняг, появиха се снежни лавини. Стана студено...

На екватора има пълно затишие и горещини. По бреговете на Амазонка, в Южна Америка е още по горещо. Дъждовете имат проливен характер. В Бразилия, в Сан Паоло, времето е твърде горещо (24-36 градуса). Ту е облачно, ту ясно. В далечината, в планините проблясват светкавици. Кафените плантации са червени от зреещия плод. Аржентинската степ е покрита с висока трева, закриваща дори и конниците. Сега степта е в сребристо-сив цвят.

В северната част на австралийския материк слънцето гори. Там горещината достигна до 34 градуса, а в Африка, в басейна на река Конго — 28-30 градуса.

По календаря сега в Антарктида е пролет, но по целия леден континент има големи студове. В станциите на „Восток" те достигат до 46 градуса, на полюса 38 градуса. Тихо вали сняг. Сега е полярният ден и слънцето не слиза от небосвода.

(Превод от руски)

„НАПРЕД ЗНАМЕНАТА"

Исторически роман от Йордан ВЪЛЧЕВ

Нови книги

Появата на ново произведение с историческа тематика е празник за любознателния читател. Този път издателство „Български писател" ни поднася един хубав исторически роман — „Напред знамената" от Йордан Вълчев. Един роман малък по обем, но увлекателен, защото ни отнася в далечна епоха от нашето минало — първата половина на IX век. Това е време все още малко изследвано от историята, поради липса на достатъчно писмени паметници. Време, за което почти не сме чели и в художествени произведения. В този смисъл романът „Напред знамената" е завоевание както за автора, така и за нашата литература.

С голямо познаване на фактите от най-древната ни история Йордан Вълчев ги изобразява по художествен път, като ни пренася във времето на хан Пресиян, когато християнството си пробива път и в българската държава. Прогресивният характер на новата вяра за оная епоха ясно вижда и неговият син Бори (бъдещият княз Борис I, при когото християнството по-късно става официална религия. Благодарение на езика и стила на автора, които макар и архаизирани са достъпни за читателя, пред нас израстват като живи героите на романа. Ние оставаме доволни и от майсторското изобразяване на бита на нашите прадеди. Сурови са тогавашните нрави и обичаи. Езичници затрупват християните с камъни, след като са ги измъчвали и убили по най-жесток начин. А когато погребват българин, в дъното на гроба му завързват за колчета неговия кон. До него жива погребват и жена му.

Суров, но привлекателен е храбрият Пресиян. Неговата вяра в Тангра е разколебана и той търси начин да обедини българите и потомците на траки и славяни в една силна и непобедима държава. Затова читателят се възхищава от неговата храброст в боя. Любува се и на смелостта на ума на бъдещия му наследник Бори, който вижда, че единството може да се осъществи само чрез приемане и християнската религия от всички народности, населяващи тогавашна България. Той трябва да подтисне първата си обич към славянката Цвета и по волята на баща си да се ожени за Кремена, дъщерята на боила Хузандай. С умела ръка са описани сцените на сватбата. Будят възхищение и баталните картини от войната за разширяване на държавата срещу Византия, която авторът отнася към 840 г.

Не случайно Йордан Вълчев поставя за епиграф на романа дълбоко съдържателния откъс от един Омуртагов надпис: „Човекът и добре да живее, умира и друг се ражда. И нека роденият последен, като гледа това да си спомни за онзи, който го е направил". Ето още един факт, който говори, че за да направи книгата си достоверна, авторът е изхождал от подобни надписи из оная епоха. А това прави романа още по-увлекателен, възпитаващ истински патриотизъм и у младия, и у възрастния читател.

Недю НЕДЕВ

ВСЕКИ ОТ НАС Е АБОНАТ НА ВЕСТНИК „СЕПТЕМВРИЙЧЕ"

Ние обичаме вестник „Септемврийче". В него има толкова неща, които ни вълнуват, в него срещаме отговор на толкова интересни въпроси. Много хубаво е, че той ни учи да живеем дружно и да подражаваме на най добрите пионерски отряди и дружини. Ние неусетно започнахме да го четем колективно — по отряди и звена, да спорим заедно. И тъй неусетно се зароди нашата идея всички да станем негови абонати. До един! Дружинният съвет направи нарочно заседание и реши: не всички пионери могат веднага да отделят пари, но ще използваме неделните дни, ще организираме трудодни и със средствата от тях ще абонираме пионерите от цялата дружина.

Кина ЛАЗАРОВА
ученичка от VIII клас на
Основното училище в с. Добротица

НОВИ КНИГИ

В книжарниците на окръга се получиха следните нови книги:

КРАТКА БЪЛГАРСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЯ	том I
ИЗБРАНИ РОМАНИ 1963 год.	том 10
СЪЧИНЕНИЯТА НА ДЖЕК ЛОНДОН	том 10
ПРИКАЗКИ НА БРАТЯ ГРИМ	том 2
ВТОРА РОТА — П. Вежинов	
НЕМСКО—БЪЛГАРСКИ РАЗГОВОРНИК	
ПЕДАГОГИЧЕСКА ПОЕМА - А. С. Макаренко	
РЕЧНИК НА ЛИТЕРАТУРНИТЕ ТЕРМИНИ	
ИСТОРИЧЕСКИ АТЛАС НА БЪЛГАРИЯ	
ПРИМЕРНА ПРОГРАМА НА ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА В УЧИЛИЩАТА ОТ I ДО XI КЛАС	
ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА — допълнително издание —	том I
ЭНЦИКЛОПЕДИЧЕСКИЙ СЛОВАРЬ	том I

НИЕ СМЕ ЗАДРУЖЕН ОТРЯД

Задружен е нашият клас. От няколко години ние сме все на първо място по успех и дисциплина. Сега се борим против двойките и тройките, против неоправданите отсъствия.

Нашата задача е да се учим за живота. И ние поехме шефство над тракторния парк. Редовно посещаваме механизаторите и правим живота им по разнообразен, като изнасяме литературно музикални програми. Устроихме и рецитал на стихотворения от любимия поет Христо Смирненски. С тях колективно посещаваме и обсъждаме филми, четем книги.

Сега нашият задружен отряд се бори да спечели високо звание — „образцов клас".

Деяна ТОДОРОВА
Руска ТОДОРОВА
ученички от VII клас
в основното училище
Нова Черна

Вместо да губят минутите

Преди няколко дни пътувах по силистренската улица „Добруджа". Срещу мен малки момчета тикаха две ламаринени колички, а две момичета се привеждаха под тежестта на голям чувал.

Тъкмо се приближиха към мен и спряха. Бяха се уморили. Едното от момчетата каза усмихнато:

— Бяхме се разбрали да почиваме, ама рекохме да ви изпитаме силите.

Надникнах да видя какво носят тези пионерчета. Заинтересуваха ме те. В количките бяха натрупани 50-60 кг железни предмети, стара хартия, непотребни учебници и тетрадки.

И понеже се зарадвах на това, заинтересувах се и едно от момичетата ми обясни, че не само те, но и всички пионери от VI-з клас на училище „Отец Паисий" са дали обещания да предадат на държавата стотици килограми отпадъци. Затова всеки свободен час те търсят старо желязо и хартия.

— Чичко, да не мислиш, че е само това? Вече сме предали 200 кг железа и 150 кг хартии — погледна ме едно от момчетата и сякаш искаше да допълни: „Ние не сме дърдорковци — работа вършим".

Момиченцата се казват Петранка Павлова и Ганка Христова, а момчетата — Димитър Петров и Георги Илиев. Сигурно и имената на техните другарчета заслужава да бъдат споменати. Но нека за това пишат младите пионерски дописници.

Георги КИТАЕВ

Възелът и златните долари

(РАЗКАЗ)

ПРЕВАЛЯШЕ полунощ. Мустафа остави иглата настрани, сне очилата си, които носеше от десетина години насам, прекара сухи пръсти по рядката си коса и отвори чекмеджето. Между копчетата и макарите блесна пликът с марката и печата на Турция. От чичо му Хасан беше писмото. Собственик на мелница, дюкяни, добитък — той живееше от потта на другите. Хасан го канеше на гости, съветваше го да се изсели от България. „В Турция ще забогатееш като мен — пишеше той на Мустафа, — ще раатуваш цял живот. Ела!" И Мустафа го послуша — тича, ходи до София и обратно, извади документите си и зачака. Тези примамливи думи в писмото объркаха напълно живота му. Само злато да може да купи от „непознатия търговец", че златото по лесно се прекарва през границата.

Наблизо излая куче. Изкряка петел. Една закъсняла лека кола профуча по шосето и отново замря всичко. И изведнъж на външната порта се похлопа три пъти. Изкърца ръчката на бравата и някой влезе. След влезлия вратата се затвори бързо. Мустафа не се изплаши: той знаеше кой е. . . Дръпна ключалката—в шивачницата настана тишина.

—Не те ли видя никой? — запита Мустафа своя гостенин.

—Не! — рече сухо непознатия.— Аз се промъкнах през съседния двор.

—А кучето?

—Кучето куче не лае, Мустафа! Ловкост и предпазливост са нужни за всяка работа!

Мустафа изгледа още веднъж непознатия и го покани да седне. При първата среща с него в Исмайлови той му се стори друг. Тогава непознатият беше облечен в нов габардинен костюм, имаше вратовръзка, имаше тънки мустачки. А сега той беше с мушама, едно измачкано палто и ботуши. Той предпазливо се обърна към Мустафа, смръщи вежди, под които се забелязваха сини жилчици, оправи яката си и запита:

—На никого ли не си казал, че ме очакваш тази нощ да дойда?

—Как ще кажа? — учуди се на думите му Мустафа. — После къде ще отида? . .

Непознатият сниши глас.

—Колко долара ти трябват на първо време?

—Десет най малко — шепнешком рече Мустафа. — Друг път ще взема останалите.

—Лири или долари? — запита повторно непознатият.

—Злато да е — отговори смутено Мустафа. Той забеляза, че непознатият го опипва с очи.

— Струват много. . . Имаш ли пари?

— Имам!

—По дванадесет хиляди единия... правят. . .

Мустафа направи сметката и добави:

—Сто и двадесет хиляди.

Посегна към вътрешния джоб на палтото си да извади оттам едрите хилядарки, но непознатият хвана ръката му — Мустафа трепна като уплашен.

—Почакай! Първо да се оговорим с тебе. Нали? . . Златото ще получиш срещу български пари и един паспорт, без никакъв документ насреща и без да се интересуваш от името ми. . . Ние тайно работим! Разбра ли? — тук непознатият натърти. — Само ти и аз трябва да знаем за това. Иначе. . . — и той направи някакъв знак с ръката си, като да разстрелваше някого.

Устата на Мустафа остана полуотворена. Непознатият му обясни, че получава златото от хора, които също са непознати за него, както той за Мустафа. Пред захласнатия и объркан Мустафа той извади една торбичка, завързана с тънък тел отгоре, и изсипа на пода няколко долара, които звъннаха и проглушиха ушите на Мустафа. В очите на Мустафа заиграха неверни пламъчета. Ръцете му затреперяха.

—Кротко, приятелю! — предупреди го непознатият. — Първо брой ти, че твоите са по-малко и тогава ще броя аз.

Мълчалива, ехидна усмивка се появи в малките лукави очи на непознатия. И докато Мустафа броеше с трепет старите банкноти, той прибра златото в торбичката, стана прав и грабна стъргалката, подпряна в ъгъла. Мустафа не забеляза това. Замахна. Повтори. Ударите попаднаха право по главата. Загаси лампата. Видя, че Мустафа е още жив и спити главата му с още няколко по-силни удара. Пребърка джобовете му — намери паспорта, взе го. Мушна сто и двадесетте хиляди в торбата, която носеше със себе си, и излезе. Завъртя ключа, оставен от Мустафа на вратата на шивачницата, и се намери на улицата. Грабна го нощният мрак.

НА РАЗСЪМВАНЕ пред селсъвета спря джип. От него слязоха трима мъже в шлифери. Единият от тях — рус, едър, широкоплещест — пое куфара от шофьора, взе довиждане с колегите си и тръгна нагоре по шосето.

— Хей, Найдене! Добре дошъл бе!

Найден Славов се обърна и видя Ангел милиционера, който излизаше от селсъвета и се държеше за страната: болеше го зъб.

— Като как така? — подкачи го бай Ангел.

— Идвам да видя близките си — сърдечно се усмихна Найден и отметна падналия кичур неспокойна коса над очите си. Едрото му тяло щеше да се пръсне от сили.

И, сложил куфара си на земята, Найден запали цигара, даде и на бай Ангел да запали. Заговориха се помежду си.

— Браво, Найдене! Така трябва да бъде! — извиси глас бай Ангел. —Сещайте се за бащите си, брей, че пари са харчили за вас — да ви направят хора!

— Тъй правим, бай Ангеле! — кротко рече Найден.

А бай Ангел завъртя глава в почуда.

— Порасна ти, Найдене! Беше един.... я какъв мъж си станал... Канара!... Издигна се!

Найден замълча, бай Ангел продължи:

—Така са днес младите: учат, завършват училище и току изхвръкнат като щъркелите от гнездата си... Ти откога не си идвал на село? — запита заинтриговано бай Ангел.

— Кажи-речи от една година насам...

— Хайде де!

-- Толкова, бай Ангеле... Служба се е казало то...

Найден говореше с бай Ангел, но мислите му бяха другаде...

След половин час вече влизаше в двора на баща си и дочу откъм къщата на Мустафа женски писък. Плачеше Хатидже -- жена му. Тя беше намерила на пода мъртъв Мустафа и сега плачеше. Но Найден не знаеше защо плаче Хатидже. Човешки живот, може и да се е случило нещо... Той мина край сливата, отрупана с цвят, край кладенеца, който помнеше от дете, и спря под навеса, дето се хранеха лятно време. Почука на вратата на пешника — излезе баща му, който току-що беше станал от сън, измил бе очите си и стъкваше огъня да стопли малко вода за прасето. Майка му оправяше леглото вътре.

— О, Найдене, добре дошъл, момчето ми! — разпери ръце буля Мита и прегърна сина си.

От майчината ласка нещо се надигна в гърдите на Найден. А бащата стискаше ръката на сина си по мъжки, потупа го по рамото и каза:

— Гост, а! Неканен гостенин, Мито!

— Служба... Задължения, тате! — заоправдава се Найден. — Зловредници се намират и сега..,

— Ааа! Колкото искаш, Найдене! Всеки ден пълнят тюрмите! Социализъм, социализъм, ама не става лесно!

— Трябва бдителност! — рече замислено Найден.

Седнаха на оправения от буля Мита креват. Пиха по чашка сливова, но Найден не щя да пие повече...

Баща и син се гледаха и не можеха да се нарадват един на друг. Буля Мита сияеше цялата. В този именно момент на вратата се показа чорлава Хатидже. Скубала беше косите си, с разгърдена пазва, плачеше. Кършеше безпомощно пръсти и не знаеше какво да прави.

— Аман, киняджим! Вай-й-й! Аман! О-оо-о-о! — повтаряше тя.— Мустафа! Мустафа! —и сочеше към шивачницата.

Найден разбра пръв какво се е случило и бързо излезе навън. След него изтича баща му. А буля Мита започна да успокоява Хатидже и да я разпитва:

— Какво, ма сестрице? Какво?

Тюхкаше се че, Хатидже не може нищо да ѝ обясни, тупаше ръце в престилката си. Най-после я хвана за ръката и я поведе към къщата. Хатидже трепереше. Явно беше много объркана.

Като не можа да влезе през прозореца на шивачницата, Найден излости вратата. Повдигна главата на Мустафа — мозъкът изтече на пода, примесен с кръв. Разбра той — Мустафа е убит с твърд предмет. Убил го е друг. Но кой?...

От селсъвета пристигна бай Ангел с още двама милиционери.

— Ето защо ме е болял зъб тази нощ! — каза малко развълнуван бай Ангел, като видя проснатия на пода Мустафа. — Язък! Замина за Турция, горкият!

Тези думи Найден запомни. Той беше запознат вече с доста подробности около тези „непознати търговци на долари", плъзнали като вълци из Делиормана, и запита съсредоточено:

—Как го каза, бай Ангеле? За Турция ли? . . . Че Мустафа мислил ли е да заминава за Турция? Кога?. . .

След малко довтасаха от града и колегите на Найден, Величко и Любен, по разследването на убийството. Направена бе анкета, но нищо не се установи. Убитият бе заровен в престарото гробище сред „Крушака", а шивачницата запустя.

Спокойствие и ред възцари над селото.

Само Найден не беше спокоен— той мислеше. Прехвърляше всички случаи из службата си и искаше непременно да открие нишката на това престъпление. И реши да потърси белег. И може би нямаше повече да се занимава с убийството на Мустафа, ако не беше съобщението на баща му, че е открил стъпки.

— Та това са стъпки от ботуши! —заключи Найден, като оглеждаше внимателно следите. — Да ги проследим, тате!

Стъпките излизаха накрай селото. До там личаха, но после... После те се губеха през шосето и могилата, минаваха през блатото и се връщаха отново към село. „Невъзможно!"—мислеше Найден. „Трудно ще открием престъпника!" И изведнаж нещо му мина през ума— той се спря. Насочиха се към циганските колиби в ниското зад „Крушака". Първата колиба беше необитаема. На няколко по реда се виждаха само стените. Найден и баща му се отправиха към една доста голяма колиба с чергило до огъня, където стар циганин с черна като смола брада правеше корита.

— Добър ден, дядо! — поздрави учтиво Найден.—Не си ли виждал тъдява да се скита човек с ботуши?

Но старецът се направи, че не го чу. „Сигурно е глух!" — помисли Найден и се приближи още към него. Баща му мълчаливо го следваше. Сега старецът скочи, отърси тресните от краката си и здрависа госта.

— Човек да е идвал при вас, дядка?—сухо запита Найден.

— Аз съм тук за всичко, синко— престорено се усмихна старецът. — Бабата ми умря, бог да я прости! Нямам никого!

Циганинът погледна към колибата, после — към огъня, където лежеше брадвичката му.

— Обиск ще направя! — отсече Найден.—Обиск в името на закона!

По лицето на стареца премина тъмна сянка, челото му се сбърчи, в очите му нещо заигра.

— Ти го наблюдавай, тате!—каза Найден на баща си,—а аз ще проверя: какво се крие в тази катакомба...

Щом отвори вратата на колибата, Найден разбра, че е влизал човек. По замазания с жълта глина под той съзря същите стъпки, каквито имаше и в техния двор—стъпки от ботуши.„Значи мечката е в капан!" —помсли Найден и предпазливо се огледа. Влезе вътре, а вратата остави полуотворена. Вътре—какво ли нямаше? —Юргани, черги, памуклии... „Беден, а има с какво да те посрещне" — заседна в главата на Найден. Вдигна багажа, разрови го. На долния край на червен купешки юрган той откри някаква твърдина—възел под горницата на юргана. Разряза платата—възел и вътре долари. Пет златни долара в обикновено парцалче. Взе ги и погледна през полуотворената врата— старецът беше прежълтял, имаше вид на отчаян.

—За кой път убиваш човек?—запита Найден строго, излизайки от колибата, и му показа пистолета. —Казвай!

—Да убивам човек!... —каза дядо Станю и зачака с опулени очи.

—Да! Ти уби Мустафа!

—Как? Аз... Аз... Не съм, синко.,. —зарида старецът и продължи с един глух глас: — При мене идва един човек, на когото името не знам... Продавач на злато...

— А защо си го крил досега, стари дяволе? Защо не си обадил в милицията?

Найден хвана ръцете му, завърза ги с една връвчица и го подкара пред себе си. След него потичваше запъхтян баща му.

Никола НАНЕВ

ОЧАКВАЙТЕ! ОЧАКВАЙТЕ!

НаКоро по страниците на вестниК „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

Крайно интересния роман „ЯНТАРНОТО МОРЕ",

написан по следите на действителни събития от Н. АСАНОВ и Ю. СТУРИТИС!

ОЧАКВАЙТЕ! ОЧАКВАЙТЕ!

АБОНИРАХТЕ ЛИ СЕ ЗА

ВЕСТНИК

„Силистренска ТРИБУНА"

ПРЕЗ 1964 г. ЩЕ ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:

литературни страници, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.

Годишен абонамент — 3.12 лв.
6 месечен — 1.56 лв.
3 месечен — 0.78 лв.

КРАЕН СРОК 25 ДЕКЕМВРИ!

ПОБЪРЗАЙТЕ!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 146 (701) | Събота, 14 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Интересни и хубави неща научиха за монголките

Преди известно време в салона на Окръжния народен съвет се проведе среща на женкомисиите при Окръжния съвет на профсъюзите и градския комитет на Отечествения фронт в гр. Силистра с др. Милка Гинева, делегатка на конгреса на трудово-производителните кооперации, състоял се в Монголия.

На срещата др. Гинева разказа много и интересни неща. Особено силно впечатление направи на слушателките, когато тя съобщи, че в обувната промишленост в Монголия работят предимно жени. Те не само умело извършват различни поправки на обувките, но изработват с голямо майсторство и нови, изящни обувки.

Накрая др. Гинева разказа за работата на жените в Монголия, за техните женсъвети.

Мария МИХНЕВА

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Пленумът на ЦК на КПСС

МОСКВА Вчера пленумът на ЦК на КПСС обсъждащ перспективите на химическата промишленост завърши своята работа. Решенията, които взе, ще гарантират развитието на химията с ускорени темпове. Заключителна реч произнесе др Н. С. Хрушчов.

Телеграми до Н. С. Хрушчов и Л. Брежнев

Ръководителите на Чехословакия Антонин Новотни и Йозеф Ленар поздравиха съветския народ по случай 20-годишнината на съветско-чехословашкия договор за дружба, взаимна помощ и следвоенно сътрудничество. В телеграмата до Н. С. Хрушчов и Л. Брежнев, високо се оценява значението на договора и се подчертава, че освобождението на Чехословакия и нейното встъпване в строителството на социализма завинаги ще бъде свързано с братската помощ на Съветския съюз. Тя свидетелствува, се отбелязва в телеграмата, че Съветския съюз е най-добрият приятел на чехословашкия народ, на когото той винаги може да разчита.

По случай 20-годишнината от подписването на договора за дружба, взаимна помощ и следвоенно сътрудничество между СССР и Чехословакия в Москва и Прага вчера се състояха тържествени събрания и приеми в посолствата на двете страни. На приема в Москва първият заместник-председател на Министерския съвет на СССР Микоян заяви, че Чехословакия и Съветският съюз е борят на международната арена за мирно съвместно съществуване и укрепване единството на социалистическите страни и международното комунистическо движение.

Тържества в Тунис

ПОДКРЕПАТА на справедливите искания на Тунис в Организацията на обединените нации от страна на Съветския съюз, позволи да се сложи край на империалистическата агресия в района на Бизерта през 1961 година, заяви пред журналисти Бабаджан Гапуров, ръководител на съветската делегация, пристигнал за празненствата по случай евакуацията на френските войски от Тунис. Съветският съюз — каза той — винаги е поддържал Тунис в неговата справедлива борба против колонизаторите.

За участие в тържествата е пристигнал и президентът на Алжир Бен Бела.

Поздравления на Н. Хрушчов до Джомо Кениата

Ръководителят на съветското правителство Никита Сергеевич Хрушчов, поздрави министър-председателя на Кения Джомо Кениата, във връзка с провъзгласяването на независимостта на неговата страна, след почти 70 годишно колониално господство на Великобритания. Никита Хрушчов заяви, че това е още едно голямо събитие в историческия освободителен процес на целия Африкански континент от остатъците на колониализма.

Нови партийни билети в Италия

ВЕСТНИК „УНИТА" съобщава, че един милион италиански комунисти получиха партийни билети образец 1964 година. През първите седмици на подновяването на партийните документи в Партията бяха приети 46565 нови членове. Почти 10 000 нови членове влязоха в италианската комунистическа федерация на младежта.

РИМ. След като Пиетро Нени се отказа от поста секретар на Италианската социалистическа партия, на 12 декември на заседание на Централния комитет на Партията за секретар беше избран Франциско Де Мартино.

АЛЖИР ВИНАГИ С КУБА

АЛЖИР. Империалистическият заговор против Куба, за който говори тези дни Фидел Кастро, „е заплаха за общия мир", заяви президентът на Алжирската република Бен Бела в интервю пред Агенция Пренса латина. Алжир, подчерта той, винаги е бил и ще бъде на страната на кубинската революция. „За укрепване на общия мир, изтъкна Бен Бела, е необходимо да бъде дадена на Куба възможност свободно да развива своята революция".

ПРЕД НОВАТА ГОДИНА С ИЗПЪЛНЕНИ ПЛАНОВЕ И ОБЕЩАНИЯ!

Редят се песен след песен, низа след низа...

— СЕГА е твой ред, Хайрие. Попей да чуем! — в един глас молят жените, които са насядали около меките жълти могилки от тютюневите листа.

Хайрие се смее. После по лицето ѝ полазва руменина. Можеш ли да откажеш на толкова хора? И тя запява.. Хубаво е да послушаш лелеените ѝ песни. А момичетата знаят много такива песни. И Фатме пее като сладкопойна птица, и Хатидже не ѝ отстъпва. Затова само след миг една по една всички подемат песента след Хайрие.

И така неусетно — песен след песен минава денят, а купищата от тютюневите низи намаляват бързо. Седмици вече звеното на Хашимя Юсеинова от ТКЗС — Дулово елпези тютюн. В помещението, където се извършва тази манипулация е топло, приятно, а дъхавият тютюн е напоил въздуха с упойваща приятна миризма.

Добре се работи сега. Подвиеш крак край низите и с песни, с весела гълчава времето се изнизва неусетно А през лятото? През лятото жените от звеното на Хашимя не жалиха силите си. От рано утро до късно след обяд бяха по блоковете. И се грижиха за всяко коренче тютюн като за стръкче цвете в собствените си градинки. Навреме изнесоха разсада, навреме проведоха няколкократните окопавания, а когато листата наедряха, беритбата започна с усилени темпове.

Не се посрамва звеното на Хашимя Юсеинова и сега, когато се провежда елпезенето на изсушените тютюневи низи. С дружни усилия сръчните кооператорки елпезират на ден по 450 500 низи тютюн. Бързата манипулация обаче не става за сметка на качеството. Всяка една от сортировачките следи за цвета на всяко едно тютюнево листо. Така разпределени — елпезите се балират внимателно. До сега са елпезирани повече от 6000 низи доброкачествен тютюн...

...Песен след песен редят жените, а гласовете им навяват в тези зимни дни най-топли чувства.

Р. ШИМАБЕЕВ

С грижовни ръце механизаторът Марин Василев от ремонтната работилница на кооператива в село Секулово пребоядисва прикачния инвентар, който е вече ремонтиран.

И ПРЕЗ ЗИМНИТЕ МЕСЕЦИ ВИСОКА НОСЛИВОСТ

Изхранването на птиците в ТКЗС и ДЗС в окръга и получаване на задоволителна продукция от тях е основната задача в птицевъдството, която стои за разрешение от стопанските и партийни ръководства, от специалистите и птицевъдите. Получаването на повече яйца от носачките през зимните месеци дава реална възможност за изпълнение и преизпълнение на годишния план, и гарантира ритмичното изпълнение на плана за договорното изкупуване на яйцата по правителствения график. Изпълнението на тази задача е реално и обезпечено от редица предпоставки. Кооперативните стопанства проведоха основно прочистване на птичите стада. Това им позволи да се комплектуват здрави, добре развити ярки, годни за висока продуктивност, по-голямата част, от които са вече носачки. От тях трябва да се получава в близките дни над 30 на сто носливост, а към 1 януари над 40 на сто.

Възможностите на окръга за пълно задоволяване на птиците с пълноценни фуражни смески е втората реална предпоставка за постоянно увеличаване на носливостта. Тази възможност трябва най-рационално да се използва от ръководителите на стопанствата, като организират работата си така, че нито един ден смеските да не липсват от дажбата на носачките.

От особено значение за получаване на висока носливост през зимните месеци е поддържане на топли, сухи и добре проветрени помещения със строго установен дневен режим за хранене и гледане на птиците. Ръководителите не бива да забравят, че влагата е най-голям враг на птиците и в ежедневната практика винаги трябва да намират начини за борба с нея. Борбата с влагата изисква добре подготвена хигроскопична постеля, от нарязани какалашки или царевичак, слама, пъздер или други материали. За предотвратяване разпространението на влагата в помещенията поилните корита трябва да се поставят с мрежести рамки на специално подготвени ями.

От направените напоследък проверки се установи, че не навсякъде в птицефермите тези мероприятия са доведени докрай. Вследствие на това в птицефермите на ТКЗС — Малък Преславец, Смилец и други е влажно и студено.

През влажните и студени дни птиците не трябва да се пускат навън. На същите да се поднася топла и чиста вода. Всяка сутрин да се извършва редовен профилактичен преглед с отстраняване на болните птици.

Особено важно е спазване режима на хранене и осигуряване пълноценно хранене. Птиците — носачки трябва да получават редовно дрождирана царевична ярма, сенно брашно, покълнал ечемик, зърно във вечерната дажба, минерални добавки, месокостно брашно, животинска храна и други. За допълнителни източници на животинска храна през зимата трябва да се използват плацентите от овцете и кравите и труповете от животни, предварително обработени. Освен това при хубаво време да се закарва оборски тор в района на птицефермите. Нарушението на режима на храненето и гледането се отразява много чувствително върху продукцията.

Там където ръководствата на стопанствата и специалистите са се заели здраво с решаването на въпросите на птицевъдството, резултатите от взетите мерки не закъсняха. Много добре подготвени са птиците в ТКЗС Алфатар, Зафирово, Сребърна и други. В много птицеферми обаче все още не са решени редица въпроси с храненето. Не е застъпено дрождирането и покълването в ТКЗС Смилец, Добротица, Ситово, Секулово, Чернолик, Средище и други птицеферми, което дава сериозно отражение върху носливостта и здравословното състояние на птиците. Влагата и студа в птичарниците в Смилец, съпроводено с лош режим на хранене без дрождиране и покълване дава краен резултат 8 на сто носливост, заболяване на птиците и голяма смъртност. Нещо повече в двете крила на един и същ кокошарник в ТКЗС Айдемир много добре е решен въпроса в едното крило, където получават и над 30 на сто носливост, докато влагата и студа във второто крило предизвика силно спадане на носливостта.

Ръководителите и специалистите от окръга знаят от собствен опит, че заловят ли се здраво и решават ли всички въпроси около режима на храненето и гледането на птиците, успеха в бързо увеличение на носливостта е безусловен.

Всички условия за получаване на висока носливост през зимните месеци са налице. Необходимо е създаване и поддържане на здрава организация по оказване помощ на птицегледачите — борба с влагата, помощ за спазване режима и контрол от страна на ръководителите и специалистите по провеждане всички мероприятия фиксирани в дневния режим за хранене и гледане.

26 тона мляко над плана

ОЩЕ в началото на годината кравегледачите от село Искра получиха план — да надоят 324 тона мляко от 185 крави. Като се има предвид миналогодишната сурова зима, изпълнението на този план изискваше много труд от тяхна страна Тогава те мислеха не само за изпълнението на плана за млеконадоя, но и за това, как да презимуват животните. Нямаше достатъчно количество храна за кравите. Даже най малкото разхищение на наличния фураж можеше да се яви като допълнителна трудност за нормалното презимуване на кравите и по такъв начин да се затрудни изпълнението на предвидения план за млеконадоя.

Благодарение на разяснителната работа, проведена от първичната партийна организация и бригадния съвет, кравегледачите създадоха такава организация, с помощта на която освен че изкараха зимата, но дори дадоха известно количество слама и силаж и на съседните стопанства. Пролетта ги завари без каквото и да е изтощение на кравите от трудните зимни дни. Планът се изпълняваше ритмично. Но млеконадоя се увеличи, когато по решение на управителния съвет мъжете бяха сменени с жени — доячки. От този момент рязко се подобри и хигиената в фермата. Но те бяха съвсем неопитни. За тяхната квалификация се проведоха редица мероприятия: между отделните доячи се водеше благородно социалистическо съревнование, управителният съвет на ТКЗС предложи премиално заплащане за получената надпланова продукция и др. Обаче най-много им помогнаха образувани те школи за изучаване опита на първенците.

Доячът Мустафа Моллов миналата година беше първенец на цялото обединено стопанство. Още през февруари и март другите доячи започнаха да изучават неговия опит. За тази цел в цялото стопанство по бригади бяха организирани школи. Тези школи най-много помогнаха на новопостъпилите доячки. М. Моллов практически им предаваше своите знания. И много от тях предсрочно изпълниха своите планове и се наредиха на едни от първите места в обединеното стопанство. Така например доячката Пембегюл Неферова, която започна да работи тази година, при план 2 600 л мляко за годината, досега надои 28 700 л мляко. А Зехра Мехмедова в края на десетмесечието даде 5 200 л мляко свръх плана.

От резултатите по изпълнението на плана за млякото са доволни и останалите кравегледачки във фермата — до края на ноември бригадата получи 350 тона мляко — годишният план бе изпълнен за 10 месеца.

Ахмед НАИМОВ

Стругарската бригада на Фикрет Гафаров от промкомбинат „Електрометал" — Силистра изпълнява ритмично производствените си задачи. Преди два дни тя изпълни предсрочно плана за годината и сега работи за 1964 година.

НА СНИМКАТА: Част от бригадата на Фикрет Гафаров, през време на работа.

За да стигнат до новата реколта

Не са малко животните на кооперативното стопанство в село Окорш. Сега в оборите на кооператива се отглеждат 850 говеда, над 4 550 свине, повече от 6 500 овце, 350 коне, 5 000 кокошки. Очаква се получаването и на 12 000 пилета и 4 600 агнета.

Наличният брой животни изисква да се осигури голямо количество концентрирани и други фуражи.

През тази година за нуждите на животновъдството са осигурени 1 227 тона концентрирани фуражи, 559 тона сено, сочни фуражи и силаж 8 100 тона, царевичак и слама повече от 2 680 тона. С приготвените количества груби, сочни и концентрирани фуражи, стопанството е осигурило 76 на сто от необходимата храна на животните. А това налага фуражите да се използват най-разумно. За да не се допусне разпиляване на фуражите в стопанството и да се приемат те по-добре от животните, сега за преработката на грубите фуражи работят три площадки в говедовъдството. Наскоро в централното село Окорш ще бъде завършена още една площадка за нуждите на говедовъдството.

С помощта на РКС — апарати се нарязват царевичните стъбла, сламата и какалашките, след което в специално подготвените ями се заливат с гореща вода и разтвор от меласа. Така подготвената храна се усвоява от животните много по-добре, отколкото ако тя бъде дадена в непреработен вид.

Иван НИКОЛОВ

Двадесет и пет дни преди срока

Едно след друго, промишлените предприятия в нашия окръг отрапортуват пред Партията и народа предсрочно изпълнение на производствените планове за годината. В редиците на челниците застана и колективът на ДИП „Дочо Михайлов" — Силистра. За нуждите на строителството в градовете и ТКЗС той произведе до 5 декември повече от 13 000 000 броя тухли и голямо количество други керамични произведения. До днес планът за промишлената продукция е преизпълнен с 300 лева.

През тази година фабриката започна производството на огнеупорни материали, необходими за редица промишлени предприятия в окръга ни.

Първенец на предприятието е бригадата на Киро Василев — вадачи на тухли. Работниците от тази бригада първи изпълниха годишния си план и започнаха производството за следващата година.

До края на годината колективът обещава да произведе надпланова продукция за 8 000 лева.

Йошка БРАТКОВА

И в студ, и в мраз те са в гората

Весело и ентусиазирано отекват ударите на брадви в местността „Кангюлджук", където работят кооператорите от ТКЗС — Средище.

Повече от месец излизат около 430 души от стопанството да секат и разкореняват гори. В задружен труд те увеличават обработваемите земи на кооператива. Въпреки че времето е ветровито и студено, а и самата работа не е никак лека, кооператорите нито ден не отсъствуват. Работят без почивка. Едни секат, други режат дървения материал, сортират го. Благодарение на голямото трудолюбие на тези селски труженици, горското стопанство в Средище предаде на държавата през миналия месец 500 кубика дървен материал, вместо 300 кубика.

В усвояването на нови земи се проявяват кооператорите от старческото звено в село Господиново. Особено чевръсти за своята възраст са Иван Червенков, Кръстьо Червенков и Костадин Червенков.

Ганка ИВАНОВА

МИСЛИ И ВПЕЧАТЛЕНИЯ ОТ СЪСЕДНА ТУРЦИЯ

ПРЕЗ октомври т. г. се завърнах от Турция. Там престоях цели шест месеца. Гледах, четох, слушах и твърдо се убедих, че много съм се лъгал и заблуждавал, като съм смятал че живота там може да бъде по хубав отколкото при нас.

Още със самото пресичане на границата от България за Турция пред мен се откри такава гледка, която неволно ме накара да си спомня за нашата страна преди 9 септември 1944 година. Малките нивички, дървеното рало, схлупените къщурки и други неща, които днес за социалистическата ни родина са далечен спомен, за съседна Турция са действителност.

Навсякъде където ходих видях, че липсват нашите кооперативни блокове, машините, строежите, животът... Посетих село Чумра Диш Чумра, околия Кония, село Ени Чобук, околия Сивас и други места, срещнах много хора — познати и непознати. Повечето от тях, бяха с окъсани дрехи с изморен и нерадостен вид. Много от къщите са схлупени, покрити с глина, а животът по селата е непоносим. Много от изселените от България като Билялов, Кьоролу и други, съжаляват и искат отново да се върнат в родните места. В разговор с различни лица разбрах, че умишлено се изопачават нещата за нашата страна, крие се истинското положение от народа в интерес на турската буржоазия и американските империалисти. Но истината си пробива път. Много от хората са убедени, че действително нашата страна е постигнала големи успехи в строителството на социализма. Някои не са убедени, че е възможно за такъв кратък период да се постигнат такива грандиозни успехи. Но у нас е възприето да се казва — който не вярва да заповяда да провери и се убеди в истината.

В Турция по села и градове цари беззаконие и безправие. В село Ени Чобук цели 28 дни имаше полицейски час. Никой не можеше да напусне селото, в това число и аз. Хората негодуваха, защото работата изоставаше, но те бяха безсилни срещу полицията. Яжбите и борбите между отделните партии са станали нещо обикновено.

Тръгнеш ли от селото за града, на пръв поглед съществува голям контраст в живота, но вникнеш ли по добре ще се убедиш, че това е привидно. Животът на обикновените хора в града и селото е един и същ, живеят добре само търговците и собствениците на предприятия. Така например в гр. Сивас срещнах мои познати, които работят от сутрин до вечер, а едва изкарват за хляб. Не посмях да им отида на гости, за да не направят излишни разходи.

Силно впечатление ми направи, че обикновените хора в Турция ненавиждат войната, желаят мира и хранят добри чувства към нашия народ и страната.

Ахмед РАСИМОВ
с. Паисиево

Да помислим и за хората

От много години насам рейсовете, минаващи през село Златоклас, спираха пред пълномощничеството. Понеже в селото няма чакалня, сградата на пълномощничеството се използуваше от пътниците за такава. Но тази година, по нареждане на пълномощника на съвета др. Ахмед Ибрямов, рейсовете започнаха да спират пред читалището. Това е хубаво. Оттърва се пълномощникът от главоболието на чакащите пътници, изпрати ги да чакат пред читалището на открито.

Но ето, че времето се развали, започнаха да валят дъждове, а напоследък падна и сняг. Единият от рейсовете минава сутрин в 5 часа и хората са принудени да чакат с часове на пътя, изложени на дъжд и студ. А редовно има пътници да пътуват, в това число — жени с малки деца, старци, болни и други. А помисли ли пълномощника за тях?

Не трябва ли да се направи някакъв подслон, ако не може да се използува сградата на пълномощничеството? Но тези въпроси трябва да помислят и другарите от Чернолишкия общински народен съвет, да се намесят решително и този жизнен въпрос да се разреши в най-скоро време.

Герчо НИКОЛОВ

БЕЗ КАТАСТРОФИ И ЗЛОПОЛУКИ ПО ЗАЛЕДЕНИТЕ ПЪТИЩА

ПРЕЗ зимните месеци често стават заледявания на пътищата, поради обилните валежи. Освен това зачестяват и мъгливите дни. Заледяването на пътя, което стана на 2 декември тази година, показа, че голяма част от автомобилите на ДАП — Силистра, ТКЗС и други предприятия не са готови за работа при зимни условия. Някои автомобили не са снабдени с гуми, а не малка част нямат вериги за движение по заледен път. Много водачи на автомобили не отчитат правилно условията на пътя при заледяване и продължават да се движат със същата скорост, с каквато са се движили по сухия асфалт, следствие на което в началните дни на декември се допуснаха много автопроизшествия. Само от 1 до 10 декември има шест случая. **Димитър Димитров Енев** от село Голеш, който се е движил на 2 декември при силно заледен асфалтов път с по голяма скорост, обърна колата си по шосето Силистра — Средище, на разклона за село Главан. Работниците, които бяха в колата, не са убити само по една случайност.

На 8 декември в 10 часа по шосето Тутракан — Силистра, между селата Коларово и Нова Попина катастрофира **Петко Маринов Славов** от гр. Русе, водач на бензиновоз, собственост на „Петрол" — Русе. При катастрофата е убит Георги Ганев и наранена съпругата му Ефтимия Йорданова. Те са пътували в кабината на колата, без да имат отношение към товара. Просто са тръгнали на разходка за гр. Силистра. През първата седмица на декември се допуснаха автопроизшествия и от **Христо Балушев Шербанов** от гр. Силистра — шофьор в Окръжното пътно управление, **Димитър Стоянов Денев** от ТКЗС в с. Средище, **Христо Стефанов Стефанов** от ОТП — Силистра, **Руси Димитров** от селкооп — Сокол, **Николай Иванов Маринов** от ДАП — Тутракан и **Темелко Николов Георгиев** от ДЗС „Янко Забунов".

Тези катастрофи не биха станали, ако шофьорите се съобразяваха с условията на пътя и се движеха с по-малка скорост.

При хлъзгав терен (заледен или намокрен асфалт) спирачният път на автомобилите се увеличава повече от два пъти. Ето защо скоростта на движението трябва да се намалява или да е съобразена с условията на пътя.

При заледяване на пътищата е нужно повече работа от пътните майстори на Окръжното пътно управление за опесачаването на опасните места. Пясък по пътищата има навсякъде, но работниците от управлението изпълняват формално задълженията си. Пясъкът трябва да се разхвърля сутрин рано и в достатъчно дебел пласт, за да може безпрепятствено да се движи автомобилният транспорт.

С настъпването на зимата движението на автомобилите по улиците и пътищата става все по-трудно. Затова е необходимо ръководството на автобазите да вземат всички мерки за снабдяването на автомобилите с нови външни гуми и вериги, а водачите на автомобилите да бъдат внимателни и да се съобразяват с хлъзгавия път и мъглата.

кап. АТАНАСОВ
началник КАТ

А Йордан Недев от ДИП „Липа" се блъсна в колата на... редакцията на вестник „Силистренска трибуна..."

★ дисциплинирани водачи и пешеходци ★ сигурен и безавариен транспорт ★ ИЗПЪЛНЕН ПЛАН ★

ФОТОВИТРИНА НА ПИЯЧИТЕ

Марин Тодоров Иванов от гр. Силистра катастрофира със собствения си мотоциклет поради употреба на алкохол и отне живота на една работничка и осакати сина ѝ.

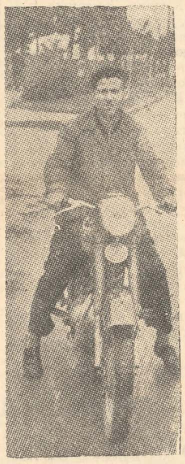

Христо Станев Моллов от гр. Силистра употреби голямо количество алкохол и пътува със собствения си мотоциклет към Силистра зигзагообразно. Не се подчини на автоконтрольора от МВР, а насочи мотоциклета си срещу него и избяга.

Ст. ДИМИТРОВ

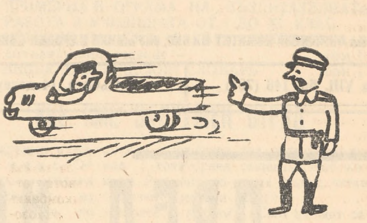

— По-бавно, момче!

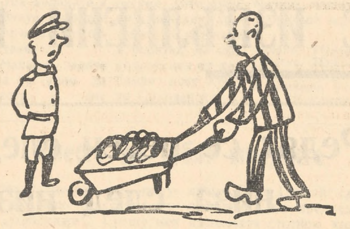

— По-бързо, момче!

ДО КОГА НАРУШЕНИЯ?

ОТНОВО става дума за нарушения на правилника на движението — груби нарушения, които почти винаги влачат след себе си неизбежни катастрофи, а след това материални щети на народното стопанство, наранявания и понякога жертви. Става въпрос за онези нарушения, за които се говори почти най-много и срещу които остро реагира нашата общественост.

Но нека се обърнем към примерите, които за съжаление все още изобилствуват. Те говорят най-аргументиращо. На 8 ноември в 15 часа ДИМИТЪР АЛЕКСАНДРОВ ПОПОВ от Тутракан, без да притежава свидетелство за правоуправление, взема чужд мотоциклет. И го взема тогава, когато е в пияно състояние. Възсяда го и набира голяма скорост по шосето за възловата електростанция. Що за несъобразителност е това? Що за своеволие? И то своеволие, чрез което се извършват две груби нарушения: управление на мотоциклет без необходимото свидетелство и движение по обществени и оживени пътища в пияно състояние. Но все пак своеволието се наказва. Димитър Александров Попов се блъска в една ограда. И може би само случайността го спасява от по-лоши последствия — той се счупва само едната ръка — за негово щастие.

Димитър Александров Попов заслужава обществено порицание, защото с необмислената си постъпка той можеше да стане причина за смъртта на невинни мотоциклетисти, пешеходци и колоездачи, сблъсквайки се с тях при голямата скорост, набрана от него.

Пак голямата скорост става причина шофьорът ДОБРИ БОБЧЕВ БОБЧЕВ от град Дулово да се блъсне с леката кола на ОТП — Дулово в каруцата на Кирчо Александров Костов от с. Алфатар. В резултат на катастрофата каруцата е напълно повредена, а Кирчо А. Костов и неговата жена Иванка А. Костова, които са пътували с нея, са тежко наранени. Но вина, и то немалка, може да се търси и в самият каруцар. Нима не е знаел Кирчо А. Костов, че трябва да постави и запали фенер на каруцата си в 18 30 часа, когато е пътувал по шосето Силистра — Дулово? Навярно той е знаел и само пренебрежителното му отношение към напомнянията на органите на КАТ са почти причина той да изпадне в такова незавидно положение. А може би този неизолиран случай ще бъде по-силен от всички предупреждения и мерки към каруцарите най сетне да поставят на каруците си огнеупорни фенери!

На 7 декември в 13 часа по шосето Тутракан — Русе се сблъскват товарна кола 09—44, собственост на ДАП — Тутракан, със шофьор Николай Иванов Маринов и товарна кола № 03—33, собственост на ДЗС „Янко Забунов", със шофьор ТЕМЕЛКО НИКОЛОВ ГЕОРГИЕВ. На 8 XII шофьорът РУСИ ДИМИТРОВ ДИМИТРОВ, водач на товарна кола № 07—19, собственост на Селкооп — Сокол, променя посоката на колата си в движение, без да се огледа и без да изчака колата, която идва след него. Така той става причина неговата кола да се сблъска с кола № 01—68, собственост на ОТП Силистра, с шофьор ХРИСТО СТЕФАНОВ СТЕФАНОВ.

Примери биха могли да се посочат още. И всеки от тях говори за едно отделно нарушение, за едно вече случило се нещастие. Случилото се не може да се върне. Остава само това — водачите на моторни превозни средства да имат като лош урок тези напомнящи примери. И те самите никога да не повтарят допуснатите от колегите си грешки.

Подобряване качествения състав на Партията постоянна задача на партийните комитети

ВЪПРОСЪТ за качествения състав на Партията е основен въпрос за нейната дееспособност. От него зависи твърде много как Партията ще изпълнява големите задачи, които си поставя, как ще осъществява ръководната си роля.

Осмият конгрес на БКП счете, че занапред трябва да се полагат усилия и грижи за подобряване качествения и социален състав на Партията, за неговото организирано и планомерно регулиране. В това отношение постоянна задача на партийните комитети и бюрата на първичните партийни организации е, да приемат системно в редовете на Партията, най-добрите и напредничави хора от различните сектори на социалистическото строителство, най издигнатите и съзнателни представители на работническата класа, селяните-кооператори и интелигенцията.

За изминалите 5 години от създаването на окръга досега в окръжната партийна организация са приети около 2000 партийни членове, голяма част от които са работници и селяни-челници в производството, специалисти — агрономи, зоотехници, лекари и др.

За деветмесечието на тази година са приети 560 кандидат партийни членове, от които 241 жени. През годината няма градски или общински партиен комитет, в чийто район да не са приети кандидат-партийни членове.

В приемането на нови членове обаче не всичко е в ред. Преди всичко то не става планомерно. В някои от партийните комитети, където има доста застаряли партийни организации се приемат много малко кандидат-членове, а в други, където този въпрос е сравнително по-добре разрешен повече. Така например в Бабук от 200 комунисти само 20 са до 30 годишна възраст, в Кайнарджа от 362 — 32, Средище от 319 — 27. Подобно е положението и в партийните организации от Алфатар, Ситово, Межден, Стефан Караджа и др.

В градските партийни организации, не се обръща нужното внимание за подобряване партийното ядро в производствените организации. Докато в някои предприятия броя на партийните членове в сравнение с общия брой на работниците е доста голям, в други предприятия тоя процент е много малък. Така например в Промкомбинат „Камъшит" — Силистра от общо около 1 800 работника само 108 са партийни членове. В същото време тук има много младежи и девойки членове на Комсомола, сред които не се работи системно и не се приемат в Партията. Подобно е положението и в Промкомбинат „Метал" — Силистра, Промкомбинат — Тутракан и др. Необходимо е градските и общинските партийни комитети при приемане на кандидат членове в Партията, най конкретно да преценят в кои клонове, производствени участъци, цехове и бригади е нужно да се засилва партийното ядро и регулират правилното разпределение на комунистите в съответните участъци.

Общинските партийни организации следва да насочат вниманието си предимно за приемане кандидат-членове из средата на механизаторите, младежите работещи в фермите, добрите звеноводи и др.

Броят на жените от 1 850 през 1959 година се е увеличил на 1 805 през 1963 година. В това отношение добре работиха през годината партийните организации от района на общинския партиен комитет Главиница, Сокол, Дулово и др. В окръга има обаче още и такива общински партийни комитети като: Нова Черна, Голеш, Смилец, Ст. село, Алеково и др. в района на които има само по 7-8 жени членки на Партията. Нещо повече.

Въпреки дадените указания, в редица партийни организации като: Бистра, Българка, Честименско, Звенемир, Орешене, Суходол и др. няма нито една жена членка на Партията. Това говори, че тези организации и партийните комитети продължават да подценяват жените, не работят системно сред тях.

Известно е, че кандидатския стаж е важен фактор за регулиране ръста на Партията и за индивидуалния подбор на влизащите в нейните редове, всестранна проверка на политическите и морални качества на встъпващите в Партията, школа за тяхното възпитание и закалка. Много от партийните комитети и първичните партийни организации като тези от: Дулово, Добротица, Сребърна, Сокол, Окорш и др. добре разбират това и водят възпитателна работа с кандидат-членовете на БКП — дават им поръчения и следят за тяхното изпълнение, изнасят пред тях лекции и беседи по въпросите на партийното строителство, за правата и задълженията на партийните членове и др. В някои комитети обаче след приемане на кандидат-членовете на Партията, с тях повече не се работи, допуска се просрочие на кандидат-партийния стаж, в резултат на които някои от приетите кандидат членове отпадат и не се приемат като редовни членове на Партията.

Всичко това показва, че ред партийни комитети решително трябва да подобрят своята работа по подобряване състава на партийните организации, да работят систематично сред членовете на Комсомола, добрите механизатори, животновъди и участници в полевъдните бригади и звена. Това ще подпомогне онния партийни организации, които имат застарял състав системно да се подмладяват и се осигури партийно ядро във всички по-важни участъци на производството.

ВИНАГИ СРЕД СВОИТЕ ИЗБИРАТЕЛИ

Като съветник Малчо Добрев от Средище, е избран в 8 избирателен район, където живеят предимно татари. Още от първите дни основната му грижа е била да опознае нуждите и желанията на своите избиратели, да знае въпросите, които ги вълнуват, навреме да им разяснява решенията, които се вземат на сесиите на общинския народен съвет. Често пъти на проведените срещи с избирателите, те му поставят редица важни въпроси — за водоснабдяването на района, за снабдяването на магазина със стоки, за разширяването на електрическата мрежа и др.

Съветникът старателно записва всички въпроси и предложения на своите избиратели, докладва ги пред изпълнителния комитет, настоява за тяхното изпълнение.

Хубавото е това, че изпълнителния комитет на общинския народен съвет взема мерки за осъществяване предложенията на избирателите, оказва им помощ в това отношение. В миналото този район на селото беше един от най-изостаналите райони, където нямаше нито електрическо осветление, нито вода, а улиците бяха потънали в кал. А сега, в резултат на постоянната връзка на съветника Малчо Добрев със своите избиратели, помощта на съвета и другите масови организации, района е водоснабден, прекарано е електрическа жица за улично осветление, а отскоро има решение със средствата на населението и с помощта на съвета тук да се строи и клуб на Отечествения фронт, където занапред ще се проведат срещите и събранията, ще се водят беседи от стопански и политически характер.

И ако татарското население от този избирателен район е доволно от своя съветник — комуниста Малчо Добрев, това е, защото той е винаги сред тях, изслушва техните болки и предложения, настоява за тяхното изпълнение.

Викенти ДУКАНОВ

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на материалните и морални стимули

ДА СЕ ПРЕОДОЛЕЯТ СЛАБОСТИТЕ

по приложението на моралните и материалните стимули в рационализаторството

ЗА ДА СЕ изпълнят с успех решенията на Осмия партиен конгрес за развитието на нашата икономика, необходимо е широко разгръщане на техническия прогрес, който е главния път за непрекъснато повишаване производителността на труда. В борбата на производствените колективи за по-бързо развитие на техническия прогрес все по голямо значение придобива рационализаторското и изобретателското движение сред производствениците и инженеро-техническите кадри.

Важна предпоставка за разширяване на рационализаторството и новаторството е навременното разглеждане, експериментиране, внедряване на постъпилите предложения и изплащане възнагражденията на авторите. Без да се спазват строго тези положения, няма и не може да има разгръщане на рационализаторското движение.

Все още, обаче в отделни промишлени предприятия в окръга и технически учреждения има Технико-икономически съвети, които не се съобразяват със сроковете за разглеждане на предложенията, тяхното експериментиране и изплащане на възнагражденията. Това довежда до намаляване на заинтересоваността у рационализаторите да мислят за нови предложения, а ако са изобретили нещо запазват го за себе си, докато не се разреши въпросът с вече направените предложения. Някои ръководители подценяват рационализаторското движение, диктуват на ТИС своето мнение, отлагат внедряването на някои предложения, уж по липса на работни помещения, средства и др.

В ДИП „Липа" Руси Тодоров Гицов е внесъл предложение за усъвършенствуване на фреза за изработване на детайли с точни размери по дължина и ширина. Предложението е възприемчиво, но директорът на предприятието Иван Димитранов не го одобрява поради това, че нямало място за такава машина в машинното отделение. В промкомбинат „Електрометал" ръководителят на електроотдела Койчо Иванов още през 1962 година е внесъл предложение за механизирано изработване на канали за електрически инсталации, но и до днес то не е разгледано от ТИС, макар че с внедряването му ще се увеличи производителността на труда няколко пъти. Иванов има готови и други предложения, но не ги представя за утвърждаване, защото е загубил доверието в ТИС. Такива случаи имаше и в ДМЗ „Стомана" през първото шестмесечие, ТПК „9-ти септември", ДКК „Нектар" и други предприятия.

Някои технико-икономически съвети, за да не се затрудняват, не изчисляват икономическия ефект от рационализаторските предложения, определят го за „неуловим" и присъждат еднократно възнаграждение на автора. С това те убиват материалния стимул в рационализаторите и подкопават по-нататъшното развитие на рационализаторството. Непълното прилагане на материалния стимул през тази година доведе до намаляване на икономическия ефект в предприятията общо за окръга. Така докато през 1962 година от внедрените рационализации е достигнат икономически ефект 230 000 лева, то през тази година той е едва 99 600 лева.

Значението на рационализаторското движение за по-нататъшното придвижване на техническия прогрес задължава ръководителите на предприятия и технико-икономическите съвети да променят решително отношението си към него, да използват всички средства за неговото разрастване. Материалните и морални стимули играят тук първостепенна роля. Рационализаторът се чувства морално задоволен тогава, когато на неговото предложение се погледне с бащино око, а то означава да бъде обсъдено в срок, да се посочат грешките в него, ако има такива и ако се приеме, да се внедри в производството. Реалното изчисляване на икономическия ефект и своевременното изплащане на авторските възнаграждения е мощен лост за придвижване движението напред. Рационализаторите, това са хора с неспокойна мисъл, търсачи на новото, и трудът им по създаването на по високопроизводителна техника трябва да се заплаща справедливо и своевременно.

Значителна е ролята за правилното прилагане на моралните и материални стимули в рационализаторското движение на партийните и профсъюзни организации. Те трябва да се намесват активно във всички случаи на проявено бездушие и формализъм — да засилят контрола си върху работата на технико-икономическите съвети и да търсят отговорност от тяхните членове. Това е важна задача, която трябва да се изпълни.

Димитър ТАЧКОВ

ЗА ДА ИМА В СТАДАТА ПОВЕЧЕ АГЪНЦА

ВЪПРЕКИ че по отношение на животновъдството в с. Сокол има създадени стари традиции, броят на овцете-майки през тази година не е много голям. В цялото стопанство те са около 3 200. Въпреки това обаче в кооперативното стопанство се провеждат всички мероприятия, осигуряващи нормално протичане на агнилната кампания.

За целта с дружни усилия около всички овчарници са построени специални агнилници. Това са постройки добре почистени и отоплени. Изключение прави в това отношение агнилникът в бригадата в с. Бащино. Там постройката определена за тази цел е заета от полевъдните звена за елпесенето на тютюна. Тя обаче ще бъде освободена след десетина дни, когато денкирането на тютюна ще бъде привършено.

Не са малко и грижите, които се полагат за бременните овце. Като се започне от храната и се стигне до елементарни удобства в кошарите се прави всичко възможно от страна на кооперативното ръководство и овцевъдите. Направени са и нови скари за храна на овцете, при които загубите са помалки.

С цел да се изхрани по-добре плодът и здравословното състояние на овцете да е задоволително на животните се дава качествена храна. Овцефермите са запасени с овес и ечемик, които ще послужат и като първа храна на агънцата. От началото на този месец на овцете се дава по 150 г зърно, по 1 кг силаж и по 1 кг царевичак на ден. В близки дни беше докарано и необходимото количество креда за примесване в храната.

Въпреки че от седмица вече в кооперативните кошари вече белеят първите агънца, агнилната кампания ще започне усилено едва към 25 декември. Но тя няма да завари соколските животновъди неподготвени. Това е констатирала вече и кооперативната комисия от специалисти, която е направила проверка по всички ферми.

Радослав РУСЕВ

За пример се сочат в ТКЗС — Генерал Попово овчарите Петър Михалев и Димитър Люцканов. Благодарение на всекидневните им грижи за стадото, състоящо се от 260 племенни шилета и двиски, те настригаха 679 кг вълна. Снимка: Георги УЗУНСКИ

ДОБРИ ПРИЯТЕЛИ

В малкото дворче, пред входа на двуетажната сграда бяха наклякали до бохчите си много жени от селата.

— Кат, ни захвана студът, тогава се сетихме—подхвърли една булка като притропваше от студ ситно, ситно сякаш играеше „сборенката".

— А то, сега бързо става—успокояваше я друга—дадеш вълната, вземеш си веднага преждата. Не е като преди да идваш по няколко пъти, докато ти я изпредат. Ей го я началника! — посочи тя с глава високия, слаб човек, излязъл от малката пристройчица на канцеларията.

Тончо Марков—ръководителя на Предачната фабрика към Промкомбинат „Текстил" съвсем няма началнически вид. С неизменната си работническа престилка, той и сега бързаше. Преди малко му се обади сменния Исмет Шукриев, че „шлака" нещо не е в ред.

Ръководителят разбираше много добре езика на машините и в продължение на седем години привикна и хората си, да долавят веднага и най-малките „симптоми на заболяване". Трябва да бъдем добри приятели с машините — това свое правило той искаше да направи правило и на останалите.—Спре ли машината и ти ще спреш. Без нея не можеш. Тончо Марков обикаляше всяка седмица заедно със сменните майстори целия машинен парк и за всяка нередност си вземаше бележка. Една от грижите му беше постоянно да има резервни части. Целта му „да няма нито час престой заради повредена машина" от няколко години е действителност в предачната фабрика.

Всяка година в курсовете за квалификация той държеше пак най-много на това — всяка работничка, всеки работник да познава добре устройството на своята машина и ако забележи нещо нередно, веднага да сигнализира.

Шлак-машината беше близо до вратата. Тя навиваше големи къдели. Сякаш нищо ѝ нямаше. Но сменният беше чул как тя покашля от време на време, като простинала невяста.

Като оправи „шлака" ръководителят намина и към другите машини. Порадва се на снежния воал и тънките бели струи, в които дарака превръщаше къделите, надзърна и при двете „щреки" и кимна за поздрав на дългогодишните опитни работници Михал Димитров и Мустафа Алиев, и уверил се, че всичко е в ред се отправи на втория етаж.

Стройният ритъм на 140 вретена на флаера бяха сигурно доказателство за изправността на голямата машина, но все пак Тончо приближи до Керанка Ангелова — флаеристка вече 9 години и попита—Как е?

— Добре!—отвърна кротко тя. Повече думи бяха излишни.

На ринговата машина работеше Мария Огнева—най-добрата им работничка. Ръководителят сам съзнаваше, че към „Ринга" изпитва някакви по-особени симпатии Сякаш беше негова рожба.

Когато дойде в предачната фабрика, тук се работеше само един номер прежда. Малките „гривни" не позволяваха изпридането на повече номера. Тогава той и сменният майстор Исмет, се заеха да премахнат тази пречка. Тяхната съвместна рационализация разреши това тясно място. Те уголемиха гривните и сега вече се изпридат 6 вида прежди.

— Хубаво ни се отплащат нашите приятели за грижите. Без тяхната „съвестна" работа щяхме ли да изпълним годишния си план още в средата на ноември? Ето че за петнайсетина дни произведохме продукция още за 7 000 лв. Тъй че обещанието ни до края на годината да реализираме още 17 000 лева е в „кърпа вързано".

Катя УЗУНОВА

ПОЛЗАТА ОТ ЗАСТРАХОВАНЕТО

ДЪРЖАВНОТО социалистическо застраховане има основна задача да осигури застрахователна закрила на хората и на имуществата. Чрез имущественото застраховане се възстановяват щетите нанесени върху имуществата, като се осигури непрекъснатост на производствения процес, което пък спомага за изпълнението в срок на стопанските планове.

Личното застраховане подсигурява застрахователна закрила на хората и същевременно се правят трайни и дългосрочни спестявания.

Застраховането е лично и обществено полезно дело, то е предвидливост и грижа за бъдещето. Чрез него се набират средства, които временно се предоставят на държавата за социалистическото ни строителство, като по този начин се помага за походскорошното построяване на комунистическото общество.

Животозастраховането се осъществява чрез застраховките „Живот" и „Злополука" Чрез застраховката „Живот" трудещите се имат възможност да правят по-дългосрочни и трайни спестявания с оглед да посрещнат свои нужди. Застраховките „Живот" се сключват за срок от 5 до 20 години и за сума според желанието на застраховащия се. След изтичане на срока, застрахованият лично получава цялата сума като спестени пари. При настъпването на злополука или смърт със лицето, независимо от направените вноски, цялата сума се изплаща на наследниците му. При частична загуба на трудоспособност от злополука се изплаща такъв процент обещетение от застрахованата сума, какъвто е процентът на загубената работоспособност и независимо от това плащане лицето остава пак застраховано за цялата сума до края на срока, когато наново получава цялата сума. Ако вследствие на по-тежка злополука то загуби над 50 процента работоспособност, получава същият процент обезщетение, освобождава се от плащане на вноски и при изтичане срока на застраховката отново получава цялата застрахована сума, за която е бил застрахован. Ето защо застраховането се смята като една по-висша форма на спестяване, съчетаваща в себе си не само елемента на спестителя. Характерно при застраховането на хората е това, че рискът за живота и работоспособността се носи по всяко време през времетраенето на договора.

През годините на народната власт личното застраховане чрез застраховките „Живот" и „Злополука" отбелязва голям напредък. Така например към 9. IX. 1944 година в цялата страна е имало 213 000 бр. застраховки живот, а сега към 30. VI. 1963 година техния брой достигна 723 000 бр. Още по голямо развитие се отбелязва и на застраховката „Злополука" като през 1946 година е имало 12 000 бр. застраховки, а сега към 30.-VI. 1963 година достигат 660 000 бр или едно увеличение от 55 пъти в повече. Следователно общо в цялата страна към 30. VI. 1963 година имаме застраховани по разните видове застраховки над 1 700 000 души, което представлява 1|3 от от активното население на страната.

Това бързо развитие се дължи преди всичко на социалистическия характер на нашето застраховане, на повишения културен уровен и на нарасналите материални възможности на трудещите се.

Успехи по личното застраховане бележи и нашият окръг. Така до основаването на ДЗИ през 1946 година застраховането в окръга е било слабо развито като броя на застраховките „Живот" е бил едва 1 500 броя за целия окръг. Сега през 1963 година техния брой достига 9 000 броя. А по застраховката „Злополука" броя на осигурените е още по-голям. Само през тази година са изплатени над 3000 лв обещетение на лица претърпели злополуки. От друга страна всеки ден се изплащат суми на лица, които са доживели изтичането на срока. Ето защо застраховането е спестяване, предвидливост и грижа за бъдещето.

Енико ЕНИКОВ

ФУРАЖЪТ Е В НЕДОСТИГ, А НЕ СЕ ПРЕРАБОТВА

В с. Черноликима 336 говеда, от които 200 крави, 1 800 овце, 760 свине и над 9 000 птици. Сега през оборния период на всяка крава се дава и силаж и рязанки и концентрирани и минерални храни. Но въпреки всичко това, млеконадоят значително е спаднал—с 300-400 литра на ден в сравнение с лятото.

Причината е преди всичко в лошото хранене на животните. В кооператива фуражите не се обработват и по този начин не се оползотворява цялата им хранителна стойност. Сламата например се дава на животните цяла и те консумират от нея едва 50 на сто, въпреки че се дава забъркана с меласа. Не се обработват и другите груби фуражи. Сеното и царевичака се дават също цели. За оползотворяване на какаляшките все още нищо не е направено.

Строежът на фуражната кухня се протака от миналата година. Но това не е единствена беда. В стопанството липсва контрол по опазване на наличните фуражи. Много от балите със слама са пръснати (съборени) в стопанския двор и в полето и са изложени на влиянието на дъждовете. Неоправдано се дава на юниците много силаж, а конете се хранят със сеното и царевичака.

Всички тези неща са добре известни както на управителния съвет на стопанството така и на партийния комитет, но никакви мерки не се вземат. В никакъв случай не трябва повече да се отлага строежа на фуражната кухня. В стопанството има достатъчно силажорезачни апарати и те трябва да се използуват за обработка на всички фуражи. Не се ли извърши това бързо, доброто телесно състояние на животните и ритмичният млеконадой в с. Черноликще бъдат влошени, а фуражите похабени.

Исмаил БЕЙТУЛОВ

ПРИ ПАДИНСКИТЕ ОВЧАРИ

МАЛКО селце е Падина,но се слави с трудолюбивите си овчари и ваклите си стада. Тук осем овчара отглеждат 980 овце Тази година те постигнаха големи успехи. Вместо 39 758 л мляко получиха 43 330 л и маслеността му е голяма. С нея изпълнението на плана се увеличава с още три тона.

На какво се дължат тези успехи на падинските овчари?—На добрите грижи и правилното хранене.

„Сутрин никога не даваме на овцете фураж, а вечер ги храним"—казва животновъдният бригадир Осман Фетов. „Това е от голямо значение за получаване на висок добив от мляко, защото ако сутрин ги храним като излизат на паша, не могат да пасат много"—продължи той.

Тази година на 300 метра от фермите е открито ново пасбище от 250 дка. В падинския район има и стотици декари гори, където овцете могат да пасат.

С всяка изминатата година и себестойността на млякото се намалява—сега 1 л овче мляко струва 0.17 вместо 0.19 лв както е по план.

В селото няма овчар, който да не си е изпълнил плана по млякото. Но с най-големи постижения се отличават Рамадан Халилов, Сали Мустафов, Аптула Еминов, Юмер Мухаремов и Руфат Салиев. Рамадан Халилов при план 5 700 л надои 6 550 л мляко и се нареди на първо място. На второ място е Сали Мустафов: при същия план той получи 6 400 л.

„Рамадан е най-опитният ни овчар" — ни каза бригадирът—„От Кърджалъка е той, личи, че се е занимавал с овцевъдство. Стар балканджия. През лятото, когато е горещо овцете му могат да не пасат по цял ден. Но вечер докато не ги нахрани не се връщат. А когато дои капка мляко не оставя във вимето на овцата"— продължи той.

И Сали Мустафов не остава по назад от него.

На Юмер Мухаремов беше тежко през тази година. Та нали само от една година е овчар. Но Сали му се притече на помощ. На своя опит го научи. Помогна му. Накрая и Юмер не се посрами. Изпълни плана си. При план 5 400 л предаде 6 200 л.

Благодарение на упоритият труд на овчарите беше получено повече от 8 тона мляко свръх плана. Те положиха голям труд и за изпълнението на плана за вълната. През пролетта, за да не се оскуби вълната не пасеха овцете из драките. Пазеха ги от горещините. Държаха ги все на сянка и на ветровити места. Стрижбата извършиха навреме.

Най-голямо изпълнение на плана за вълната има Руфат Мустафов. Той настрига 70 кг повече от плана като вместо 310 кг получи 380 кг вълна. С това помогна за преизпълнението на общия план. Вместо 2 263 кг беше получено 2 320 кг вълна.

Овчарите казват, че миналата година късно са осеменили овцете и това се отрази отрицателно върху изпълнението на плана. Но тази година осеменяването се извърши навреме—от началото на август до първите дни на септември. За зимата са осигурени с необходимото количество фуражи. Имат 61 тона люцерново сено, 780 тона силаж,140 куб.м. листников фураж, бобенище и други. Те са струпани близо до фермата. Приключено е и ремонтирането на овчарника. Стъклата са поставени и дезинфекцията е извършена. „И сняг, и дъжд да вали не се страхуваме"—казват те. И вярват, че догодина ще получат повече мляко, вълна и по-добри агнета.

Сега всички овчари усилено се подготвят за агнилната кампания. Родилните помещения са ремонтирани. Приготвени са боксове. Сламата е наблизо до тях. Всички очакват първото агне.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

Жената в труда и семейството

СВОБОДНА, ЩАСТЛИВА, НЕУМОРНА

ПЕСЕНТА ПОКОРЯВА... ПРЕДРАЗСЪДЪЦИТЕ

Не им вървеше тогава. Похлопат на портата — посрещнат ги любезно, но щом заговорят, че са решили да правят смесен хор, бащата свива вежди и намръщено отсича: „То и без нея ще стане. Няма да я пусна. Жена е то — да си седи в къщи. Пък вие защо не пеете? Може и само мъже“.

Но младежите бяха решили на всяка цена да имат смесен хор. И започнаха. Шестнадесет младежи и само четири девойки. Това беше през есента на 1961 година в Посев...

Мъжките гласове зазвучаха бодро, но малко отсечено и не съвсем мелодично и все пак приятно. След няколко месеца се явиха на сцената. Доволно се усмихваха хората, усмихваха се и бащите, които държаха дъщерите си затворени в къщи... Комсомолците атакуваха старите със своето изкуство.

1962 година. Девойките в смесения битов хор стават девет. Още понастойчиво репетира хорът. И една вечер, когато общинските прегледи в Средище са свършили, те се връщат с награда...

1963 година Хорът е още по-масов. Девойките вече са 16. Срещу заразяващия пример на песните не се устоява лесно. Голям е трудът, голямо е и вълнението на комсомолците от Посев. Прегледите идват, цялото село мисли за хористите.

С прочувствените си песни, с белите рокли, с дългите си плитки и китките на челата си, но най-вече с широките пролетни усмивки посевци спечелват аплодисментите на зрителите в Средище. Устните пеят, очите пеят, играят дайретата. Хорът заминава на окръжни прегледи. Шукрия Рафиева грабва сърцата на силистренските зрители. Турският битов хор грабва втората награда.

Изкуството на младежта побеждава и сърцата, и предразсъдъците и на старите бащи.

Сега репетиционната стая на читалището отново е събрала младите ентусиасти. Събрали са се около печката. Разговарят весело, посрещат другарите си. И изведнъж се извива дъгата на хора. Диригентът Неждет Ахмедов приковава погледите. Игрива мелодия нарушава тишината. Започва репетицията.

Тази година посевските младежи ще се борят за първо място. И затова не бързат да си ходят в къщи. Деветнадесет са девойките, които сега живеят в този колектив като у дома си и се радват, че са си извоювали достойнството на истински свободни жени. Сега всяка вечер е празник за тях. А нощите са дълги и те пеят до късно. С големи надежди, с бодро чувство.

Тези вечери започнаха преди три години, но бяха по-бедни. Малкият състав, дайрето и зелимашата бяха началото... Но сега съставът се удвои. Девойките заживяха волно. Те не са затворени в къщи слугини. Те пеят без въздишка. А ардеоните и мандолините широко разнасят песните на младостта им. Цялото село им се радва, цялото село се усмихва с надеждна усмивка. Новите, свободните хора покоряват с песента на сърцето си вечно старо.

Викенти ВАСИЛЕВ

РАБОТАТА С ЖЕНИТЕ ТУРКИНИ — ПО-РАЗНООБРАЗНА

Всеки ден Партията и правителството създават все по добри условия за активно участие на жената туркиня в строителството на новия живот. Туркинята в социалистическа България не живее вече така, както някога е живяла нейната майка и баба — неука, непросветена робиня на мъжа и свекървата си, както повеляваа мюсюлманската религия. Положението ѝ се промени. Борбата срещу нейното безправно положение в семейството е отдавна открита. Поведе я Партията и тя се разгръща все повече.

В нашия окръг живеят над 47 000 турци. Около половината от тях са жени и 18 528 са в редовете на Отечествения фронт. За техния колективен организационен живот са изградени 44 женски дружества, в които туркините живеят задружно и израстват като политически активни и просветени гражданки на републиката.

А формите за работа в дружествата са разнообразни. Особено през зимата. В просветните звена из селата на нашия окръг сега участвуват 4 264 туркини. Само в района на село Паисиево повишават своята политическа просвета 830 туркини. Особено голямо е тяхното участие в читателските групи на Отечествения фронт. В тях те могат да разглеждат през зимните вечери интересни материали от вестниците и списанията, откъси от „Беседи за исляма“ или да четат художествена литература, например книгите „Родоплардa ъшък“, „Муаллимин късъ“, „Индже Мехмед“ и др.

Лектори от общинската и окръжната лекторска група трябва да бъдат използвани често, за да говорят пред жените туркини по интересуващи ги въпроси от обществения и стопански живот.

Отечественофронтовските организации на жените туркини ще разнообразят много живота си, ако не забравят колективните посещения на кино и театър, срещите с първенци и партийни ръководители, вечерите на въпроси и отговори, вечерите на звеноводката и на птичарката, рециталите и конкурсите.

За повишаване културното ниво на туркините в много села се създават курсове за изучаване на български език или курсове по битова култура.

Тази година ще се чествува славната 20-годишнина на Деветосептемврийското народно въстание. По този случай цялата художествена самодейност у нас се разгръща под знака на Втория републикански фестивал. В художествените колективи туркините имат немалък дял. И затова за тях трябва да се полагат големи грижи. Тук те най-много ще израстнат като културни жени, ще разкрият своите способности. Разбира се, това те могат да се проявят и при посрещането на Новата година, и при чествуването на 21 януари — Деня на родилната помощ, на 8 март и т. н. А за тези празници може да се организират томболи, посещения на ферми, акции за изпращане колети на граничарите. И само това ли? Екскурзии из страната, акции за събиране на вторични суровини, акции за хигиенизиране...

Колкото и да са разнообразни формите за работа, най-постоянна и най-любима от тях ще си останат седенките. На тях трудът и културния отдих ще се съчетаят най-добре. И на тях, както и във всички просветни и културни прояви, туркините трябва да покажат, че се отърсват от религиозните предразсъдъци, че хвърлят фереджето и шалварите. Стига са били робини на старите глави. Те трябва да бъдат свободни и в душата си, да дружат с българките, заедно с тях да чествуват и рождените си дни. Жените от село Сокол дадоха прекрасен пример: те вече не носят шалвари и активно участвуват в обществения и културен живот. Нека като тях всички да посрещнат Събора на жените първенци с успехи и в труда, и в културата.

Зебуре САЛИЕВА

—В препоръчителния списък книгите са много. Коя от тях да избера сега?— пита момичето.

Анка Георгиева и Йорданка Върбева са вече библиотекарки с опит. В детския отдел на Окръжната библиотека — Силистра те познават всяка книжка, всеки вестник и списание. И сега ще намерят най-подходящите. Пионерката ще се върне в къщи с интересно четиво.

ХУБАВАТА ТРАДИЦИЯ СЕ ВЪЗСТАНОВЯВА

Преди няколко години беше станало традиция туркините в Силистра да си устройват седенки. Но това хубаво начинание незабелязано заглъхна. Ето защо Народно читалище „Доростол“ неотдавна събра на седянка тридесет туркини с благородното решение да възобнови хубавата традиция.

Като на свои близки заговори инструкторката Зебуре Хамлиева. Тя им разказа, че сега читалищното ръководство е решило седенките да бъдат по-разнообразни. Ще обсъждаме книги, ще пеем песни, ще рецитираме стихотворения, допълни Зебуре.

Председателят на читалището др. Асен Чапкънов говори за дружбата между българи и турци и напомни колко много неща могат да научат на хубавите седенки жените туркини, ако започнат по-редовно да използват книгите на турски език, които се съхраняват в библиотеката, например разказите на Азис Несин и „Детското село“ на Факир Байкурт. Гостуващият артист от Разградския народен театър Юксел Чавушев зарадва присъствуващите с изпълнение на стихове от Назъм Хикмет. В отговор на това жените запяха народни песни. Накрая и Зебуре Хамдиева изпълни песента „Селската красавица“.

Седянката премина в много сърдечна обстановка. Жените решиха да се събират всеки четвъртък и в никакъв случай да не изоставят старата хубава традиция.

Зия АХМЕДОВ

Жената през погледа на поета

Добри ЖОТЕВ

ОТКРОВЕНИЕ

Като слънце над ледна пустиня,
като буря над летен боаз,
ти пристигаш при мене и жаден,
и задъхан посрещам те аз.

Смерч от пориви с бяс ни завърта.
Всичко става повеля и зов. —
Кой е казал, че има в живота
втора, трета, четвърта любов?!

Не, лъжа е, лъжа е изрекъл!
Ни съм втори, ни трета си ти..
Всяка обич гори негоряла,
със лъчи неблестяли блести.

Всяка обич е звън непрозвъчвал,
нова истина, свят несравним.
Всяка обич е път неизминат —
да вървим, да вървим, да вървим!

Хоризонтите греят и викат,
в път ни викат далечен и нов,
моя щедра любов ненагледна,
моя първа любов...

СЪВЕТИ на домакинята

Орехови сладкиши без брашно

ОРЕХОВКИ: една чаша счукани орехи, една чаша ситна захар, три белтъка, една препълнена лъжица счукана галета, канела.

Орехите, захарта и белтъците се затоплят на слаб огън, като се бъркат и разбиват, докато сместа стане по-светла. Съдът се отстранява от огъня до пълно изстиване на сместа. Прибавят се галетата и канелата и всичко се замесва хубаво. С чаена лъжичка се взема колкото орех, прави се на топче и се сплесква на питка. Сладкишите се пекат в слаба фурна, наредени на разстояние в намазана и посипана с брашно тавичка.

СТУДЕНА ТОРТА: 1 килограм мляко, 3 жълтъка, половин килограм обикновени бисквити, 2 пълни лъжици нишесте, 1 лъжица какао, 200 грама масло, 1 чаша счукани или смлени орехи, 8 лъжици захар, 2 шоколадчета по шестнадесет стотинки.

Бисквитите се начукват, заливат се с една чаша от млякото (малко охладено), объркват се и се оставят да отлежат.

С останалото мляко, нишестето (разтворено в малко студено мляко) и 4 лъжици от захарта се сварява крем до сгъстяване. Оставя се да изстине.

Млякото се разбива на пяна с останалите 4 лъжици захар и се прибавят последователно трите жълтъка, какаото, орехите.

Двата крема се разбъркват. Отделя се половин чаша за глазура, а останалата част се разбърква хубаво със счуканите и вече овлажнели бисквити. (Не се плашете, ако сместа ви се види суха!). Върху тортена чиния или плитка тавичка, покрита с твърда хартия, оформяваме тортата с мокър нож. Намазваме с крема, оставен за глазура, и нарсваме с настърган на средно ренде шоколад. Оставяме тортата една нощ на студено да замръзне. Гарнираме я с вишнички или други плодове от сладко или конфитюр.

ЗАСЛУЖЕНО ДОВЕРИЕ

Не е стихнала още радостта на дичевци. Звездите, далечните звезди, към които дедите им отправяха молещи ръце, са слезли ниско — при тях: пръскат обилна светлина вместо трепкащите светулки на опушените фенери. Весело е в сърцата на хората. Весела е музиката, която се разнася из техните домове от радиоапаратите. Селото им вече свети. Светят електрическите звезди.

А много труд и упоритост бяха нужни, за да потече електричеството по металните артерии на жиците. И това стана, защото новата пълномощничка на Дичево не знаеше умора. Тя успя да убеди хората и те, откъснали от скъпото си време, копаха изкопи, издигаха електрическите стълбове, радваха се. Пълномощничката Кадрия Османова не знаеше спокойствие, не щадеше своята почивка и почивката на близките си — и намери трансформатор. Затова цял месец и половина преди срока електрическите звезди слязоха в домовете на кооператорите

До сърцето на комсомолката Кадрия Османова са всички задачи: стопански, просветни, обществени. Затова в тези есенни дни мечтата на дичевци е станала и нейна мечта. А щом е нейна значи ще се сбъдне. За каквото се залови тя, не се отказва. През селото трябва да минава рейсова кола. За нея са жадували хората и през суровите зими, и през калните есенни дни, и в летния зной. Сега толкова много се радват и толкова са благодарни на младата пълномощничка, която се е заела с това прекрасно дело, че не пестят силите си на рейсовата площадка. . . И скоро тук ще спре първата автобусна кола, а в нея ще се качат първите щастливци.

Но само за това ли мисли пълномощничката?

Всеки ден тя оказва дейна помощ на главния бригадир. Помагаше му за срочното приключване на сеитбата, помогна му и при подслоняването на животните за зимата. Учителка по професия, Османова следи и живота в дичевското основно училище. Тя винаги е желан гост на откритите уроци, винаги активно участвува в обсъжданията им. И не само това е грижа на пълномощничеството. В началото на учебната година Кадрия лично се грижеше за квартирите на учителите, а сега редовно полага грижи за снабдяването им с храна, с гориво.

Непрестанен е стремежът на младата пълномощничка да изкорени старите разбирания и обичаи от умовете и сърцата на туркините. Наскоро в Дичево се състоя сесия на Соколския общински съвет, на която присъствуваха туркини и от селата Суходол, Косара, Бащино. И тук Кадрия изнесе доклад за атеистичната пропаганда сред населението. И тя с гордост отчете, че смъкнатите фереджета в Дичево са наймного. И иначе не може да бъде. Незабравими остават за жените честите разговори на седенките, пък и в ежедневието — разговори с Кадрия и нейните помощнички от женкомисията при отечественофронтовската организация. Незабравими са и сбирките на техния кръжок за битова култура. В него те научават как по добре да подредят своите домове, как да отглеждат малките си деца. И този кръжок се появи пак като инициатива на Кадрия. Тя иска нейните другарки да заживеят по новому, да не посягат никога към фереджето и никога да не вдигат поглед към фалшивия аллах — да имат вяра във собствените си сили. И сега децата им започнаха да живеят все по здрави и волни. За наймалките от тях пълномощничеството е осигурило

безплатно мляко, а скоро ще открие и млечна кухня.

И хората от Дичево обичат своята енергична и добра пълномощничка. Жените нямат по добър другар и съветник от нея. Те я уважават като своя сестра, като своя дъщеря, че тя изслушва с внимание всеки, че винаги намира време да надникне във всеки дом. От нейните усмихнати черни очи блика само обич към хората. Нейната смелост и упоритост воюва за все посветло всекидневие на дичевци. И затова звънкият глас на деветмесечния ѝ син е не само нейна радост. Както тя живее с радостите и тревогите на съселяните си, тъй и те живеят с нейните.

Стефанка СТАНЕВА

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 147 (702) | Вторник, 17 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПО-ГОЛЯМА ГРИЖА ЗА УКРЕПВАНЕ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ БРИГАДИ ЗА ТЕХНИЧЕСКИ ПРОГРЕС

Задачите за изграждането на материално-техническата база на социализма и за ускоряване темповете за развитие на народното стопанство се решават успешно на основата на всестранен технически прогрес. Техническият прогрес е процес на непрекъснато обновяване и усъвършенствуване на техниката и технологията на производството, чрез въвеждане на автоматизирано и механизирано производство при едновременното засилване на специализацията и коопериранете. Той води до решително повишаване производителността на труда и е важно условие за по-нататъшното подобряване културното и материално благосъстояние на трудещите се. Затова все повече се налага, въпросите на техническия прогрес да се решават по-бързо и на високо съвременно техническо равнище, да вървят в крак с постиженията на световната наука и техника.

Главна, решаваща сила в ускоряването на техническия прогрес са хората, техният опит и инициатива, умението им правилно да използуват своя труд, готовността им да си помагат един на друг. Ето защо Партията призова инженерите, техниците, новаторите и рационализаторите при решаването на въпросите по усъвършенствуване на техниката и технологията, да обединят усилията си на базата на социалистически бригади за технически прогрес. Трудещите се от промишлените предприятия в нашия окръг се отзоваха с готовност на този призив. Под ръководството на партийните и профсъюзни комитети, научно-технически съвети и комитети на ДКМС, бяха изградени и започнаха работа социалистически бригади за технически прогрес в редица наши промишлени предприятия.

В ДКК „Нектар“ са вече изградени две социалистически бригади за технически прогрес. Първата от тях има за задача да автоматизира водоснабдяването на предприятието, което ще доведе до икономия на труд и голямо количество електрическа енергия. Тя под ръководството на Никола Георгиев, отдавна изпълни част от задължението си и сега работи по цялото му осъществяване. Другата бригада има за задължение да изработи проект за пълно механизиране на технологическата линия за производство на компоти от кайсии и праскови.

Бригадата в промкомбинат „Електрометал“ — Силистра, с ръководител Желязко Кушев се зае да усъвършенствува жакардовите апарати, необходими за текстилната промишленост. Сега там се разработва проект за „шестстотна жакардова машина“ която по технически показатели ще отговаря на световните постижения. Негласно бригадата е поела задължение да усъвършенствува и „четиристотната жакардова машина“, произвеждана до сега за нуждите на местната и кооперативна промишленост. Важни задачи за усъвършенствуване на съществуващата техника и подобряване на технологията са си поставили бригадите в ДМЗ „Стомана“, ДИП „Липа“, ТПК „Метал“, „Текстилни влакна“ — Тутракан и други предприятия.

Измина не малко време от поемането на задълженията, а в повечето бригади не е започнала усилена практическа работа. Само първа бригада в ДКК „Нектар“ прави по-осезателни усилия. Вярно е, че сроковете за завършване на работата не са изтекли, но в интерес на правилното и качествено решаване на задачите е да не се изчаква крайния срок, защото ще се получи щурмуване, нервност и в резултат на това затормозване на изпълнението.

Социалистическите бригади за технически прогрес са млади кълнове за използването на техническата мисъл. Те се нуждаят от помощ и подкрепа. Затова, както стопанското, така и партийното и профсъюзни ръководства са заинтересовани да оказват постоянна и практическа помощ за бързото осъществяване на задачите, поети от бригадите.

В никакъв случай тяхната работа не бива да се оставя на самотек. Положителните прояви на отделни членове на бригадата трябва да бъдат своевременно отбелязани. Широко да се разпространява сред трудовия колектив добрият опит, а същевременно да се критикуват недостатъците и слабостите, както на отделни бригади, така и на ръководителите, които не изпълняват задълженията си към тях.

Досега изградените социалистически бригади за технически прогрес са първата стъпка, направена от нашите промишлени предприятия в това движение. Както броят на бригадите, така и задачите, с които са се заели те да решават, засега са ограничени. В някои предприятия, като ТПК „Метал“ и промкомбинат „Електрометал“ е усвоено ново производство, което все още не отговаря на световното техническо ниво. В други предприятия, като ДМЗ „Стомана“ се започва производство на нови машини и съоръжения и се преустройва цялата технология на производството. В цялата наша промишленост се извършва процес на реконструкция, разширяване и специализиране, който поставя за разрешаване пред ръководствата редица технически задачи. Това налага да се обърне по-голямо внимание на социалистическите бригади за технически прогрес, като в тях се привлекат всички специалисти, рационализатори и технически кадри от висшестоящите организации, да се потърси помощта на научно-изследователските институти и висшите учебни заведения. Да се възложат повече задачи за решаване.

Социалистическите бригади за технически прогрес са призвани да извършат огромна работа по издигане на нашата техника и технология до световното техническо ниво и те с чест ще изпълнят тази задача, но сега се нуждаят от подкрепа и тя трябва да им се даде.

И ТРАНСПОРТНИТЕ РАБОТНИЦИ НЕ ОСТАНАХА НАЗАД

НЕБЛАГОПРИЯТНИТЕ условия през първите месеци на настоящата година се отразиха лошо върху изпълнението на плана на ДАП — Силистра, но колективът на предприятието мобилизира навреме силите си за преодоляване на трудностите. Дните на януари и февруари, когато беше сторено невъзможното, останаха назад, но ние си спомняме смелите дела на шофьорите по превозване на сламата от Тутракан за спасяване на животните в ТКЗС от глад. Спомняме си за много подвизи и упорита работа, които донесоха победа на целия колектив. Сега работниците и служителите от ДАП с радост отчитат пред Партията и народа, че изоставането е ликвидирано и годишният план е изпълнен предсрочно.

До 12 декември са извозени 1 273 тона повече от предвиденото в годишната задача, тон километрите превишават плана с 689 200. До 13 декември са превозени 21 824 пътници повече от плана.

Най-забележителни постижения има лекият таксиметров превоз. Работниците от този сектор отрапортуваха осъществяването на задачата си още в края на месец септември.

За единадесетте месеца на годината всеки работник е превозил по 9685 тон километра повече от личния годишен план, производителността на труда е изпреварила с два пункта средната работна заплата, а показателят за печалбата е реализиран още през месец ноември.

Първенци на предприятието са шкодовата бригада с бригадир Димитър Янков и бригадата с коли „ЗИС—15“ с бригадир Яшка Никифоров.

Работниците от ДАП—Силистра заслужено се гордеят с голямата трудова победа. Сега те се готвят усилено за осигуряване ритмично изпълнение на плана още от първите дни на новата 1964 година.

Димитър САПУНДЖИЕВ

В ЗЕЛЕНЧУКОВАТА ГРАДИНА

В землището на кооперативното стопанство в село Зафирово, върху площ от 600 декара, които се обработват от бригадата в Зафирово и от кооператорите в съставното село Коларово, се простират зеленчуковите градини на кооператива.

За да се получи и през идната година богата зеленчукова реколта, цялата площ на градините бе дълбоко изорана с машини. Използвайки хубавите дни за работа, повече от 20 кооператори от зеленчукопроизводствените бригади на Стефан Минев и Георги Гойчев упорито почистват парниците за засяване на разсада на ранните зеленчукови култури. От всичко 250 парника, досега са почистени над 200.

За нуждите на зеленчукопроизводството 8 кооператора усилено плетат рогозки. Те са оплели досега над 40 броя. Не спира и извозването на обгорял тор, с който ще бъдат покрити семената след тяхното засяване, а също и на пресен оборски тор за зареждане на парниците. Не по-малко усилия се полагат и за подготовката на парникови рамки. В двете бригади сега има ремонтирани, застъклени и подготвени за работа повече от 4 000 рамки.

За нуждите на зеленчукопроизводството стопанството е направило заявка за семена по култури и сортове, които ще бъдат доставени от „Сортови семена“.

Иван ПЕЙЧЕВ

Известна е на всеки в стопанството младата телчарка Хайрия Ниязиева от село Вокил. Под нейните грижи израстват хубави телета с по 920 гр дневен прираст.

Снимка: Велико СТАНЕВ

Вълнуващ празник за културна Силистра

НА 15 декември кино „Москва“ в Силистра се оказа тясно да побере приятелите на хубавия български филм, които се срещнаха с творческия колектив на новата кинотворба „Златният зъб.“ Срещата беше подготвена по инициативата на Отдел „Култура и изкуство“ при ОНС и Управлението на ОП „Кинефикация“. Този път зрителите преживяха двойна радост. Те не само гледаха отново един любим филм — те се запознаха с част от неговите създатели: режисьора АНТОН МАРИНОВИЧ, артистите СТЕФАН ПЕЙЧЕВ и ЛИЛЯНА ДОНЕВА, директора на продукцията ДОНЧО ТОДОРОВ и архитекта Р. РАНДЕВ.

Прожекцията на филма породи съвсем непринуден, откровен разговор на гражданството с гостуващия творчески колектив. Антон Маринович сподели мислите и чувствата, които са вълнували него и колегите му при създаването на тази кинотворба. Той напомни, че в основата ѝ лежи истинска случка и че стремежът на целия творчески колектив е бил да създаде един филм, който увлича не толкова с криминалната си основа, колкото с трагичната съдба на главния си герой — жестоко измамeният от враговете човек, превърнал се против природата си в предател на родината. При това филмът напомня на трудовите хора, че техният сън може да бъде спокоен: родината има смели синове, които бдят. Ако това произведение се възприема наистина така, и ако наистина вълнува със съдбите на героите си, каза режисьорът, ние сме постигнали целта си.

Много въпроси зададоха и много мнения изказаха зрителите след встъпителните думи на А. Маринович, но всички бяха единодушни в общата си оценка за филма: „Златният зъб“ е хубав съвременен филм, създаден майсторски, с реалистичен усет. Филм, който предупреждава и напомня, който вълнува и възпитава. Св. Станилов, В. Маринов, А. Ризов, Цв. Гайдарджиева, Б. Илиев, М. Димитров, П. Фундеас, Ив. Брезоев, В. Дюлгерова и др. изразиха радостта на силистренските зрители, че имат възможност да разговарят със създателите на един от най-действените български филми и това е празник за тях.

Възторжените думи и букетите изразиха не само радостта, но и надеждата на нашите зрители, че българските кинодейци ще създават още по-прекрасни филмови творби за нашето велико съвремие.

Петър ПЕТРОВ

Комсомолът — борец за щастие

Преди няколко дни в чест на годишната отчетно-изборна конференция на Комсомола в село Ситово, бе организирана вечер на тема: „Съюз—герой, съюз—орденоносец“

Пред младежите бе изнесен доклад за награждаването на Комсомола от Централния комитет на Партията с четири ордени, по случай активното участие на младежите в борбата против капитализма и фашизма през 1941-1944 година, за укрепването на народната власт и два ордена за масово и героично участие на Димитровския съюз в социалистическото строителство.

Маргарита ЙОРДАНОВА

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Сесия на Върховния съвет на Съветския съюз

МОСКВА. ВЧЕРА в 10 часа московско време в Кремъл се откри третата сесия на Върховния съвет на Съветския съюз. Депутатите на Съвета на Съюза се събраха в залата за заседание на Върховния съвет на Съветския съюз, а депутатите от Съвета на националностите в замъка на Кремълския театър. В Свердловската зала в Кремъл започнаха заседания на двете камари: Съвета на Съюза и Съвета на националностите.

Коча Попович на посещение в Чехословакия

БЕЛГРАД. Държавният секретар на външните работи на Социалистическа федеративна република Югославия Коча Попович, замина вчера на официално посещение в Чехословакия по покана на министъра на външните работи на Чехословашката социалистическа република Вацлав Давид. Попович и Давид ще обсъдят въпросите от югославско-чехословашките отношения, а също и различни международни проблеми.

Преговори между КНР и ОАР

КАЙРО. НА 15 т. м. в Кайро започнаха преговори между президента Насър и председателя на Държавния съвет на Китайската народна република Чжоу Ен Лай, който се намира на официално посещение в Обединената Арабска република.

Колониализмът трябва да бъде унищожен

КОЛОМБО. Вчера в Коломбо бе публикувано съвместно комюнике на министър-председателя на Цейлон госпожа Бандаранайке и президента на Пакистан Аюб Хан.

Президентът и министър-председателят се казва в комюникето обсъдиха редица въпроси интересуващи двете страни и са единодушни, че разрешаването на проблема за разоръжаването има решаващо значение за човечеството. Те приветствуваха сключването на Московския договор за частична забрана на опитите с ядрено оръжие и изразиха надежда, че договорът ще открие път към общо и пълно разоръжаване. Двамата държавни дейци обсъдиха политиката на расова дискриминация водена от правителството на Южноафриканската република и изразиха съгласието си, че остатъците от колониализма трябва да бъдат унищожени.

Президентът на Пакистан е поканил министър-председателят на Цейлон да посети Пакистан. Поканата е била приета от г-жа Бандаранайке.

НОВ ПРОЦЕС срещу астурийските миньори

ПАРИЖ. Както съобщава Парижкият вестник „Юманите Диманш“ в Испания е започнал предсрочно съдебен процес срещу петима астурийски миньори, участници в стачката от 18 декември м. г. Франкистките власти обвиняват миньорите, че са вършили нелегална пропаганда. За обвиняемите се искат присъди от 3 до 5 години.

Дружба с Куба

В РИМ е създаден съюз за дружба с Куба. Инициаторите, видни италиански политически и културни дейци, публикуваха декларация, в която се подчертава, че сега, когато продължават заплахите към Куба, дълг на всички привърженици на мира и съвместното съществуване, на интелигенцията, на политическите и профсъюзните дейци е да изразяват в най-разнообразни форми своята активна солидарност с нея.

◆ ◆ ◆

Вестниците и списанията при ония, за които са предназначени

ЗАДАЧАТА НЕ Е ИЗПЪЛНЕНА ДОКРАИ

Още като се уточниха контролните бройки във връзка с абонирането на работниците за различни вестници и списания, партийният комитет при промкомбинат „Камъшит“ се зае с тази важна партийна задача. Той свика съвещание със секретарите на трите първични партийни организации и отчетниците на деветте цеха на предприятието в Силистра по този въпрос. Разбит беше планът за абонамента по цехове и организации, уточнени бяха и формите на работа. Отчетниците, които отговарят за по 250 души в различните цехове, поеха задължението да запитат всеки работник и работничка за кой вестник или списание искат да се абонират и да съберат необходимите суми на три пъти — при получаване на аванс и заплата.

След една седмица бе свикано в предприятието второ такова съвещание за отчитане на резултатите от извършеното. Оказа се, че в някои цехове работата по абонамента трябва бързо да се подобри. Съответните отчетници и партийни секретари получиха допълнителни указания как да преодолеят трудностите.

При тази организация на работата до 12 декември работниците и работничките се записаха за любимите си вестници и списания и сумите бяха събрани. През тези дни ще се оформят абонаментите и в служба „РЕП“ при Окръжната станция на съобщенията, като се дадат квитанции на хората.

Голям интерес проявяват работниците към партийния печат, особено към органа на ЦК на БКП „Работническо дело“, контролните цифри за който са превишени. Събрани са също така предвидените осем абонамента за списание „Ново време“, осем за „Партиен живот“, един за „Проблеми на мира и социализма“, три за „Наша родина“ и други.

Общо взето задачата за абонирането на работниците от промкомбинат „Камъшит“ е подхваната добре, извършеното не е малко. В интерес на справедливостта обаче трябва да отбележим, че партийният комитет не е намерил конкретен подход при абонирането за всеки отделен вестник или списание. За „Наръчник на агитатора“ например са се абонирали 14 души а предвидените бройки са 20. Недобро е положението с абонамента за вестник „Силистренска трибуна“. Досега за окръжния вестник са се абонирали 280 работници и работнички от предприятието. Това е станало обаче при най-общо поставяне на въпроса. Не се е имало предвид, че предвидените бройки за този вестник са 400, или най-много от всички останали вестници и списания. Това обстоятелство налага да се обмислят от партийния комитет по-специални мероприятия, да се извърши известна разяснителна работа за ролята на този вестник в живота на нашия окръг. А не се ли помогне на читателите, когато решават да се абонират или не за даден вестник или списание, не всички от тях ще решат този въпрос правилно. Няма никакво съмнение, че от 1 250 работници и работнички от промкомбинат „Камъшит“ в Силистра ще четат окръжния вестник през 1963 година не само 280 те души, които са се абонирали при първата покана.

До крайния срок за абонирането за българските вестници и списания остава твърде малко време. Но и през тези няколко дни може да се направи много, стига задачата да се подеме по-сериозно. Досега не е абониран например нито един служител от администрацията за какъвто и да е български вестник или списание. Такова забавяне на работата е съвсем неоправдано и трябва незабавно да се преодолее. А с набирането на останалите 120 абонамента за вестник „Силистренска трибуна“ партийният комитет трябва да се заеме отделно и да се издирят по-внимателно желаещите да се абонират.

Димо ВАСИЛЕВ

ПОЛЕЗНИЯТ ДИВЕЧ СЕ НУЖДАЕ ОТ ГРИЖИ

ОТ ГОДИНИ наред в нашия окръг грижите за полезния дивеч, по опазването и подхранването му се извършват планомерно. Благодарение на това броя на същия ежегодно все повече и повече расте. Тежката зима на 1953-54 година, постави на косъм живота на яребиците и сърните. Имаше райони в окръга, в които тези два ценни вида бяха напълно ликвидирани. Но благодарение на грижите, които положиха ловните дружества и отделните ловци през следващите години, в окръга в настоящия момента имаме над 8 000 яребици и над 1 800 сърни.

Последните две зими, също така бяха сурови и тежки, обаче ловците в окръга не допуснаха да се накърнят основните дивечови запаси, а напротив, извършените пролетни таксации показаха, че има растеж на дивечовия запас. Ставайки стопани съгласно 222-то постановление на Министерския съвет, както върху дивеча, така и върху дребнодивечовите ловни стопанства, нашите ловни дружества и ловци полагат не малко грижи за опазването и изхранването му през тежките зимни дни. Но полезният дивеч можеше да бъде още повече увеличен, ако всички ловно-рибарски дружества и дружинки гледаха на него като на национално богатство. Има дружества, които не полагат нужните грижи. Миналата зима Ловно-рибарското дружество в Тутракан беше напълно изоставило яребиците в най-големия сняг. В село Черполик преди две години поради липса на оперативност от дружеството не бе разчупен леда в гьола и измря всичката риба—шаран. И много други места има където не се взеха предварително мерки за опазване на полезния дивеч.

През настоящата година ловците от Силистренски окръг, са подготвили над 20 тона горско сено и люцерна, за подхранване на елените, сърните и зайците в нашия район. Освен това горските стопанства в Силистра, Дулово и Тутракан са складирали над 15 тона царевичак за елените. За изхранване на фазаните и яребиците ловците събраха над 25 тона зърнен фураж и отсевки. Само за изхранване на фазаните от фазановото поле „Карабурун“ бяха добити 4 тона зърнен фураж—ечемик, царевица, метлено семе, коноп и слънчоглед и 1.5 тона кръмно цвекло.

Във фазановото поле около Сребърна има в момента над 1000 фазани. Фазанът намери добри условия за развитие в нашия окръг. Освен в село Сребърна фазани са разселени от две години в горите около селата Ситово и Ветрен, в Каракуз, около с. Черковна и в Памук-кулак. За да се увеличи и разпространи този ценен вид, необходими са по-специални грижи от ловните дружества и дружинки.

Ловно-рибарските дружества в нашия окръг, са подготвени да посрещнат една сурова зима. Още от лятото е организирано храненето на фазаните, а преди няколко дни, когато мраз скова земята, една част от ловните дружества, извършиха и подхранването на яребиците.

В по-големите комплекси гори и там където се движат сърните още през лятото и есента ловно-рибарските дружества направиха около 100 нови модерни хранилки за едрия дивеч и поправиха старите такива. Същите още не са заредени със сено, обаче при първото падане на сняг трябва да се постави и сеното. Направени са също така и около 2 000 броя хранилки за дребен дивеч, които вече се използуват.

Смятаме, че с положените погоре грижи се създават условия, осигуряващи изхранването на полезния дивеч през лошите зимни дни, а това ще позволи да имаме през пролетта дивеч годен да даде едно жизнено поколение. Основна роля тука играят и ще играят ловните дружества. Обаче необходимо е и местните партийни и административни органи, да вземат присърце грижите по организиране на самото подхранване и там където силите на ловните дружества и ловците не стигат, да организират и населението в това благородно дело. Само така, с общи усилия, ще можем да спасим и изхраним полезния дивеч през тежките зимни дни и ще се радваме на разнообразната дива фауна, с която природата е надарила нашия окръг.

РАДОСТНИ ТРЪПКИ

ИЗ ГЪСТАТА мъгла черните клони на дърветата изглеждат като призраци. Рано утро е. По улиците кашлят хора, с тежко скърцане се отварят и се затварят порти. Живот цари навсякъде.

Вратата на пълномощничеството в село Слатина зее отключена, нощният пазач бръска с метлата по пода, но пълномощникът Петър Стоянов го няма вътре. Той е застанал с лице към една новопостроена къща и мисли нещо. По краката му е полепнал скреж. Зъзне като циганка. А наоколо му с бързи крачки преминават хора. Той не ги вижда, само дочува стъпките им, толкова се е вглъбил в себе си. И тези стъпки кънтят по камъните, сливат се с песента на сивите врабци, накацали по дивия плет наблизо, догонват виковете на децата в училището.

Внезапно долетя до ушите му глас:

—Добро утро, Петре!

Обръща се — стрина Пена Енчовата. Тя е здрава като кремък и зачервена като божур, макар че е на петдесет и пет години. Сложила е ръце на кръста и се усмихва.

—Чувай, ей-й-й, и на мене да дадете от онези пилета, дето ги раздава стопанството на хората, да си ги чуват в къщи.

—Не искаш ли да те агитираме, а? — пита Петър и сам себе си кори: — Що ми трябва да я подкачам тази? Каквато е устата — ще ме направи на мат и маскара!

И изведнъж добави:

—Бива! Бива! Изпрати момчето до канцеларията!

Една нова вълна беше заляла селото. Даваха животни от ТКЗС, държавата отпускаше фураж срещу договор със селкоопа.

Щом влезе в тясната и тъмна стая на пълномощничеството, Петър сне шапката си, изтри водните пари полепнали като незабравки по прозорците и видя през кристалният им блясък да се приближават двама души.

—Отиват към стопанството— каза на себе си той. — Оборски тор ще изкарват на полето.

И се отдръпна до стената. Но в душата му нещо не беше спокойно. Главата му бучеше от цифри, от имена. . .

—Различно мислят кооператорите за мен — продължи да разсъждава Петър. — Едни са на мнение, че ги водя по прав път, живея с болките им, а други ме обвиняват, че не довиждам нещата. И тъй да е, аз не им се сърдя: всеки има право да се надява на нещо. . . Пък аз се надявам на правдата. . .

Двамата съвсем се доближиха до пълномощничеството. Ясно и отчетливо се носеше гърлестият глас на мургавия:

—Чу ли новината? — гърмеше над ухото на другаря си той. — Пълномощникът и ония от управата тръгнали да агитират хората — всеки да поеме и отглежда в двора си крави, овце, прасета, кокошки. . .

Нискиият с калпака, чиято червеникава брада го правеше грозен и смачкан, извърна леко главата си в страни и плю.

—Нямат друга работа, ще агитират, нали за това им плащат!— рече безразлично той. — Но не ме питат, че няма с какво да нахраня челядта си, ако и булката не ходи на работа. . . Гадинките искат да се хранят, Коста.

Те бяха комшии и вечно недоволстваха. По време на изборите с каруца ходиха да ги докарат до урните да гласуват.

Петър доста се двуоми — дали да ги спре и поприказва с тях, но се отказа. Вместо това той взе списъка с имената на хората и започна да пресмята, колко прасета, пилета, и агнета беше раздало стопанството от тая пролет насам и колко още са необходими, за да се изпълни докрай задачата. 47 прасета беше раздало то на хората, 84 агнета и 1 726 пилета, но те не бяха достатъчни, за да се изпълни решението на партийния комитет и партийната организация.

Но нали за това бригадата осигури 27 декара люцерна на кооператорите, раздаде им 478 декара земя за лично ползване и те я засяха с царевица, която избуя и даде над 300 кг от декар? Ще стане! Ще го бъде! Само огънят да обхване всяка къща, всяко огнище, всяко селско сърце!

Той излезе на улицата. Мъглата още не беше се вдигнала, но надолу към стопанския двор подрънкваха каруците, блестяха върховете на вили. Работа щеше да падне! Натам се запъти и пълномощникът: искаше да се срещне с повече кооператори, да побеседва с тях, да види какво мислят по тези въпроси.

След малко от една странична улица се зададоха четворица. Те бяха загърнали топлите шуби над ушите си, спореха за нещо, но щом забелязаха пълномощника, забавиха крачката си.

—Хубаво правят другарите, че са се заели да увеличат животните на хората — радостно говореше бай Иван Тодоров. Слатинци познават този човек като добър стопанин, който умее като градина да подреди собствения си дом. — Де се е чуло и видяло някога в селска къща да няма кон и крава, да не блеят овчици и да не кукурига петел, а кажете де?... Но станахме кокони!

— Клахме и ядохме, клахме и ядохме, докато ги изтребихме до крак — каза с напевен глас Тодор Желязков.

— Бяхме станали граждани, Иване: ако купиш — ще ядеш, не купиш ли — ще гледаш другите като ядат -- уверяваше го Коста Георгиев.

Те отминаха и се виждаха само гърбовете им.

— Значи: искрата е запалена и трябва да се действа! — рече на себе си пълномощникът. — Та това са здравите кълнове на нашето стопанство я! — и той извади един бележник, прелисти избелелите му страници и прочете: „Иван Тодоров — отглежда 100 кокошки, 5 овце и 1 прасе, Петър Петров — 28 кокошки, 5 овце и 2 прасета, Тодор Желязков — 32 кокошки, 7 овце и 2 прасета. Коста Георгиев — 30 кокошки, 5 овце и 2 прасета“.

И се зарадва. Ускори крачката си.

Изпод мокрите покриви на къщите надничаше самотата. Комините на много от тях пушеха.

—Тях ще използвам за агитатори —чуваше думите си пълномощникът. — Нека те да убедят и останалите!

Тук-там измучаваше малаче, кодкудякаха кокошки.

Но той ги виждаше много повече. Дочуваше напевното подрънкване на много хлопки откъм долната махала, които се приближаваха към него. От всяка порта той виждаше да изкарват овце, във всеки двор да играят малка агнета. Онази селска идилия беше пред очите му, която не познаваше тишината и пустите дворове.

А в сърцето му се надигаше решимостта, гърмеше бъдещето, говореха мечтите на хората и неговите крилати мечти. И радостни тръпки полазваха по жилите му: той се бори! Той трябва да се бори докрай!

В опустялото и стаено пространство до стопанския двор прелитаха врани. Дочуваха се разгорещените спорове на хората.

Никола НАНЕВ

ЖИЗНЕРАДОСТНА ВЕЧЕР

В затоплената стая се носи равният глас на лектора Трифон Кутев. Кръжочниците съсредоточено слушат и записват в бележниците си, Самата тема: „Световната социалистическа система и нейната решаваща роля за развитието на човечеството“ е така актуална и интересна за слушателите, че те са притихнали и съвсем ясно се чува как приятно буботи печката и как ядовито свири декемврийският вятър навън.

Дисциплината в кръжока по „Икономика и организация в ТКЗС“ в село Стефан Караджа е много добра, присъствието на слушателите е редовно, а заниманията започват точно в определеното време. Така стана и тази жизнерадостна вечер.

Мислите на лектора Кутев се нижат една след друга като броеници и в съзнанието на всички изпъкват като на екран борбите и героизма на съветските народи и на световния пролетариат за запазването и укрепването на мира в света още след Октомврийската революция. Изреждат се успехите в мирното развитие на световната социалистическа система и помощта, която оказва тя на поробените народи от Африка и Латинска Америка да се освободят от гнета на капитализма.

Оживени разисквания, спорове. Най-активен е главният счетоводител на ТКЗС др. Тодор Банов.

Но на заниманието на кръжока присъствува и др. Йордан Цанев, секретар на общинския партиен комитет, който помогна за разясняването на един много важен въпрос пред слушателите: „Дали в изостаналите африкански държави има пролетариат?“

Все по близки стават за слушателите разглежданите въпроси, все по-пълни и по-конкретни са отговорите на пропагандиста Трифон Кутев пред тях.

Петко СВЕТЛИНСКИ

Първичните организации на ДОСО-дееспособни звена за обучението на населението

ПЪРВИЧНАТА организация е основа на Доброволната организация за съдействие на отбраната. Чрез нея се осъществява пряката връзка с члена на ДОСО, в нея се организира изпълнението на учебния план по масово отбранителните и технически дисциплини.

Дейността, която се провежда в първичните организации до голяма степен зависи от избраните другари в ръководствата на комитетите, от тяхната инициатива и активност.

В нашия окръг като дейни и авторитетни се утвърдиха първичните организации от селата Преславци с председател Сабри Юмуков, Сокол с председател Недю Енчев, Слатина с председател Ангел Василев, Материално техническо снабдяване гр. Силистра с председател— Боню Бонев и други, които със своята организационно-пропагандна и учебна дейност служат за пример в окръга. Така например спуснатия план по Гражданска отбрана в тези организации беше изпълнен предсрочно. Преславската организация през годината проведе 3 стрелби с бойна и малокалибрена пушка, в които участвува масово населението на селото. Най-характерното при провеждане на стрелбите беше това, че за пръв път хванаха пушка в ръка над 120 жени и девойки. Отначало беше наистина страшно да се стреля, но впоследствие те свикнаха със силните трясъци при провеждане на изстрела и стрелбата стана за тях едно приятно развлечение. Масови стрелби с бойна, малокалибрена пушка и автомат организира Соколската първична организация. Стрелбите в това село се утвърдиха като традиционни. Почти всеки член на ДОСО знае, че трябва да участвуна в тях, за да провери точността на своя огън. Особено голям интерес представляваха проведените тържествени зари съвместно с комсомолската организация в чест на 2 юни и другите национални празници.

За пример в това отношение служи и първичната организация в село Слатина, която изпълни учебния си план и участвува във всички проведени мероприятия от общинския комитет на ДОСО в село Ситово. Нейният ръст спрямо броя на населението е най-висок в окръга. Комитета на тази организация оказа активна помощ на ситовския Авто-мото клуб, чрез който обучи над 30 мотоциклетисти и се класира на първо място в общинската организация по изпълнение на всички показатели.

Досовци от Материално-техническо снабдяване в Силистра са на челно място в града. Изградените тук команди по спортна стрелба и гребане участвуваха във всички проведени градски състезания и се класираха на призовите места. Почти всички работници и служители през изтеклата година намериха място в организацията и участвуваха в различните учебни форми на ДОСО. За тях организацията стана любима и се стремяха да вземат от нея колкото се може повече знания в овладяване на масово отбранителните и технически дисциплини.

Успехите на тези първични организации преди всичко се дължат на колективния метод на работа, плановостта на ръководствата и проявената настойчивост при провеждане задачите на ДОСО от техните председатели, на партийната помощ и заангажирането на повече обществен актив.

Опита на тези първични организации трябва да се пренесе в първичните организации от селата Секулово, М. Преславец, Голеш, Бабук, Главиница, Добротица и Средище, които сериозно изостават и не служат като основни единици на организацията за популяризиране и провеждане на учебната и организационно—пропагандна дейност.

В чест на предстоящия IV конгрес на ДОСО трябва да укрепим първичните организации, които да станат дееспособни звена за масово обучаване населението от окръга по масово отбранителните и технически дисциплини.

Чрез разнообразните агитационно пропагандни форми да съдействуваме за повишаване на патриотичното възпитание на трудещите се и младежта от окръга.

Кънчо КЪНЧЕВ
зам. председател на Окр. комитет на ДОСО — Силистра

Силистренският народен театър тази година включи в репертоара си пиесата на Йордан Йовков „Боряна“, с която колективът обикаля и селата в окръга. Постановката се посреща с жив интерес от всички зрители.

НА СНИМКАТА: Сцена от спектакъла.

ВЕЧЕР НА СМЕХА

Настъпиха дните, през които дружествените комитети на Комсомола трябва да помислят за разнообразяване живота на младежите в село.

По инициатива на дружествения комитет на ДКМС при ремонтната работилница в село Ситово неотдавна бе проведена вечер на смеха. Една седмица преди това бе разгласено за тази вечер. Написана бе обява, разпределени бяха задачите между младежите. И най-после многоочакваният ден дойде. Колко смях, колко веселие имаше в продължение на няколко часа в салона на читалището! Бяха изпълнени различни номера, казваха се хумореси, проведе се весела томбола, танци и други. Сред бурни ръкопляскания слизаха от сцената хумористите Димитър Димитров, Марко Николов, Иван Димитров, Тодор и Димитър Плугарови и други. За най-активно участие в хумористичната вечер бяха поздравени Йордан Тодоров и Кръстинка Крумова. Вечерта на смеха продължи до късно с танци и игри.

Пенка ДОНЧЕВА

ОЖИВЛЕНИЕ В БОСНА

Преди известно време комсомолците от нашето село бяха критикувани във вестник „Силистренска трибуна“ за слабата им дейност на културния фронт. На специално събрание бяха потърсени причините, които спъваха работата им. От новия секретар на дружеството бяха набелязани мерки. Бе съставен оркестър и хор, които започнаха веднага своите репетиции. Театралният колектив също започна своята работа. Разучава се турска пиеса.

Работата е подета сериозно, но има вероятност да заглъхне, защото енергичният секретар на дружеството отива на работа другаде. Редно е отговорните другари в селото да вземат мерки, щото започнатото дело да продължи и да завърши успешно.

Митко БЛАГОЕВСКИ

По материали на в. Силистренска трибуна

„Необходими са още усилия“

Под горното заглавие в брой 138 на в. „Силистренска трибуна“ от 26 ноември тази година бе поместен материал, в който се сочеха някои недостатъци в работата на потребителната кооперация в паисиевския район по доставката на стоки за есенно зимния сезон. Във връзка с това ръководството на кооперацията, със седалище в съставното с. Зебил, ни отговори следното:

„Съобщаваме ви, че ръководството на кооперацията разгледа материала, поместен във вестника и са взети всички мерки за доставянето на търсените стоки“.

„Другари от „Водоснабдяване“, така не бива!“

Под горното заглавие в брой 140 на в. „Силистренска трибуна“ от 30 ноември тази година беше поместено в рубриката „Писма на читателите“ писмо до редакцията, изпратено от Георги Стоянов. В него другарят Стоянов изразяваше възмущението си от протакането на направата на чешма в собствения му двор. Във връзка с това ръководството на Дирекция „Водоснабдяване“ ни отговори следното:

„По повод изнесеното във вестника ръководството на дирекцията провери случая и се увери, че изложеното е вярно. На състоялото се заседание на ръководството на дирекцията от 5 декември 1963 година бяха наложени наказания на главните виновници — Георги Димитров и Тодор Тончев. Набелязаха се мерки за бързото изпълнение молбите на гражданите“.

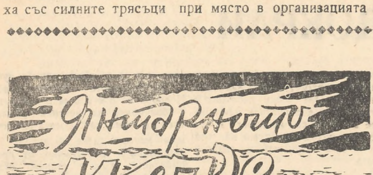

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

1

„Напред са петдесет години необявени войни, и аз съм подписал договор за целия срок“. Е. ХЕМИНГУЕЙ.

ВМЕСТО ПРОЛОГ

БАЛТИЙСКО МОРЕ. В стари времена се е наричало Варяжко... А още се е казвало Янтарно.

Янтарът от Балтика служел за украшения, за талисман и лекарство на народите от цял свят. Знаели са го египтяните и гърците, римляните и византийците.

Янтарно море изхвърля своите дарове и сега.

Но понякога откриват по пенестата ивица на прибоя съвсем непонятни, а често и плашещи дарове: в ивицата на прибоя изведнъж се показва черното туловище на рогата мина, двадесет или повече години престояла прикачена с котва към дъното на морето и внезапно откъснала се, носеща страшна беда. Валят се по пясъка остатъци от весла — може би някъде в морето търпят бедствие рибари! А ето блясват на самия бряг стъклени балони — това са поплавки от рибарски мрежи: вижда се на рибарите днес много им се струпва...

Иска ти се да извикаш, да призовеш на помощ, да позвъниш по най-близкия телефон в някое морско учреждение, което може да предпази от бедата.

Но огледай се! Около този същия участък на брега, където се люлее рогатата смърт, стоят постове; те внимателно насочват минувачите по околни пътища; от морето приближава тралер за да обезвреди мината. Иде бързащ кратер, за да открие търпящия бедствие рибар. А онова, което ти не трябваше да видиш — гумената лодка, нарязана и закопана в пясъка, и следите, излизащи от морето към пясъчните дюни — ти така и не ще видиш. Пред тебе по брега е преминал пограничният наряд, който е видял всичко това по-рано от тебе и е направил всичко, за да не те засегне даже и сянката на опасността...

Част първа
1

РИГА се разкрасяваше пред празника. Късното есенно слънце и късните есенни цветя, знамената на кулите и знамената над входовете на къщите, тълпите хора, бързащи от работа в магазините и по домовете, и най-сетне вечерта, предпразнична, малко още суетлива, но вече тържествена. Застани до прозореца, открий завесата, ще видиш усмихващи се, необикновено вежливи хора, разтвори прозореца срещу прохладната, с ветрец вечер, ще чуеш весели гласове, откъси от приветствия, ще узнаеш даже менюто за празничната вечеря: „А аз купих такава змиорка! Предпочитам всичко да приготвя сама...“, „Ние решихме цялото семейство да отидем в „Астория“, „Е да, аз зная — вашият Август получи премия...“. И разговарящите вече отминаха, оставяйки следи от своята радост в твоята душа.

Ти очакваш своя братовчед от Мадона: все пак приятно ти е да се погордееш и с дома, и с жената, и с работата, — не напразно и тебе премираха вече на тържественото събрание. Вашият велосипеден завод преизпълни плана по всички цехове и видове продукция, ти си признат за отличен майстор, обичат те работниците, всичко ти е добре. Квартирата е нова от три стаи, при миналото гостуване на братовчеда вие още живеехте в една стая, банята беше обща, кухнята — обща, а сега...

Янис Приеде затвори прозореца: на улицата стана влажно, все пак вече е истинска есен, мина през столовата, поправи салфетката около приборите на гостенина, погледна в стаята на жена си — там има свой ред, мирише на парфюми и още на някакви ароматични вещества: Майга се грижи, а красотата иска вечно да бъде млада, макар вече да е на над тридесет: Янис се усмихна: правилно, така трябва да постъпва истинска жена! Пък и твърде много време изгубиха те, изгубиха го не по своя вина. Но от кого ще го търсиш? Той и Майга едновременно се учеха в гимназията, обясниха се в любов на съвместната вечер на випуска, а после нахлу нещо жестоко, безмислено: война, евакуация, мобилизация, отстъпление, поражение, далечни фронтове... Чак в четиридесет и четвърта, пред самото изгонване на немците от Рига се върна той, заедно с армията в родината и то неуспешно: попадна в плен при немците, репатрира се късно.

В антрето се чу звънец. Янис погледна часовника: за братовчеда е раничко, той обеща да пристигне с вечерния влак. Майга каза, че ще закъснее при фризьора: „Ти знаеш какви опашки са пред празника“.

Навярно, съседката, сега ще помоли да извикам Майга, ще се огорчи, че я няма, нужна й е някаква подправка или пък рецепта за празнични сладкиши, а какво може да помогне тук мъжът.

Янис отвори вратата.

На стълбичната площадка стоеше дълъг, със спортен вид мъж, в сив шлифер, под който се виждаше тъмен костюм. Измачканите панталони бяха затъпкани в груби ботуши.

Като поздрави, непознатият каза:

— Бих искал да видя Янис Приеде.

— Той е пред вас, — отговори Янис—продължавайки да разглежда пришелеца.

Между това непознатият, като направи някакво движение, сякаш притеснявайки хазаина, влезе в антрето и затвори след себе си вратата. Приеде така и не разбра сам ли го покани да влезе или оня, тъй да се каже, се натрапи. Но ето, той стои в антрето, без още да си изтрие краката, сякаш не се надяваше да го пропуснат по-нататък, оглежда със зорки очи вратата към столовата, прислушва се с наострено ухо към тишината от Майгината стая и от кухнята, и Приеде неизвестно защо се почувствува неуверено.

Най-сетне, като се опомни, той доста студено запита:

— С какво съм задължен?

Пришелецът, гледайки втренчено Янис, заговори с укор:

— Старче, нима си ме забравил? Та нали с тебе, когато бяхме в сто двадесет и втори полк на четиридесет и трета гвардейска дивизия и Мадона превземахме, и Рига освобождавахме, и в окопите при Добел бяхме един до друг . . .

— Както виждам, добре сте осведомени за службата ми в армията. Но аз не ви познавам! — отговори натъртено Янис, старaейки се да бъде спокоен, въпреки че сърцето му биеше все по-ускорено и по-ускорено, както това се случва, когато човек предчувствува, че го очаква нещо лошо.

— Стари приятелю, види се, ти окончателно си се демобилизирал — усмихвайки се загадъчно каза непознатият и добави натъртено: — А нашият командир не постъпи като тебе, а остана на бойния си пост, на първа бойна линия . . .

— Навярно имате предвид Балодис? — неуверено запита Приеде, убеждавайки се все повече, че ще се случи нещо лошо.

— Не — твърдо каза събеседникът—имам предвид много по-близкия на тебе човек—Силайс.

— Нима е жив? — с изненада запита Янис и прехапа устни.

Точно това име той трябваше да забрави! Да не си го спомня! Да не мисли за човека, който го увлече. Но събеседникът, сякаш не забелязвайки, че домакинът е смутен, се усмихна и съобщи радушно:

— Не само е жив, но ти изпраща своя поздрав. Апропо, не можеш ли да ми дадеш вилата си в Майори?

— Каква вила? Вие навярно сте се обърнали не към този Приеде, който ви е нужен! — с последни сили възрази Янис.

Но пришелецът вече съвсем равнодушно каза:

— Не, именно към този! Към този, който някога сам изряза тризъбец върху фотографията. Едната половина на този народен орнамент, ти спомняш ли си, беше любезен да оставиш у нашия доблестен командир. И ето, той ми поръча да ти върна тази половинка, за да си спомниш по-добре нещата, случили се преди много години. — И гостът подаде на Приеде снимка, на която лицата на трима фотографирани бяха изрязани точно във формата на тризъбец.

— Другата половина не е у мен, изгорих я! — в пълно отчаяние възкликна Приеде, хващайки се за това признание като за последна надежда.

— Всички станахме по-възрастни и тези играчки повече не ни занимават! — спокойно каза пришелецът. — Важен е личният контакт и да съзнаваш, че не можеш да изгориш моста, през който си преминал неотдавна, за да заживееш мирно в родината. Ти си длъжен да ни помагаш, докато тук не намерим други приятели.

Това, че този чужд човек така нахално и самоуверено се обръщаше към Янис на „ти“, уби у него желанието да се съпротивлява. Впрочем, Янис още веднъж се опита да уговори непознатия. Той жално промълви:

— Но аз имам дом, жена...

— Ние всички или бяхме женени, или ще се оженим! — подигравателно го прекъсна събеседникът. — Така че това не е много важно!

— Какво трябва да правя? — попита Янис примирено, упреквайки се, че така лесно се предаде.

Като разбра, че е безполезно да се съпротивлява, той се помъчи поне да облекчи своята участ. Чакаше, без да сваля очи от това сурово лице и чувствуваше, че не може да очаква снизхождение.

— Ето, с това трябваше да започнеш!—със задоволство рече непознатият. И делово продължи:—Не съм сам, трима сме. Преди три дни с един торпеден катер ни прехвърлиха в района на Ужавския фар. Родната есен все пак ни помогна.

„Ще ви помогне ли и по-нататък?“—помисли си Янис и се изплаши. Ако есента не им помогне, и за него няма да е добре. Но само запита:

— След малко ще си дойде жена ми, по-късно ще пристигне братовчед ми, какво да им кажа?

— Но, боже мой, ще им кажеш, че са ти дошли на гости приятели от войникълъка! Това в действителност е близо до истината, защото ние продължаваме да воюваме. Ти навярно си отличен мъж — това личи и от квартирата, и от стопанисването й. Пришелецът, без да скрива иронията си, вървеше пред Янис, отваряше и затваряше вратите, оглеждаше стаите, за да се убеди, че в апартамента няма никой.

(Следва)

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите за материалните и моралните стимули

Материалната заинтересованост — фактор за повишаване квалификацията на работниците

В РЕДИЦА свои документи, Централният комитет на Партията постави задачата, да се повиши ролята на принципът на материалната заинтересованост в сферата на материалното производство и по този начин да се увеличи активността на работниците и техникоикономическите кадри в изпълнението на стопанските задачи.

Усъвършенствуването на формите на колективната и лична материална заинтересованост, заслужава изключително голямо внимание. Това е напълно естествено, като се има предвид, че без активното участие на работниците в изпълнението на задачите, за по-рационално използване на наличните производствени резерви, не може да се достигне до осезателен успех. За сега, все още съществуват редица недостатъци в това отношение. В някои предприятия работниците не са достатъчно заинтересовани от крайните икономически показатели, като себестойността, печалбата и т. н. Това обстоятелство е една от причините за проявяване на слаб интерес към крайния резултат от производствената дейност.

Принципът на материалната заинтересованост играе голяма роля в стремежа на работниците да повишават своята квалификация. Придобиването на сръчност, умение и експедитивност водят до по-пълно използване на работното време, до изработка на по голямо количество продукция, а от там и до увеличаване трудовото възнаграждение общо на колектива или на отделния производственик. От друга страна, чрез повишаване на производителността на труда се икономисва време, крайно необходимо за разширяване на производството и увеличаване обема на общата промишлена продукция.

Затова административното, партийното и профсъюзното ръководства на промкомбинат „Камъшит“ обръщат голямо внимание на въпросът за повишаване квалификацията на работниците. Качеството на изделията тук е от голямо значение за реализацията на произведената продукция. От него зависи, до известна степен крайния резултат от дейността на предприятието и трудовото възнаграждение на работниците. По тази причина ръководството положи усилия за обучаване на работничките и работниците да изработват красиво оформени изделия.

За тази цел, през течение на цялата година в предприятието действаха постоянно изградени школи и курсове. Така в цех „Ракита“ са изградени 10 курса и 7 школи за изучаване опита на челниците, в цех „Папурени чанти“ — 3 курса за квалификация и 3 школи за опита на първенците, в цех „Пирография“ — 1 курс и 1 школа и т. н. Особено голямо внимание се обръща за квалификацията на новите работници. За тях се организират специални курсове за овладяване на производството. Такива през годината бяха изградени в цех „Ракита“, където се обучаваха над 200 нови работнички.

Производствениците съзнават резултатността от това обучение и с интерес слушат изнасяните лекции За преподаватели, обикновено се привличат работници, първенци в производството групови майстори с дългогодишен практически опит, специалисти, икономисти и други. В тематичните планове, освен теми за усвояване на прякото производство са залегнали и лекции за производителността на труда, за себестойността на продукцията, за печалбата, за качеството, по въпросите на организацията и заплащането на труда и т. н.

По такъв начин ръководството на предприятието действа за повишаване на материалната заинтересованост. Онзи работник, или работничка, който по-добре е усвоил техниката на производството, проявява по-голяма сръчност и дава по голямо производство, получава и по-голямо възнаграждение. Това стимулира останалите да проявяват максимум усилия за повишаване на своята квалификация.

Резултатите в това отношение в промкомбинат „Камъшит“ са добри и занапред се предвижда известно увеличаване на мрежата на школите и курсовете. По този начин, предприятието поставя здрава основа за по-нататъшните производствени успехи.

Васил ЛЮЦКАНОВ

РАВНОСМЕТКА НА УСПЕХИТЕ

МАЛКО дни остават до края на тази година. Вятърът волно развява снежна грива, а пушека от печките на кълбета, на кълбета дими напук на зимните хали. Няма вече на къра шумната трудова глъчка. Опустяха полята. Хората се навъртат из село и тихо си хортуват. Правят си някакви свои сметки и гадаят за крайните резултати от годишната дейност на стопанството. Малко остава и те ще бъдат наяве.

В тези дни, когато всички си отдъхват счетоводният колектив има най-много работа. Късно вечерта ще видиш, че прозореца на главния счетоводител Т. Банов все още свети. Уж работният ден привърши, а все не може да се накани да си тръгне. Цяла година са работили кооператорите, трябва всичко да се обхване, прецени и пресметне Годишната инвентаризация да се отметне със счетоводните записвания. Строителството да се усвои и най важното стопанската сметка да се изведе докрай. Този нов начин на заплащане за пръв път се прилага в Ст. Караджовското стопанство. Затова са така развълнувани и припряни всички в канцеларията на стопанството. Те вече изчисляват получените резултати. Уточнени са средните добиви и общата продукция по бригади. Въпреки неблагоприятните условия резултатите и тази година са радващи. При повечето култури планът за добивите е изпълнен, а някъде и далеч, далеч преизпълнен

Най-добри са добивите в трета тракторно-полевъдна бригада с бригадир Иван Дончев и отчетник Ангел Филков от село Осен. Тук при сухи условия бригадата на площ от 1080 дка получи царевица по 388 кг от декар при план 310 кг. Благодарение на това стана възможно стопанството да изнесе 200 тона царевица на държавата вад договорираните количества и да отдели 30 тона за раздаване като допълнително възнаграждение на кооператорите в натура. Преизпълнен е планът за слънчогледа, фасула и тютюна.

А майстори в тютюнопроизводството си остават кооператорите от бригадата на Идирис Шакиров от село Преславци. Особено развълнуван в тези дни е и отчетника на бригадата в село Преславци Хасан Даудов, който предава манипулирания тютюн на „Тютюнева промишленост“. За резултатите се води точна отчетност по звена, което ще спомогне надплановата продукция от тази култура да се раздаде диферинцирано по звена. За получената средна стойност той осведомява редовно ръководството. Средната изкупна цена за сега се движи между 1.70 лв и 1.80 лева на килограм при планова — 1.40 лева.

Сияят лицата на хората като чуват за хубавите, радващи резултати. Пък и те самите нали ги виждат, нали техните мазолести длани са ги постигнали. Радостни са и ръководителите, защото равносметката на тракторнополевъдните бригади е радваща.

Петко ДОБРЕВ

В с. Кайнарджа се строи модерна фурна. За по-бързото завършване на обекта почти всеки ден тук доброволно работят служители от селкоопа. Напролет кайнарджанци ще вкусят топлия, вкусен хляб от новата фурна.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

ОБЕЩАНИЕТО Е ИЗПЪЛНЕНО

ТРУДНО можеш да откриеш Ангел Парашкевов — ми отговори един от работниците на ОП „Материлно-техническо снабдяване“ Силистра, когато попитах за него. Все пак проверих не е ли случайно в стаята си. Нямаше го. Бях си вече тръгнал, когато един глас ме накара да се обърна.

— Вие ли сте ме търсили? Бях на пристанището. Експедирах един препарат за София. Използвам хубавото време да си разчистя сметките...

Ангел Парашкевов е началник на склад № 9 за препарати, торове и взривни материали. Този склад не е като другите, обикновените, за които имам представа. Той се състои от много складове и складчета в различните части на града. Така е, защото естеството на стоките и материалите при него е специфично. Освен 8 склада в Силистра, за по-обикновените стоки, взривните материали се съхраняват на 5 км от града и никак не е лесно да се обикалят всеки ден. А препаратите пък са чак в Айдемир, пръснати в 11 помещения. В действителност Парашкевов е началник на много складове, ако може така да се определи. За неговата възраст не е лесно, но той се справя със задачите и не се оплаква.

Какви ли не торове минават през него, като се почне от обикновения суперфосфат и се стигне до натриевата селитра Организирал е транзитно извозване на всички торове до стопанствата в окръга. Прави навреме разпределението по количества и съобщава веднага за получаването им. Не е спокойно сърцето му, докато всички ТКЗС не почнат да извозват. Този начин на работа носи големи икономии на предприятието. Пестят се ценни средства за народното стопанство. А постъпленията не са малко. Само тази есен бяха отправени към селата на окръга 3 606 530 кг амониева селитра, 3 360 100 кг гранулиран суперфосфат и много други торове, за да бъдат добивите за новата година още по-високи, кооператорите по-заможни. Четат се имената на селата като Сокол, Зафирово, Алфатар, Кайнарджа и други, получили наскоро определените количества.

Често ще видите Ангел Парашкевов да си идва пеша от складовете за взривни материали, или от Айдемир. Направил е услуга на някое стопанство и въпреки това е отказал да го върнат обратно, за да не губи времето на превозното средство. Нито голямото разстояние, което изминава на ден, нито изминатия път от 5 години насам, не могат да го доведат да намрази професията си.

Понякога пратките със син камък идват от Пирдоп не в ред. Опаковките са скъсани и това му създава много труд по оформянето на количествата. Боли го, когато се пилее стоката, пари струва и то немалко.

Колкото и ревизии да са минали досега, все са показали безпогрешна работа на партийния член. Неговото мнение е едно, че начет не може да има никога.

Традицията от предните години се повтори и сега. Ангел Парашкевов изпълни годишния си план и обещанието още на 27 ноември. С гордост разказва за това и ръководителят на предприятието. Нескрита радост се чете и по лицето на началник склада за торове и препарати, която напомня за неговата упоритост в работата. Тя е гаранция за нови успехи през 1964 година.

Атанас ВИТАНОВ

ЗИМАТА ДОЙДЕ, А В МАГАЗИНИТЕ НЯМА ПЪЛНА ГОТОВНОСТ

Добрият стопанин отрано се приготовлява за зимата. В студените и заснежени дни и дърва се намират трудно, и на мелница не е лесно да се ходи. — Всичко трябва да бъде доставено, прикътано, хубаво съхранено, — зер не се знае колко люта ще бъде зимата.

Традиция е вече търговските организации също да се подготвят за зимата. Тогава пътищата се затрупват, а това затруднява доставките. Управителният съвет на потребителната кооперация в с. Нова Черна през есента на тази година подцени тази задача. В магазините още от сега липсват някои търсени през сезона стоки. Продавачите предлагат ризи от 7,50 лева, или такива с къс ръкав, но ризи от 4,60 лева и 5,90, долно ватирано бельо, вълнени мъжки и дамски чорапи и други подобни стоки отдавна не са доставяни, а да не говорим за детски обувки, гумени дамски и мъжки ботуши.

Не е по-добро положението и по въпроса за зареждане на магазините с хранителни продукти. Все още не е осигурен богат асортимент от рибни и месни консерви, макар, че такива се намират в складовете на едровите организации. Голяма част от къщите в населените места от района на Нова Черна не са електрифицирани, но потребителната кооперация не е осигурила редовното доставяне на гас. От 23 седмици кооператорите са принудени да си служат със свещи или други, отишли вече отдавна в историята средства за осветление. Не са доставени емайлирани и поцинковани кофи, отоплителни и готварски печки и т. н.

За мудността в решаването на въпросите в новочерненската потребителна кооперация говори и фактът, че в селото е построена нова фурна, измазана още през пролетта на тази година, но още не е пусната в експлоатация. Вече седем месеца не може да се реши въпросът с направата на електрическата инсталация.

Сега е зима. След някой и друг ден може да паднат силни снеговалежи и да затрупат пътищата. Това задължава ръководството на кооперацията да вземе решителни мерки и докато не е станало късно, да зареди търговските обекти с необходимите стоки, търсени през сезона. Едновременно с това да се предвидят мероприятия за организиране на новогодишната търговия, като се доставят детски играчки, стоки за подаръци, да се украсят витрините и магазините и т. н.

Задачата на търговските работници е да снабдяват навреме населението с онези стоки, които са им необходими. По такъв начин, те ще изпълнят и задачата по осъществяване на плана за стокооборота и ще увеличат размера на печалбата.

Александър ГЕОРГИЕВ

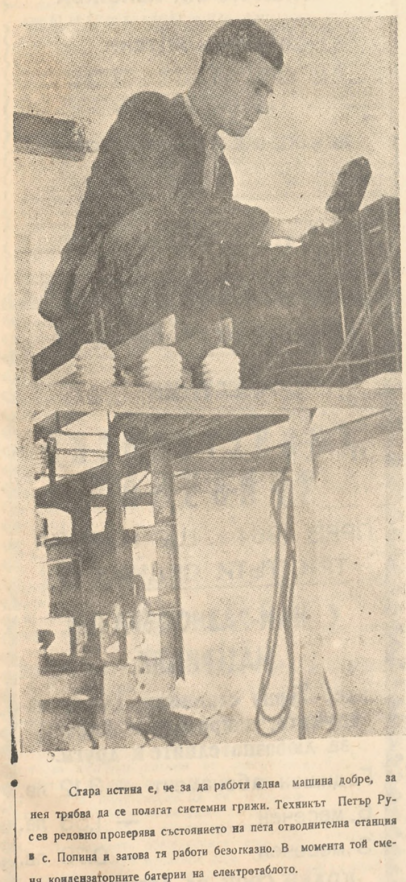

Стара истина е, че за да работи една машина добре, за нея трябва да се полагат системни грижи. Техникът Петър Русев редовно проверява състоянието на пета отводнителна станция в с. Попина и затова тя работи безотказно. В момента той сменя кондензаторните батерии на електротаблото.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НАЙ-СИЛНА Е РАДОСТТА ОТ УСПЕХИТЕ

ВСЯКО утро е така. Шумните групички навлизат през портала една по една. Мъжете разговарят нещо с дрезгави, гърлести гласове. Стъпките им отекват по циментираните алеи на станцията, докато заглъхнат в просторните помещения.

Портиерът е казал вече на всички своето „Приятна работа“ и влиза в малката си стаичка. Той добре знае, че само след няколко минути сградите ще се оглушат от неспирния трясък на машините.

И в помещенията веднага започва работния ден. Машините завиват страховито, равномерно и неуморно. Механизаторите са навлекли вече омаслените работни дрехи и са разтворили шкафовете за инструментите. Само след миг, блестящите стругове започват да изпридат металните си нишки и да трупат голямо объркано повесмо долу на пода. Започват работа и агрегатите, съпътствани от непрекъснатите удари на чуковете по наковалните.

Така неусетно започва работния ден в РТС — Дулово. В най-голямото помещение са разглобени няколко тежки машини. От тези машини са останали само оголените им шасита. Всяка една част е извадена и поставена на определено място. Прави се основен преглед на всеки един детайл и ако е нужно се подменя с нов. На пръв поглед — проста работа. Но на практика? На практика е съвсем друго, Трябва и много внимание и много опитност. А работниците от станцията притежават и двете качества.

Нестихващото темпо на работата, желанието да се привърши ремонтът на започнатата машина се чувствува навсякъде—и при струговете за престъргване на буталата, където работи бригадата за комунистически труд на Лазар Димов и при бригадата за ремонт на двигатели с ръководител Георги Русев.

Трудна е работата на неуморимите механизатори. Понякога се случва и съвет да поискат от главния инжинер Джевдет Алиев или от началника на цеховете Гено Янакиев или от майсторите и всеки един от тях на драго сърце обяснява. Нали са един колектив—трябва да си помагат, ръка за ръка да вървят към голямата цел — изпълнението на спуснатия план за годината.

Плод на задружния труд на колектива на РТС—Дулово са ремонтираните досега 120 селскостопански машини. Тази цифра най-красноречиво говори за полагания ежедневен труд и за помощта, която оказва ремонтната станция в Дулово на кооперативните стопанства в района и даже на тези извън пределите на окръга.

Но успешната работа на станцията често бива спъвана от липсата на редица резервни части, които снабдителят Стоян Петров не може да достави. Недостатъчна е помощта в това отношение и на Материално-техническо снабдяване. Липсват в момента упорни ролки за ДТ—54, ризи и бутала, лагери за ДТ—54, (92-412) и (7-518).

Липсата на тези резервни части обаче не спира ентусиазма на механизаторите. Прави се всичко възможно планът за годината да бъде изпълнен с чест.

Радослав РУСЕВ

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

НАЧАЛОТО Е ПРОТИВОРЕЧИВО

ТАЗИ есен театралната завеса в Силистра се вдигна най-напред за българската пиеса „Съвест"—една творба съвсем съвременна не само с големите мисли и чувства, които внушава на зрителя, но и с оригиналната си разработка. „Съвест" е пиеса със сложен драматичен план, в който сюжетното развитие се разгръща така, че у зрителя се налага мисълта за властното, покоряващо влияние на комунистическата правда през последните години на фашизма. Тя е своеобразно отражение на могъщия класов двубой, когато съвестта на хората ги кара да заживеят с истината. Като е изхождал именно от това, режисьорът Панайотис Фундеас правилно е насочил своите усилия да покаже как дяволски трудната обстановка на съпротивата и войната и най-вече комунистическата партия разтърсват заспалите съвести и увеличават голямото семейство на активните честни хора.

В основата на режисьорската концепция е легнала авторовата мисъл, че„ има страдания, от които косите побеляват, но те не могат да ни отминат, ако искамо да опазим чиста съвестта си, убежденията си, човешкото си достойнство"; че в тези страдания кристализира комунистическата правда и става реална сила именно чрез борбата за спечелване на хората. В пиесата това е доказано главно посредством съдбата на д-р Тенев. Той е главният герой и затова е драматургически противопоставен на Ранения, най-обаятелният герой в пиесата. И образът на Ранения е разгърнат дотолкова, доколкото е нужно на автора да покаже победната сила на комунистическата нравственост и комунистическите идеи върху честния човек. Д-р Тенев е човек, който в буржоазната среда е загубил вярата си в доброто и е заплашен от заразата на индивидуализма, но не е паднал в бездната на безсъвестността. При особеното стечение на обстоятелствата комунистът решава не само да спаси себе си за Партията, но и да въздейства на честния човек д-р Тенев така, че подтиснатите му добродетели и човешките му стремления да го принудят към съзнателно бягство от пътя, на който е попаднал против природата си. И съвестта на доктора се събужда и заговаря под влиянието на Ранения. Той „въздейства на д-р Тенев не толкова със своята логическа аргументация, колкото със своето отношение към хората и към онези неща, които в същност Тенев вижда" (Емил Манов). Обаче съвестта на доктора заговаря не по-малко и под ударите на буржоазното общество, на средата от подлеци, разрушителната война и особено под въздействието на семейството. Неговите членове са честни, но самотни и бездейственни в човечните си стремежи. Затова всички образи и особено Ранения, Лидия, Надежда и Паскалев са изградени така, че със своята драматургична съдба не само обобщават жизнени типове, но и сюжетно-композиционно обогатяват и доразкриват образа на главния герой—сложен, многопланов, понякога причудливо противоречив в грубостта и остротата на външните си изяви и благородството на мислите и преживяванията си.

Всичко това е премислено от режисьора, но общата му концепция не съвпада напълно с авторската. В нея има нещо противоречиво. Той явно е имал склонност да изтълкува образа на Ранения едва ли не като централен. Всичко това се е отразило доста в работата с актьорите. Акцентуването на образа на Ранения, който не търпи вътрешно развитие, се е оказало по-лесно и макар че общата насока за изграждането му от Лъчезар Стоянов е вярна, балансирането на взаимоотношенията между него и другите герои не подкрепя повече концепцията за неговото предимство като образ, който носи главната идея. Това е довело до задълбочена работа над неговия образ, но е поизместило емоционалния акцент от образите, които с вътрешното си развитие доказват величието на комунистическия морал. А именно преобразяването на героите трябва да се подчертае, защото то носи главния смисъл на пиесата, то буди главното впечатление. Зрителят тръпне от възхищение, когато слуша и гледа Ранения, но не изживява пълно удовлетворение от израстващите герои.

Това е все пак въпрос на тълкуване. То не означава разбира се, че с основното си звучение пиесата не достига до сърцето на публиката. Но нали трябва постановката да бъде колкото се може по-близко до авторовия замисъл?

Може би това противоречие се дължи и на друго—трудността при подбора на актьорските сили и неизбежната мъка за превъзмогване натюрела на някои от тях. Изглежда, че това е една от решаващите причини за успехите и неуспехите в играта на актьорите както и в общия облик на постановката.

В образите, които предлага пиесата, има своеобразно вътрешно развитие. Конфликтите у тях, особено у Тенев, Лидия, Надежда и Ранения, изискват от артистите дълбоко вътрешно напрежение. Външната изява, и най-вече словото, често са само намек, загадка за вътрешното напрежение. Подтекстът има голяма роля. А това значи, че са нужни сгъстена емоционалност, вглъбено преживяване. Оттук и опасността от механично предаване на текста, което наистина е подвело актьорското изпълнение в някои случаи. Но затова по-късно.

Главният герой д-р Тенев е вътрешно най-противоречив, най-сложен. Такъв са се стремили да го разкрият режисьорът П. Фундеас и изпълнителят Г. Калимеров. Насоката за разкриването му е вярна, но възловите моменти в неговата драматическа еволюция не са достатъчно подчертани, за да се избегне и без това непълната им психологическа мотивировка от автора. Обаче като цяло д-р Тенев на Г. Калимеров е несъмнен успех на актьора. Полярните състояния на острота, невъздържаност и мъдро спокойствие са успешно реализирани. Но у Калимеров освен неизбежното физическо несъответствие с образа на д-рТенев се забелязва и в друг смисъл непълно разкриване на характера му: вътрешното напрежение на човека, който не е загубил добродетелите на козарчето Атанас, а се стреми да скрие благородството си зад външна хладина и острота, не са уравновесени. Подтекстът на словото у Тенев не винаги достига с пълна сила до зрителя Вътрешната борба на чувства и мисли се замъглява прекомерно ту от сдържаността, ту от острите реакции. Образът би спечелил повече, ако човешкото начало у Тенев е акцентувано в градация, та зрителят да почувствува по-плътно до себе си душевното разтърсване на честния човек, чиято съвест обобщава процесите на голямата класова и идеологически — нравствена битка в обществото. Като типичен образ Тенев е сполучлив, но кресчендото на неговото разколебаване и режисьорски, и актьорски не е нанесено докрай, макар че в последните сцени отприщването на покрусата му и гражданската му съвест е завладяващо. Изглежда, че някои от тези слабости се дължат именно на особения подход на режисьора към двойката образи —д-р Тенев — Ранения. Известният превес, който Фундеас дава на втория, е довел до непълно изявяване релефа на вътрешния му образ за сметка на д-р Тенев.

Раненият на Лъчезар Стоянов е може би най-успешният образ в спектакъла. Той е и сериозно режисьорско откритие на Фундеас, който е успял да превъзмогне творческото амплоа на Стоянов и да го насочи към образ, във въплъщението на какъвто не сме очаквали да го видим. А изненадата е радваща. Л. Стоянов добре защищава този образ, особено неговия висок дух на комунист. Но докато той подчертава патетичното начало у Ранения, неговата фанатична самоотверженос и вяра, гостуващият русенски актьор Любен Младенов го превъзхожда с умелата изява на мъдростта, самообладанието и богатата култура на героя. Лъчезар Стоянов изгражда образа предимствено в героично-патетичен план, което е завладяващо, но отнема много вниманието на зрителя от вътрешната драма на главния герой д-р Тенев. Явно — в съответствие с режисьорското виждане на Фундеас. Колкото и привлекателно да е това, то не съвпада напълно с авторовия замисъл. А самият натюрел на Л. Младенов изглежда го води към едно по-спокойно реализиране на образа. Л. Стоянов — Раненият е външно по-емоционален, но с по-малко обаяние, а Л. Младенов е по-уравновесен и топлотата, мъдростта, богатият духовен мир на комуниста у него са по-силни.

Трудна е била задачата на режисьора и актрисата Ружа Генчева в ролята на Лидия. Генчева се явява може би за пръв път на сцената в такава сериозна драматична роля. Режисьорът й е дал вярна насока, но в нея, както и в самото изпълнение на Генчева, липсват нюанси. Лидия е честна, непосредствена девойка с много романтичен устрем, с богат душевен живот и чудесна другарска преданост. На Генчева се е удало да изяви най-вече нейната непосредственост и честност, но в интонацията на словото, в жестта и цялостното си поведение, нейната Лидия е лишена от обаянието на девойката, която е отдадена на изкуството и живее с непрестанни пориви към красивото на живота. Наивността и безсилието на Лидия Генчева са приемливи, но напрегнатите емоционални върхове, когато светкавиците на чувствата се кръстосват, изглеждат кухи, изявата им е твърде механична. Като се има предвид неплътността на този образ в текста, трябва да се каже, че макар и неубедително, Ружа Генчева изнася образа, но такива роли за нея са все още тежки.

Доста предстои и на Стойко Манов, който също е съвсем млад актьор, но е защитил образа на Борис като цяло. У него обаче има твърде много неизчистеност на жеста, често преиграване, неовладяна интензивност. Но жизненост и усет за характера на образа има и това е радващо.

Изненадва равното, лишено от дълбок вътрешен порив изпълнение на Елена Манчева в ролята на Надежда. Не че образът е неуспешен като цяло, но той е реализиран съвсем под възможностите й. Дори в последните картини, където е поживена, Надежда—Ел. Манчева е все пак доста декламативна.

Тодор Аврабов като Жорж Паскалев е верен образ на фашиста и човека, който купува и продава всичко, на самолюбеца и властника. Обаче отсенките на неговото поведение са лишени от нужното богатство, в преходите към лукавство и пързост той не винаги е силен, жестовете и интонацията на словото му носят отпечатъци на монотонност. Тъкмо стремеж към нюансиране виждаме в изпълнението на Вера Иванова като Магда. Но у нея преходите от едно емоционално състояние към друго са стръмни, изявите на порива са утежнени, пренаситени. Това донякъде е интересно, но не изглежда близо до авторовия замисъл.

В работата на П. Фундеас с актьорите личи, че е положено голямо усилие, но недостатъчното отчитане на съотношението между образите (Ранения—д-р Тенев, Лидия—Паскалев, Надежда—д-р Тенев) и честото изместване на идейно-емоционалния акцент към образа на Ранения са отнесли част от силата на въздействието.

Много по-съобразно с особеностите на пиесата е изтълкуван ритъмът на спектакъла. В първите три картини, където личи известна композиционна разтегнатост, ритъмът е съзнателно динамизиран — точно както би трябвало да бъде. И мизансценът, като се има предвид еднаквата обстановка и декор, е разнообразен, съответствуващ на драматичното напрежение. Декорът, изграден в реалистичен стил, е преднамерено опростен и това не е в ущърб на постановката.

С всичките си положителни и слаби страни постановката на „Съвест" издържа все пак съда на зрителя. Той наистина излиза с чувството, че са нужни повече воля и твърдост в живота, че е нужно човек да има честно сърце и да му бъде винаги верен. Че комунистическата правда трябва и днес да се защищава със съвест. Но това би могло да се внуши с много по-голяма сила, с по-завършени актьорски постижения, с по-последователна режисьорска концепция—с поединен спектакъл.

Петър ДИМИТРОВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ДОБРИ ХРИСТОВ

1875 — 1941

ЕДИН от творците, които принадлежат към поколението на първите български композитори, в чието творчество селският бит се разкрива с особена сила в жизнерадостни творби и солови песни, е Добри Христов. Той е творец непримиримо отстояващ възгледа за народно-песенните основи на българската професионална музика. В предговор към своя сборник „Изворчето пее" той пише: „Да не забравяме, че сме българи, че имаме свой особен начин на тоноизказване, имаме си и хубави свои песни, чрез които и през векове на тежка робия сме се опазили като народ".

Добри Христов е роден във Варна през 1875 година. Под влияние на бащата—човек с високи морални и граждански добродетели, бъдещият композитор е закърмен с любимите патриотични песни „Огън пламна в Балкана", „Вятър ечи" и други и възпитан в дух на патриотизъм. По пътя на самообразованието той усвоява нотното писмо и се запознава с много произведения на световната музикална класика, като същевременно свири на пиколо и цигулка. Сам той се запознава и с основите на хармонията и от 1891 година вече датират първите му композиции—малки музикални форми.

След завършване на гимназия Д. Христов става основен учител, при което се сблъсква с проблеми, свързани с музикалното обучение на децата. Въвежда и държи строго на нотната грамотност, активизира тоновото съзнание на учениците и обогатява оскъдния тогава детски песенен репертоар. Със смелите музикално-педагогически и методически принципи за формиране музикалното мислене на децата Д. Христов се явява родоначалник на научната музикална педагогика в България.

Трите години, които композиторът прекарва в Пражката консерватория, укрепват още повече неговите демократични възгледи за музиката и го убеждават във верните начални стъпки на българската професионална музика.

С право Добри Христов може да се смята за пръв оперен хормайстор в България. Организираното в София от него дружество „Родна песен", за което композиторът написва популярните песни: „Дафино", „Кинисаро моме", „Вила се й гора", „Танината майка", „Жив е той" и „Нефелно либе", притежава всички изпълнителелски качества и е привлечено от пионерите на „Оперната дружба" за подготвяне на оперни спектакли.

Добри Христов е заангажиран не само от творческа, диригентска и педагогическа дейност. Той системно проучва особеностите на българската народна песен, създавайки научния труд „Ритмически основи на народната ни музика".

В началото на 20-те години Добри Христов бележи нова творческа активност. Създава над 20 солови песни, Втора балканска сюита за оркестър, увертюрата „Тутраканска епопея" и множество хорови песни.

Растежът на музикалната самодейност води и до създаване на по-сложни хорови творби. Обикновените хорови китки отстъпват на по-развитите хорови жанрове—драматичната балада и полифоничната песен. Доказателство за тези нови търсения на композитора в областта на хоровата песен са песните: „Леле моме", „Тенка Дафино", „Мари моме църноока".

Творчеството на Добри Христов е слято с най-хубавото, което е сътворил народния творец.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

ТЕАТЪР

Сряда — „Милион за усмивка" (премиера) — вечерно от 19.30 часа

Неделя — „Милион за усмивка" — вечерно.

КИНО

От 16 до 22 декември

кино „Москва" — „3+2=4".

кино „Доростол" — „Развод по италиански".

НАРОДЕН МУЗЕЙ — ЕТНОГРАФСКА ИЗЛОЖБА

Приема посетители от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа. Почивен ден вторник.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

От 21 часа през нощта до 8 часа сутринта дежури аптечният пункт край аптека №1. Днес от 13 часа поема дежурството аптека № 2, която работи и утре през целия ден. През останалите дни до вторник същата аптека е дежурна от 18 до 21 часа.

ДВИЖЕНИЕ НА АВТОБУСИТЕ

Тръгват от Силистра за:

Варна — 6.30, 8.30 и 14.30 часа; Русе — 6.30, 8.30, 13 и 15 часа; Коларовград—6.30 и 15 часа; Толбухин—(през Средище) — 13.45 часа; Тодор Икономово — 15.30 часа; Исперих—15.30 часа; Подлес — 16 часа; Белица — 16 часа; Тервел — 16 часа; Ножарево — 17.30 часа; Голеш—16.30 часа; В. Левски—16.30 часа; Средище—17.30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—16.30 часа, Ст. Караджа — 17 часа, Попина — 18 часа.

В СВЕТА НА ЖИВОТНИТЕ ☆ БЪЛГАРСКИ АКУМУЛАТОР ☆ ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

АКО ИСКАТЕ ВЯРВАЙТЕ, АКО НЕ — ПРОВЕРЯВАЙТЕ

ПО ТЕРИТОРИЯТА на Ирак протича река Диала. Това е единствената в света река, която е била осъдена със смъртно наказание, при което присъдата е била приведена в изпълнение. Съдил реката не друг, а самия персийски цар Кир. Преминавайки Диала, царят бил лишен от свещения си бял кон, който потънал в реката пред очите му. Разгневеният Кир заповядал да изкопаят 360 канала, за да отклонят водата от Диала. Реката престанала да съществува за хиляда години. С време пясъците на пустинята изсушили и запълнили каналите и реката се върнала в предишното си корито.

* * *

ГРАФ Несселроде (1780-1868) бил министър на външните работи на Русия в продължение на 40 години, но така и не се научил да говори руски.

* * *

СИРАКУЗКИЯТ тиранин Дионисий (431-367 г. до н. е.) не позволявал на бръснаря да стриже косите и брадата му с ножица, а също да се докосва до него с бръснач. На бръснаря се налагало да пърли косите на тиранина със запалени въгленчета. Работата е в това, че Дионисий до смърт се боял от покушение и не понасял докосването на остри предмети до главата си.

* * *

В СРЕДНОВЕКОВНИТЕ английски църкви обикновено винаги се намирал тежък сандък, който бил предназначен за изпитание на младите булки. За да мине това изпитание, кандидатката за булка трябвало да повдигне сандъка с едната ръка. Ако тя не се справи с това задание, считали я твърде слаба за изпълнение на задълженията си на домакиня и женихът можел да разтрогне сватбения договор.

* * *

НАЙ-МЛАДИЯТ главнокомандуващ, който някога е водил армия в сражение, бил тримесечният херцог Годвард III Бар Брабантски (Белгия). Той е бил само на 90 дни, когато наследил от баща си брабантския престол и станал главнокомандуващ на брабантската армия.

Започва война. Херцогът трябвало да води армията на сражение. Сложили го в люлката, завързана за две дървета близо до мястото на сражението. По такъв начин херцогът лично присъствувал на бойното поле и победата, одържана тоя ден, била приписана нему. В продължение на 48 години царствуване (1142—1190) той носил званието Храбрият. Вярно е, запазени са сведения, че понякога съвременниците му са го наричали по-непочтително — „херцогът от люлката".

* * *

ОВЦЕТЕ от Ларзан (Франция), от млякото на които се приготвя кашкавал рокфор, никога не пият вода. Смята се, че това води до влошаване качеството на месото и вълната. Овчарите не допускат стадата до водопоите. Всичката необходима влага животните получават от тревата на пасбищата.

* * *

ДВУЕТАЖЕН танц е обязателна част от сватбения ритуал в един от щатите на Централна Индия. Изпълняват го гостите, които са поканени на сватбата. Танцуват дванадесет мъже и то като правило, цяла нощ. Шест се качват на плещите на партньорите, а след това двата „етажа" хванати за ръце, започват танца. От време на време танцьорите сменят етажите. Съществува поверие, че всеки час от такъв двуетажен танц осигурява десет години щастлив съпружески живот на младата двойка.

СМЪРТОНОСНИТЕ ЗЪБИ

ДЕБЕЛА колкото човешка ръка и дълга повече от 4 метра царската кобра е възхитителна в своята зелено-жълта ливрея от ромбически люспи.

В Тайланд, Бирма и Камбоджа тя е най-опасна. Царската кобра напада без всякаква причина хора, тигри, пантери и дори слонове. Како ухапе гиганта в крака или хобота, кобрата може за няколко минути да го убие.

Не по-малко са опасни някои видове кобри от тропическа Африка, които могат да убият или да направят инвалид жертвата си, даже без да се хвърлят върху нея: те... плюят отровата си на разстояние до 3 метра. В Африка много често могат да се срещнат слепи хора, жертви на тези змии.

Индийската кобра, която се счита за най-опасна сред змиите, е по-малка от царската. На дължина не достига повече от два метра. Тя рядко напада първа, но ако я разтревожите, ще се срещнете с такава ярост, че може да заплатите с живота си за невнимателността.

В което и да е индийско село има поне по един „човек-змия". Тези хора по правило са невъзприемчиви за змийската отрова. Легендите твърдят, че имунитетът се предавал по наследство от баща на син. С това се обяснява и тяхната принадлежност към особена каста. В други легенди пък се говори, че „хората-змии" познават растения, неутрализиращи действието на отровата. Това, разбира се, е по-близо до действителността Има растения, които наистина отнемат силната болка. Що се касае до имунитета, то той, разбира се, не може да се счита наследствена привилегия.

Професията на „укротители" на змии в Индия е много разпространена. Укротителите често могат да се видят заобиколени от много зяпащи. Тяхното единствено оръжие са жестовете. Ако те работят „честно", не отстраняват отровните зъби на кобрите. Що се отнася до музиката, тя е само един съпровод и няма никакво отношение към укротяването на змията. Само жестовете на укротителя хипнотизират змията, заставяйки я да следи с тежък неподвижен поглед все по-нарастващия ритъм и да се клати на една или друга страна. Всичко това предизвиква главозамайване у кобрата, лишава я от способността да усеща своето положение в пространството и да оценява разстоянието до противника си. И когато змията, полузамаяна, заспива, някои смелчаци се осмеляват да я целуват по муцуната, да докосват с език носа й, дори отровните й зъби.

Отровата на гърмящите змии и кобрите се използва за приготвянето на серум, който ежегодно спасява стотици хиляди хора от смъртоносни ухапвания. Змийската отрова се употребява и при лечението на епилепсия, ишиас и някои други болести.

Когато отровните жлези след дълги екстракции престават да произвеждат отрова, змиите се убиват и кожите им се щавят. От тези кожи могат да се приготвят прекрасни обувки, дамски чанти и портфейли. Месото, приготвено по различни начини, дори и консервирано, се ползва с голяма популярност сред гастрономите. Впрочем, известно е от историята на Франция, че през XVII–XVIII век много жители от провинцията са се спасили от глад, благодарение на змийското месо.

И днес в Япония в някои ресторантчета можете да си поръчате цял обед, съставен изключително от змийски блюда. Отначало ще ви поднесат студена закуска — солено змийско месо — а като първо змийски бульон с пирожки, фаршировани пак със змийско месо. За второ ще ви поднесат варено змийско месо с ориз. Най-важното в обеда обаче ще бъде знаменитото вино „Мамуши", алкохолна напитка, която е подправена със змийска отрова.

(Из списание „НЕДЕЛЯ"

НОВОСТИ ИЗ ТЕХНИКАТА

НОВ ВИД АКУМУЛАТОР

Българският изобретател Христо Ганев е конструирал нов вид акумулатор. Неговият акумулатор превъзхожда по своите данни киселинните и основни акумулатори, изработени от ЕДИСОН. В новия акумулатор няма нито желязо, нито никел, нито основа. Те са заменени със сухи херметизирани пластинки. Зареждането на акумулатора става направо от мрежата. Неговата стойност е десет пъти по-малка от тази на обикновения, а числото на възможните презареждания е в два пъти повече. Неговият акумултор е пуснат в серийно производство.

* * *

ГИГАНТСКИ ТРАНСПОРТЬОР

За планинската и горска промишленост на Далечния север канадски инженери са конструирали гигантски транспортьор с дължина 38 м и широчина 23 м. Във всяко колело на машината, достигащо 15 м в диаметър, са монтирани по четири двигателя с вътрешно горене с мощност 750 к. с. всеки. Мощната машина може да преминава през триметрови ровове, да си прави сама път през гората и т. н. Общата тежина на транспортьора заедно с товара е 540 кг.

инж. Людмил ДЯНКОВ

Това копие, съхранявано в църквата в гр. Силистра като исторически ценен предмет, е свързано с нашите многовековни отношения с руския народ и руската църква. То е направено през 1929 година, а у нас, в Силистра, е пренесено малко по-късно.

АБОНИРАХТЕ ЛИ СЕ ЗА
ВЕСТНИК
„Силистренска
ТРИБУНА"
ПРЕЗ 1964 г. ЩЕ ИЗЛИЗА
ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО
С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ
МАТЕРИАЛИ:
литературни страници, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.
Годишен абонамент — 3.12 лв.
6 месечен — 1.56 лв.
3 месечен — 0.78 лв.
КРАЕН СРОК 25 ДЕКЕМВРИ!
ПОБЪРЗАЙТЕ!

В СВЕТА НА ЖИВОТНИТЕ ☆ БЪЛГАРСКИ АКУМУЛАТОР ☆ ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

ДЕПОЗИТ
БИБЛИОТЕКА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 148 (703) | Четвъртък, 19 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД НОВАТА ГОДИНА ГОЛЕМИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

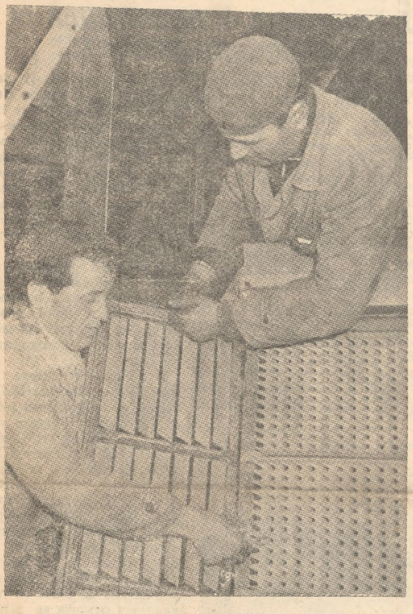

От дни наред механизаторите от ТКЗС—Секулово грижливо ремонтират машините.

НА СНИМКАТА: Димитър Георгиев и Димитър Недялков с голямо умение ремонтират комбайн.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

С ДРУЖНИ УСИЛИЯ

МНОГО грижи положиха хората от бригадата на Петър Маринов от село Главиница за отглеждането на 250 декара тютюн. За да се създаде добра организация и да не се допуснат грешки в работата, управителният съвет на кооператива изпрати в бригадата Цеко Йорданов и Симеон Симеонов да ръководят и помагат в отглеждането на тютюна от началото до неговото предаване на „Тютюнева промишленост".

Положеният труд от членовете на бригадата не отиде напразно — роди се богата тютюнева реколта. Вместо планираните 16 тона те набраха над 60 тона листна маса.

В началото на месец ноември бригадата започна елчезирането на сухите листа. Към 16 ноември те имаха подготвени над 40 тона бали, от които 16 тона са предадени на народното стопанство, при средна цена 1.57 лева.

Радващо впечатление тук прави масовото участие на хората в тази срочна и отговорна работа. В бригадата има 180 работника, а на работа в елчезенето на тютюна излизат средно по 220 човека. Чувството на дълг към кооператива е накарало да излязат на работа и старите пенсионери. Със своя скромен дял те помагат да се предаде ден по-скоро кооперативното богатство.

Тук всеки бърза, но особено спорна е работата на Марийка Димитрова, Гана Авраменова, Гина Янкова и десетки други работнички. Най-редовно на работа идват хората от звената на Стойка Цанкова, Дешка Николова и Гинка Вълева.

Когато всички си отидат, до късно през нощта Иван Иванов, Георги Георгиев и Васил Матев балират подготвените листа, за да могат на следващия ден рано да се предадат.

Така с дружни усилия всеки ден бригадата подготвя от 4200 до 4500 килограма тютюневи листа.

Иван ПЕЙЧЕВ

За да има и догодина богата реколта

Добре се трудиха тази година кооператорите от село Орешене. Добри грижи полагаха те за културите. Затова и добивите, които получиха не бяха малки. А най-добри бяха резултатите от отглеждането на царевицата. От нея цялата бригада получи над 400 кг от декар, а добивът на някои звена се приближаваше и към 500 килограма.

Но и през следващата година добивите трябва да бъдат също така високи, дори по високи от тазгодишните. А това може да се постигне само с труд и много грижи. И орешенските кооператори още отсега се готвят за идната богата реколта. Почвата е изорана дълбоко. Но трябва и да се натори с оборски тор. Затова всеки ден от село към блоковете се отправя керван от каруци, натоварени с тор. Досега са извозени и струпани на края на блоковете над 250 т тор.

Извозването на тор продължава. Всички кооператори най активно се включват в него. Те са пропити от съзнанието, че техният труд ще се възнагради богато.

Тахир ЕЮБОВ

ОЩЕ ЕДНО ПРЕДПРИЯТИЕ С ИЗПЪЛНЕН ГОДИШЕН ПЛАН

УВЕРЕН в своите сили, колективът на ТПК „Съединение" — Тутракан, обеща в началото на годината да преизпълни годишния си план 15 дни предсрочно. За осъществяване на дадената дума работниците и работничките превъзмогнаха не малко трудности и сега с чест отчитат предсрочно изпълнение на плана с 25 дни. До края на годината предприятието ще произведе надпланова продукция за 20 000 лева.

В реализирането на този успех най-голям дял имат работниците от шивашкия цех, които отчетоха изпълнението на годишния план още през месец октомври и до края на годината, ще дадат надпланова продукция за 16 500 лева Не по лошо работиха производствениците от цеховете за вълнено-текстилен трикотаж и от шивашкия отдел за мъжко и дамско облекло.

Ръководството на кооперацията навреме започна подготовката за осигуряване нормална работа при зимни условия, като набави необходимите суровини и материали, по добри условията за работа и прие мероприятия за подобряване на организацията на труда.

Ентусиазмът, обхванал членовете на колектива, и подготовката за зимата са гаранция, че още в първите дни на новата 1964 година планът ще бъде редовно изпълняван.

Борис СИМИДЧИЕВ

УСПЕХИ ИМА, КОГАТО СЕ РАБОТИ С МЕРАК

ДВЕ ГОДИНИ вече Велико Станев Димитров работи като птицегледач в село Коларово. Той старателно изпълнява съветите на зоотехниците и това му помага успешно да изпълнява плановете си за яйцата.

И в началото на тази година той пое тържествено обещание, че ще изпълни и преизпълни предсрочно задачата си, ще предаде от 2 200 кокошки-носачки 220 000 яйца. И Велико започна упорито да се труди от сутрин до късно вечер за птиците. Грижливо им подготвяше храната, като осигуряваше в нея и минералните добавки, и витамините. Даваше на кокошките покълнал ечемик, дрождирана храна и царевично зърно. Почистваше старателно помещенията. В птичарника бе светло, чисто и проветрено. В резултат на големите му грижи за птиците, Велико на 30 октомври изпълни и преизпълни годишния си план за яйцата, като предаде не 220 000 яйца, а 237 000

След като изпълни годишния си план, по решение на управителния съвет на ТКЗС старите кокошки бяха продадени и на Велико му дадоха за 1964 година нови 3 000 ярки, от които досега е получил над 30 000 яйца.

С голямо желание Велико работи в птицефермата, затова и успехите, които постига в работата си, не учудват никого.

Стоян НЕДЕЛЧЕВ

Радващи успехи на Месокомбината в Силистра

Много усилия положи колективът на Държавния месокомбинат — Силистра в борбата за предсрочното изпълнение на поетите задължения.

Създадената организация в производството даде възможност годишният план за натрупванията в бюджета да се изпълни за 11 месеца.

При план за годината 238 900 лева печалба предприятието даде 258 000 лева. Радващи резултати колективът постигна и в изпълнението на плана по данък оборота. При план 636 000 лева постигнато е 640 000 лева.

До края на годината предприятието очаква да даде надпланово 40 000 лева от данък оборота и 15 000 лева от печалбата.

Предприятието успешно ще изпълни производствената си програма сто на сто.

Иван НИКОЛОВ

В ОЧАКВАНЕ НА НОВИТЕ АГНЕТА

АГНИЛНАТА кампания наближава. Всеки момент може да започне масовото агнене на овцете. И овчарите от село Ст. Караджа очакват този момент и отрано се подготвят за него. За всяко стадо е осигурено родилно помещение. Овчарите се погрижиха родилните помещения навреме да бъдат подготвени, за да може и самото агнене да протече нормално и да не се допусне смъртност на новородените животни.

Навременна помощ на овчарите оказа и управителният съвет на стопанството, който организира ремонтирането на родилните помещения — поправка на вратите, за тулване на всички дупки и пролуки, измазването на стените и други. В близост до тях е доставена слама, с която ще се застила по време на самото агнене на овцете.

Наред с подготовката на помещенията, се полагат грижи и за правилното използване на фуражите. Тази година те са оскъдни. Но ръководството на стопанството взема необходимите мерки те да стигнат до новата реколта. Засега главна храна в дажбата на овцете са силажът, царевичакът и слънчогледовите пити. Концентриран фураж не им се дава. В замяна на това обаче на животно се дава по 150 грама слънчогледови отсевки, които по качествата си се приближават до концентрирания фураж. Ярма в размер на 200 г на животно се дава само на шилетата.

Фуражите се използват най-икономично, без излишни разпилявания.

Така овчарите от село Ст. Караджа се подготвят да получат здрави и жизнени агнета от своите стада.

Емил ПРАХОВ

Първите агнета

Радостни са последните дни на декември за овчарите от село Паисиево. Започна агненето на овцете и в кошарите заблеяха новите агнета. Досега са родени петнадесет агнета, но всеки ден броят им се увеличава с нови шест-седем млади животни. А по всяка вероятност, след няколко дни ще започне и масовото агнене на овцете. Сега овчарите са постоянно при овцете и се стремят да не допуснат нито един случай на неправилно раждане или смърт на новородено животно. Най добре се грижат за своите стада овчарите Симеон Маринов, Халит Таиров, Димитър Златев. И резултатите при тях са най-добри.

Тахсин ЕБАЧЕРОВ
Милко НИКОЛОВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

БЪЛГАРСКИТЕ АРХИТЕКТИ ИЗВЕСТНИ В ЦЯЛ СВЯТ

ВЕСТНИК „ЛА ПРЕС", излизащ в Тунис пише, че в областта на архитектурата България е постигнала за няколко години толкова, колкото другите държави са постигнали за далеч подълго време. Край черноморското крайбрежие — пише вестникът — са построени голям брой морски курорти. Разнообразната композиция, прекрасно съгласуваните форми създават гледка, която носи на окото почивка и наслада. В статията се отбелязва, че българските архитекти постоянно печелят международни конкурси и участвуват активно в строителството както в Тунис, така и в Сирия, Мали, Гана и други държави от Африка.

Трудностите в енергетиката ще бъдат отстранени през зимните месеци

НА 16 т. м. В ПРАГА бе открито заседание на Съвета на диспечерския център на страните, чиито енергитични системи са свързани помежду си. Специалисти от България, Унгария, Германската демократична република, Полша, Румъния, Съветския съюз и Чехословакия ще обсъдят мерките за отстраняване трудностите в енергетиката през зимните месеци.

НОВ РЕАКТИВЕН САМОЛЕТ „ИЛ—62"

МОСКВА. „ИЛ—62" ще превозва от Москва до Ню Йорк над 150 пътници, като при това ще развива скорост около 900 километра в час. Вчера той бе посрещнат от делегацията на американските авиационни специалисти. На американците бяха нужни няколко часа, за да разгледат новия съветски реактивен самолет, който специално затова беше пристигнал от изпитателното летище. Създателят на самолета Сергей Илюшин, зам. председателя на Комитета по авиационна техника Александър Белянски и летеца-изпитател Владимир Коккинаки поеха функциите на водачи за тази своеобразна екскурзия.

АНГЛИЙСКОТО ПРАВИТЕЛСТВО ПРАВИ ОТСТЪПКА

ЛОНДОН. В английския парламент започна обсъждането на законопроекта за разтурянето федерацията на Родезия и Нясаленд, насрочено на 31 декември т. г. Английското правителство беше принудено да се съгласи с разпускането на федерацията под натиска на националноосвободителното движение на народите от Централна Африка.

Процес срещу профсъюзни дейци в ГФР

ДЮСЕЛДОРФ. На 17 т. м. Дюселдорфският областен съд започна процеса срещу двама профсъюзни дейци Хорст Бенц и Франц Моциц, които се обвиняват в разпространение на литература против конституцията и продължаване дейността на Германската комунистическа партия. Ръководството от обединението на свободните германски профсъюзи и десетки хиляди профсъюз и дейци в страната и чужбина протестират срещу този терористичен акт на Западногерманската полиция и съдебните власти.

Намаляване военните разходи на СССР

РИМ Италианският печат продължава широко да коментира намаляването на разходите за отбраната на Съветския съюз за 1964 и 1965 година. Намаляването на военните разходи, пише в. „Унита", е конкретен акт за намаляване на напрежението и преизвестяване за намаляване специалността на съветските въоръжени сили.

* * *

ЖЕНЕВА. Третата сесия на Върховния съвет на Съветския съюз привлече вниманието на швейцарския печат. Всички женевски вестници подчертават, че съветското правителство е решило да намали през 1964 година разходите за отбраната и че те ще възлязат на 14.6 на сто от целия бюджет срещу 16.1 на сто през 1963 година. Печатът съобщава, че се отделят средства за повишаване на заплатите на нископлатените работници.

РАЗНОГЛАСИЯ В ТУРЦИЯ

АНКАРА. Турция е далеч от разрешаването на правителствената криза. Пропадна вторият опит на Исмет Иньоню да създаде коалиционно правителство с участието на неговата Народнорепубликанска партия и селската партия. От селската партия смятат, че трябва да се опита сега образуването на коалиция с Партията на справедливостта — досега в опозиция. Партията „Нова Турция" е на същото мнение.

Населението го уважава

Стоян Саянов е отговорник на магазина за мебели и електроматериали от преди седем години. Упорит и настойчив в ежедневната си работа, той редовно преизпълнява определените му планове.

Бай Стоян, както го наричат трудещите се от град Дулово, дава винаги пълни и реални заявки за търсените стоки и ги доставя винаги навреме. Много често посещава складовете на ОТП, в резултат на което всеки новопристигнал артикул веднага може да се види на витрината на поверения му магазин. Заради неговото културно обслужване и отзивчивост, населението го обича, уважава и търси услугите му.

В резултат на изучаване потребителското търсене, постоянните грижи за добра уредба на магазина и културните обноски, Стоян Саянов още преди месец изпълни годишния си план. От стокооборота той реализира не 110 000 лв, както беше предвидено, а 110 211 лева.

Херол САЛИМОВ

Бързо и сръчно работят Осман Ахмедов и Мудин Мюмюнов от село Колобър. Те на ден извозват по 4 тона оборски тор за направа на компости в блока.

ОЖИВЕН ЧИТАЛИЩЕН ЖИВОТ В ТУТРАКАН

Доскоро в новата читалищна сграда на Тутракан цареше нерадостна тишина. Малко хора отваряха вратите на залите. Рядко се виждаха вечер светещи прозорци.

Сега вече е друго. Новоназначеният секретар Мишо Петров гледа на работата си със загриженост. Настоятелно търси помощта на ГК на БКП и ГОНС, държи връзка с ръководителите на предприятията, постоянно е сред самодейците. И в читалището започна планова, системна работа за укрепване на художествената самодейност.

От години наред градският читалищен хор беше заглъхнал. Сега 85 хористи се събират на редовни репетиции под ръководството на Йосиф Чернин. Ентусиазирано участвуват служителите от ДСК, жените и девойките от Наркооп и ОТП, хористите д-р В. Иванов, М. Кръстев от БИБ, Йосиф Капела от ДЗИ, Енчо Пейчев от РНС, Радослав Симидчиев от „Текстилни влакна" и др. Но успешното развитие на хора щеше да бъде по-бързо, ако ръководствата на предприятията търсеха отговорност на своите служители и работници, които неоправдано отсъствуват от много репетиции — такива като Вергил Абрашев от Промкомбината, Г. Димов от РТС, Веска Динева и Ана Добрева, Керана Даскалова и Й. Кирякова от ТКЗС. Ако цялата общественост заживее с тревогите на читалищния хор, той ще участвува във фестивала с успех.

Нов надежден състав от двадесет акордеонисти репетира редовно в салона на читалището. Той вече е готов да се представи със самостоятелна програма пред гражданството, а по-късно и на фестивала — с музикални пиеси от Моцарт, унгарски мелодии, танцови пиеси и най-вече — с букет от ръченици под диригентството на Иван Пантелеев.

След сполучливите си естрадно-сатирични спектакли през пролетта и лятото театралният колектив упорито работи над пиесата „Вампир" от Антон Страшимиров, с която ще посети около петнадесет села. Друга пиеса — „Изпитание", в сюжета на която лежат кремиковски мотиви, ще бъде подготвена за фестивалните дни. Но читалището гледа към бъдещето на театралния колектив и изгради детски драмсъстав, който вече разучава пиесата „Народна мома".

Редовно се събират на репетиции също оперетният състав на самодейците учители и ученици и танцовият с ръководител Н. Пескарашев. През тази година се групираха в кръжок и самодейците художници. Някои от тях (И. Йоргов, д-р Медовщикова и др.) участвуваха в Окръжната художествена изложба.

Всички основни видове самодейни колективи са в разгара на своята подготовка за фестивала. Читалищната дейност върви по възходяща линия. Колективите са особено активни, тъй като предстои чествуване 90-годишнината на читалището.

Напредъкът на читалищната художествена самодейност в Тутракан би могъл да бъде още по-голям, ако всички ръководители на предприятия, всички профсъюзни ръководители и дейците на отечественофронтовските организации проявят по-голяма отзивчивост и се загрижат за редовното присъствие на самодейците на репетициите на колективите. Градският комитет на Комсомола трябва да издири младите самодейци и да им даде поръчения за включване в читалищния живот. Това се отнася особено за средниститe, които току-що са завършили гимназия. Съдържателните културни мероприятия през зимата, които читалището разгръща все повече, ще подпомогнат издигането културния уровен на трудещите се от града и околните села.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

Наближава Нова година. За приятелите, за близките, за децата няма по-привлекателен подарък от хубавата книга. Но приятелите, близките и децата са толкова различни — значи и подаръците трябва да бъдат разнообразни. И продавачката Вяра Лалева от книжарницата в село Главиница не се уморява да предлага, да обяснява, да разказва... Книгата влиза във всеки дом.

ВЕЧЕР НА ЖИВОТНОВЪДА

ШИРОКАТА, плавна мелодия накара публиката да замълчи. Празнично украсеният салон стихна. Програмата на четвъртокурсниците животновъди от ССТ „Добруджа" започваше. Певьо Николов с плътен глас пееше народната песен „Изкарвай, Гано, говеда". Пееше сърцат човек, започваше вечерта на сърцати младежи—бъдещи специалисти.

Завесата се вдигна и на сцената се откри типична битова обстановка. Насядали по дървените столчета като на седянка, запяха и девойките от вокалната битова група. Обстановката е минало, но песните не остаряват: „Ой, чобан, чобан", „Овчарче мило, байново", „Забляло ми е агънце"... Те напомнят, че днешният човек е наследил трудолюбието и жизнеността на своите деди.

„Човекът расте. Човекът побеждава, приближавайки се към светлото утро на комунизма. Растат и нашите комсомолци. Те всеки ден са във фермите на учебно-опитното стопанство, където се проявяват като грижливи стопани на животните" — каза в своя доклад Марийка Райнова, която отчете работата на бъдещите специалисти. И за добрите производственици прозвуча песента „Гондола гондоли". За тези, които смятат дежурството във фермите свободен ден, Петранка Боянова изпълни хумористично-сатиричната песен „Средниcтка", а Денка Радева и Руска Димитрова — сатиричната музикална сценка „Зоотехник-специалист". Слушат я курсистите, усмихват се и си мислят: не, не сме като него, не доим млякото от рогата на кравите.

Четвъртокурсниците животновъди проявиха и обичта си към естрадната сатира. Салонът шумно ръкопляска на добрите изпълнители в пиесата „Ракетна карантина": Велико Илиев, Манол Бобчев, Иван Желев, Калинка Белева и др.

Хубава викторина прекъсваше веселата забава. Въпросите из новостите в животновъдството създадоха голям интерес. Закачливите епиграми разведриха всички. А веселието продължаваше. Акордеоните не заглъхваха. Една хубава вечер преди седмица помогна на младите специалисти не само да преценят своите успехи и грешки, но ги и сдружи със силата на изкуството.

Ст. НИКОЛОВА

Успехите ще станат още по-големи

Наскоро в град Дулово се проведе съвещание с жените кандидат-делегатки за окръжната конференция на жените-първенци, която ще се проведе през месец май 1964 година.

Председателката на женкомисията при градския комитет на Отечествения фронт др. Лора Бобева прочете доклад, в който отчете успехи на жените от района на града. Тя съобщи, че над 250 жени упорито се трудят за изпълнението на поетите обещания, дадени в чест на големия празник на жените-първенци. Тя с гордост заяви, че 30 жени от свинефермата, 12 от промкомбината и над 40 жени при клона от цеха „Ракита" при промкомбинат „Камъшит" се борят за завоюване на званието: „Ударник за комунистически труд". Не малко място в доклада бе отделено за работата на женкомисията с жените туркини.

Накрая в изказванията взеха участие много жени. Марийка Янкова, партийна секретарка при Наркооп, разказа за работата на жените от универсалния магазин, които се трудят на бригадна отговорност и преизпълняват поетите обещания. Тя заяви, че има жени като Жечка Василева, които работят вече по плана за следващата година. За работата на кооператорките от зеленчуковата градина разказа звеноводката Тодорка Ставрозова. Изказаха се и много други производственички и служителки. Те обещаха до деня на окръжната конференция на жените-първенци да постигнат още по-големи производствени успехи.

Мария МИХНЕВА

КНИГАТА — ВСЕКИДНЕВНА НЕОБХОДИМОСТ

Читалищната библиотека в Средище всякога е оживена, защото човек тук може да намери желаната книга, новия вестник или списание. На своите читатели библиотеката предлага 4 900 тома разнообразна литература. Библиотекарката Марийка Любенова използува най-рационално всички отпуснати субсидии за обогатяване на фонда с нови, необходими на читателите книги.

Разбира се, както навсякъде, така и тук най-многобройна е групата на малките читатели, тези които всеки ден търсят с любопитни очи новата книжка, изпълнена с мъдри приказки или интересни разказчета. И най-често тук ще срещнете Петранка Неделчева, Васпие Назимова, Николай Георгиев и др. По-възрастните също могат да намерят търсената книга. В списъка на редовните читатели се срещат имената на младата краведачка Шурия Юзеирова, на Стоян Николов, на Нестор Димов и др.

Привечер в читалнята винаги е най-оживено. След привършване на работния ден тук идват много кооператори да прочетат последните новини от новодошлите вестници.

В своята всекидневна работа библиотекарката М. Любенова се стреми по-добре да популяризира новата книга, за да намери тя добър прием сред читателите в Средище. За тази цел тя редовно изготвя препоръчителни списъци, организира читателски конференции на най-различна тематика. Но няма съмнение, че пътищата за разпространение на книгата трябва да бъдат по-разнообразни, за да стане тя всекидневен спътник на младежите, на кооператорите в техния стремеж към повече знания.

Викенти ДУКАНОВ

ПРИЗИВ ЗА МИР И ЩАСТЛИВО ДЕТСТВО

МОТОРНА лодка пресича ребърната лента на река Дунав. Ясната декемврийска утрин ехти от песни, от възгласи: „Мир! Мир! Ние искаме мир!" Пионерите от шестте училища в град Силистра, веселите и възторжени пасажери на моторницата, стискат в десниците си шест бутилки. В тях е запечатан техния призив към всички деца в света за мир, преведен на шест езика. Мощно „ура" оглася простора. Бутилките политат в реката. Нейните води ги понасят към далечни брегове. В чии ли ръце ще попаднат те? Дали в ръцете на близки, на приятели, или в ръцете на хора, за които войната е най-голям приятел, а мирът — жадуваният, мечтаният мир — техен враг? Но в каквито и ръце да попадне призивът на силистренските деца, те знаят, че той ще бъде мъничък принос в стремежа към мир, към свобода. Всички са радостни и горди, че хората ще научат за тяхната голяма обич към мирния живот, към щастието, към песните.

На мира те посветиха тържественото утро на 11 декември т. г. организирано от Детския отдел при Окръжната библиотека и ГК на Комсомола. То бе масово посетено от пионерите и чавдарчетата в нашия град. За него децата се готвеха дълго. Готвиха се старателно, с любов. Затова тъй убедително прозвучаваха рецитираните от тях стихове. Тъй бодро прозвъняха песните за мира. Умно и прочувствено се изказаха те за книги, в които се говори за ужасите на войната и борбата на хората за мир и щастие.

За борбата на майките против войната говори на силистренските пионери и чавдарчета другарката Милка Гинева. Тя разказа как живеят децата в демократичните страни, разказа за техния интерес към миналото на народите им, за прекрасните условия, при които те растат и се учат. Тя поднесе на нашите деца далечните, но искрени и топли привети на монголските им другарчета.

Мир! За него пяха, рецитираха и разказваха децата от града ни... За него те хвърлиха в реката бутилките и призоваха другарчетата си от цял свят да бъдат единни в борбата против жестоката атомна война.

Стефанка СТАНЕВА.

Големите прозорци гледат към слънцето. Болните гледат към слънцето. Медицинският персонал на участъковата болница в Иширково се грижи за тях и все и ден те се чувствуват по-жизнерадостни. Всеки ден кооператорите знаят, че ако им се наложи, ще отидат в тази голяма сграда и ще излязат по-бодри, по-силни. Здравето на трудещите се е най-голямото богатство на родината.

ЗА ПО-ВИСОКА БИТОВА КУЛТУРА

По инициатива на общинския комитет на Отечествения фронт — Чернолик в село Златоклас бе организиран курс по шев и кройка. Само за два дена списъкът на кандидатките беше попълнен.

Сега занятията протичат при голям интерес под ръководството на Хава Ахмедова, като сполучливо се съчетават теоретическите знания с практиката. И най-редовните, най-старателните участнички в курса вече постигнаха първите успехи: умеят да шият детски дрехи.

Курсът ще завърши с изложба на най-добре изработени модели.

Бехчет ШАКИРОВ

◆ ◆ ◆

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

2

— Така че жена ти вероятно те обича и вярва на всяка твоя дума. — Завърши огледа и обръщайки се към Приеде, каза строго: — Аз слизам за нашите приятели, а ти се пригответи да ни посрещнеш по-гостоприемно...

Той излезе, а Янис продължаваше да стои в коридора, срещу входната врата, без сили, без желание. Вероятно така се чувствуват хората преди смъртта.

Ето, звънецът отново извъня, късо, предпазливо, сякаш и на него се предаде тревогата, която донесоха със себе си тези хора. Тримата влязоха, мълчаливо застанаха в коридорчето, след това се огледаха и започнаха да се представят на домакина.

Единият от тях, пълен, нисичък, сякаш са го притискали, когато е бил дете и са му попречили да порасне, потривайки ръце, като че са премръзнали, измърмори:

— Лаува.

„Добър лъв!" — помисли презрително Янис. Той постепенно се успокои и възвръщайки си чувството за хумор попита:

— Това какво е, названието на вашата сегашна национална принадлежност ли?

— Не ви разбирам? — подозрително го изгледа Лаува.

— Лъв! До колкото си спомням, в една страна този звяр се намира не само в зоологическата градина, но и върху националния герб. И струва ми се, дори че е с корона на главата...

— Избирайки си псевдоним, той не е мислил за това — сухо добави третият влязъл, който се стори на Янис съвсем незабележим, в сиво облекло, безличен, с неопределен поглед. Наричаше се Егле.

Янис помисли: „Наистина, прилича на смърч. Както смърчът е незабележим в гората, но боде, така и този е незабележим сред хората, но навярно е опасен. . ." Обаче вече не искаше да се надсмее на псевдонима му.

— Наричай ме Вилкс! — грубо отсече високият и рязко сложи голямата си ръка върху слушалката на внезапно иззвънелия телефон.

Приеде направи крачка напред и застана лице срещу лице с високия. И изведнъж видя: Вилкс се страхува! Значи, този вълк не е чак толкова страшен колкото изглежда! Приеде сне ръката му от телефонната слушалка и каза:

— Вилкс, бъдете благоразумен. Ако не сте довели чекистите след себе си, то едва ли някой от тях би ми позвънил.

Вилкс бавно отпусна ръка. Приеде вдигна слушалката.

Беше Майга. Щяла да се позабави във фризьорната. Много хора! Много хора!

Разговаряйки с жена си, Янис си мислеше: „Дано поне тя се забави колкото се може по-дълго! Дано се забави!" Как ще обясни на Майга появяването на тези хора, нахлули неочаквано в живота му? Дори техните имена говорят сами по себе си: Вълк, Лъв, Смърч . . Почти горски хора, липсват им само ръждясали автомати и лицата им не са брадясали, но навярно ще брадясат и тогава тези хора напълно ще заприличат на „горските братя" — участници в бившите фашистки формирования, които след войната бродеха из горите на Латвия и грабеха населението. . .

Той каза на жена си нещо съчувствено, съобщи й, че братовчедът още не е дошъл и остави слушалката. Вилкс прекъсна мислите му. По всичко изглежда, той беше главатар на шайката.

— Разбрах от разговора с жена ти, че наистина ти е трудно да й обясниш нашето появяване. Може би, следният вариант ще се окаже подходящ: тримата, заедно с теб, бяхме артилеристи в сто двадесет и втори полк. Ти беше нашите очи и уши, коригировчик. В последните дни на войната, поради нещастна случайност, ти попадна в плен. Ние бяхме по-щастливи. Веднага след войната се върнахме в родните огнища, да речем, във Вентспилс. Винаги, когато се връщахме от морето с богат улов, Ужавският фар приветливо ни посреща. Е как, жена ти ще повярва ли на тази легенда?

— Щом считате, че светлината на Ужавския фар е приветлива, легендата може би ще издържи изпитанието. . . — отвърна сдържано Янис.

Всички минаха в стаята и насядаха кой където свари, сякаш капнали от умора. Сигурно здравата са се лутали. Янис запита внимателно:

— Трудно ли се добрахте?

— Две денонощия в гората! — отвърна Вилкс. И изведнъж избухна: — Да, но преди тези две денонощия се шляхме из морето! А слизането през нощта, когато току-виж те пернал някой куршум. А тичането из гората, за да се скрием по-далеч от брега. . .

Види се и на другите двама нервите не издържаха, всички заговориха прекъсвайки се един друг, бързайки, сякаш жадуваха за съчувствие.

— И в школата през последните дни ни държаха като в затвор! Не се отлъчвай никъде, с никого не разговаряй! — оплакваше се Лаува. — Едва преди да заминем можахме да се поразходим.

— А мене напълно ме бяха погребали! — промърмори Егле. — Отначало бяха решили да съобщят на роднините ми, че съм загинал при автомобилна катастрофа. Едва склоних началника на школата да почака с погребението, а да им кажат, че съм заболял и ме изпратили на лечение в Шотландия. Та ако им кажат, че съм загинал, после как ще се върна при тях!

— Ето, значи от къде сте дошли — помисли Приеде. Далечко сте проникнали! И явно, изнервили сте се още в първите часове. И дали ще ви се удаде да се върнете? Изглежда, че тук е по-лесно да се влезе, отколкото да се излезе. . . Но не започна да ги плаши, а само попита:

— Как ме намерихте?

— О, болшевиките имат отлично уредена справочна служба! — усмихна се високият.

— Сигурно имате документи? — с известна неприязън запита Приеде.

Високият неспокойно вдигна рамене и каза:

— Дявол ги знае що за документи са! Аз имам удостоверение, че работя в завода „Тосмаре" в Лиепае.

— А ние с него — пъничкият кимна към безличния — ако се съди по удостоверенията, сме рибари.

— Освен удостоверенията трябва да имате и паспорти! — предупреди ги хладно Приеде.

Сега той разгледа своите гости по-внимателно. Вилкс беше на тридесет-тридесет и пет години, чернокос, със слабо лице, остър поглед; той изглеждаше по-спокоен и самостоятелен, въпреки че понякога го обхващаше нервна възбуда.

Лаува — нисък шишко, също тридесет и пет годишен, с грубо лице, похабено от шарка, с дълга пепелява коса, в която трудно се забелязват белите косми.

Егле, мълчалив и незабележим, още съвсем млад и навярно през войната дори не е помирисал барут, сякаш повече от другите подхождаше за ролята, с която се е нагърбил: нито човек без сянка, нито сянка без човек. С такова обикновено лице, с такива безизразни очи, с такива дрехи хората не се запомнят. Но в очите му прозираше страхът и Приеде неволно помисли: „С този ще бъде най-трудно! От страх може да ти пусне куршум в корема, а сетне ще започне да се кълне, че това е станало случайно!"

— По случай запознаването ни, няма да е лошо да пийнем! — каза Вилкс. — Ние имаме пари! — Извади от джоба си една пачка банкноти, петрублеви, пристегната с ластик и се похвали: — Цели сто хиляди!

— Какво, нима стоте хиляди са все по пет рубли? — Приеде се усмихна. — Трябваше да вземете стотарки, за да не ви тежат в джобовете.

— Има и строублевки, но господарите ни предупредиха, че със сторублевки лошо облеченият човек е подозрителен... — измърмори Вилкс.

— У нас няма лордове — прекъсна го Приеде. На работа аз също не съм в смокинг, обаче получавам и хиляда, и петстотин, и две хиляди. Какво, нима трябва да ги получавам по рубли? Вие поне знаете ли цените?

— Още нищо не сме купували. Платихме само на шофьора, който ни докара с камиона от Вентспилас. Взе по двадесет и пет рубли. Не се пазарихме.

— И таз хубава! Оставаше още и да се пазарите! — каза Приеде. — Но шофьорът не е грабител. И в автобуса вземат приблизително толкова...

Сега се чувствуваше някак по-уверено. Все пак той си е в къщи, а те са само гости, макар и неканени. Нима добре познават света, в който са попаднали? Ето дори и у Вилкс този човек-вълк, изчезна повелителният тон, щом стана дума за най-обикновени неща.

Тези свои мисли Приеде не сподели с гостите, а взе парите, помоли ги да пазят тишина и ако се върне Майга, да й разкажат за себе си всичко, както се уговориха.

Ако се позвъни, да не излизат: Майга си има ключ.

Той се върна бързо и дори донесе не една, а две бутилки. Жена му я нямаше. Без да разбута празнично подредената маса, извади от хладилника, каквото намери, взе чашки и всичко занесе в своята стая.

Седнаха край масата. Гостите пиеха и ядяха много предпазливо, макар че както сами казаха, още рано сутринта от страх бяха изяли последната суха дажба от няколко сухара и прахове.

Лаува изпи заедно с Янис първата чашка водка. Останалите двама чукнаха три пъти чашките о масата, вдигнаха ги и внимателно, дори пронизително загледаха Янис в очите. От този поглед, от този забравен етикет на старите офицерски сборища Янис го побиха тръпки. Но нямаше що да стори, пи.

(Следва)

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на материалните и моралните стимули

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ОБЩЕСТВЕНИЯ ПРЕГЛЕД

в Промкомбинат „Електрометал" — Силистра

ТРЕВОЖНИТЕ сигнали за изоставане на производителността на труда от средната работна заплата, което е нарушение на принципа за правилното съотношение между тия два показателя ни накараха да вземем бързи мерки за отстраняване на слабостите.

На съвещание с актива на предприятието, при обсъждането на този въпрос, се разгледаха указанията за провеждане на обществен преглед по организацията, нормирането и заплащането на труда. За изпълнение на тази важна задача се изградиха комисии, за задачите им се направиха подробни планове. Всички комисии, в пълния си състав обходиха работните места, проследиха условията и начина на работа и набелязаха мероприятия за подобряването им. Задачата на всяка комисия бе да даде предложение, за подобряване условията на работа и отстраняване на някои организационни слабости с оглед рязко да се повиши производителността на труда.

Комисията по организацията на производството и труда, оглавена от техническия ръководител Желязко Кушев набеляза над 15 мероприятия по организацията на труда и обордуването на производствените помещения. Те обхващат преустройството на електроженното отделение за осигуряване на по-голям фронт за работа, направа на сушилня за коларожелезарската продукция, разпределяне на работниците от шлосерския отдел на групи по видове производства за по-добро уплътняване на работното време, доставяне контакти шукотрифазни за шлосерския цех и други. Голяма част от тези мероприятия са вече изпълнени.

Втората комисия — по нормирането и заплащането на труда, оглавена от завеждащ отдела „Труд и работна заплата", разгледа задълбочено трудовите норми и системите по заплащането на труда. Особено голямо място в работата на тази комисия се отдели по въпроса за нормите от немасов характер, по които работят производствениците от шлосерския и стругарския отдели. Този вид норми са еднократни и само за определянето на „норма време" за извършване работата по различните детайли се заангажира времето на един нормировчик. Разновидността не дава възможност да се води отчетност, която да послужи за определяне на постоянни трудови норми. За да се подобри работата се взеха редица мерки за определянето на възможно по-реално време, като нормировчика държи връзка и търси непосредствена помощ от отдел „ТРЗ" и техническото ръководство.

Общо в предприятието, по трудови норми работят 191 човека и средното им изпълнение е 131 на сто. Комисията, след като анализира поотделно изпълнението на нормите, излезе с предложение пред административното ръководство да коригира тези за производство на жакардови апарати с 10 на сто, за производството на магарешки каручки (само желязната част) с 5 на сто и за производството на инвентарни номера и гумени печати с 10 на сто. По този начин ще се въведат по-реални трудови норми и ще се реализира икономия на фонд работна заплата от 950 лева годишно. Икономията ще бъде значително по-голяма, защото мерките взети за реалното определяне „норма — време" при операции от немасов характер ще даде голямо отражение.

Предложи се коригиране на нормите при тия операции, където следствие на подобряване условията за работата е създадена предпоставка за по-висока производителност на труда. По такъв начин не се засяга, а се засилва ролята на принципът на материалната заинтересованост за увеличаване на производството.

По време на прегледа се констатира, че са назначени работници на по-високи разряди. Така, докато в производствения щат е предвиден среден разряд за дърводелския цех 4,7, то разряда на назначените работници е 5,4. Комисията предложи да се изправи тази нередност.

Общественият преглед в промкомбинат „Електрометал" се проведе задълбочено и приетите мероприятия по него ще дадат положителен резултат в производствената работа.

Стоил ТРЕНЕВ

ДА ПРЕДПАЗИМ ДРЪВЧЕТАТА ОТ ГРИЗАЧИТЕ

СИВИЯТ заек е едно от най-разпространените диви животни в нашата страна. Той е главен обект за лов и важен герой от народните ни приказки, затова е обичан от млади и стари.

Понякога обаче, този „герой" нанася големи вреди на овощните градини, разсадниците, горските пояси, горските насаждения и др. Особено чувствителни са пораженията зимно време при дебела и повсеместна снежна покривка. Тогава, нямайки възможност да се изхрани по друг начин, заекът е принуден да гризе кората и пъпките на младите овощни и горски дървета, следствие на което те загиват.

Така например през 1953 и 1954 година в Добруджа цели горски пояси от акация, гледичии и др. бяха напълно огризани от гладните зайци. Същото става и в горските разсадници. Такива повреди причиняват и изгладнелите сърни и елени, които гризат зелените борови дръвчета, а също и др. гризачи, като сънливците, водните плъхове и някои мишки.

Какви мерки трябва да се използват за ограничаване на повредите от зайците и други гризачи?

Някъде прилагат масовото им избиване и унищожаване с всички средства, включително и с отрова. Така се постъпи у нас преди няколко години, когато зайците в Добруджа се обявиха за вредни и се изтребваха цялата година. Нещо повече, за да се засили унищожаването им, лисицата се призна за полезна и се забрани временно изтребването й. Тази груба мярка обаче, не е за препоръчване. Тя намира оправдание само при случаите, когато има извънредно плътно заселване на зайци. Иначе се нанасят големи загуби на ловното стопанство.

На места се прилага денонощна охрана от въоръжени пазачи. Това наистина дава добри резултати, но е свързано с редица неудобства. . . Звуковите ефекти, плашилата и други също не са удачни, защото скоро зайците свикват с тях.

Засега като положителна и полезна мярка се смята подхранването на зайците през снежни и сурови зими. Наръч сено, купчина върбови и тополови клонки, парчета от зеле, тикви, моркови и други, успешно ще задоволяват глада на гризачите и ще спасят насажденията и разсадниците от повреди и загиване. . .

У нас са изпробвани и разни химически средства против гризането на фиданките, които са мазани с гасена вар, глина, кръв, говежди изпражнения, но те не са дали резултат. В това отношение значителен напредък е постигнат в Съветския съюз. Напоследък там се използват за целта отблъскващи смески във вид на емулсия. Една от тези смески се приготвя по следния начин: взема се 0.7 кг слънчогледово масло, към него се прибавя един кг животинска мазнина (каквато и да е), сместа се разбърква и се загрява на слаб огън. После й се прибавя 25 гр хексахлоран. Получава се емулсия с неприятна миризма, която отблъсква гризачите. През есента, преди да падне сняг, стъблата и дебелите клони на дърветата се намазват с тази смес. За 150-200 дръвчета са достатъчни два кг от нея. Тя не се измива от дъжда, не се втвърдява и трае повече от три месеца. Тази смес може да се използува и против сърните, елените, сънливците и други, като се разреди и се пръскат дърветата с пръскачка.

За борба със сънливците и горските мишки могат да се използват и специални капани, наподобяващи „дървени птичи къщички". Над входната дупка се закрепва малка дъсчица, на която се завързва дълъг до земята канап. Сънливците и мишките са нощни животни и обичат денем да спят на закрити места, най-вече в хралупи. Те охотно се настаняват и в „птичите къщички". След като се установи през деня, че в тях вече има гризачи, входовете на капаните се затварят. След това вече е лесно изваждането и унищожаването на вредителите.

Необходимо е кооператорите и служителите от горските стопанства, да поведат по-активна и организаторска борба против гризачите особено през суровите и снежни зими, за да се намалят чувствително повредите, нанасяни по овощните и горски насаждения.

инж. С. ПЕНЕВ

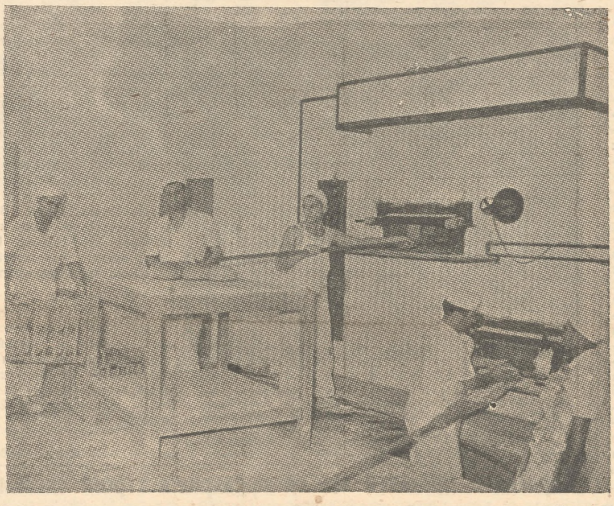

За кооператорите от село Секулово, работниците Димитър Цанков, Димитър Георгиев, Йордан Лазаров, Петко Кънчев и Митьо Мичев приготвят майсторски сладък хляб.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Ларинготрахеитът по птиците не бива да се подценява

Ларинготрахеитът е заразно вирусно заболяване, което се среща в птицеферми с лоши зоохигиенни условия. Недоимъчното хранене, особено липсата в храната на витамин „А", пренаселеността, студът и влагата в птичарниците са предразполагащи условия за появяване на болестта. Ларинготрахеитът се явява в онези стада, където процента на изостанали в развитието си и закържавели птици е голям. Засягат се кокошките и фазаните и младите от 5 до 12 м възраст. Болестта има сезонен характер с максимум през зимата и пролетта. Вирусът атакува дихателната система, гръкляна и дихателната тръба. Те се възпаляват и запълват с възпалителна течност, кръвни секреции и налепи подобни на пържени яйца. Вследствие на това болните птици имат задух, който се проявява с хъркане, с тръскане на главата, „пивкане" и накрая със смърт. Много често са възпалени подочните торбички, които са изпълнени със силно миришеща на лошо материя. Същите са силно подути. Носливостта спада.

Миналата година ларинготрахеитът се срещаше в доста птицеферми на окръга, но в много тежка форма се прояви в Алфатар, Зафирово, Сокол, Главиница, Царевдол, и други. От болестта умряха много птици. И тази година ларинготрахеитът започна много рано. В момента ларинготрахеитът в много тежка форма заедно с шарка и хрема се среща в ТКЗС — Паисиево. Там в продължение на един месец от 7 400 птици са умрели 580 и са заклани 616 или всичко 1 196 птици. В момента голяма част от птиците са болни и ако ръководството и специалистите не вземат здрави мерки, птицевъдството в Паисиево ще бъде обречено на гибел. Кои са факторите, които са довели до явяване на ларинготрахеит? Ръководителите и специалистите от ТКЗС Паисиево не са си направили щателен подбор и комплектуване на птичето стадо. Наред с добре развитите птици, те са включили в стадото изостанали и закърнели птици, които са послужили като ядро за появяване на болестта. Освен това храненето е на ниско ниво. Правят се само „опити" за покълване, дрождиране и запарване на храната. Липсва в дажбата сенно брашно и моркови. Храната е недостатъчна 80-90 гр на птица.

Желателно е в птицефермите да се прилагат профилактични мероприятия, за да се избегне появяването на болестта, защото борбата с нея е трудна.

Само по този начин ние ще можем да се справим с ларинготрахеитът, който през последните няколко години стана истински бич за птицевъдството през зимните и пролетни месеци.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

КАМЪКЪТ ТЕЖИ НА МЯСТОТО СИ

И ТОВА утро, докато слънцето надникна зад високата рътлина над Кайнарджанска чешма, Велико поведе стадото си. От кошарите до мерата пътят е познат на животните. Те вървят вкупом и вдигат облачета гъст прах. На пастирът му беше весело, че и това утро изпревари колегите си и пръв излезе на кьра. Младият мъж извади парче хляб от брезентената торба, преметната през рамото му и го подхвърли на кучетата, които се въртяха весело около него. После с писана овчарска свирка поде игрива песен. Колко пъти беше минавал по тези места — брой нямат. Мило му беше всяко дръвче, всяко храстче.

Когато ваклото стадо запъпли към „Курията", Велико видя по пътя да тича човек. Мъжът му махаше нещо с ръка. Велико спря и смъмри кучетата, които бяха затичали към идващия с ядни джавкания.

Беше служител от канцеларията на стопанството.

— Велико, бригадирът нареди да оставиш днес стадото на някой друг пастир.

— Че защо да го оставя? — учуден попита Велико.

— Не знам! Така ми заръча. — Иди му кажи, вика, да остави стадото днеска и да замине в оборите.

Разни мисли засноваха из главата му. Шест години беше търчал подир стадото. Шест години никой от кооператорите не чу за него лоша дума. И сега изведнаж — да остави стадото!

Как изминаха часовете до обяд само Велико си знаеше. С часове гали кучетата, които се умилкваха край него, сякаш бяха предусетили раздялата. Гали ги по рошавите глави, мили думи им нарежда. Трябваше да се раздели с тях и с овцете — пък му бяха станали най-милото, най-непрежалимото нещо.

На следващата заран осъмна в кравефермата. Бъдещите му колеги го посрещнаха като свой човек, като близък. И Велико още от първия ден съумя да намери с тях общ език. Събираха се сутрин рано преди започване на работата в стаичката на гледачите. Времето минаваше неусетно в сладки разговори. И Велико запаметяваше всяка една дума, защото гледачите говореха все интересни непознати неща.

...Така минаваха дните. Тихи на пръв поглед, безсъбитийни. Но само на пръв поглед. Защото едно утро животновъдният бригадир го потупа доволен по рамото.

— Браво, момче! Днес си надоил повече от другите. — Наричаше го момче. И той не се сърдеше, макар че беше завършил вече военната си служба и радостни, непознати мисли по изгората му не го напущаха през целия ден.

Хвалеха го, но Велико разбираше, че това, което е постигнал далеч не е пределно. Нали шест години се беше занимавал с овцете! И те са като кравите. Здрави ръце ти трябват, за да насмогнеш при доенето. А той беше разбрал тънкостите на тази работа и тя не представляваше за него някаква трудност. Важното беше как да започнеш раздояването на животното, когато е току-що отелено. От това зависеше какъв млеконадой ще имаш от него през годината...

...Велико Пенев Еленчев работи в кравефермата вече две години. От 15 крави, които са в неговата група през тази година, той трябваше да надои 27 300 литра мляко. Но срещу неговото име в диаграмата, окачена на бялата стена, цифрата на надоеното мляко отдавна беше надхвърлила заплануваното.

И сега, когато леденият дъх на зимата все по често сковава полето Велико е неотменно на работното си място — в кравефермата. В стаичката на доячите край нажежената до червено печка все по-често се водят оживени разговори. Наближава краят на годината, а това вълнува всички. И въпреки че имат по-голяма практика, някои доячи все по-често присядат край Велико — някой съвет да чуят, някоя новост да научат.

И правилно. Първенецът на фермата е той — все знае нещо повече от тях. И тези, които доскоро са били склонни да вярват, че Великовата сила са единствено млечните му крави и добрия подбор на животните в неговата група — сега са на друго мнение. А Велико е мълчалив. Ще поприказва малко с гледачите и току ще отскочи до оборите. Животни са това — беля някаква може да стане. А откакто започнаха студовете, вечер сън не го хваща. Все за кравите мисли — дали няма да се простудят, дали ще им стигне заложената храна? А сутрин щом се развидели, Велико отново тича към фермата. Все е по-хубаво отрано да помете на животните, да им даде храната и докато съмне да привърши и с доенето.

Така ден след ден се изнизват и последните дни от големия наниз на годината, а за Велико Пенев те са дни ознаменувани все с хубави, благородни дела.

Руси ШИМАБЕЕВ

В ПОМОЩ НА ПРОПАГАНДИСТА

Перспективи за развитието на промишлеността в Силистренски окръг

Под ръководството на Българската комунистическа партия икономиката на нашата страна се развива с бурни темпове. За периода 1958 1961 година, съвкупният обществен продукт се увеличи кръгло с 54 на сто, националният доход с 43 на сто, а капиталните вложения 2 пъти. От целия съвкупен обществен продукт през 1961 година 60 на сто беше произведен от промишлеността. Това означава, че мащабите на бъдещето наше икономическо развитие, ще се определят от развитието на промишлеността.

В нашия окръг, с грижите на Партията за развитие на промишлеността, се решават много важни задачи. Създаде се работа на няколко хиляди души в промишлените предприятия. От 350 400 бр. работника, работили в 14 те мелници, 5-те маслодобивни фабрики, в няколко дараци и старите работилници на „Липа" и ф-ка „Добруджа", днес в промишлените предприятия работят над 7 500 работника и друг персонал. За последната петилетка, от 1960 до 1965 година се предвижда общата промишлена продукция да нарастне от 22 800 000 лева на 40 500 000 лева, което прави 177,6 на сто. Сега на територията на окръга работят 30 промишлени предприятия, средно с по 285 работници и друг персонал.

В началото на 1964 година текстилното предприятие „Добруджа" ще се нанесе в новата просторна и светла сграда, построена от Окръжната строителна организация, в която производствените и битовите условия за работниците са много по-добри.

Становете на предприятието ще се увеличат от 126 на 334, а броят на работниците и другият персонал ще се увеличи от 234 на 440.

През настоящата година предприятието произвежда 3 315 000 метра американ, а занапред производството му ще се увеличи на 70 000 метра американ и 6 900 000 метра док. През 1965-1966 година ще започне вторият етап от разширението на предприятието, като броят на становете ще достигне 600, с 8 0 броя работници, а продукцията в натурално изражение ще достигне не по-малко от 14 000 000 линейни метра. В още по-далечна перспектива се предвижда то да се разшири, като достигне 1 200 стана. С развитието на ДИП „Добруджа" ще се създадат благоприятни условия за заангажирване на незаетите в производството жени.

Израстна и се укрепи консервната фабрика „Нектар", която преработва селскостопански суровини — зеленчуци и плодове. Предприятието, в сегашния си вид произвежда около 7 000 тона консерви. През 1964 година се предвижда да се разшири стерилния цех, а през 1965 година да се въведе в действие соковата линия. Така производствената мощност на предприятието ще нарастне с 1 000 тона консерви, с което ще се намалят загубите на селскостопанска продукция, поради несвоевременното й преработване. От началото на 1966 година се предвижда да започне строителство на нов консервен комбинат на отделна производствена площадка, като производството достигне около 30 000 тона месозеленчукови консерви и се заангажират над 1 500 работника. Това ще създаде условия за по-нататъшна интензификация на селското стопанство, като заедно с разширяването на поливните площи ще се разширят и площите на зеленчуковите култури и трайните насаждения, които носят по висок доход на 1 декар площ.

През 1964-1965 година ще започне и завърши строителството на високо-механизиран млекозавод в град Силистра, който ще преработва 10 000 000 л мляко. Млекозаводът ще има цехове за прясно и кисело мляко, за сирене, цех за маслопроизводство и цех за сладолед. С построяването му ще се създадат условия за най-пълноценно оползотворяване на млякото и ще се подтикне по-нататъшното развитие на говедовъдството.

През 1965-1966 година е предвидено да започне и завърши строителство на нов модерен месокомбинат в гр. Силистра. Дневният му капацитет ще възлиза на 60 тона месодобив, докато сегашният комбинат дава производство 6 тона. Сега около 75 на сто от изкупените животни за клане се превозват в живо състояние към другите месокомбинати в страната, където има условия за добиване на месо, неговото съхранение и преработка. С построяването на месокомбината ще се избегне оскъпяване на продукцията с транспортни разходи.

Тия цифри за развитието на промишлеността в окръга показват, че ще се развие преди всичко леката и хранително-вкусовата промишленост. То се обуславя от характера на окръга ни и наличните суровини.

Не по-малко грижи се полагат за развитието и на останалите промишлени предприятия. Особено значение се отдава на по нататъшното развитие и укрепване на петте промкомбината и седемте броя трудово-производителни кооперации, които имат основна задача да обхванат по-пълно промишлените и комунални услуги на населението. Вземат се мерки за подобряване на качеството на извършените услуги и тяхното поевтиняване.

За задоволяване нуждите на населението от редица стоки, чрез използването на местни суровини, за образец служи промкомбинат „Камъшит". Производството на камъшитовите плочи спестява ценна дървесина за строителството. Износът на ракитови, папурени и други изделия носи ценна валута на държавата. В предприятието се създадоха 2 нови цеха — цех за фина керамика и стъкларски цех. Понастоящем в „Камъшит" работят над 1 600 души, т. е. толкова, колкото работници има в големите заводи в Русе, София и други места.

Предвижда се през 1964 година, на основата на съществуващата база в сградите на бившето военно свързочно училище в Силистра да влезе в действие нов завод за организационна техника, с около 200 работника. Той ще бъде нова придобивка, за по-нататъшното развитие на промишлеността в окръга ни.

През 1964 година ще започне строителството на новия завод за целулоза край гр. Силистра. Той ще използва за суровина излишната слама на Силистренски, Толбухински, Разградски и Русенски окръзи. Ще се преработват годишно над 80 000 тона слама и ще се добиват 24 000 тона целулоза. В завода ще намерят работа 800 работника.

За това, което е постигнато и което предстои да се направи в областта на промишлеността, нашето добруджанско население е особено доволно и радостно. Със своя труд то ще допринесе за по-нататъшното издигане на нашия край на нивото на напредналите райони и ще даде своя принос в борбата за по-нататъшното развитие на производителните сили в страната.

Йордан ПЕТРОВ

ЗА ТРАЙНИ И ЗАДЪЛБОЧЕНИ ЗНАНИЯ, ЗА ВИСОК УСПЕХ НА УЧЕНИЦИТЕ!

ГЛАВНА задача на нашето училище е да подготви всестранно развити хора, висококвалифицирани кадри, които могат не само да използват рационално постиженията на науката и техниката, но и да я развиват напред.

Непрестанният възход на нашата страна е немислим без високо съзнателни и активни строители на комунизма, които хармонично съчетават в себе си добродетелите на съвременния човек. Тези добродетели се изграждат в процеса на обучението и възпитанието във всички степени на училището. Поради това основната цел на училищното обучение трябва да бъде трайното и задълбочено усвояване на знанията, превръщането им в идейно убеждение, без наличието на което не се постига съзнателно овладяване на знанията.

Прогресивната съветска педагогика и психология отдавна доказаха, че при правилна организация на обучението и възпитанието в училище може да се осигури за всички нормално развити деца успешно завършване на учебната година. Но за тази цел е необходимо учителите да познават психологията на обучението и на тази основа да преустроят учебно-възпитателната си работа така, че учебната година да приключи без повтарящи ученици.

С тревога трябва да отбележим, че успеваемостта в нашите училища не е задоволителна. Процентът на повтарящите ученици от окръга е висок. При учениците от началното училище той е 8.11 на сто, при учениците от V до VIII клас — 10 на сто, при учениците от средните политехнически училища — 10.21 на сто. Направените проверки през месец ноември т. г. показаха, че процентът на слабите бележки е висок. А този факт потвърждава липсата на ритмичност в усилията на учениците за овладяването на учебния материал. Това се наблюдава в нашите училища от редица години насам, но учителските колективи не вземат сериозни мерки и изоставането продължава. На много места тази аномалия в учебно възпитателната работа дори не тревожи учителските колективи, защото те знаят, че през последните две-три седмици на учебния срок или на годината учениците ще се заловят по-сериозно с ученето и ще си поправят слабите бележки. Но какво е качеството на такива знания, каква е тяхната задълбоченост и трайност — такъв въпрос малцина директори и учители си задават и не предприемат решителни мерки за предотвратяването на това зло.

Липсата на ритмичност в овладяването на знанията от учениците до голяма степен се дължи на несистемното им изпитване от учителите през учебния срок. То демобилизира учащите се, демобилизира ги и липсата на системни преговори — обобщения при завършване на определен дял от учебния материал. По тези причини учителите много късно откриват пропуските в знанията на учениците, когато вече не са в състояние да предотвратят тяхното изоставане. Попълването на пропуските по пътя на индивидуалните и групови консултации става много трудно: те са открити късно, а срокът е кратък. Въпреки това учителите са задължени да вземат всички необходими мерки за попълване пропуските в знанията на учениците и през следващия срок да бъдат още по-зорки и грижливи.

Ако има изоставащи ученици, много слаби оценки и в резултат на това второгодници, това се дължи преди всичко на ниския уровен на урочната работа, на формализма в урочните методи на учителите, класните ръководители и директорите. То се дължи и на слабата им работа с родителската общественост и Комсомола. Учителските колективи не трябва да забравят задължението си да вземат всички необходими мерки за попълване пропуските в знанията на учениците от предходната година. А съдействието на родителите те трябва да търсят най-вече за установяването и строгото спазване дневния режим на учениците. Чрез тяхното съдействие те трябва да осигурят редовното посещение на учебните занятия от учениците и възпитаването им в комунистическо отношение към труда.

Второгодничеството е страшна язва в работата на нашето училище. Поради второгодничество значителен брой ученици не могат да завършат основно осмокласно образование и отиват в производството, без да притежават необходимите знания, без да имат необходимата култура и политическа съзнателност. Друга част от тях пък завършват основното си образование с няколко години по-назад и влизат в материалното производство много по-късно от съучениците си. Освен че нанася морални поражения на учениците, второгодничеството оскъпява нашето производство. Второгодниците придобиват чувство за малоценност, губят вяра в собствените си сили и възможности, озлобяват се към училище и учители, към всичко, и стават лесна плячка на уличното възпитание. И всичко това идва в резултат на неправилно организираната учебно-възпитателна работа на учителите. Те трябва да направят всичко възможно за ликвидиране на второгодничеството.

Дълг на всички труженици в областта на народната просвета е да намерят пътища и възможности за окончателно ликвидиране на второгодничеството. Практиката на доста учители, в това число и от нашия окръг, доказва на дело, че това е възможно, ако коренно се преустрои нашата учебно възпитателна работа в духа на най новите постижения на съветската педагогическа теория и практика.

Атанас НЕДЕЛЧЕВ
началник на отдел „Народна просвета“ при ОНС — Силистра

ПРЕД Новата година

Скоро отшумя отчетно-изборното събрание на комсомолците в с. Суходол. Новият дружествен комитет бързо промени живота на организацията. И ето, до късните вечерни часове младежите и девойките се подготвят за посрещането на Новата година. Театралните самодейци са се заели да подготвят на турски език пиесата „Плевели“ под ръководството на секретаря Али Мустафов, а само учителите репетират над „Виелица“ — пиеса на български език. Девойките от вокалната група разучават нови български и турски народни песни. И утрешните комсомолци, пионерите, също се стягат за посрещането на Дядо Мраз. Под ръководството на дружинната ръководителка те подготвят разнообразна литературно-музикална програма.

Халим ИСМАИЛОВ

ЕДНА НЕЗАБРАВИМА ВЕЧЕР

Неотдавна учениците от село Иширкоео организираха вечер на географията в чест на патронния празник на своето училище. Всичко в стаята говореше, че учителят Емил Иванов и кръжочниците са се готвили добре за тази вечер. Пред всички присъстващи кръжочниците показаха пътешествията на големите мореплаватели на човечеството: Магелан, Колумб, Васко де Гама, Марко Поло и др. А ученичката Димитра Йовчева обясни хипотезата на О. Шмид за образуването на планетите.

Вечерта на географията завърши с интересна викторина и диафилм за велики пътешественици. За всички присъстващи тя ще остане незабравима—те научиха много за планетата, на която живеят.

Жеко ЛАЗАРОВ

Страх от произвола ли?..

(ФЕЙЛЕТОН)

СИГУРНО не познавате Петко Михов от наше село. Скромно, хрисимо момче е то. Уважава хората и те го уважават. Ама кой дявол го накара да започне да оправя селските работи? Кой? Негова работа ли е то? Не, ама на: започна да се бърка в работата на магазинера, на председателя на съвета, на стопанството, да държи сметка на селските големци. И за всичките им неразбории пише чак във вестника и те стават за резил пред целия окръг.

Че грешат хората, грешат, ама нарочно ли го правят! Аз мисля, че не е нарочно, само че Петко държи на своето. „Краде, кай, магазинерът, лъже кооператорите и се гои на техен гръб. Не уважава хората председателят на съвета, държи се с тях като деребей, злоупотребява, кай, с поста, властта и положението си. Произвол проявява. . .“

Обичам си го аз нашия Петко, виждам, че е прав, но и му думам:

—Не тъй, Пете, не тъй, момчето ми! И аз виждам золумите им, ама си трая. „Преклонената главица остра сабя не сече“. Ще ти вдигнат мерника тия вълци и не ще видиш добро. Послушай ме, ще си изпатиш. А той:

— Не бой се, дядо Недьо. Сега не е както порано. Ново време настъпи. Никой няма право да разиграва коня си както му е кеф. Край на произвола!

Добре.

Но работата не излезе така проста, както си я мислеше Петко. Озвериха се срещу него големците, почнаха да го притискат от всички страни. Да го одумват. Че ставал нощно време към два часа да кукурига пред вратника на къщата си. Че правел серенади на глухата баба Йонка, дето живее на горния край на селото. А жената на председателя на съвета пуснала из селото слух, че наш Петко не се женел, защото. . . срам ме е да го кажа. И какво ли не още.

Чува Петко какво се приказва за него, мъчно и срамно му става, но си мисли: „Ще млъкнат скоро. Ще поприказват и ще млъкнат“.

Ала те не млъкнаха. Започнаха дори открито да заплашват. Че е предател, че като пишел във вестниците за поразиите им, излагал селото пред окръга, че ще му отмъстят заслужено.

И момчето се поболя. Поболя се, ви казвам, и легна на легло. Уплаши се майка му, затюхка се баща му, а Петко лежи и ни храна приема, ни сън го хваща. Изкара тъй близо неделя време. На постник заприлича. Сенки се появиха под очите му, жълти станаха страните му. С една дума — жертва на произвола. И знаете ли кое го вдигна на крака? Знаете ли?

Един сън.

Аз зная сънища, които предсказват какво ще се случи на човека в скоро време, ама за сън, който да оздравява болните, не бях чувал. Чудо, ей! А Петко разправя:

— Доста дни не бях спал, дядо Недьо. Но найпосле сънят ме унесе и аз се намерих в една хубава градинка с много цветя. И все червени. Градинарят, едър, висок мъж, също в червена рубашка, обикаля навсякъде и където види тръне, изскубва ги из корен направо с ръка. Видя ме и дойде при мен. Разказах му болката си. А той откъсна голяма, червена роза, подаде ми я и рече: „Вземи я и я сложи до сърцето си. Тя ще ти помогне да оздравееш и ще те пази от хулите на лошите хора“. Приех розата с благодарност и. . . се събудих. Бях вече здрав, чувствувах предишната си сила.

— Ама да се оставиш от това да се бъркаш в чужди работи сине!

— Не-е-е, дядо Недьо. Напротив! Тунеядците, бюрократите и техните подобни са бурени в нашата социалистическа градина. И ние трябва да ги унищожаваме тъй, както се унищожават плевелите в цветните градини.

Тъй ми рече.

Петър МИХАЙЛОВ

Артистите Лъчезар Стоянов и Георги Калимеров изградиха най-интересните образи в пиесата „Съвест“ на Емил Манов, поставена от режисьора Панайотис Фундеас в Силистренския народен театър.

НА СНИМКАТА: Л. Стоянов в ролята на Ранения и Г. Калимеров в ролята на д-р Тенев от „Съвест“.

Здравната просвета ще се превърне в строга система

На 16 декември в Окръжния съвет на Българския червен кръст — Силистра на съвместно заседание представители на отдел „Народно здраве“ при ОНС, Санитарно-епидемичната станция, Окръжната болница, БЧК и други институти и масови организации положиха основите на Окръжна организационна комисия по здравната просвета.

Новата комисия, изтъкна председателствуващият заседанието д-р К. Костов, главен лекар на Санитарно епидемична станция, се създава да обедини усилията на всички институти и организации за резултатното разпространение на здравната просвета. Тя ще разгърне своята дейност под методичното ръководство на Републиканския дом по здравна просвета и ще разнообрази начините, средствата и методите за повишаване здравно хигиенните знания и привички на трудещите се.

Завеждащият здравната просвета в Санитарно-епидемичната станция д-р Н. Додов говори за задачите на новосъздадената комисия. Той подчерта, че здравната просвета ще придобие съвсем целенасочен вид, ще се превърне в система, която ще доведе до качествени резултати, тъй като ще обедини усилията на всички обществени организации в тази насока и ще приложи най-разнообразни форми: лектории и беседи, радиопредавания, филмови прожекции, листовки, фотоизложби, здравнопросветни материали под специална рубрика във в. „Силистренска трибуна“, клубове на здравото дете и много други.

В изказванията си членовете на комисията направиха редица предложения за организационното заздравяване на работата.

Комисията избра за свой председател д-р К. Костов, а за секретар — Н. Ташков и прие перспективен и тримесечен план за работата си.

Христо ДИМИТРОВ

ЗА ВСЕКИ ПИОНЕР—ВЕСТНИК „СЕПТЕМВРИЙЧЕ“

Абонирането на пионерите за техния любим вестник е отговорна задача. Затова учителският колектив в село Босна отрано заработи по нейното изпълнение. Учителите всеки ден следяха за абонирането на децата. И всички подхождаха внимателно към тях и техните родители, обхождаха домовете, разясняваха, където беше необходимо.

Резултатите от целенасочена дейност вече са налице. Осемдесет пионера ще получават цяла година своя любим вестник, ще черпят от него знания. А 25 чавдарчета ще получават в. „Другарче“. По този начин във всяка къща, където има ученик, ще влиза детски вестник.

Митко БЛАГОЕВСКИ

ПРАКТИЧНИ СЪВЕТИ

Вкусна свинска мас се получава, като се нареже сланина или сало и се залее със студена вода, за да престои така няколко часа. На отцедената сланина и сало се слага мляко — по една чаена чаша за всеки килограм сланина. Маста се топи на умерен огън, докато падналата съсирена част от млякото добие хубав златист цвят.

Варените картофи няма да се напукат, ако преди да ги сложите да се варят, ги намушите един—два пъти с вилица.

Киселото зеле става крехко и стегнато, а зелевата чорба — резлива и приятна за пиене, ако между зелето и кацата наръсите по шепа ронена царевица.

АЛБУМ НА ЗАГИНАЛИТЕ БОРЦИ ПРОТИВ ФАШИЗМА

Издателството на БКП и Музеят на революционното движение в България от няколко години подготвят албуми на загиналите антифашисти от 9 юни 1923 година до 9 септември 1944 година. Първият албум, който обхваща снимки и текст за загиналите от 9 юни 1923 година до края на 1925 година, е почти готов за печат.

Издателството и Музеят са отправили писма за съдействие до общинските, градските и окръжни комитети на БКП, както и до голям брой борци против фашизма и близки на загиналите дейци, с което ги молят да съберат биографични сведения и снимки на загиналите антифашисти в тежката борба.

Висок патриотичен дълг е на всеки антифашист и на близките на загиналите да съдействуват на това голямо дело. Материали могат да се изпращат чрез партийните ръководства или направо до Издателството—бул. „Ленин“ № 47, София, или до Музея на пл. „Народно събрание“ № 11, София.

Преди да стъпим на фестивалната естрада

ОЩЕ ПО-ЦЕЛЕНАСОЧЕНО

НАСТЪПИХА вече дните за богата и добре организирана самодейност на село. Полската работа позатихна. Дойдоха онези зимни дни, които трябва да разнообразят с развлечения вечерите на кооператорите. Онези зимни вечери, които трябва да изпълнят читалищните салони с песните на девойките от вокалните групи и хоровете, с ритмичните стъпки на младежите от танцовите трупи.

Тази година самодейността в нашия окръг и в цялата ни страна ще бъде свързана с отбелязването на двадесетата годишнина от Девети септември и ще изпълни със съдържание Втория републикански фестивал. Именно Вторият републикански фестивал трябва да се превърне в празник за нашата самодейност, за нашия културен живот. А това може да стане, ако читалищните ръководства във всяко селище приемат присърце поставените им задачи.

В с. Сокол читалищното ръководство почти всякога е съумявало да организира добре силите на самодейците. И в селото в това отношение има хубави традиции. С желание и сега читалищното ръководство е обърнало поглед към поставените задачи пред самодейците, разработило ги е според местните възможности и сили.

Читалищният съвет вече е провел свое заседание, на което са набелязани мерки за подготовката и провеждането на фестивала в съвета и конкретно в село Сокол. Това е хубаво. Хубаво е и това, че в съставения вече план с подробности са набелязани задачите на различните комисии, хората, които са включени в тях. Положително може да се оцени работата на читалищния секретар Димитър Великов Петров, съумял да включи в различните комисии повече учители. А те могат да бъдат най-добри помощници на самодейците във всяко едно отношение.

Но не само изготвеният вече план за подготовката и провеждането на фестивала говори за неговото приближаване. В Сокол вече е започнало и изпълняването на поставените задачи. Читалищният съвет е решил, че самодейците трябва да се представят на фестивала с вокална група, танцов състав и драматичен състав. И младежите, участвуващи в танцовия и драматичния състави, вече репетират. Подготовката на набелязаните вече две пиеси се ръководи от учителя Иван Желязков и възпитателя Илия Костадинов. Работата от тях е приета със желание — репетира се два пъти седмично. Два пъти репетират и 14-те самодейци от танцовия състав, насочвани от комсомолката Тоня Каменова.

Ала участниците във вокалната група все още не са се събирали на нито една репетиция. Читалищното ръководство има сили и умение и трябва да направи всичко възможно по-скоро да започне подготовката на вокалната група. Това неизбежно е свързано с някои трудности, но все пак колкото по-рано започнат репетициите, толкова по добра ще бъде подготовката за фестивала.

Недоумение обаче буди един факт. В плана за подготовката на фестивала има определена комисия, която трябва да окаже методическа помощ, преди всичко засега помощ при изготвянето на репертоара. Но колективите в Сокол вече започнаха репетиции, а членовете на комисията все още не са се събирали, за да дадат по-голяма насоченост и съвременност на репертоара. Тази слабост не бива в никакъв случай да се допуска и в останалите села на съвета, репертоарът на колективите трябва да бъде добре обмислен, целенасочен. А кога ще се мисли за него, ако не именно сега?

Планът за подготовката и провеждането на Втория републикански фестивал в Сокол не страда от конкретност. Читалищното ръководство трябва да следи всеки човек, всяка комисия да изпълнява до край задълженията си, да не остават те само на книга. Тогава успехите на самодейците ще бъдат по-радващи, по-значителни.

Сава ХРИСТОВ

АБОНИРАХТЕ ЛИ СЕ ЗА
ВЕСТНИК
„Силистренска
ТРИБУНА“
ПРЕЗ 1964 г. ЩЕ ИЗЛИЗА
ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО
С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ
МАТЕРИАЛИ:
литературни страници, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.
Годишен абонамент — 3.12 лв.
6 месечен — 1.56 лв.
3 месечен — 0.78 лв.
КРАЕН СРОК 25 ДЕКЕМВРИ!
ПОБЪРЗАЙТЕ!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 149 (704) | Събота, 21 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Три смени по седем души

БЛИЗО до пристанището в град Силистра, се издига една сива, висока сграда, в двора на която се виждат седем-осем цистерни. Когато човек мине край нея, веднага го лъхва сладката мирис на слънчоглед, която напомня за трудовото ежедневие на хората от ДИП „Дунав“.

От шест години вече силистренци са свикнали да виждат пред това предприятие, как работници разтоварват пълните коли със слънчоглед. Силистренци знаят, че там работят хора, които произвеждат годишно стотици хиляди литри олио, но може би мнозина не знаят, че това огромно количество продукция се произвежда само от 21 работника. Три смени по седем души, превръщат слънчогледа в олио, което се разпраща не само в магазините на нашия окръг, а и из цялата страна, и в чужбина. През месец юли бригадите денонощно работеха и натовариха десетки варели за Англия и за Германската федерална република с 305 тона олио.

Преди няколко дни тук, в тази сива сграда бе голям празник, ръководството на предприятието поздрави целия колектив с успешното изпълнение на годишния план. Получено е 2 730 тона масло, вместо 2 724 тона. От продукция е реализирана печалба 121.91 на сто.

Работниците са щастливи, че посрещат Нова година с успех, успехи, родени в тяхното трудово ежедневие. Може някой да запита: „Кой е най-добрият работник, дали старши техникът Борис Иванов, който само преди година работеше като рафиньор, а сега заема длъжността на главен инженер и не допуска нито една машина да спре работата поради авария?“ — Не! —„Може би рафиньорът Господин Здравков, който е на смяна и неговите очи зорко бдят в измерителните уреди и при едно малко невнимание от негова страна би потекло маслото в канала за Дунав?“ — Не! — „Може би Петър Матев от чистачното отделение?“ — Не! Името на най-добрият работник е целият колектив — всички работници, които се трудят в три смени по седем души, с еднаква упоритост и желание. Всеки от тези работници има годишна заработка не по 71 344 лв, както е запланувано, а по 79 467 лв. Сега този колектив се стреми до края на годината да даде допълнително продукция на народното стопанство за 80 000 лв.

Мария ВАЧКОВА
Благовест ПЕШЕВСКИ

ОБЕЩАНИЕТО Е ИЗПЪЛНЕНО

КООПЕРАТОРИТЕ от ТПК „Дунав“ — Силистра постигнаха нова трудова победа. Те изпълниха с 15 дни по-рано производствения план за 1963 година.

В първите дни на годината колективът обеща да даде на народното стопанство в повече продукция и услуги за 70 000 лева и значително да подобри качеството. Сега обещанията станаха действителност. Произведена е обща продукция за 127 000 лева, производителността на труда нарасна със 7 на сто, а средната работна заплата с 5 на сто.

Колективът на предприятието завоюва този успех с много труд и усилия. Борбата за изпълнението на плана по всички показатели, намери ярък израз в социалистическото съревнование, обхванало всички бригади за готова продукция и услуги на населението. Масово се приложиха новите почини. Движението за комунистически труд намери много привърженици, в които се включиха почти всички бригади.

Най-голям дял в успехите на кооперацията има бригадата на Михаил Касабов, която изпълни годишния си план 115 на сто, на Никола Михайлов — с изпълнение 113 на сто и на Димо Русев — 107 на сто. Пръв отчете изпълнение на годишния си план кожухарският отдел — който произведе обещаната продукция още на 15 ноември. Членици от клоновете за поръчки са с отговорник Йорданка Минева — 125 на сто изпълнение и Куна Петкова — 120 на сто и др.

Кооператорите обещават през 1964 година да работят още поупорито за по-високо изпълнение на плана и обещанията.

Янко МАНОЛОВ

ПРЕД НОВАТА ГОДИНА — ГОЛЕМИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

МАТЕРИАЛНИТЕ И МОРАЛНИТЕ СТИМУЛИ — ФАКТОР ЗА ПОВИШАВАНЕ ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА

Йордан ГЕОРГИЕВ
секретар на Окръжния комитет на БКП

Важно значение за увеличаване производителността на труда във всички сектори на стопанския живот имат материалните и моралните стимули. Няма важен партиен и правителствен документ, в който да не се разглежда въпросът за материалната заинтересованост на трудещите се. И това е напълно естествено, защото в неотстъпната борба на народната власт за повишаване жизнения уровен на всеки труженик на нашето общество, голяма роля играят активността и инициативността на масите.

Разпределението според количеството и качеството на труда е икономически закон на социализма. Съчетаването му с моралните стимули има огромно възпитателно значение — помага за създаване на нови отношения към труда и социалистическата собственост. Нарушаването на този принцип води до уравниловка, до вредни последици за икономиката.

Оценявайки значението на материалните и моралните стимули в материалното производство, Окръжният комитет на Партията след няколко дни ще проведе пленум по този въпрос, на който ще се разгледа досегашната работа и ще се набележат мероприятия за по-действеното им използване.

Материалната заинтересованост на трудещите се, се осъществява чрез различните форми на заплащане на труда. Те се определят и прилагат в зависимост от условията и характера на работата. При работниците се прилага тарифната система, а за ръководно-стопанските и инженеро-техническите кадри — щатните таблици и различните правилници за премиране.

Сделната форма на организация и заплащане на труда сега намира най-широко приложение. С нея се постига най-чувствително повишаване на производителността на труда и увеличаване обема на промишлената продукция, а материалният стимул се проявява в най-пълната му форма.

Сега, над 80 на сто от общия брой на работниците в промишлеността работят по сделната система. Правилното ѝ приложение изисква преди всичко научно нормиране на труда, установяване реални, с еднакво напрежение за отделните професии, трудови норми. Заедно с най-подходящата организация на труда тя създава условия за попълно уплътняване на работното време и целесъобразно използване на трудовите сили. Не може да не се отбележи, че работата по нормирането на труда е незадоволителна. От общо 9116 действуващи трудови норми, 1 902 са технически, или 20,8 на сто от от тях отговарят на изискванията. В повечето случаи действуват определените по опитно-статистическия метод трудови норми, които отразяват в себе си всички недостатъци в организацията на производството и не стимулират за повишаване производителността на труда. Така например трудът на шлосерите, стругарите, леярите и мебелистите от промкомбинат „Електрометал“, ДМЗ „Стомана“, ДИП „Липа“, ТПК „9-ти септември“ и други се заплаща различно. Средната работна заплата на стругар VI разряд в „Стомана“ е 130 лева, а в „Електрометал“ 100 лева. Мебелист от шести разряд в „Липа“ има средна заплата 89 лева, а в „Електрометал“ 100 лева. Ясно е, че това различие в заплащането на труда на работниците от една и съща професия и еднаква квалификация е резултат на съществуващите недостатъци в нормирането на труда, макар че основната тарифна ставка е една и съща. В „Липа“, където 70 на сто от нормите са технически, изпълнението им е 110 на сто, докато в промкомбинат „Електрометал“, където са опитно-статистически, се изпълняват 129 на сто. На това обстоятелство се дължи постоянното преминаване на работници от едното предприятие в другото. Ето защо техническите норми трябва да намерят приложение във всички предприятия. Тази задача са длъжни да изпълнят, като създадат съответната организация, стопанските и партийни ръководства. Чрез тях ще се създаде почти еднакво заплащане в предприятията, и ще може да се ползва опитът на отделното предприятие в работата му по внедряването им.

Осем на сто от работниците в държавната промишленост изпълняват трудовите норми 150 на сто, а други 10 процента не ги изпълняват. Това също е показател за слабости в нормирането и организацията на труда. Ненормално е положението на заплащането при готовото производство и услугите. Например, работник шести разряд от конфекцията на ТПК „Съединение“ — Тутракан, получава месечно възнаграждение 100 лева, а в същото време и в същото предприятие работник, който работи при услугите и то от пети разряд, получава 60 лева на месец.

Ясно е, че въпросите на заплащането на труда, като най-важен стимул за повишаване производителността на труда, не могат да се предоставят на стихията, всеки в своето предприятие да ги решава по своему. Това създава затруднение на цялата партийна и държавна политика в областта на работната заплата. Затова е необходимо стопанските и партийни ръководства в предприятията и съответните органи на Окръжния народен съвет да огледат работата си по приложението на научно-техническото нормиране. Сега от 31 промишлени предприятия в окръга, само в три се работи по технически трудови норми, и то не пълно. В останалите предприятия, където са заети 60 на сто от работниците, в действие са колективната форма на организация и заплащане на труда и повременно премиалната система. Борбата трябва да се насочи към стесняване действието на последните две системи и да се върви към научно-техническото нормиране.

За оформяне облика на новия човек — строителя на социализма и комунизма и за повишаване производителността на труда голяма роля играят и моралните стимули. При социализма моралните стимули, правилно съчетани с материалните, са мощен лост за повишаване на производството. Социалистическата държава си служи с различни форми за приложението им. Тя намира начин да изкаже благодарност на трудещите се за положен от тях самоотвержен труд. За проявена добра работа в производството, работниците се награждават с различни звания като: „ударник“, „най-добър в професията“, „образцов служител“, „ударник на комунистическия труд“ и т. н. Със званието „ударник“, предприятията от промишлеността и строителството са наградили през тази година 984 работника и инженеро-технически персонал, при 632 за миналата година. С ордени и медали са наградени 61 производственика. В движението „За комунистически труд“ са включени повече от половината работници в промишлеността и строителството. През тая година 547 челници предадоха своя опит на 1 760 работника. Това помогна производителността на труда да се изпълни за единадесетте месеца 104,4 на сто.

Определено трябва да се каже обаче, че ако при нормирането и заплащането работата е незадоволителна, то при прилагане на моралните стимули тя е лоша. В редица предприятия не се обръща сериозно внимание на бригадите за комунистически труд, първенците не се изтъкват достатъчно пред колектива, съревнованието се води формално и т. н. По тези въпроси има още много да се желае.

За решително подобряване на работата е необходимо да се направи час по-скоро задълбочена преценка на работата по приложението на материалните и моралните стимули, защото само с правилното решаване на този въпрос ще се допринесе значително за по-бързото осъществяване на дела на грандиозната програма, приета от Осмия конгрес на Българската комунистическа партия.

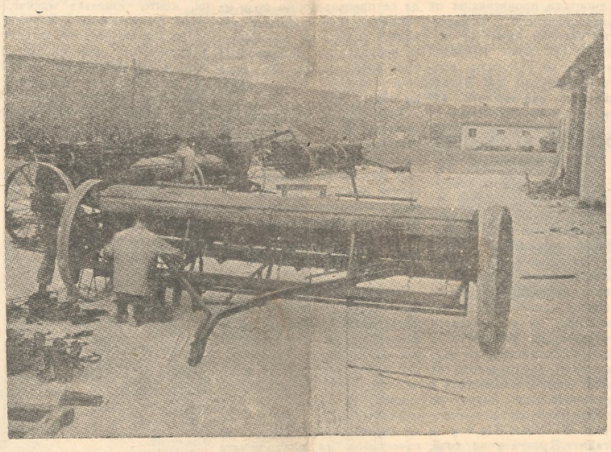

За да приключат в определения срок ремонта на прикачния инвентар, иширковските механизатори на време го започнаха и активно се включиха в него.
НА СНИМКАТА: Механизатори ремонтират сеялките.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

СЛЕД УПОРИТ ТРУД, РАДОСТНИ РЕЗУЛТАТИ

ТЕЖКА беше изтеклата година за полевъдите от района на Главинишкото кооперативно стопанство.

Есенниците бяха засети на време и качествено и избуяха още от рано. Всички считаха, че годината ще бъде богата и дадените обещания ще се изпълнят. Но през тежката зима част от ечемика и пшеницата измръзна. Още рано на пролет се видя, че заплануваните добиви от тези култури не ще се изпълнят и оттам няма да се реализират и предвидените в плана парични приходи. Но място за отчаяние нямаше.

Събра се активът на стопанството — членовете на управителния съвет, партийния комитет, бригадири и звеноводи. Изчислиха евентуалните загуби от есенниците, потърсиха резерви за компенсация. А по това време най-голям резерв за стопанството бяха пролетниците и предимно тютюна. Разшириха площите на тютюна, отгледаха добър разсад и до края на май приключиха засаждането му. Решиха също така да подобрят грижите към пролетните култури и да преизпълнят добивите от тях.

Навреме и качествено се извърши разреждането на царевицата и слънчогледа. А когато настъпи найрешителният момент — копанта, истинска тревога обхвана всички кооператори. Партийният комитет и управителният съвет на стопанството обявиха обща мобилизация на силите. Тогава млади и стари, животновъди, строители и служители от ранна сутрин до късна вечер бяха на полето. Само за три дни приключиха и първата копан на 6 000 декара царевица. Навреме приключи и копанта на останалите пролетни култури. И сега, на края на годината, когато трудещите се правят равносметка за своята работа, главинишките кооператори отчитат радостни резултати. От 6 000 дка царевица, при план 287 кг те получиха по 351 кг зърно от декар, а това прави над 380 тона надпланова продукция. Преизпълнени са и плановите добиви от слънчогледа, като са получени вместо 185 кг по над 200 кг на декар, което прави над 60 тона надпланова продукция. А от тютюна резултатите са още по-добри. На вместо заплануваните 56 тона, очаква се изпълнение от около 150 тона. Наистина за преизпълнението на плановите добиви дял имат всички кооператори, но най-голям е делът на първенците. А те не са малко. Бригадите на Петър Маринов от Главиница и и Руфат Ахмедов от Ножарево от цялата засята площ получиха средно по 385 кг царевица зърно от декар. Бригадата на Мюмюн Рашидов от Падина при план 185 кг получи по 220 кг слънчоглед от декар.

Много импулсира кооператорите и взетото решение на управителния съвет, 30 на сто от надплановата продукция от царевицата да се дава в натура на кооператорите. Сега кооператорите от полевъдните бригади от Главиница и Ножарево за получената от тях надпланова продукция ще получат близо по 7 кг царевица зърно на трудоден в натура.

Радостни са сега на края на годината, кооператорите от района на това стопанство. Радостни са, защото упоритият им труд е богато възнаграден.

Хаккъ ЗАИМОВ

Всяка година по-благоустроени села

Ежегодно изменя своя облик село Средище и влизащите в състава на общината села. Старите, построени от пръст и кирпичи, ниски и неприветливи къщи се броят вече на пръсти. Замогнали, отърсили се от немотията и безкрайните задължения, селяните си строят нови, красиви къщи, със светли просторни стаи, широки балкони и градини отпред От година на година се увеличават и обществените строежи. Не малко са те и тази година. В село Средище бе шосирана една улица от 500 линейни метра, продължи се асфалтирането на уличната мрежа с 200 метра и се направиха отстрани бордюри, удължи се е 500 метра и водопроводната мрежа, при всички чешми са проковани и иззидани подпивни ями. Новото, голямо триетажно училище бе заградено с красива ограда от циментови блокчета. В село Посев се построи и влезе в експлоатация нова фурна. В Каменци се завърши строителството на водоем, разшири се електрическата мрежа в Давидово и други.

Мероприятията по благоустрояването в района не са малко, но има още ред въпроси, които чакат своето разрешение. Те се знаят и постепенно, и планомерно ще се разрешат в бъдеще.

Викенти ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

ЗВЕНОВОДЪТ

БЕШЕ преди четири години. На едно комсомолско събрание комсомолците се чудеха кого да изберат за звеновод на младежкото звено. След многото разисквания избраха за такъв Хаккъ Якубов, който беше по-възрастен от другите. От начало новата длъжност му се струваше като не за него, но скоро той свикна с нея и с младежите. Оправяше грешките им, помагаше им в работата. В дружен труд неусетно минаха четири години.

...Отново настъпи пролетта на 1963 година. Всички комсомолци от звеното на Хаккъ до един излязоха по блоковете. Засетите пролетници скоро трябваше да се окопаят. Времето беше дъждовно. Някои блокове силно се заплевелиха. Много от кооператорите от другите звена напуснаха стопанството и отидоха да работят в ДЗС. Само от звеното на Хаккъ нито един младеж не напусна. Именно затова те навреме окопаха царевицата, слънчогледа, боба, а след това помогнаха и на другите звена.

Хаккъ не се съмняваше в получаването на високи добиви от пролетниците. Царевицата на неговото звено беше окопана най-рано и най-качествено и затова от нея се получи най-висок добив. От 200 дка звеното получи по 400 кг зърно, а от един блок от 80 дка по 470 кг на декар. Преизпълнен бе и планът за слънчогледа. Вместо 175 кг младежкото звено получи по 240 кг на декар. За преизпълнението на плана за слънчогледа помогна и навременното му прибиране. Звеноводът държеше сметка за всяко разпиляване на слънчогледови пити.

През тези есенни дни младежите обработват богата тютюнева реколта. Техният план за тютюна е изпълнен с 250 на сто. Сега те усилено го елпезират. От всичко 14 000 низи са елпезирани 12 000. На държавата досега е предадено повече от два тона тютюн от заплануваното.

За добрата организация на работата в звеното голяма заслуга има звеноводът. Той е винаги при комсомолците и им помага във всяка работа.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

Дневни вести

ДНЕС факултетът по музика при читалище „Доростол“ ще проведе третото си редовно занятие на тема: „Виенска класика — Хайдн и Моцарт“. Лектор ще бъде диригентът на хор „Седянка“ Яким Попилиев. Начало 17.30 часа.

ВДНИТЕ пред Нова година ГТП „Градска търговия“ зареди магазините си с много и разнообразни стоки. В магазина за домашни потреби гражданите могат да намерят богат асортимент от емайлирани съдове и стъклария. В центъра има специален щанд за фини керамични изделия, които могат да украсят всеки дом на празника. Особено богат избор на играчки ще намерят децата на специалния магазин за такива стоки. Общо взето добре са заредени със стоки и магазините за конфекция, която се продава и на изплащане. От днес всички магазини на „Градска търговия“ ще работят на обяд до 13 часа, вместо до 12.30 ч.

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Сърдечна среща между Н. Хрушчов и Хадж Бен Ала

ВСИЧКИ големи телеграфни агенции съобщават за приема, който Хрушчов даде на партийно-правителствената делегация на Алжир, водена от членът на полит-бюро на фронта за национално освобождение и председател на Националното събрание на Народната демократична Алжирска република Хадж Бен Ала. Агенция „Ройтер“ особено подчертава сърдечната обстановка при срещата и разменените речи.

Заплаха за свободата на Индия

ДЕЛХИ. Района на операциите на седмия американски флот в Индийския океан, представлява заплаха за безопасността и свободата на Индия и за другите Африкано-азиатски страни, заяви на 18 т. м. в Съвета на щатите, лидерът на парламентарната фракция на Индийската компартия Гупта. Той изтъкна, че в миналото Индия категорично възразяваше против присъствието на този флот в Индийския океан. Провежданата от Индия политика на неприсъединяване изисква — каза в заключение ораторът, — да не бъде разрешено на седмия американски флот да патролира в района на Индийския океан.

Свобода на профсъюзните и политически дейци от Южна Арабия

ЛОНДОН. Въпреки протестите и запитванията на лейбъристи, членове на Английския парламент, министърът на колониите, на 18 т. м. отказа да вземе мерки за освобождаването на арестуваните профсъюзни и политически дейци от Южна Арабия. Той отрече фактите, които говорят за безчовечното отношение на колониалните власти към арестуваните патриоти в Аден.

* * *

ПОЛОЖЕНИЕТО в Английската колония Аден остава напрегнато. Според съобщението на радиото на 18 т. м. полицията е разгонила група жени, съпруги и майки на арестувани патриоти. Те са опитали да организират пред хотела, където са отседнали чуждестранните журналисти импровизирана пресконференция, за да разкажат пред света за зверствата на колониалните власти. В тази група се намира майката на Абдула Ахмел, профсъюзен водач, който е хвърлен в затвора. Полицията е арестувала много участници в демонстрацията, включително ръководителката на женската асоциация на Народната социалистическа партия на Аден Разула Луксенова.

Подготвя се ново престъпление срещу Куба

РИО ДЕ ЖАНЕЙРО. Бразилският печат бие тревога във връзка с новите агресивни планове против Куба. Всичко показва — подчертават вестниците, че се подготвя ново престъпление срещу Куба. Операциите — подчертават вестниците се командват от Съединените щати и Венецуела. Съзнавайки цялата опасност от новите агресивни замисли против социалистическа Куба, националното движение за солидарност с Куба, в което влизат видни обществени политически дейци на страната, отправи призив към целия бразилски народ, да засили борбата в защита на кубинския народ, който е в първите редици на бойците за независимост и суверинитет и на всички народи в Латинска Америка.

Действията в Доминиканската република продължават

Агенция „Пренса Латина“ предава че в Доминиканската република, действията между правителствените войски и партизаните продължават. Според съобщението на върховното революционно командване на въстаниците в различни райони на страната, се организирали шест партизански фронта.

Безработицата расте

ЛОНДОН. Английското министерство на труда съобщи, че броят на безработните във Великобритания стигна през този месец почти половин милион. Особено тежко е положението в Северна Ирландия.

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИ КОНФЕРЕНЦИИ В ПАРТИЯТА

УСПЕХИТЕ РАДВАТ, НО ПОСТИГНАТОТО НЕ Е ПРЕДЕЛ

Кооперативното стопанство от Секулово е едно от стопанствата в окръга, където има сравнително добри условия за развитие както за растениевъдството, така и за животновъдството. Тук земята е равна и по плодородна в сравнение с земята на много стопанства в окръга. Въпреки това обаче, непосредствено след обединението на петте села от района, години наред по най важните показатели стопанството изоставаше. Ето защо от няколко години насам усилията на общинския партиен комитет, на бюрата на първичните партийни организации и на комунистите от района, правилно бяха насочени преди всичко към укрепване на стопанството. И трябва да се каже, че с помощта на Окръжния комитет на Партията, с усилията на местните ръководители и упоритата работа на комунистите и целия трудов колектив, стопанството постепенно излиза от редиците на изоставащите и заема подобаващо място в окръга.

Това е така, защото в последните години тук правилно се съчетава партийната работа със стопанската. В отчетния доклад на общинския партиен комитет пред общинската партийна конференция, проведена на 14 декември т. г.,подробно се анализира и се отчита как партийната работа се насочва към изпълнението на стопанските задачи. Когато например се говори за грижите по отглеждането на пролетните култури в доклада между другото се казва:

„Сравнително добре успяхме да мобилизираме усилията на общинската партийна организация и по отглеждането на пролетните култури. Какво по-конкретно беше предприето? Още през месец януари в заседанията на комитета беше направена оценка за хода на работата по ремонта на селскостопанските машини и на инвентора, който ще участвува в пролетната сеитба. С цел да не се повторят слабостите от миналата година в организацията на труда и за привличане на всички работоспособни кооператори на работа, по инициатива на партийния комитет разработени бяха мероприятия, обезпечаващи приложението на материалната заинтересованост във всички отрасли на стопанството. Същите на общо кооперативно събрание през м. февруари през т. г. бяха утвърдени. Опитът на местните първенци — по царевицата на бригадата в Скала, по тютюна на звеното на Михо Маринов от Секулово и др. беше популяризиран сред ръководните кадри на ТКЗС и кооператорите. Тези мерки и допълнително взетите в последствие помогнаха навреме да се проведат мероприятията по пролетната сеитба и окопаването на културите. Необходимо е да подчертаем обстоятелството, щото за разлика от миналите години, благодарение на внедреното текущо премиране в работата по отглеждането на пролетниците, ние не само, че не се оказахме в затруднение по време на окопаването, но за пръв път имахме възможност да отделим кооператори в помощ на ДЗС — Окорш и и други стопанства. По-добре организираха работата си по отглеждането на царевицата партийните организации от селата Грънчарово и Скала. Бюрата на същите, както и комунистите от бригадните съвети правилно насочваха усилията на кооператорите за своевременното окопаване на царевицата, без да допуснат каквото и да е затревяване Добра активност проявиха по време на окопаването комисиите за партиен контрол в селата Скала, Грънчарово и Секулово.

Най-важното, което трябва да изтъкнем, е това, че кооператорите от село Скала, следвани от тези в Грънчарово, успяха навреме да извършат прореждането на царевицата и проведат първото окопаване. В това отношение изостанаха бригадите от Прохлада и Секулово.

Социалистическото съревнование по време на окопаването беше добре организирано от партийната организация в с. Грънчарово със секретар Ради Ангелов. Другарите от Грънчарово, освен че изучиха опита на кооператорите в село Скала, те популяризираха този и на собствените си първенци — звеноводи. Същото се организира и в село Скала.

Какви са средните добиви за царевицата в отделните бригади? На първо място се нарежда бригадата в с. Скала, получила от 625 дка по 352 кг зърно среден добив, следвана от бригадата в с. Секулово — 348 кг, Грънчарово — 340 кг, която царевица беше бита от градушка, и Прохлада — 333 кг.

Като отчитаме резултатите от средните добиви царевица, прави впечатление обстоятелството, че бригадата в Прохлада, която по другите култури е на едно от първите места, за окопните се нарежда на последно място. Вината за това, че от плодородната прохладенска земя не можа да се вземе онова, което тя е давала и е в състояние да даде, не е само в партийната организация, която не осъществи действен контрол в окопаването и не организира разреждането на царевицата, като самостоятелно мероприятие, но и в управителния съвет на стопанството, който от няколко години търпи и не разрешава един въпрос, в резултат на което както бригадата, така и цялото стопанство губи. За какво става дума? За това, че не е уравновесено трудовото напрежение в декари на един работоспособен кооператор. Натовареността на един кооператор от Прохлада е 34 декара при средно за ТКЗС 27 декара, а в Грънчарово 25 декара—най-ниска. По тая причина прохладенци винаги се оказват в невъзможност навреме да окопаят пролетните култури, не ги разреждат навреме, тревясват и накрая като резултат получават винаги по-ниски добиви от средните в ТКЗС“.

Когато човек слуша цифрите за постигнатите в стопанството резултати през тази година и ги съпоставя с трудностите, произтичащи от неблагоприятните климатически условия, идва до извода, че тук през годината другарите са работили упорито и системно по изпълнението на най-важните задачи. И в това отношение

Постигнатите успехи са радващи

Ръководейки се от решенията на Осмия конгрес на Партията, общинският партиен комитет и първичните партийни организации от района за положили немалко усилия за разгръщане творческата инициатива и енергия на всички кооператори и механизатори, за разкриване и използване на резервите в селското стопанство, за изучаването и внедряването на челния опит и новостите в агротехническата наука, за по добро ръководство и отчетност и в звената и бригадите. В резултат на това, въпреки неблагоприятните климатически условия и трудностите, създадени от тежката зима, плановите добиви от най-важните селскостопански култури са по-високи в сравнение с миналата година. От цялата засята площ стопанството е получило средно по 206 кг пшеница, 301 кг ечемик, над 340 кг царевица, 174 кг слънчоглед от декар. Хубавото е това, че в борбата за високи добиви от растениевъдството, комунистите са на челно място. Бригадата на другаря Димитър Ковачев от Прохлада например тази година от цялата засята площ е получила средно по 224 кг. пшеница от декар, бригадата на Добри Драганов от Секулово по 348 кг. царевица от декар и др. Не лоши са резултатите и в животновъдството.

Въпреки тежката зима и трудните условия, в сравнение с миналата година, повишена е продуктивността на животните. От фуражна крава са получени в повече 520 литра мляко, от овца по 3 литра мляко и 0.600 кг. вълна и по 17 яйца от кокошка-носачка. Към 30 ноември планът за кравето и овче мляко мляко е изпълнен 107 на сто, месото 100 на сто и яйцата 98 на сто с тенденция да се преизпълни до края на годината. В сравнение с миналата година на държавата са предадени в повече 194 тона краве мляко, 37 тона овче мляко 441 хиляди яйца.

Тези постижения безспорно не може да не възвръщат увереността на кооператорите в подема на кооператива.

В своите изказвания делегатите наистина изразиха такава увереност. Те обаче посочиха същевременно, че

Постигнатото не е предел

Другарят Шабан Османов, главен агроном и заместник-председател на стопанството, изтъкна, че съществуващите условия в стопанството дават възможност да се получат още по-високи добиви,но според него земята не се използва както трябва. Не се държи още навсякъде на качеството на извършената работа. Тази година при сеитбата на есенните култури от 22 700 декара пшеница около 3 000 декара са засяти некачествено, главно поради липса на контрол от страна на бригадирите и специалистите. Допускат се слабости и при разреждането и окопаването на пролетните култури, което става причина за намаляване добивите от тях.

Другарят Спас Тотев посочи, че при манипулацията на тютюна се допускат сериозни слабости. Факта, че средната цена на предадения до сега тютюн в Скала е 1.80 лв,а в останалите села по 0.60 - 0 80 лева говори, че на този важен въпрос не навсякъде се обръща нужното внимание.

Почти всички делегати посочиха, че в стопанството не се използват наличните естествени торове за подхранването на почвата. В района има голямо количество оборска тор , която освен това, че не се извозва по блоковете, но не се съхранява правилно, в резултат на което губи от своите качества.

Михаил Куманов от Скала, Петър Ценев от Секулово, Бенями Ибрямов,Колю Велев и Ради Ангелов от Грънчарово посочиха и други организационни слабости, като: неправилно нормиране на труда, ненавременното раздаване на премиялното възнаграждение и др.

В работата на конференцията вземаха участие и членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, другаря Али Рафиев, и членът на бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на ОНС др. Велю Максимов. Другарят Велю Максимов даде добра оценка за работата на общинската партийна организация по изпълнението на най-важните задачи. Същевременно обаче той изтъкна, че прави са ония другари, които изказаха мнение, че за увеличаване добивите от растениевъдството и продукцията от животновъдството не са използвани всички възможности. Другарят Максимов се спря подробно на необходимостта да се укрепи животновъдството в личните домакинства на кооператорите и постави задача всеки комунист да отглежда в своя дом по едно прасе за държавата. Той посочи също така, че сериозен пропуск в работата на общинския партиен комитет и първичните партийни организации от района е това, че са подценили работата с масовите организации и особено с Комсомола.

Конференцията мина на високо ниво.В делова и творческа обстановка комунистите обсъдиха своята едногодишна дейност, посочиха слабостите и пътищата за тяхното преодоляване.

Необходимо е сега новоизбраният общински партиен комитет и секретарят на същия др. Йордан Иванов, да насочат своите усилия към ония проблемни въпроси, които бяха поставени в конференцията и които все още не са решени, с оглед да се решат те в най-скоро време и с това следващата година да се постигнат още по големи успехи в борбата за високи добиви от растениевъдството и висока продукция от животновъдството.

Хаккъ РУФИЕВ

КИНО „ВЪЗРАЖДАНЕ“ ИЗПЪЛНИ ПЛАНА СИ

Радостни ще посрещнат Новата година служителите при кино „Възраждане“ в с. Сребърна: киноператорът Велико Стоянов, касиерката Николина Николова и контрольорът Желязко Костов. Те работиха старателно и реализираха за държавата 4 860 лева.

С хубавата си работа те не само изпълниха финансовия план на киното, но увеличиха приятелите на киноизкуството в Сребърна. Незабравими ще останат за зрителите филмите, които те им прожектираха: „Ленинградско небе“, „Среща на брега“, „Деветият кръг“ и др. До края на годината остават малко дни, но колективът е обещал да реализира още двеста лева.

Марин СЕРТЕВ

РУСЕНСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ ОТНОВО В НАШИЯ ГРАД

Концерт под диригентството на Франц Клинар

Тази година музикалната общественост чествува 70 години от смъртта на руския композитор Пьотр Илич Чайковски —гениален симфоник, отразил в огромното си творчество всички преживявания, мечти и борби на човека, устремен към правда и красота.

В Силистра тази годишнина беше отбелязана с един хубав концерт от творби на композитора: увертюра—фантазия „Ромео и Жулиета“, Концерт за цигулка и оркестър в ре-мажор и Симфония № 5.

С много разбиране оркестърът изпълни програмно-симфоничната творба „Ромео и Жулиета“, подчертавайки особеностите на характерния стил на Чайковски.

Като солист в Концерта за цигулка и оркестър в ре-мажор участвува младият югославски цигулар Рудолф Балаж. Тази творба на композитора се нарежда на едно от първите места в световната цигулкова литература, наред с концертите на Паганини, Брамс и Бетовен. От нея лъха жизнерадост и много оптимизъм. След оркестровото въведение в първата част соловата цигулка предава една обикновена, богато мелодична тема, която е развита майсторски в ритмично и хармонично отношение. В тази част солистът показа сигурна техника, но донякъде недостатъчна изразност—нещо, което се почувствува особено много във втората част (известната „Канцонета“).

Финалната трета част, която идва без прекъсване, е с виртуозен характер и даде богата възможност за проявяване на изпълнителя, който действително показа голяма сигурност.

Концертът завърши с една от най значителните симфонии на Чайковски, творба с ярък борчески характер, отразяваща стремленията на вечно неспокойния човешки дух, който побеждава жестоката съдба—Симфония № 5. И тук оркестърът се представи като един здрав колектив, който умее да интерпретира и увлича слушателите с доброто си изпълнение.

Йонка ЧЕРНЕВА

По материали на в. Силистренска трибуна

„Не само съвещания, а конкретна работа е необходима“

Под горното заглавие в брой 142 на в. „Силистренска трибуна“ от 5 декември тази година бе поместен материал, в който се сочеха някои недостатъци в организацията на вечерното образование в село Межден. Във връзка с това общинският народен съвет в селото ни отговори следното:

„След излизането на материала общинсият народен съвет, общинският комитет на БКП и Комсомола поставиха поръчения на отделни другари, които да отговарят по села за редовното посещение във вечерните класове. Получените резултати са добри и работата тръгна нормално. Сега се води редовна отчетност за посещаемостта“.

„Разговор по адрес на ОП „Кинефикация“

В брой 141 на в. „Силистренска трубуна“ от 3 декември тази година бе поместен под горното заглавие материал за някои нередности в киносалона на село Средище. Във връзка с това ОП „Кинефикация“ ни отговори следното:

„Изнесеното във вестника за състоянието на киносалона в с. Средище отговаря на действителността. ОП „Кинефикация“ запланува в началото на 1964 година да закупи нови столове. Що се отнася до състоянието на салона, това е задължение на наемодателя — читалището в село Средище“.

◆ ◆ ◆

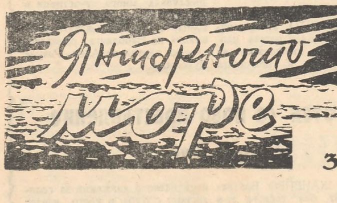

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

3

И веднага си спомни, как немските офицери, когато им стана помощник, го упрекваха в това, че не спазва етикета. Тогава те се отнасяха с пренебрежение към него, въпреки че по всевъзможен начин се възползваха от малодушието му. Заставяха го под тяхна диктовка да работи на радиопредавателя и да дезинформира съветското командване, дори му изказваха похвали за акуратна работа, обещаваха му някакви награди, а пък какви награди можеха да му дадат, когато Германия вече се разпадаше.

Пришълците се страхуваха да пият, въпреки че не снемаха поглед от бутилката с отлична рижска водка „Кристал“, подправена с черен балсамин. И водката, и балсаминът им бяха познати, но те се бояха от Янис. Току виж, този бивш радист, попаднал някога в плен, така се е променил, че може да ги отрови. А нима това е изключено? Той е влюбен безумно в жена си. Насила го заставиха да им се подчинява. Ходи в магазина. Ами ако онзи, Баладис, му е дал водка, която да ги приспи моментално, за да могат чекистите да ги хванат по-лесно? Та нали с него, както им е разказвал Силайс, той, Приеде, е бил в тила на немците по поръчение на съветското командване.

Не, колкото и да е голямо изкушението, по-добре е да се пие по ред, наблюдавайки как ще реагира съседът ти. Нека пръв да пие Лаува, той има здрав стомах и може да понесе всичко.

Янис виждаше как жадно поглеждат Лаува. А той бавно изцеждаше ароматичната течност. Изпи я, дори измляска и веднага протегна чашката си към Янис, за да му налее още. Тогава и Вилкс, и Егле не издържаха, внимателно долепиха устни о чашките, а след това ги изпразниха на един дъх, сякаш бяха примряли от жажда.

Но Приеде се престори, че нищо не е забелязал. Нито преструвките им, когато изпълняваха офицерския етикет, нито страха им. Наля на всички още по чашка и запита:

— А ако не бяхте ме намерили, или не ме заварехте у дома, какво щяхте да правите?

— Лошо щеше да бъде! — призна си Вилкс — Трябваше отново да се връщаме в гората — като кимна към шишкавия Лаува, той рече: — Във Видзем живее една жена, която той нарича своя съпруга. . .

Вилкс, вече без да се страхува, отново почука с чашката по масата, изпразни я и лакомо започна да яде. След това, като си пое дъх, каза:

— Непременно трябва да установим връзка с „горските братя“. Нямаш ли предвид някого, който да знае къде се намират?

Приеде не искаше да им обяснява, че „горските братя“ отдавна са изловени от чекистите, а ако тук-там са останали, те се крият дори по-ловко и от лисица. Ще настане време и за делови разговори. Той само избърбори:

— Виж ти. . .

— Това е важно и за нас, и за „горските братя“! — продължаваше да настоява Вилкс. — Ние можем да ги свържем с нашите господари...

Като разбра, че въпреки опитите му не може да избегне този разговор, Приеде каза доста хладно:

—Дори ако успеете да установите връзка с двама-трима бандити, моля да ме извините, „горски братя“, то едва ли ще повярват, че имат работа с пратеници на авторитетните според техните представи американско и английско разузнаване. Разбира се, моля да ме извините, че ги нарекох бандити, но сега не само вестниците така наричат нашите сънародници, които още ходят с превесени автомати през врата. . .

— Янис, доколкото разбирам — предпазливо каза Вилкс — ти още не можеш да проумееш нашата мисия. Ние, които с такъв труд проникнахме зад желязната завеса, трябва да обединим усилията на западните държави и на нашите хора, жадуващи освобождение. Ние сме длъжни да прокараме пътя, по който ще минат други групи с радиостанции, автомати, радиомаяци. Тези групи сега се подготвят в Западна Германия, бреговете на Албиона и дори в самата Америка, във Форт-Брег. Ние сме длъжни да подготвим онзи плацдарм, който не успяхме да създадем през хиляда деветстотин четиридесет и четвърта. Ние ще прокараме път не само в Латвия, Естония и Литва, но и по-нататък — в източните райони на съветите. Това може да се извърши дори и с помощта на нашите студенти, които завършват университета и отиват на работа в тези райони.

„С помощта на нашите студенти! Той се осмелява да ги нарича „наши“. Значи ето какви са плановете на тези хора!“ — помисли си Приеде, а Вилкс продължаваше все по-разпалено да излага най-различни проекти, един от друг по-чудновати.

В тези думи Приеде долавяше отзвука на отдавна забравените беседи със Силайс.

Вилкс действително се позоваваше на Силайс, говорейки за своя великолепен „план за широко проникване“. Наистина, ясно е, че това е подсказано от честолюбивия офицер, бивш летец, а след това изменник, който отначало воюва при немците, а после се прехвърли при англичаните. Англичаните, види се, не се гнусят от нищо, щом са взели под своето височайше покровителство този кръвожаден фантазьор! Приеде още помни, как се държеше Силайс при немците...

Но мнението на Вилкс, че пришълците са длъжни да се свържат с „горските братя“, се стори на Янис примамливо. Ако се удаде такава възможност, той ще се избави от сполетялата го беда. Всичко може да се случи в гората! Тези герои, всички заедно, могат да загинат в блатата на Курландия. Тогава за Янис ще свършат и неприятностите, и грижите.

Звънецът прекъсна разговора им. Приближавайки се към вратата, Янис видя, че дръжката ѝ се поклаща. Братовчедът. И тук се проявява неговият нетърпелив характер. Няма що, характерът на мотоциклетния състезател се създава с години.

Разговорът се пренесе веднага върху някакви спомени от миналото, за спорта, за някои домашни работи. Само че, братовчедът беше огорчен, понеже приятелите на Янис не разбират нищо от спорт, дори нищо не са чували за неговите лични победи. Но той бързо се утеши с веселата компания.

Когато се върна Майга, празничната трапеза беше вече опустошена. Приеде изглеждаше смаян и уплашен от случилото се. Днес той почти не пи, но на „приятелите“ му, въпреки предпазливостта им, рижският „Кристал“ подействува като гръм божи. Дебелакът се мъчеше да се изправи, за да вдигне наздравица, но се свличаше пак на стола. Когато падна на пода, дългият Вилкс каза, че е време да сложат край на пиенето. Едва поставиха дебелака на кушетката. Незабележимият Егле се настани на пода, Вилкс — на дивана, но едва полегна и му стана лошо. Майга, уморена от този разгул и от безобразията, се прибра в стаята си. Излезе и братовчедът. И ето, Приеде остана сам край масата и можеше да се отдаде на мислите си.

2

По-рано му се струваше, че е излъгал всички. Но нима това е възможно? Ето той е жив и здрав, ходи из Рига, обича Майга, а колко много хора измряха! И той без малко щеше да загине, но се отърва. Такова нещо не се случва с всеки.

През есента на 1944 година, когато съветската армия обкръжи немската групировка в Курландия и започна да я притиска от всички страни, радистът Янис Приеде получи заповед да отиде в тила на врага, за да осигури радиовръзка на артилерийския коректор със съветското командване.

За коректор беше назначен непознат нему човек. Наричаше се Август.

Приеде служеше в разузнавателния отдел на 24-та гвардейска дивизия, няколко пъти беше участвувал в изпълнението на такива задачи и навярно за това командването избра него. Август беше по-възрастен от Приеде, и види се бе офицер от щаба, но Приеде не го попита.

(Следва)

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИТЕ

Има ли автобусна спирка „Стомана“?

Една наглед малка неприятност ме принуди да напиша тези редове. Аз съм отскоро в Силистра. Направи ми впечатление нередовното движение на градските автобуси Тук става дума обаче за следния конкретен факт.

Водачите на автобусите за „Камъшит“ и Айдемир като че ли не считат за необходимо да спират колите на спирката при ДМЗ „Стомана“. Ето и пример. На 6 декември предупредихме кондуктора още на спирка „Аврора“, но въпреки това на спирка „Стомана“ се наложи да викаме и сами да звъним на шофьора, за да спре колата. А на следващия ден чакахме вечерната кола от 22.20 часа. Тя обаче премина без да спре. Трябва да отбележа, че колата не беше пълна, а на спирка „Стомана“ чакаха 6-7 човека.

Крайно време е да се уточни — съществува ли истински тази автобусна спирка, или само формално?

Е. М. ТАГАРОВА

До кога ще чакаме?

В блоковите жилища на ДЗС „Янко Забунов“—филиал в с. Ножарево, където живеят работниците и семействата им, не е уреден един наглед дребен, но важен въпрос. В един блок живеят около 10-12 семейства, а ползването на електрическата енергия се разпределя с един-два електромера. Различните семейства използват различно количество ток, но това не може да се определи поради недостатъчния брой електромери. Когато се плаща таксата, това винаги довежда обитателите на блока до спорове.

Така стои въпросът повече от година. Крайно време е административното и профсъюзното ръководства на стопанството да вземат мерки и оправят положението с електромерите.

Николай МАРИНОВ

Пред пленума на ОК на БКП по въпросите на материалните и моралните стимули

БРИГАДНОТО ЗАПЛАЩАНЕ НА ТРУДА В ТПК И ФОРМИРАНЕ ОБЛИКА НА НОВИЯ ЧОВЕК

ПОЛОЖИТЕЛНИТЕ резултати в едно стопанско предприятие, бригада или цех зависят до голяма степен от правилната организация и заплащането на труда. В системата на ТПК и по-специално в ТПК „Дунав“, поради постоянните изменения на условията на работа, които са зависими от сезона, липса на готово производство, еднократност на поръчките и други причини, се създават затруднения при установяването на правилна организация на труда.

От опити и наблюдения в практическата работа, ръководството дойде до извода, че най-правилна форма за повишаване материалната заинтересованост на производствениците е бригадното заплащане В настоящия момент от 48 производствени единици в обущарския, хлебарския и шивашкия отдели, 35 работят на бригадно заплащане,а останалите 13 на индивидуално, или полубригадно.

В обущарския отдел всички репаратурни клонове работят индивидуално, защото характерът на работата налага това, но в готовото производство заплащането е бригадно. В обущарския отдел, прилагането на този начин на заплащане среща известни затруднения при прилагане на производствения щат и спазване на тарифната ставка, защото в отдела работят предимно възрастни хора и липсват малки разряди. Въпреки това производствениците са убедени, че това е най правилната форма на заплащане, която създава по-добра организация на труда и повишава материалната заинтересованост.

В хлебарския отдел този въпрос не стои за разрешаване, понеже както в хлебопроизводството, така и в ситничарството заплащането е бригадно.

Най големи затруднения по въвеждането на бригадно заплащане на труда има при шивашкия отдел и по-специално в клоновете за поръчки. Въпреки трудностите, от 26-те клона за поръчки и поправки, открити в града и селата, 20 работят по тая форма на заплащане. За отбелязване е, че в женските клонове няма нито един, който да работи индивидуално. Жените по-лесно се поддават на организация и присърце поемат новите начинания на ръководството. В клоновете, където работят жени, производствените резултати са много по-добри. Така, планът за средната изработка при женските клонове на Стоянка Войнова, Тодорка Михайлова, Куна Петкова и други, се изпълнява редовно 140-180 на сто, като се осигурява винаги предимственото нарастване на производителността на труда. Добри са резултатите от дамските клонове и по качеството. Дадена поръчка тук преминава през 8-10 човека и не може да не се забележи и отстрани дефекта, ако е допуснат такъв, защото се чувствува отговорността и грижата на всички членове на бригадата.

В тия бригади трудовата дисциплина е на по високо ниво. Неоснователните отсъствия и самоотлъчки са рядкост. Отсъствието само на една работничка веднага дава отражение в работата и затова сами членовете на бригадата извършват контрол.

Извънредно резултатна се оказа бригадната форма на заплащане за формирането облика на новия работник. Бригадата живее пълен колективен живот, като грижите и болките на един член от него са общи болки. Със свършването на работния ден не свършва връзката на работничките с бригадата. Тая връзка се осъществява и при честване на рождените дни, и при колективно посещение на кино, и при четене и обсъждане на книги и т. н. От много месеци в тия бригади няма чистачка, но те сами чистят помещенията, като свой дом и гражданите със задоволство посещават добре подредените ателиета.

Трудно се поддават на бригадна организация мъжете шивачи. Ръководството на кооперацията направи много, за да им разясни предимството на тази система, изпрати не малко работници и ръководители на обмяна на опит в други градове на страната, но досега резултатът е малък. Вина за това има и в ръководството, понеже то не прояви достатъчно упоритост по решаването на въпроса.

Задача на техническото ръководство и управителния съвет е през следващата година по-подробно да проучи работата за внедряване на най-прогресивната система на заплащане, която обезпечава не само изпълнението на плана, но помага и за формирането облика на новия човек. Условия могат да се създадат във всяка производствена единица, необходимо е само желание и стремеж към внедряване на новото.

Милка ГИНЕВА
председател на ТПК „Дунав“— Силистра

НЕДООЦЕНЯВАНЕТО НА ВИТАМИНИТЕ — НИСКА НОСЛИВОСТ

В двата модерни птичарника в село Войново, през тази година са настанени около 10 000 птици-носачки. Подготовката на помещенията за презимуването им е почти на привършване. Зазидани са северните прозорци, за да може да се поддържа по-висока температура Остъкляването на прозорците е почти привършено. Някои от прозорците тук не са притворени добре и вероятно поради тази причина това помещение е малко по-студено.

Външният вид на птиците общо взето е много добър. Стадото е изравнено. Но в последно време яйценосенето намалява, макар че дажбата не е малка. Дава се 120 грама зърнен фураж във вид на смески, зърно и брашно, 8 гр трупно и месомидено брашно, а също бито мляко и суроватка. Но кои са тогава причините, за да намалее яйценосенето? Въпросът е напълно ясен. Витаминните храни липсват в дажбата на птиците.

Въпреки че е предвидено да се създадат условия за покълване на зърно, това не може да стане поради липса на гориво. Зареденото царевично зърно все още не може да поникне. Поради същата причина нередовно се прави и дрождиране. Люцерново брашно рядко се дава на птиците. Липсват и други витаминни храни, като моркови, рибено масло и цвекло. Поради тази причина в последно време между някои птици се забелязва заболяване от липса на витамини, главно от А-витаминоза. Като съществена грешка при отглеждането на птиците е и нередовното им снабдяване с вода. Сега ръководството на стопанството се е заело с въпроса за водоснабдяването, с поставянето на голяма цистерна, от която водата ще отива в птичарниците с тръби. Но наред с това покълването и дрождирането на част от храната не бива да се подценява.

Георги КИРИЛОВ

Пасването е последната операция в изработването на библиотеките, произвеждани за износ от ДИП „Липа“— Силистра. За извършването му се изисква много умение и сръчност. Тази задача е възложена на пасвача Димитър Цветанов. Дневно той пасва по 80 библиотеки при норма 30 броя.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

По-силна от зимните вихри

БЕШЕ в началото на зимата, преди две години. Решението си да постъпи в кравефермата като гледачка, тя съобщи късно вечерта. Навън свиреше зимната фъртуна и едри парцали сняг се блъскаха о заскрежените стъкла на прозорците на Султанкината стая. Буря се беше разразила и вътре в затоплената стая.

—Хм!—кравегледачка. Това пък отгде се взе. Че я се виж бе, ти за гледачка ли си. Там се иска работа. Ти да не смяташ, че това е като танцова забава... Не, в никакъв случай, не!...

В къщи бяха категорични, но... Категорично бе и решението на Султанка.

—Ще отида! Аз съм голяма и мога сама да решавам...

Голяма!!! Тя бе едва на 16 години. Слабите ѝ мишци не вдъхваха много увереност. А щеше ли да издържи волята ѝ. Та тя е все още дете.

Поставяха комсомолски поръчения. На нея не поставиха поръчение, смятаха я за малка. „Какво пък, аз ще отида без поръчение. На 16 години хората са извършвали героизъм. Малко ли са тия 16-годишни ремсисти, които с кръвта си оросиха родните дебри за свободата...“ Такива мисли се въртяха из главата на Султанка Василева. Майка ѝ дълго я одумва да се откаже от решението.

Лудо свистеше зимният вятър в голите клони на крайпътните дървета. Бели снежинки кръжяха из въздуха и залепваха по румените бузки на Султанка. В 4 часа през нощта тя пое сама към фермата. Майка ѝ не я изпрати, разсърди се или поправо очакваше, че Султанка ще се уплаши, няма да тръгне, ще се върне и всичко ще се уреди. Майката беше забравила младостта. Султанка пристигна във фермата и започна работа.

Бяха три, три млади кравегледачки,—Радка, Димка и Султанка. Три дружки, три комсомолки. Заприпкаха трите приятелки около кравите, разшетаха се, почистиха. Не бяха доили никога. Ще се наведе девойката край кравата, кравата ще се отмести малко, а „доячката“ ще отскочи плахо в страни.

На обед Султанка се прибра в къщи разочарована, отчаяна. Ще напусне, ще се изложи. А толкова се изсили пред домашните си, че ще стане кравегледачка. Ръцете я боляха от доенето. В размисли за това, че нищо няма да стане от нея, Султанка пое пак след обед по отъпканата снежна пътека към фермата. Радка и Димка напуснаха. Комсомолки!... Огънаха се. Липсваше им воля, твърдост. А Султанка остана Дните минаваха. Ринеха сняг. бореха се с трудностите. И тя ставаше опитна гледачка.

Случваше се понякога да изведе някоя крава, а кравата едва ли не я повличаше след себе си.

—Хей, момиче, тук ли е бригадира? Има ли някой от гледачите?— Ще запита непознат другар, дошел във фермата по работа. Вземаха я за момиче, но не и за кравегледачка. Султанка не се огорчаваше. По лицето ѝ се открояваше слаба усмивка, а сърцето затуптяваше още по-силно.

Две години се навършиха откакто Султанка е във фермата. През това време се случиха много неща. С работата си стана за пример сред колегите си. При нейните крави е най чисто, храната, се поставя навреме и една гальовна ръка се плъзга по протегнатите шии на кротките животни. Свикнаха с нея кравите, свикна и тя с тях, заобикна ги. Особено големи грижи полагаше младата кравегледачка за поверените ѝ малки теленца. Тя не допусна нито едно от тях да умре,а опитни кравегледачи от фермата изпуснаха по две три теленца.

8 октомври 1963 година. Ново вълнение, може би по-голямо от онова, когато пое пътя към фермите. Звездно добруджанско небе, тиха есенна вечер. Слаб ветрец погалва черните ѝ къдри. Сърцето замира в трепетно очакване. Клубът е препълнен. Приемат я за кандидат член на Партията.

Малко дни остават до края на годината. Султанка напряга всички сили за изпълнение плана за млеконакоя. Сега тя е на второ място сред всички кравегледачи в Средищкото стопанство. Тя отстъпва в първенството само на Исмаил Киязимов, гледач с 12 годишна практика.

Над равния и просторен двор на ТКЗС в Средище духат отново зимни хали. Небето е навъсено, мрачно. Ръцете се вкочеяват от студ, зимата прекрачва прага на фермите. Но Султанка не се страхува. Тя няма да допусне и тази година да умре нито едно теленце. Защото тя малката кравегледачка Султанка Василева е по-силна от злите зимни вихри, защото в гърдите ѝ бие голямо комсомолско сърце.

Викенти ДУКАНОВ

ТКЗС „ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА“ — ДУЛОВО

На първенците в растениевъдството и животновъдството, на всички кооператори, механизатори и служители

Пламенни НОВОГОДИШНИ ПОЗДРАВИ

От управителния съвет,
общинския партиен комитет
и комитета на ДКМС.

Другари,
под ръководството на БКП да достигнем още по-забележителни трудови дела!

ТКЗС „ДИМИТЪР ДОНЧЕВ“ — КАЙНАРДЖА

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС сърдечно поздравяват кооператорите, механизаторите и служителите по случай

НОВАТА 1964 ГОДИНА

Нека развяваме още по-високо знамето на социалистическото съревнование, другари!

На борба за още по-високи добиви от полевъдството и по-голяма продукция от кооперативното и лично животновъдство!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. ГОЛЕШ —

На майсторите на високи добиви, на челниците животновъди и на всички кооператори, механизатори и служители

ЧЕСТИТА И РАДОСТНА НОВА ГОДИНА!

Управителният съвет,
общинският партиен комитет
и комитетът на ДКМС

пожелават на кооператорите приятно прекарване на празника, желаят им здраве и сили за нови трудови дела в изпълнение решенията на ОСМИЯ ПАРТИЕН КОНГРЕС!

ТКЗС „ЛЕНИН“ — МЕЖДЕН

Управителният съвет,
общинският партиен комитет
и комитетът на ДКМС
изпращат най-сърдечни

НОВОГОДИШНИ ПОЖЕЛАНИЯ

на първенците полевъди и животновъди, на всички кооператори, механизатори и служители, като им пожелават да сплотят още по-здраво редиците си около славната БКП и да прославят своето стопанство с още по-големи трудови подвизи.

Весело прекарване на празника!

ТКЗС „Девети септември“ — СРАЦИМИР

Нека през Новата година още по-високо се вее знамето на мира и дружбата между народите.

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС отправят сърдечни поздрави на кооператорите, механизаторите и служителите по случай

НОВАТА 1964 ГОДИНА

Другари, на упорита работа за нови, още по-големи трудови победи!

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

ДЖАКОМО ПУЧИНИ

(1858–1924)

ВЕЧЕ близо половин век оперните произведения на Пучини „Тоска", „Бохеми" „Турандот" и „Мадам Бътерфлай" вълнуват със своите лирични и прочувствени арии, слушателите на оперна музика. Малко са оперите в неговото творчество, които бихме могли да определим като музикални комедии.

Композиторът доразвиза реалистичните принципи на националното оперно изкуство. Пучини принадлежи изцяло на движението в италианската литература и театър в края на XIX век, което получава името „веризъм". В съответствие с художествените идеали на веристите той се обръща към съвременни сюжети и всекидневния живот на обикновените хора. Чрез своите опери Пучини изпъква като майстор на вокалната музика, богат мелодик и прекрасен познавач на сценичното изкуство. Джакомо Пучини създава свой собствен стил и музикален език. Неговите певчески партии се развиват в широки и чувствени мелодии, които притежават пластичността на Вердиевите. Без да губи своя стил той оформя лиричните сцени до известна степен по образец на оперите на Масне. В една от първите му опери—„Манон Леско"— действително се чувствува влияние на френската лирична опера.

Джакомо Пучини се ражда на 23 декември 1858 година в гр. Лука (Северна Италия) в семейството на музиканти, между които има изпълнители, педагози и композитори. Музикалното си образование получава в Миланската консерватория, която завършва през 1883 година.

Първите опити на Пучини — „Вилиси" и „Едгар" са добре приети от публиката и критиката, но истинска известност в Италия и зад граница той добива след постановките на „Манон Леско" и „Бохеми", завършена през 1896 година. Нейното създаване е предшествувано от дълго и трудно търсене на либрето, докато най-после композиторът се спира на повестта на френския писател Морже „Животът на бохемите". Пучини написва музиката на „Бохеми" за осем месеца. На 1 февруари 1896 година в Торино, в Кралския театър, се състояло първото представление под ръководството на младия Артуро Тосканини.

„Бохеми" се отличава със свежест на мелодичното изказване. Леката шеговитост и духовитият хумор майсторски се преплитат с любовна лирика. В центъра на тази лирична опера стои интимна драма. С точни щрихи композиторът очертава характерите на действуващите лица. Музиката на „Бохеми" е наситена с напевна и вълнуваща мелодия.

Възхищавайки се от прекрасните мелодии на „Бохеми", Тосканини казва, че музиката ѝ предава „аромата на най-тънките трепети на душата".

Йонка ТОДОРОВА

По меридиани и паралели

Братска летопис

ПРАГА. Завършва месецът на съветско-чехословашката дружба. Негов финал ще бъде откриването на изложбата „Великата дружба" в Пражския Кремъл. Изложбата ще продължи до 26 януари 1964 година.

На изложбата ще бъдат представени експонати за пребиваването на Петър I в Карлови Вари, за първото руско издание на произведението на великия чешки педагог Ян Коменски „Видимият свят". Голямо място в изложбата ще заемат материалите за пребиваването на В. И. Ленин в Прага.

Най-значително място се предоставя на експонатите, отразяващи многостранното следвоенно сътрудничество на двете братски страни. На изложбата ще могат да се слушат записи на изтъкнати съветски артисти, ще може да се види късометражен филм, или пък да се запознаеш с четирите хиляди съветски книги, издадени след 1945 година в Чехословакия.

Крачки на прогреса

БУДАПЕЩА. Най-добрите специалисти на унгарското машиностроение са организирали жури, което е признало, че повече от 100 типа машини и прибори, пускани от промишлеността вече не отговарят на съвременните изисквания. Тяхното производство ще бъде прекратено. Ще се прекрати производството на телевизори с остарели кинескопи (телевизионни тръби-екрани). Според договор в рамките на СИВ Унгария ще прекрати производството на фотоапарати. Те в бъдеще ще се провеждат в ГДР.

Избори и залпове

КАРАКАС. Преди една седмица във Венецуела се проведоха така наречените президентски избори. В столицата на страната, превърната в казарма, изборите са били „осигурени" от 10 000 войници и полицаи, а в периферията са били заангажирани със същата задача 40 000 военни.

Обстановката във Венецуела е нажежена. Фалшифицираните избори са били насочени към закрепване диктаторския режим на Бетанкур. За нов президент на Венецуела е избран Раул Леони, човек от бетанкуровската партия.

Съобщение от Космоса

НЮ-ЙОРК. В края на ноември в САЩ от нос Кенеди (новото название на нос Кенаверал) е бил пуснат спътник „Експлорер — 18", който е бил изкаран на такава изтеглена орбита, че от 26 ноември до 5 декември е направил само две обиколки. Както съобщава Националното обединение по аеронавтика и изследване на космическото пространство (НАСА), спътникът предава на земята информация за слънчевата радиация.

6'500 кг златни римски монети

БУДАПЕЩА. Йержбет Йозо и съседката ѝ са се натъкнали на много странна и ценна находка. Те са намерили най-голямото съкровище от римски монети в Унгария, което наброява 1400 монети с общо тегло шест и половина килограма. Монетите са сечени в столицата на източноримската империя—Константинопол по време на император Феодосий II през V век от нашата ера. Двете жени са предали монетите в Националния музей на Будапеща. Министерството на културата им е дало възнаграждение 70 хиляди форинта.

Треската за търсене на съкровища обхванала целия окръг! Националният музей е командировал в Ходмезевашарг експедиция със специална електронна сонда за доразкриване на съкровището.

За купата на Съветската армия

„Доростол" (Силистра) – „Добруджа" (Толбухин) – 0:3

Студеното време в сряда не можа да принуди любителите на футболната игра в Силистра да изневерят на кръглата топка. Няколко хиляди зрители наблюдаваха на Градския стадион последния мач за годината между „Доростол" и „Добруджа", който трябваше да излъчи един от участниците в шестнайсетфиналите за Купата на Съветската армия. Решителният характер на срещата накара двата отбора да излязат с най-добрите си в момента единици. Последните убедителни игри на силистренци, както и победата им над същия противник преди няколко седмици, в среща, валидна за Втората републиканска спартакиада, будеха основателни надежди за благоприятен изход. Но с играта си „Доростол" не напомни за себе си, за своите възможности.

Още в първата минута студен душ заля домакините. Едно нападение завари неподготвена защитата и Димов леко откри резултата. Веднага след гола последва бурен натиск на „Доростол" към вратата на толбухивци, но той остана безрезултатен, защото трезвите и обмислени действия отстъпваха място на стихийността. Йорданов, Симеонов, Стоянов, Методиев от изгодни положения стреляха слабо или извън очертанията на вратата. В 32-та минута Дечев изведе Методиев с точен пас зад крайната защита на добруджанци, но централният нападател прояви учудващо неумение да реализира.

И през второто полувреме повече критични моменти възникнаха пред вратата на гостите, най-вече през началните десет-петнадесет минути. След това „Добруджа" уравновеси играта и за по техничните и рутинирани толбухинци не беше трудно да покачат резултата чрез гол ве на Енчев и Инджев.

„Доростол" напусна борбата за ценния трофей, след като показа една от най-слабите си игри през сезона. Загубата тежи, но по-големи тревоги буди показаното от отбора на терена. На лице е понижение на спортната форма, както на отделни играчи (Петков, Бонев, Методиев), така и на отбора като цяло. И на този мач видяхме неоправдано изолиране на талантливия в играта П. Йорданов. Почти през целия мач той се опитваше да привлече вниманието на съотборниците си. Това пренебрежение едва ли е породено от някакъв тактически план, защото от него дойдоха найопасните моменти пред вратата на гостите, когато случайно получаваше топката. В същото време на другото крило Бонев проваляше акция след акция. Неволно изниква въпросът как ще расте по-нататък този състезател. Според нас неуместна беше смяната на енергичния и бърз Симеонов с бавния и неповратлив Маринов.

Повече от два месеца има до подновяването на футболното първенство. Не бива да забравяме, че шампионатът е само преполовен. Много въпроси около представянето на отбора и отделните състезатели трябва да получат трезва преценка и разрешение. Време има достатъчно, стига само отдихът да бъде използуван най-рационално, за да може през пролетта футболният отбор на „Доростол" да постигне своята цел — влизане в „Б" РФГ.

Йордан СИМЕОНОВ

Ще има ли Силистра шахматен клуб?

Новият облик на град Силистра показва колко голямо е строителството за културното му обновяване през последните години. Изникнаха нови строежи, асфалтираха се нови улици. Градът се благоустрои и става така красив, че който не е бил дълго време тук, сега просто не може да го познае.

И все пак има неща, които не са навлезли в културния бит на града ни. Шахматният клуб е едно от тях. Любителите на шахмата можеха отдавна да се радват на такава придобивка, ако грижата на решаващите фактори за шахмата в града и окръга беше по-голяма. А не е нужно много. Трябва да се осигури само едно помещение, в което да се подредят десетина масички със шахове, да се набавят необходимите столове.

Ползата от такъв клуб е несъмнена. Шахматът е спортна дисциплина, която се радва на голяма популярност в цял свят. Цял свят се възхищава от гениалното шахматно изкуство на Капабланка, на Алехин, Ботвиник, Тал, Петросян...

И затова е непростимо една част от младежта да кисне в кафенето, кръчмите, да се пилее по улиците. Колкото по-скоро се уреди шахматен клуб, толкова по-скоро част от нашата младеж ще може да намери увлекателно и полезно развлечение.

Нима отговорните фактори от БСФС, ДКМС и други не могат да разберат, че вече е съвсем наложително и ние да имаме добре уреден шахматен клуб? Клуб с интензивен живот, с интесни турнири. Отлагането стана пословично. Сега е необходима малко повече находчивост и добра воля, за да не останем и през тази зима без шахматен клуб.

В. ПАВЛОВ

Б. Р. От направената проверка се установи, че и ОС на БСФС и ГК на БКП са се загрижили вече за уреждането на шахматния клуб. Единствена сериозна трудност досега е била липсата на подходящо помещение. Почти уточнено е занапред шахматния клуб да се настани в салона на Спортната школа, където сега се водят тренировките по борба. И въпреки това необходимо е по-енергично да се разреши спорът за салона между ОС на БСФС и ГК на БКП. От това найм-много ще спечелят любителите на шахмата. С отстраняването на тази пречка вече може да се счита, че и Силистра ще има шахматен клуб.

НЕ ЧИТАЛИЩЕ, А СВЪРТАЛИЩЕ НА БЕЛОТАДЖИИ

Като си помислим колко важна и благородна е задачата на народните читалища, особено след Осмия конгрес на Партията, не можем да намерим мястото на читалището в село Боил, което е призвано да я осъществява на дело. То съществува не от вчера, но в разстояние на две години „работата" му е била такава, че му е останало само името, а от инвентара му няма никаква следа.

Защо е така? Едва ли ще се намери в селото човек който да отговори на този въпрос. Неотдавна се състоя отчетно годишното събрание на читалището. Събра се старото ръководство, което е било избрано фиктивно и... започна поредица от оправдания вместо творчески отчет: „Не знам, аз не съм бил в ръководството— не зная какво има и какво няма в читалището". Така е, когато времето е минало в безгрижие и нехайство. Откъде да започнат? . . Става председателят на читалището Зейфулла Бейтолов. Оправдава се, че нямало помещение, нямало къде да скътат инвентара. Намерили само една колибка, където било огнището на белотаджиите. И се оказа, че там ръководството е осигурило маса, но не за раздаване на книги, а за игра на карти. Книгите — набутани под пейките и масата, столовете — изпочупени. И така— месеци подред: кой влиза, кой излиза от читалището, никой не държи сметка. Знае се само, че тук се играе белот.

Същата песен изпяха и секретарят на читалището Селядим Хамдиев, касиерът Мухсин Салиев, библиотекарят Азис Тахиров. И резултатът от нехайството към читалищното имущество е възмутителен: читалище без архива, без списъци, без читателски картони. 280-те тома литература, за които се знае, че са съществували, сега безследно са изчезнали. Вратата е разбита, прозорците са изпочупени, стените изпокъргени. Не се знае къде са 32 стола, една маса и два радиоапарата. Печката също е изчезнала.

Какво са показали опитите да се издири инвентарът? От дом на дом, но все един и същи отговор: „Не съм вземал", „Не зная нищо". На когото каквото му потрябвало — разбил, чупил, измъквал, присвоявал. За какво? За сватби, за гуляи! Сега селото е без читалищно помещение, читалището без инвентар. И хората няма къде да се съберат за репетиции, да направят събрание.

Не е ли срам и позор за боилци, за читалищното ръководство, за пълномощничеството? Може ли да се проявява такова безсъвестно отношение към народния инвентар? При такива ли условия читалището ще изпълнява благородни задачи?

Сега само Окръжният читалищен съвет трябва да се намеси и да потърси безпощадна отговорност от всички нехайници, от ръководителите на селото, а може би и някои други? . .

Шукри НЕЗИРОВ

ПИОНЕРСКИ ДЕЛА ЗА ПРИМЕР

„ТИМУРОВЦИТЕ" В АКЦИЯ

Още преди две години желанието на пионерите от VII-а клас на основното училище в Нова Черна да извършват благородни дела ги накара да се сдружат в тимуровска команда, която тази година е много активна. Ето само няколко от нейните прояви.

Девети декември. Три групи от тимуровската команда тръгват в три различни посоки в селото. Първата влиза в дома на Марина Пенчева, втората отива при баба Мария Костадинова, а третата се озовава изненадващо пред дядо Петко Маринов.

Тимуровците от първата група завариха в дома на Марина само малкия Пенчо. Очите на малкото момче засияха от радост, защото помисли, че идват да играят с него. Но той само за миг се натъжи, а после радостта му стана още по-голяма, като разбра, че тези „тайнствени" момчета и момичета идват да искат работа, искат да помогнат на майка му, че тримата ѝ сина са далече от нея, а нямат баща. Момичетата за няколко часа пометоха и измиха съдовете, а момчетата почистиха двора и насякоха дърва. И когато майката на Пенчо пристигна, малкото момче за пръв път я видя усмихната след смъртта на баща си. Тя благодари на пионерите и ги изпрати сърдечно.

Много радост донесе и втората група на баба Мария, И нейният двор светна от чистота и ред. Тя ги изпрати с благи думи да поздравят учителите си, които са ги научили да правят такива добрини.

И самотният старец дядо Петко, на когото помогна третата група, беше трогнат от благородството на тимуровците.

Докато пионерите работеха, от съседните дворове надничаха любопитни жени и старци. Питаха през оградите:

— Какви сте вие?

— Тимуровци! Ние сме тимуровците от VII-а клас, — отговаряха гордо пионерите.

— Няма ли да ходите на други места? — Все този въпрос чуваха пионерите от всички баби и старци, които срещаха на улицата, когато тръгваха към своите домове.

Славните дела на тимуровците от VII-а клас ги направиха любимци на селото. За тях се говори много, очакват ги навсякъде.

Деяна ТОДОРОВА
председател на дружина „Млада гвардия"
в с. Нова Черна

ВСЕКИ ДЕН—РЕШЕНИ ЗАДАЧИ ЗА ОЛИМПИАДАТА!

ОРГАНИЗИРАНЕТО и провеждането на математическа олимпиада стана традиция в нашия окръг. За средния курс олимпиадата обикновено се провежда в два кръга: първият—през месец януари, а вторият—през април.

Голямата полза от провеждането на олимпиадата е безспорна. В подготвителния период за участието в двата кръга пионерите имат възможност да решат повече задачи, свързани с преподавания материал по математика и това значително повишава успеха им и задълбочава интересите им към математиката.

За пионерските дружини от особено значение е провеждането на първия кръг от олимпиадата, защото в него участвуват всички желаещи, а първенците от този кръг вземат участие във втория.

Сега една от главните задачи на пионерските ръководители и пионерския актив е да се заемат сериозно за работа и осигурят масово участие в първия кръг на олимпиадата. Този въпрос трябва да намери своето място в плановете на дружините и отрядите, да се включи като показател в съревнованието. За предстоящия първи кръг на олимпиадата трябва да се подредят математически табла, да се поставят лозунги, да се издадат стенвестници, да се направи добра нагледна агитация, която да привлече колкото се може повече участници.

Пионерските ръководства могат да развият такава дейност по организирането и провеждането на олимпиадата, че от нея да бъдат освободени учителите специалисти. Те трябва да имат повече време, за да помагат на пионерите при решаването на задачите и при проверката им.

Пионерите от гр. Дулово вече се подготвят активно. В V-б клас, с отряден ръководител Невянка Костадинова от X клас, и отрядна председателка Костадинка Димитрова са организирали така работата на отряда, че мнозина пионери като Костадинка и Олег са решили вече над 70 задачи, а Гинка Илиева, редактор на отряда, вече работи над таблата и стенвестника с помощта на пионерите от редакционната колегия. И не случайно Олег Георгиев, дошъл от друго училище, с възторг казва, че „пионерите от този клас много знаят". Класната им ръководителка др. Кунева умело ги насърчава и в отряда уверено твърдят: „Малки сме, но можем много да постигнем".

Опитът показва, че там, където пионерският актив се заеме сериозно с работата, там резултатите са по-добри и там успехът по математика е по-висок.

Георги ДИМИТРОВ

ЗАБАВНИ МИНУТИ

КРЪГОСЛОВИЦА „АСТРОНОМИЯ"

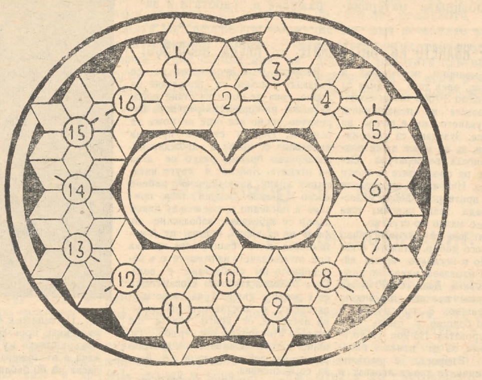

Около всяка цифра поставете по една шестбуквена дума, която да започне от клетката с чертичката и се движи по посока на часовниковата стрелка:

1. Най-голямата планета от Слънчевата система 2. Звезда от съзвездието „Орел" от първа величина 3. Една от най-малките планети от Слънчевата система 4. Наименованието на звездата—спътник, която има най слаба светимост: една милионна от тази на Слънцето 5. Металически знак, изпратен на Луната със съветска космическа ракета 6. Съветски учен, автор на хипотезата за произхода на живота върху Земята 7. Малко съзвездие, добре видимо през лятото и есента 8. Английски астроном, който през 1781 г. с построен от самия него телескоп откри още една планета, която бе наречена Уран 9. Голяма планета със своеобразни пръстени в екваториалната ѝ плоскост 10. Името на космически кораб, с който за пръв път се извърши полет около земното кълбо с човек на борда 11. Най-ярката звезда от съзвездието „Близнаци" 12. Звезда от съзвездието „Колар" от нулева величина 13. Названието, с което древните гърци са наричали съзвездието „Голямата мечка" 14. Малка планета от Слънчевата система, която е найотдалечена от Слънцето 15. Народното название на екваториалното съзвездие „Орион" 16. Съвременен космически летателен апарат.

КРЪГОСЛОВИЦА „ГЕОГРАФИЯ"

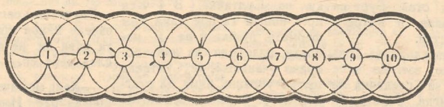

По посока на часовниковата стрелка наредете шестбуквени думи със следното значение:

1. Пустиня в Африка, най-голяма на земното кълбо 2. Столицата на „Горящия остров" 3. Река в Красноярския край на РСФСР, ляв приток на Енисей 4. Държава в Северна Америка 5. Щат, разположен в западната част на САЩ 6. Област в Северна Италия 7. Град в северната част на Мароко 8. Африканска страна, извоювала своята независимост през 1962 година 9. Остров в Егейско море от групата на Цикладските острови 10. Град в СССР, в Ровенската област на УССР, разположен на река Вилия.

ЗАБАВНИ ВЪПРОСИ:

В ИМЕТО на кой град в Добруджа на черноморския бряг, е включено името на най-големия и най-хубав град по черноморското ни крайбрежие? Размествайки буквите на този град пък, ще получите град в СССР, чието име е свързано със създаването на Червената армия.

КОЙ нос на черноморското ни крайбрежие се формира от име на град в западна Колумбия и име на столица на западноафриканска държава?

НА кой остров на север от Куба, като премахнете първата и последната буква ще получите името на британски протекторат в югоизточната част на Арабския полуостров?

ПОСЛЕДОВАТЕЛНО премахнете по една буква отпред от старото име на гр. Куйбишев — свързано с нашето опълчение, за да получите: Курортна местност в Румъния; Река в Румъния, приток на Тиса; Вид американски папагал; Древно-египетско божество; Първата буква

Задава:
Нора А. ПИТАКОВА

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 150 (705) | Вторник, 24 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЪОБЩЕНИЕ

На 23 декември тази година се състоя пленум на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия. Беше обсъден въпросът:

„Материалните и морални стимули — фактор за повишаване производителността на труда в промишлеността и селското стопанство“.

Доклада на бюрото на Окръжния комитет на Партията изнесе др. Йордан Георгиев, секретар на Окръжния комитет.

В работата на пленума взеха участие директорите, секретарите на партийните организации, председателите на профкомитети, главни инженери и икономисти от промишлените предприятия и строителната организация.

Резюме на доклада и информация за работата на пленума ще поместим в следващия брой.

ПРОМИШЛЕНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ ПРЕД НОВАТА СТОПАНСКА ГОДИНА

Стана вече традиция колективите на промишлените предприятия в нашия окръг да посрещат Нова година доволни от резултатите на производствената дейност. И тази година, до средата на месец декември, повече от половината от предприятията на окръга рапортуваха пред Партията и народа за предсрочно изпълнение на стопанските си планове и обещания, а вчера — 23 декември, нашата промишленост произведе последната продукция за 1963 година и започна да дава надпланово производство. В тая благородна борба за изпълнение и преизпълнение на производствените задачи, на челно място се нередиха колективите на ДКК „Нектар“, „Текстилни влакна“ — Тутракан, ТПК „Инвалид“, ДПП „Винпром“, промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан и др., които завършиха производствената си дейност за тая година още през месец ноември. Под сръчните ръце на работниците и работничките народното стопанство получи обща промишлена продукция за 46 605 000 лева, или с 4 562 000 лева повече от 1962 година. Тия успехи са дело на всички производственици от промишлените предприятия, на административно-техническия персонал, на партийните, профсъюзни и комсомолски организации. Постигнатото през тази година задължава трудовите колективи да продължат борбата и през 1964 година за получаване на повече, по-качествени и по-евтини промишлени изделия.

Народостопанският план за 1964 година е вече утвърден. Той предвижда чувствително нарастване на промишлената продукция, както в национален мащаб, така и в нашия окръг. Производството в промишлените предприятия ще достигне 49 110 000 лева, или 2,2 на сто повече в сравнение с 1963 година. Изпълнението на тази програма поставя пред промишлениците редица задачи, чието срочно и качествено осъществяване ще осигури успех в по-нататъшната производствена работа.

Важно задължение на административно-техническите, партийните и профсъюзните ръководства сега е да организират и проведат широка разяснителна работа по плана за 1964 година. Тя трябва да започне от партийната организация, като на събрание обсъди партийно-политически мероприятия, осигуряващи изпълнението на плана. Следващият етап на разяснителна работа да се пренесе в производствените звена — отдели, цехове, участъци, бригади и т. н. На тия обсъждания да се създаде такава обстановка, която да даде възможност на всеки производственик да изкаже мнението си и да направи предложения. Разясняването да завърши с общозаводско събрание, на което да се приемат обещанията и организационно-техническите мероприятия, осигуряващи изпълнението им.

Друга важна задача на ръководствата в промишлените предприятия преди новата година е пълното завършване на работата по организационно-техническите мероприятия за следващата година. В тях да се включат работническите предложения, направени при обсъждането на плана.

Необходимо е да се обърне сериозно внимание на ония мероприятия, които осигуряват изпълнението на плана по производителността на труда. Този показател ще изправи предприятията пред значителни трудности. Машините и съоръженията, приспособленията и инструментите са крайно недостатъчни и въоръжеността на работниците е под изискванията. Това налага да се проведе упорита борба за разкриване и използване на всички резерви за повишаване производителността на труда, да се спре всяко разточителство и разпиляване на труд и да се мобилизират силите на рационализаторите и новаторите в поход срещу ръчния труд.

В някои предприятия, като „Камъшит“, „Електрометал“, „Текстил“, „Трансмариска“, ДИП „Добруджа“ и други, ще постъпят много нови работници. Те трябва да се посрещнат добре, като административно-техническите и профсъюзни ръководства положат грижи по обучението им.

Непосредствена задача, която стои пред ръководствата на промишлените предприятия е довършителната работа по осигуряване условия за работа при зимна обстановка. В повечето предприятия има тревога и са взети енергични мерки за своевременното запасяване със суровини и материали и за подобряване битовите условия при производството. Тревожно е положението и сега в ДМЗ „Стомана“. Предприятието не е осигурено с леярска пръст, чугун и някои други материали. Нима тук ще се повтори грешката от миналата година?

Преди повече от месец в Окръжния комитет на БКП се проведе среща с ръководителите на предприятията и представители на Българската народна банка и ОП „Материално техническо снабдяване“. На тази среща се уреди въпросът за снабдяването със суровини и материали и отпускането на кредити за зимно запасяване. Сега се оказа, че предприятията не използват достатъчно дадената възможност да доставят необходимите им за зимата суровини и материали. За това говори факта, че от всичко 31 промишлени предприятия, само 4 са ползвали кредит за зимно запасяване.

Народостопанският план за 1964 година е вече закон. Той е задължителен за всички и трябва да се изпълнява точно и ритмично по всички показатели. Особено внимание трябва да се обърне на въпроса за снижение себестойността и повишаване качеството на продукцията и за постигане по-висока рентабилност от производствената дейност.

Важно условие за ритмичното изпълнение на плана е укрепването на трудовата и производствена дисциплина. Новото постановление за стабилизиране на работната сила заангажира с еднаква сила ръководители и работници за изграждане на образцов трудов ред във всички звена на промишлените предприятия.

Новата година е пред прага ни. Място за успокоение и отпускане няма. Необходима е пълна мобилизация за осигуряване на условия за изпълнение на новия план по всички показатели и във всички предприятия.

ПРОМИШЛЕНОСТТА В ОКРЪГА ИЗПЪЛНИ ПЛАНА И ОБЕЩАНИЕТО ЗА 1963 Г.

ВЧЕРА, 23 декември промишлеността в Силистренски окръг изпълни плана и обещанията за 1963 година. Произведена е продукция за 46605000 лева или с 4562000 лева в повече от 1962 год.

На челно място в борбата за осъществяване на стопанските задачи се наредиха колективите от предприятията на ДКК „Нектар“, Промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан, ДИП „Текстилни влакна“—Тутракан и др.

Сега трудещите се от промишлените предприятия в окръга се подготвят за изпълнение на задачите през следващата година.

Доячите от ТКЗС — Ситово изпълниха своето обещание

В НАЧАЛОТО на месец октомври доячите от ТКЗС—Ситово поеха обещание да надоят до края на годината 250 000 л мляко над годишния план. Едновременно с това те призоваха животновъдите от всички стопанства на окръга да удвоят своите усилия, за да посрещнат Новата година с изпълнени планове по всички показатели.

В резултат на упорития труд, на добре организираното социалистическо съревнование, на обработката на фуражите, която се върши в стопанството и на приложението на почина „Да работим без грешка“, доячите от ТКЗС на 21 декември изпълниха своето обещание. До края на годината ще бъдат получени още 25 000 л мляко над обещанието.

Навън зимният вятър навява бели преспи сняг, но в помещението, където се извършва елпезирането на тютюна е топло и приятно. Кооператорките от звеното на Хашимя Юсеинова от ТКЗС—Дулово бързат час по-скоро да привършат с последните манипулации по тютюна.

ПОЛИВНИТЕ ПЛОЩИ — ИЗТОЧНИК на повече селскостопанска продукция

ОТ ТАЗИ година в нашата страна се въвежда честването на един нов празник.—Денят на поливача. Това е израз на значението и вниманието, което отдават Централният комитет на БКП и Министерският съвет на въпросите на напояването—един от най-сигурните лостове за рязко увеличение на селскостопанското производство.

В нашия окръг честването на денят на поливача стана на 22 декември. По този случай сутринта на този ден в ДЗС — Нова Черна се стекоха представители от различни стопанства, разполагащи с повече поливни площи—поливачи, агрономи, председатели, а също така и специалисти от Окръжния народен съвет. В салона на стопанството, празнично украсен за този ден се проведе съвещание. На съвещанието присъстваше другарят Азис Алиев, завеждащ селскостопанския отдел при Окръжния комитет на БКП.

Съвещанието бе ръководено от заместник началника на Управление на селско стопанското производство другаря Станьо Друмев. Доклад за дейността, разгърната в нашия окръг по увеличение на поливните площи и по тяхното най-правилно използване изнесе началникът на Окръжния производствен отдел „Водно стопанство“ другарят Шулев. В доклада бяха отбелязани постиженията в нашия окръг в тези насоки. През тази година стопанствата от окръга разполагаха с 85 478 дка поливни площи. Голямата част от тях — 69 500 дка се напояваха с държавни води на Окръжното производствено управление „Водно стопанство“—Русе. А със собствени води стопанствата напояваха 15 978 дка.

Планът за поливането общо за окръга бе изпълнен 111 на сто. Добре се справиха с тази задача ТКЗС—Нова Черна, Ст. село, ДЗС —Нова Черна, ДЗС — Силистра и други стопанства. В резултат на напояването добивите получени от поливните площи са значително повисоки от останалите площи.

При използването на поливните площи обаче бяха допуснати и някои съществени слабости. В резултат на недобрата подготовка на площите, производителността на поливаческия труд беше много ниска. Един поливач на ден поливаше не повече от 3-4 дка. Лошо се използваше и поливаческата техника. Машините не се поддържаха добре, често се чупиха и не се поправяха на време.

От голямо значение за подобрение на поливането през следващата година ще бъде въвеждането на така наречения Пловдивски почин. Същността на този почин се състои в добра подготовка на площите, при която производителността на поливаческия труд може да нарастне до 50 дка полети дневно от човек, както и обещаха пловдивските поливачи за следващата година.

След доклада станаха оживени разисквания. От изказалите се представители от трите стопанства, получаващи вода от Напоителната система—Русе беше подчертано, че когато е най-необходимо, водата е недостатъчна и културите страдат. Беше подчертано и това, че поливаческата техника се стопанисва и използва лошо, че не се прилагат правилно материалните стимули.

В своите изказвания другарят инженер Василев от Окръжното производствено управление „Водно стопанство“—Русе, и другарят Азис Алиев подчертаха необходимостта от облицовка на каналите. При сегашното им състояние половината от идващата вода се губи без полза за стопанствата. Те отбелязаха, че неправилното разпределение на културите по напоителни канали стана причина част от площите да не се полеят достатъчно и да не се получи планираният добив. Другарят Азис Алиев подчерта, че поливните площи в нашия окръг не са много, но те могат да играят важна роля в решаването на зърнения проблем.

След това бяха приети мероприятия за 1964 година. В тях между другото се предвижда картотекиране на поливните площи, изготвяне на технологически карти, подготовка на поливачески кадри, усвояване на нови поливни земи и други.

След това се пристъпи към награждаване на проявили се поливачи. С награди от ОНС бяха наградени шест човека: Продан Гаргов и Стефан Козаров от ТКЗС — Нова Черна, Борис Великов от ТКЗС — Старо село, Иван Кутов от ДЗС — Нова Черна, Тончо Чанов от ДЗС — Силистра и Иван Станчев от ТКЗС—Айдемир. Много други проявили се поливачи бяха наградени с награди от стопанствата.

Накрая се проведе другарска закуска, след което съвещанието беше закрито.

Емил ПРАХОВ

Радостта споходи и овчарите

Вестта за първия сняг беше спътствана и от тази за първите агнета в овцефермата в ТКЗС — Дулово с бригадир Стоян Виденов. И наистина радостта, която споходи овцевъдите е голяма. 15 овце дадоха живот на 21 агнета, като 6 овце близнаха. Най-голяма е радостната суетня и в стадото на Хюсеин Алишев. Сега там палуват 12 агнета, а в стадото на Тодор Пантелеев — 9

Радостен е животът в овцефермата, защото стадата са снабдени с всичко необходимо за презимуване и за успешното изхранване на новородените агнета.

Георги БЪРНЕВ

ПО ПЪТЯ НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС

Рационализаторското и новаторското движение в ДМЗ „Стомана“ — Силистра, с всеки изминат ден придобива все по-масов характер. В началото на годината колективът на предприятието обеща да направи 110 предложения с икономически ефект 50 000 лв, а досега в бюро „Рационализации“ са постъпили 200 предложения, от които са приети и внедрени в производството 92 с икономически ефект 81 718 лева. Обещанието е преизпълнено с повече от 30 000 лева.

Особено дейни бяха Стоян Енев Добрев и Колю Йорданов от леярския цех. Те изпращат старата година с икономически ефект от направените предложения за 34 000 лева. Много добре работи бригадата за технически прогрес, ръководена от Петър Нейков Дечев. Тя конструира шприцпреса за пресоване на пластмаси, която носи икономически ефект 2064 лева и значителна икономия на цветни метали. Машината има голямо народостопанско значение, затова документацията ѝ е изпратена за картотека в „Социалистически обмен на технически опит“.

Принос в рационализаторското движение направи и бригадата за комунистически труд с бригадир Тома Михайлов, членовете на която направиха не малко рационализаторски предложения.

Рационализаторите и новаторите от ДМЗ „Стомана“ с радост отчитат постигнатите успехи и се готвят за по-голяма дейност през новата 1964 година.

Евгени ПЕТРОВ

С дружни усилия

И в кооперативното стопанство в с. Белица тези зимни дни са ознаменувани с усилена работа по ремонта на кооперативните машини. С дружни усилия механизаторите привършват вече работата по ремонта на прикачния инвентар. Въпреки липсата на много резервни части не ще изостане и ремонта на тежките машини и комбайните.

Ремонтът се извършва под прякото наблюдение на главния инженер на кооператива Пеньо Пенчев. Не жалят сили и механизаторите Йордан Недков, Ангел Стоянов, Димитър Добчев и др.

Ради РУСЕВ

Песен на триони се носи в местността „Кангюлджук“. Повече от месец тук работи старешкото звено от село Господиново. Кооператорите умело сортират дървения материал.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Отговорите на Н. Хрущчов предизвикаха голям интерес

КАКТО СЪОБЩАВАТ ЧУЖДЕСТРАННИТЕ ВЕСТНИЦИ, отговорите на Н. С. Хрущчов предизвикаха голям интерес в Куба. Хаванските вестници публикуват в подробни резюмета отговорите на ръководителя на Съветското правителство. Под големи заглавия „Н. С. Хрущчов отново говори за поддръжката от страна на Съветския съюз“, „На народите, борещи се за освобождението си, времето на колониализма мина“, „Победата на угнетените народи не е далечна“, — кубинските вестници подчертават думите на Хрущчов, че всяка страна има възможност да се противопостави на натиска на империалистите, да укрепва своята независимост и самостоятелно да решава своята съдба, ако се опира на социалистическите страни, на международното работническо движение и на всички миролюбиви народи“.

Алжирската партийно-правителствена делегация в Съветски Азърбайджан

БАКУ. Вчера членовете на алжирската партийно-правителствена делегация посетиха Азърбайджанската Академия на науките. Подпредседателят на Академията, видният съветски хирург Топчибашев, разказа на гостите за дейността на научните работници. След това алжирските гости говориха с висши духовни лица, по време на което бяха засегнати въпроси върху свободното извършване на мюсюлманските обреди в Съветски Азърбайджан.

Подготовка за агресия в Южен Виетнам

ХАНОЙ. Мисията за връзка при върховното командване на Виетнамската народна армия е изпратила до международната мисия за наблюдение и контрол във Виетнам писмо, в което обръща внимание върху активните приготовления на американското военно командване в Сайгон и новите южно-виетнамски части за широко нападение в района на делтата на река Меконг. Както съобщава Виетнамската информационна агенция, в протестното писмо се казва, че съгласно съобщението на агенция „Асошиейтед прес“ от 14 декември в САЩ, и техните съобщници са изготвили план за умиротворяване на тези две провинции, съгласно който ще бъдат извършени редица нападения с помощта на артилерия, авиация, бронирани коли и други. Всичко това показва, че новите съобщници на САЩ продължават антинародната, предателска политика, като се опитват да засилят престъпната война в Южен Виетнам.

Обсъдени са въпроси от пакистано-американските отношения

В КАРАЧИ беше публикувано официално съобщение за преговорите между представителя на Съвета на началник-щабовете на САЩ и президента на Пакистан. В съобщението се казва, че през време на преговорите са били обсъдени въпроси от Пакистано-американските отношения.

„Съюзът за прогрес“ — на тежък кръстопът

БУЕНОС АЙРЕС. Вицепрезидентът на Аржентина се изказал критично за американската програма в „Съюз за прогрес“. Той заявил, че още с провъзгласяването на тази програма тя може да бъде подложена на критика. Сега „Съюзът за прогрес“ се намира на тежък кръстопът. Неговите фактически възможности са твърде далеч от дадените обещания.

Отчетно-изборни конференции на Отечествения фронт

Отечественофронтовската организация в крак със задачите

На 15 декември 1963 година се състоя отчетно-изборната конференция на Отечествения фронт в село Бабук. За кратко време новият читалищен салон бе препълнен от делегатите, избрани в низовите организации на Отечествения фронт в селата Бабук, Майор Ценович и Казимир. Точно в определеното време председателствуващият конференцията, старият активен борец против фашизма др. Димо Фърлинков, откри конференцията. В отчетния доклад на общинския комитет др. Стоян Бонев направи основен анализ за дейността на Отечествения фронт. Отчете се, че организацията е вземала активно участие в обществено-политическия и стопански живот на общината. Особено голяма е била нейната роля за възпитанието на трудещите се. Съдействие е оказала тя и за по-нататъшното развитие на личното ползване, на търговията, хигиенизирането и т. н. Особено място в доклада се отдели и на работата на народното читалище, лекционната пропаганда и дейността на женкомисията. В доклада бяха поставени подробно и задачите на организацията за 1964 година.

В изказванията си делегатите на конференцията засегнаха животрептящите въпроси, стоящи пред Отечествения фронт. Така например др. Никола Рашев предложи мерки за подобряване изработката на хляба. Председателят на общинския народен съвет говори за съвместната работа на Отечествения фронт и съвета. А в своето изказване председателят на ТКЗС, народният представител Александър Великов, говори за ролята на Отечествения фронт по изпълнението на задачите в селското стопанство и за благоустройството на селата от общината.

В работата на конференцията взема участие и членът на бюрото на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Боян Михнев. В своето изказване той изтъкна огромната роля на Отечествения фронт и постави като най-важни задачите по отглеждането на повече животни в личните стопанства на кооператорите, активното участие в комунистическото възпитание на трудещите се, благоустрояването на населените места и други.

Георги МИХАЙЛОВ

ОБЩЕСТВЕНИЯТ ПРЕГЛЕД В ТПК „МЕТАЛ“

ОБЩЕСТВЕНИЯТ преглед по организацията, нормирането и заплащането на труда се проведе с участието на целият административно-управленчески и работнически колектив начело с председателя на кооперацията. В него взеха участие ръководителите на цеховете, груповите майстори, бригадирите, рационализаторите, най-добрите в професията и ударниците. Прегледът се извърши в самите работни помещения по работни места, на всички налични машини и съоръжения, как се използва техния капацитет, по какъв начин се експлоатират, кои методи се прилагат в производството и какво е техническото им състояние.

Провери се организацията и отчетността на труда и начина на разпределение на работата. Освен това бяха анализирани и трудовите норми.

Организираха се цехови събрания, на които се набелязаха организационно-технически мероприятия предложени от самите производственици. Те се обсъдиха най-внимателно от централната комисия, след което се включиха в плана за организационно-техническите мероприятия за провеждане до края на годината. По-съществените мероприятия с по-голям икономически ефект и по фонд работна заплата наброяват 25, а другите засягащи организацията на труда—15 броя.

Изпълнението им донесе още в първите два месеца положителни резултати. Получи се икономически ефект на стойност 3050 лева. Освен това беше икономисан фонд работна заплата за последното тримесечие на настоящата година 1520 лева, производителността на труда в сравнение с периода на миналата година нарастна с 22 процента, а средната работна заплата с 5 на сто, в резултат на което средната работна заплата достигна 98 лева.

С извършване прегледа на трудовите норми и с подобряване отчетността също са получени добри резултати. Така например изпълнението на трудовите норми за месеците октомври и ноември надвишава с 1·6 изпълнението на същите за деветмесечието на годината. Очакваното изпълнение на нормите за месец декември е около 137 на сто. Дисциплината, като важен фактор за увеличаване производителността на труда се промени коренно. Отстранени бяха всички безпричинни отсъствия. Приведоха се в порядък всички работни места. Подобри се качеството на производството и напълно се премахна бракът.

Общественият преглед е добра предпоставка за изпълнение плана на кооперацията за идната година.

Кръстю ДИМИТРОВ

ДРУЖБА СКЪПА, НЕОБХОДИМА

Ако отидете в Главиница и влезете в пионерската стая, погледа ще ви привлекат няколко хубаво оформени албума със снимки и изгледи от социалистически страни: Съветския съюз, Полша, Чехословакия. Те най силно въздействуват на пионерите от главинишкото училище. Именно пионерите най добре знаят с колко трепети и нетърпение са посрещали и разглеждали всяка снимка, изглед, портрет, адресирани на някакъв чужд език до тях. И това вече продължава с години. Албумите и подаръците стават все повече и повече, главинишките пионери от ден на ден се свързват с все повече деца от чужди страни, подават им ръка, за да им разкажат за своя интересен живот. Сега цялото училище с трепет посреща всяко новополучено писмо, сега много пионери кореспондират със свое другарче от друга страна.

Дружинната ръководителка в Главиница Радка Милушева вече години подред прави всичко възможно да се доразвие хубавата инициатива. Търси адреси, иска материали от посолствата на социалистическите страни в София, отнасящи се до икономиката, географията, историята им.

Но истинският празник за пионерите от Главиница настъпи тогава, когато през 1962 година им гостуваха деца от Китай, Судан, Индонезия. А техният празник стана празник на целия район. Незабравими дни, когато те можеха да видят, да докоснат своите приятели от далечните страни.

И сега всеки ден ученици от Главиница подават другарска ръка на нови приятели от други страни. Повече от половината пионери получават писма от чужбина. Укрепват връзките на училището. По решение на дружинния съвет, който насочва цялата тази интересна дейност, в дружината се създаде клуб „Интернационална дружба“. Първата задача на клуба е да разшири съществуващите вече връзки, да установи връзки с пионери и от други страни. И навярно това ще се осъществи, защото и дружинният ръководител, и пионерите имат желание за работа.

Кореспонденцията на пионерите от Главиница няма самоцелен характер. Тя им помага да научат много интересни неща за нови и далечни страни, помага им да опознаят своите приятели, с които имат едни и същи желания, една и съща цел. Връзките на пионерите внасят оживление в живота на дружината, правят го по-интересен.

За изграждането на клубове „Интернационална дружба“ не се изисква много. Нужно е само желание, находчивост и обич към работата с пионерите. Защо тогава и в другите училища на окръга не се създават такива клубове — те така добре ще бъдат посрещнати от пионерите. Но тук трябва да се намесят дружинните ръководители, със своя опит, с организаторското си умение.

Иван ХРИСТОВ

Неотдавна в село Дичево се проведе сесия на селския общински народен съвет от с. Сокол, на която заместник председателят на съвета в Дичево другарката Кадрие Османова изнесе доклад на тема: „Атеистическата пропаганда сред жените туркини“.

НА СНИМКАТА: Част от присъствуващите на сесията.

Между първите в окръга

НЕОТДАВНА се проведе конференция на общинската организация на ДОСО в Сокол, на която се отчете дейността на организацията през изтеклата година. На конференцията като гости присъствуваха и представители на организацията от Ситово, с които Соколци са в съревнование тази година.

В отчетния доклад на общинския комитет на ДОСО, прочетен от неговия председател другаря Нейко Ангелов подробно бяха анализирани постигнатите успехи и допуснатите слабости през изтеклия период.

Близостта на авто-мото клуба в село Главиница удовлетворява стремежа на кооператорите да овладяват новата техника. През годината са обучени над 150 мотоциклетисти и любители-шофьори. Авторитета на организацията сред населението от района расте с всяка измината година. Все по-масово се включват те в проведените мероприятия. Стотици кооператори се стичат всяка година на проведените митинги. С желание участвува населението и в различните учебни форми. Че как иначе биха могли да се обучат за една година по гражданска отбрана 390 вместо 350 души и по стрелкова подготовка 118 души? А в кръжока по приложна електротехника са включени и обучени за годината 25 души.

В своето изказване председателят на първичната организация в село Сокол Недко Енчев, изтъкна, че тяхната организация вече обхваща в своите редове около 18 на сто от населението в района.

Но не всичко в организацията е в ред. Другарят Сали Ферадов от село Суходол изтъкна, че малко са мероприятията, които е провела тяхната организация. Стрелковите състезания не са проведени редовно, защото общинският комитет не е осигурил оръжие. Някои учебни форми все още се провеждат формално, не се оформят навреме документите на обучените хора. В своите изказвания пред конференцията, председателят на Окръжния комитет на ДОСО др. Димитър Попов, даде положителна оценка за работата на общинския комитет и първичните организации на ДОСО от района. Той изтъкна, че безспорна заслуга за оживената дейност на организацията, за авторитета с който се ползва тя сред кооператорите има нейният общински комитет. Успял да привлече голям кръг от активисти сред запасните офицери, лекари, учители и др., общинският комитет умело разпределя задачите.

Петър КОСТОВ

ДОСТОЙНСТВО И АВТОРИТЕТ

РЪЖДА

— Вяра-а а! Вяра-а а!

Работничка на средна възраст беше застанала под отворения прозорец на канцеларията и поздигнала глава, очакваше да се покаже счетоводителката.

Вяра не закъсня. Появи се на рамката на прозореца с оная вечна усмивка, която смекчаваше чертите на възгрубото ѝ лице. Тя беше започнала работа тук в един и същи ден със Софка — онази, която я викаше отдолу. В един и същи ден преди три години. И макар че Софка беше пет-шест години по-възрастна от нея, те се сприятелиха. Вяра отговаряше за социалистическото съревнование в предприятието и беше често сред работничките. И те я обикнаха заради прямотата ѝ, заради естественото ѝ държание. Обичаха я най-вече, защото не беше надута и държеше на справедливостта.

Софка беше наминала да разбере кога точно ще бъде съвещанието на профсъюзния актив и... просто да види Вяра. И Вяра широко се усмихна, съобщи ѝ часа на съвещанието, и отново потъна в изчисления.

След два часа, малко преди края на работното време, Вяра забърза към председателя на заводския профкомитет. Но един глас, с който още не беше свикнала, я спря:

— Найденова, моля ви за минутка!

Беше новата служителка. Вяра я харесваше много: млада, хубава, с бяло гладко лице, винаги с чудесно подредена коса, с опънати найлонови чорапи. А тялото ѝ — кой не би завидял на такова здраво, стройно тяло? Облякла елегантното си червено манто, новата служителка ситнеше към Вяра.

— Найденова, извинявам се много, че ви безпокоя... Ние почти не се познаваме, но просто не мога да премълча.. макар че съм отскоро тук. Знаете ли, прави ми лошо впечатление, че всички тук ви викат с малкото име, дори и работничките. Днес неволно чух разговора ви с онази... Софка. Тя се държа с вас, като че ли сте равни...

— Но тя ми е приятелка! — прекъсна я учудено Вяра.

— Не знаех. Но мисля, че манталитетът на една работничка винаги е по-нисък от манталитета на служителката. После всички ви викат на малкото име. Аз на ваше място бих се обидила. Пък и за авторитета ви...

Вяра слушаше и не можеше да повярва. А новата служителка продължаваше:

— Те и децата им са такива невъзпитани. Аз толкова години бях учителка. Личат си те децата на интелегентните родители. Пък на онези трябва да им направим забележка. Нали в тези бригади за комунистически труд са обещали да работят и върху културата си...

Вяра вече не слушаше какво говори Новата. Тя гледаше как превзето се чупят оскубаните ѝ вежди, как се криви грижливо начервената ѝ уста и надменно се усмихват очите ѝ. Сега тя не ѝ изглеждаше толкова красива. „Как може съвременна жена да разсъждава така? Но тя не разсъждава, тя говори глупости...“. Вяра с усилие овладя гнева си и сухо каза:

— Аз не знам от кой век е вашата етика, другарко. Но по нея има премного ръжда! — И се затича към цеха.

А някаква работничка весело ѝ подвикна:

— Вяра, ще те чакам за стола!

Катя УЗУНОВА

РЪКОПЛЯСКАНИЯ ЗА „ВЕСЕЛА СЕДЯНКА“

Преди една седмица софийската естрадна група „Весела седянка“ гостува на работниците от филиала на ДЗС „Янко Забунов“ в с. Ножарево. Колко весело е да слушаш Радка Кушлева, Иван Пановски и Маргарита Димитрова!

Работници е ръкопляскаха бурно на певците и изразиха желание да ги виждат и друг път в своя среда.

Николай МАРИНОВ

◆◆◆

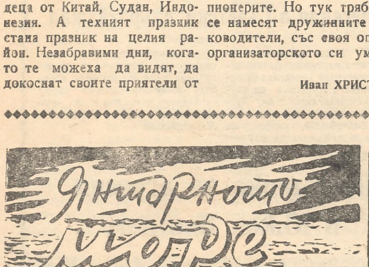

Н АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

4

Август се държеше спокойно, навярно знаеше и можеше много неща и Приеде беше доволен от новия си началник.

До мястото, където трябваше да скочат от самолета, ги съпровождаше млад полковник, когото Август наричаше Павел Михайлович.

От разговора между Август и Павел Михайлович, Приеде разбра, че с тях лети опитен разузнавач, който добре познава местността, където те трябваше да действуват и напълно вярва в силите си. Това съвсем успокои младия радист.

Мислите на Приеде бяха прекъснати от светлинните сигнали, които затрептяха от стената на пилотската кабина. Трябваше да се приготвят за скок.

Когато бордомеханикът откри люка и в самолета нахлу хлад, Приеде тутакси се отдръпна. Август му каза с твърд глас. „Скачай!“ — и дори му се стори, че го блъсна. Падайки в бездънната, непрогледна тъмнина, без да знае кой и какво го очаква на родната, но още не освободена земя, Янис смяташе, че с този скок изпълнява за последен път през войната своя войнишки дълг. Озъртайки се, Приеде видя високо в небето мигащото око на фенерче. Този Август е истински смелчага! Дори като се спускаше с парашут във вражеския тил, той насочваше своя помощник.

Приеде се приземи твърде далеч, но това не го плашеше. Веднага ще намери Август, а зад широкия гръб на командира е далеч по-спокойно. Наистина това не е родния дом, но все пак е родна страна, където, както казват руснаците, всяко храстче ще те приюти!

С Август се срещна в немския корпусен щаб.

Приеде никога не узна какво се случи в оная нощ на мястото, където се приземиха. Рано сутринта, когато се мъчеше да намери Август, в гърба му се опря автомат. Двама яки немци изскочиха иззад храстите и на Приеде не му оставаше нищо друго освен да вдигне покорно ръце. Август го търси цяла нощ, но Янис дори не успя да даде уговорения сигнал в случай на опасност. След няколко минути, крачейки по шосето с вързани отзад ръце, той дочу изстрели в гората и разбра, че неговият командир не е пожелал да се предаде.

Приеде се приготви да умре. Той би бил доволен, ако смъртта настъпеше мигновено. Сега проклинаше себе си, че загуби самообладание, когато видя немците.

Зад този груб кръст мъждеше небосклонът, разкъсван от далечни, отблясъци. Оттам, от далечината, се чуваха артилерийски гърмежи, но те бяха тъй далече, че не можеше и да се мисли за спасение.

Приеде припълзя до Август и го запита неуместно:

— Биха ли ви?

— Не, гладиха ме — с насмешка отвърна Август.

— Другарю командир, простете...

— Това вече не е от значение!—каза някак странно Август.

Той лежеше изтегнат сякаш беше в ковчег, наместил главата си по-нависоко и дишаше тежко, но въпреки това Приеде виждаше каква голяма сила се таи в него.

Запита го за онова, което не му даваше мира и стоеше като забит гвоздей в мозъка му:

— Нима може латиш, макар да е и най-върлият националист, да носи есесовска униформа? Как може да вдигне ръка срещу сънародниците си? Необяснимо, просто необяснимо!

— А, офицерът ли? — досети се Август. — Обикновена история, Приеде, най-обикновена. Ние израснахме на една и съща земя, но нашите възгледи са различни. Издънки като този офицер с всички сили се стремят да върнат миналото, ако ще да е с помощта на фашистите, ако ще да е с помощта на капиталистите. Ние се борим за утвърждаване на новото. Те служат на злото, ние — на доброто. Те служат на войната, а ние проливаме кръвта си, за да няма никога на земята войни! Те сътрудничат с окупаторите, за да могат насила да удължат века на капитализма. Ние с теб трябваше да дойдем в леговището на врага, за да попречим на това!

Приеде слушаше Август и въздишаше. Командирът се усмихна, припомняйки си нещо и по измъченото му лице пробягна вла гримаса.

Приеде каза тъжно:

— Его такива ненужни никому хора понякога успяват да се скрият от справедливото народно възмездие и да намерят нови господари. А ние, другарю командир, сигурно няма да можем да се измъкнем от този проклет капан! И то пред самото освобождение. . .

— Стига, Приеде! — рязко го прекъсна Август. — Комунистите не се предават никога!

— Другарю командир, аз не съм комунист — отвърна нерешително Приеде — и не беше ясно дали с това той оправдава своето неверие в бъдещето или съжалява, че не притежава тази неукротима жизнена сила, която виждаше у своя командир.

— Жалко! — отвърна късо Август.

И Приеде неволно си помисли, че на командира щеше да е сто пъти по-леко, ако в най-тежкия час от живота му, преди смъртта, до него стоеше някой от тези, с които той страстно е градил бъдеща Латвия. Те навярно имаше какво да си спомнят, с какво да се гордеят и биха намерили думи, с които да се утешат един друг. А какво можеше той? Когато се извърши революцията в Латвия, той беше още малък. Юношеството му премина под грохота на войната. Още нищо не е извършил. Умните хора казват: Човек, който е посадил дърво или е създал син, е изпълнил своето предназначение в живота! А той, Янис, още не е помислил какво дърво ще посади, а девойката, която искаше да види като майка на неговите деца, остана някъде зад фронтовата линия и ако още е жива, всеки немец може да я застреля.

Така му дожаля за себе си, че без да иска изхлипа и като се престори, че кашля, се отстрани от командира. Август меко му каза:

— Нищо, Приеде, ще се измъкнем от това премеждие и ще видиш какъв прекрасен живот ще изградим! Катинарът издрънча, чуха се гласове. Вратата зина широко и от отвора израстнаха два силуета. Приеде се сгуши, очаквайки, че ще го повикат. Август дори не помръдна.

Войниците влязоха и взирайки се в полумрака, се наведоха над легналите. Единият сръга Август и му рече:

— Те! Шнелер! Шнелер! Бързо!

Август се изправи на колене, потупа по рамото ставащия Приеде и каза:

— Дръж се, приятелю! Изпята ни е песента!

Надигна се с мъка, изправи се, мушна се през ниската врата и изчезна. Вратата се отвори и отново задрънча тежкият катинар.

Приеде се услушваше дълго, мъчително, докато ушите му запищяха. Не се чуваше нищо.

След около един час дойдоха и за него. Знаеше, че не идват да го отведат на разстрел.

Небето беше потъмняло от ниските, набъбнали от влага облаци. Светкавиците проблясващи по него, станаха по-ярки. Приеде разбра, че този ден фронтът се е приближил. Дано поживее още някой друг ден. Може би на немците няма да им остане време да се занимават с него: та и те се бият от смъртта.

Въведоха го в щаба на разузнавателно-диверсионния отряд „СС — Ягдфербанд“.

Офицерът латиш, с когото се срещна в кабинета на оберста, разгледа окървавеното му лице и каза пренебрежително:

— Отличен вид! Само за разходка по улица Бривибас! — понамръщи се и кимна на войника: — Заведи го да се измие!

Войникът го поведе към кладенеца. Не, и сега няма да го разстрелят.

Войникът плисна ведрото в лицето на Приеде. Водата бе студена, освежителна. Приеде изтри лицето си в края на рубашката, постоя, вдишвайки въздуха, който миришеше на изгоряло, изправи се и тръгна към войника.

И отново видя Август.

Той стоеше пред входа на стаята на оберста целият облян в кърви. Въпреки това Август все още беше силен. Охраняваха го трима войници с автомати, готови за стрелба. Август му се усмихна и Приеде потръпна: това беше дружеска усмивка, съчувствуваща, дори ободряваща макар че се намираше пред смъртта.

Войникът блъсна Приеде в гърба и той тръгна към стаята.

— Е как, освежихте ли се? — с насмешка попита есесовецът.

Приеде премълча.

Есесовецът загледа Приеде с изпитателен поглед, сякаш преценяваше дали е готов да се предаде, направи знак на немеца-конвоир и той излезе.

—Ето какво, нямам време да ви убеждавам — сухо каза офицерът. — Нищо няма да ми попречи да ви разстрелям за шпионаж. Но вие имате възможност да излезете от тази игра и да започнете друга...

Офицерът изчака малко и продължи с рязък глас:

— Немците не можаха да се задържат в Латвия. Болшевиките излязоха по-силни. Но с това войната срещу съветите няма да свърши. Почакай, със съветите ще воюват и американците, и англичаните. И ние, национално мислещите латиши, ще се бием срещу съветите на страната на който и да е съюзник. Сега, в дните на поражението, ние поставяме началото на нашата победа. Вие ще останете жив. Но за това е нужно съвсем малко: от утре да започнете да работите за немците, като предавате по вашата радиостанция всичко, каквото ви заповядат...

Приеде мълчеше. Разбираше, че вече нищо не може да го спаси. Август сигурно е загинал. При всички случаи ще го убият. Ще го убият чисто и просто за това, че е офицер и комунист. Приеде е само мобилизиран войник и може да оцелее. От него се иска съвсем малко.

— Добре — изрече с усилие той — какво трябва да направя? Нали са у вас моите бележници с шифъра и разписанието за справка. Всеки радист може да извърши това, което искате от мен...

(Следва)

ТКЗС Г. Димитров
с. Ситово

Да се вее още по-високо знамето на мира и дружбата между народите! Нека Новата 1964 година бъде още по-богата, още по-радостна!

Управителнният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС поздравяват първенците в стопанството и всички кооператори, механизатори и служители по случай

НОВАТА 1964 ГОДИНА

Желаят на дружните селски труженици да работят през Новата година с още по-голям ентусиазъм, да преизпълнят производствения план и дадат на Родината повече селскостопански продукти.

ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА, ДРУГАГИ!

ТКЗС „СОКОЛ" — СМИЛЕЦ

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА НА ВСИЧКИ!

Ръководството на стопанството, партийният комитет и комитетът на ДКМС призовават **кооператорите и механизаторите на още по-плодотворна работа за преизпълнение на новия производствено-финансов план на Кооператива!**

ТКЗС „Път към комунизма" — СОКОЛ

На високодобивниците, на всички кооператори, механизатори и служители честита

Новата 1964 година

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС от сърце пожелават весело прекарване на новогодишния празник.

Да живее мирът и дружбата между всички народи!

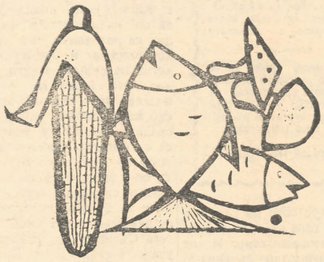

ТКЗС „ЙОРДАН ПЕТРОВ"
с. АЛФАТАР

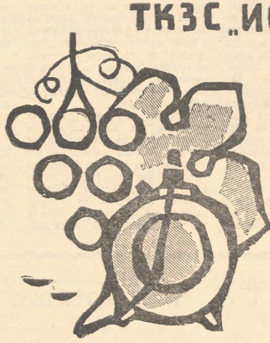

ЧЕСТИТА И РАДОСТНА НОВА ГОДИНА!

На високодобивниците от полевъдството, на членовете от животновъдството, на всички механизатори и кооператори от района на стопанството

ВЕСЕЛО ПРАЗНУВАНЕ!

Управителният съвет на ТКЗС, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС

приветствуват неуморните радетели на кооперативния строй и им пожелават още по-големи победи в труда, крепко здраве и щастие в семействата!

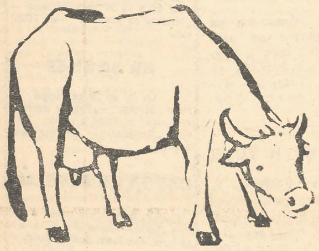

ТКЗС „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ" — АЙДЕМИР

МИРНА И РАДОСТНА НОВАТА 1964 ГОДИНА

На първенците в селскостопанското производство, на всички коопертори, механизатори и служители от района на стопанството управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС желаят приятно прекарване на празника!

Да се множат победите ни по пътя на кооперативния строй!

ТКЗС „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ"
— Алеково —

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС ЧЕСТИТЯТ

НОВАТА 1964 ГОДИНА

На високодобивниците полевъди, на първенците животновъди и механизатори, на всички кооператори и служители. Желаят им бодрост и нови сили в борбата за изпълнение и преизпълнение на решенията на

Осмия конгрес на БКП!

Да бъде година на нови трудови победи!

ТКЗС „Добруджа" — ЗАФИРОВО

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС честитят

Новата 1964 година

на кооператорите, механизаторите и служителите, на първенците в полевъдството и животновъдството.

Другари, да претворим в живо дело решенията на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия.

През Новата година по-големи успехи в труда, по-голямо парично възнаграждение!

ТКЗС „ЛЕНИН" — ГЛАВИНИЦА

В МИР ДА ПОСРЕЩАМЕ ВСЯКА НОВА ГОДИНА!

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС **поздравяват всички кооператори от района на стопанството, механизаторите и служителите по случай**

НОВАТА 1964 ГОДИНА

Пожелават на селскостопанските труженици още по-големи постижения в селскостопанското производство.

Другари, през Новата година да дадем на Родината повече зърнени храни и повече животински продукти!

ТКЗС „МИР" — ДОБРОТИЦА

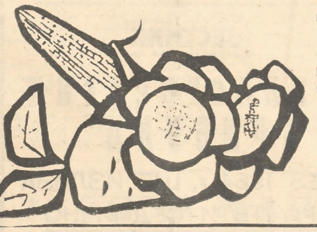

Нека през Новата година високо се вее знамето на мира и дружбата между народите!

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС сърдечно поздравяват кооператорите и механизаторите по случай

НОВАТА 1964 ГОДИНА

На борба за още по-високи добиви от полевъдството и по-голяма продуктивност от животноводството, другари!

ТКЗС „Димитър Благоев" — БЕЛИЦА

Да бъде мир над цялата земя!

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС — честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на неуморните кооператори и кооператорки, на механизаторите и служителите.

Другари, борете се за високи добиви от растениевъдството и висока продуктивност от животновъдството.

Весело прекарване на Новогодишния празник!

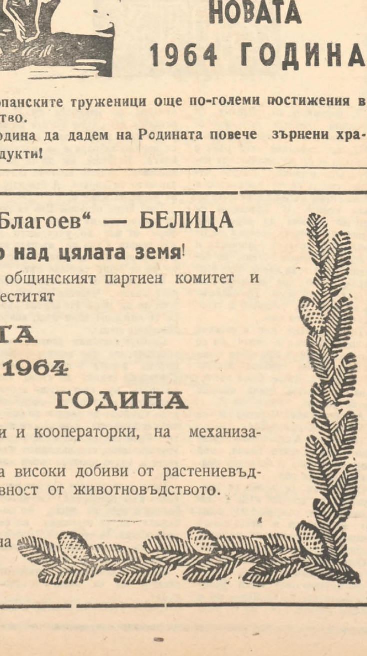

ТКЗС „ХРИСТО БОТЕВ" — ИШИРКОВО

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА, ДРУГАРИ!

На първенците в производството, на високодобивниците, на механизаторите, на всички кооператори и служители в стопанството управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС желаят приятно прекарване на празника!

Да се множат успехите ни в строителството на социализма и комунизма!

Пред националния преглед на българската драма

РЕПЕРТОАРЕН ПЛАН, НОВИ ПИЕСИ И НЕИЗЯСНЕНОСТ

Националният преглед на българската драма през 1964 година ще бъде едно събитие, което ще постави на твърде сериозно изпитание както силите на театрите в нашата страна, така и авторите, които пишат за тези театри. Това събитие ще отрази състоянието на българската драма именно в навечерието на 20-годишнината от Деветосептемврийското въстание. Това не е случаен факт, не е случайно съвпадение. Националният преглед на българската драма трябва да покаже развитието на театъра в продължение на двадесет свободни години. Много естествено е, че това задължава творците на сцената. Задължава ги и ги импулсира — едновременно.

Народният театър в град Силистра има добро минало. През 1959 година неговият колектив завоюва значителни успехи в прегледа на българската драма. Разбира се, съставът му сега е нов, творческите му работници сега са други в по-голямата си част, но това може да дава само основание да се предполага, че успехите през 1964 година ще бъдат още по-големи.

Но да се правят предположения е лесно и хубаво. А да се говори за действителността е трудно и лошо.

Безусловно е, че творческият колектив на театъра чувствува най-осезателно трепетите и безпокойството от упорито приближаващите се прегледи. Досега силистренската публика видя три постановки — „Боряна“ на Йовков, „Съвест“ на Емил Манов и „Милион за усмивка“ на А. Софронов. Три твърде различни пиеси и постановки. Ще може ли театърът да се представи с тях на прегледа? „Милион за усмивка“ е от чужд автор. Следователно тя отпада. „Боряна“ е от българската класика. Представянето с нея е възможно, но не е сигурно. Логиката говори, че остава „Съвест“ на Емил Манов, една пиеса, която третира прекрасни проблеми, но като литературно произведение, я още повече като режисьорско и актьорско изпълнение — явно не е съвсем подходяща за прегледа на българската драма през 1964 година. Мнението може да изглежда субективно, но неговата същност е такава: със „Съвест“ Народният театър в Силистра не бива да се представя на прегледа. „Съвест“ няма да издържи на една по-солидна преценка, на една по-прецизна и детайлизирана преценка. Защото образът на Лидия е твърде анемичен, образът на Надежда е твърде декламативен, образът на Атанас Тенев е твърде статичен, макар че субективно и трите образа са успехи за изпълнителите си. Остава Раненият и Магла. Но Лъчезар Стоянов отсъствува вече въобще, а с Вера Иванова трябва да се работи за изчистване на увлеченията.

Заключение: представянето със „Съвест“ на прегледа би било необмислена стъпка.

А до началото на прегледа остават четири месеца. До прегледа остават четири месеца, но от началото на сезона изтекоха също четири месеца. А репертоарният план на театъра е все още неустановен. Действително, това е и необходимо. За да се намери най-подходящата пиеса, с която театралният колектив би се представил най-добре на прегледа, е нужно да се почака, да се потърси и да се намери по-значително произведение от съвременен автор, на съвременна тема. Но прекалено масовата, постоянна подмяна на пиеси води към неизясненост в работата, води към лутане, колкото и грубо да звучи тази дума. В разговор с директора на театъра др. Св. Станилов, се разбра, че проблемът по подготовката на националния преглед на българската драма е просто неясен. Той предполага, че в репертоарния план могат да се включат пиесите „Твоят рожден ден“ на Др. Асенов, „Автобусът тръгва в 6,30“ на Мих. Величков, „Госпожата на господин търговеца на сирене“ на Георги Марков и някои други. Но режисьорът Панайотис Фундеас смята, че пиесите са слаби.

Сега се репетира „Спящата красавица“ на Андрей Гуляшки и Вл. Каракашев. Може да се приеме, че този спектакъл ще бъде достоен за представяне на прегледа. Но после? В края на една от програмите на представленията са отбелязани следващите пиеси на театъра. Между тях са „Мостът“ на Боян Болгар и „Живот“ на Сл. Красински. Че пиесите не са още в ръцете на режисьорите, не е виновно ръководството на театъра. Явно. Но че това създава неизяснена перспектива в работата на театъра е също явно. Защото времето за творчески търсения и за фактически търсения на пиеси е съвсем малко — почти никакво.

Другарят Станилов е склонен да смята, че подготовката за прегледа на българската драма е почти драматична за голяма част от българските театри. Може ли това предположение да се приеме като успокоително хапче? Не може! Защото никак не е малка възможността да се предположи, че горното предположение е било илюзорно. Че просто така е изглеждало. И изведнъж да се окаже, че Народният театър в град Силистра се е готвил най-малко за прегледите, че се е подготвил най-зле за прегледите и е получил най-лоша оценка на прегледите.

Желателно би било горната мисъл да не прозвучи като уверено предсказание, като неуместно спиране на творческия полет на режисьорите и актьорите отсега.

Не!

Горните мисли трябва да се приемат като другарска загриженост за доброто представяне на Народния театър — Силистра по време на прегледа на българската драма през 1964 година.

Николай ПЕТРОВИЧ

АНКЕТА НА НАМЕРЕНИЯТА

КОЙ ЩЕ ОСМИСЛИ ЗИМНАТА ВАКАНЦИЯ НА УЧАЩИТЕ СЕ?

Първият учебен срок, най-дългият през учебната година, свършва. И като неотложна задача пред комсомолския и пионерския актив стои насищането на ваканционните дни със съдържателни и разнообразни начинания. Дните на ваканцията не бива да бъдат сиви и прахосани дни.

До редакцията на вестника достигнаха сигнали, че все още нищо не се прави за осмислянето на зимната ваканция. И ние направихме проверка.

Проверката имаше за цел да види планове и дела, макар и още незавършени, а се натъкна само на... намерения. И понеже видя само намеренията, обърна погледа си натам, откъдето те би трябвало да бъдат насочвани и превърнати в категорични решения и хубави дела. Обърна се към Съвета за работа с учащите се към ОК на ДКМС.

Но и тук има само намерения. За зимната ваканция на учащите се, за нейното организирано прекарване не е запланувано нищо. Мисли по предстоящата ваканция са разменяни, но средношколският и пионерският актив не е получил нито указания, нито насоки. Не е обмислено нито едно общоградско мероприятие, което да създаде интерес у учащите се с богатата си и съдържателна програма. А нима те през ваканцията ще забравят, че са млади хора, жадни и за духовна култура, и за развлечения? И защо досега Съветът за работа с учащите се и ГК на Комсомола все още не са разтревожени и загрижени от това как учениците ще прекарат предстоящата зимна ваканция?

Тихомълком

И Пионерският дом е минал покрай задачите. Работниците от Дома са изпратили само по един бюлетин до дружинните ръководители в окръга за организирането на новогодишните тържества и зимната ваканция. И никакви други организационни усилия, почти никаква конкретна работа, като че ли ваканцията е след месеци и има време да се мисли, да се отлага. А съществуват някои хубави намерения: устройването на кинопрожекции, колективно гледане на телевизия Домът има възможност да изпълни това. И то трябва да стане на всяка цена, ако не могат да се осъществят някои по-добре обмислени мероприятия, защото времето пак е малко.

Малко или почти нищо е направено и в училищата. В „Отец Паисий“ имат „хубавото намерение“ да изготвят плановете си за прекарването на десетте зимни дни едва в края на месеца. Но няма ли да е късно?

И в Първа политехническа гимназия комсомолският актив все още не може да си представи ясно, как ще протекат дните на ваканцията. Може би в турнир по шах, в тренировки на спортистите? Но само толкова ли?

А хубавото обмисляне на нещата се долавя от най-обикновения разговор с дружинната ръководителка на училище „Ю. Гагарин“ Тодорка Никова. Ако тя с помощта на пионерския актив осъществи своя план, учениците ще преживеят незабравими ваканционни дни. Те ще бъдат участници в зимния поход на дружината; ще преживеят щастливи другарски гощавки по домовете; ще си устроят празник на куклите и приказките с помощта на кукления кръжок; ще посветят цял един свой ден на смеха... А зимните игри по отряди ще им бъдат любимо развлечение през цялата ваканция.

Ясно е, че там където е помислено по-отрано, плановете са уточнени и остава само организационната работа. А това вече е една добра предпоставка за хубаво прекарване на зимната ваканция

Намерения, планове, дела — ето пътя, по който ще се осигури смислен отдих на учащите се през зимната ваканция. Но в никакъв случай не бива да се остава само с намеренията.

ГРАД-МУЗЕЙ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Каменните зидове и романтичните къщи в Копривщица допират до млади борови гори и планински извори. Тук неспокойната душа на българина години наред е зидала красотата на българския дом.

Славна история има градът — люлка на редица бележити българи — революционери и поети. Но истинският образ на Копривщица, онова което прави особено впечатление от пръв поглед, е запазеният стил на възрожденската ни архитектура. Такова стилово ранообразие може да се наблюдава само тук, където изкуството на тревненските майстори се е срещнало с изкуството на самоковските и това на майсторите от Рилския манастир. И от едно благородно съревнование между тях са се родили изящните линии на копривщенската къща. Всяка уличка на града-музей е един старинен албум на прекрасното и талантливото в българската архитектура.

Ослековата къща например е характерна с несиметричната си фасада и наподобява красив дворец. Днес тя е битов музей, който показва живота и наредбата на някои копривщенски къщи преди Освобождението. Домът на богатият чорбаджия Ненчо Ослеков е построен от самоковския майстор уста Минчо в края на Кримската война — 1856 година. Къщата има високо мазе, приземие и етаж. Капителите ѝ са от кедър, донесен от Мала Азия. Стенописите са изработени от Коста Зограф, а в дърворезбата, направена също от самоковски майстори, са вложени стремежите и мечтите на поробения народ за светлина. За Ослековата къща, както и за много други в този град може да се разказва с часове.

НА СНИМКАТА: Ослековата къща

Верният компас сочи: учение и труд

Не само уроците са интересни в училището на село Черноли́к. Тук всеки ден пионерската дружина кипи от живот. Всяко момче и момиче върши нещо интересно, нещо полезно. Толкова разнообразни са свободните часове на ден!

Скоро под ръководството на дружинния съвет започна изграждането на физкултурна площадка. Пионерите не желят силите си — работят всеки ден. И освен това всеки от тях има поръчение да засади и оглежда по едно цвете за новото училище.

Всички помнят напрегнатите трудови дни в началото на декември, когато трябваше училищният двор да бъде изравнен, почистен, подреден. Лопати и мотики непрестанно разкрасяваха обстановката около новата сграда.

Всички трудови дела на пионерите са посветени на колектива, на дружината. Неуморно събираха децата вторични суровини за народното стопанство и предадоха на държавата 836 кг старо желязо, 147 кг хартия. Всеки ден те събират и дървесна пепел. Скоро ще изпълнят обещанието си — тя ще достигне 30 тона. Кооперативното стопанство ще я използува, за да увеличи плодородието по блоковете, а средствата от нея ще послужат за обзавеждане на пионерската стая.

Задружно живеят пионерите от дружина „Митко Палаузов“. В учение и труд те се възпитават като бъдещи строители на комунизма.

Пенка НАНЕВА

справочник на читателя

театър

Вторник—„Милион за усмивка“—от 19.30 часа; Сряда—„Боряна“—от 16 и 19.30 часа; Неделя —„Милион за усмивка“ —от 19.30 часа

кино

От 23 до 29 декември кино „Москва“—„Роко и неговите братя“ и „Нощта срещу 13“; кино „Доростол“— „Голият дипломат“.

НАРОДЕН МУЗЕЙ

Приема посетители само в етнографската изложба— от 15 до 18 часа. Почивен ден вторник.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

От 21 часа през нощта до 8 часа сутринта дежури аптечният пункт край аптека № 1. Днес от 13 часа поема дежурство аптека № 4, която работи и утре през целия ден. През останалите дни до вторник същата аптека е дежурна от 18 до 21 часа.

АВТОБУСИ

Тръгват от Силистра за:

Варна—6.30, 8.30 и 14.30 часа, Русе—6.30, 8.30, 13 и 15 часа, Коларовград — 6.30 и 15 часа, Толбухин—през Средище—13.45 часа, Тодор Икономово — 15.30 часа, Исперих—15.30 часа, Попдлес—16 часа, Белица— 16 часа, Тервел — 16 часа, Ножарево — 17.30 часа, Голеш — 16.30 часа, В. Левски—16.30 часа, Средище—17.30 часа, Гарван — 18 часа, Босна—18 часа, Цар Самуил — 16.30 часа, Ст. Караджа—17 часа, Попина—18 часа.

Три къси разказа

Грях

Е, пийнахме си. Взехме си успешно изпитите за шофьори-любители и се почерпихме. След това се хванахме под ръка с Черкеза и се помъчихме да изпеем още нещичко. Небето отгоре сякаш се бе продънило и ситно-ситно ръсеше горещите ни голи темета. И изведнъж на мен ми хрумна да спрем под стряхата. Нейната козирка се бе протегнала напред бащински и отдолу, до самата стена, се белееше една суха ивица. Ние отидохме точно под козирката, на сухата ивица земя. Прозорецът на къщата ни гледаше с четирикилетковото си око.

Така стояхме ние и чакахме да спре дъждът, а очите ни се прокрадваха към светещия с едва забележима синкава светлина прозорец. Вътре беше тъмно, а на отсрещната стена сияеше малък екран.

Аз побутнах Черкеза и се доближих до прозореца.

Телевизор! А до него—семейството на Стойко Босия, мой втори братовчед и последен бедняк от нашия род.

Отдръпнах се малко от прозореца и се огледах къде се намирам. Да не сънувам! Но дъждът ме плисна и нещо свежо премина през цялото ми тяло. Точно тази е къщата на Стойко.

Още когато бях в София, баба ми писа няколко реда, с които ме питаше дали тетка Вутовица—майката на Стойко— ми е предала парите. Тя ми ги била пратила от пенсията си. И се вайкаше дето даже Босите са си направили нова къща, а аз все си прахосвам парите за някакви книги. Казваше ми да си пазя здравето, защото книгите пиели здравето на хората. А без здраве човек за къде е!

Това беше отдавна. Ето аз вече трета година късам трандафори от нас до училището и уча децата. Само че къщата на Босите не бях виждал. Просто не ми се беше случвал път.

Приближих се и долепих чело до стъклото. Черкеза бе сторил това преди мене. На екрана вътре се виждаше един мъж, който говореше нещо.

Слабата светлина даваше възможност да се виждат само смътно хората в стаята. Дядо Стойко бе седнал на стола. На коленете му светулкаше с очи правнукът му. Стойчо—синът на дядо Стойко—бе седнал до кошчето и люлееше другото си дете. През открехнатата врата, в другата стая, се виждаше невестата, която шеташе около масата.

Но в този момент Стойчо погледна към прозореца. Отвън бе светло и той ни видя. Аз побързах да се отдръпна, но се подхлъзнах. Понечих да се подпра, но ръката ми попадна на стъклото и то се счупи.

Заедно с бликналата кръв, от главата ми се изпари и алкохолът.

Стойко бързо ме въведе в къщи. Със щракването на ключа ме осветиха трите полюлеи на тавана. От голямото огледало насреща ме гледаше моята измокрена глава.

Дядо Стойко се надигна от стола, пусна правнучето си и пристъпи към мене:

— Тотьо, сино дедин, грях ти на душата, сино, че не ни споходждаш. Трябваше беля да ни сториш, та прага ни да прекрачиш. Много ни се големееш, сино. Изпозабравило е пилето де е израснало, де се е излюпило. Не се срамувай, сино, вече от къщата на Стойко Босия.

Аз виновно погледнах към счупеното стъкло, а той продължи:

— Стъклото ти не гледай. Ново ще сложим ние утре. Парици, е-е, защо да си кривим душата—имаме. Пък и—наведе се той към ухото ми — за лека кола сме направили вноските. Чакаме вече само да ни се обадят... То стъклото е малък грях, но другия... Даскали май сте станали вий, даскали.

Аз стоях сконфузен, с превързана ръка, и слушах бавните думи на стария човек с наведена глава...

Трябваше да изкупя греха си.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ПАДАЩИ ЗВЕЗДИ

Като че ли някакъв вик я принуди да се събуди. Милена се вслуша. Мълчание... Онази пустота отново я завладя. Тя затвори очи и направи опит да заспи, но в същия момент се чу плач на бебе. Плачът се чуваше в стаята, в самата стая. Той зовеше своята майка — този глас...

Милена потръпна.

Бяха изминали вече три години, откакто тя се омъжи, без да има дете, а сега изведнъж — този плач в стаята ѝ. Младата жена отхвърли завивката от себе си и стана. Олюлявайки се, тя едва-едва запристъпя, протегнала едната си ръка напред. Напипа електрическия ключ и светна.

Цялата стая се озари от ослепителна светлина и жената инстинктивно затвори очи. Като пияна — от плача, светлината и съня — тя залитна, но се овладя и се хвана за бравата на вратата.

Оня глас като че ли се загуби: той стана далечен, далечен като отглас от сън и съвсем изчезна.

Тогава в стаята настъпи истинска тишина. Чуваше се само часовникът, досадно последователен и уверен в себе си.

Младата жена усети как под лявата ѝ гръд заби едно чукче и тя без да разбере какво прави, отвори вратата. Премина през втората врата и се озова навън.

Милена погледна небето и ѝ се стори, че всички звезди падат отгоре ѝ като дъжд. Тя се изплаши, но остана на мястото си. Звездите все падаха и падаха, а все си стояха на небето.

Добрин ЙОРДАНОВ

ПРОСТО СЛУЧКА ИЛИ КЪС РАЗКАЗ

Шум на минаващ камион...

И двамата хвърлиха по един къс поглед към прозореца. Сърцата им трепнаха, но никой не се издаде пред другия. Продължиха с равнодушие работата си — той пишеше писмо до стар приятел, а тя гладеше изпраното бельо.

От няколко дни в училището се говореше за предстоящата малка екскурзия до град Н..., която се устройваше от профорганизацията. Наглед нищо и никакво събитие, но то развълнува десетината учители, раздвижи мислите им, просто ги откъсна от ежедневието на селото. И изведнъж младият учител Панов отсече:

— В събота не мога да дойда. Щом ще се върнем чак в неделя вечерта — не мога. Имаме мач.

Панова, младата му жена, трепна. В първия момент нищо не можа да каже. Някаква буца затисна гърлото ѝ. Тя понасяше раздялата с родния си град твърде трудно, струваше ѝ се, че целият свят има някаква вина. И сега, опомнила се от изненадата в първия момент от съпруга си, тя злъчно попита:

— Защо? Нима без тебе не могат да играят поне един мач?

— Имаме двама наказани, а и Васката от нападението е контузен. Ще бъде престъпление, ако отида в Н... и изоставя отбора.

Докато приказваше, Панов гледаше в пода. Търсеше думи, с които да бъде по-убедителен. Но щом вдигна глава и срещна погледа на жена си, разбра.

Тя го ненавиждаше в този момент, мразеше го. Той познаваше характера ѝ много добре. Тук думите бяха излишни, биха само дразнили слуха като празни звуци в празното пространство. Нещо повече — биха я озлобили още. Той знаеше, че дори да отстъпи и да ѝ каже „Добре, Вили, да идем в Н..., аз ще оставя мача“!, тя не ще се съгласи вече.

Панова сви подигравателно устни, въздъхна и напусна стаята. Съпругът остана объркан при колегите си, които безусловно до един изпитваха чувство на неудобство.

...Това беше преди два дни. А днес профгрупата заминаваше с камиона. Панови бяха в квартирата си и шумът на заминаващия камион се врязваше до болка в съзнанието им. Но и двамата изглеждаха равнодушни.

Равнодушни ли?

Не! Буря бушуваше в сърцата и на двамата. Устните им едва забележимо потрепваха.

Защото камионът отнасяше със себе си и частица от тяхната любов.

Петър МИХАЙЛОВ

АБОНИРАХТЕ ЛИ СЕ ЗА

ВЕСТНИК

„Силистренска ТРИБУНА“

ПРЕЗ 1964 г. ЩЕ ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:

литературни страници, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.

Годишен абонамент — 3.12 лв.
6 месечен — 1.56 лв.
3 месечен — 0.78 лв.

КРАЕН СРОК 25 ДЕКЕМВРИ!

ПОБЪРЗАЙТЕ!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 151 (766) | Четвъртък, 26 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Елпезирането приключи

Повече от 1 месец продължи елпезирането на добре изсушения тютюн в кооперативното стопанство в с. Ножарево. С тази работа добре се справиха кооператорите от звената на Агиф Салимов и Юсуф Еюбов. Те не пожалиха сили за качественото и навременно извършване на тази манипулация.

С дружни усилия 67-те хиляди тютюневи низи са готови за предаване на изкупвателните организации.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

За да се продължи живота на прикачния инвентар, необходимо е той да бъде и качествено пребоядисан. И механизаторите Йордан Стойчев и Ангел Димитров от с. Сокол се справят успешно с тази работа.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

ВСИЧКИ СТОКИ С ДОБРО КАЧЕСТВО

Под грижите на Българската комунистическа партия, в нашата страна се осъществява непрекъснато развитие на народното ни стопанство. В промишлеността ежегодно влизат в действие нови производствени мощности, увеличават се добивите в селското стопанство, нараства транспорта и се разширява търговската мрежа. Расте богатството на родината, расте и материалното и културно благосъстояние на народа ни.

Едновременно с повишаване културата и благосъстоянието, нарастват и изискванията на трудещите се към разнообразието и качеството на стоките за широко потребление. Промишлените предприятия и търговските организации постигнаха през последните няколко години големи успехи по задоволяването на тези изисквания. Пазарът се обогати по асортимент на тъканите, готовото облекло, обувките, предлагат се най-различни домакински предмети — мебели, електронагревателни уреди, радиоапарати, телевизори и т. н. Качеството на голяма част от тези стоки не отстъпва на качеството на стоките, произведени в страни, където е натрупан дългогодишен опит в това направление.

Успехи по задоволяване изискванията на трудещите се постигнаха и търговските и промишлени предприятия в нашия окръг. Кошничарските изделия на промкомбинат „Камъшит“ се славят с доброто си качество не само на нашия, а и на външния пазар, добре се посрещат произвежданите от ДМЗ „Стомана“ домакински съдове от неръждаема стомана, търсена стока са мебелите на ДИП „Липа“, конфекцията на ТПК „Дунав“, ТПК „Инвалид“ и на други предприятия. Качеството на произведените от нашите промишлени предприятия и предлаганите от търговските организации стоки, все повече задоволяват нуждите и вкусовете на купувачите.

Има обаче, все още предприятия и цехове, които внасят в търговската мрежа некачествени, или нестандартни стоки и с тева представят лошо себе си и търговските организации пред трудещите се. Ето примери! — ДКК „Нектар“ е произвел големи количества нестандартни консерви „гювеч“ с червени капии вместо със зелен пипер. Парчетата капия не запазват формата си, а стават на каша. Същото предприятие пусна на пазара консерви зелен фасул от I и II качества, етикетирани за „екстра“ качество. ТПК „9-ти септември“ продава, чрез магазините на ГТП „Градска търговия“, разтегателни кухненски маси с изкривени крака и трудно разтварящи се дъски. Обущарската конфекция на ТПК „Дунав“ произведе дамски топлинки, от които едната е с гладка, а другата с грапава кожа. Конфекцията за облекло даде на пазара детски панталонки с голяма ширина в кръста, които не се продадоха и бяха върнати на предприятието. ДИП „Липа“ внася в мебелните магазини лошо пасвани гардероби, които трудно се заключват. Юрганите и дюшеците на ТПК „Инвалид“ са с лошо оформени ръбове, неравномерно направени бодове и недостатъчно стегнати. Промкомбинат „Текстил“ номерира ръста на жилетките не по големината им, а въз основа на тежината, следствие на което се явява несъответствие между номерацията и действителния ръст. Промкомбинат „Камъшит“ пуска на пазара лошо уплетени дамаджани и стъклени буркани.

Голяма част от тези изделия не се харесват от купувачите, но те са принудени да ги купуват, понеже в магазините липсват по-качествени. Така промишлените предприятия, произвели тези стоки, ощетяват трудещите се за сметка на недостатъчната взискателност и контрол върху работата на производствениците. Търговските организации, като продават некачествените и нестандартните стоки, съзнателно вземат участие в това ощетяване.

Посочените примери показват, че е необходимо да се поведе упорита работа по подобряване качеството на стоките, произвеждани в нашите промишлени предприятия. Голяма е ролята тук на търговските организации. Те са представителите на купувачите пред производствените организации и това ги задължава да не изкупуват некачествени и нестандартни стоки. По този начин ще упражнят ефикасен контрол върху производството и ще помогнат на предприятията да подобрят работата си в това отношение.

В промишлените предприятия, може и трябва да се проведат редица мероприятия, за осигуряване на качествена продукция. На първо място тук стои въпросът за професионалната подготовка на работниците. Затова е необходимо да се обърне по-голямо внимание на качеството на изнасяните лекции и посещението в курсовете за квалификация. Голямо е значението и на обмяната на положителния опит между колективите на сродните предприятия. За масово усвояване на челния опит, придобит в самото предприятие, по-пълно трябва да се използва ловешкото движение. Положителен пример в това отношение е работата в цех „Ракита“ на промкомбинат „Камъшит“, където 400 работнички достигнаха постиженията на челниците.

Важен лост за подобряване качеството на изделията е правилното приложение на принципът на материалната заинтересованост. Заплащането на труда да се постави в зависимост и от качеството. Това ще стимулира работниците да произвеждат само приемливи за пазара изделия, без да дават брак и преокачествяване.

Осигуряването на годни за потребление стоки зависи и от организацията и технологията на производството. За подобряване работата по този въпрос е необходимо да се използва по-пълно движението на рационализаторите и новаторите, на които да се поставят конкретни задачи за разрешаване. Голяма роля в това отношение могат да играят и социалистическите бригади за технически прогрес, чиято задача е да издигат техниката и технологията до световното техническо равнище.

Случаите на некачествено производство задължават административните, партийните и профсъюзни ръководства, незабавно да анализират причините и да мобилизират силите на трудовите колективи за отстраняване на слабостите. Контролът на „ОТК“ е силно оръжие в ръцете на ръководителите и те трябва да го използват по-пълно и целенасочено. Партийните и профсъюзни ръководства трябва да организират и проведат действена разяснителна работа за вредите, които се нанасят на народното стопанство и трудещите се с производството на неотговарящи на изискванията произведения.

Няма съмнение, че с обединените усилия на колективите от промишлените и търговски организации, през новата 1964 година ще се отстранят голям брой слабости и недостатъци и за пазара ще се осигурят само висококачествени и стандартни стоки.

Пленум на Окръжния комитет на БКП

Материалните и моралните стимули — фактор за повишаване производителността на труда в промишлеността и строителството

На 23 декември т. г. се състоя пленум на Окръжния комитет на Партията. Поставен бе на обсъждане твърде конкретен и при това от извънредно голяма важност въпрос — за материалните и моралните стимули в промишлеността и строителството.

Доклада на бюрото на Окръжния комитет на Партията изнесе др. **Йордан Георгиев**, секретар на Окръжния комитет (Резюме на доклада поместваме на втора страница).

В работата на пленума взеха участие партийните секретари, директорите, председателите на профкомитетите, инженери и икономисти от промишлените предприятия в окръга и Строителната организация.

Пленумът бе ръководен от др. **Али Рафиев**, член на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията.

По поставените за разглеждане въпроси пръв се изказа др. **Стефан Радев**, председател на Окръжния съвет на ТПК. Той говори за нормирането на труда в ТПК. Счита, че трудовите норми се нуждаят от корекция, за да отговорят на квалификацията на работниците. Това е особено важно за заетите с услуги на населението — шивачи, обущари, дърводелци и други майстори, които са по-квалифицирани от работещите готова продукция и в същото време по-ниско платени. Той препоръча Окръжният народен съвет да преразгледа начина на заплащане по сделно-премиалната система и да защищава пред Комитета на труда и работната заплата предложените за корекция норми.

Другарят **Мико Николов**, член на бюрото на Окръжния комитет и секретар на Градския комитет на Партията в Силистра, отбеляза в своето изказване, че въпросите на материалното и моралното стимулиране са особено важни за Силистренската градска партийна организация. Като конкретна практическа работа тези проблеми досега не са стояли с цялата си сериозност пред Градския комитет на Партията. През 1962 година 86 на сто от увеличението на промишлената продукция е резултат на ръста на производителността на труда. Като се има предвид, че този ръст не е плод на нова техника, а на по-добра организация и повишаване квалификацията на работниците то явна е ролята на материалните и моралните стимули. Предварителните данни за 1963 година говорят същото. Конкретно за отделни предприятия Градският комитет на Партията се е занимавал по разкриване на резервите, но много въпроси не са решени. В консервния комбинат се премират работниците от амбалажния цех за икономия на материали, в ТПК „Дунав“ — за икономия на кожа, но никъде няма премиране за икономия на енергия, на топливо. А колко би помогнало това при оскъдицата, която сега чувствуваме от електрическа енергия. Строителната организация има много обекти, губят се материали, хабят се, но тяхното икономично изразходване не е свързано с материална заинтересованост. И още много недостатъци от този род има в нашите предприятия. Причината е в това, че с тях не се занимават партийните организации. Те са предоставени на административните и стопанските ръководства и специалистите. Моралните стимули правилно съчетани с материалните възпитават, учат — особено чествуванията на работници с дългогодишен стаж в едно и също предприятие, рождени дни, посещение на болни и т. н. Това са въпроси, които все още не са достатъчно широко използвани от партийните организации.

В своето изказване др. **Стоил Тренев**, началник „Труд и работна заплата“ при Промкомбинат „Електрометал“ в Силистра, говори за редицата опущения, допускани при нормирането на труда. Той счита, че условията на труд в отделните предприятия са различни, от където се явяват и различия в заплатите. Освен това работниците от един и същ разряд нямат еднаква квалификация. Онези, които са в предприятия извършват една и съща операция и добиват сръчност, а в услугите, каквито извършва промкомбината, работникът извършва всички операции от производствения процес, той не може да стане ударник и получава и по-малка заплата. Явно са наложителни промени в тарифната ставка.

Др. **Нейко Илиев**, началник на Окръжната строителна организация посочи, че ако успешно са решени въпросите на материалните и моралните стимули едва ли би се дошло до нестабилност на работната ръка. В строителството въпросът за материалните и моралните стимули е много важен. Когато се търсят причините за неизпълнението на трудовите норми се разкриват организационно техническите недостатъци в строителството. Заплащането в Строителната организация е по единни норми, главно по сделната система. Място намира и повременната система. В последно време се въведе акордната система на заплащане. Тя се оказа най резултатна и прогресивна. За нейното приложение обаче са необходими пълни документации на обектите, за да може да се определи размера на работата и на заплатите. А в окръга почти няма обекти с пълна документация. За стимулирането много е важно строителните бригади да бъдат специализирани и правилно комплектувани с квалифицирани и неквалифицирани работници. Тук разбира се оказват влияние и други причини — снабдяването с материали, техническото оборудване на обектите и други. В научнотехническите норми обаче има не малки несъвършенства. За една и съща работа заплащането в строителната организация и други организации, занимаващи се със строителство е различно. Това води до бягство на работниците от строителната организация.

Другарката **Милка Гинева**, председателка на ТПК „Дунав“ посочи, че при тях ръстът на работната заплата изпреварва ръста на производителността на труда. Тя намира причините в постоянните корекции на плана. В кооперацията е въведено бригадно заплащане, то се оказва много резултатно особено що се отнася до възпитанието на работниците. Услугите на населението са тясното място в работата на кооперацията. Работниците там са по-добри майстори, работят при по-голямо напрежение от тези в готовата продукция, а възнаграждението им е по-малко. Необходимо е да се коригират нормите.

Изказаха се другарите **Йовчо Николов**, секретар на Окръжния съвет на професионалните съюзи, **Христо Павлов** от ДМЗ „Стомана“ и **Оник Ширванян**, председател на профкомитета при Промкомбинат „Камъшит“.

Н края другарят **Йордан Георгиев** отбеляза, че изказалите се другари са изразили пълно съгласие с доклада и изрази увереност, че с въпросите на материалните и моралните стимули вече по-добре и по-резултатно ще се занимават партийните организации, профорганизациите, стопанските ръководители. Изводите на пленума по въпросите на стимулирането на работниците от промишлеността и строителството важат и за търговията и транспорта. Там също трябва да се разгледат тези въпроси.

С това работата на пленума завърши.

Хр. МАНДЖУКОВ

Първи агнета — първа радост

Овцевъдството в кооперативното стопанство в село Голеш е един от най-доходните отрасли на животновъдството. Затова и голешките овчари навреме се подготвиха за агнилната кампания. Те отрано осигуриха за всяко стадо родилно помещение. Почистиха още през есента кошарите, ремонтираха прозорците, вратите, подготвиха храната и напълно готови овчарите зачакаха появяването на първите агънца.

И ето — преди няколко дни дългоочакваната радост изпълни сърцата на овчарите.

В техните кошари най напред в стопанството заблеяха новородените агънца. С всеки изминат ден те стават все повече и повече. И ето сега броят им надхвърля двадесет. Получени са и първите агнета и в село Враново. Близки са дните, когато ще започне и масовото агнене на овцете и в останалите ферми на кооператива. Сега стремежът на всички овчари е да не допуснат нито един смъртен случай при агнетата. Затова те са постоянно между тях и овцете.

В овцефермите са взети мерки и за разумното и пестеливо изразходване на наличните фуражи, за да могат да стигнат до изкарване на животните на редовна паша. На овцете сега овчарите дават царевичак, силаж и по 100 грама концентриран фураж.

Добрата подготовка за агнилната кампания и грижите за правилното изразходване на фуражите ще допринесат, щото овчарите от ТКЗС село Голеш да получат здрави и жизнеспособни приплоди от стадата си. И те непременно ще успеят да постигнат това, защото обичат професията си, работят с голямо желание.

Георги КИРИЛОВ

34 ТОНА МЛЯКО НАД ПЛАНА

В КРАВЕФЕРМАТА на село Раздел от ТКЗС Дулово работят предимно младежи, комсомолци. Благодарение на упоритият им труд, прилагането на Серпуховския почин, опита на Ирина Родина и почина на кооператорите от Ловешки окръг „Да достигнем и надминем първенците“, колективът на фермата успя да изпълни годишния си план 40 дни предсрочно. До 15 декември при план за годината 215 461 л доячите надоиха 237 844 л мляко — или 22 383 литра надпланово. До края на годината колективът на фермата обеща в чест на Новата 1964 година да предаде на държавата още 12 тона краве мляко или общо за 1963 година да получи 34 тона над плана.

Тези успехи на разделските доячи се дължат в голяма степен на изучаването опита на миналогодишните първенци, на прилагането и точното спазване на зоотехническите указания, дневния режим и дажбените таблици. Кравите се хранеха индивидуално в зависимост от продуктивните им качества, възрастта и телесното им състояние. Във фермата се изучаваше опита на миналогодишните първенци Адем Ибишев и на Мюсебия Вахдетова.

В единия от оборите първото място се оспорва между Адем — абсолютния миналогодишен първенец и неговият ученик Бекир. До 15 декември Бекир надмина учителя си, като изпълни годишния си план 108.9 на сто, при 108 на сто изпълнение на Адем. Но до края на годината има още няколко дни и миналогодишният първенец няма намерение да се предава. Борбата между двамата е много оспорвана.

И в другия обор се води борба за първото място между доячката Мюсебия Вахдетова изпълнила годишния си план 116.5 на сто, като вместо 28 125 литра е надоила 32 806 литра и комсомолката Гюлтерия Мюджелидова, която е изпълнила плана си 115.5 на сто и вместо 23 979 литра има изпълнение 27 747 литра. Останалите доячи от фермата също имат добро изпълнение на плановете си. Мюбиен Махмудова е изпълнила годишния си план 112.2 на сто, а Шевкъ Османов 107 на сто.

Добрите резултати, получени от всички доячи на фермата са гаранция, че до края на годината ще бъдат предадени най-малко 34 тона мляко над плана.

Илия ХРИСТОВ

За пример на всички

От девет години е тракторист Иван Неделчев Радев от село Сребърна. Винаги е работил безупречно и съзнателно и се е нареждал на едно от първите места в стопанството. Големи успехи постигна и през тази година, като тракторист на трактор „ДТ—54“. Със своята машина той успя да извърши различни видове работа, равняваща се на 3000 дка мека оран и с това зае първото място между трактористите от цялото стопанство.

Но не само по този показател той държи първото място. Успехи постигна и по решаването на въпроса за икономии на гориво. През цялата година е икономисал над 6 000 литра гориво.

Със своите трудови постижения Иван Неделчев Радев може да служи като пример за всички останали трактористи. А тяхната цел през следващата година трябва да бъде тези постижения да станат дело на всички.

Марин СЕРТЕВ

Не спира трудовото ежедневие и в с. Ветрен

Зимните виелици не плашат и стопаните от втора полевъдна бригада в с. Ветрен. Още от рано сутринта на шумни групи те се отправят към стопанския двор, където се извършва елпезирането и балирането на доброкачествения тютюн, който беше отгледан през тази година.

Пъргави са в елпезирането Донка Недева, Иванка Атанасова, Куна Великова и др. За качеството на извършената работа непрекъснато бди отговорникът Недю Борисов. С дружни усилия елпезирането ще бъде привършено в най-скоро време.

Веска ИВАНОВА

Кооперативната промишленост удържа на дадената дума

НА 16 ДЕКЕМВРИ предприятията от системата на ТПК изпълниха предсрочно плана си за 1963 година. В броените дни до края на годината, работничките и работниците мобилизираха силите си за осъществяване на обещанията, дадени пред Партията и народа. На 22 декември Окръжният съюз на ТПК отчете изпълнение и на обещанията.

Първи в борбата за повече и по-качествена продукция са кооператорите от ТПК „Инвалид“ — Силистра, следвани от ТПК „Дунав“, „Метал“ и други.

Във всички кооперации, с изключение на „Дунав“ производителността на труда изпреварва средната работна заплата с няколко пункта, а себестойността на продукцията е по-ниска от предвиденото в плана.

До края на годината, трудещите се от кооперативната промишленост обещават да дадат на народното стопанство надпланова продукция за 280 000 лева.

Вниманието на трудовите колективи от ТПК в окръга, сега е насочено към подготовката за изпълнение на плана за 1964 година. Резултатите от обсъждането на производствените задачи за следващата година, което се провежда по цехове, бригади и отдели, са гаранция за постигане на нови успехите в производството на доброкачествена продукция и разнообразни услуги на населението.

Петър ТОПАЛОВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

През 1970 год. още 42 000 висококвалифицирани кадри за селското стопанство в СССР

МОСКВА. Министърът на селското стопанство на Съветския съюз съобщи, че в производственото управление, областите и краевите на Съветския съюз се създават 1 500 агротехнически лаборатории. Научните сътрудници ще правят химически анализи на почвите, ще съставят почвени карти и ще дават препоръки за най-целесъобразни използвания на химическите средства в селското стопанство. Той съобщи пред кореспондент на ТАСС, че за да се осигурят висококвалифицирани кадри за селското стопанство през 1965 година ще се приемат двойно повече студенти във факултета по агрохимия и 1,5 пъти повече по специалността за защита на растенията. В Селскостопанските висши учебни заведения ще се открият допълнителни пет нови агрохимически факултета. През 1970 година колхозите и совхозите ще се попълнят с още 42 000 млади специалисти.

С помощта на Съветския съюз — завод в Порт Асаб

АДИС АБЕБА. В столицата на Етиопия бе подписана спогодба, с която се одобрява техническия проект за построяване на нефтопреработващ завод в Порт Асаб. Заводът ще бъде построен с помощта на Съветския съюз и ще преработва 500 000 тона нефт годишно.

Действията във Южен Виетнам продължават

КАКТО СЪОБЩАВАТ чуждестранните информационни агенции на 47 мили северно от Сайгон южновиетнамските патриоти са извършили нападение над конвой на южно-виетнамски правителствени войски, охраняван от бронирани коли. В резултат на това нападение 13 правителствени войници са били убити, а над 50 тежко ранени.

Покана за съвещание на високо равнище

КАЙРО. Генералният секретар на Арабската лига е изпратил до ръководителите на арабските държави покана да вземат участие в съвещание на високо равнище. Предложение за такова съвещание беше направено от президента на Обединената арабска република Насър.

Своеволия на расистите в Южна Родезия

РАСИСТКИТЕ ВЛАСТИ в Южна Родезия са осъдили на строг тъмничен затвор за продължителен срок един от водачите на национално-освободителното движение на африканското население в Южна Родезия.

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

МАТЕРИАЛНИТЕ И МОРАЛНИТЕ СТИМУЛИ — ФАКТОР ЗА ПОВИШАВАНЕ ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА В ПРОМИШЛЕНОСТТА И СТРОИТЕЛСТВОТО

Резюме на доклада, изнесен от другаря ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, секретар на ОК на БКП пред пленума

В решенията на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия особено важно място е отделено на задачите за усъвършенстване и развитие на материалните и моралните стимули. Това е естествено, защото личната и колективна материална заинтересованост е най-важният икономически лост за развитие на производителните сили в социалистическото общество, лост, който правилно приложен води до нарастване на общественото богатство и все по-пълно задоволяване потребностите на трудещите се. Едно от главните средства за осъществяване задачите по Генералната перспектива е решаването на въпросът за материалните и моралните стимули в производството.

Въпросът за материалните и моралните стимули е поставен непосредствено след завземането на властта от работническата класа в младата съветска страна. Неведнъж Ленин е изтъквал ролята на моралните стимули в изграждането на социалистическото стопанство.

Прилагането на принципа на материалната заинтересованост няма нищо общо с буржоазния принцип на разпределение на благата, той не е отстъпление пред буржоазната идеология. Нарушаването му води, както показва практиката, до сектантски грешки, до уравниловка, до вредни последици за социалистическото строителство.

По-нататък др. Георгиев се спря на успехите, постигнати от промишлеността в окръга през 1963 година. За изтеклите единадесет месеца планът за обема на общата промишлена продукция е изпълнен 103.1 на сто, планът за производителността на труда 104.4 на сто и за средната работна заплата 101 на сто. Повечето от производствените колективи успешно изпълниха задачите за осъществяване висок ръст на производителността на труда, но има и предприятия, чиито ръководители не отделят нужното внимание на тази първостепенна задача. За неизпълнението на плана в редица наши предприятия по основните показатели, решаваща роля изигра неправилното приложение на материалните стимули.

След това докладчикът се спря на различните форми на заплащане на труда и отражението им в работата по активизиране на трудещите се за изпълнение на задачите.

Най-широко приложение в нашите предприятия има сделната форма на организация и заплащане. Тя стимулира повишаването производителността на труда и увеличаване на производството, осигурява тясна зависимост между количеството на изработената продукция и размера на работната заплата. При нея материалният стимул се проявява в най-пълната му форма. От 7 140 производственика в промишлените предприятия, 5 726 работят по сделната система на заплащане труда. Правилното й приложение изисква преди всичко научно нормиране на труда и установяване реални с еднакво напрежение за отделните професии трудови норми. В доклада се отбелязва, че състоянието на нормирането на труда в промишлеността не е задоволително. От общо 9116 действуващи норми, 1 902 са технически, а останалите опитно статистически, които отразяват в себе си всички недостатъци в организацията на производството и не стимулират за повишаване производителността. По тази причина работници от една и съща професия и от един и същи разряд получават в отделните предприятия различно възнаграждение. Стругар от VI разряд в ДМЗ „Стомана" има средна работна заплата 130 лева, а в промкомбинат „Електрометал" 100 лева; мебелист от VI-ти разряд в ДИП „Липа" има средна работна заплата 89 лева, а в „Електрометал" 100 лева. Фактът, че 8 на сто от работниците в държавната промишленост изпълняват трудовите си норми над 150 на сто, а 10 на сто не ги изпълняват, показва, че са налице слабости в организацията на производството, нормирането и заплащането на труда. Друг недостатък при прилагането на сделната форма е, че в едно и също предприятие, за една и съща професия и еднаква квалификация се получава различно трудово възнаграждение. За подобряване организацията на труда и по-правилно приложение на тарифната система е необходимо внедряването и на научно техническото нормиране.

Заедно с индивидуалното заплащане труда на работниците, работещи по сделната система, в редица предприятия се прилага колективното сделно заплащане. То се използва там, където са необходими едновременно усилията на група производственици за изработването на определен продукт и където не може да се разграничи строго участието на отделния работник. При внедряването на тази форма е необходимо да се отстранят всякакви недостатъци, които водят до уравниловка. Опитът показва, че при правилна организация на труда и разстановка на работниците по разряди, отговарящи на тяхната квалификация, тя дава положителни резултати. С нея се осигурява правилна организация и разпределение на труда в бригадата, взаимен контрол и помощ и по-правилно използване на квалифицирания и неквалифициран труд.

За стимулиране материалната заинтересованост на работниците, които не работят по трудови норми, се заплаща по повременно-премиалната система. В зависимост от категорията на извършената работа, освен тарифната заплата, на тези работници се заплаща премия за изпълнение и преизпълнение на плановете в срок и качество. Премията се движи от 30 до 50 на сто от тарифната заплата. Повременно премиалната система показва своята стимулираща роля, когато работникът знае предварителните условия за премиране, действителния размер на премията, която му се полага при изпълнение на плановата задача. Най-правилно са разработени условията за премиране и отчитане на изпълнението в ДИП „Липа" и ДИП „Дунав". В ДМЗ „Стомана", където тази форма на заплащане се прилага за 164 работника, размерът на премията не винаги правилно се диференцира по работници според участието им в изпълнението на плана. Пак там, през месеците, когато предприятието не е имало изпълнение на производствената програма, тая категория работници са премирани, въпреки неизпълнението на плана за обема. В промкомбинат „Електрометал" трудът на ръководителите от техническата работилница се заплаща по повременно премиалната система, макар че на работниците, които те ръководят се заплаща по сделната система. Така работник от VII разряд в леярната, който изпълнява длъжността групов майстор, получава средна заплата 140 лева, от които 28-30 лева са премии и около 10 лева за изпълнение на административно управленчески работи. По същият начин се заплаща и на други ръководители. Правилната организация на труда изисква трудът на работниците ръководители на бригади да не се заплаща различно от трудът на работниците, които те ръководят. В такъв случай те ще бъдат заинтересовани да създават по-добра организация и разпределение на работата между работниците.

По-нататък др. Йордан Георгиев се спря на материалните стимули в строителството.

Трудът на строителните работници се заплаща по единни норми и разценки, одобрени от комитета по труда и цените. Акордната система елиминира недостатъците, допускани при пряко-сделната система прилагане в строителството. Докато при сделната система заплащането на труда става на базата на изпълнението на видовете и количествата работа, отразени в наряд, то при акордната система общата работна заплата се определя предварително, преди да започне работа по акордния наряд. При този начин на заплащане се създават условия, работниците да участвуват пряко в организацията на строителното производство и да търсят и разкриват всички възможни резерви и за повишаване производителността на труда, снижаване средната стойност на строително-монтажните работи и предаване качествени и в съкратени срокове обекти. От 28 бригади в ОСО — Силистра, само на 5 са възложени акордни наряди. Строително комплексната бригада на Иван Липков първа направи крачка напред, като пое извършване строителството на обект „Сортови семена". Въпреки трудностите по снабдяването с материали, бригадата предаде предсрочно обекта и получи премия от 374 лева. Качеството на работата е отлично.

Опитът показва, че системата е резултатна и трябва да обхване по-голям обем от строително монтажните работи и по-голям брой строителни работници.

В доклада се подчерта ролята на рационализаторското движение, като фактор за повишаване материалната заинтересованост по включването на инженерно-техническия персонал в работата за механизиране на производствения процес. Посочиха се успехите, постигнати от това движение през последната година и се обърна внимание на онези слабости, които влияят отрицателно върху заинтересоваността за рационализаторски предложения. Това са бавното внедряване на утвърдените рационализации, несвоевременното разглеждане на предложенията, недостатъчния технически анализ и т. н.

Др. Йордан Георгиев обърна вниманието на участниците в пленума, че по въпросите на материалните стимули отговарят, наред със стопанските и инженерно-техническите кадри, и партийните комитети и профкомитетите. Тяхното участие в тази задача засега е слабо.

Голямо място в доклада е отделено за моралните стимули, като фактор за повишаване производителността на труда. Това са: даване на съответни звания — „ударници", „най-добър в професията", „образцов служител", а в последно време „ударник на комунистическия труд". Със званието „Ударник" са удостоени 984 работника, срещу 632 през миналата година. Подценили са това звание ръководствата на ДИП „Дунав", ДСП „Млекопреработване", „Зърнени храни" и др. Званието „най-добър в професията" са получили 133 работника, при 90 за същия период на миналата година. Не е дадено това звание на нито един работник в ТПК „Домостроител" и „Съединение" — Тутракан, ДИП „Дунав" и други.

Малко внимание се обръща от партийните и стопански ръководители на званието „образцов служител", което говори за подценяване работата на високо съзнателните служители и служителки.

Голям материален стимул е чествуването на юбилей на изтъкнати производственици за дългогодишна и много добра работа в едно и също предприятие. Честването на юбилей за продължителна работа в едно предприятие е по-голяма награда, често пъти от всички други парични награди. Има обаче предприятия, като „Винпром", „Млекопреработване", промкомбинат „Камъшит" и др., където сериозно се подценява този морален стимул.

В системата на промишлеността и строителството са получени високи правителствени награди. Наградени са 61 работници и инженерно-технически кадри с ордени и медали—от тях 9 златни, 22 сребърни и 30 бронзови. Това са високи отличия за първенците от промишлеността и строителството.

Ловешкото движение бе възприето от 547 първенци в промишлеността, които предаваха опита си на 1 759 работници. Ловешкият опит беше поставен в основата на политическата работа. В някои предприятия обаче, партийните и стопански ръководители се опитаха административно да приложат разпространяването на този почин. Добра работа се извърши в промкомбинат „Камъшит", където 148 първенци обучиха 450 по-ниско квалифицирани работници и 400 от тях постигнаха успехите на първенците. Успехи постигнаха също и партийните организации в ДИП „Добруджа", промкомбинат Тутракан, ТПК „Дунав" и др. Обаче в някои предприятия, като „Текстилни влакна"—Тутракан, „Зърнени храни", ТПК „9-ти септември", ТПК „Съединение" и др. се допуснаха съществени слабости, които оказаха отрицателно влияние върху приложението на това движение.

След това др. Георгиев се спря на движението за комунистически труд. То обединява в едно цяло работата, ученето и живота на трудещите се, подпомага решаването на моралните принципи, провъзгласени от XXII конгрес на КПСС, издига на ново, качествено по-високо равнище социалистическото съревнование, активно съдейства за формиране на комунистически добродетели в съзнанието и поведението на трудещите се. Общо в промишлеността в това движение са включени 188 бригади и цехове с 3 621 участника, от които 58 бригади и цехове получиха високото звание „Колектив за комунистически труд".

Накрая в доклада др. Георгиев наблегна на изводите от проведения преглед по организацията на производството и труда. В повечето предприятия се недооценява ролята на материалните поощрения, като важен лост за разгръщане инициативата на масите. Кадрите, които работят по въпросите на нормирането и заплащането на труда, общо взето, нямат необходимата квалификация и образователен ценз. Отделът „Труд и работна заплата" при ОНС и ОС на Профсъюзите, Окръжния съюз на ТПК, недостатъчно и несвоевременно се намесват в работата на нормировачните кадри. Болшинството партийни секретари и председатели на профсъюзни комитети стоят далече от въпросите на материалните и моралните стимули. Изводи за своята работа трябва да си направи и комисията по промишлеността и строителството при Окръжния комитет на БКП.

Сега работата на комисията и на партийното, стопанското, профсъюзното и комсомолското ръководства трябва да се състои в това, решенията на пленума да станат достояние на всеки работник и с помощта и участието на работниците да се осъществи тяхното изпълнение.

◆ ◆ ◆

5

Н. АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА
ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

— Е, драги, и аз разбирам нещичко от агентурна радиовръзка. Русите не са вчерашни, навярно са записали почерка ти...

— Е какво пък, мога да работя и сам — безразлично каза Приеде.

— Доста бързаш, мое момче, — с насмешка го прекъсна есесовецът. — Интересуват ме преди всичко условните сигнали, с помощта на които ти можеш да предупредиш центъра, че работиш под наша диктовка. Ето кое е важно за мен! Разбра ли?

И Приеде се предаде. А нали можеше да се случи и това, днес-утре Съветската армия да атакува от всички страни обкръжената немска групировка и да я разгроми, както вече неведнъж е разбивала попадналите в котел немски армии. И той ще остане жив.

Колко малко трябваше да стори: да предаде на немците условните сигнали за в случай на провал, за да може там, в щаба на латишката стрелкова дивизия, полковникът, когото наричат Павел Михайлович, да смята, че той и Август са свободни. Нима неговата задача е толкова важна? Той трябва само да коригира огъня на артилерийските батареи. Затова немците сигурно няма да искат нищо повече от него. А тук, в този котел, където и да насочи огъня на артелерията, по заповед на немците, все едно някой снаряд ще се стовари и на тяхната глава... И тъй, неговата вина няма да бъде чак толкова голяма...

Той шумно пое въздух, сякаш се готвеше да скача във вода и кимна. Латишът в немска униформа съчувствено се усмихна и му подаде кутия с отлични английски цигари — „Честерфилд". Приемаше Приеде за съюзник.

Приеде знаеше, че в далечния град очакват с нетърпение неговите радиограми. Ето защо предупреди есесовеца, че трябва незабавно да започнат работа.

Той обаче не знаеше и никога не узна само едно: какви радиограми очакваха от него.

След като съобщи на немския радист своите сигнали за повикване и при провал, след като бе съставена първата радиограма, в стаята, в която се намираха латишът, Приеде и радистът въведоха Август.

Август разбра всичко още от пръв поглед.

Приеде вече беше преоблечен в нова немска униформа, а синините под очите му бяха щедро напудрени. Като видя командира си, той пребледня, скочи изведнъж и се изпъна, забравил, че току-що е престанал да бъде съветски войник. Офицерът грубо изкрещя:

— Седни!

Обръщайки се към Август, офицерът каза:

— Не е ли време и Вие да се примирите? Вашият помощник може да Ви служи за пример.

— Да — сухо отвърна Август.

— Прегледайте тази радиограма, дали няма грешки.

Август взе радиограмата, прегледа я и отговори:

— Няма.

— Аз гарантирах пред немското командуване, че Вие заедно с вашия радист, ще работите в полза на немците. Съгласни ли сте?

— Да, виждам, че е безсмислено да си развалям отношенията с вас.

— Заведете го в щаба на командата! — заповяда офицерът на автоматчиците и те с мълчалива покореност изведоха Август от стаята.

В определения срок радиограмата бе приета в щаба на 24-та гвардейска стрелкова дивизия.

Вече трето денонощие, в този предутринен час, при радиооператорите идваше полковник Павел Михайлович Голубьов, вземаше шезлонга и мълчаливо сядаше на верандата, близо до входа на операторската стая. Той не пречеше никому, не питаше нищо, но всички в операторската, в това число и старият сержант-радист, който шест пъти в денонощието настройваше своя приемник на вълната на „Нептун" знаеха: полковникът не ще си отиде от тук до края на предаването.

А полковникът, полуизлегнат на шезлонга, беше закрил очи и непрекъснато виждаше пред себе си силното, спокойно лице на своя приятел, такова, каквото бе в онзи миг, когато погледна Павел Михайлович и като му кимна, се хвърли през люка с глава надолу, спущайки се към земята.

— Август, Август, къде си сега?

Павел Михайлович се срещна с Август Балодис малко преди войната, когато отиде във Вентспилс, за да провери работата на тамошните чекисти.

В деня на установяването на съветската власт народът освободи от местния затвор и Август Балодис. Той веднага набра въоръжени доброволци и с шум превзе местното полицейско управление. От този ден възглавяваше борбата срещу шайките на айзсаргите, провеждаше разпределянето на земята, откриваше складовете с оръжие и радиопредавателите на нелегалните организации, с една дума вършеше всичко, което младата република изискваше от него като чекист и комунист.

В тяхната съдба имаше много общи неща, въпреки че единият бе роден в Урал, в семейството на селянин-ратай, а другият — на брега на Вента, в рибарско семейство. Но и двамата израснаха като сираци, единият се бореше с кулаците, другият — с помещиците, единият стана войник на родината, неин защитник, а вторият — нелегален, революционер. И когато се срещнаха, нищо не ги разделяше, напротив, свързваха ги толкова много неща, че те не можеше да не станат приятели.

И ето, този човек, приятелят, изчезна безследно.

Но скърбейки за загубата на своя приятел, полковникът мислеше и за това, че задачата, която беше възложена на Август Балодис, все едно трябва да се изпълни, а това означаваше, че натам, към вражеския котел, трябваше да лети друг човек: от разрешаването на тази задача зависеха много неща.

Съветските разузнавателни органи знаеха, че още през 1943 год. когато частите на Съветската армия се приближиха до границите на Латвия, лидерите на бившите буржоазни партии и организации се свързаха с американското и английското разузнаване и по тяхна заръка създадоха на територията на Латвия националистически център, на който дадоха пищното наименование „Латвийски централен съвет" — ЛЦС.

ЛЦС беше създаден тайно от немците. В него влязоха ръководители на буржоазните националисти: Паул Калминш, бивш председател на сейма на буржоазна Латвия, Янис Брейкш — от партията „Демократически център", епископ Язепс Ранцан — от християнската латгалска партия, Густав Целминш — от организацията „Перконкруст" и крупният разузнавач, генералът от латишката буржоазна армия — Тепферс. ЛЦС се възглавяваше от сина на бившия президент на буржоазна Латвия, професор Константин Чаксте.

ЛЦС имаше широки планове за завземане властта в републиката, след като настъпващите съветски войски отнемат възможността на немските армии да действуват. Тогава ЛЦС трябваше да заграби част от крайбрежието и да обяви, че е образувано ново правителство, което да се обърне към Англия и Америка с молба да бъде признато и за военна помощ.

Този план с най-големи подробности беше съгласуван с американското разузнаване. Дори беше определено и мястото за десант на войските.

Така съюзниците на Съветската държава се подготвяха да открият „втори фронт"! Фронт срещу Съветската армия, против латвийския народ.

През лятото на 1944 година ръководителите на ЛЦС привлякоха на своя страна генерал Курелис, командуващ латишкия диверсионно-терористичен отряд, който беше създаден от немците и предаден към техните войски. Началник-щабът на този отряд капитан Упелниекс и генерал Курелис доста бързо се съгласиха да служат на новите господари.

Към тази сбирщина ЛЦС се надяваше да прибави латишкия легион от войските СС и латишките полицейски части, създадени от немците.

Тези „войскови формирования" се купуваха и продаваха на едро и дребно. Служили до тогава на немците, те бяха готови да служат и на техните противници, само за да подчинят отново народа.

В опорните пунктове на ЛЦС имаше радисти с портативни радиостанции, които редовно поддържаха връзка с англичаните, американците и шведите, информирайки ги за положението в тила на фронта.

Намиращите се в тила на врага разузнавачи от 24-та гвардейска стрелкова дивизия отдавна бяха проникнали в редица звена на този заговор. Имаше разузнавачи и в латишкия легион СС. Август Балодис трябваше да оглави тяхната работа.

Павел Михайлович изреждаше на ум своите разузнавачи, обмисляйки на кого от тях може да възложи тази деликатна работа в Рига, в ресторант „Еспланада", където националистите на Латвия гуляеха, или се преструваха, че гуляят, където купуваха оръжие, предаваха достоверни и измислени сведения, където в малките сепарета „с дамички" се провеждаха най-различни съвещания и едва ли не заседания на „новия състав на правителството", няколко съветски разузнавачи денонощно следяха развитието на събитията.

Но най-сериозно беше положението в Курландия, където националистите струпваха своите войскови части. Там също действуваха няколко човека от групата на Павел Михайлович и ако Август Балодис е загинал, техните действия няма да бъдат съгласувани и може би авантюристите от ЛЦС ще успеят да сторят много злини...

Полковникът така се бе вглъбил в мислите си, че не чу скърцането на отварящата се врата. На прага стоеше старши-лейтенантът, който беше дежурен в радиооператорската и се взираше в предутринния здрач.

— Павел Михайлович — каза той внимателно, — „Нептун" е в ефира.

— „Нептун"! — полковникът скочи. — Заповядайте на всички радиооператори да се включат в приемането на радиограмата, за да не се пропусне нещо!

Той влезе в операторската и заслуша едва доловимото писукане на приемника. В операторската беше така тихо, че всеки сигнал на радиопредавателя попадаше направо в сърцето.

...Разшифрованата радиограма се намираше пред Павел Михайлович

В нея всичко беше безпогрешно. Текстът на телеграмата съдържаше предварително уговорената дума, която показваше, че радистът не работи под немска диктовка. Но дежурният видя, че лицето на полковника стана мрачно.

Балодис настойчиво молеше да бъде организиран артилерийски обстрел на немския танков полк.

Павел Михайлович нахвърли отговора и го предаде на шифровчика. Той телеграфира, че ще бъде изпълнено искането и запита Август може ли да приеме още една група разузнавачи, като посочи и мястото, където да се приземят...

На следния ден, преди разсъмване, когато в посочения от радиста квадрат бушуваше артилерийски огън и снарядите падаха ту пред целта, ту зад нея, Павел Михайлович отново дойде в операторската. Взе шезлонга, седна на верандата и загледа към бледнеещия небосклон, по който една след друга изчезваха звездите. От близкото езеро повя хлад и Павел Михайлович се сгуши зиморничаво. От ума му не излизаше, какво ли е станало с Август. Балодис не би си губил времето с коригиране на артилерийския огън, това беше легенда за пред радиста. Вероятно радистът е попаднал в плен. Но дали е жив Август?

В определения час отново се дочуха бързите крачки на старши лейтенанта: — той бързаше да зарадва полковника: — Павел Михайлович, „Нептун"!

Отново мъчително бавно се нижеше времето, пак писукаше приемникът, шифровчиците бързаха, и ето, пред Павел Михайлович беше текстът на новата радиограма.

Балодис беше жив! Полковникът разбра това от третата дума на радиограмата. Но Балодис и радистът бяха пленени—за това говореше съдържанието на телеграмата: Балодис беше съгласен да приеме нова група разузнавачи!

Разбира се, немците бяха съблазнени от предложението да приемат под дулата на своите автомати още една група разузнавачи. Те не се съмняваха в достоверността на запитването, понеже бе отправено към съветските разузнавачи, а не към тях. И вероятно са накарали своите пленници да отговорят, че са съгласни. Но Балодис, когато се уговаряше с Павел Михайлович за контролната проверка, сам беше предвидил този въпрос. Ако той и Приеде попаднеха в плен, това запитване не будеше съмнение. Стремежът на съветското командуване да изпрати още една група, осланяйки се на Балодис, беше напълно естествено. Само че, ако работи на свобода, Балодис трябваше да даде отрицателен отговор.

(Следва)

ДЗС — СИЛИСТРА

На неуморния трудов колектив в стопанството, на животновъдите и механизаторите, на кооператорите и кооператорките и управителните съвети на ТКЗС от района

НОВОГОДИШНИ ПРИВЕТСТВИЯ!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС призовават всички работници и служители на неуморна работа за още по-големи успехи в полевъдството и животновъдството през 1964 година!

Да е радостна и честита новата година!

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ“

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и ДКМС

изпращат най-сърдечни

НОВОГОДИШНИ ПОЖЕЛАНИЯ

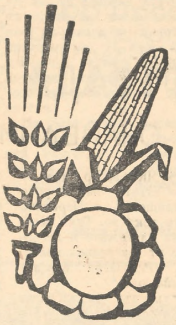

на своите работници, служители и специалисти, на всички кооператори и кооператорки, а така също и на управителните съвети на ТКЗС от района на Държавното земеделско стопанство.

НОВАТА ГОДИНА да посрещнем с нови трудови дела!

На работа, другари, за претворяване в живо дело историческите решения на Осмия партиен конгрес!

Весело прекарване на празника!

ТКЗС „ВАСИЛ ЛЕВСКИ“ — СТЕФАН КАРАДЖА

В мир и с радост да посрещаме всяка НОВА ГОДИНА!

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС приветствуват най-сърдечно по случай

НОВА ГОДИНА

кооператорите, механизаторите и служителите.

Другари, под ръководството на БКП, на упорита работа за нови трудови победи!

ТКЗС „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ“ — ЧЕРНОЛИК

Нека Новата 1964 година бъде още по-богата и по-радостна!

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС поздравяват кооператорите и механизаторите и ги призовават да сгъстят още по-крепко редиците си и през Новата година да извоюват отлични постижения в растениевъдството и животновъдството!

Напред за претворяване в дела решенията на Осмия конгрес на славната БКП.

ПРОМКОМБИНАТ — ДУЛОВО

Ръководството на промкомбината честити

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на целия производствен колектив и на трудещите се от града и окръга.

Под бойните знамена на БКП, да претворим в живота историческите решения на Осмия конгрес на героичната ни Комунистическа партия!

Весело празнуване, другари!

ГОРСКО СТОПАНСТВО—ДУЛОВО

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС поздравяват с

НОВАТА 1964 ГОДИНА

своите работници и служители, кооператорите и механизаторите, селскостопанските специалисти и управителните съвети на ТКЗС от района на горското стопанство.

Пожелават на всички нови, още по-големи успехи в залесителното дело, за превръщане на района в район-градина.

Весело прекарване на празника, приятели на горското дело!

РТС — ДУЛОВО

На механизаторите и кооператорите от района на станцията, на своите работници и служители

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА!

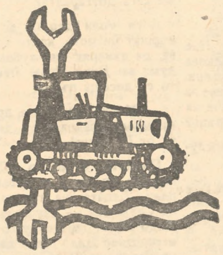

Дирекционният съвет, партийното бюро и профкомитетът пожелават на всички весело прекарване на празника и нови победи през 1964 година.

ТКЗС „Седми конгрес на БКП“ — Секулово

На първенците в растениевъдството и животновъдството, на всички кооператори, механизатори и служители

ПЛАМЕННИ НОВОГОДИШНИ ПОЗДРАВИ

ОТ УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ, ОБЩИНСКИЯ ПАРТИЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА НА ДКМС.

ДРУГАРИ, под ръководството на БКП да достигнем още по-забележителни трудови победи по пътя на кооперативния строй! Нека все по високо развяваме знамето на социалистическото съревнование!

ТКЗС „Георги Димитров“ — ОКОРШ

Да е мирна и радостна, богата и щастлива —

НОВАТА 1964 ГОДИНА!

Управителният съвет, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС призовават неуморните кооператори и механизатори на упорита работа за преизпълнение на новия производствено-финансов план, за претворяване в живота историческите решения на ОСМИЯ КОНГРЕС НА БКП.

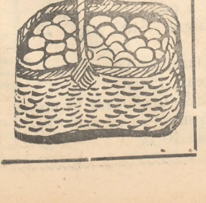

ДИП „ЛИПА“ — СИЛИСТРА

Административното ръководство, партийната, профсъюзната и младежки организации отправят

Пламенни привети по случай

Новата 1964 година

На рационализаторите, ударниците, на всички работници, служители и клиенти. Пожелават на своя колектив успехи в личния и обществен живот!

ДОВОЛНО ПРАЗНУВАНЕ!

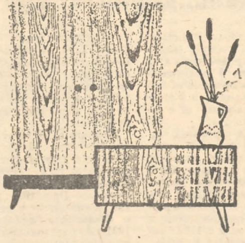

ДИП „ДОБРУДЖА — СИЛИСТРА

На всички рационализатори, ударници, работници, служители и многобройните си клиенти

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и комитетът на ДКМС

ЧЕСТИТЯТ

НОВАТА 1964 ГОДИНА

Пожелават на трудовия колектив крепко здраве и нови още по-големи трудови победи за осъществяване директивите на историческия Осми конгрес на БКП!

Да бъде мирна, радостна и плодотворна НОВАТА 1964 ГОДИНА!

ДЪРЖАВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — ОКОРШ

На майсторите високодобивници, на челниците животновъди, на всички работници, служители и кооператори от района честита и радостна

НОВАТА ГОДИНА!

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и ДКМС желаят на своя колектив приятно прекарване на празника, здраве и сили за нови трудови дела.

Весело прекарване на празника, другари!

Преди да стъпим на фестивалната ЕСТРАДА

ПЪРВИ СТЪПКИ

Наскоро в Тутракан се проведе съвещание, организирано от ГК на БКП, във връзка с подготовката за Втория републикански фестивал и спартакиадата. На него присъствуваха представители от всички предприятия и учреждения, читалищните секретари, председателите на отечественофронтовските организации от селата в района и др.

Другарят Иван Цветков, заместник секретар на ГК на БКП, разясни указанията за провеждането на фестивала и спартакиадата през 1964 година, в чест на 20-та годишнина от Девстосептемврийското въстание. За по-добрата организация по провеждането на фестивала и спартакиадата в Тутракан беше избран градски организационен комитет от 21 участника. За председател на комитета беше утвърден другарят Иван Цветков, а за негови първи помощници др. Йордан Симеонов, секретар на ГНС и Иван Габровски, председател на физкултурното дружество в града.

Според приетия план до 25 декември в предприятията, училищата и селата трябва да се изградят организационните комитети, които да поемат цялостното ръководство на и самодейността, и на спартакиадата.

Досега само самодейците от градското читалище са започнали усилена подготовка за фестивала. Те имат за цел в най-скоро време да се представят пред гражданството със собствена програма.

Оживление трябва да настъпи навсякъде, във всички села. А това зависи от активността на организационните комитети, от тяхната дейност. Ако тя е добра, фестивалът и спартакиадата няма да ни заварят неподготвени.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

ОЧАКВАНИ МИНУТИ

Всяка вечер една от стаите на старото читалище в с. Черполик свети докъсно. Тук репетират младежите и девойките от театралния колектив. Разучават пиесата „Ашик ювас".

Всеки път те забравят дневната умора. Минутите на репетицията винаги са очаквани, желани. В погледите на Атви Адемов, Сами Сюнешлиев, Зюхра Белберова, Сайме Ибрямова, Ремзие Исмаилова и Ахмед Ибрахимов личи увереност: ще зарадват те своите съселяни с хубава игра. И все пак дали ще чуят възторжените овации на разпалената черполишка публика, както това се случи миналата година? Както беше и в селата Златоклас, Овен, Босна, Йорданово? Всичко зависи само от тях.

На 5 декември се проведе първата репетиция. Самодейците бяха заучили текста на ролите си добре и сега трябва да проявят много упоритост, за да изградят вярно образите, като вникнат добре в тяхното богатство. За това те очакват активна помощ не само от читалищния секретар Бейже Халимова. Те ще успеят, ако им помогнат цялото читалищно ръководство, комсомолското дружество, селсъветът. Осветлителната инсталация, декорите и много други неща трябва да се въведат в ред, за да пристъпят уверено към сцената, която ще открие завесата си пред многобройните зрители.

Пенка НАНЕВА

Непринуден разговор

По инициатива на Окръжния комитет на Партията и общинския партиен комитет неотдавна в село Ситово се проведе общоселско събрание. Въпреки студеното време, дойдоха представители и от селата Слатина, Поляна и Искра. На събранието присъствуваха — секретарят на Окръжния комитет на Партията др. Стефан Габровски и Иван Петков, икономист при Окръжния комитет на Партията.

Събранието бе открито от секретаря на общинския партиен комитет др. Тодор Димитров, който даде думата на др. Стефан Габровски. И черпателните и задълбочени отговори по въпросите за мира и войната бяха посрещнати със задоволство от присъствуващите. По въпроси от икономически характер отговор даде др. Иван Петков. Особен интерес проявиха слушателите към въпросите, засягащи благоустройството на селищата, по които говори председателят на общинския народен съвет др. Атанас Кулев. Сега пред Новата година на всички стана ясно, че тяхното участие в работите на ТКЗС е абсолютно необходимо, за да се изпълнят докрай поетите пред Партията обещания.

Иван ДИМИТРОВ

Подготвят населението за гражданска отбрана

По инициатива и ръководството на първичната организация на ДОСО в село Яребица са изградени два курса по подготовка на населението за гражданска отбрана.

В тях са включени общо 120 души по 60 за всеки курс. Като лектори са привлечени другарите Салим Алиев и Осман Агаев. Първите лекции преминаха при голям интерес от страна на слушателите. Курсовете ще траят по 4 дни всеки. На тях освен изнесените теоретически лекции ще има и практически занимания, ще се прожектират късометражни филми и други.

Шериф ТОПУЗОВ

В ДЕТСКАТА ГРАДИНА
ПРЕДИ НОВА ГОДИНА

Идвай, идвай по-скоро, Дядо Мраз!

Колко е тихо в детската градина „Митко Палаузов"! Дали дечицата не са излезли на разходка? Едва ли? Навън е студено, заледено е.

Не. Децата от IV-та група са в занималнята, насядали на столчета, вперили очи в другарката Попова. А тя пише чудното писмо — писмото до Дядо Мраз. На масичката е поставен голям плик. Той е чудесно украсен — с хубава елхичка, а до нея Дядо Мраз.

Децата диктуват:

— Мили Дядо Мраз, ние те чакаме с нетърпение.

Цветанка се вълнува. Ясното ѝ гласче, от което блика толкова обич към скъпия гост, секва.

На помощ ѝ идва Елка:

— Ела, Дядо Мраз! Ние научихме за тебе толкова беснички и стихотворения. Очакваме те с нетърпение за големия празник. Нали ще ни донесеш цял кош подаръци?

Обещаваме да бъдем послушни, умни и добрички...

И изведнъж децата се разшумяват. Другарката пише на Дядо Мраз какви подаръци да донесе на децата. А колко отдавна те са мечтали да пишат за своето желание на Дядо Мраз.

Едно през друго те молят другарката Попова:

— Аз искам спалня и сервизче — да храня и приспивам куклите си.

— Аз — голяма пъстра топка.

— За мене трактор.

Елка моли с тъничкото си гласче Дядо Мраз да ѝ изпрати най хубавата спяща кукла, изработена в неговата работилница. Петьо иска пиано — той обича да пее. А Митко е най ученолюбив и затова иска малко хубаво сметало.

Като че ли нямат край детските желания: телефон, самосвал...

Но хармоничката на другарката Попова пак извисява глас. Тя призовава децата да пазят тишина. Всички се смълчават. Какво ли ще каже сега другарката?

А тя моли децата да завършат писмото както трябва, да намерят най-хубавите думи за Дядо Мраз. Ленчето се досеща първа:

— Мили Дядо Мраз, приеми много поздрави от децата от IV група!

Писмото е готово. Другарката го слага в големия плик. Децата ще го дадат на Снежинка — внучката на Дядо Мраз. Тя ще му го занесе. Дано Дядо Мраз да го получи навреме. И дали ще има в неговата работилница всички играчки? Затова мислят сега децата.

Стефанка СТАНЕВА

Как е у вас?

РОБЕРТ ВЕККЕРС
И АЛЕКСАНДЪР КАНЕВСКИ

На главната улица в районен център се срещат двама души.

— Е?
— Е?
— Какво?
— Какво?
— Вие откъде сте?
— А вие откъде сте?
— Аз съм от своя район.
— И аз съм от своя район.
— Сега накъде?
— А вие накъде?
— На окръжно съвещание
— И аз на окръжно съвещание.
— Какво сте донесли?
— А вие какво сте донесли?
— Показатели.
— И аз показатели.
— Какви са при вас?
— А при вас какви са?
— При мене 12 от хектар.
— И при мене 12 от хектар.
— А честно?
— При мене три.
— А при мене два.
— Вие какво помислихте?
— А вие какво помислихте?
— Аз нищо не помислих.
— И аз нищо не помислих.
—Да вървим на съвещание!

На следващия ден те се срещат на същото място.

— Е?
— Е?
— Какво?
— Какво?
— Вие откъде?
— А вие откъде?
— Аз от окръжно съвещание.
— И аз от окръжно съвещание.
— Какво стана?
— А при вас какво стана?
— Караха ми се.
— И на мене ми се караха.
—Колко?
— А на вас колко?
— На мене трима.
— И на мене трима.
— А честно?
— А на вас честно?
— Дванадесет.
— А на мене всички.
— Е, и какво?
— А вас какво?
— Снеха ме.
— И мене ме снеха.
— Е, и какво?
— А с вас какво?
— Прехвърлиха ме.
— И мене ме прехвърлиха.
— Къде?
— А вас къде?
— Мен във вашия район.
— А мен във вашия район.
— До следваща среща!..
Разменили си чантите и се разделили.

От руски: **Иван ПЕЙЧЕВ**

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

КАРЕЛ ЧАПЕК

(25 години от смъртта му)

Творчеството на чешкия писател Карел Чапек отразява особеностите в духовния живот на тази част от интелигенцията през 20-те и 30-те години на нашия век, която вижда конфликтите в буржоазния строй, но до революционния идеал стига през дълъг и противоречив път.

Чапек е роден в Североизточна Чехия—гр. Мале Сватоньовице, родното място и на голямата чешка писателка Божана Немцова. Семейството му живее с разностранни културни интереси. Още от малки тук всички се занимават с музика, живопис и литература. Чапек следва в Пражкия университет, а после в Сорбоната (Париж). През студентските си години започва да се проявява като журналист и писател, който става все повече известен.

В чешката литература К. Чапек оставя име на ярък и правдив художник критически реалист, който се стреми към истината и притежава изключителното умение да вижда главното, да обобщава, да мисли за съдбата на човечеството. За него Ю. Фучик казва: „Чапек — това е цяло богатство". Той покорява читателите със своеобразната форма на сюжета, с духовитостта си. Не по-малко той го завладява и с умението си да преплита реалните и обществени явления с фантастични сюжети, с което постига особена сила на въздействието.

Широка известност у нас има неговият роман „Война със саламандрите". В алегорична форма Чапек разкрива противоречията между капиталистическите държави, заплахата под която е поставено човечеството в годините на фашизма. Като голям сатирик чрезсвоя роман Чапек осмива и осъжда цялата буржоазна цивилизация, наука, изкуство и политика, оголвасъщността на фашизма,който потъпква всички човешки ценности.

Проблемата за отпора срещу фашистките агресори Чапек разрешава в новаторската си драма „Майка". В нея вълнува образът на главната героиня, която изгубва всичките си синове, но сама слага оръжието в ръцете на единствения жив син, казвайки му: „Иди!".

В чешката литература К. Чапек е един от най-разностранните таланти: белетрист, фейлетонист, драматург, майстор на пътеписа. И днес се ползуват със световна известност драмите му „Майка", „Бялата болест", „РУР", „Из живота на насекомите" и романите „Кракатит" и „Първа смяна".

Радка ТОДОРОВА

Това е хулиганщина!

Старостта е неизбежна гостенка в края на човешкия живот. Никой не я желае, но тя идва. И дядо Еньо от село Окорш някога е бил млад, и той е ходил напето с кривнат калпак, но сега е грохнал — старостта го е споходила.

И чудно е, че когато дядо Еньо се появи по улиците на село Окорш, някои младежи, а и по-възрастни хора съвсем безпричинно подвикват по него, дюдюкат. Възмутително! Не е ли това хулиганщина? Не чувствуват ли тези хора, че създават една тягостна обстановка и принуждават стария човек да се нервира и псува, когато наоколо минават деца и ученици?

Такива постъпки нямат никакво оправдание. Те граничат с хулиганството и толкова по-необяснимо е, че местните ръководители се отнасят безучастно към всичко това.

Владимир ПОПОВ

Купихте ли за децата си?

Книжка 9 на сп. „Славейче", която съдържа: стихотворения,приказки, и разкази, гатанки. и залъгалки.Интересната игра „Скачай! Скачай!".Забавни игри с весели картинки, „Вълшебното покривало за феята Фай и джуджето Тиллей", картинният роман „Юначното момче".

Книжка 9 от библиотека „Славейче" е поемката „Къде е момчето" от Асен Босев.

Брой 9 на вестник „Весело славейче" съдържа: „Зайци ючачаги" от Атанас Душков, весели разкази, залъгалки и смешки, новогодишната сценка „Дядо Мраз и баба Яга".

СЪОБЩЕНИЕ

Издателството на Българската комунистическа партия през 1964 г. продължава да издава на абонаментни начала следните библиотеки:

1. „Библиотека на пропагандиста" — 6 книжки. Годишният абонамент е 0·96 лв., а полугодишният — 0.48 лв.
2. „Библиотека на агитатора" — 6 книжки. Годишният абонамент е 0.96 лв.,а полугодишният — 0·48 лв.
3. Библиотека „В помощ на партийните организации в промишлеността, строителството и транспорта" — 8 книжки. Годишният абонамент е 1·28 лв., а полугодишният — 0·64 лв.
4. Библиотека „В помощ на партийните организации в в селското стопанство" — 10 книжки. Годишният абонамент е 1·60 лв., а полугодишният — 0.80 лв.
5. Библиотека „Челен опит в селското стопанство" — 8 книжки. Годишният абонамент е 1.28 лв., а полугодишният — 0.64 лв.
6. Библиотека „Челен опит в промишлеността, строителството, транспорта и търговията" — 6 книжки. Годишният абонамент е 0.96 лв., а полугодишният — 0.48 лв.
7. Библиотека по Международни въпроси — 10 книжки. Годишният абонамент е 1·60 лв., а полугодишно — 0.80 лв.

Абонирането продължава във всички пощенски станции, от междуселските куриери и пълномощниците по печата в предприятия, учреждения, МТС, ДЗС и ТКЗС.

Нови книги на „Профиздат"

ТЕНЮ КАЗАКА — Призори — роман. Тираж 10100, стр. 287, цена 0,98 лв.

А. А. РУБИН — Противопожарни мероприятия в складовото стопанство. Тираж 2080,стр. 112, цена 0,23 лв.

ЗДРАВКО БОРИСОВ — Висока култура на производството — висока производителност на труда. Тираж 1100, стр. 54.

В. БЕЛОВ — Новото в работата на заводския съвет на НТД. Тираж 5100, стр. 73, цена 10 ст.

Д. И. САНКИН — План, ритъм, резерви. Тираж 6600, стр. 72, цена 15 ст.

ТОДОР СТ. СТОЙЧЕВ — Свободата на съвестта в народна република България. Тираж 11400, стр. 76, цена 10 ст.

Календарът и календарните ери

Календарът е една постоянна система за броене на големи промеждутъци от време като денонощие, седмица, месец, година, цикъл, основани на определена закономерна периодичност, която позволява на хората да регулират и планират и своята стопанска дейност. Така са възникнали и най-старите календари в Египет, Вавилон и Китай. Самото понятие календар идва от латинската дума „календи", с която древните римляни назовавали първото число на месеца.

Съществуват десетки различни календари но о т д е л н и т е календарни, системи имат много сходни черти,тъй като формите на стопанския живот и природните закономерности, въз основа на които са създадени тези системи, са твърде близки. По тази причина те се свеждат до три основни вида: СЛЪНЧЕВ, в който денонощието се съгласува с годината (една обиколка на Земята около Слънцето); ЛУНЕН, в който денонощието се съгласува с месеца (среден промеждутък от времето между две еднакви фази на Луната); ЛУННО — СЛЪНЧЕВ, в който денонощието и месецът се съгласуват с годината. Пример за лунен календар представлява мохамеданският, при който продължителността на месеците е свързана само с изменението на фазите на Луната, и годината има 354 дена. Лунният календар е възникнал у ония народи, където годишните времена не са били рязко изразени, например в Арабия, и най-голямото забележително изменение в природата, което привличало погледа на човека, било „раждането" и „загиването" на Луната. Към лунно-слънчевия календар се отнасят вавилонският, еврейският, древногръцкият, старокитайският и древноримският. В лунно — слънчевия календар на източните народи имало и един допълнителен, 13-ти месец, който мохамеданството премахнало.

В основата на сегашния християнски календар лежи древноримският. Първоначално годината на римляните се състояла от десет месеца. Четири от тях (март, май, юли и октомври) имали по 31 ден, а останалите по 30. Дните в годината били общо 304. Тя започвала на 1 март, когато се топели снеговете, и завършвала в края на декември. Останалите два месеца се считали за почивка на природата. Но към 700 година пр. н. е. диктаторът Нума Помпили прибавил още два месеца към календара —януари и февруари и с това годината се увеличила и достигнала до 355 дена Календарът се превърнал в лунно-слънчев.

През 46 г. пр. н. е. понтифексът и по-късният император на Рим Юлий Цезар въвежда година от 365 дена с помощта на александрийския астроном Созиген. Всяка четвърта година по този календар е високосна и има 366 дена. Така в качеството си на върховен жрец Цезар създал слънчев календар, подобен на египетския и известен като „юлиански" календар. В него разликата между астрономическата и гражданската година се изразявала с грешка само от 11 минута и 12 секунди, т. е. гражданската година излизала малко по-дълга от астрономическата. С известни промени в наименованието и продължителността на месеците, извършени в 8 г. от н.е., този вид календар се е запазил и до наши дни.

Неточността и грешката, до която довеждал все пак несъвършеният юлиански календар, принудила папа Григорий XIII с помощта на италианския професор по математика Луиджи Лилио да поправи натрупаната разлика между астрономическото и гражданско време и в 1582 година папата заповядал 4 октомври да се брои направо за 15 октомври. За улеснение било решено да не се смятат за високосни годините, в които числото на столетието не се дели на 4 (1700,1800,1900).

У нас юлианският календар е заменен с григорианския едва в 1916 година и тъй като между астрономическата и гражданската година се била натрупала разлика от цели 13 дена, било решено да се „прескочи" цялата първа половина на април и вместо 1 април българите направо написали 14 април.

Григорианският календар е доста сложен, а недостатъците му са значителни: липса на прегледност и равномерност в продължителността на месеците, дните на седмицата не се съгласуват с месеците и дните на събитията се променят. Религиозните догматици са отхвърляли много по-съвършения проект на таджикския поет и мислител Омар Хаям, който довежда до грешка от едно денонощие едва след 4 547 г., както и календара на френските републиканци от 1 793, въведен за няколко месеца и по време на Парижката комуна.

Нуждите на нашето съвремие все по-властно налагат заменянето му с друг, по-съвършен. А проекти за такъв световен календар са правени още в миналия век. През 1923 г. въпросът за нов календар се поздига в Обществото на народите. В 1931 г. е организирано международно съвещание и създадено всемирно дружество за календара, а в 1949 г. въпросът за календарна реформа се разглежда в ООН и се обсъжда отново в 1953 г. На XVIII-тата сесия на Икономическия и социален съвет при ООН индийската делегация внесе проект, който не беше подкрепен от някои страни начело със САЩ „по религиозни съображения". Пак по същата причина той не можа да бъде въведен в удобната за това 1959 г., както и през 1961 г. Този календар дели времето на месеци и тримесечия от по 13 седмици, като първият месец е с 31 ден. Годината има 365 дни (високосната—366) и Новата година е ден без дата, ден на дружба между народите. При високосната година също се явява още един ден без дата—между юни и юли. Заслужава внимание и проектът за календар с 13 месеца от по 28 дена, при който дните в седмицата за всеки месец и всяка година се повтарят. Годината е от 365 дена, при което Новата година и и един ден на висококосната остават извън календара. За реформиране на календара са предложени повече от 200 проекта.

За началото на различните календарни ери се вземат действително съществуващи или пък мними, измислени събития. Древното гръцко летоброене води началото си от провеждането на първата олимпиада, станала в 776 година преди н. е; римското от основаването на град Рим (753 г.преди н.е.); Диоклетиановата ера—от възцаряването на Гай Аврелий Диоклетиан — 284 г.; Мохамеданската ера—от Егира (бягството на Мохамед от Мека в Медина — 16 юли 622 г.); френската републиканска ера — от провъзгласяването на републиката (септември 1792 г.). Има също ери от „рождението на Буда", „ера на Шака", „ера на сътворението на света", „ера на Христа" и мн. други, взети съвсем произволно. Това се вижда от обстоятелството, че Александрийската ера си служи за измерване времето от „сътворението" до „Христа" с един коефицент от 5,500 г., а Цариградската—с коефицент от 5,508 години. Християнската ера, създадена от монаха Дионисий Мали едва в 525 г. и приложена за пръв път от него 7 години по-късно, е също с произволно взето начало, което се вижда от обстоятелството, че новата година и „Рождество Христово" се падат на различни дати.

Лука ВАЙСИЛОВ

БИБЛИОТЕКА
София
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 152 (707) | Събота, 28 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПОБЕДА НА ЦЕЛИЯ КОЛЕКТИВ

ГЛАВНАТА задача на целия колектив на ГТП „Градска търговия" — Силистра през 1963 година бе ритмично да се изпълнява и преизпълнява плана за стокооборота и да се доставят на гражданите необходимите стоки. Чрез базари и различните други форми на търгуване—рекламата, изучаването на потребителското търсене, открития показ на стоките, самообслужването и други, търговията отговори на изискванията на трудещите се.

Голям дял в работата има стоковедът Любомир Стойчев, който умело снабдява магазините с достатъчно количество и разнообразни стоки. Не останаха назад и търговските работници от бригадите за комунистически труд, които със своето културно обслужване показаха какъв трябва да бъде образът на новия работник в търговските магазини. Магазинерите водеха редовно тетрадките за липсващи стоки, а всеки вторник посещаваха складовете на ОТП и правеха необходимите заявки. В резултат на това, голяма част от обектите изпълниха годишния си план до 15 декември. За пример са бригадите на Стоян Узунов, Петранка Кръстева, Димитър Явашев, Кирил Димов, Йордан Русев, бригадата на Мехмед Ахмедов и други, които изпълниха плана си по стокооборота над 100 процента.

Пред всички търговски работници стоеше задачата, да се направи всичко възможно за преизпълнение на плана за цялото предприятие. И към 23 декември техните усилия донесоха успех. Планът за годината бе изпълнен 100 на сто.

На Нова година всички служители от ГТП „Градска търговия" с открито чело за изпълнен дълг ще се поздравят с голямата победа.

Милка ЦАРКОВА

В ТПК „МЕТАЛ" ПРЕД НОВАТА ГОДИНА

В МАЛКАТА и тясна уличка, която е сега двор на ТПК „Метал" — Силистра, трудно може да се намери празно място. На единия край, до самата сграда блестят на слънцето с черния си лак стотици въглищарски кофи и чакат да бъдат извозени до различни селища на страната. Най-отпред, до будката на пазача, са наредени няколко щанда за „скара и бира" и като че ли се усмихват на минувачите. Навътре в двора се виждат машини, полуготова продукция, печки и какво ли не. Всичко това е произведено от ръцете на хората със сини престилки, наведени над металния струг, над електрожена, над шепинг-машините, железоогъвачките.

Трудна беше за хората тая година. И материали не достигаха, и помещенията бяха тесни, а новото производство просто изискваше по-голямо умение и инициативност. Но в трудностите се явява успеха, в тях се създава новия човек — строителя на комунизма. И хората от „Метал" победиха трудностите. За това говорят цифрите. До 26 декември планът за общата продукция е преизпълнен с 29 000 лева, на трудещите се са продадени 552 печки и 7 093 кюнци в повече от задачата, усвоено е ново производство, обзаведени са красиво и с вкус десетки магазини в различни градове на страната и какво ли не още.

И в това предприятие, както и на друго място има първенци Та не са ли първенци работниците от ремонтния цех, които изпълниха плана си още през месец ноември и до сега имат надпланова продукция за 44 000 лева, или работниците от вулканизаторския цех с извършени в повече работи за 13 000 лева, първенци са всички, които със своя труд направиха известна марката на кооперацията във всички краища на страната ни?

В дните преди новата година в малкото дворче —улица кипи упорит труд. Кооператорите сега се стремят да произведат повече метални изделия и се готвят да посрещнат 1964 година с по-големи успехи

Благовест ПАНТЕЛЕЕВ

УДЪРЖАХА НА ДУМАТА СИ

От началото на месец декември цеховете на промкомбинат „Електрометал"—Силистра, един след друг рапортуваха за изпълнението на годишните си задачи. Пръв каза думата си дърводелският цех, който още от първите дни на месеца започна да произвежда изделия за 1964 година. След него се наредиха водопроводната работилница, печатницата, стругарската бригада и т. н.

Вчера колективът на предприятието отчете изпълнението на годишния план и обещанието, дадено пред Партията и народа. Работниците и работничките изработиха промишлена продукция и услуги на населението за 2 202 000 лева и сега произвеждат за 1964 година.

Радостни от победата на Нова година, те ще вдигнат тост за бъдещата работа и бъдещите успехи.

Бл. СТОЙНЕВ

И ПРЕЗ ЗИМАТА ВИСОК ПРИРАСТ

Въпреки че зимата дойде, телчарите Иван Вълков и Енчо Великов от село Ветрен продължават да получават висок прираст от телетата за угояване. През лятото, когато фуражите изобилстваха дневният прираст достигаше до 1 000 г на теле. Но и сега, когато условията за хранене са значително по-лоши дневният прираст се движи между 900—930 г.

Този не малък прираст за сезона се дължи най-вече на добрите грижи, които двамата телчари полагат за поверените им животни.

Подобрявайки грижите занапред телчарите ще се борят да достигнат и надвърлят 1 000 г дневен прираст.

Веска ИВАНОВА

СТРЕМЕЖЪТ ИМ Е ДА ЗАПАЗЯТ ПЪРВОТО МЯСТО

РАДВАЩИ СА постиженията на овчарите от село Нова Черна и през тази година. Те изпълниха годишния си план по всички показатели. При план да получат 842 агнета те получиха 917. Вместо 48 600 л мляко надоиха 51 904 литра. С 688 кг вълна преизпълниха плана си. Добиха 15 2[illegible]2 кг прираст от агнетата при план да получат 14 538 кг след отбиването.

Комунистът Георги Петров настрига вълна от овца по 5.800 кг средно при план 4 800 кг и от 197 овце надои 12 712 л вместо 12 335 л. Той получи 30 агнета повече от заплануваното и прираст вместо 3611 кг получи 3 900 кг. Средният млеконад ѝ от овца достигна 64·5 л. Овцете му тежат средно по 64 кг.

А другарят Стойко Георгиев от 147 шилета настрига 1 216 кг вълна и вместо по 6.500 кг той получи по 8.200 кг от шиле. Големи успехи получиха и другарите Стефан Петков и Владимир Великов, които настригаха по 7.900 кг вълна от шиле.

И през следващата година овчарите се готвят да преизпълнят плана. Кошарите им са добре зазимени, чисти, дезинфекцирани и топли. Готови са те за успешно провеждане на агнилната кампания. Успехите на новочерненските овчари се дължат на това, че те са добри майстори в своята професия. През цялата година полагаха големи грижи за правилното хранене и гледане на овцете. За тях тежката добруджанска зима не е проблем. От опит знаят как трябва да се гледат овцете през най-лошите зимни дни на годината. Редовно им дават достатъчно и разнообразен фураж—сено, силаж, зеле, царевичак и концентриран фураж, които са богати на белтъци и минерални храни—така необходими през този период.

През лятото добре подготвиха стадата и ги заплодиха навреме. Сега те се радват на резултатите от своя труд — вече са се обагнили сто агнета. Те са поставени в топли и сухи помещения.

За успеха много помогна на овчарите наред с труда и умението им, и организирания курс по овцевъдство. В него участвуваха всички и изучаваха главно опита на първенците овчари. Също така те се запознаха с новостите в овцевъдството.

Партийният секретар към животновъдството др. Георги К[illegible]йчев, който е и бригадир на овцефермата е винаги между тях и им помага в тези тежки дни на агнилната кампания. Миналата година те бяха окръжни първенци. И тая година се борят да не отстъпват първото място.

Новочерненските овчари са упорити и през 1964 година няма да се посрамят. Ще положат по-големи грижи, за да получат по-добри резултати.

д-р Стоян ИЛИЕВ

ОТНОВО НА ПЪРВО МЯСТО

Много млад е още Расим Мусинов, а толкова хубави неща се говорят за него. През 1956 година завърши курса за шофьори в гр. Русе. Още с връщането си в Паисиево управителният съвет го назначи шофьор на кола „ГАЗ 51".

Но радостта на младия шофьор трая малко. Скоро той замина да отбие военният си дълг към родината. В продължение на две години Расим не седна зад волана. Но мечтата му да лети из равните полета не отслабваше. Напротив, той с нетърпение очакваше деня, когато отново щеше да поеме волана в ръцете си.

След завършването на службата Расим е отново на село. Веднага му зачисляват камион. Започва неуморен труд, започват безсънните нощи. Той е винаги там, където е най-необходимо. От тогава в продължение на четири години с упоритият си и съзнателен труд, винаги се нарежда на първо място между шофьорите. Расим не се възгордяваше от успехите, работеше с още по-голям жар и упоритост. Много награди получи за това време и от комсомолската организация, и от управителния съвет на стопанството.

През месец април тази година бе закупена нова кола „Шкода". Кой ще я поеме? Ръководството на стопанството единодушно реши: да се даде на Расим. Това е награда за успехите му, за безсънните нощи.

Той обеща пред стопанството и пред комсомолската организация да преизпълни плана за натоварването на колата и да намали разходите за ремонт, за гориво и смазочни материали.

Скоро обещанията станаха дела. По план до края на годината да измине 40 000 км, до 15 декември измина 41 300 км. При план да направи 200 000 т/км за годината, до 15 декември е постигнал 215 000 т/м. А вместо да изразходва 700-те лева за ремонт, предвидени по плана досега е изразходвал само 115.76 лв.

Със своите постижения Рамис служи за пример и е на уважение пред всички шофьори и кооператори в стопанството.

Милко НИКОЛОВ

С ВСЯКА ИЗМИНАТА ГОДИНА СЕ ИЗМЕНЯ И БИТЪТ

От година на година се подобрява значително и битът на кооператорите от с. Цар Самуил. Наред с другите новости вече успешно работи и кооперативният стол. Ежедневно в него се хранят 80 души. Освен това от храната се отделя и и за столуващите 160 ученика.

С приготвянето на вкусната и питателна храна, успешно се справят готвачът Ниази Юсуфов и домакинът Реджеб Ахмедов, а кооперативното стопанство редовно ги снабдява с продукти. В стола се спазват хигиенични порядки.

Неделчо ВАСИЛЕВ

Постоянните комисии дейни помощници на народните съвети

Народните съвети са единствените представителни органи на държавната власт по места, които провеждат в живота народнодемократичните закони в нашата страна.

Една от формите, чрез които се осъществява широкото участие на трудещите се в местните органи на държавната власт, а от там и в управлението на държавата е институтът на постоянните комисии при народните съвети.

Постоянните комисии отскоро се явиха в живота, но вече са натрупали богат опит в своята дейност. Те се утвърдиха като добри помощни органи на народните съвети. Тяхната роля и значение особено много нарастна с разширяване правата на народните съвети. Новата структура на народните съвети обуславя изграждането на повече на брой и по-различни по характер постоянни комисии, съдействува за въвличане на голям брой трудещи се в дейността им. Чрез тях народните съвети организират трудещите се от градовете и селата по изпълнение на задачите на социалистическото строителство.

На първите сесии на народните съвети след проведените избори в нашия окръг са избрани 165 постоянни комисии, от които 133 към общинските селски народни съвети, 22 към градските народни съвети и 10 към Окръжния народен съвет. В тях са обхванати 896 съветници. Освен това като сътрудници на постоянните комисии от организациите на Отечествения фронт са привлечени над 1 300 души, които им оказват помощ при изпълнение на задълженията си.

При подбора на председателите на постоянните комисии народните съвети имаха предвид специалността и личните качества на избраните другари, с оглед същите да развиват активност и бъдат полезни в работата на народните съвети.

В своята работа постоянните комисии в окръга постигнаха значителни успехи. През деветмесечието на 1963 година, те извършиха над 430 проверки, в които са участвували повече от 1 729 съветника. През същия период има проведени 480 заседания на постоянните комисии, изнесени са над 179 съдоклада на сесиите на народните съвети.

Някои народни съвети правилно разглеждат работата на постоянните комисии на сесии, правят оценки за работата на съветниците включени в тях, предлагат мероприятия за подобряване на работата в отделните отрасли.

Окръжният народен съвет на своята сесия през месец декември разгледа работата на съветниците и тяхното участие в работата на постоянните комисии. Като активни комисии бяха посочени комисията по търговията, с председател Денка Господинова, която е извършила над 25 проверки по магазините и складовете на търговските организации, изнесла е три съдоклада. Добре работи и постоянната комисия по полевъдство с председател Иван Матеев, постоянните комисии по финансите с председател Мария Бучкова и други. Активна дейност има и постоянната комисия по търговията при Градския народен съвет в Тутракан с председател Иван Цветков, постоянната комисия по селското стопанство при общинския народен съвет село Срацимир с председател Пеньо Узунов и други. Редовно извършват проверки и комисиите към селските общински народни съвети от Алфатар, Средище, Окорш, Чернолик, Секулово и други. Тук постоянните комисии редовно приемат планове за своята работа, извършват заплануваните проверки, правят предложения за отстраняване недостатъците в работата на отделните предприятия и организации.

Наред с тези успехи обаче в работата на народните съвети с постоянните комисии все още съществуват и сериозни слабости. Така например постоянните комисии при селските общински народни съвети в Айдемир, Бабук, Алеково, Паисиево, Добротица и други не проявяват никаква дейност, а изпълнителните комитети на тези съвети, не търсят тяхната помощ и не им помагат да се активизират.

Сега сме към края на годината. През месец януари 1964 година, ще се провеждат отчетните сесии на народните съвети. Необходимо е в отчетните доклади на изпълнителните комитети да се направи задълбочен анализ за работата на съветниците в постоянните комисии и да се набележат мероприятия за тяхното активизиране.

Постоянните комисии постигат добри успехи тогава, когато работят в тясна връзка и се опират на масовите организации — Отечествения фронт, профсъюзите, ДКМС и др. Нужно е при извършване на проверки, обсъждане и решаване на някои важни въпроси в състава на комисиите да се включат широк актив от сътрудници от членовете на тези организации.

Постоянните комисии трябва да проучват и докладват на народните съвети предложенията на трудещите се, активно да се включват при разясняване решенията на сесиите на общинските народни съвети и при тяхното изпълнение. Освен това постоянните комисии могат да се заангажират при осъществяване на обществен контрол за спазването на социалистическата законност и други. Изпълнителните комитети на народните съвети трябва активно да ангажират постояните комисии при подготовката на сесиите на народните съвети.

За да се изпълнят успешно задачите, поставени от Българската комунистическа партия пред народните съвети, необходимо е да се укрепват избраните към тях постоянни комисии, така щото да отговарят на задачите на изграждането на социалистическото общество у нас.

Навън е студено, но за телетата, въпреки всичко трябва да се доставя редовно храна. Затова не жали сили и гледачката Фатмегюл Муртазова от ТКЗС в Дулово.

НА СНИМКАТА: Муртазова разтоварва силаж.

След малко ще започне доенето на кравите. Доячите Минчо Димитров, Димитър Михайлов и Недка Петрова от с. Прохлада приготвят гюмовете.

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Призив за по-нататъшното намаляване на международното напрежение

МОСКВА. Главният редактор на вестник „Известия" Аджубей призова всички хора да положат усилия 1964 година да стане година за по-нататъшното намаляване на международното напрежение, и укрепване дружбата между народите. Аджубей заяви това в интервю пред кореспондент на радио Москва по случай Нова година. Най-значително събитие през изминалата година той нарече сключването на Московския договор за забрана на ядрените опити. „Духът на този договор — каза Аджубей, трябва да бъде продължен и през Новата година".

Френските работници са за общо разоръжаване

ПАРИЖ. Съкращаването на военните разходи в Съветския съюз е ново доказателство за стремежа на Съветския съюз към постигане на споразумение за общо разоръжаване, заяви пред кореспондент на ТАСС, секретарят на профорганизацията при завода „Рено". Тази мярка бе одобрена от членовете на нашия профсъюз — продължя той — тъй като тя е в духа на отслабването на международното напрежение. Споразумението между народите, общото разоръжаване, това сега е най-главното, което ни занимава. Затова свидетелствуват и подписите под Призива към френското правителство да се присъедини към Московския договор за частична забрана на опитите с ядрено оръжие. В нашият завод ние събрахме 5 500 подписа.

Ядреното оръжие в ръцете на ГФР пречи за обединяването на двете държави

ЗАМ. МИНИСТЪРЪТ на външните работи на Германската демократична република заяви, че ядреното оръжие в ръцете на Германската федерална република би продължило разделението на Германия. В интервю пред шведския вестник „Експрес" той подчерта, че обединението на Германия може да стане върху основата на сътрудничество между двете германски държави.

Всички сили срещу марионетния режим

ХАНОЙ. На митинг по случай 3-та годишнина от основаването на Националния фронт на освобождението в Южен Виетнам председателят на Централния комитет на фронта, призова народа на Южен Виетнам да мобилизира всичките си сили за всестранно настъпление срещу марионетния режим. „Тези три години—каза той—бяха за Националния фронт период на големи победи в борбата за демократичен, миролюбив и независим Виетнам".

Комисия за стопанска и военна помощ на чуждите държави

ПРЕЗИДЕНТЪТ на САЩ Джонсън, който прекара коледните празници в своята ферма на 26 т.м. назначи специална комисия със задача внимателно да анализира американските програми за стопанска и военна помощ за чуждите държави и да изготви предложение за разширяване на тези програми. За председател на комисията е назначен зам. държавния секретар на САЩ.

Под контрола на народа

ПЪТИЩАТА ТРЯБВА ДА СА ДОБРЕ ПОДДЪРЖАНИ

Група другари, членове на комисията за държавен и партиен контрол — Тутракан в състав: Стефан Камбуров, Трифон Донев и Коста Петров, са извършили проверка за работата на пътното управление от района на града, по поддържане на пътищата при зимни условия. Проверката е показала, че пътното управление е положило грижи за уреждане на някои належащи задачи. Извозили са згурия на най-стръмните места, осигурили са два броя железни пеперуди и две дървени ринчачки, сключили са договор с РТС за ползване на тежки машини — три „Кировеца“ и шест ДТ—54, за почистване на пътищата от сняг. Пътните знаци по посока Тутракан — Силистра са в добър ред.

Но заедно с това, комисията е разкрила и някои сериозни слабости, които ако не се отстранят своевременно, могат да станат сериозна пречка за нормалното движение. Кои са те?

На разнесените по стръмните места згурия не са поставени колчета с надпис и при голям снеговалеж, същата трудно ще се открива и ползва. По второкласните пътища Тутракан — Белица, Тутракан — Стефан Караджа, Тутракан — Дунавец, Тутракан — Кубрат и др., почти нищо не е направено с изключение на това, че са поставени няколко камиона згурия по пътя за Кубрат. Поради напредналото време и заледяването на пътищата не е сигурно дали трите камиона на пътното управление ще могат да осигурят нужното количество згурия или пясък за тези пътища. При голямото заледяване през последните дни, по стръмните места нередовно е доставяна и пръскана згурия, което е станало пречка за нормалното движение. По посока Тутракан — Русе не са осигурени тежки машини за влачене на снегорините поради това, че ДЗС и ТКЗС — Нова Черна са отказали да сключат договори и предоставят такива на пътното управление. Пътните знаци между Тутракан и Нова Черна са паднали и досега не са взети мерки за тяхното възстановяване. Крайпътните дръвчета с изключение на тези край пътя Белица—Малък Преславец, не са заземени.

Всичко това показва, че ръководството на пътното управление не си е направило изводи от миналогодишните трудности през зимата и недостатъчно се е подготвило за нея.

Необходимо е Окръжното пътно управление и участъка от Тутракан, да вземат бързи мерки, за отстраняване на посочените слабости, да осигурят доброто поддържане и нормалното движение по пътищата от района през зимата.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

ДО КОГА ЩЕ БЕЗДЕЙСТВУВА КОМИСИЯТА ЗА НАРОДЕН КОНТРОЛ?

Пет месеца изминаха, откакто бяха изградени комисиите за народен контрол. Тези комисии имат да играят важна роля в обществения живот и социалистическото строителство. Те трябва да разкриват различни нередности и да съдействуват за тяхното преодоляване, да предотвратяват нарушения от различен характер, да подпомагат ръководствата на предприятията за изпълнение на стопанските планове и други

В село Краново също беше изградена такава комисия с председател Георги Радев. В нея влизат пет човека, изпратени от различни масови организации в селото. Досега обаче комисията не е разгърнала никаква дейност. Не е извършила никаква проверка, не е излязла с никакви решения. Вярно е, че отделни членове на комисията са чувствували като свое задължението, да надникват от време на време във фермите и да проверяват, как се използват фуражите. Но това ставало неорганизирано.

Преди два месеца в град Силистра беше организирано съвещание с председателите на комисиите за народен контрол за разясняване задълженията и сферата на действие на същите, а също и за начина, по който трябва те да работят. На това съвещание обаче Георги Радев не присъствува. Когато общинският комитет на БКП в с. Голеш проведе съвещание, посветено на дейността на комисиите за народен контрол, Георги Радев пак не присъствува.

Крайно време е комисията да започне да действува. Обекти, към които тя може да насочи своята дейност, има. Тук можем да посочим на първо място животновъдството, а след това търговията и много други. Комисията трябва да се превърне в истински контролен орган на народа.

Необходимо е обаче и посистемен контрол от страна на общинския комитет на БКП, и по-големи изисквания за активизиране на нейната дейност.

Емил ПРАХОВ

На личните стопанства—по-голямо внимание

ОРИСАНИЯТ

ЗА НЕГО всички ще ви кажат в с. Златоклас: „Той е единственият турчин, който найнапред се реши да отглежда прасета в двора си, без да се ръководи от настроението на старите.“ А кой е той? Колко приказки са изприказвали в очите му словохотливите златокласки жени за аллаха и дявола, само бай Ахмед си знае. Като взе да гледа прасета първата година, по суеверните турци го гледаха накриво, не му говориха с месеци, други пък го нарекоха: „орисаният“, защото бил тръгнал против аллаха като мърсял къщата си с тази богоотречена стока — свинята. Тревоги и за Фикрие — жена му, и за брат му Мехмедемин Джандаров, който беше учител и ходжа някога. Но бай Ахмед не послуша никого. Той беше хванал мерак да отглежда прасета от с. Правда, където често ходеше на гости при един свой роднина, и му хареса припряното грухтене на прасетата в двора на бригадира Борис Драганов.

— Вземи си и не питай никого—посъветва го Борис. — А като ти се услади, ще искаш още.

Първата година бай Ахмед отгледа едно прасе и го предаде на селкоопа. Като си сложи едно стотина лева в джоба, Фикрие не можа да се сдържи и рече:

—За моята болест друга работа не й понася, но гледането на едно-две прасета никак не ми пречи. Догодина да вземем поне две, че да си разберем от сметката.

За печалбата на бай Ахмед от продадената свиня заговори цялото село. Тези, които някога го упрекваха, сега започнаха да му завиждат. А брат му Мехмедемин, учителят, му даде един акъл.

—Слушай, бате,—му каза той,—това дето го вършиш, е много хубаво, но трябва да си създадеш известни удобства—струпай си една кочинка в дъното на двора, хем по-прегледно ще бъде, хем няма да се плашат кокошките от тези муцунести животни.

Той искаше да каже, че бай Ахмед е предоставил целия си двор на едно прасе и то замърсява и неговата градина, защото лесно се провира през пролуките на стария плет.

Още същата пролет бай Ахмед издигна продълговатата ниска сграда на кочината и я покри с цигли. И всеки, който минеше, обръщаше глава и цъкаше с език.

— Ще направи работа този — шушнеха дългите езици на недоволните. — Отказа се от мюсюлманските закони и порядки, за да му е добре на него.

Но те не познаваха добре, кой е бай Ахмед. Градината си грижовният стопанин напълни с крехка люцерна, която се разля като тъмно-зелена бся до самата кочина. Потърси и малко ярмица да си закупи. А от ТКЗС взе две прасета, които изкъпа старателно и намаза със свинска мас. Гърбовете им светнаха на слънцето като слюда, зачервиха се и започнаха да се плакнат като кадифени.

— Ето, булка, твоята стока — изправи чело към стопанката си бай Ахмед и й заръча: — Аз отивам до лозето за малко щирец, а ти ги наглеждай да не изскочат от кочината и да направят зарар. А наесен като ги продадем, ще ти купя лачени чехли.

Повяхналите бузи на Фикрие Ахмедова се обтегнаха в доволна усмивка. Тя потърси старото корито на двора и побърза да сипе на прасенцата прясна водица. И трички им сложи да си покапнат.

Мина лятото в пек и зной. В горещините му изгоря всичко. Прасенцата на бай Ахмед станаха шопари, защото той и буля Фикрие редовно ги хранеха със зелена люцерна и трици, къпеха ги като малки деца, чистеха кочината им. И вместо сто, когато ги продадоха, сега те получиха 200 лева. От тях си купиха печка, пружинен креват и, то се знае, обещаните чехли за буля Фикрие.

—Нови хора с нови разбирания — приказваха за тях младежите. Писарката Еленка, щом минеше край тях, нарочно се отбиваше в къщата на бай Ахмед, за да ги похвали. На отечественофронтовското събрание ги споменаха в доклада. А партийната организация подде почина на безпартийния бай Ахмед като патриотичен пример за увеличаване животните в личните стопанства на кооператорите. Като бай Ахмед и Ариф Еминов взе да отглежда две прасета, и Исуф Адилов, и Хасан Гайтанжи. Научиха за него и в селата Чернолик, Яребица, Руйно и Правда. Последваха примера му.

В двора на бай Ахмед сега щъпуркат и 10—12 малки прасенца — негов тамазлък.

Всичко се забрави, остана му само името „орисаният“, но от такова име никой не бяга, защото то го отличава от другите.

Никола НАНЕВ

Към двадесетте хиляди тома книги се прибавят все нови и нови... Читалището в Дулово ще посрещне новогодишния празник с нараснал книжен фонд и с много повече приятели на хубавата книга.

НА СНИМКАТА: Библиотекарките Гинка Кралева и Дарина Павлова вписват новите книги в инвентарната книга на читалището.

ВЕСТИ ОТ с. СРАЦИМИР

УСПЕХИ, КОИТО РАДВАТ

Неотдавна се проведе отчетно-изборната конференция на общинската организация на Комсомола в Срацимир.

Между избраните делегати, заели място в салона беше и секретарят на Окръжния комитет на Комсомола другаря Иван Ганев и председателят на ТКЗС др. Нешев.

Отчет за едногодишната дейност на организацията направи другаря Неделчо Стоянов, секретар на общинския комитет на Комсомола.

Отчете, че трактористът Симеон Йовчев с трактор ДТ 54 е изорал общо 24 350 декара площ, доячката Христа Николова до 20 декември е надоила от фуражна крава 29000 литра мляко, звеноводът Станчо Илиев от цялата засята площ е получил средно по 540 кг царевица от декар. Комсомолците от района на Срацимирската община първи приключиха и преизпълниха плана по силажирането.

Димитър ДИМИТРОВ

ПОМИСЛЕТЕ И ДЕЙСТВУВАЙТЕ!

Зимата събира все повече хора в срацимирското читалище. Репетициите на театралния колектив стават все по-интересни. Ще има с какво да зарадват младите артисти своите съселяни и кооператорите от съседните села. Но това не ще се удаде лесно на танцьорите и участниците във вокалната група.

Танцовият колектив е сформиран — и толкова. Изглежда, че зимата е сковала работата му. Досега не е правил никаква репетиция. А вокалната група, макар и репетираща, живее отпуснато. Подготовката й не е като миналогодишната и тя трудно ще се представи като защитник на старите си постижения. Сега се налага секретарят на читалището и ръководителят й да чукат по вратите на къщите, за да събират младежите за репетиции. Нима може така, комсомолци от Срацимир?

Пеньо ВЕЛИКОВ

За етиката на учениците

А ПИОНЕРСКАТА ЧЕСТ?

ПОРАДИ липса на салон ние провеждаме заниманията си по физкултура в Ученическата спортна школа. Както всеки път, когато имаме редовен час, на 15 декември т. г. ние влязохме във физкултурния салон. Той току що беше освободен от група пионери, възпитаници на Ученическата спортна школа, които се отправиха към съблекалнята... И нашият час започна. 45-те минути преминаха неусетно в игри и упражнения.

Но когато се върнахме в съблекалнята, веселото ни настроение от физкултурния час секна: като посегнахме към закачалките и снехме връхните си дрехи, разбрахме, че много от нашите автоматични писалки, значки, огледалца, „химикалки“ и други „дребни“ вещи липсват. Ясно беше, че възпитаниците на спортната школа са си ги присвоили. Не е въпросът за стойността на предметите. По-важно е, че млади физкултурници петнят своята чест. Това е възмутително, позорно. То е несъвместимо с пионерската, с ученическата и спортната чест!

Група ученици
от III-а курс на Промишленото училище по дървообработване в Силистра

Н АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

6

В края на радиограмата разузнавачите отново посочваха квадратите, които да бъдат обстреляни. Беше ясно, че немците сочат „празни квадрати“, или по-вероятно блата и запустели села. Павел Михайлович отново отговори утвърдително, а по въпроса за изпращането на разузнавачи помоли да се уточни мястото, сигналите и часът. Играта трябваше да продължи, за да се даде възможност на Балодис да избяга. Очевидно Приеде е издал условните сигнали, които е знаел и в щаба на дивизията трябваше да се преструват, че не подозират нищо, като продължават да простреляват посочените квадрати, още повече, че сега в горите, под всяко дърво се криеха най-малко по пет немци, и където и да падне снаряд, все едно ще улучи някой от тях, особено, ако се стреля не така „точно“, както очакват немците. А Балодис е изпадал и в по-трудни положения. Той съобщи на Павел Михайлович всичко, което можеше, и трябваше да му се даде време — току-виж, че се измъкнал от капана, в който е попаднал.

4

Това нещо Приеде не знаеше, но и онова, което знаеше, съвсем сломи волята му.

Той и Август се намираха при офицера, който ги беше повикал да съставят поредната радиограма. Август след като изслуша наставленията, запита с насмешка:

— Как мислите, докога съветските артилеристи ще стрелят по блатата? Та нали освен нас те имат навярно и други коректори. Ако не искате да ни провалите, от време на време трябва да давате и действителни цели.

—Да убиваме своите?

— Откога немците ви станаха толкова скъпи?

Приеде уплашен слушаше този разговор. Но Август се държеше така, сякаш офицерът му е пленник, а не той.

И офицерът се съгласи:

— Вървете по дяволите! Запишете и този квадрат. Тук немците имат някаква войскова част.

Когато в кабинета влезе човек в униформа на хауптман от СС, те продължаваха да работят. Човекът се спря на прага, вглеждайки се в лицата на намиращите се край масата, след това се приближи и запита офицера:

— Тези ли са коректорите, за които докладвахте?

— Тъй вярно, господин хауптман.

— Глупак! Пред тебе е големият съветски разузнавач Балодис! И той навярно е прелетял тук, не за да коригира огъня!

Август бавно се надигна и впери поглед в разкривеното от ненавист лице на хауптмана. Приеде не вярваше на очите си. Август се усмихваше. Хауптманът, пребледнял от гняв, нисичък, рус, загубил самообладание, стоеше пред съветския разузнавач, размахваше ръце и ругаеше своя офицер. Август каза с присмех:

— Ето къде ни било писано да се срещнем, господин Силайс! Спомняте ли си as винаги казвах, че айзсаргите са били и ще бъдат изменници на своя народ.

— Млъкни! — изпищя Сийлас. Изглежда искаше да удари Август, но само чукна по масата и изкрещя на немски през отворения прозорец:

— Конвоири, елате тук!

Разярен, той не отдели Пиреде от неговия командир и ги изведоха заедно. Но след това Силайс изглежда се опомни и заповяда да върнат радиста.

Приеде повече не видя Август. Предаде още малко радиограми, но сигурно Балодис имаше специален сигнал, който Приеде не знаеше, защото руснаците престанаха да отговарят на неговите сигнали. А след няколко дни, подслушвайки разговора между неговия началник и Силайс разбра, че Балодис е избягал, когато било бомбардирано селото, в което се е намирал...

Приеде скоро стана ненужен. Известно време беше радист на латишкия баталион, придаден към немските части СС, а след това отстъпи заедно с немците и с един транспорт попадна в Германия, където се предаде на англичаните...

Тук той разбра, че Силайс отдавна е английски слуга.

Една народна мъдрост казва: „Човек изплашен от змия, се бои от изгубено въженце“. И Приеде за втори път се уплаши. Той се изплаши от жестокото отношение към разселените лица, изплаши се от това, че никога не ще се завърне в Родината. Побоя се от всичко, с което го заплашваше Силайс и се съгласи да му стане помощник, като служи на англичаните.

Дълбоко в душата си Приеде вярваше, че не е по силите на Силайс да го намери в родината. Затова той послушно отговори на всички въпроси, които му задаваха представителите на английското разузнаване, послушно обеща да помага на лицата, които се обърнаха към него за помощ; послушно повтори съставената за целта парола: „Давате ли под наем вила в Майори?“ „Давам я, но сега е в ремонт“; послушно даде намиращата се у него фотография, която му бе останала от времето, когато служеше в Съветската армия. На снимката той беше с още двама негови другари, сам я изряза под формата на тризъбец, така че на едната част останаха лицата на фотографираните, а на другата — фигурите.

У англичаните остана половинката с лицата, другата половинка му заповядаха да скрие внимателно в капака на куфара. Приеде щеше да получи половинката, останала у англичаните от хората, които те щяха да изпратят „за свръзка“.

Едва след всичко това на Приеде разрешиха да се яви на сборния пункт за репатриране.

И ето, той се завърна в Родината, завърна се с тежък товар, какъвто се оказа за него снимката, която съхраняваше в капака на куфара.

Впрочем, с течение на времето започва да забравя своето краткотрайно пленничество и русокосия латиш-есесовец, който се казваше Силайс. Та нали всичко можеше да се случи и със Силайс...

5

Гостите се събудиха късно.

Майга още сутринта се скара с мъжа си и отиде у майка си. „За да си отдъхне от безобразията“, както казва самата тя. Братовчедът, като реши, че не е дошъл в подходящо време, сбогува се и отиде на гарата.

Заговориха отново за работата.

Преди всичко трябваше да се намери безопасна квартира, а след това и документи. После трябваше, колкото се може по скоро, да се отиде в гората и да се пренесе скритото снаряжение. Там имаше два радиопредавателя и съоръжение за тайнопис. Вилкс се похвали, че тайнописът е така хитро направен, че не може да го разгадае и най-прозорливият химик. Трябва да се потърсят фалшиви безопасни адреси, на които да получават пощата от чужбина. За тази цел е нужно да се намерят три-четири бабички или старци, които си кореспондират със свои роднини, живеещи в чужбина и да се споразумеят с тях. Приеде все още не може да разбере, дали англичаните са така лекомислени или тези новодошли новаци мислят, че всичко е толкова лесно. Помъчи се да охлади разпалеността им, но те пренебрежително отхвърлиха неговите предупреждения.

Но когато поискаха да им достави паспорти, Приеде се разсърди не на шега.

—Разберете, че не е лесна работа, да се набавят съветски паспорти.

Вилкс започна да ругае английското разузнаване, което се слави със своята изтънченост, но не ги е снабдило с „железни“ документи. Егле или Невзрачния, както го наричаше за себ си Приеде, каза:

— В някоя тъмна уличка ще застреляме неколцина от съветските и всичко ще се нареди!

— Вие какво, не сте ли изучавали съветската паспортна система? — рязко попита Приеде. — Ако е убит човек и е откраднат паспортът му, убиецът може да бъде открит съвсем лесно. При това как ще намерите човека, който заслужава да бъде убит? Нали трябва да прилича по нещо на вас? Снимката може майсторски да се залепи, но нали в паспорта е означена и възрастта?

— Какво ще ни посъветвате? — доста унило попита Лаува.

— Ще помоля мои познати да си „изгубят“ паспорта и да съобщят за това в милицията. А „изгубените“ паспорти ще използвате вие, без да е необходимо да се регистрирате... Само че това е сложна работа...

Като обмислиха предложението на Приеде, малко се поуспокоиха, съгласиха се да чакат, стига да има квартира...

След закуска Приеде отиде да търси квартира.

Върна се късно. Но когато отключи вратата и влезе, през ума му мина: „Попаднах в засада!“ Тримата стояха в антрето. Лаува и Егле бяха с извадени пистолети. Само Вилкс изглеждаше външно спокоен, но ръцете му бяха пъхнати в джобовете, издути от два пистолета.

Приеде се усмихна мрачно и влезе в стаята, без да проговори.

Шпионите постояха още малко в антрето, като си шепнеха нещо. След това Вилкс почука на вратата, влезе и неловко обясни:

— Сами знаете, нерви... Много се забавихте... Всичко стана заради Егле...

— Научете се да се владеете, а вашия Егле дръжте откъсо! — посъветва го той. — Повикайте ги!

Егле и Лаува изглежда са стоели до вратата и са подслушвали, затова влязоха веднага. Те бяха смутени. Приеде съобщи:

(Следва)

Промкомбинат „Електрометал“

— Силистра —

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и дружественото бюро на ДКМС

ПРИВЕТСТВУВАТ С

НОВАТА 1964 ГОДИНА

всички свои работници, служители, ударници, рационализатори и клиенти.

Пожелават на работническия колектив да сплоти още по-здраво редиците си около БКП за претворяване в живота директивите на историческия ОСМИ КОНГРЕС на БКП, за по-скорошното построяване на социализма и комунизма!

ВЕСЕЛО
ПРАЗНУВАНЕ,
ДРУГАРИ!

ГТП „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ“

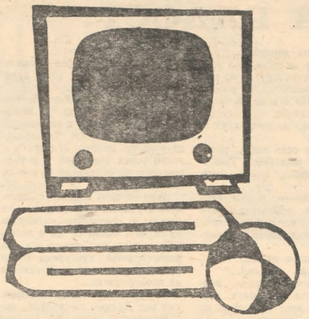

СИЛИСТРА

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолско ръководства честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички търговски работници и служители от предприятието, на многобройните си клиенти от града и окръга. Пожелават им нови, творчески успехи в строителството на социализма в нашата Родина.

Да е честита, весела и плодотворна

НОВАТА 1964 ГОДИНА!

ГТП „ЗДРАВА ХРАНА“ — СИЛИСТРА

Ръководството на ГТП „Здрава храна“ честити

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички свои работници и служители, на многобройните си клиенти и трудещите се от града и окръга. На всички желаем нови победи в труда, вдъхновявани от героичната БКП.

За новогодишните празници предлагаме на гражданите и гостите на Силистра да посетят заведенията ни за обществено хранене. В тях винаги ще намерите уютна обстановка, разнообразен асортимент от ястия, аламинути, скара, спиртни напитки. В празничните дни всеки може да прекара приятна вечер в ресторантите и гостилниците на предприятието, при танцова и забавна музика.

ДЗС с. НОВА ЧЕРНА

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички първенци в производството, на челниците животновъди, на механизаторите, строителите, служителите и кооператорите от района.

Призовават дружния колектив от стопанството на упорита работа за претворяване в живота историческите решения на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия.

Весело празнуване, другари!

ДИП „ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА“

— ТУТРАКАН —

Административното ръководство, партийното, профсъюзно и младежки ръководства честитят

Новата 1964 година

на всички кооператори-производители, конопроизводители и пашкулопроизводители от Силистренски окръг.

Пожелават на своя дружен колектив крепко здраве и нови още по-големи победи в труда. Да развяваме, другари, още по-високо знамето на социалистическото съревнование през Новата мирна година!

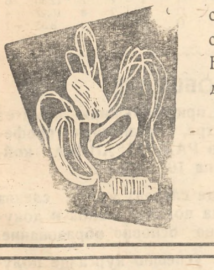

ТПК „МЕТАЛ“

— Силистра —

Управителният съвет на кооперацията, партийното и младежки ръководства честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички първенци в труда, на ударниците и рационализаторите, на член-кооператорите и многобройните клиенти.

Желаят им нови трудови победи в изпълнение решенията на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия.

В
Е
С
Е
Л
О

прекарване на
празника,
другари!

Промкомбинат „Текстил“

— Силистра

На ударниците и рационализаторите, на всички работници и служители, на многобройните ни клиенти

ЧЕСТИТА НОВАТА ГОДИНА!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС приканват трудовия колектив на комбината да завоюва нови трудови победи!

ВЕСЕЛО ПРАЗНУВАНЕ НА ВСИЧКИ, ДРУГАРИ!

Трудово-производителна кооперация „ДУНАВ“ — СИЛИСТРА

Честита

НОВА ГОДИНА

на всички!

Управителният съвет, партийното бюро и комитетът на ДКМС призовават производствениците да

преизпълнят новия производствен план на кооперацията.

ТРУДЕЩИ СЕ, ползвайте услугите на кооперацията, където ще бъдат задоволени Вашите изисквания!

ДСП „Млекопреработване“

— СИЛИСТРА

Административното ръководство, партийната, профсъюзната и младежки организации приветствуват всички свои работници и служители, кооператорите и кооператорките животновъди, управителните съвети на ТКЗС и всички трудещи се от града и окръга по случай

Новата 1964 година.

През новата година — нови трудови победи, щастие и радост в семействата!

Весело празнуване!

Държавен месокомбинат — Силистра

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

На борческия трудов колектив, на кооператорите-доставчици и на клиентите, като им пожелават да постигнат нови, още по-големи трудови победи.

Да крепне мирът и дружбата между всички народи!

Преди да стъпим на фестивалната естрада

ТЯХНАТА РАДОСТ

17.30 часът. Мразовита вечер. Стотици трудови хора напущат работните си места, увиват се в балтоните си, загръщат топлите шалчета. Никак не е приятна милувката на северния вятър. Тя гони хората от улиците, кара ги да бързат...

Цветана Илиева остави машинката за хващане на бримки, разкърши уморените си пръсти, облече палтото, пожела на другарките си приятно шетане в къщи и забърза по „своя работа“.

Сбогува се с клиентите си и Мария Върбанова, затвори часовникарския магазин и също забърза нанякъде. Задъхано се спускаха по дървените стъпала Ганка Енчева, Николинка и М. Топорова от отдела за детски поръчки...

Недялка Борисова и Недялка Петрова напуснаха топлите си домове в ранния вечерен час...

И пътищата на всички тези жени се събраха пред канцеларските помещения на ТПК „Инвалид“..

В стаята на счетоводството вече се чуваше женска глъчка. Величка Атанасова, Здравка Блажева и другарките им от детската конфекция и от канцеларията бяха вече дошли.

Събираха се за репетиция жените от вокалната група на кооперация „Инвалид“. 28 работнички от всички отдели, 28 приятелки на песента, 28 сърца неуморими от дневния труд и грижи.

Двадесет и осем гласа запяват „Чудното славейче“. Това е най-новата песен, която сега разучават.

В лек ръченичен ритъм звънят сопраните, пригласят алтите и третият глас. Кръшен като самата славеева песен е припевът:

„Янке ле мари хубава,
Янке ле мари гиздава!...“

Но той е доста труден, особено за вторите и третите гласове. Неувереност се появява по нечии лица и.. умора.

—Стегнете се де! За новогодишното тържество на предприятието искат да изнесем програма. Да не се изложим! — Ръководителят на вокалната група Живко Василев е взискателен, но никой не му се сърди за това. Той умее да ги насърчи, да ги увери в собствените им сили, да ги мобилизира. Ето и сега думите му постигнаха желания ефект. Оживиха се жените, а нечий глас подхвърли:

—Ние в Трявна пред чуждите не се изложихме, че сега пред нашите ли?

През лятото множина работници от „Инвалид“ бяха на обмяна на опит в Трявна с тамошното сродно предприятие. Там вокалната група изнесе концерт и с голям успех участвува и в тържеството за откриване на новото им кино.

Само от една година съществува вокалната група, но ето че славата й прехвърли границите на окръга, макар че си е поставила много по-скромна цел—да разнообразява културния отдих на работничките и работниците от кооперацията...

Все по-тъмен става хоризонтът над Дунава, по-студена декемврийската нощ, но песента нехае. Тя предизвикателно кърши мелодия в ушите на вятъра, а той мимо волята си я разнася надалече.

Репетицията свърши. Двадесет и осем жени поемат отново към домовете си и пак пеят.

„Тръгнали са две бригади млади
Доне ле, либе ле, Дуне, море Дуне,
Петруно пиле шарено...“

Катя УЗУНОВА

В стругарната работилница на Втора политехническа гимназия в Силистра. И тук, както в завод, се поставят норми, и тук всеки се стреми към по-висок разряд.

НА СНИМКАТА: Ученици от XI-б клас на практика под ръководството на преподавателя Калин Калинов.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Бюлетин на Окръжната комисия по възпитанието и дисциплината към Окръжната футболна секция

На съвместното заседание на бюрата на окръжната секция по футбол и комисията по възпитанието и дисциплината, проведено на 17 декември 1963 година, се взеха следните решения:

1. Разгледана беше и не се уважи молбата на физкултурния колектив при Промкомбината—Силистра, против съдията, ръководил срещата на Промкомбината с Дулово.

Състезателят Петър Христов от отбора на „Червена звезда“—Дулово се лишава от състезателни права до края на първенството за нанасяне на побой на противников състезател. Полученият резултат на терена 3:0 се запазва.

2. Разгледана беше и не се уважи молбата на физкултурния колектив на ДЗС „Я. Забунов“ за срещата му с отбора на село Сокол.

Състезателят Димитър Владов от ДЗС „Я. Забунов“ се лишава от състезателни права за три срещи—едната на 1 декември 1963 година и двете за пролетния сезон през 1964 година, поради често влизане в пререкание с футболния съдия.

3. Лишава от участие в една среща през пролетния сезон на 1964 година състезателят Иван Стоянов от отбора на село Сребърна за лошо държание на терена и за влизане в пререкание със съдията в срещата Добротица—Сребърна.

4. Разгледана беше молбата на физкултурното дружество „Лудогорец“—Паисиево във връзка със проведената среща с отбора на село Кайнарджа, състояла се на 21 декември в Кайнарджа. За лоша охрана и за лошо държание на публиката отборът на Кайнарджа се лишава от едно домакинство. Срещата ще се проведе в Средище и ще бъде валидна за пролетния сезон през 1964 година.

Състезателят Марин Стоянов Добрев от отбора на село Кайнарджа се лишава от състезателни права за три срещи, двете от есенния сезон, а едната от пролетния през 1964 година.

5. Проведената среща между отборите на „Червена звезда“ (Дулово) и ДМЗ „Стомана“ (Силистра) — юноши се приема за редовна. Полученият резултат на терена 2:1 се запазва. Молбата на физкултурния колектив на ДМЗ „Стомана“ не се уважава поради неаргументирани данни.

6. Установи се, че в срещата Паисиево — Айдемир е бил включен в отбора на с. Айдемир нередовен състезател. Това е грубо нарушение на правилника (чл. 69, буква „А“) и затова от актива на Айдемир се отнемат 6 точки.

Резултатът, получен на терена в полза на село Айдемир, се запазва.

Предлага се на бюрото на ОС на БСФС да се занимае със случая и да се разформирова секцията по футбол към дружеството в Айдемир като се потърси административна отговорност на виновниците за тези нарушения.

7. За умишлено ритане на противников състезател в срещата ДЗС „Я. Забунов“—Белица се лишава от състезателни права за три срещи Иван Неделчев Петров от Белица. А Цоню Христов от отбора на ДЗС „Я Забунов“ за пререкания със съдията се лишава от една среща.

Окръжната комисия по дисциплината и възпитанието задължава дружествените футболни секции да работят още по-системно за възпитанието на състезателите.

След завършване на есенния полусезон

Крайно класиране в „А“ окръжна футболна група

	М	П	Р	З	ГР	Т
1. Дулово	15	11	2	2	21:18	24
2. Главиница	15	9	5	1	52:25	23
3. Средище	15	11	1	3	48:22	23
4. Кайнарджа	15	9	3	3	28:15	22
5. Промкомбинат — Силистра	15	9	2	4	38:16	20
6. ДЗС „Я. Забунов“	15	6	5	4	19:24	17
7. Нова Черна	15	7	3	5	27:29	17
8. Попина	15	5	3	7	23:40	13
9. Искра	15	5	3	7	19:25	13
10. Сребърна	15	4	3	8	28:38	11
11. Секулово	15	5	3	7	11:35	11
12. Паисиево	15	5	0	10	28:45	10
13. Белица	15	5	0	10	14:25	10
14. Сокол	15	3	3	9	27:37	9
15. Добротица	15	3	0	12	25:40	6
16. Айдемир	15	5	1	8	31:38	5

Крайно класиране в юношеска „А“ окръжна футболна група

	М	П	Р	З	ГР	Т
1. Дулово	11	11	0	0	53:5	22
2. ДМЗ „Стомана“	11	10	0	1	46:6	20
3. Средище	11	7	0	4	24:15	14
4. Главиница	11	4	4	3	15:16	12
5. Искра	11	4	1	6	17:22	9
6. Кайнарджа	11	3	3	5	9:16	9
7. Добротица	11	4	1	6	12:19	9
8. Калипетрово	11	4	1	6	14:22	9
9. Айдемир	11	3	1	7	11:23	7
10. Сокол	11	3	1	7	10:20	7
11. Сребърна	11	3	1	7	11:31	7
12. Белица	11	3	1	7	10:31	7

Крайно класиране в „Б“ окръжна футболна група — зона Силистра

	М	П	Р	З	ГР	Т
1. Алеково	9	6	1	2	24:8	13
2. Алфатар	9	5	2	2	17:8	12
3. Срацимир	9	6	0	3	24:13	12
4. Посев	9	3	3	3	11:11	9
5. Чолаково	9	4	1	4	15:18	9
6. Войново	9	7	0	2	20:11	8
7. Честименско	9	2	3	4	8:18	7
8. Голеш	9	3	0	6	7:21	6
9. Краново	9	2	1	6	10.17	5
10. Попрусаново	9	1	1	7	7:21	3

Крайно класиране в „Б“ окръжна футболна група — зона Тутракан

	М	П	Р	З	ГР	Т
1. Шуменци	10	8	1	1	27:7	17
2. Зафирово	10	6	1	3	17:13	13
3. М. Преславец	10	5	2	3	17:10	12
4. Гарван	10	4	3	3	16:10	11
5. Варненци	10	2	6	2	13:11	10
6. Старо село	10	3	3	4	14:13	9
7. Преславци	10	4	1	5	13:16	9
8. Цар Самуил	10	3	3	4	11:16	9
9. ДЗС Н. Черна	10	3	3	4	7:13	9
10. Коларово	10	2	2	6	8:10	6
11. Бреница	10	1	1	8	8:19	3

Крайно класиране в „Б“ окръжна футболна група—зона Дулово

	М	П	Р	З	ГР	Т
1. Черноливи	11	9	1	1	27:12	19
2. Иширково	11	9	0	2	32:14	18
3. Межден	11	8	1	2	29:13	17
4. Върбино	11	6	2	3	22:15	14
5. Бабук	11	5	3	3	28:19	13
6. Брадвари	11	6	1	4	22:15	13
7. Правда	11	4	2	5	22:21	10
8. Окорш	11	4	1	6	16:22	9
9. Черковно	11	3	2	6	17:23	8
10. Смилец	11	2	2	7	12:30	6
11. Ситово	11	1	2	8	10:27	4
12. Светослав	11	0	1	10	8:33	1

Факти и хипотези ◆ В минути на отдих ◆ Подводни очи

Завършена ли е историята на полувековната загадка?

Тунгуската катастрофа

Преди половин век стана събитие, което и до днес вълнува умовете на учените. Какво се случи?

Падна метеорит или комета, които са се взривили при удара със земята или във въздуха!

Станал е атомен или термоядрен взрив!

Ето различните преценки на събитието. В процеса на изследванията и размислите отмираха едни и се раждаха други хипотези. Изказваха се фантастични предположения. Големи трудности препречваха изследванията на отдавнашното явление. За първи път след двестагодишното си съществуване науката за метеоритите се натъкна на подобно явление. Само днес, когато науката в много области и преди всичко в областта на взривните явления получи голямо развитие, се създадоха реални предпоставки за окончателно изясняване на тайнственото явление

Хронология на изследванията

1908 година, 30 юни, 7 часа и 15 минути. Над Централен Сибир стремително се понесе ослепително огнено кълбо, по чийто път на небето оставаха следи от прах във вид на сива ивица. След няколко минути се разнесе удар, грохот и бумтеж, съпроводени от разтърсване на почвата.

След няколко дни при директора на Иркутската магнитна и метеорологическа обсерватория А. В. Вознесенски постъпиха десетки съобщения на очевидци.

В писмата се изтъкваше, че е наблюдавано летящо червено кълбо между зенита и хоризонта, което отстрани и след себе си е оставяло разноцветни ивици, а на северо-запад — клин от лъчи, спускащ се косвено към хоризонта и т. н.

Земетресението и въздушните вълни, предизвикани от падането на метеорита, бяха зарегистрирани от сеизмографа на Иркутската обсерватория. По свидетелските показания и сеизмографа Вознесенски определи момента на падането, направлението на полета, мястото на падането на метеорита и предположи, че „първите експлозии на метеорита са станали не на повърхността на земята, а на височина около 20 километра над нея“.

В нощта срещу 1 юли и в послаба степен през следващите нощи над територията на Европа и Западен Сибир се наблюдаваха необикновено светли нощи. Затова съобщаваха едва ли не всички европейски списания и вестници.

1921-1922 ГОДИНА. През време на експедицията на Академията на науките в Сибир Л. А. Кулик събра нов материал за падането на метеорита и независимо от Вознесенски установи район на падането, който съвпадаше с изводите на Вознесенски.

1925 ГОДИНА. А. Вознесенски за пръв път публикува материали относно падането на метеорита, събрани от него през 1908 година.

През лятото на 1927 година под ръководството на Л. А. Кулик беше проведена първата експедиция на Академията на науките в района. В резултат на двуседмичното обследване на централната му част беше открито поваляне на гората и открити многочислени кръговидни ями, приети за метеоритни гнезда.

Кулик направи предположение за падането на рой железни метеорити, достигнали земната повърхност с космическа скорост и причинили изгаряне на дърветата.

През 1928 година втората експедиция на Кулик не откри никакви останки от метеорит. И през следващите две години — отново неуспешни издирвания на останки от метеорит.

Английският метеоролог Уипл обнародва микрбарограми на задгранични станции със запис на въздушните вълни от 30 юни 1908 година и оцени енергията им на 3.10 на двадесета степен ерга.

1932 ГОДИНА. В. И. Вернадски предположи, че метеоритът е представлявал плътен облак от космически прах, преминал през атмосферата и предизвикал мощно развитите сребристи облаци от 30 юни до 2 юли 1908 година.

1934-1935 ГОДИНА. Уипл предположи, че метеоритът но същество е бил малка комета и че опашката на кометата е била обхваната от атмосферата. Астапович разви тази хипотеза.

В 1939 ГОДИНА. Л. А. Кулик, убедил се, че закръглените ями нямат метеоритен произход, предположи, че е имало взрив, при който в почвата са се образували кратери, и проведе сондажно-изкопни работи.

1947 ГОДИНА. На 12 февруари в Далечния изток падна гигантският Сихоте— Алински метеорит. Бяха събрани 23 тона негови късчета и се получиха нови данни за разрушаването на метеорните тела в атмосферата. Е. Л. Кринов за пръв път откри макроскопически магнетитови топчета, представляващи продукт от разпадането на Сихоте — Алинския метеорит. Тези данни по-късно бяха използвани при изучаване падането на Тунгуския метеорит.

В 1949 ГОДИНА в монографията си „Тунгуският метеорит“ Е. Л. Кринов получи нова траектория на метеорита, насочена от югоизток към северозапад.

ПРЕЗ 1957 ГОДИНА научният сътрудник на Комитета по метеоритите А. А. Явнел откри магнетитови топчета и желязно-никелови частици в почвените образци, открити от Кулик. Предположено беше, че те са част от разпръснатото вещество на Тунгуския метеорит.

1958 ГОДИНА Комитетът по метеоритите при Академията на науките на СССР проведе комплексна експедиция на мястото, където е паднал метеорита, възглавявана от геохимика К. П Флоренски. За пръв път беше обследвана цялата област със повалена гора, установени бяха границите и формата й, определена бе площта й. Установен беше надземният взрив на метеорита.

През 1959-1960 година стана обработка на материалите от експедицията през 1958г., установено бе наличието на магнетитови, силикатни и др. топчета, съставена беше точна карта на областта с повалената гора. Това позволи да се определи мащабът на явлението и да се изчисли енергията на взрива—4 10 на двадесет и трета степен ерга. (М. А. Цикулин). Извърши се обработка на аерофотоснимките на района на падането, оставени от Кулик. Допълнително бяха събрани сведения за аномалните светли нощи и установена областта на тяхното разпространение. Бяха проведени теоретически изследвания за взривателния механизъм на тяло с предполагаема кометна природа и леден състав.

На магнитограмите на Иркутската обсерватория К. Г. Иванов откри смущение на магнитното поле на Земята по време на катастрофата. Предложени бяха няколко хипотези за обяснението на това явление (на К. Г. Иванов, С. О. Обашев, Г. М. Идлис, и З. В. Карягина). Групата на А. В. Золотов направи изследвания за радиоактивност в мястото на падането.

Въз основа на сумата от фактически данни относно Тунгуския метеорит акад. В Г. Фесенков разви кометната хипотеза за неговото естество. Основните му аргументи: 1. Характерът на светлите нощи и помътняването на атмосферата, което може да бъде обяснено със запрашването на горните й слоеве с частици от комета. 2. Наличието на окислени железноникелови, силикатни и др. топчета при отсъствието на метеоритни късчета. 3. Установяването на надземен взрив. Последните два факта са възможни, ако Тунгуският метеорит е бил ядро на комета, състоящо се от замръзнали газове и вода с примес от мъчноразтопими частици. 4. Сходство между орбитата на Тунгуския метеорит и орбитата на кометите.

Резултатите от проучванията на Тунгуския метеорит бяха докладвани и обсъдени на Деветата метеоритна конференция през лятото на 1961 г.

През 1961 ГОДИНА Комитетът по метеоритите съвместно с Института по геохимия и аналитична химия при АН на СССР проведе комплексна експедиция в района на падането на метеорита под ръководството на К. П. Флоренски с участието на 80 човека. Предварително беше установено, че е повишено съдържанието от разпръснато вещество в участъците на север от централната част на района с повалена гора. Беше направено заключение, че повишеният прираст на дърветата се обяснява с промяната на биологическите условия на растежа. Бе изяснена слабата степен на дървесното обгаряне.

Групата на А. В. Золотов дойде до извода, че в тайгата е станал ядрен взрив.

Сега се извършва пълна и всестранна обработка на събраните научни материала.

* * *

Ясно е, че природата на това явление не е напълно разкрита. Необходима е щателна работа, нужни са факти и истински научен спор, решителни и смели мнения, основани на най-новите научни данни на естествознанието. Но няма съмнение, че този толкова важен проблем ще бъде окончателно разрешен от науката.

(По сп. „Техника молодежи“)

За такива няма място в селото

Неотдавна другарският съд от село Коларово проведе своето поредно отчетно-изборно събрание. Интересът на кооператорите към събранието беше голям и за това, че след него на свое заседание другарският съд щеше да разглежда делото против Хамид Юмеров по оплакване на Илия Йоргов, и двамата от селото.

Събранието бе открито от председателя на селския комитет на Отечествения фронт другарят Александър Караиванов. В прочетения доклад от другаря Иван Милков се изтъкна, че за изтеклия период от две години, другарският съд е разгледал повече от 10 дела от различен характер. В доклада се изясни, че не винаги кооператорите търсят помощта на другарския съд при разрешаването на спорните въпроси.

На края съдът разгледа поведението на Хамид Юмеров. Пред съда се изясни, че същият е организирал младежите Нейко Русев, Кямил Ахмедов, Фаик Мехмедов, Юсеин Даудов и Хамди Адемов и заедно с тях под влиянието на алкохола са нанесли побой на Илия Йоргов. В резултат на това същият в продължение на 10 дни не е можал да ходи на работа.

Като установи, че Хамид Юмеров и друг път е имал такива хулигански прояви, и това, че той не е жител на селото, а живее тук съдът реши същият да бъде изселен от селото, а неговите съучастници да заплатят на пострадалия 20 трудодни обезщетение.

Стоян НЕДЕЛЧЕВ

СЪОБЩЕНИЕ

Радиоклубът при Окръжния комитет на ДОСО—Силистра, организира професионален курс по РАДИОТЕХНИКА, който ще започне на 10. I. 1964 г.

Желаещите да следват курса, следва до 8. I. 1964 год. да подадат молба и документ за завършено основно образование.

Завършилите успешно курса ще получат документ и разряд по специалността.

ОТ РАДИОКЛУБА

ТОТО 2
„НГ“
ИЗВЪНРЕДЕН НОВОГОДИШЕН ТИРАЖ
ЩЕ СЕ ПРОВЕДЕ В СРЯДА НА 1 ЯНУАРИ 1964 ГОД: ТЕГЛЕНЕТО НА ТИРАЖА — В СОФИЯ.
ФИШОВЕ ЗА НОВОГОДИШНИЯ ТИРАЖ ЩЕ СЕ ПРИЕМАТ В НЕДЕЛЯ, ПОНЕДЕЛНИК И ВТОРНИК НА 29, 30 И 31 ДЕКЕМВРИ.
ПРИ ПОПЪЛВАНЕТО НА ФИШОВЕТЕ ЗА НОВОГОДИШНИЯ ТИРАЖ В ГРАФАТА „ТИРАЖ“ СЕ ВПИСВАТ БУКВИТЕ „НГ“, А В ГРАФАТА „ДАТА“ — „1. I. 1964“.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 153 (708) | Вторник, 31 декември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДА БЪДЕ МИРНА И БЛАГОДАТНА!

Измина 1963 година. Настъпва Новата 1964 година. Една година премина в историята. Идва нова—с много надежди, с много вяра, събудени от старата. Устремът към социализма, към мир, към щастие продължава с пълен темп.

Отминалата 1963 година беше богата на събития, богата на успехи. Тя бе широка твърда крачка в борбата на нашия народ за социализъм, в борбата на народите от целия свят за мир. Новата година трябва да умножи тези успехи—мирът да бъде укрепен и заздравен, социалистическото строителство да се разгърне на още по-широка основа.

1963 година бе първата година след историческия Осми конгрес на родната комунистическа Партия. Светлите перспективи, които той разкри пред българския народ го вдъхновиха на денонощен упорит труд, за изграждането на светлото бъдеще на социалистическата ни Родина. Разгърна се инициативата, мощта на трудещите се както никога досега. И както никога досега влязоха в строя едно след друго крупни промишлени предприятия — Азотно-торовия завод край Стара Загора, ТЕЦ „Марица — изток", първият етап на Кремиковския металургичен комбинат, на Нефтопреработвателния завод край Бургас, язовир „Тополница" и много други. Промишленото сърце на Родината заработи по-мощно. И това само за първата година след Осмия партиен конгрес.

Селското стопанство също се разви. В него навлязоха нови машини, нови напоителни системи, много нови специалисти. И въпреки неблагоприятните климатични условия, то даде на родината достатъчно мляко, масло, месо.

С много ентусиазъм и чувство на отговорност се трудиха през годината и работниците и кооператорите от нашия окръг. Промишлеността изпълни годишния си план още на 23 декември и за последните осем дни на годината даде на Родината продукция за 1.5 милиона лева. А ред предприятия изпълниха плановете си месеци напред, като ДКК „Нектар", ДИП „Текстилни влакна"—Тутракан и други. Кооператорите работеха с умение и напрежение и получиха планираните доходи. Животновъдите от Ситово изпълниха обещанията си и надоиха 270 тона мляко над плана. Високи добиви от царевица получиха звената на Бойка Пенева от Калипетрово—507 кг, на Милка Ангелова от Сокол—470 кг. Бригадата на Димитър Ковачев от Прохлада получи по 227 кг пшеница от декар.

Нарасна редицата на челниците, на онези, които с умение и всеотдайност изграждат мощта на Отечеството. Нараснаха редиците на бригадите за комунистически труд съчетали в себе си работата по производстството с възпитанието на гражданина на комунистическото общество. Призивът „Да достигнем и надминем първенците" стана всенародно движение, обхвана и последния работник. И в цехове, и във ферми, и в училища, навсякъде първенците са уважавани хора. Техният производствен опит се изучава. Той стана основа на бъдещите още по-големи успехи.

Затова с още по-голяма радост посрещаме Новата 1964 година. Тя ще бъде още по-светла, изпълнена с трудови победи. През 1964 година нашият народ ще чествува Двадесетгодишнината на Деветосептемврийската победа. В чест на тази светла дата много нови мощности ще влязат в строя, много нови герои на труда ще запишат имената си в списъка на най-добрите народни синове и дъщери. Социалистическата ни Родина ще продължи да цъфти, да възвисява ръст.

На новогодишните вечери по отдавнашен обичай вдигаме наздравица и пожелаваме щастие и успех. И ние сме уверени, че ще ги имаме, че ще победим в строителството, в производството, в техниката, в селското стопанство, че ще овладеем нови висоти на науката. Нашата увереност е плод на нашата дружба с великия Съветски съюз, на ясната цел, която сме си поставили, на ръководството на славната Българска комунистическа партия.

Ние гледаме с вяра в бъдещето. 1963 година бе мирна и щастлива година. Народите на социалистическите страни направиха огромна крачка към своето комунистическо утре. Техническата мисъл достигна нови хоризонти. Великият Съветски съюз изпрати в Космоса своята най-смела дъщеря, първата жена-космонавт Валентина Терешкова. Наложи в света разведряване. Ледовете в международните отношения започнаха да се топят. Първата стъпка бе подписването на Московския договор за забрана на опитите с ядрено оръжие в Космоса, атмосферата и под водата. Последваха нови стъпки—великите страни се задължиха да не извеждат в орбита спътници с ядрено оръжие. Народите по-спокойно посрещат новата година. Техните погледи са обърнати към Москва, към Никита Сергеевич Хрушчов, най-великият миротворец на нашето време, с надежда, с вяра, че 1964 година ще им донесе още повече щастие, ще укрепи още повече мира.

Затова и ние изпращаме сърдечен новогодишен поздрав на съветските хора, на великата Комунистическа партия на Съветския съюз и им пожелаваме още по-големи успехи в строителството на комунизма, в укрепването на мира и дружбата между народите. Ние приветствуваме братските народи от социалистическите страни, които заедно с нас уверено строят новия живот на благоденствие и мир. На народите от цял свят, борещи се за национална независимост, свобода и демокрация изпращаме привет.

Нека Новата 1964 година бъде още по-щастлива, да запише нови победи на мирното социалистическо строителство, на борбата за мир в света, на тържеството на свободата и прогреса.

ДА БЪДЕ ЧЕСТИТА И БЛАГОДАТНА!

В ПРАЗНИЧНАТА НОЩ

Пак вечерта на празник ни събра,
събра ни пак за Новата година.
На нашата, богатата софра
искри и пени се червено вино.

Настъпва и очаквания час.
Налейте, дайте още пълни чаши!
За тия, дето днес не са със нас —
за падналите в бой другари наши.

И нека да пресекне глъч и смях.
Часовникът ще звънне в тишината.
Да помълчиме мъничко за тях
и пак ще продължиме веселбата.

Навън е нощ. Часовникът звъни.
Навън спокойно едър сняг се стели.
Ний пеем песни от ония дни,
когато заедно със тях сме пели.

Те паднаха. До вчера бяха с нас.
Снегът затрупа чуки и долини.
Очите им отворени тогаз
се вглеждаха към нашите години.

О, тези незатворени очи,
загледани дълбско във века ни.
Знам, виното за миг ще загорчи,
но гръмко ще се носи песента ни.

Ний пеем. Пее нашето сърце.
Дългът и съвестта напред ни викат
и близка е желаната ни цел,
годината на времето велико.

Климент ЦАЧЕВ

ПЛАНЪТ И ОБЕЩАНИЯТА СА ИЗПЪЛНЕНИ

ТРУДОВИЯТ колектив на ДМЗ „Сомана" —Силистра преди два дни изработи последните изделия по плана на 1963 година. Произведена е метална продукция за 40 000 лева в повече от годишната задача. Челник на предприятието е пресовият цех, който още на 8 декември започна да дава надпланово производство.

* * *

РАБОТНИЦИТЕ и работничките от ДИП „Добруджа" — Силистра на Нова година ще вдигнат тост за голямата победа, извоювана с упорит труд и много усилия. Преди три дни бригадите изтъкаха последните метри плат по плана за 1963 година. Предприятието предаде на народното стопанство 3 342 000 метра тъкани при план 3 332 000 метра. Трета секция от „зелена смяна" има изпълнение на задачата си 104 на сто, при качество 98,9 на сто. След нея е трета секция от „синя смяна" с изпълнение 103 на сто и качество 98,8 на сто.

* * *

ПАРТИЙНОТО, административното и профсъюзното ръководства на Държавния месокомбинат — Силистра с радост рапортуваха на 27 декември, че са изпълнили плана за 1963 година. Произведено е месо и месни произведения за 5 000 лева в повече.

* * *

РАДОСТ грее по лицата на работничките и работниците от Промкомбинат „Камъшит" —Силистра. Вчера предприятието изпълни плана за годината, като даде надпланова продукция за 2 000 лева. Произведени са камъшитови и други изделия общо за 2 761 000 лева. Най-радостни от всички са обаче хората от папурения цех, от камъшитового производство и други, които отдавна вече работят по плана за 1964 година.

ПРЕДИ ДА ЗАБЛЕСТИ НОВОГОДИШНАТА ЕЛХА

ВЕСЕЛО градът шуми от предпразничния ден. Утре е Нова година. Навсякъде гъмжило от хора, които бързат с чанти, с мрежи, пълни с продукти и подаръци. По улиците потокът непрекъснато расте. Той иде от там, където пътя води за агенцията. Едни рейсове пристигат от селата Стефан Караджа, Белица, Добротица, Голеш, Попина... други заминават за Русе, Коларовград, Варна... Млади и стари с весели лица носят кошници, денкове, кокошки. Довечера те ще посрещат празника при свои, при близки. Много от пътниците държат в ръцете си по 40-50 гевреци, нанизани на връв. Сурвакарите не са забравени, за тях вече са осигурени и кравайче. Измежду пъстрата тълпа на пристигащите е и една млада жена с четиригодишно дете. Тя внимателно слезе от един Чепел, сърдечно благодари на шофьора и тръгна по улиците към центъра на Силистра. Макар и да бе натоварена с доста багаж, тя спираше, но не за да отпочиват слабите й ръце, а просто да гледа, да се радва на новите постройки. Мария Иванова напусна Силистра, когато бе на 18 години, веднага след като се омъжи. От четири години тя не е идвала в своя роден град. На Славея, на малката си дъщеря тя обеща, че тази Нова година ще посрещат в Силистра, при дядо и при баба. Мария удържа на обещанието си. Но сега къде да води малкото си дете, тя самата не знаеше. На мястото, където преди това стояха схлупени малки дюкянчета и тяхната почти рухнала къщица, сега се издигат красиви и високи блокове. На рейса щяха да я чакат майка й или баща й, но се получи така, че пристигна не с рейс в десет часа сутринта, а в 7 часа и с камион. Шофьорът бе твърде любезен и ги докара, но не познаваше родителите й, за които тя го пита. Той самият бе преселник от разградските села. Мария огледа величествената сграда на ОТП, Дома на културата, сградите на Окръжния народен съвет, Окръжния комитет на Партията, на ТПК „Дунав", и се отправи по широката улица „Георги Димитров". Младата жена бе развълнувана от всичко което видя. Градът, в който се бе родила, градът, в който бе изживяла първите си момински трепети, бе друг — необикновено хубав, нов, и все пак толкова скъп. От вълнение в очите й бликаха сълзи на радост и гордост. По улиците тя срещна шумна група от младежи и девойки.

Учениците от XI-а клас при Първа гимназия бързаха за училище. Те трябваше да огледат за последен път дали всичко е както трябва — украсата, програмата. Тази вечер и те— единадесетокласниците ще се съберат всички да посрещнат Нова година. Заедно ще пеят, ще се веселят, защото само след няколко месеца всеки от тях ще тръгне по свой път в живота. Всеки ще се стреми към мечтата си. Затова те с нетърпение очакват Новата година, защото през 1964 година ще направят и първите си крачки към осъществяване на желанията си. Красимира Любомирова ще отиде да следва или история, или география, но какво? — тя още не е решила, защото и двете науки я интересуват еднакво силно. Кръстинка Добрева — металургия, Цветанка Калчева — медицина, Пенчо Манолов — математика, а Димитър Токушев, на когото му казват: „философа", може би един ден ще стане доктор по философия. Младостта е упорита и способна на големи дела.

Като гимназистите обичат да мечтаят и децата от целодневната детска градина „Герман Титов". Приказките, които те научават от своите възпитателки, правят фантазията им богата, и те искат да приличат на любимите си герои. Много от децата ще посрещнат Дядо Мраз и Нова година като Снежанка, Маша, храбрия Иван... други деца като пеперуди, зайчета. Сега детският смях звъни щастливо в красиво подредените стаи. Чуват се песни, стихотворения и всичко е за Дядо Мраз и за Нова година. Вече някои от възпитаниците разказваха как са срещнали Дядо Мраз из града, и как са му напомнили да не ги забрави, и вечерта да дойде и в тяхната детска градина.

Предпразнични вълнения има във всеки дом, във всяко предприятие, училище.

А върволиците от хора все растат и изпълват магазините, изпълват улиците с весела глъч, с тържествеността на приближаващия празник. Всички живеят със страстното очакване за ново щастие, за нова радост през 1964 година.

Малина ПЕТРОВА

РАДОСТ КРАЙ ЕЛХАТА!
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НА ТРЕТО МЯСТО В СТРАНАТА

ЗАДРУЖНО живяха и работиха през цялата година овчарите от село Поляна. Довечера те пак ще бъдат заедно около новогодишната вечеря, ще вдигат тостове за наздравица на целия колектив, който успешно изпълни и преизпълни годишната задача. Още през месец юли бригадирът на овцефермата Сталю Петров Сталев съобщи на ръководството на Ситовското стопанство, че овчарите от село Поляна са изпълнили годишния си план за млякото, като са предали 43 900 л мляко, вместо 40 000 и са настригали с 1 200 кг вълна повече от заплануваната. От 12 те овчари във фермата няма нито един, който да изостава в работата.

Голяма бе радостта на овцевъдите, когато разбраха, че техните успехи са найголеми в стопанството и че първенците са именно те. Но още по-щастливи са те сега, когато научиха, че Министерството на селскостопанското производство ги награждава с 100 лв за добра хигиена в овцефермата през 1963 година.

Днес е последният ден от старата календарна година и за овчарите от Поляна Те с гордост говорят за постигнатите трудови победи. Сега в навечерието на Новата година у тях се пораждат надежди и стремежи за още по-големи успехи през 1964 година.

Милка ИВАНОВА

ЧЕТЕТЕ В БРОЯ:

2 стр. Среща на мечтите
Новогодишни интервюта
3 стр. Литература, наука и изкуство
ЗА ВАС, ДЕЦА
4 и 5 стр. Радостен отчет
от една плодотворна година
Ново и красиво село
Пулсът на младостта-Фоторепортаж
8 стр. ХУМОР
НОВОГОДИШНИ ПОЗДРАВЛЕНИЯ

Последни часове на 1963 година

Среща на мечтите

ДОКАТО е жив, човек все мечтае. Без мечти и планове той не може. Творецът на социализма и мечтите са неотделими както слънцето и очите. А срещу Нова година човек мечтае най-много и стремежите му искрят с най-чиста светлина. Тази светлина струи от искрените и категорични думи, от широко отворените очи. На нашата страница ние ви приближаваме към тази светлина в очите и думите на четирима от многото наши съвременници — един работник, един бригадир в ТКЗС, една ученичка и един лекар.

КЕРАНКА КОСТОВА

ученичка от XI-б клас на Втора политехническа гимназия в Силистра

ЕДНО от тези момичета, които бяха се привели над фрезмашините в стругарната работилница. Облечено в син работен костюм, съсредоточено, сериозно, навело поглед към въртящия се диск, то се изправи и подигна сключените си вежди:

— Ще бъде последният ни ученически новогодишен празник. Знаете ли как го очакваме?

Завършваме вече. Нашата мечта сега е да вземем последните изпити в училище, да стиснем в ръка дипломите и да навлезем в живота. Затова уча, старая се и все си мисля за края на годината, когато всички ще се почувствуваме наистина големи.

Осмият конгрес ни задължи да учим за практиката, да овладяваме още в училище някаква специалност, особено полезна за народното стопанство. И аз много упорито работя по стругарство. Догодина ще науча повече тънкости на тази професия и вярвам, че ще успея да достигна висок разряд.—Керанка поглежда приведените над машините момчета и момичета и като че ли иска да прибави: когото и да попитате, ще ви каже, че една от мечтите му е тази. — Но аз желая да постигна и много други неща. Но какво ли не желае човек? Те желанията нямат край... Много обичам химията и математиката и ми се иска да следвам... И още една голяма мечта имам. Но тя е не само мечта, тя е решение: ще покрия разряд по гимнастика, а после ще гоня и майсторския разряд. Вярвам, че ще постигна и това. Аз имам много сили — ще успея. Но най-важното е да отида там, където ще бъда най-полезна за хората.

НИКО ДРАГАНОВ

вулканизатор от ТПК „Метал“

ЗА НОВА ГОДИНА ли? Е, ами какво?... — И поглежда така, че сякаш иска да каже: нали знаете, че човек си мисли все хубави неща и му се иска да се сбъднат. После, малко смутен: — Седемнадесетгодишен бях, като започнах да се трудя и винаги съм се стремил да бъда добър в професията. И през новата година ми се иска да преизпълнявам плана си и работата на всички ни да бъде по хубава. Мечтая да не се посрамваме никога и да си помагаме за всичко. Иска ми се около мен всички да могат... и ще помагам много на по-неопитните колеги.

Пък най важното е да бъдем здрави. Тогаз всичко може да се сбъдне. А, имам и едно друго желание: дунавската риба и през Новата година да кълве много, че аз не мога да мина без това пусто въдичарство.

Нико присви очи и по своему повдигна рамене: какво повече? Това е: здраве и труд.

Д-р ЛУКА ПРАНЧЕВ

рентгенолог на градската болница в Дулово

ЕДЪР тракиец от Пазарджишко. Лицето му е сериозно, усмивката сдържана.

—Много неща мечтая. Решил съм непременно да си взема специализация. Много естествено—трябва да се усъвършенствувам. А иначе... аз съм ерген—да ви обещая, че ще се оженя през Новата година, не зная дали ще изпълня обещанието.

Но най голямото ми желание е да имаме нова болница. Представям си колко хубаво ще бъде, ако тук дойдат още нови, млади колеги. Условията са тежки, но не е чак толкова страшно, колкото си представят някои... Та това ми е най голямата мечта: нови сгради, нова съвременна апаратура, модерни изследвания и здрави хора.

ПЕТКО ПЕНКОВ

животновъден бригадир от село Прохлада

—АЗ НЕ СЪМ млад вече— петдесет години имам. Нали съм бригадир— моята грижа е голяма. И през новата година все за работата ще мисля. То инак може ли?...

Иска ми се през шейсет и четвърта да направим новия телчарник, че да гледаме похубаво телецата в него. И туй ще стане—зная, че като сме решили, няма да се оставим. Само да сме здрави в бригадата, решили сме да стигнем този път 300 000 литра мляко в нашите ферми.

Бай Петко говори сдържано, не е много от приказливите. Но пък каквото говори, говори го със сигурност. Вярва човекът в себе си, в другарите си. А какво по-хубаво от това?

Среща на мечтите

1964 година — още една и още стотици, хиляди, милиони мечти. Толкова, колкото са хората. Но има мечти, които не се побират само в едно сърце. Най-голямата от тях художникът Георги Куртев се е опитал да изрази на тази рисунка. И мисли, че не е сгрешил, защото гълъбът на мира трябва да бъде винаги по-силен от атомния облак.

ПАК ДРУЖНИ И ВЕСЕЛИ

За пионерите от училище „Никола Вапцаров“ в Силистра цялата ваканция ще бъде празник. Те ще прекарат дните й задружно. В чудесния пионерски кът всеки ден те ще се забавляват с новозакупените занимателни игри, които развиват паметта и въображението. Приятни часове ще преживеят те и с др. Радка Неделчева, която ще им помогне да вникнат в образите на книгата „Под крилото на Партията“. Всеки пионер ще разкаже какви чувства и мисли са го вълнували, когато е разгръщал страниците й.

Много излети ще оживят снежните площадки. Много песни ще огласят училището, защото хористите ще продължат да репетират. И балерините ще танцуват като снежинките навън — другарката Мариам Хамбарян е обещала да не ги изоставя и през ваканцията.

Христо ДИМИТРОВ

Новогодишни интервюта

1964: СИЛИСТРА В НОВИ СТРОЕЖИ

ПРЕДВАРИТЕЛНА БЕЛЕЖКА. Нужно беше да се свържем с началника на отдел „Капитално строителство“ инж. Марин в. Той е един твърде енергичен инженер, подвижен, с малко прошарена коса. И — което е също важно—с мустак. Да, но нали е подвижен, не можахме да намерим и да видим ни самия инженер, ни мустака му.

Инженерите са хора, които се намират рядко.

Затова интервюирахме един работник от отдела, не по-малко енергичен и не по-малко отзивчив. Това бе др. Паскалев. Въпросът беше един-единствен:

— Кои са новите строежи в град Силистра през 1964 година?

Др. Паскалев си оправи вратовръзката и отговори:

★ За гостите на град Силистра е важно да знаят, че през 1964 година ще бъде завършен новият модерен хотел...

★ Непременно трябва да уведомим тези, които мислят да се женят и омъжват на Нова година, а и през цялата 1964 година, че започва строителството на голяма детска градина за 100 деца...

★ Нека бъдещите съпруги и съпрузи да бъдат спокойни — през 1964 година започва строителството на нов жилищен блок, който ще носи звучното име „Кристал“ и ще има 22 апартамента.

★ За голямо съжаление на консуматорите на вино, през идващата година ще завърши водоснабдяването на група „Силистра“. Тази група обхваща Силистра, Айдемир, Иширково, Ламбриново, Бабук, Алфатар, Цар Асен, Дулово...

★ Ще започне и работата по водоснабдяването в посока Цар Асен — Алеково...

★ През 1964 година започва строителството на нова гимназия в Силистра — срещу кооперативния пазар. Е, да предположим, че в нея ще се раждат по-малко двойки и повече способни граждани и гражданки.

Повече от десет вида производства

БОРИС НИКОЛОВ, главен инженер на ДМЗ „Стомана“:

— Новите производства през 1964 та? Пресовият цех ще служи през тази година и на водолазите — започва производство на дихателна апаратура, с която ще се плава под водата. Ще произведем и машина за почистването на отливки, която не само предпазва работниците от вредно заболяване, но облекчава и труда им. И формовъчни преси, и вибрационни сита ще правим. А производството на бойлери и автоцистерни ще увеличим значително — много са нужни. Това е.

ХАРАЛАМБИ ГЕОРГИЕВ, технически ръководител на ТПК „Метал“.

— Ние ли? Пак в услуга на вечно гладните и жадни деца и граждани, по-точно — на търговските работници, които се грижат за тях. За продавачите ще произведем три нови модела павилиончета за зеленчук и още три вида — за сладолед (но не за януари и февруари). Малките купувачи ще зарадваме с детски павилиончета, от които ще купуват играчките си, а всичко живо — с три нови модела ресторантски и градински столове. Да им е удобно и весело през новата година!

Новогодишният подарък—къде е той? По щандовете на СУМ, където до керамичните сувенири янтарно блестят ароматните парфюми и се диплят тежките платове или в магазините за обуща, или в книжарниците? Може би и тук, и там. Но в книжарницата сякаш е най-подходящият подарък. Той остава завинаги и в него всеки път можем да открием невидяни и нечути неща. Той е така хубав, както новогодишната усмивка.

ТРУД В ПРАЗНИКА—ПРАЗНИК В СЪРЦЕТО

Ще се съберем в салоните, гирляндите ще докоснат раменете ни, а конфетите ще се поръсят по раменете ни както вън — снежинките по земята. И когато двете стрелки се слеят, снежните слепоочия ще потръпнат от дъха на детските устни и ще потънат във венеца на пухкавите ръчички. Майчинските очи ще потърсят бащинските, в прегръдките на младежа момичето ще се стопи като снежинка. . . И ще се протегнат ръцете, ще се протегнат прозрачните чаши. . .

После часовникът ще удари веднъж, два, три пъти. Той ще бие за тези, които празнуват и за които звънът му е само порив към бъдещето, но не и време. Но той ще бие и за онези, които не са при нас. Онези които, не танцуват и пеят, а стоят пред телеграфа, бдят над кормилото по белите пътища. Онези, които хвърлят въглища в пещите, които разнасят телеграмите на щастието като силистренската раздавачка КРЪСТИНКА ГЕОРГИЕВА (снимката в дясно) или с премръзнали ръце като метеоролога ДИМИТЪР СЕРТЕВ от Станцията в Силистра предсказват капризите на зимата (снимката в ляво).

Часовникът ще удари и за тях. Мечтите ни ще бъдат и за тях. Защото те се трудят в празника, но празникът е в сърцето им, а променената ви Родина диша чрез тях и се усмихва.

НОВОДОМЦИ

ОТКЪМ „БАЛТАТА“ седмица вече палува севернякът. Свиреп и безмилостен е той. Ще подеме самотните вледенени вейки и дълго ще ги разхожда из белия кър. И чак когато се се умори, ще свие към махалата. Знае това със сигурност дядо Йордан. Колко зими е пърлил този вятър лицето му—броят си нямат.

Стои сега старецът в топлата соба край печката. Цепениците, които е скупчил в нея горят с приятен пукот. Цял живот се е пушил той край кюмбето, а сега — нова лъскава печка. Отдавнашно време. По-добре да не си спомня за него. Сега идва Нова година. Ще се вдигне тогава дядо Йордан заедно със синовете и снахите драги гости да посреща. Ще се сбере отново голямата му челяд до девето коляно. Така е било толкова години вече Така ще бъде и сега.

Ще изправи гордо глава старикът, ще се усмихне. Че как иначе? Толкова много нови неща ще учудят гостите. И дядо Йордан мислено започва да изброява на пръсти изненадите. Първо—тухлена нова къща. Колко много труд положиха и младите и той докато я вдигнат! Второ — радио. Трето —все хубави мебели из многобройните стаи на къщата. И четвърто—2 000 лева нова пара очакват да получат около Нова година — отплата за голямата работа, която е извършила челядта на дядо Йордан на кооператива през годината.

Кога е минала през ръцете на дядо Йордановата рода толкова пара? Никога. Затова му е така мило, така драго на сърцето.

Трaква вратата в съседната стая и той трепва. Снахата Никула е. Млада, пъргава къщовница. От заранта не е изправила снага. Все чисти, все подрежда, все шета нещо из стаите. Нали привършиха полската работа, сега за гости се готви. Новодомци са, трябва да се отсрамят през гостите. И вкусна гостба ще помогне на майка си да сготвят и из двора ще поразтреби докато се смрачи. А тогава първи ще се приберат мъжете. Двама са — мъжът й и бащa й. Единият звеновод, другият строител. Ходили са да купуват подаръци на близките. Че малко ли народ ще се сбере утре в новата къща, кацнала на най-високото място на с. Айдемир. Всеки трябва да дари близкия си, а сетне и сам да получи подарък.

Ще се наредят утре край тежката трапеза сестра до сестра, брат до брат, внуче до внуче. И ще бъдат много весели и Йордан, и Коприна, и Пеньо, и Никула. Ще пуснат радиото, а той старецът сам ще пожелае да слезе в хладното мазе, за да източи павурче от най хубавото вино

И когато загърмят оръдията в полунощ, за да възвестят Новата година, дядо Йордан пак ще разправи на внучетата омайната приказка за беловласия старец Дядо Мраз и за бързоногите еленчета, които теглят сребърната шейна с подаръците. .

Пак притуря старикът в позатихналата печка едри цепеници. Навън здрачът се сгъстява и над Айдемир започват да светят хиляди светулки—лампите. Хлопват се пътните порти. Пристигат първите гости на новодомците.

Руси ШИМАБЕЕВ

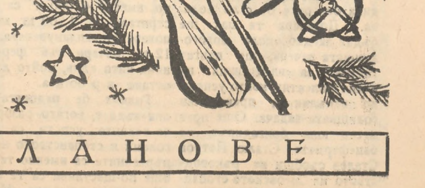

РАЗГОВОРИ ☆ МЕЧТИ ☆ ПЛАНОВЕ

Литература ★ Изкуство ★ Култура

ДА Е ЧЕСТИТА И ПЛОДОТВОРНА!

Нашият народ посреща всяка нова година с радостни надежди, защото знае, че тя ще му донесе нови успехи, ще го доближи до Комунизма. Осмият конгрес на БКП доведе до задълбочаване на културната революция, откри простор за големи постижения на самодейното и професионално изкуство.

Колективът на Силистренския народен театър приобщи още по-силно трудещите се към драматичното изкуство. Неговите спектакли през 1963 година бяха посетени от 91 750 зрители. Но и самодейните художествени колективи—хорови, танцови, театрални и др. — обединиха със силата на действеното изкуство 4 258 самодейци. Увеличи се броят на спектаклите и концертите. На окръжните прегледи и конкурси самодейците показаха високи художествени постижения. Това се отнася не по-малко и за постиженията в изобразителното изкуство. За пръв път през изтеклата година бе открита окръжна изложба на художниците-самодейци, която наред с другите изложби в нашия окръг внесе оживление в културния живот. Нарасна броят на читателите в библиотеките. Техният фонд се увеличи с повече от 40 000 тома книги. За трудещите се отвориха врати и нови читалища, сред които със своето модерно обзавеждане изпъква новата сграда на читалище „Доростол" в Силистра. Големи са постиженията и на окръжните предприятия „Печатни произведения" и „Кинефикация".

Завоеванията в областта на културата и изкуството в окръга са резултат от постоянните грижи на ОК на БКП и народните съвети за успеха на културната революция у нас. Те обаче са все още недостатъчни.

Ние вярваме, че 1964 година ще бъде година на мощен културен разцвет. Тя ще потвърди неизчерпаемите творчески сили на народните маси през двадесетте години народна власт. Затова задачите са по-големи. На Силистренския театър предстои достойно представяне на Втория национален преглед на българската драма и театър. И на самодейните художествени колективи предстои също сериозно изпитание—Вторият републикански преглед на тяхното изкуство. Те трябва да укрепват организационно и да повишат своето изпълнителско майсторство. В чест на фестивала ще бъдат организирани много самодейни конкурси. Много са задачите, които предстоят и на художниците, и на библиотекарите, на киноработниците и служителите от ОП „Печатни произведения", на музейните работници. Нека за всички тях 1964 година бъде честита и плодотворна!

Добрин КУЗМАНОВ
началник на отдел „Култура и изкуство" при Окръжен народен съвет

НАГОРЕ

Готово!
И нека клепачът не трепва —
гръдта си превърнах в снаряд,
и вместо барут и атомен заряд,
заложих пулсиращото си сърце
и експлодиращата си мечта.

Взрив!
Заглушаващ, велик!
И ритнал земята под себе си — с огнена диря
разсичам небето и бродя в квадрантите
на вечно сънуващата вселена.
Пред мен — светове с лица чудновати,
с гримаси застинали в ужас и смях,
от скука кръжащи, забравили дати,
анатеми, присъди и грях.
Орион е застанал, вкаменен като свинкс,
пътуват Колар и Плеяда,
а Млечният път света е обхванал
с кордона на звездна грамада.
Аз съм сам сред звездите, слънцата, планетите,
Аз съм малка звезда — непозната, негаснеща.
Като древен сеяч аз разхвърлям тревога.
И смут аз разхвърлям в скута на вселената.

Земята остава зад мен...
Зелена плането! Шега на твореца си луд,
с екваторен огън и полюсен студ,
кадена епохи, векове и години
от димни отрови на черни комини,
смазана в спазми отвред тектонически,
от сили грозни и титанически,
през сълзи броихме ний твоите дни,
записани с пластове и руини.
Броихме!
Ала ти все така несмутима оставаш.
Коси те смъртта, ти пускаш отава.
Поглъщаш откоса, разголваш гръдта си
и кърмиш народ, който мие лицето ти.
Плането на Авел и Каин! Докога
братът ще бъде убиец на брата,
докога ще си разделена на тези два свята?
Плането на Авел и Каин!
Ти ме научи — и ето, аз мога
с рентгени, с лупи, с лъчи и със лещи
да виждам през вехтата тога
на тая вселена яките плещи.
Аз тръгнах нагоре, не да се моля
на боговете —
да прося обич горчива.
Аз имам нова, бурната воля,
която на нови закони почива.
Аз тръгнах, сърцето човешко понесъл,
велик съм и малък — като земен човек.
Аз тръгнах, вселената дремеща стреснах.
Аз съм пламък на новия век.
Аз искам тоз пламък — развихрен, неспирен —
с езици бели да ближе земята,
да блесне в очите на всички търсещи.
А светът
да забрави войната!

Йончо ГРЕШЕВ

Само две седмици преди Новата година творческият колектив на Силистренския народен театър се представи пред зрителите с нова постановка—съветската комедия „Милион за усмивка" от А. Софронов.
НА СНИМКАТА: Момент от една репетиция.

НОЩ

Навън е мрак.
Навън горят звездите.
Земята спи под бяла пелена.
В такава нощ не бързай да заспиваш.
И в мрака има много светлина.

Запява тихо ручеят в гората
и песните заглъхват във снега,
а среброликата луна танцува и танцува
над хребета, потънал в тишина.

О, моя нощ!
Нощ, пълна с песни и спокойствие.
Аз искам твойта чистота да имам
и твоят глас да бъде мой!

Димитра АТАНАСОВА

НА ДЪЩЕРЯ МИ ГАЛЯ

Ти дойде на този свят очаквана,
когато страшен студ сковаваше земята.
Ние те посрещнахме от щастие разплакани,
а ти ни се усмихваше до майка си в кревата.

Ти дойде на този свят в годината,
в която се сдружихме със звездите.
Човекът седна смело във машината
и тръгна с нея в път към висините.

И сега ти сладко спиш, о моя мила птичко.
Как бих желал да разбера аз твоя детски сън.
Да ми го разкажеш, знам, не можеш ти самичка.
Не могат го разказа и звездичките отвън.

Спи, детето ми, сънувай бъдещето чисто,
сънувай винаги мечтите ни крилати,
когато хората ще бъдат всички комунисти
и много щастие ще има по земята.
с. Босна

Митко БЛАГОЕВСКИ

ЗА ВАС, ДЕЦА

СЛУЧКА С ДЯДО МРАЗ

Деца, случвало ли ви се е да не можете да отговорите къде живеете? Веднъж това се случи с Дядо Мраз.

Празничната зала грееше с вълшебните си цветове. Полюшваха се сребърни снежинки и пъстри гирлянди. Елхата искреше. Натежалите от красиви играчки клонки нашепваха на децата чудни приказки. Около нея тропаха буйно хорце горските животни — гости на празненството. Те мятаха рунтави опашки, разтваряха остри муцунки и весело пееха:

„Хе, от снежната горица
дойдохме, дечица,
да посрещнем тук при вас
Дядо Мраз,
Дядо Мраз".

Куклите губеха търпение.

Бързаха и децата — кога найпосле ще дойде дългоочакваният гост?

И изведнъж отвън се чуха веселите звънчета:

„Зън, зън, зън!
Дядо Мраз е вън.
Хайде, бързайте, дечица,
с дружна песенчица!"

Децата само това чакаха. Извисиха гласчета. Екна новогодишна песен. И ето — вратата на залата се отвори. Всички ахнаха. Заковаха весели очички в приказния старец, който носеше тежък чувал на гърба си. Той имаше дълга бяла брада. Червената му дреха беше отрупана с пухкав сняг.

—Дядо Мраз! . . Дядо Мраз!

Другарката Петрова пошепна нещо на Мариавка. Тя пъргаво поднесе стол и с поклон покани Дядо Мраз да седне. Заредиха се песни — от хубави, по-хубави.

Елхата надничаше зад децата. Тя им се радваше. Кимаше им с алената си звезда, че като ли благодареше за хубавата забава. А Дядо Мраз се беше просълзил. Той развърза чувала и децата притаиха дъх, нетърпеливо занадничаха. Там се виждаха пакети, завързани с панделки, топки, ракети. . .

Дойде ред на Ванчето.

Дядо Мраз погали момичето по зачервената бузка и му подаде подаръка. Но кой знае как си спомни нещо.

—Е, Ванче, — попита я той тихо — я ми кажи, ти започна ли да слушаш вече майка си и по-голямата си сестричка?

Ванчето се смути. Нима можеше да скрие истината от Дядо Мраз!

—Още. . . още не слушам както трябва. . . Но тази година вече ще съм послушно момиче... Дядо Мраз,—каза още по-смело тя — щом стана послушна, аз ще ти пиша! Кажи ми адреса си!

Сега пък Дядо Мраз се смути. Той беше вече много стар и затова не можа веднага да си спомни адреса си. А Ванчето го погледна учудено. Другарката Петрова помогна на объркания старец:

—Нали от Балкана идваш, Дядо Мраз? До там ще ти изпрати писмото си Ванчето, когато стане послушна.

—Да, наистина! — отдъхна си Дядо Мраз. — Моят адрес е: Балкана, Борова поляна, за Дядо Мраз.

Ванчето му благодари. Поблагодариха му и другите деца, които получиха подаръци. Дядо Мраз нарами поолекналия чувал.

—Хайде довиждане, деца. Мене ме чакат и на други места.

Децата запяха. Гласчетата им се сляха с песента на звънчетата от шейната на Дядо Мраз.

Елхата пръскаше неудържимо искрите си, пъстрите гирлянди и снежинките по нея потрепваха.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ДИАЛОГ

— Елхице! Елхице!
Елхице зелена,
със ясна звездица,
с играчки стъкмена,
кажи с кой вълшебник
от снежния лес
в дома ни пристигна,
елхице, нощес?
— Дечиц! Дечица!
Дечица засмяни,
преминах полета,
прехвърлих балкани
и дойдох, дечица,
и дойдох при вас
с добрия, очакван
и мил Дядо Мраз.

Стефанка СТАНЕВА

Срещу Нова година

разказ

Ух, каква е виелица! Духа, свири, раздипля дебелия сняг. Ще ме повали. Загръщам по-здраво ушанката и приведен тръгвам срещу вятъра. Студено пронизва през дрехите. Защо не се обух по-добре? Ботушите ми замръзват, ще се вкоченят. Призлява ми. По-бързо, по-скоро да стигна до канцеларията. Снежният прах шиба в лицето ми, засипва очите. Завардвам се с ръка.

Но кой се задава срещу мене? Я гледай — ветеринарният отговорник Вандо! И защо бърза така? Къде е тръгнал? Скривам се на завет зад къщата на Йоловци. Потропвам с крака и го дочаквам.

— Лошо, Михаиле. . . Задъхва се той и бърше с опакото на ръкавицата лицето си. — Нощес са умрели трийсет овце от стадото на Христо Огрибката.

— Колко?

—Трийсе, бе човек, при тебе съм дошъл. . .

Моментално забравям за виелицата. Не сещам, че ми е студено. Време за мислене няма:

—Да тръгваме, веднага!

—С какво Михаиле?

С какво? Ни път, ни пъртина. На коне — ще замръзнем. С шейна — няма да минем през преспите. Пеша! Бързаме. Добре, че вятърът духа в гърба ни. Подтичваме под напора му. Едва догонвам Вандо. Чантата му подскача на гърба. Позатоплям се, не ми е студено.

А накрай село? Какво е на открито! „С-с-с-с-с, . . С-с-с. . . С-с-с-с-с-с. . ." — извива бурята. Сняг, сняг, нищо друго не виждам. Носи го виелицата и засипва всичко пред себе си. Загубвам представа за пътя. Няма ли да се обърка и Вандо? Той е увил главата си с вълнен шал. Овчата му шуба го пази от пронизващия вятър. А аз? Колко тънко съм облечен, как ще стигна до кошарите? Отново ми става студено. Ръцете ми замръзват, не чувствувам краката си. Да се върна ли? Не, още малко, още малко, докрай ще издържа!..

През моста на реката минаваме хванати за ръце. По течението на реката е тихо. Върбалакът спира вятъра. Отварям свободно очите си. Но студът, ах, този студ. Вървим, вървим, краят му не се вижда. Падам в някакъв трап. Защо не мога да стана? Вандо по-стар, а се държи. Помага ми да се изправя. И пак тръгвам към кошарата. Една, две, три крачки. . . Краката механично се движат. Ще издържа, ще издържа! . .

Кошарата! Затрупана е със сняг. Мога спокойно да се кача на покрива. Пушек излиза от комина. Вятърът го подхваща и го отнася напред. Топлина, един път да се доберем до нея. И тези кучета не познаха ли ни? Вече сме под навеса. Притъмнява ми пред очите. Блъскам вратата и се просвам на леглото. Вандо сваля гуглата си и грее ръце на огнището. Но къде е Огрибката? Ето го, влиза след нас. Как е прежълтял за една нощ.

Чувам какво говори — при стадото да ни заведе. Десетина метра са дотам, а едва се довличам. Овцете са се събрали на куп, изплашени от бурята. Яслите са празни. В дъното — морга! С чували са завити тридесет вкоченени трупа. . . внезапно умрели. Причината — фуражно отравяне. Какво са яли вчера? Пити, слънчогледови пити. Грабвам една. Мухлясала. Мухлясали са и другите. Разтърсвам Огрибката за раменете:

—Не си ли видял мухъла— не мога да сдържа гнева си и го блъскам.

Той се завардва с лакът. Замахвам да го ударя втори път. Ръката ми изтръпва. Какво правя? Виелицата ли отне разсъдъка ми?

— Знам, Михаиле... — оправдава се Христо. — И на съд ме дайте... Не можех да нося шумата. Листниците са на двеста крачки от кошарата.

— Не можеш... Ето какво можеш! Махни се да не те гледам!

Излизам навън и не сещам воя на вятъра. Някъде бяха листниците? — Води ме, Вандо, натам ме води! И те затрупани със сняг. Лопати ни трябват. Има само една. Копаем, редуваме се двамата. Ръцете ми се разгряват. Колко ли време е минало, час, два? Не мога да кажа. Най-после разкрит е листникът. Шумата не е замръзнала, запазена е от снежната покривка. И Христо Огрибката е при нас. Кога е дошъл? Теглим шума от листника. Всеки граби и носим, носим... Тежко се върви срещу вятъра. Ноктите ме болят, изоставам от Вандо и Огрибката. Виж, Огрибката носи двойно повече от мене. Не ме поглежда. Сърди ли ми се?

— Стига—дърпа ме Вандо за балтона. — Да тръгваме.

Вятърът ме подпира в гърдите. Понася ме, ще ме вдигне нагоре. Огиваме си. След обяд ще изпратя хора при Христо Огрибката. А на другите кошари същото ли е? Кога ще ги обиколя? Вандо ме държи под ръка, но и той падна преди малко. Крачка, две, три... Край нямат. Колко остава до селото? Защо така се люлее снегът? Тъмно е пред мене, унасям се. Падам ли? Къде съм? Теглят ме. Някой и мене люлее и къде ме влачи? Непознатият запява, пее, пее и все ме влачи, влачи...

Къде лежа, та ми е така приятно?Налипвам възглавница. Краката сам движа под топлата завивка. Чие е пружиненото легло? Говорят ли край мене? Шепнят си. Бай Новко, председателят, той е. И Вандо е тук. Зад тях, облегната с гръб на вратата, изплашена ме наблюдава Магда, Вандовата дъщеря.

—Отърва кожата, Михаиле — намига ми бай Новко.—Ще срещаме довечера новата година. Късмет си имал, брей.

Усмихвам се, но нямам сили да му отговоря. Отпаднал съм. Чай. Магда ми подава чашката. Защо трепери ръката ѝ? Под черните ѝ очи сини петна се появили. Колко е сладък топлият чай. Доспива ми се от него. Отпускам глава на чистата възглавница.

Галят ли ме по челото? Чия ръка е така нежна? Целуват ли ме треперещи устни по челото? Сънувам ли? Умората тежко притиска клепките ми, не мога да отворя очите си. И бурята, престана ли днешната буря? Аз ли ударих Христо Огрибката?

Наспал съм се. Топло е в стаята. Радио свири. И лампата запалена, стъмнило се било. Магда. Седи на стол до леглото и плете. Навела глава, вторачена в плетивото и не знае, че съм буден. Изправям се и се подпирам на дървената рамка на леглото. Пружината изскърцва. Тя сепнато повдига глава.

—Мина ли ти, Михаиле?

—Къде е баща ти?—питам от своя страна аз.

—Не се ли досещаш, в училището е. Нова година посрещат.

— А ти?

Бузите ѝ пламват от въпроса ми. Поглежда ме виновно и отива до бюфета. Изважда синя, със ситни резби бъклица.

—От бай Новко подарък, Михаиле. Наглеждай го, казва, и му дай да сръбне. Като на кутче ще му мине.

Силвестър МИЛЧЕВ

И тази книжка е хубава!.. И тази!.. Малката Снежанка Тодорова от Дулово се двоуми коя да си избере. Коя от хубавите е най-хубава? Те са толкова много тук в читалището.

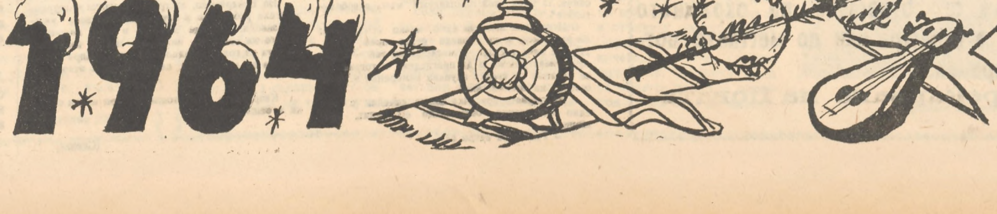

РАДОСТЕН ОТЧЕТ ОТ ЕДНА

ФОТОРЕПОРТАЖ

ПУЛСЪТ НА МЛАДОСТТА

ВТОРИЯТ етаж на пресовия цех в ДМЗ „Стомана“. Цялата постройка потръпва от вибрацията на работещите тук машини. На една от вратите е закачена табелка с поразкривени букви „Стругарна“.

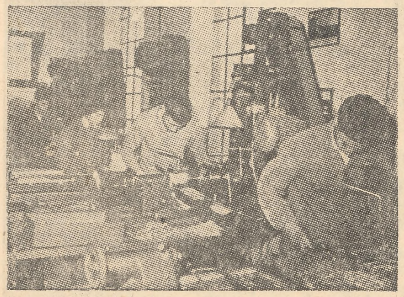

1

Почти никой не забелязва влизането ни. Просторната зала е изпълнена от бръмченето, воя, скриптежа на наредените покрай прозорците тринадесет струга. С тях, на две смени, работят младежите от бригадата на Петър Петров. Наведени над машините (сн 1) те със зорки очи следят хода на резеца, който хищно впива острия си зъб в метала. Много детайли минават през сръчните ръце на комсомолците и излизат от тях с отлично качество. „Да даваме само висококачествена продукция!“ — ето девиза на бригадата, който от таблото в цеха е влязъл дълбоко в съзнанието им. Изпълнявайки го, всеки се стреми да даде и по-голямо количество. Със своето умение на първите места в трудовата надпревара здраво е стъпил Алекси Стойчев (сн 2) и други като Петко Велчев и Петър Петров, които изпълняват нормите си средно над 150 на сто. Благодарение на техния заразителен пример цялата бригада „Трайчо Костов“ отчита около 140 на сто с по два-три дни преди срока определеното за даден период задание.

2

Новопостъпилите, неопитни стругари вместо отчужденост срещат протегнатата за помощ десница. Затова бригадирът много често спира струга си, за да ги нагледа, провери как работят и помогне със съвет или като покаже (сн 3). Не ще и съмнение, че Милчо скоро ще стигне резултатите на бате си Петър и ще го надмине. И не само той!...

3

Този си стремеж комсомолците изразиха с внедряването на ловешкото движение в бригадата. Всеки от тях се стараеше да даде повече продукция от предния ден. Пулсът на младостта туптеше в сърцата им, преливаше в машините, чувстваше се в направените рационализации, в провежданите съвместно вечери, в честването на рожденните дни, в излетите, в обсъждането на статии от вестниците (сн 5). Той ги караше да учат във вечерната гимназия, да получават нови знания като Господин Ковачев (сн 4) — задочник-третокурсник в механотехникума в Русе, отличник в работата и ученето си.

4

Богатият, смислен, полезен живот на младежите от бригада „Тр. Костов“ окичи челата им с гордото звание „Бригада за комунистически труд“. Това е награда за усилния им, колективен труд. Сега, в идващата новогодишна вечер те пак заедно ще се веселят. И когато в полунощ се разнесе кристалният звън от чашите, пълни с рубинено вино, в искрящите младежки очи ще се чете радостта от постигнатото през миналите месеци и решимостта то да се удвои през настъпващата 1964 год.

Георги УЗУНСКИ

5

РАБОТАТА УЧИ ЧОВЕКА...

ТОВА стана преди около десетина години. Ранната есен започваше да пилее с щедра ръка златото си. Въздухът, станал по хладен, ухаеше на сухи листа, прегоряла от слънцето трева и сивееше от парата на задъхалата се от отминалите горещини земя. Потръпвайки от хлад и изгарящо вълнение, едно светлокестеняво момче в поизтъркани дрешки с несигурна ръка открехна вратата на канцеларията на силистренското училище за трудови резерви. Влезе. Под щръкналия перчем плахо и умоляващо гледаха две чисти очи. Пристъпи от крак на крак и тихо попита:

— Тук ли се приемат документите? — и като че ли уплашено от евентуален отказ бързо добави: — Знам, че приемат още...

— Да, дай каквото носиш, малкия!

Ръката му се вмъкна в джоба и извади поизмачкано заявление.

— Заповядайте! Аз искам да стана стругар...

„Искам да стана стругар!“ — тази мисъл овладя изцяло младия Иван Дачев. Беше чул за струговете, после ги видя и пред очите му сетне постоянно се въртяха универсалите, стиснали някакъв детайл и впития в него резец; стружката се навива на охлюв, блести и съска като змия...

Две години Иван овладява „тънкостите на професията“. Две години минаха като два дни над книгите и струговете. А след тях, сложил дипломата до сърцето си, сякаш с пришити на раменете му криле, той замина за Каварна, където го разпределиха. След това се прехвърли във Варна в „Нефт и газ“. Уж знаеше много от училище, а се оказа, че то е малко, много малко, че се иска още, защото той може.

— Работата учи човека! — си спомня Иван думите на стария си майстор бай Атанас.

— И действително, когато се замислиш, разбираш как неусетно, с всеки изминал ден научаваш нещо ново в процеса на практиката — говори Иван. — И колкото по научаваш толкова повече те тегли любимата работа към себе си. Така си е — усмихва се той — след казармата работих като диспечер в Срацимир, но сърцето ми, мислите ми бяха все тук — и ръката му сочи пеещите машини.

Включил струга на самоход, Дачев замислено гледа роякът блестящи стружки, които като живи отскачат от метала. И продължи:

— Не издържах. В 1959 година постъпих тук, в „Електрометал“. В него постигнах всичко. Усвоих добре работата си. След две години станах ударник с редовното изпълнение на нормите си 140 на сто. През шестдесет и първа година се сбъдна още една от мечтите ми — приеха ме в Партията и... заработих още по-добре.

Вярно е, че Иван Дачев го сочат за пример, но не само като добър работник, а и като учител на новаците — стругари, като групов партиен отговорник, като един от инициаторите на движението за комунистически труд в „Електрометал“. Към това високо отличие се стреми и Ивановата бригада. И сигурно през идващата година ще го получат!

Иван спира бързия бяг на струга, почиства го и го подготвя за „догодина“. А сега той, първенеца, се прибира в къщи, където го чака празничната трапеза и новогодишното дърво с многото подаръци за двегодишния му син Стефчо, за бъдещия стругар.

Георги АНТОНОВ

ЩРИХИ НА НОВИЯ ЖИВОТ

Последните отблясъци на залеза бледнеят и потъват нейде далече зад хоризонта. Булото на нощта неусетно се простира над Силистра и в настъпващия мрак засияват цветните неонови надписи на магазините в града. В неговия център, богатата гама на цветовете се допълва от светлините на магазина за готови обувки под сградата на Окръжната строителна организация.

Десетки купувачи преминават през двата му входа, привлечени от новите модели, които канят силистренци да влязат в просторната търговска зала. Обилна светлина струи от многобройните осветителни тела на тавана, примесва се със скритото осветление в стените и кара римската мозайка на пода да блести като огледало. Някои от посетителите, свършили с покупките си слизат по витите стълби в механата. Просторно фоайе, широко разтворена врата и те попадат в красив кът, подреден с вкус в добруджански стил.

Един след друг гаснат прозорците на трите етажа, където се е разположила администрацията на ОСО. Остават да светят във вечерния мрак само тези на лекционната зала. Сто и двадесет души от организацията тази вечер се запознават с новостите в строителството, за да ги приложат утре в практиката си. . .

Това още не съществува. Но не е фантазия. Така ще изглежда новата сграда на Окръжната строителна организация, която сега се строи до кино „Москва“ по проект на техника Христо Нейков. До края на първото полугодие на идващата година скелите ще бъдат свалени и пред нас ще заблестят големите витринни прозорци. Наддадените пиластри от русенски камък и приятното оцветяване на тераковата мазилка в резеда или охра ще придадат на новата сграда модерен външен вид и ще разкрасят площада. Интересно е модулното проектиране, даващо възможност да се строи монолитно до първия етаж, и с панели до третия. Това дава възможност за строителство и през зимния сезон.

Студ скована земята. Но той не плаши строителите от комплексната бригада на Иван Липов. Облечени с ватенки, със спуснати наушници на ушанките, четиринадесет души огласят площада с удари от тесла и бодри подвиквания. Самосвалите с рев стоварват бетона и кубик след кубик се наливат на плочите. Не с дни, с часове растат стените, а кофражът и арматурата правят сложна плетеница под грубите, зачервени от студа, трудолюбиви ръце на Тодор Димов, Христо Петров, Стоян Василев, Георги Кънев. Откакто беше направена първата копка на обекта до днес бригадата не е слязла под 118 процента при изпълнение на нормите си. Ако се осигурят необходимите материали, в навечерието на Нова година строителите обещаха да предадат през 1964 г сградата за експлоатация с десет дни преди срока.

Довечера коравите мъже на Иван Липов ще заменят ударите на теслите със звъна на чашите. За да е спорна новата година. За да разкрасят хубавия ни град.

Александър БАРЪМОВ

ДЪРЖАВНО СТОПАНСКО ПРЕДПРИЯТИЕ
„РОДОПА“ — СОФИЯ

Честити НОВАТА ГОДИНА на всички производители на животни от Силистренски окръг, като им пожелава нови по-големи успехи в изпълнението и преизпълнението на плановете в животновъдството.

НЕКА ПРЕЗ
НОВАТА 1964
ГОДИНА

кооператорите и кооператорките се включат активно в отглеждането и угояването на свине, телета, агнета, гъски и други, срещу фураж, отпуснат от ДСП „Родопа“

По всички въпроси относно предаването на угоените свине, сключването на договори, получаване на фураж се отнасяйте до окръжното представителство в Силистра или до местните потребителни кооперации.

Весело прекарване на Новата година!

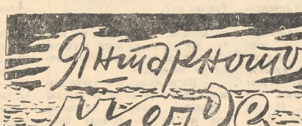

Н АСАНОВ
Ю. СТУРИТИС
Роман
НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ.

7

— Намерих квартира. Вярно е, че е временна, но затова пък е безопасна. Стопанинът е свой човек. Квартирата е в покрайнините на града. Но все пак по-добре е да не разказвате кои сте и от къде сте. Най-добре е да кажете, че сте от Вентспилс. Засега не бива да излизате от квартирата. По-късно, когато ви снабдя с документи, всичко ще стане по-леко. Тогава вашият Егле може и на курорт да отиде и дори вдън земя да се провали, защото нямам никакво желание вечно да се натъквам на неговия пистолет, макар, че е безгласен!

— Егле, извини се веднага! — заповяда му Вилкс.

И Невзрачния, приличащ на човешка сянка, се извини, като все се оправдаваше с разстроените си нерви по време на пътешествието.

— Кога и как ще отидем там? — попита делово Лаува.

— Ние с Вилкс ще вървим напред, а вие — след нас. Сега по улицата се движат много хора.

Улицата беше оживена: минаваха пешеходци, сновяха леки коли, претоварени с пътници, чиито деца седяха на колената им. Частни бяха. В таксиата седяха благоприлично — един пътник отпред и двама или трима на задната седалка. Край тях минаваха младежи, които пееха под акомпанимента на акордеон или банджо, а други пееха, защото бяха в добро настроение. Само Приеде беше тъжен и се измъчваше.

Погледна към Вилкс, който вървеше до него и се усмихна: лицето му изразяваше пълна обърканост. Изглежда, че не очакваше да види на улицата това, което виждаше. Е да, тях са ги учили в школите за шпиони, че Рига гладува, че тук всички очакват „освободителите“. И се сепна: та нали той принадлежи към „освободителите“.

И все пак измисли едно малко отмъщение: не взе такси, а ги поведе пеша през града. „Добре нека гледат! — мислеше си той. — Като погледат, може и да прогледнат и тогава да се откажат от своите глупави намерения и да ме оставят на спокойствие“.

На първата пресечка Вилкс, сочейки с очи едно сиво здание, облицовано с гранит, прошепна:

— Това сега какво е?

— Дом на профсъюзите! — И прехапа устни. Този дом преди беше приют и убежище на айзсаргите.

„Ленин“

и като се спря на ъгъла, без насмешка каза: — А това е сградата на КГБ.

Вилкс изтръпна и неволно ускори крачките си.

Сега вървяха по главната улица. Магазините за продукти бяха отворени и вътре се тълпяха възбудени хора, дотичали набързо да купят още нещо за празничния обед. Витрините на магазините за промишлени стоки блестяха от чистота и зад тях се виждаха подредени най-различни стоки.

И ето, минаха през променения център на града, изкачиха се по моста над железопътната линия и попаднаха в района на заводите. Днес заводските комини не димяха, но ярките светлинни лозунги поставени над тях, знамената на вратите, грамогласните репродуктори по стълбовете, създаваха особено, празнично настроение.

— Велосипедният завод — посочи Приеде. — Тук работя като майстор. Малко по-нататък е ВЕФ. Неотдавна построиха нови цехове.

— И отново: Вагоностроителният. Също се разширява.

Това беше нагледен урок. Завиха по улица Бикерниека. На ъгъла Вилкс погледна към голямото здание, което още беше в строеж. Отпред се издигаха големи колони. Попита любопитно:

— А това какво е?

— Това е дворецът на културата на завода ВЕФ. Още се строи.

— Сам виждам, че още се строи! — недоволно забеляза Вилкс.

На Бикарниека, застроена с малки къщурки, живееха работници и служители от много рижски заводи. Приеде свърна в едно дворче, в дъното на което се виждаше малка къщурка, закрита от голям продълговат дом. Спря пред вратата на къщурката, извади ключ и отвори.

— Влезте!

Квартирата се състоеше от три малки стаички и беше празна.

(Следва)

ПЛОДОТВОРНА ГОДИНА

ЩЕ ВДИГНАТ ТОСТ ЗА ХУБАВИ ДЕЛА

Надянала гиздава бяла премяна, заедно с хората от градовете и селата и природата е готова да посрещне новата 1964 година.

За новогодишното веселие се подготвят и доячите от кравефермата в село Ишираково. Пред входа раздухвани от зимния вятър, тържествено трептят окачените червени знамена. Лютата зима не пречи на трудолюбивите животновъди всеки ден от 4 часа сутринта да са на работа в оборите, да не спират битката за повече мляко.

За да прогонят умората от време на време те влизат в стаята на гледачите. Затопленият въздух, красивите килимчета, окачени на стената, пъстроцветното перденце на прозореца всичко тук е така хубаво подредено както в роден дом. Често в стаята се събират доячите от двата обора, споделят мисли за работата, за бъдещите свои планове. След приятния отдих те отново се отправят на работа и под техните неуморими пръсти потичат белите струи на топлото мляко, за да напълнят големите гюмове.

Много трудности и безсънни нощи трябваше да преодолеят животновъдите от фермата, за да стигнат до победата. Всичко сега остана като спомен от миналото, защото те постигнаха желаните успехи...

Довечера на новогодишната трапеза, сияещи от радост те ще вдигнат тост за победата.

Със вдигната чаша ще си спомни Исмаил Алидов оня ден преди три години, когато напусна родната казарма и с пламъка на младостта загоря в трудовата битка. Каленият воин не се уплаши от трудностите, затова и победата не закъсня. И тази нова година той посреща горд, защото вместо 40 тона надои повече от 41 тона мляко и се нарежда на едно от първите места сред

Доячите от фермата

своите колеги в стопанството.

Ще се чукне с победителя и младия Риза Османов, надоил 38 тона мляко — с един тон повече от планираното.

С плаха, но искрена усмивка Ремзия Исмаилова ще сподели с всички и своята победа. Тя успешно изпълни годишния си план и досега надои в повече 3 700 литра мляко. Щастлива е и Разия Алишева, която при същия план даде допълнително 2 000 литра мляко.

Радостта на доячите е радост и за Мюмюн Исмаилов, сменния дояч. Когато някой е в почивка Мюмюн го замени в работата и всички са доволни от него.

На новогодишната трапеза усмихнати, доволни ще чукнат чаши Дончо Петков, Димо Добрев, Мюмюн Мехмедов, Исмаил Халимов, Ахмед Даудов, Ахмед Салимов, Карани Бургуджиев, Исмаил Закиров и Джалал Османов.

Когато от искрящото вино се зачервят бузите, и в очите заблести радостта, за да се слее с музиката и нестихващото веселие Мюмюн Ахмедов ще разкаже как от кравата Магда е успял да надои досега повече от 4 800 литра мляко. Такава висока продуктивност от отделни животни във фермата има много. Тя спомогна за успешното изпълнение на обещанията пред Партията.

С любовта си и със грижите си хората са накарали покорните животни да служат на техните стремежи. Още на 21 декември те изпълниха плана за годината и вече са предали 17 тона мляко повече.

Така сред смях и веселие, тези хора извоювали първи в окръга високото звание: „Ферма за комунистически труд", ще изпратят старата година и ще посрещнат новата готови за още по-големи трудови дела.

Иван ПЕЙЧЕВ

ГОДИНА НА ТРУД И УСПЕХИ

(Разказва председателят на ТКЗС—Срацимир другарят Нешо Нешев)

1963 година беше година на големи производствени успехи за кооператорите от нашето стопанство, както в животновъдството, така и в растениевъдството. Добивите от повечето култури в сравнение с миналата година нараснаха чувствително. Особено големи са нашите постижения в лозарството, където общата продукция от 299 тона през миналата година нарастна на 624 т. през тази година.

Много грижи и труд бяха положени и от ръководството на стопанството, и от самите кооператори за осигуряването на достатъчно фураж за животните. И действително през тази година произведохме много повече фуражи, отколкото предишните години. Докато през 1961 година бяха произведени 2 062 тона концентрирани фуражи и през 1962 година 2 113 т, през 1963 година тяхното производство нарастна на 2 555 тона.

Голямо внимание обърнахме на осигуряването на повече силаж. Докато през миналата година приготвихме само 7000 т силаж, през тази година осигурихме над 12000 тона. 1 000 т от него е люцерна консервирана с калиев метабисулфид.

В резултат на мерките, които вземаме за осигуряване на едно пълноценно хранене на животните и на подобряването на грижите за тях през тази година продуктивността им беше чувствително увеличена. Средният млеконадой от фуражна крава от 1 916 л за миналата година достигна 2 300 л през тази година. Съответно общата продукция краве мляко от 772 т нарастна на повече от 1 000 т. Средният млеконадой на овца също нарастна от 46 л за миналата година на 50 литра за тази година, а общата продукция съответно от 240 т на 277 т.

Постигнатата висока продуктивност от животните даде възможност планът за животновъдната продукция почти по всички показатели да бъде изпълнен, а по някои и преизпълнен. Месото и вълната са отчетени стопроцентово, а планът за млякото е преизпълнен с повече от сто тона.

В резултат на повишаването на добивите от културите и на продуктивността на животните общата продукция на кооперативното стопанство значително нарастна. През 1961 година стопанството получи обща продукция на стойност 2 029 000 лева, през 1962 година на стойност 2 416 000 лева, а през тази година ще надхвърли 2 500 000 лева.

Всички тези успехи и постижения на нашето кооперативно стопанство се дължат на самоотвержения труд на кооператорите — полевъди, животновъди и механизатори, и на умението на ръководството да създаде здрава организация. Всички са радостни, когато виждат как стопанството, намиращо се на едно от последните места в окръга до преди няколко години се нарежда в редиците на първенците и все по-масово и по-активно се включват в изпълнението на различните мероприятия. И не случайно през всички по-важни кампании ние бяхме между първите.

Голяма роля за мобилизиране силите на кооператорите и за тяхното активизиране изиграха принципите на материалната заинтересованост, които тази година приложихме широко в нашата дейност. Отделните производствени единици работят на метода на стопанската сметка. Това създава интерес в кооператорите от получаване на повече обща продукция и същевременно от намаляване на производствените разходи.

Наред със стопанската сметка се прилага и системата на текущото премиране в растениевъдството за срочно и качествено извършени мероприятия. Освен това се дават премии за здрави предадени агнета, дава се допълнително заплащане за надпланово произведена царевица и други.

Сега когато старата година си отива, ние можем уверено да кажем, че за кооператорите от ТКЗС — Срацимир тя беше една радостна година. Но желанието на всички ни е следващата 1964 година да бъде още по-радостна, по-честита и по-благодатна. А дали ще бъде така а зависи преди всичко от самите нас, от това как ще организираме нашата производствена дейност.

С радост можем да отбележим, че подготовката, която сме извършили за следващата година е много добра. Животните са в добро състояние и са осигурени с фураж. Млеконадоят в кравефермите е висок. Всеки ден се получават по над 3 000 л мляко, колкото сме получавали през най-благоприятните летни дни.

Подготовката на площите, на които ще засеят пролетните култури е много добра. Изорани са дълбока оран плуг с предплужник на дълбочина 30 33 см Есенните посеви се засяха на време и се развиват правилно. От всичко 15 000 дка пшеница, 13 000 дка са подхранени през миналия месец с по 6-7 кг амониева селитра. През пролетта всички посеви ще бъдат подхранени най-малко с още по 6-7 кг амониева селитра. В момента се извършва ремонтът на машините. Той се прави качествено и ще завърши в определения срок.

По такъв начин кооператорите от нашето стопанство полагат основите на нови производствени успехи през следващата година.

ГОЛЯМОТО СЕМЕЙСТВО

Утрото е още далеч, но сънят бяга от очите на младата жена. На другия край на Сокол пропяват вече първите петли и тя става пъргаво от леглото си.

Навън е още мрак, но на изток вече руменее. Колко е половин час време? Ще отлети неусетно, а до тогава цялото звено трябва да бъде на крак. Хвърляйки набързо два-три залъка в уста, Милка хлопва след себе си дървената портичка. Улицата е пуста. Тишина цари и в дворовете на кооператорите от нейното звено. Но не за дълго. Младата звеноводка подвиква до всяка сграда, до всеки прозорец. И докато стигне до горния край на махалата из всички дворове зашетва напрегнатата утринна глъчка Зачуват се сънливи още, дрезгави подвиквания, подрънкване на каруци.

И докато се развиделее съвсем, цялото полевъдно звено на Милка Ангелова е на крак.

. . .Така беше през цялата година. Сега е зима. Бели кадели сняг се спущат от стрехите на къщите. И за неуморните кооператори от звеното на Милка най-сетне настъпиха дни на отмора от напрегнатия труд. В къщи си е от няколко дни и самата звеноводка. Но тя не е свикнала да стои и да бездейства. Затова час по час поглежда през заскреженото прозорче на стаята, няма ли да спре виелицата, за да отскочи до стопанския двор. Въпреки и да няма там сега кой знае каква работа, става й драго като мине веднъж поне край площадките и помещенията, където доскоро нейните хора елпезяха тютюна.

Но само тази ли работа свършиха през годината неуморните кооператори от звеното й? Не! За голямата работа, свършена досега, най красноречиво говорят сторените дела. А те не са малко. През това лято хората на Милка Ангелова се грижеха за 252 дка царевица, за 60 дка засети с цвекло, за 15 дка тютюн и други култури. И грижите, които полагаха през всеки ден от годината не отидоха на вятъра. За добивите от техните площи всички в кооператива говорят с гордост. Но най-добри резултати получи звеното от царевицата — по 470 кг зърно от декар.

Успехите на Милкиното звено не изненадаха соколци. Не жалиха сили хората от звеното нито през пролетта, когато се извършваше разреждането и окопаването, нито през лятото, когато кърската работа беше толкова много и краят й не се виждаше. Осъмваха по блоковете и се връщаха от там последни. И знамето „Звено-първенец" беше постоянно при тях.

Не се посрамиха хората на Милка и по времето на брането и елпезирането на тютюна. За съвсем кратко време бяха нанизани за сушене над 4 800 низи и след това направени над 157 бали. Дни наред кръшните песни на жените кръжаха из стопанския двор, където се извършваше манипулацията на тютюна. . .

. . . Изтичат последните дни от годината. Не е далеч часът, когато ще се вдигнат тостове и наздравици. Край искрящите огньове на многобройните новогодишни елхи ще се редят хвалебствени думи за сторени добри дела през годината. И Бонка Димитрова, и Тодор Георгиев, и Ради Калинов, и Цана Георгиева от Милкиното звено и всички останали не ще бъдат настрана от това празнично настроение, защото с общи усилия и с търпение зидаха своите успехи.

Радослав РУСЕВ

Награда за всекидневните грижи

Усилен труд кипи в дните пред Нова година в село Посев. И млади и стари са се включили най-активно в обработката на тютюна. Първите 24 тона бяха продадени преди няколко дни на държавата.

Доволни са кооператорите от двете тютюнопроизводителни звена със звеноводи Арун Ахмедов и Шукри Юнузов, за положения от тях труд. През тази година те отгледаха 400 дка тютюн. От направената наскоро равносметка, кооператорите с радост узнаха, че са добити по 34 кг от декар тютюн в повече от заплануваното.

Сега в дните пред Нова година кооператорите са решили, въпреки лошите условия създадени от зимата да приключат с обработката на тютюна и да го продадат на държавата, като с това ще осигурят в срок постъпването на планираните парични средства. Похвално е трудолюбието на Юлвия Кюрдова, Шукрия Исмаилова, Гроздана Кралева, Абибе Назифова, Юслия Алиева и други.

Георги КИТАЕВ

НОВО И КРАСИВО СЕЛО

НЯКОГА

село Белица тънеше в мрак, който се вселяваше в душите на хората като разбойник, като робството черен, и ги погубваше. Селяните мълчаливо и безропотно влачеха мъката си по голите баири и ровеха земята с дървеното рало, за да не умрат от глад. В смрадливата кал на тесните и криви улици чезнеха мечтите на младите. Под ниските и смачкани покриви на къщите, запокитени някъде в единия край на безкрайните кошли, надничаше страхът. Като прокудени ята от жерави, напускаха селото много семейства. За да търсят утеха, за да търсят щастието, което бяха загубили, защото бяха под робство. Но в Стара България дрънчаха веригите на фашизма, треска изгаряше сърца и души. И въздух не достигаше, и слънцето на надеждите угасваше. И тук, и там—едно и също!

Радостно е в душите на хората
НА СНИМКАТА: Семейството на Коста Петков

СЕГА

село Белица цъфти като водна лилия, на която могат да се наслаждават всички. Само нови къщи, които красиво се открояват под блясъка на луминисцентното осветление вечер. И широки улици, които правят хората по смели и стъпката им по твърда. Оградите белеят като кокичета, прави и красиво оформени. От всяка къща се обажда радио, а на някои от тях стърчат антените на телевизори. Като грамаден бял параход, спуснат на котва в тихи води, издига ръст училището—огнище на просветата. Селяните вече хвърлиха острите калпаци и ги замениха с каскети, прилично ушитите разноцветни рокли плътно пристягат здравите тела на беличанки. Една голяма, грамадна усмивка от сълчево щастие и радост е легнала над селото—усмивката на бъдещето.

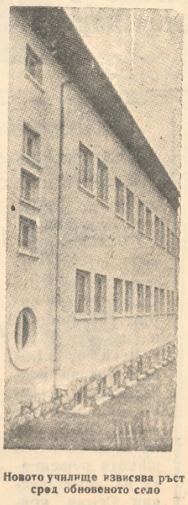

Новото училище извисява ръст сред обновеното село

Тя грее в очите на децата, които се връщат от училище с чанти в ръце, кипи в сърцата на младежите, които посещават клуба и до късно вечер не заспиват, увлечени в доклади и спорове. Тя извира от всеки дом, от всяко селско сърце, от всяка улица, от всяко кътче дори. Белица сега живее! Сега всички в Белица са доволни! И днес, и утре, и всякога! Всичко останало е вече спомени само!

Никола НАНЕВ

Красиви са новите къщи.

ОКРЪЖНО ТЪРГОВСКО ПРЕДПРИЯТИЕ—СИЛИСТРА

Партийното, профсъюзното, административното и комсомолското ръководства

ЧЕСТИТЯТ НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички работници от търговията и общественото хранене и многобройните им клиенти и им пожелават щастие, здраве и сили за претворяване в дела творческите решения на Осмия конгрес на БКП.

Във всички магазини в града и окръга ще намерите богат асортимент подаръци, промишлени и хранителни стоки. Заведенията за обществено хранене ще ви посрещнат с уютна обстановка, богат асортимент от безалкохолни и спиртни напитки, скара, кухненска и сладкарска продукция.

ДП „МАТЕРИАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО СНАБДЯВАНЕ" — Силистра

Партийната организация, административното ръководство
и профорганизацията

ЧЕСТИТЯТ

НОВАТА 1964 ГОДИНА

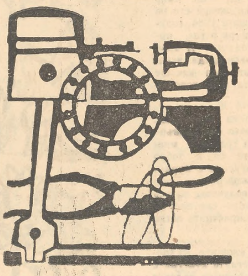

на всички свои работници и служители, на неуморните кооператори и кооператорки от окръга и на управителните съвети на ТКЗС. Приветствуват с новогодишния празник и всички трудещи се от града и окръга.

Нека през 1964 ГОДИНА мобилизираме силите си за постигане на още по-големи успехи в селското стопанство, за изпълнение и преизпълнение на производствените планове.

ЧЕСТИТА
Нова година, другари!

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ — СИЛИСТРА

Партийното ръководство на предприятието, профсъюзната и младежка организация от сърце поздравяват всички служители, кооператорите и многобройните си клиенти по случай

НОВАТА 1964 ГОДИНА

Пожелават на всички здраве, сили и ползотворна работа във социалистическата търговия, за пълно задоволяване нуждите на трудещите се на село, за претворяване в живо дело решенията на Осмия партиен конгрес.

ДКК „НЕКТАР"
— СИЛИСТРА —

Да ни е честита, радостна и плодоносна НОВАТА 1964 ГОДИНА!

На неуморния трудов колектив изпълнил предсрочно производствената си програма желаем от все сърце радостно посрещане на мирната

НОВА 1964 ГОДИНА!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС честитят

НОВАТА ГОДИНА

на всички кооператори и кооператорки от окръга, на управителните съвети на ТКЗС и многобройните си клиенти.

Призовават трудовият колектив на още по-упорита работа за предсрочно преизпълнение на производствената програма на предприятието през 1964 година.

ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА, ДРУГАРИ!

ВИНПРОМ — СИЛИСТРА

Партийното бюро, административното профкомитетът, ръководство и ДКМС поздравяват с

НОВАТА 1964 ГОДИНА

всички кооператори-лозари от Силистренски окръг, работниците и клиентите си.

Нека през Новата година сплотят още по-плътно редиците си около БКП за претворяване в живота решенията на историческия Осмия конгрес на Партията.

За новогодишните празници предприятието пусна в продажба червени и бели вина, висококачествени гроздова сливова и каисиева ракии, разнообразни и ароматични ликьори и подсладени напитки.

ВЕСЕЛО ПРАЗНУВАНЕ!

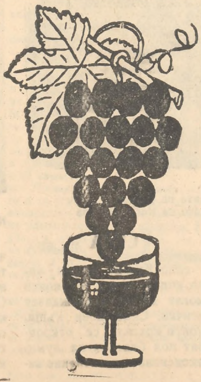

Държавен машиностроителен завод
„СТОМАНА" — СИЛИСТРА

Партийният комитет, заводоуправлението, профсъюзният и комсомолски комитети честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на бригадите за комунистически труд, на рационализаторите, на всички работници, служители и клиенти.

Нека през мирната 1964 година завоюваме още по-големи победи за претворяване в дело историческите решения на Осмия конгрес на БКП и изпълним с чест и достойнство новата производствена програма на завода.

Радостно прекарване на празника!

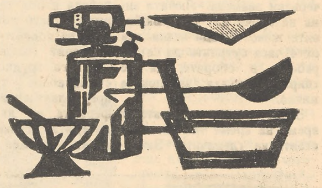

ДЪРЖАВНО АВТОМОБИЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ
СИЛИСТРА

На многохилядниците, на рационализаторите, на всички шофьори, монтьори, служители и клиенти

ДА Е ЧЕСТИТА

НОВАТА 1964 ГОДИНА

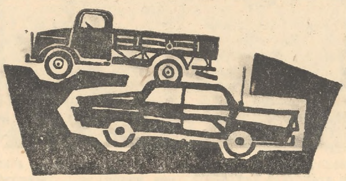

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и комитетът на Комсомола призовават трудовия колектив на предприятието да разгори с нова сила социалистическото съревноване за бърз, евтин, качествен и културен превоз.

ДИП „ДУНАВ"—СИЛИСТРА

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и ДКМС поздравяват по случай

Новата 1964 година

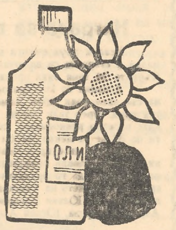

рационализаторите, ударниците, всички работници, служители и клиенти.

От първите дни на Новата година на масово социалистическо съревноване!

Честит празник!

ДПЗХ „ПЪРВИ МАЙ" — СИЛИСТРА
ЧЕСТИТИ НОВАТА 1964 ГОДИНА

на производствениците, служителите и многобройните си клиенти.

Пожелава на своя колектив през Новата година радост и здраве и нови успехи в борбата за претворяване в живота решенията на историческия Осми партиен конгрес.

ДРУГАРИ от ТКЗС и ДЗС, ползувайте висококачествените брашна, зърнени храни, варива и фуражни смески—производство на предприятието ни!

РТС — СИЛИСТРА

Ръководството на станцията честити

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички свои работници и служители, на неуморните кооператори и механизаторите от района на РТС — Силистра.

Призовава своя колектив на още по-упорита работа за висококачествен ремонт на селскостопанските машини и инвентар, за прибиране на още по-богати плодове от растениевъдството!

ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ" — СИЛИСТРА

Партийното бюро, административното ръководство, профорганизацията и дружественият комитет на Комсомола честитят

НОВАТА-ГОДИНА

на всички свои работници и работнички, ударници, рационализатори и новатори в производството, като им пожелават все така устремно да изпълняват своите производствени планове, за да изпълним в кратък срок решенията на Осмия конгрес на БКП!

Напред към нови трудови успехи!

ТРУДОВО-КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО—КАЛИПЕТРОВО

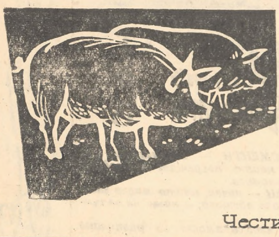

Партийният комитет, управителният съвет на стопанството и комитетът на ДКМС честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички кооператори и служители от стопанството, като им пожелават нови още по-големи успехи в изпълнението и преизпълнението на стопанските планове.

Нека **Новата годнина** да бъде плодотворна и благодатна.

Честита нова година, другари!

ОС на ТПК — СИЛИСТРА

Партийната организация, изпълнителният комитет и профкомитетът поздравяват с

Новата 1964 година

всички работници от трудово-производителните кооперации и многобройните си клиенти, като им пожелават нови, още по-големи успехи в изпълнененията на плановете и обещанията през 1964 година!

Нека новата година ни донесе радост и щастие!

Наздраве, другари!

ОП „ПЕЧАТНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ" СИЛИСТРА

Партийното бюро, административното ръководство, профорганизацията и ДК на Комсомола честитят

НОВАТА
1964
ГОДИНА

на всички свои служители, читатели и разпространители на книгата, като им пожелават радост и щастие.

НАЗДРАВЕ, ДРУГАРИ!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство с, Паисиево

Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и комитетът на Комсомола поздравяват всички кооператорки и кооператори и служители от райо на на стопанството с

НОВАТА
1964
ГОДИНА!

Нека през Новата година да положим още повече усилия за изпълнение и преизпълнение на обещанията пред нашата любима Партия!

ОКРЪЖНА СТРОИТЕЛНА ОРГАНИЗАЦИЯ—СИЛИСТРА

Партийното бюро, дирекционният съвет, профкомитетът и дружественият комитет на Комсомола честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички строители, работници, рационализатори, ударници, техници, инженери и строители от предприятието и на многобройните си клиенти!

Нека новата година ни донесе още по-голямо изпълнение и преизпълнение на нормите!

ДИП „Текстилни влакна"

—Силистра—

Партийното бюро,
административното ръководство,
комитетът на ДКМС
и профкомитетът

ПОЗДРАВЯВАТ

с НОВАТА 1964 ГОДИНА

всички свои работници и служители, кооператорите-конопопроизводители и всички свои клиенти, като им пожелават през НОВАТА ГОДИНА да получат още по-големи трудови успехи!

ПРОМКОМБИНАТ — ТУТРАКАН

Партийното бюро, административното ръководство, профкомитетът и Комсомолът честитят

НОВАТА ГОДИНА

на всички свои работници и служители, като им пожелават нови, още по-големи успехи в изпълнението на плановете и обещанията!

ОП „КИНЕФИКАЦИЯ"

— СИЛИСТРА —

Партийното, административното и профсъюзното ръководства поздравяват с

НОВАТА ГОДИНА

всички свои служители от града и окръга и многобройните кинозрители!

Пожелаваме на всички радост, щастие и успех в изпълнение на плановете!

ГРАДСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ

— Силистра —

честити
на всички
граждани от
района на съвета

НОВАТА
1964
ГОДИНА

като им пожелава
нови успехи,
радост,
щастие!

Да расте
и хубавее
нашият град!

ТПК „ИНВАЛИД"

— СИЛИСТРА —

Партийното, административното, профсъюзното и младежко ръководства честитят

Новата 1964 година

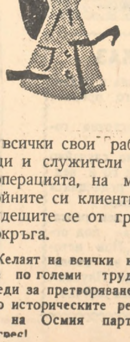

на всички свои работници и служители от кооперацията, на многобройните си клиенти и трудещите се от града и окръга.

Желаят на всички нови още по големи трудови победи за претворяване в дело историческите решения на Осмия партиен конгрес!

Приятно прекарване на на празника!

ТПК „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ"—СИЛИСТРА

Мирна
и
радостна

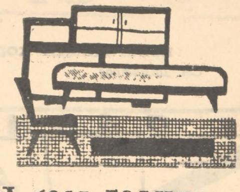

НОВАТА 1964 ГОДИНА!

Партийното бюро, управителният съвет, профкомитетът и ДКМС пожелават на кооператорите, работниците, служителите и клиентите много радост и щастие.

На всеотдаен труд за постигане на още по големи трудови успехи!

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ"

— Силистра —

Партийното бюро,
административното
ръководство, профкомитетът и
дружественият комитет
на ДКМС

ЧЕСТИТЯТ

на всички работници и служители от предприятието и на многобройните си клиенти

НОВАТА 1964 ГОДИНА!

Нека тя ни донесе нови, още по-големи успехи!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство

с. Попина

Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и комитетът на Комсомола поздравяват всички бригадири, звеноводи, кооператори и кооператорки, както и служителите от стопанството с

НОВАТА 1964 ГОДИНА!

Нека тя бъде плодотворна и ни донесе още по-големи успехи!

НАЗДРАВЕ, ДРУГАРИ!

ТКЗС с. СРЕДИЩЕ

На кооператорите и кооператорките, на бригадирите и звеноводите пожелаваме високи трудови успехи, радост и щастие през

НОВАТА 1964 ГОДИНА

Общинският партиен комитет,
управителният съвет на стопанството
и комитетът на Комсомола

пожелават на всички да прекарат весело и щастливо новогодишната вечер!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство -- Малък Преславец

Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и комитетът на ДКМС честитят

НОВАТА 1964 ГОДИНА

на всички кооператори и кооператорки и служители от стопанството, като им пожелават високо изпълнение и преизпълнение на плановете!

Да ни е честита
НОВАТА
ГОДИНА!

ТКЗС—с. БАБУК

Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и комитетът на Комсомола поздравяват кооператорите и служителите от стопанството с

НОВАТА 1964 ГОДИНА

и им пожелават още по-големи успехи в борбата за високи добиви през Новата година.

СУРВА, СУРВА ГОДИНА...

НОВОГОДИШЕН КОШМАР

Ст. Димитров

ХА СЕГА НАЗДРАВЕ!

Час настава, ха станете
всички до един на крак!
Чаши във ръце вземете
да се чукнем по мерак!

Да се чукнем за земята,
щ9 дарява ни със плод,
в топла пазва семената
скрила пак за нов живот!

И за хората наздраве!
Те се трудиха безспир
със ръцете си корави,
за да има хляб и мир!

За да има много вино
жито, царевица, мед
те през старата година
с пот работиха навред.

На трапезата ни значи
каня днеска всеки гост!
С преизпълнени задачи
за живота вдигам тост!

Вдигам тост и за „Осата"!
Заслужава тя това,
че обрули със жилата
грешна не една глава!

Хей другари, край софрата
вий елате до един!
С мръвки пълна е тавата,
дамаджаната с пелин.

Ха наздраве! Погледнете
как винцето ви искри!
И през НОВАТА бъдете
работливи и добри!

ПАНЧО

Рене ОВИВЯН

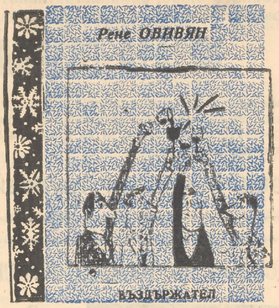

ВЪЗДЪРЖАТЕЛ

НОВОГОДИШНИ ПОЗДРАВЛЕНИЯ

ДПП „Винпром" — Силистра

Работниците от предприятието изпълниха годишния си план още на 30 ноември и вместо за 1 481 000 произведоха продукция за 1 938 000 лева.

Наздравица със чаша вино
за вас ще пием ние днес,
че срещате и тая година
с успех отличен и сербез!

„Текстилни влакна" — Тутракан

По всички показатели тук планът бе изпълнен на 22 ноември, а надплановата продукция е знаете ли колко—само за 120000 лева. Не е малко, нали!

Продукцията ви е екстра класа
макар да е и от конопени влакна,
но НОВАТА, ние знаем, ще, довтаса
по път, застлан с конопени платна.

ДИП „Дунав"— Силистра

С 80 000 лева надпланова продукция посрещат Новата година работниците от предприятието. Затуй възкликваме

Олиото жълто-кехлибарно
най-ясно ни говори за това,
че вий сте работили харно,
че думите сте сторили дела!

ДАП — Силистра

И тук Новата година пристигна още на 12 декември заедно със 17000 тона повече превозени товари.

С камиони, коли, ремаркета
тука надбягаха всякакъв план.
Както е тръгнало май че с ракета
пътят им трябва да е очертан.

Вместо честитка

270 тона мляко над плана! Това се казва преизпълнено обещание! Това се казва да работиш по новому. Това се казва да работиш без грешка—по сиговски.

Трудиха се упорито, с чест
в Ситово животновъдите.
С увереност ви заявявам днес:
—И догодина пак така ще бъдете!

Новогодишно цвете

Звеноводката Бойка Пенева от с. Калипетово оправда напълно името си. Труди се бойко и хората от звеното й получиха по 507 кг царевица от декар.

Възторга си къде да побера?
Та те на окръга ни са букета.
Цветя не мога да им набера,
затуй им давам в дар куплета.

Заслужено

Милка Ангелова е звеноводка в с. Сокол, но по полета на успехите си е надминала сокола. Звеното й получи по 470 кг царевица от декар.

На полето царицата склани
пред тези успехи глава,
а аз пък сърдечно ви каня
да пийнем за вашите дела!

Малко е да ги целунеш!

Бригадата на Димитър Ковачев от с. Прохлада получи по 227 кг пшеница от декар. Какво да кажем повече освен това.

Бригадата на Митко Ковачев
получи най-много пшеница.
За тази решена задача
му стискам горещо десница!

ДКК „Нектар" — Силистра

Още през октомври предприятието започна да работи за 1964 година. Как да не се радваш, как да не пропееш от възторг!

Отчетът ни за тях не ще е сух,
макар и да говорим по план.
Затвориха те като влия дух
плана си в не един буркан.

ТПК „Метал" — Силистра

35 000 лева надпланова продукция. Това е новогодишният подарък на работниците от „Метал". Ние няма какво да им подарим освен нашите горещи обятия.

„Метал" е всеизвестно и познато
в страната предприятие.
Продукцията му е всепризната,
затуй разтваряме му обятия!

Промкомбинат — Тутракан

Малко е да кажеш, че те посрещнаха Новата година още на 5 декември. Малко е! Защото за големите дела думите наистина са малки.

Наздраве! И млади и стари
при мен се сега съберете!
Да пием за тези другари,
сърдечни да пратим привети!

ТЪЛКОВЕН РЕЧНИК НА ОСАТА

Т
Р
О

АПЛОДИСМЕНТИ — заслужават ги онези, които посрещат 1964 година с изпълнени планове

БЪБРИВЕЦ — човек, който много говори, много обещава, а нищо не изпълнява.

ВИНО — необходимост за разпяване по празниците.

ГОЩАВКА — типично явление за зимните месеци. В преносен смисъл — спирачка за изпълнение на януарските планове

ДЪРТАК — Дядо Мраз в представата на някои родители, които не желаят да купуват подаръци за децата си.

ЕЛХА — иглолистно дърво, доставящо радост за децата. Дефицитен артикул за новата година, тъй като продават само борчета.

ЖЕГА — атрибут на лятото. Януарски блян за мнозина.

ЗИМА — противоположност на лятото. Годишно време, когато най-много се пие и се провалят производствените планове.

ИГРАЧКА — заради новогодишна играчка в много къщи има „плачка".

КОДЕКС (на труда)—сборник от трудови закони. Мнозина не ги спазват заради януарските светии.

ЛУСТРО — средство за оправяне на много новогодишни отчети. За всяко луструстване обаче има и критикуване.

МАГАЗИН — място, където не винаги можеш да намериш това, което търсиш.

НОВА ГОДИНА — някои понякога я посрещат през януари и февруари.

ОКО — зрителен орган, с който може да се намига и през 1964.

ПРАСЕ (с лимонче между зъбите) — най-голямо внимание му се отдава на новогодишната трапеза.

РЪКАВИЦИ — чорапи за ръцете. В Силистра липсват.

СТРАХ — изпитват го тези, които са зле с изпълнението на плановете.

ТАВА — всички я обичат, когато е пълна с пържоли.

УСМИВКА — с нея е необходимо да посрещнем Новата и да изпратим старата.

ФРИЗУРА — да му мислят жените, които не са я направили за новогодишния празник.

ХАИР (благополучие) — цял живот да не се отървем от него!

Съставил: **ПАНАЙОТ**

ЗРЪНЦА

КМЕТЪТ на италианското градче Пезаро, където е роден Росини, изпратил при своя знаменит съгражданин делегация, която трябвало да му съобщи, че са решили да издигнат на градския площад паметник на композитора.

— А колко ще струва той? —осведомил се Росини.

—Двадесет хиляди лири—отговорили делегатите.

—Няма ли да бъде по-добре да ми дадете тези пари, а аз с удоволствие ще постоя на площада вместо паметника...

ШУМАН седял на пейка в парка на родния си град Цвикау и си посвирквал мелодийка от „Карнавал".

—Слушайте,— възмутил се съседът му по пейка—нима това е мотивът от „Карнавал" на нашия високопочитаем Роберт Шуман! След като не я знаете, не подсвирквайте!... Действувате ми на нервите...

ПОМОЛИЛИ Моцарт да прослуша някакъв пианист—вундеркинд. След изпълнението той похвалил талантливия юноша.

—Но, маестро, бих искал също така и да композирам. Кажете ми как става това? —попитал младият музикант.

— О, трябва да почакаш докато станеш по-голям—отговорил Моцарт.

—Но вие, маестро, сте композирали още на тринадесет години.

— Да, но аз не съм питал никого как става това.

Преведе: Йонка ЧЕРНЕВА

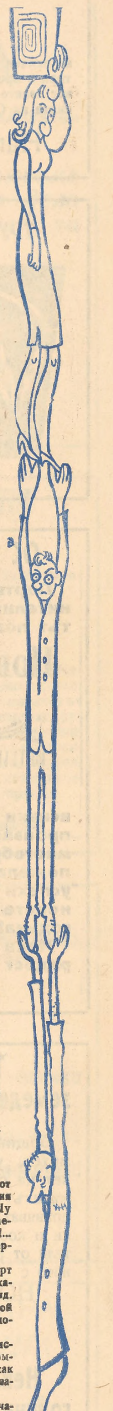

НАМЕРИЛ МУ ЦАКАТА

Хр. ВЕЛЧЕВ

— ДА МУ МИСЛИ, КОЙТО ИМА КРАВИ И ОВЦЕ...

Духовно богатият може да спи спокойно: него никой няма да го окраде.

* * *

Опиянения от самолюбие е като болния от зъб: постоянно вие.

* * *

Кредит, както и врата, без нужда не отваряй!

* * *

Надникнал в някой творчески колектив, можеш смело да потвърдиш: звезди много, а съзвездието не се вижда.

Хр. Велчев

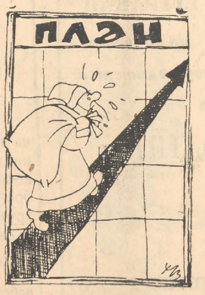

Затруднение.

Радостта на Дядо Мраз

В. Арсеньев

—Поздравявам ви, имате дъщеря...

АФОРИЗМИ

Е. ХАББЕРД: Нито една порядъчна и разумна пчела няма да вземе да слуша деловите съвети на дърваницата.

ФРАНКЛИН: Котка с ръкавици мишки не лови.

ШОУ: Ако някога, търсейки щастието, го намерите, вие подобно на баба, която търси очилата си, ще откриете, че щастието през цялото време е било на носа ви.

ЦИЦЕРОН: Аз никога не съм толкова зает, колкото в часовете на почивка.

—У. РОЛЖЪРС: Живейте така, че да не ви е срамно, ако продадете домашния си папагал на главната градска клюкарка.

У. МИЗНЕР: Бъдете любезни с хората по време на вашето издигане — ще се наложи да се срещнете с тях, когато слизате.

ХОРАЦИЙ: Ти се смееш на тази басня, но я замени в нея само името и ще видиш, че става дума за тебе.

А. ЛЕИН

РЕАЛИСТИЧЕН РАЗКАЗ

ЗА АВТОРА това беше нощ на вълшебно вдъхновение. За шест часа — нов фантастичен разказ за пътешествие до Плутон.

След шест дни в редакцията на списание „Космос" получили разказа.

След шест месеца той е бил прочетен от заместник-редактора.

Шест години се намирал в папката с надпис „Резервни материали".

След шестнадесет години намерили материала в редакционния шкаф и го предали в архивата.

Преминали шестотин години.

Архивар намерил случайно ръкописа, прочел го и веднага го предал в редакцията на списание „Космос".

На следващия ден разказът бил отпечатан под огромно заглавие „Нов исторически документ за първото пътешествие до Плутон".

От руски: Иван ПЕЙЧЕВ

Хр. Велчев

— Место си височка, [illegible], не те звеша кантарът...

1964 ★ Да ви е честита ★ 1964